

ТӨЛЕПБЕРГЕН ҚАЙЫПБЕРГЕНОВ

ҚАРАҚАЛПАҚПАН.
ТӘҰЕКЕЛШІМЕН

НӨКИС
«БИЛИМ»
2003

Өзбекстан Қахарманы, Өзбекстан хәм Қарақалпақстан халық жазыушысы, Қарақалпақстанның, Өзбекстанның, бурыңғы СССРдың Мәмлекетлик сыйлықларының, Махмуд Кашқарий атындағы халықаралық сыйлықтың лауреаты Төлепберген Қайыпбергеновтың «Қарақалпақпан. Тәуекелшимен» китабы айрықша өзіншелікке ийе болып, тийкарынан, төрт бөлімнен турады: Биринши бөлім, автордың өз Ұатанында ямаса сырт елдерде болған пайтларында, көшелерде жөнекей ушырасқан адамлар тәрәпинен өмирдің хәр қыйлы кубылыслары, жаңалықлары бойынша күтилмегенде берген сорауларын жууапсыз қалдырмау үшін сол демде асығыс қайтарған жууапларынан, екинши бөлім, хәрқыйлы газета-журнал редакцияларының сорауларына ойланып, жазба түрде қайтарған жууапларынан, ал, үшінши бөлім, автор өз өмиринде жиберген кәтелериниң енди тәкирарланбауын мақсет етип, шығыс әдебиятының дидактикалық усылларына сүйенген халда ХХІ әсирде тууылған өз Адасына берген 99 кеңесинен ибарат.

Төртинши бөлім Т. Қайыпбергеновтың айырым шығармалары тууралы дүньяға аты мәлим орыс академиги мархум Андрей Сахаровтың, дүнья әдебиятының бийик шоққыларынан бири Шынғыс Айтматовтың, бүгинги өзбек әдебиятының айырым сөз шеберлеринен Өзбекстан Қахарманы А. Ариповтың, Өзбекстан Халық жазыушылары Х. Фуламның, А. Якубовтың, алым Ф. Насириддиновтың пикирлеринен куралған.

Әділі оқышым! Жасына жас қосылған сайын жан сезімлерінде түсиниксиз албырақлаулар пайда болып, бул дүньяға не ушын келгенінди, бундағы ең тийкарғы ұазыйпаларың нелерден ибаратлығын билмей-ақ, «хәмме жасап атыр ғой, мен басқалардан артықпан ба?» деу менен өзінди жубатып, көбинесе, айнала дөгерегиндегилерди жетерли дәрежеде түсинбей-ақ жасайды екенсен.

Усы бүгинги күнге шекем Уатанымда ямаса сырт еллерде саяхат қылып жүргенимде айрым баспасөз редакциялары, олардың хызметкерлеринин, сондай-ақ жол-жөнекей ушырасып қалған инсанлардың сорауларына сол пайытта-ақ, хәттеки қәтелигине қарамай, жууап беріуге тырысатуғын едим.

Уллы Жалаладдин Румий (1207-1273) өзинин «Ичиндаги ичиндадур» китабында «Сөз—хақыйкаттың саясы, хәм бир бөлегидур» деген екен. Бәлким, мениң көп жууапларым хақыйкаттың бир бөлеги емес, хәттеки саясы дәрежесинде болса да ырзаман. Сол ушын бул китапты оқығанлардың арасынан әллеким «бундай сорауға мен басқаша жууап берген болар едим» десе, оғанда өкпем жоқ. Бул жарық дүньяда 6 миллиардтай адам жасайды десек, оларға тек бир қыйлы сорау берип-ақ 6 миллиард түрли жууап алынса да тәәжип емес.

Әуеле редакциялардан емес, тәнха өзлери жол-жөнекей ушырасқанлардың тек 999 сорауына ғана жууапларымды китапқа киргиздим. Бәлким, әллекимлер: «Неге дәл 999, ямаса мың, болмаса, мында бир емес?» десе, айтарым: адамлардың өз-ара «Әй, бири кем дүнья-ай!» деген өкинишлер менен жасайтуғынын есапқа алыуға тырыстым. Себеби өзим де солардың биримен-ғой.

Ал, бул сораулар менен жууаплардың тематикасы, бағдарлары бойынша бәлимлерге бөлейин деген де ойға берілген гезимде, неликтен де, әллекандай дауыс қулағыма: «Әй, инсан, оқыушылардың кеулинен шығыу нийетинде усыларды жазыуға хәрекет еткенин де жетер, қартайған шағында жаныңды қыйнап хеш бир исинди жасанды қылмай, жол-жөнекей берілген сораулар менен жууапларыңды қайсындай ізбе-изликте еслеп, қалай қағазға түсирген болсан, сол ізбе-изликте қалдыр. Келеси әсирдин оқыушылары сеннен билимсиз, ақылсыз болмайды, өзлерине кереклерин өзлери-ақ тауып оқыйды» дегендей болды. Әче усыннан соң өзимди өзим қыйнамағаным ушын, кеширерсиз.

БИРИНШИ БӨЛИМ

ЖОЛ-ЖӨНЕКЕЙ УШЫРАСҚАНЛАРДЫҢ ХӘЗИРШЕ ТЕК 999 СОРАҰЫНА ЖОЛ-ЖӨНЕКЕЙ ЖУҰАПЛАР

*«Идралды ақлығым, бир нәсия-
тым: саған ким, қандай сорау берсе
де, сени мойынлағаны. Хешбирин
жууапсыз қалдырма, айналайын!»*

*Атам Хәкимнияз Әүез улының
(1873-1952) нәсийхатларынан.*

1

—Сиз кимсиз?

—Қарақалпақпан. Тириликте тәуекелшімен.

2

—Қарақалпақ халқынан нелерди үйренсе болады?

—Бул сорауыңызға Өзбекстанның Президенти Ислам Абдиганиевич Каримовтың бир пикирин сөзбе-сөз келтириу арқалы жууап бермен: «Бизиң бәршемиз қыйыншылықларға шыдамлы, сабыр тақатлы болыуды хәм Ана жеримизди сүйип, оны абат етип жасауды карақалпақ халқынан, оның мәрт, бахадыр ул-қызларынан үйрениуимиз керек».

3

—Халқыңыз ушын кимсиз?

—Көзлерим жумылғанша халқымның қулыман, нөкеримен, хаткеримен.

4

—Инсан ушын ең қәдирли хәм оған көрк беретугын кийим — бас кийим! Сизиң миллетиңиз қалайынша бас кийимниң аты менен Қарақалпақ болып аталған?

—Бул жөнінде әпсаналар менен рәуиятлар оғыры көп. Нууҳ әлейхиссаламның киши улы Ефас ибн Нууҳ Арал теңизинен Едил (Волга), Жайық (Дон) дәрьяларының жағалауларына дейин аралап көрип, бул орынларды қолайлы мөкан етип таңлағаннан соң, арадан бираз жыллар өтиуи менен Ефастан бир нешше уллар-қызлар тууылады.

Есапсыз көп изертлеулер, болжаулар арқалы пайда болған хужжетлер бойынша, Ефас ибн Нууҳтың, хәзирше, бизге мәлим улларының исмлери: Түрк, Хазар, Сақлаб, Рус, Мин, Чин, Камари, Тарийх...

Ефас ибн Нууҳ 250 жыл жасап, барлық перзентлеринен көплеген ақлықлар, шаулықлар, куулықлар... көреді. Ақыбетінде, Тәңирита-ала берген демлери тауысылып, бул дүньяны төрк етер алдынан, өзиниң хукимдарлық-патшалық орнын биринши улы Түркке тапсырады. Өз нәубетінде Түрк-ибн Ефас ибн Нууҳ 240 жыл жасап, ол да есапсыз ақлық-шаулықлар, куулықлар... көреді. Оның дәуиринде әуладлары қанша көбейген сайын, олар арасында өз-ара хәр қыйлы талас-тартыслар, жәнжеллер күшейеди. Түрк ибн Ефас ибн Нууҳ бул тартысларға тыйым салыу жөнінде көп ойлап, бир шешимге келеди де, әуладларынан өңшен ири геудели, кең жазық пешаналы, ақыллы жигитлерден бир нешесин жыйнайды. Олар менен бирге үлкен мәсләхәт қурып, сонында, «билесизлерме, кең пешаналы балаларым, сизлер ендигиден былай мениң, яғный гүлөөн Түркийзи-бан әуладлардың тынышлығын қорғаушы сақшы-нөкерлери боласыз! Мине, мынау бас кийимлер сизлерди басқа әуладларымнан ажыратып турады...» деп олардың басларына ҚАРА ҚАЛПАҚ кийгизип шығады...

Солай етип, Түрк ибн Ефас ибн Нууҳтың өз әуладлары арасынан бәрше Түркийзибанларды күтилмеген хәр қыйлы сыртқы жаулардан, жаман нийетлилерден қорғаушы Қара Қалпақты сақшылар пайда етиледі. Енди оларды хәмме «Сақшы Қарақалпақлар!» деп атайды. Әне усылайынша Түркийзибанлар арасында «Сақшы Қарақалпақлар!» деген ат пенен гейпара тарийхый хужжетлерде тек «Сақлар...» деп аталатуғын әллекандай өзіншелікке ийе нөкерлер қәуими пайда болады.

Бул әпсаналық рәуиятты әйемги дәуирлерден бержағында аналардың өз бөпелерине айтатуғын хәр қыйлы «бесик жырлары» да тастыйықлайды

Мине сол «бесик жырлары»нан бир мысал:

«Хәййи-алла, жан балам,
Өзинсең палдың шекери!
Жау топылтпай халқына
Бөләгөр сақ нөкери!..»

5

— Сол сақшы каракалпақлардан Ант алынбадыма екен?

— Алынған. Мениң балалық гезлеримде үйге атам Хәкимниязды излеп келетуғын дана, әнгимешил ғаррыларға таң атқанша от жаққышлық етип отырып, олардың сөйлескенлеринен еситип, бирақ соңғы жылларда умытып жүргенлеримнен бирин есима салдыңыз: Хакыйкатында арғы бабамыз Түрк ибн Ефас Нууҳ гилең пешаналыларға Кара Қалпақ кийгизген соң: Оларға: «Бәрше Түркийзибанлардың парахатшылығына сақ қорған боламан! Набада душпанлар үстем келип, геллемди кесетуғын болса, усы Кара Қалпағымды басымнан тасламай өлип кетиўге таярман!...» дегизип тәкирарлатады екен. Усы анты болса керек!

6

— Дүнья халықларын айтпай-ақ хәзирети Нууҳ әлейхиссаламның үшінши улы Ефастан дөреген биринши ақлығы Түрктен өсип-өрбигенлер соң неше түрли миллетке бөлингенлиги жөнинде не дейсиз?

— Бундай бөлиниўлер тек бизиң Түрк исмли бабамыздың әўладларына ғана емес, бәрше Адам әўладларына тән кубылыс. Әпсаналардың, рәўиятлардың, гейпара изертлеўшилердиң айырым естеликлерге сүйенип, гейде шамаламай жазып қалдырған хужжетлери бойынша, адам баласы өзелден бийкәнәет болып жаратылған. Бул жаратылыс нәсилден нәсилге өтип, олар арасында бир-биринен қызғаныш сезимлери мәңгиге даўам етип, көз-қараслары, түсиниклери жақынлар өз-ара биригип, басқалардан бөлиниўлери нәтийжесинде, базда басшының аты менен, болмаса, жасаған мәканларының атлары менен, айрым-айрым топарлар, қәўимлер, ханлықлар, мәмлекетлер пайда болып келе берген... Бизиң ең түп бабамыз Түрктиң перзентлери де, хәзирги ўақытта 300 миллионға шамаласқанына қарамастан, оларда пүткил адамзатқа тән жоллар менен барып, дәўирлер өтиўи менен, бир нешше топарға бөлинген. Хәзир бир ғана Түрк исмли бабадан пайда болып, өсип-өрбиген әўладлар 26 атамадағы үлкен-киши дегендей миллетке бөлинип жасайды. Олардан Орайлық Азияда

Өзбеклер, Қазақлар, Қырғызлар, Түркменлер, Қарақалпақтар, Қытайда: Уйғырлар, Кавказда: Азербайжанлар, Қумықтар, Қарачайлар, Балқарлар, Ноғайлар, Қарапапақтар... Волга хәм Урал дәрьяларының бойларында: Татарлар, Башқурлар, Чувашлар... Сибирьде: Якуттар, Тубалылар, Алтайлар, Қақаслар... ал елеге шекем өз ана тилинде баспа сөзине ийе болмағанлардан: Шорлар, Чулақтар, Қарағаслар, Камасинлер... Литва хәм Украина менен Молдавияның Кубла тәрәпинде : Гагаўзлар, Қарайымлар, ал, Европа менен Азияны бириктириўши кәрамаат киби арғы Түрк бабаның исмин өзлерине миллий ат қылып алған Түркия мәмлекети бар. Тилекке қарсы, бәршесиниң де бир-бири менен бүтинги күнде өз-ара татыўлықтары мақтанарлық емес. Усыған мениң иштен күйинетуғын ладанлығым да бар-аў!

7

—Бабаларымыздың басларына биринши кийгизиўген Қара Қалпақ үлгилерин көргенбисиз?

—Күтә жас гезлеримде бизиң үйге келетуғын дилўар аталардың бири қойнында жымырылып қалған бир қара қалпақты қос алақанына салып, айналасындағыларға: «Әйемги дәўирде Түрк бабамыз гилең кең пешаналы жигитлерди жыйнап кийгизген Қалпақтың, минекей, бир нускасы! Усы қалпақ себебли миллетимиз ҚАРАҚАЛПАҚ атанған» дегени есимде. Халқымыз ғәрезсизликке ерискеннен кейин сол қара қалпақты қайтадан көз алдыма келтирдим. Оның маңдай алдына хәм желкесине қошқардың шыйратылған шақлары, ал еки қапталына оқланған садақтың үлгиси айрықша жылтырайтуғын рендеги сабақтар менен күтә сулығы нағыслар сыпатында тигилип қойылған еди...

Усыларды еслеп, 1991-жылы, өзимше, бир қара қалпақ тиктирдим. Сөйтип жүргенде, №25 киши районда Қара қалпақты тигиў цехы ашылғанын еситип, өзимдикин алып барып көрсеткен едим, басшысы: «бизде үлги бар!» деп қабыл етпеди. Тилекке қарсы, сол цехтан тараған қара қалпақтар хәзир көплеп сатылады. Бир өкинишлиси, олар тигип атырған қалпақтар көбирек қазақшаға усайды...

8

—Қарақалпақтардың ең әзелги мәкән жайы туўралы не билесиз?

—Халықтар арасында кеңнен таралған базы әпсаналар, рәўиятлар көп ғана қыйын сораўларға жуўап мақсетинде пайда болған деп ойлайман... Мәселен: ең әйемги рәўияттар менен әпсаналарға, солар

тийкарында, соңғы әсирлерде пайда болған базы жазба болжауларға сүйенсек, «ең әуелгі адамзат бір гезлерде руұхый бузылып, бір-бирине исенимлери кемиуиниң нәтийжесинде, өз-ара урыс жәнжеллериниң, бір-бирин өлтириулериниң шеги болмай кеткен. Тәңиритаала бул жағдайларға қатты көхәрленип, бәрше адамзат туқымын, соның менен бирге, гүләән тиришилиқ дүньясында жанартыуды мақсет етеди. Әне, усы мақсет пенен, адамлар арасынан өзи айрықша мийнеткеш, бәрше тири жанларға меҳир-мухаббети басым, оғыры пәк нийетли Нуұх исмли бир инсанды алдына шақырып, пайғамбер атағын бериу менен оған гүллән тири жанлар дүньясынан жуп-жуптан, оларға қоса, тәнхә өзиниң Хом, Сом, Ефас исмли перзентлерин келиншеклери менен бирге мингизгенде, бәри еркин жайғасқандай, бир үлкен кеме соғыуды буйырады...

Солай етип, уллы Нуұх әллейхиссалам тәрәпинен буйрық баржай қылыныудан, Тәңиритаала аспаннан тынымсыз сел жаудырып, пүткил жер жүзин сууға ғарқ қылады. Ақыбетинде, тек Нуұх әллейхиссаламның кемесиндегилерден басқа пүткил жанлы мақлуқатлар, хәтте, өсимликлер дүньясы толығы менен қырылып питеди...

Бүгинге келип жеткен хұжетлерге хәм уллы алым Мырза Улуғбектиң (1394-1449) «Төрт улыс тарийхы», Абылғазы Бахадырханның (1603-1664) «Түрклер шежиреси» китапларына жүгинсек, Тәңиритааланың буйрығы менен хәзирети Нуұх басқарған уллы Кеме пүткил жер бетин басқан терең суулар бетинде алты ай он күн жүзип, Жуди тауында тоқтайды... Нуұхтың Хом, Сом, Ефас исмли перзентлери усы кәрадан өз келиншеклерин ертип, дүньяның үш тәрәпине тарайды...

Булардан басқа да гейпара баспа сөз хабарлары хәм әпсаналар бойынша, Нуұх әлейхиссаламның Кемеси Арменистандағы Арарат тауларының ең бийик шоққыларында қалған-быш... Хәттеки, соңғы жылларда космосқа ушқанлар Арарат таулары үстиндеги сол Кемениң қалдықларын да көрген-биш...

Олай болса, сол дәуирде Арарат тауларының ең бийик шоққысынан пәстегі пүткил жер алабын еле терең суу басып жатырған болмай ма? Сонда хәзирети Нуұхтың Кемесиндеги перзентлери, оларға қоса жуп-жуптан мингизилген бәрше жанлы мақлуқатлар бул кең әлемге қашан хәм қалай тараған?

Усындай болжауларға қосымша Нуұх әллейхиссаламның Кемеси иркилген орынлар десип, Африка тауларының бийик шоққыларында, Қазақстандағы «Қазықурт» тауларының төбелерине де қол шошай-

тыұшылар да аз емес... Оның үстине, бундай таласлы пикирлерге жуап сыпатында Американың «Атлантика Мьючуелл Иншурено Компании» деген компаниясы, өзінше, тарийхий хужжетлерге сүйенген хәм Нуұхтың Кемесин анық көргенлер сыпатында, дүньяға мынадай хабар таратты: «Нуұх әлейхиссалам хәм оның перзентлери минген уллы Кеме, бизиң эрамызға дейинги 1448 жылда, сандал деген ағаштан соғылған болып, иши-сырты ләкленген, узынлығы 300 гез, ени 50 гез, бийиклиги 30 гез, оның үш полубасы бар. Ишине хайұанлар да тийелген...» («Советская Россия», 17 май 1985 ж.).

Бүгинги хәр тәрәплеме ойшыл инсанлар бул жаңалықлардың қайсысына исенеди? Хайранман!

Ал Орта Азия халықлары арасында кеңнен таралған көп-көп әпсаналар менен рәуиятларға қарағанда, Хәзирети Нуұх әлейхиссаламның Кемеси сол бас аяқсыз суу үстінде көп жыллар тынымсыз жүзип, Памир тауларының үстине келгенде, жер бетин басқан терең суу әсте-әстелеп қайта баслайды хәм Кеме енди бийик тау төбелеринен пәсликлерге қарай жылыса береді. Бара-бара сол Уллы Кемениң әлле қандай нақолай орынларда қайырлап қалыу кәупи де тууылады. Енди Нуұх әлейхиссалам пүткил тирилик дүньясының, соның ишинде, өз перзентлериниң жасауы ушын әлле қандай қолайлы орынларға жетиу мақсетинде Кемени алға жылжытыу ушын ескеклерден пайдаланыуға мәжбүр болады...

Содай етип сол үлкен ескеклер менен кемениң әсте-әсте алға жылжытыу менен, бир күнлери әлле қандай пәслеу, Түркий тилде «Арал» деп аталған, бир атауда қайырлайды... Хәмме кемеден түсириледи. Айналага көз тасласа, суу басқынынан ашылған ушы-қыйырсыз кең-кең далалықлар!..

Енди хәзирети Нуұх әлейхиссалам көп гидирип турмай, хәмме жанлы мақлұқларға еркинлик берип, өз балаларының хәр қайсысына өз зайыбын ерткизип, кемедегі жанлы-жансыз затлардың қайсыларынан қанша аламан десе, қайсысы қай жерде, қайсы тәрәпте жасайман десе, зайыбы менен кетиуине баспүкил рухсат береді.... Хом менен Сом Кемеден өзлерине зәрүрли нәрселерди алып, өзлериниң келиншеклерин ертип, хәзирги түсиник пенен айтқанда, Европа хәм Африка таманларға жол алады... Ал, Ефас исмли перзенти өз зайыбы менен Кеме иркилген Аралдың (Атаудың) айналасындағы курғақ жерлерде қалыуға ықырар етеди. Арадан көп уақытлар өтиуи менен әне, сол уллы Ефас ибн Нуұхтан тууылған перзентлердин туңғышы болған Түрк исмли идралды ул тыуылып, оннан өсип-өрбигенлер

арасынан Түрктің өзі бәрше әуладлары үшін «сақшы», нөкер деп белгиленген Қара қалпақлылар өзлерінің киндик қанлары тамған Арал бойларын өзлери хәм әуладлары үшін мәңгилик мөкан етип таңлайды хәм бул мөканын хеш қашан өзгертпеуге, өзлеринше, Тәңиритаалаға ант етип мәңгиликке жасап қалады... Демек, Арал айналасы Қарақалпақлардың ең өзелги мөкан-жайы.

9

—Нууҳ әлейхиссаламның Кемеси тоқтаған орын Арал атауы дәуирлер өтиуи менен атау емес, Арал теңизи, деп, оған қуятуғын, ескише атлары бойынша, Жайхун хәм Сайхун, ал хәзирги атлары Әмиүдәрья, Сырдәрья деп аталатуғын егиздей еки дәрья қалайынша хәм қашан пайда болды екен?

—Әуеле бир ескерттерим — Арал теңизи океанлар менен байланыссыз хәм олардың бетинен жоқарыда пайда болған дүньядағы бирден бир теңиз! Лекин, бизиң халқымыз арасында әйемнен киятырған болжауларға қарағанда, Нууҳ әлейхиссаламның Кемеси Памир тауларынан төменге түскеннен кейин, оны алға жылжытыушы, хақыйқый әпсаналық ескеклердің жөнекей жер сызған, жер тырнаған излери бойынша Памир тауынан төменге қарай, қос суу жоллары пайда болып, Атауға қайырлап тоқтаған Нууҳ әлейхиссаламның иши шунқыр үлкен Кемесине келип қуйыулары нәтийжесинде, сол Арал деген атау әстелеп теңизге айналса да, оның өзелги Арал деген аты сақланып қалған. Ал Хәзирети Нууҳ әлейхиссалам сокқан үлкен-үлкен ескеклердің Памирден төменге қарай жер сызып, жер тырнаған излеринен пайда болған суу жолларының бири, әйемги дәуирлерде Жайхун, екиншиси Сайхун деп аталып, соңғы әсирлерде, бул еки дәрьяны жағалап жасаған бәрше халықларға түсиникли мәниде, Әмиүдәрья, Сырдәрья деп аталып кеткен болса, таңданбассыз, бәлким....

10

—Тарийхий хужжетлерде Қарақалпақ халқы не үшін хәр қыйлы аталады?

—Бул күтө көп қырлы, көп сырлы сорау. Мениңше, бәрше Түркийзибанлардың ең арғы бабасы Түрк ибн Ефас ибн Нууҳ өзиниң пешаналы жигитлерден дүзген Сақшы Нөкерлерин басқалардан айырыу белгиси сыпатында басларына қара қалпақ кийдирген

дәуірлердин бержағында Түркийзибанлар көбейгени үстине қанша көбейгенине терең ой жибериниз.

Солайынша, заманлар өтиуі менен Түркийзибанлардың саны артып Арқа Муз океанынан Жер Орта теңизине дейинги аралықта хәр қыйлы елдер арасында руу-руу, қәуим-қәуим болып, бөлекленип жасай баслаған соң, қайсы бир рууына, қайсы бир қәуимине жасау мүшкиллесип, оларды бағындырып кулға айландырыу нийетинде күтилмеген хәрқыйлы жауызлықлар да болып турған. Усындай жағдайларда олар түпкиликли Түрк бабаның бас тағлыйматларына мууапық кең пешаналы сақ «қара қалпақлар»ды жәрдемге шақырған. Сақ қара қалпақлар түп бабасы Түрк ибн Ефас ибн Нууұх алдында берилген антқа садықлығы ушын, хешқандай екиленбестен, жәрдемге барған. Набада әлле қайсылары топары менен бенделикке түсип қалса, бенделикке алғанлар оларды «сақ»лар, «пешаналы»лар, «қара-қалпақлар» деп атасада, қарсыласпай, мақуллауға мәжбүр болып жасаған. Соның ушын, бүгинги қарақалпақ халқы өтмиштиң көплеген тарихый жылнамаларында хәр қыйлы аталатуғыны сыр емес. Мәселен, орыс жылнамаларында «сақшылар» деудің орнына орысша қысқартып «саки», «қарақалпақлар» сөзин өз тилине «Черные клобуки», болмаса, «Пешаналылар» дегенге тиллери айланбағанлар өз тилинин грамматикасына туурылап «Печенеги» деп атайды хәм солай жазады. Ал персиялылар менен Авғанлар болса «қарақалпақ»лар сөзин өзлеринің тиллерине аударып «Гулахи-сияқ»лар деп атаған...

Сондай-ақ қарақалпақ атамасын өзлеринше «қара бөриклилер», «Қарапапақ»лар деп атап жибергенлерде аз емес.

Түркийзибанның қәуимлерине, ханлықларына қарсы сырттан жаулар топылып жүргизилген урыстарда тууысқанларын қорғауға «Сақшы» «Нөкер Қарақалпақлар» душпанларына қатаң соққылар берип жасаған. Гейде ойланылмаған қәтеликлерге жол қойылып, базда олардың арасынан азын-аулақ топарлар бенделикке түсип қалса, сол аз сандағы сақшы қарақалпақларды қайтадан күшейип кетпесин деген нийет пенен душпанлар күтә сууық Узақ Сибирь таманларға да айдатып жиберилетуғын да болған. Өз уақтында солай айдалғанлардың арасында елеге дейин жазыу-сызыуларына ийе бола алмай жүрген аз сандағы Түркийзибан халықлар бар. Олар хәзирги дәуірде Шорс-лар (бәлким, «шорлылар» дегени шығар), чулақлар (бәлким «шолақ-лар» дегени шығар), кракастар (бәлким «қарақаслар» дегени шығар)... Бул халықлардың өтмишин бүгинги көз бенен бахалап, бәрше Түркийзибанларға «Сақшы» «Нөкер Қарақалпақлардың» әуладлары болыуы итимал десе де инанбау, онша терең ойшыллықты аңлатпаса керек.

Ал, хәзирги Қазақстанның арқа тәрәпиндеги «Шыңғыс тауы» менен катар «Қарақалпақ тауы» деп аталатуғын таудың барлығы да бүгинги Түркийзибанларды, соның ишинде, қарақалпақларды хәр тәрәплеме изертлеуши тарийхшыларды да ушы қыйырсыз ойларға-болжауларға ийтермелейтуғыны да сөзсиз...

Қарақалпақлардың әзелден-ақ бәрше Түркийзибанларды тең көрип, олардың арына шабатуғын Сақшы Нөкерлиги узақ әсирлер, хәтте бизиң эрамыздың XIII-XIV әсирлерине дейин даўам еткенлигин тастыйыклаушы және бир факт — 1017-1043-жылларда Хорезм ханлығының Сарай шежиреси лаўазымын атқарған Иранлы Абул-Фазил Байгахийдин жазып қалдырғанлары бойынша, Хорезм ханлығындағы Түркийзибан ләшкерлериниң басшылары қарақалпақлардан да болған...

Тилекке қарсы, көп-көп әлапатлы дәуірлер өтиу менен Түркийзибанлардың бирлиги, аманлығы ушын ең әзелги түп бабамыз Түрк ибн Ефас Нуұх дүзип кеткен биринши Сақшы Нөкерлер болған Қарақалпақлардың, көп жағдайда, дыққаттан шетте қалдырғанлығын, хәтте базы Түркийзибан халықлар олардың келешегине исенбей, көп-көп еллерге бөлиниўине себепши болғанлығын, өзимше, еске түсирсем, неликтенде, көп жағдайда ишим ашыйды, көзлериме ерксиз жас қуйылады.

Өтмиш тарийхты қайта дүзетиу қыйын. Сөйтсе де, бәрше Түркийзибанларды қорғауда Сақшы Нөкерлер болған қарақалпақлардың тәғдир-тарийхын, ең болмаса, ендиги жағында умытпау — хәммемиз ушын Тәңиритаала алдында жүзи жарқынлық!..

11

—Хәр бир Түркийзибан халық секилли қарақалпақларда бир неше рууларға бөлинеди ғой-ә?

—Шынымды айтсам, миллетимниң майдаланып рууларға бөлиниўлери маған унамайды. Себеби хәр руу өзин, ямаса сол руудың атаклы адамлары өз рууын басқалардан жоқары қойып ислер жүргизсе не болады? Милеттиң ишинде көз-көреки алауызлықлар тууады. Миллет уттырады. Усындай утылыслардың себебинен иштен көп-көп рууларға бөлинген Түркийзибан халықлардың дүньялық цивилизациядан белгили дәрежеде артта қалып киятырғаны да жасырып болмайтуғын факт.

Бирақ, рууларда бөлиниўдин бир жақсы тәрәпи, хәр руу өз ишинен қыз алыспай, қаны бөлек деген мәниде басқа руулар менен қыз алысып, қыз бериседи. Бул жағдай жана тууылған бөпелерде тууыс-

қанлар арасында қанлары араласыу себепли пайда болатуғын кеселликлерге тыйым салады екен. Буны хәзирги медицина илими, айырым миллетлерде тууысқанлар арасында қыз алысыудың нәтийжелери бойынша толық дәлиллеп киятыр. Өне усы көз қарастан, айырым Түркийзибанлар секилли қарақалпақлардың да майда-майда 92 руудан ибарат деп шамалап айтылған менен, тийкарынан қарақалпақлар: Қоңыратлар, Қығайлар, Қыпшақлар, Кенегеслер, Маңғытлар, Мүйтенлер деп аталатуғын алты арысқа бөлинеди. Бул алтауы да өз нәубетинде хәмме Түркийзибанлар киби, иштен және де киши-киши рууларға бөлинетуғынлығы такыйк...

12

—Қарақалпақ халқының өтмиш тарийхын еки-үш сөз бенен мениң де көз алдыма келтире аласыз ба?

—Қыйын. Сөйтседе, өзиниң киндик қаны тамған ұатанына сыйдырылмай, кең Хиндстанға қашып, ақыбетинде сол елде патша болған уллы шайыр, ойшыл Захириддин Мухаммед Бабурдың (1483-1530) хәсиретлерге толы:

«Шығыстың мен билмеген жәбру-жапасы қалдыма
Қәсте қалбим шекпеген дәрду-бәлеси қалдыма...»

деген қосық қатарларындағы «Мен» деген сөзиниң орнына «Қарақалпақ» сөзин қыйып тәкирарласам, сизге дурысырақ жууап кайтарған боламан. Ендиги жағын өзиниз ойланып көрерсиз.

13

—Өзиниздиң бул дүньяға ыразы хәм наразы күнлериңиз?

—Екеуи де бир күн, яғный мениң бул дүньяға келген күним! Кууанышларға тап болсам, сол күнге ырза боламан, хәсиретлерге тап болсам, сол күнге наразы боламан.

14

—Өзге миллеттегилерге мүнәсибетиңиз?

—Ес-ақылы пүтин инсан тәнхә өзине, миллетине қандай мүнәсибette болса, өзге миллеттегилерге де дәл сондай болыуы шәрт, әлбетте!

15

—Адамлардың минезлериндеги қандай хәрекетлерин жақтырмайсыз?

—Адамлардың есапсыз есиклери бар үлкен дәлізге тығылып, қайсысына кириу ләззетли екенін дурыслы биле алмастан, бири екіншисін алға өткермей, бассыз аламан болып жасайтуғын минезлер жақпайды.

16

—Инсанды жубатыушы қандай күш бар?

—Тәңиритаала хәм оның динлери.

17

—Өзиниздин, ислам дининен баска динлерге көз-қарасыңыз?

—Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам өз үмметлерине: «Әй, инсанлар, дин ислеринде хәдден асыудан сақланыңлар: Сизден әуелги үмметлердин көп хәсиретлерине дин ислериндеги хәдден асыушылықлар себеп болды» деген нәсиятын оқығанман. Сол ушын, мен хәр динди Тәңиритааланың мехрине миясар болыудың, өзіншеликке ийе бир соқпағы, деп түсинемен.

18

—Бийтаныс кисилер менен ушырасқанда қандай мүнәсибette болған жөн?

—Рәуиятлар хәм диний китаптардың тәғлийматлары бойынша бул гөззал әлемди, жерди, сууды, куяшты, айды, жулдызларды, өсимликлер дүньясын пайда етсе де, бәри жаратыушысы Тәңириталааның өзине, неликтен де, усамайды. Сол ушын ол Жабырайыл периштени алдына шақырып: «бул әлемди хәрекетке келтирип, онда күтилмеген кызықлар дөрететуғын әжайып бир нәрсе соғып әкел!» деп хәмир етеди. Жабырайыл периште Тәңиритааланың хәмирин тәрк етпей, тезлик пенен Адам сүлдерин соғып әкеледи. Бул Тәңиритаалаға унап «Қандай үлгиге қарап иследиң?» деп сорайды. Жабырайыл периште: «Сизиң келбетинизге қарап иследим, уллы Тәңиритаалам» дейди. Тәңиритаалам өзиниң келбети қандайлығын хәшқашан көрмеген хәм билмейди екен. Ол адам сүлдерине узақ тигилип турады да, басын ийзеп мақуллайды хәм оған дәрриу жан береді... Сыртқы көриниси бойынша Тәңиритааланың дәл өзи киби бул Адамның жалғыз өзи бул дүньяны аз-азлап болса да хәрекетке салатуғын күшке толық ийе болмағаны ушын енди Жабырайыл периштеге Адамның кабырғасынан, ол бирге жүрип ойласып ислер қылғандай

жолдас соғыуды буйырады. Жабырайыл периште бул буйрықты да баржай кылып, Адамның кабырғасынан Хаўа Ананы соғыпты...

Усыннан кейин бул әлем өзінше жанланып, жаңарып, биринши Адам ата менен Хаўа Анадан перзентлер туўыла баслайды. Хәр бир перзент сыртқы көриниси бойынша өзиниң атасына усап, ал атасы Адам Ата болса Тәңиритааланың дәл өзине усатылып соғылғаны себепли, жаңадан туўылған хәр перзент Тәңиритааланың тиккелей нускасы (копиясы) деп қабыл етилетуғын болған...

Бул әпсанаға толық исенсе арзыйды. Өйткени, жаңадан туўылған хәр инсан мисли Тәңиритааланың өзи киби хәм кәраматлы хәм көп сырлы жумбақларға толы бир әлем екенинен хешким гүманланбайды.

Әне сол себептен, бүгинги хәр бир инсан жол-жөнекей басқа бир бийтаныс инсан менен жолықса, оған тәнхә өзине қандай мулайымлық пенен мүнәсибет қылатуғын болса, тап сол мүнәсибетин тәкирарлаған халда мүнәсибет сақлап сөйлесиўи лазым... делинеди көп-көп рәўиятларында.

19

—Шығарма дәретиўде соавторлыққа қалай қарайсыз?

—Әдебият тарийхында соавторлықлар баршылық. Менинше, соавторлық —бир машинаның рулин еки адам усағаны яңлы қубылыс. Бунда бир жаман жери машина авария болса (шығарма сәтсиз шықса) қайсысын айыплаў кереклиги қыйын жағдай туўдырады.

20

—Досларыңызға хәм душпанларыңызға көз-қарасларыңыз?

—Досларым хәм душпанларым жөнинде ойласам, «Қабуснама»да жазылған Искендер Зулқарнайынның мынадай сөзлери есима түседи: «Хәмме досларымнан да пайда көремен, бирақ олардан гөре душпанларымнан көбирек пайда көремен. Себеби досларым маған жақсылық еткен болып, базы жаман қылўаларымды, ладанлықларымды жасырыўға тырысады, сол ушын, өз қәтеликлеримди сезбей, билмей жасайман. Ал, душпанларым болса, мени кемситиў мақсетинде болсада, жаман қылўаларымды, ладанлықларымды тиккелей жүзиме айтады. Нәтийжеде, мен жаман қылўаларымды билеп, оларды тезирек дүзетиўге тырысып жасайман».

Уллы Искендер Зулқарнайынның бул даналығы хәрбир тири инсан киби маған да бәрхә жол-жоба сыяқлы түйиледи.

—Миллетинизди өзгертсеңиз бахытлы жасайсыз, десе?

—Менинше, қара басы ушын өзиниң ана миллетин өзгерткен инсан, тек өз миллети ушын ғана емес, пүткил адамзат ушын да ең кәуипли сатқын!

—Қарақалпақларды басқалардан қалай ажыратыу мүмкин?

—Бет-келбетинен ишки сырлары айқын сезилип, хәттеки ашық көринип турған кең пешаналы инсанды, сорамай-ақ, қарақал-пақ деп түсинсеңиз болады.

—Дүньядағы ең кең шөлистанлық кәйерде?

—Африканың кубла бөлегиндеги Сахрайы Кабир (Сахара) деп аталған шөлистанлық. Оның көлеми 8,4 миллион квадрат километрди қурайды.

—Жазыушылар данқ ушын жазармыш. Солай ма?

—Хақыйқат жазыушы өзиниң даңқы ушын емес, өзгелердин, халқының даңқын көтериу ушын жазады. Ал олардың шығармасы үстине я кейнине өз фамилиясын қойыуына себеп, — сол шығарманың кәте-кемшиликлери болса, оқыушылар айыпкерди излеп көп хәлек-ленбеуин нәзерде тутқаны.

—Илим үйрениудин шеги болама?

—Егер шеги болғанда, пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам хәдислеринде: «Бесиктен кәбирге шекем илим изле» деген болар еди.

—Айнала дөгерегимдегилерге көбирек унауым ушын не керек?

—Уллы грек философы Сократ (468-399): «Өнерден гөзаллырақ, билимнен уллырақ нәрсе жоқ, ар уяттан артығырақ безеу жоқ, пейли қараңғылықтан жаманырақ иллет жоқ» деген екен. Усы даналықлар тийкарында ойланып хәрекетлер етиуге тырысып баққан жақсы.

—Бәрше түркийзибан халықларды бир мәмлекетке бириктириү ушын не керек деп ойлайсыз?

—Әуеле орайлық бир жалауды (байрақты) пайда етиү керек. Бул орайлық жалау өтмиштеги бабаларының жалауларына қайшы келмеуи ушын түркийзибан еллердин гүллән архивлеринен ески жалау үлгилерин излеп табыу зәрүр. Мәселен, Туркияның музейинде Махмуд Қашқарийдин, Әмир Темурдың жалаулары (байрақлары) сақланғандығы жөнинде оқығаным бар. Егер, олар өз-ара бириккен Түркийзибан мәмлекеттин талабына жууап бермейди, деген жуумакқа келинсе, жоқарыда айтылған жалауларды тийкар етип алып, оған хәзирги 26 түркийзибан халықлардың хәр бириниң өзиншеликлерин символикалық белги сыпатында пайдаланылса, менинше, қарсылықлар онша көп болмас еди. Мысалы, мениң еле толық жуумакланбаған ойымша, өзбеклердин тақыясы, қырғызлардың ақ қалпағы, қазақлардың тумағы, қарақалпақлардың қара қалпағы, әзербайжан-лардың пышағы, түркменлердин ақ телпеги, татарлардың белбеулері, башқурт шапанының нағыслары, түрклердин қылышы... сыяқлы белгилерди алып, олар хәр қыйлы рендеги ленталар арқалы шебер бириктирилсе, жалау әлле қандай дәрежеде көз қумартарлық болып, түркийзибан жаслар оны хеш кимге бермеу жолында биригер еди... Бирақ бундай жалау қабыл етилгенде сырттан, хәттеки иштен де «бундай көп ренди нағыслардан ибарат жалау қайсы мәмлекетте бар...?» деушилер табылыуы да сөзсиз. Иши тарлар, мейли айта берсин, қөлеген мәмлекеттин жалауы басқаникине усамайды ғой. Бундай жалауға кирисер алдынан Өзбекстанның «Фан» баспасында 1997-жылы басылған Адам Атадан Мухаммед пайғамберге шекемги Куранда атлары аталған 25 пайғамберди белгилер арқалы көрсетиуши плакатты бир рет көзден өткерийү шеп болмас еди.

—Бүгинги кең әлемди қай дәрежеде көз алдыңызға келтиресиз?

—Ол Құдирети күшлиниң тәнха өзи хәр қыйлы қылудағы минезулықларға ийе түрли-түрли ойыншықларға уақтынша жан берип, сыртынан өзи бақлап турған бас-аяқсыз бық-жықларға толы мөкан сыпатында көз алдыма келеди. Мәселен, мен де, сиз де ойыншықлармыз. Ойналып-ойналып бир күни гүллән көзлерден ғайып боламыз. Орнымызда жаңа ойыншықлар пайда болады.

— Дин менен илимнің өмирдеги орынлары жөнінде пикирлериниз?

— Бул сорауыңызға жууап ушын... Уллы грек алымы Аристотельдин «Дин ийелери бул дуньянын машкалаларысыз, илимсіз өз мақсегине жете бермейди»... деген пикиринен кейин уллы пайгамберимиз Мухаммед алейхиссаламнің хадислеринен хазирше жетегин келтиремен:

«Илим үйрениу хәр бир мөмин ушын парыз».

«Бир саат гана илим үйрениу-бир неше күнлик ибадаттан артыгырак, бир күнлик сабақ алыу-үш ай ораза тутқаннан абзальырак».

«Жаслыкта алған билим-тасқа ойып жазылған хат».

«Илимнің апаты-оны естен шығарып койуу хәм илимге интасы болмаған кисилерге үйретип, зая кылып алыу».

«Илимди үйренип алған кисинин илимин баскаларға үйретпеушлиги — мисли мал-дунья жыйнап, оны сарп кылмай көмип койғаны менен барабар».

«Пайдалы илимлерди үйрениушилердин гүналары кеширилиуин хәр бир мақлуқат, хәттеки, тениздеги балықлар-әм Алладан соранады».

«Кайсы бир алымнан илим жөнінде сорағанда, ол қызғанып, басқаға түсиндирмесе, қыямет күнинде оның аузы кисенленип койылады».

— Тәңиритаала өзинин пайгамберлеринен, ең болмаса, бирегин неге түркийзибанлардан танламаған екен, деп ойлағанбысыз?

— Көп ойланғанман. Өзимше бираз болжаулар да кылғанман. Бирақ «Әттегене-әй!» дейтуғын күнлерим аз емес.

Енди бир рәуият тыңлаңыз: «Күдирети күшли Тәңиритаала өзи жаратқан бул жарық әлемге соңғы пайгамберин жиберер алдынан, бәрше халықларды көп сынақлардан өткерип, араблар менен түркийзибанларды кеулине муфापық тауыпты да, олардың хәр кайсысынан бир-бирден адам танып алып, екеун ушы-кыйырсыз таулар, далалар, шәлистанлықлар, кумлықлар арқалы өтетуғын узақ сапарға жоллапты. Бир неше күннен соң екеунинин де сууы түөесилип, алға қәдем таслау мүшкиллесип, көзлери мөлерисип, дүмшелерине үнитсе, арабтын дүмшесинде бир жутымдай суу бар, ал түркийзибандикинде бир тамшы суу қалмапты. Бул аұхалды көрген түркийзибан жылдамлық пенен қапталындағы жолдасына бас ийип былай депти:

«Әй, араб достым, сениң халқыңды илим-хикметли, бәрше инсанларға айрықша меҳир-мухаббатли халық деп көп еситкенмен. Егер, сен халқын жөнинде тараған усындай данқты дәлиллегің келсе, қалған бир жутым сууынды маған иңам ете ғой. Тири қалсам, сениң бул меҳриң ушын да пүткил араб халқы бәрше инсаниятқа меҳирли, араб халқына мәңги бас ийинлер!» деп, көшелерде бакырып жүриүге уәде етемен. Хәттеки, араблар жасаған пүткил мәқанлардын, бәрше жанлы-жансыз затларын да арабларды тауап кылып жасауы кереклигин гүллән әулад-әуладларыма нәсият етип кетемен!»

Енди араб бир демде өзи жөнинде ойланбастан «халқымның данқы алдында мен киммен?» депти де, соңғы бир жутым сууын түркий-зибанға берипти...»

Пүткил әлемнің төбесинен бақлап, хәммени көрип турған Күдиретли күшли усы хәдийседен кейин Адамзатқа жибережақ соңғы пайғамберин араблар арасынан таңлауға ықырар етип, Мухаммед алейхиссаламды дүньяға келтирген екен...

31

—Бурынғы СССР жөнинде айтсаңыз?

—Гүллән көдирен гәплердин, бир-бирин бийкарлаушы кыйлы-кыйлы бахалардын арасынан тек биреуине исенсе болады. Ол-өлим! СССР деп аталған империялық мәмлекет өлди! Динимиз бойынша өлини көп додаламай, тез жерлеу керек еди. СССР жерленди. Тамам!

32

—Миллий әдебиятымыздың жарық жұлдызы Бердақ шайыр «Дүнья-дүнья болғалы патша әдил болған емес» деген ғой. Сизинше мәмлекетти қайсындай инсан басқарғаны мақул?

—Уллы алламалардын бири-бирине усаc тастыйыклауларына карағанда, пүткил әлемди-адамзаттың рууын үш түрли хуқимдарлық (диктатура) басқаруы тийис. Бириншиси — ақыл хуқимдарлығы, екіншиси — күш хуқимдарлығы, үшіншиси — пул хуқимдарлығы. Әттең, соңғы екеуи күтө тез-тез тил табысып турады. Ең баслысы, ким басшы болса да, Тәңиритаала оның кәлбине ақыл менен меҳирлиликтин нурын аямай қуйған болсын-дә!

33

—Бердақ шайыр өз халқының дөртлерин айтып жоқары хуқимдарлардың алдына барған ба?

—Халық аўзындағы әңгимелерге карағанда, албетте, барған!... Бир жола, ол халқының арзы-аўхалын айтыу үшін Хийўа ханның қабылханасына кирежақ болғанда, дәрўазаманлар оған ханның дем алып атырғанын айтыпты. Сонда шайыр: «Мейли дем алсын. Бирақта хәзир бир илажын таўып, оған карақалпақ елинен Бердақ шайыр келди, десеніз, жақсы болар еди...» депти. Дәрўазаманлар ханның қабыллаўханасына кирип, тез шыға сала: «Кириңиз, бирақ уллы ханымыздың бизге ескертиўи бойынша арзыңызды тек еки сөз бенен билдиресиз!» депти. Сонда шайыр буған хәш ренжимей ханның алдына кириўден бас ийип: «Суўсызлық! Ашылық!» депти.

Хан «түсиндим» деп дәрриў бас ўәзирин алдына шақыртыпты да, тезлик пенен Әмиўдәрьяның арқа тәрәпин жайлаған карақалпақлар елине қарай жаңа арна қазыўға хәм карақалпақлардан бир жылға дейин салық алмаўға буйырық берипти де, Бердақ шайырға ат мингизип, ийнине зер шалап жаўып қайтарыпты.

Хақыйкаттан да, бул ушырасыўдан көп кешикпей, Әмиўдәрьядан карақалпақлардың арқа тәрәпине қарай саға алагуғын, ал бүтинлиги кеўип атырған «Еркин дәрья» арнасының қазыўы басланған екен...

34

—Карақалпақлардың даналықларынан тек үшеўин ядтан тәкирарлаңыз?

—«Өзлигинен тилин тоқтата билмегеннің аяғына кисен урылады».

«Ким жерге хадал хызмет етсе, оған жер де хадал хызмет етеди».

«Ким күншил болса, ол өзиниң жолын дурыс көре алмайтуғын соқыр киби болып қалады».

35

—Бул дүньяда Тәңиритааладан басқа ким жалғыз?

—Бәрше диний тәлийматлар бойынша Тәңиритааланың өзинен басқа жалғызлықта жасайтуғын жанлы мақлукат та, өсимликлер де жоқ. Бирақ олардың хәр бири, хәр қандай жағдайда да, өзине Тәңиритаала жолдас екенин уғынып жасайды. Хәтте бир-бирине қарсыластар да мәңгиге жупкерлесип жүреді. Мәселен: хаял менен еркек, өмир менен өлим, жақсылық пенен жаманлық, күн менен түн, хадал менен харам, күлки менен көз жас...

36

—Карақалпақлардың өз перзентлерине мүнәсибетлери?

—Перзентлери 5-6 жаска шыққанша, оларға мисли патшаға құрмет қылған секилли, мүнәсибette, ал 5-6 жастан 16-17 жасқа дейинги аралықта хәр бир перзентине мисли куллары дәрeжесинде мүнәсибette болып, перзентлери 16-17 жастан өткенсон, хәр бир ата-ана оларға мисли өз теңдеслерине қылған мүнәсибетин тәкирарлап, үй машқалаларының барлық түрин, хәттеки, шаңарак ағзаларының қайсысына қандай нәрселер сатып алыуға шекем мәсләхәтлеспей өзлеринше ислер қылмайды.

37

—Адамлар арасындағы қандай мүнәсибетти унатпайсыз?

—Өйjemги грек философы Сократтын (469-399) «даналар хәкимлерге сәлем береди, ал хәкимлер даналарға сәлем бермейди» деп налынғанын есиме салатуғын жағдай жүз берсе мен де налуйман.

38

—Бүгинги Қарақалпақстанның айырым ауыл, көше моллалары жөинде пикириниз?

—Өз ұазыйпаларын шын мәнисинде түсинип, адамлардың ақыл-ойларына тәсир жасайтуғын, олардың бир-бирине мөхирлерин оятатуғын моллаларға құрметлерим шексиз.

Өттең, жақында бир көше менен киятырып, сыртқы көриниси өнейдей бир жайдың есиги алдында, сумкасын арқасына асынған жас бала, әлле қайда асығыс кетежақ молла атасының адын кеселеп: «Ата, мен «Жаңа тарийх» китабын сатып алажақ едим, пул берип кетиниз!» дегенинде, атасының: «хаў, балам-аў, хабарың жоқта, еки хәптеден бери көшемизде адам өлмеди. Адам өлмесе, молла атаң қайдан пул табады?» деген жууабын еситип қалған едим. Соннан бери базы молласымақларды көрсем гөзебим оянады.

39

—«Бул дүньяға тойымлық жоқ», «бул дүнья бир тәрeпке қарай жолаушы тасыйтуғын поезд» деген уғымлардың мәниси не?

—Қысқаша айтқанда, набада, жаслау биреуден: «Неге бунша көп мийнет етесен?» деп сорасаң, ол: «Үлкейгенде ансат жасауым ушын» дейди, ол үлкейгенде және сол сорауды берсең, «Қартайғанда көбирек пенсия алыуым ушын» деп жуап береди. Ал ол қартайғанында жолығып: «елеге шекем неге тынбай ислей бересен?» десең, «балаларымды қатарға қосып жиберіу ушын» дейди. Және бир гезде, енди

21

оның балалары ер жетти ғой деп излеп барсаң, әкеси жоқ болып шығады... «Бұл дүньяға тойымлық жоқ», «өмир бир тәрәпке жолаушы тасыйтуғын поезд» демектиң мәнилери усы көринислерге таккабил болса керек.

40

— Ерназар алакөз айтып кеткен қайсындай нәсиятларды еслейсиз?

— Ерназар алакөздің бұл дүньядан кетеринде айтып кеткен мынау үш нәсияты мәңги есімде: «биринши, Анамды, еккинши, киндигимнің каны тамып, аяқларымды қайра-қайра басқан жерим менен Әби-зәмзәм қудығының кәраматлы сууы киби өмир бақый душшы сууға толып аққан Әмиүдәрьямды, үшінши, хәр қандай қыйын шараятта да халқымды ең болмаса балықлары менен тойдыратуғын Арал теңизимди сақлауыңызды өтинемен» деген екен.

41

— Ең хәсиретли өлим?

— Шанарақ ағзаларының жасаған жаслары дыққатка алынбастан, нәубетти бузып әуеле жасларына келген өлим.

42

— «Тәғдириңе әзелий не жазылса, соны көресең» — дегеннің мәниси не?

— Әпсана: Бир күни Сулайман пайғамбер есигинің алдында турғанында «Жәрдем етиниз! Қутқарынлар!» деп, қашып киятырған бир адамды көреді де, оны изиндеги қуўғыншыға услаптау мақсетинде, өзинің кәраматы менен дүбелей-дауыл турғызып, қашқынды аспанға ушырып жибереди. Соның арасында қуўғыншы Сулайман пайғамберге келеди. Ол жан алғыш Әзирейли екен. Алдында қашып жүрген адамның аспанда пәтпелек киби ушып баратырғаңын көрип, Сулайманға: «Рахмет сизге! Бул адам Тәңиритааланың әзелий жазмышында сууға батып өлиуи тийис еди. Бүгин жасау мүддети питкени ушын оны мәжбүрлеп, теңиз таманға қарай қуўсам, маған кулак аспай, сизге қарай қашқан еди. Мине, Сиз болса Тәңиритааланың әзелий жазмышын иске асырыуға жәрдем еттиниз. Узақ жасаң! Дүбелей-дауыл тоқтаған демде оның өзи-ақ теңизге қулап өледі» депти.

Әне, әзелий тәғдирге жазылса, сол иске асады, деген усындай болса керек.

— Урылардың ең ақмақлары?

— Урлық — бұл тек ақмақлық ғана емес, адамзат жәмийетин-деги ең жеркенишли ис. Ал олардың арасынан қәбірстанларға қойылған өлилерден урлық қылыұшылар — жүзлери хәмме ушын түпиргишке айналатуғын, жабайы жыртқышлар!

— Биреулер «кітапты аяққа баспа, ол жанлы зат» дейди. Инанайынба?

— Инаныңыз. Кітап, хақыйқаттан да, мисли шырт уйқыдағы инсан киби зат. Егер оны жатқан жеринен қолыңа алып, бетлерин ашып үңилсең, ол әстен оянады хәм сен бурын еситпеген, билмеген ўақияларды, даналықларды өзінше айтыўды баслайды....

— Бөтен елде жасайтуғын бир достым маған «... туўылып өскен мөканымды, жора-жолдасларымды сағындым, кенес бер» деп хат жазыпты. Не дейин?

— «Сыртқа шыққанда сендей болып ўатанын сағыныўды хәр кимде биледи. Егер шын елсүйер болсаң, өз Ыатаныңа қайтып келип, хәр күни аздаң өз елиңе, досларыңа, айналана, үлкен сағынышлар менен оянып, жасаў ушын машқалаларыңды басласаң ғана хақыйқат адамсан!...» деп жаза ғой.

— Аты әпсана Маман бийдин күши қайтсе де үзилмейтуғын бир арқанның үш тили киби қубылыс деседи. Буны қалай түсинсе болады?

— Сол үзилмес күштин бириншиси, бәрше түркийзибанларға сақ нөкер болыўдан өмир жолын баслаған бабаларымыздың руўхы, екіншиси, өз заманында халқын данқлы қылыўға болған нийетиниң руўхы, үшіншиси келешек өўладларының өзинен де ақыллы болатуғынына исенимлериниң руўхы болған.

— Бул әлемди биреулер не ушын кен, екіншилер не ушын тар дейди?

— Қайсы инсанның ишки ой-пикирлери бир-бирине үйлессе, оған әлем кен, егер үйлеспесе, әлем оған оғыры тар көринеди.

—Дүньядағы қайсы миллеттің адамлары ақыллырақ деп шамалайсыз?

—Бұл сорау өз уақытында Бердақ шайырға да берілген екен. Ол жылдам төмен еңкейе сала, екі қолына екі қысым топырақ алыпты да, сорау берген адамға: «қайсы қолымдағы топырақ абзалырақ?» дегенінде, сорау берген кisininң үндемей қалғаны үшін, ол екі қолындағы топырақты бірге қосып жиберіпті де: «Мине, көрдіңіз бе, топырақ қайсы алақанда болса да, бірге қосылса, бәрі бір топырақ болып қалады. Адам баласы да дәл ұсынбай. Инсан қайсы миллеттен болып, дүньяның қайсы бұрышында жасаса да, бәрі бір, инсан болып қалады. Оның ақыллы болыуы миллетінен емес, инсанның билим-сақауатынан гәрезли» депті.

49

—Хәмелдар үшін ең ауыр мүшкіл?

—Хошаметтәйи хәм кемшилликлери тууралы ашығын айтатуғын шын достының паркларын айыра алмаушылық.

50

—Мәмлекеттің күши неде?

—Бұл сорауға бизің эрамызға дейінги Рим алымы Цицерон (106-43) «Пуқаралары заң-нызамына қулдай болып бағынған мәмлекет күшли» деп жууап берген. Мениң алып-қосарым жоқ.

51

—Сықмарлықтың белгилери?

—Сықмар кisininң өзін сөксең де бетіңе келмейди, ал байлығынан сөз қозғасаң шартта жағана асылыуынан көринеди.

52

—«Басшы» деген сөздің өткермели мәніси?

—Қол астындағылар үшін хәм әке, хәм ана легенди де аңлатады. Билсеніз керек, Әке менен Ана болса, өзлеринің жутып баратырғанын өз перзентлерине тең бәлиститетуғын ең жокары междир ийелери.

53

—Бұл дүньяны қалай түсинсе болады?

—Бул дүнья хәр инсан ушын шешилиүи күтә көп мүшкүлли, сырлы жумбак. Оны шешиүге умтылуу — басың менен тас жонуу киби ис. Басынды онша аяй бермей, оны орынлы хәрәкетке келтирсен, бираз түсиниүиңе болады.

54

—Адамзат тарийхынан қандай жаңалықларды еслейсиз?

—Адамзат тарийхы есапсыз жаңалықлардан ибарат. Оларды атма-ат атап шығуу мүмкин емес. Сонда да сорауыңызды жууапсыз қалдырмай, есимде барларынан айтайын:

Бизин эрамызға дейинги:

3500-жылларда Шумерлер төрепинен биринши жазуулар пайда болған.

3000-жылларда Орта Шығыста бронза әсири басланған; Хеопс пирамидасының қурылысы да усы дәуірлерден басланған.

2000-жылларда Әйемги ханнанлардан биринши алфавити пайда болған.

1500-жылларда Мууса пайғамбердин еврейлерди Египеттин хүкимдарлығынан азатлыққа шығаруу ислери басланды. Бул дәуірлерде Орта Шығыста темирден пайдаланыу ен жайды. Тарийхта Троянлар урысы деп аталатуғын қырғын урыслар да дәл усы дәуірлерге туура келеди.

1000-жылларда Иерусалимге Дауыт пайғамбер патшалық етти.

600-жылларда Қытайда темирден пайдаланыу әсири басланды; Усы дәуірлерде Зардушти төрепинен оның Зардушт дини пайда етилди. Буддизм динине тийкар салыушы Будда пайғамбер (623-540) пайда болды. Сулайман патшаның храмы бузылды. Уллы патша Кир Вавильон мөмлекетин басып алды.

500-жылларда Конфуций (551-479), Софокль (496-406), Геродот (490-425), Гиппократ (460-377) дүньяға келип, олар адамзат ушын текирарланбас жаңалықларды иске асырды;

400-жылларда уллы Сократ (470-399) қайтыс болды. Усы дәуірлерде уллы Платон (428-348) менен Арасту (Аристотель) (384-322) тууылып, дүньяны танландыарлық жаңалықларға тийкар салды;

300-жылларда уллы грек алымы Архимед (287-217) тууылып, өзиниң даналық ислери хәм сөзлери менен дүньяға устазлық етти;

200-жылларда римлилер Грецияны жаулап алды.

100-жылларда Юлий Цезарь (102-44) дүньяға келип, көп мөмлекетлерди өзине бойсындырады.

25

Бизиң эрада:

Жаңа эраның басында Ийса пайгамбер пайда болып, Христиан динине тийкар салғаны ушын душпанлары төрепинен азапта, яғный оның еки колы атанақ үлгисиндеги ағашқа кериддирилип, әуеле алақанларына, соң өз пикиринен қайтпағаны себепли көкирегине шегелер қағылып өлтириледи.

100-жылларында Птоломей туўылып, пүткил дүньяның ақыл-ойларына жаңалықлар қосты.

200-жылларында Қытайда Хань династиясы сапластырылды.

300-жылларда Римнің хрестьян дининдегилерден биринши императоры Уллы Константин (742-814) дүньяға келди.

400-жылларда Римнин көп мәмлекетлерге ҳүкимдарлығы әззилеп, қулаў дәрежесине жетти.

500-жылларда Қытайдың Суй (581-618) исмли патшасы қытайлыларды қайта бириктиредди.

600-жылларда Мухаммед пайгамбер (570-632) дүньяда Ислам динин пайда етти. Усы дәуірлерде Араблар Египетти, Персияны, Иракты жаўлап өзине бойсындырды хәм оларғада Ислам динин ендирди.

700-жылларда Мусылманлар Испанияны жаўлап алды. Усы дәуірлерде Қытайда китап баспасы кеңнен раўаж тапты; Мусылманлар Франциядан женилип қалды.

800-жылларда Римде Уллы Карл патшалық тахтына көтериледи; Усы дәуірлерде Багдад халипашылығы раўаж тапты. Уллы Мамун (786-833) дүньяға келди.

900-жылларда Европада, Нормандияда күтилмеген хәрқыйлы урыслар болып турды.

1000-жылы Уллы өскербасы Вильгельм (1028-1087) Англияны өзине бас ийдирди.

1100-жылларда дүньяның көп еллеринде хәрқыйлы дәрежедеги кишигирим урыслар даўам етти.

1200-жылларда дүньяда Шынғысхан (1155-1227) пайда болып, көп мәмлекетлерге өзиниң жаўызлығы менен даңқ таратты. Усы дәуірлерде Монголлар Россияны, Қытайды жаўлап алып, олардың үстинен монголлардың ҳүкимдарлығы айрықша күшке кирди.

1300-жылларда дүньяда «Возрождение» (Қайта туўылып көркейиу) әсири деп аталған жаңа дәуір басланды. Усы дәуірлерде уллы Марко Поло (1254-1324), Данте (1265-1321) дүньяға келип, өзлериниң жаңаша дәретпелери менен дүньяға даңқ шығарды.

1400-жылларда Эмир Темур (1336-1405) пайда болып, Мафараў-нахрдың данқын пүткіл дүньяға жайды

1500-жылларда биринши мылтык пайда болды. Усы дәуірлерде Түркілер Константинопольды жаўлап алып, Византия империясын сапластырды. Россия Монғоллардан өз гәрәзсизлигин жеңип алды. Колумб (1451-1506) дүньяға келди, Американы ашты.

1500-1600-жылларда Леонардо да Винчи, Микеланджело Буонаротти (1475-1564), Коперник (1473-1543) дүньяға келди. Мателанның (1480-1521) океанлар аркалы саяхаты болды. Елизавета I (1533-1603) Англия патшалығының тахтына минди. Усы дәуірде отлар шығарып ататуғын курал-жараклар пайда болды. Англияның Флоты Испанияға топылып, дал-далын шығарған ҳалда жаўлап алды.

1600-1700-жылларда Телескоп пайда етилди; Галиллей (1564-1642), Францис Бекон (1561-1626) дүньяға келди. Усы дәуірлерде отыз жыллык урыс нәтижесинде Германияның өлтадасы шығып калды; Япония күшли Батыс мәмлекетлериниң төсийринен ажыратылды; Декарт (1596-1650), Рембрант (1606-1669) дүньяға келип, адамзат ийгилиги ушын жаңалықларға тийкар салды; Индияда Таж-Махал (1630-1652) естелигиниң қурылысы басланды; Англияда азатлык ушын урысы келип шықты.

1700-1800-жылларда Россияға Петр I (1672-1725) император болды; Вольтер (1694-1778), Иоганн Себастьян Бах (1685-1750), Жан Жак Руссо (1712-1778), Бенджамин Франклин (1706-1790) сыякты уллы инсанлар дүньяға келди хәм әлемге өзлерин танытты; Англияда санаат революциясы басланды; Уллы алым Уатт пуу менен (пар менен) жүретуғын жаңаша машина пайда етти; Джефферсон (1743-1826) хәм оның бийгәрзлик декларациясы пайда болды; Адам Смит (1723-1790) хәм оның «Халық байлығы» деген мийнети жүзеге келди. Джордж Вашингтон (1732-1799), Иммонуил Кант (1724-1804), Моцарт (1756-1791) дүньяға келди; АҚШ конституциясы пайда етилди хәм тастыйықланды.

1800-1900-жылларда Францияда Наполеон Бонапарт (1769-1821) дүньяға келип, оның басқа мәмлекетлерге, соның ишинде Россияға шабыуылары басланды, бирак өзиниң жеңилиулерин менен тамамланды; Индия үстинен Англияның үстемлиги ада етилди; Пүткіл дүньяда темир жол қурылыслары кеңнен раўаж тапты; Телеграф пайда болды; Сүўрет шығарыу усыллар жүзеге келди; Чарльз Дарвинниң «Жәнликлердин хәрқыйлы түрлериниң келип шығыуы» деген мийнети жүзеге шықты; АҚШта гражданлык урыслары болып

өгги; Линкольн (1809-1865), Карл Маркс (1818-1883); сыяклы мамлекетлерди жаңаша усулда баскарыу жолларына жана идеялар бериуши инсанлар дуньяга келип, хертөреплеме ислер жургизди; Британия империясы күшейди; Уллы алым, ойшыл Белл төрепинен биринши телефон пайда етилди; Эдисон (1847-1931) электр лампасын ислеп шықты; Кино, рентген нурлары, радиоактивлигин аныклау эдислери пайда етилди хэм ислеп шығылды; Уллы Маркони (1874-1937) радионы пайда етти; Автомобиллерди коммерциялык усулларда сатыу усуллары жүзеге келди.

1900-2000 жылларда биринши Самолет исленип, аспанда ушыу иске асырылды; Автомобиллердин «Модель-Т» деген түри көплеп шығарылды; Уллы алым Резерфорд (1871-1937) атом ядросын тапты; Тилекке қарсы, усы дәуірлерде Биринши дунья жүзилик урыс (1914-1918) болды хэм Россия революциясы (1917) пайда етилди; Россия басшылығында СССР деп аталған жаңа мамлекет пайда болды; Алым Флеминг (1881-1925) төрепинен кеселлерди емлеуге арналған пенциллин деген дәри ислеп шығылды; Усы дәуірлерде Ленин (1870-1924), Сталин (1879-1953), Гитлер (1889-1945), Франклин Рузвельт (1882-1945) мамлекетлер баскарыу дәрежесине ерисип, хәркыйлы урыслар пайда болды. Хәтте усы дәуірде екинши мәртебе дунья жүзилик урысларға жол ашылып, халықлардын көплеп кырылыуына әкелди; Уллы алым Ферми (1901-1984) биринши атом реакторын пайда етти; Биринши рет атом бомбасы, водород бомбасы пайда болды; Телекөрсетиу заманы басланды; Биринши рет космосқа адам ушырылды; «Аполлон II» айға кондырылды; Усындай дәуірлерде Вьетнамда урыслар басланып, ол узақ дауам етти.

Бирден бир ең күшли мамлекет сыпатында дуньяға даңқ таратып көп мамлекетлерди өз дегенине көндирген СССР мамлекети өз-өзинен ыдырап таркатылды; буннан соң Сууық урыс деп аталған халық аралық астыртын урысларға бир нәуйе тыйым салынды;

Орта Азияның бурынғы СССРға кирген мамлекетелери арасында, Өзбекстан (1991) биринши болып гөрезсизликке еристи. Оның изин ала бизин Қаракалпақстанымыз да Өзбекстан Республикасының курамында бийгөрез Республикаға айналды...

Дунья жаңалықларын атма-ат айтып адалау мүмкин емес. Бул айтқанлардын көбисин өзиниз де билсеңиз керек. Мен усының менен хәзирше өзимди тоқтатаман.

—Хәр бир хәрекети, айтқан сөзлери айналасындағыларға тәсир етиүши, терең билимге хәм акылға ийс инсанды өзимнен де артык көрип, набада олар мәжилислерге кешигип келсе, жылдам түргелип, тәнхә өз орнымды оған берийүге тырысаман.

56

—Бул дүньяның кеңлигине исенесиз бе?

—Әлбетте! Бирақ мени хайран қалдыратуғын бир жағдай, өзим жетпис жастан өткеннен кейин, алдыма, артыма, жан-жағыма карағанымда, бул дүнья неликтен де, көзге илинер илинбес дәрежеде жиңишке хәм көп тикенекли, алды туйық бир соқпақ яңлы қыялыма келеди.

57

—Жазыушылар Аўқамына басшылық лаўазымы сизге не берди?

—Қарақалпақстан жәмийетшилигиниң жоқары басқарыушы қатламына араласыуыма хәм жоқары лаўазым ийелериниң өз қол астындағыларды гейде алдарқатыу, гейде қорқытып жумсау жолларын айкынақ уғыныуыма мүмкиншилик берди.

Бул лаўазым мениң әуеле Қарақалпақстанның Жоқары Кеңесине, бара-бара бурыңғы СССРдың Жоқарғы Кеңесине депутат болып сайлаңыуым менен сол гездеги ең бийик минберлерден халқымның аўыр дәртлерин ашық айтып сөйлеуиме никаният берди.

Баслық болып жүргендеги, өзимше бир жақсы исим — бәрше жазыушылар менен тең болыу нийетинде баслықлық лаўазымда минип жүриуим тийис жеңил машинаны өз арзам арқалы Қарақалпақстан Министрлер Кеңесине баспүкил қайтарып, жазыушыларымыздың ағзалық билетин көрсетиу арқалы республикамыздың кең территориясы бойлап, гүлән жәмийетлик транспортларға бийпул минип жүриу ушын Мәмлекетлик қарар шығартыуға еристим...

58

—Самалдың тезлигин өлшейтуғын әсбап қашан табылғанын билесизбе?

—Бундай әсбапты ингелис алымы Роберт Хуж исмли инсан 667-жылы ислеп шыққан.

59

—Тәңиритаала қайерде жасайды деп ойлайсыз?

—Тәңиритаала хәр бир тири инсанның кәлбинде жасайды.

29

— Шығыстың ұллы даналарынан Абу Наср Фарабийдің (873-950) Инсанларда жоқары адамгершілікті болдыруы жөніндегі тағлий-матларынан нешеуін билесіз?

— Хәзир есимде барларын айтайын:

1. Инсанның барлық мүшелери дурыс хәм беккем раўажланған болып, ол кандай иске кол урса, оны аңсат бежерсалатуғын болыуы тийис.

2. Инсан кандай мәселелерди шешиу алдында турса хәм сол мәселелерди ким арқалы шешиуиң тийис болса, сол адамның да мақсетин түсинетуғын болыуың зәрүр.

3. Инсан өзиниң ядына айрықша итибар берип, көзлери көрген, кулақлары еситкен, жаны сезген нәрселерин умытпауы лазым.

4. Инсанның сөзлери анық, пикирлери, зейни өтпир болыуы тийис.

5. Инсанда көп билиуге, оқыуға ықлас күшли болыуы зәрүр. Аўқат жеўде, ишимлик ишиўде ашкөз болмай, кумар ойнаудан өзин алыс тутсын.

6. Инсан барлық ўақытта ҳақыйқатлықты хәм ҳақыйқатлық тәрепдарларын сүйсин, өтирикшилерди пүткиллей жек көретуғын болсын.

7. Инсан барлық ўақытта ар-намыслы, таза хўжданлы, кең пейилли болсын, дирхом, динар (пул бирликлери) ушын орынсыз ислер қылмасын.

8. Инсан бәрхә адалатлықты сүйип, адалатсызлыққа жек көриўшилиқ сезим менен карасын, хәтте адалатсызлыққа карсы гүресетуғын болсын.

9. Инсан ҳеш қашан бийорын өжетлик қылмай, хадаллық ушын гүресте дәўжүрек болып, адалатлық туўын бәрхә жоқары тутсын.

— Көркем әдебияттың куралы сөз, делинетуғынлығы дурыспа?

— Әлбетте дурыс Инжилде «Сначала было слово...» («Әўеле сөз пайда болды»...). Сөзлер китапка айналды. Китапшар даналықлардан ибарат болды... делинген.

Бул анықламаға косымша даналықлар китабы болған ұллы «Қабуснама»да сөзлерди төртке бөледі:

1. Билиуге, айтыуға зәрүрли сөзлер;
2. Билиуге, айтыуға керек емес сөзлер;

3. Билиуге зәрүрлиги жок, бирак айтса болатуғын сөзлер;
4. Билсе болатуғын, бирак айтыўдың кереги жок сөзлер.

62

—Адресиме көп критикалардан қалай қутыламан?

—Егер сол критикалар дұрыс болса, саған дослық, ал надұрыс болса, дослықтың кериси. Хәр қандай шараятта да, алды менен тек өзін ойланып, өзін жуўмақ шығарыўға тырысқаның жақсы.

63

—Жазыўшы болыў нийетим бар еди. Әдебият ушы-қыйырсыз теңиз, деген бир пикир оқып қорқа басладым. Не дейсиз?

—Менинше, әдебият теңиз ғана емес, ушы-қыйырсыз океан. Онда еркин жүзиў ушын, тек ғана талант жеткиликсиз. Көп оқыў, көп үйрениў арқалы, айналанда қайнаўытпаған бас-аяқсыз өмир кубылысларын бир-биринен айырып түсинетуғын уқыпқа ерисиўин шәрт. Соннан кейин тәўекел еткен болады.

64

—Образға кириў деген не?

—Жазыўшы образға шынтлап кирип кетсе, өзи жазып атырған қахарманларының ықласбенг тамашағөйине айналғанын өзи де сезбей қалады. Мәселен, ұллы Лев Толстой (1828-1910) өзиниң сүүретлеген образы Наташаның князь Андрейге қылаплық қылып қойғанынан шыдамай, кабинетинен жылап шығып кеткен екен. Образға кириў өне усыған усас жағдайлар.

65

—Қарақалпақстан неше жыл жасайды деп ойлайсыз?

—Ұллы орыс жазыўшысы Иван Сергеевич Тургенев усындай сораўға өзинше жуўап берген болып: «Россия бизин хеш қайсымызсыз-ақ жасай береді, бирак бизин хеш қайсымыз Россиясыз жасай алмаймыз» деген екен. Мен бундағы «Россия» сөзинин орнына «Қарақалпақстан» сөзин қойып, ұллы жазыўшы Тургеневти толық тәкиралайман.

66

—Инсаннын өмири деген не?

—Өмир — инсанның тирилиги, айналаға мүнәсибети, сондай-ак инсан ушын хадалық пенен харамылықтын, дослық пенен душпанлықтың араласқан кубылыслары. Мәселен сен балаңа: «ат қылып ойна» деп таяқ әкелип берсең, сен қартайған гезде, ол саған: «таянып жүр» деп таяқ әкелип береді. Әне, усылардың арзлығы да инсан ушын, өзінше, өмир.

67

—Әдебиат сыншылары жөнинде пикириңиз?

—Тилекке қарсы, бизде көркем әдебиат бойынша алым деген атақ ушын изертлеу жазатуғынлар көп. Олардың айрымлары үйір-үйір жылқыларды, сыйырларды, қойларды... бир қораға қамап, «мен буларды бағыушы шопанман» деушілерди, сондай-ак жемис базарындағы базы дәлделшысымақларды еслетеди.

68

—Бир шығарманыңды «О дүньядағы атама хатлар» деп атағансыз. Бул хатыңыз о дүньяға жете ме?

—Америка жазыушысы Эрнст Хемунгуэйден бир сыншы: «Сиз романыңызда сүүретлеген қалаларда болғансызба?» дегенде, ол: «Мен Дантеге: «сиз «Дозакты» жазыу алдынан дозакты өзин көргенбисиз?» деп сорау бермеген болар едим» деген екен.

Ендиги жағын өзиниз ойлаңып уғынарсыз.

69

—Фернанд Магелан (1480-1522) дүньяны биринши рет кемедә саяхат қылыуды қайсы жылда баслағанын билесизбе?

—1519 жылда.

70

—Жәмийет төгдийрин қалай түсинсе болады?

—Жәмийеттин төгдийри, демек — бул белгили бир бағдар тутып жасаған мәмлекеттин, яғный сол мәмлекеттеги инсанлардың ой-әрманларының төгдийри. Оны бир инсан төгдийрине теңдепте көз алдына келтириу мүмкин. Жәмийетте бир инсан киби гә бахытлы, гә бахытсыз, гә кеселбент гә сау-саламат жасайды. Ал, өмири түүесилтип өлсе, атақты бир инсан өлген секилли изиндегилер узақ гәп қылыу менен я мақтап я жаманлап жүреді. Дәуирлер өтиуи менен умытылады да...

—Мухаммед пайғамбердің 570-жылы Меккеде туылып, 632-жылы Мәдинада қайтыс болып, сол Мәдинада жерленгенін оқып билгенімен. Хажысызғой, Мухаммед пайғамбердің Меккеден Мәдинаға қайсы жылы кетіуге мәжбүр болған?

—622-жылы. Егер дәл билгиніз келсе, соңғы есағлаулар бойынша, сол 622-жылдың 20 сентябрине туұра келеди.

—Қарақалпақстанның қалаларынан соңғысы қайсы хәм оған қашан тийкар салынған?

—Тахиатас қаласы. Оған 1953-жылда тийкар салынған.

—Көркем шығарманы қайсы дәуірлерден жазыу жеңилірек?

—Мениңше, өзин жасап атырған заманнан жазыу анағурлым жеңил. Бирақ бир қыйыншылығы — байрам дастурханы әтирапындағы киби өз қапталындағылардан, танысларынан басқаларды көре алмаушылық. Кимде-ким заманласларынан жоқары көтерілип, хәммеге тең нәзер таслай алса, сол бәршениң дийдинен шығатуғын шығарма дәретиуи итимал.

Ал өтмиш заманлардан шығармалар жазыуды аңсатластыратуғын жағдай — тек тарийхий хұжетлерди жетик үйрениуден ғана ибарат емес, өзин жасаған әсирдің бийик минберинде турып, жазылажақ дәуірди толық, айқын көре билиу үшін сол дәуір логикасын терең үйрениу талаңты, соннан соң, олардың келешекке, хәттеки бәрше заманларға да хызмет ете алатуғын шараятларын түсинген халда, дәуирге сиңисиу хәм кереклерин таңдай билиу талаңты керек.

—Елиниздің табысларына кууанышыңыз?

—Өз елимнің кууанышына қосқан өз үлесимнің қай дәрежеде скенлигин үнсиз еслеу арқалы кууаныуға тырысаман. Базда өзимнен өзим қапа болатуғын гезлерим де аз емес...

—Күнделикли өмир хәм жыллар қысқыларын қалай қабыл етесиз?

— Күнделикли өмир қысқысынан жолын тауып қутылыу, хәр инсанның өзинен ғәрезли, ал жыллар қысқысынан қутылыудың емлерин табыу қыйын.

76

— Әдебиятта жаңашыллық деген не?

— Шынында, бул руўхый жақтан көбирек түсиникти талап етеди. Мәселен, бизиң айырым сыншыларымызға тән бир қәсийет — бурын бизде элегия, сонетлер... сыяқлы жанрлар болмаған деп, жаңа шығармасының астына сол жанрларды анықлама қылып жазғанларды жаңашылға жатқарады. Ҳақыйқатында, бул нәрселер, пәлен жерде биреу жайын қалай шиферлатқанын көрип алып, өз жайын солай шиферлатқан адамларды, болмаса «Нөкис — Әмиүдәрьяның арқасында жайласқан» деген гәпти «Нөкистиң қубласынан Әмиүдәрья ағады» деп өзгертип айтқанларды жаңашыллар деп атаған яңлы қубылыс. Жаңашыллық — бул гөне усыларға да жаңаша түс, мәни бериүден ибарат.

77

— Қайсы қахарманыңызда көбирек көринесиз?

— Мениңше, жазыушының өз образы ол дәреткен белгили бир қахарманында емес, барлық қахарманларында шашырап жүреди.

78

— Өтмиштен көбирек жазыудағы мақсетлериңиз?

— Карақалпақ халқының өтмиштеги тәғдирлери көбирек хәсиретли. Сол хәсиретлерди азғантайда болса түсинген жаңа әулад үәкиллери олардың, ең болмаса, өз заманында қайталаныуына жол қоймауға тырысып жасасын дегеним ғой.

79

— Жазыушылардың фактлерге көз-қараслары жөнинде не дейсиз?

— Жазылыуы тийис фактлерге өзи жасаған жәмийеттин хәм тәнха өзиниң жеке инсанлық мәплерин бас бағдар қылып жазатуғынлар болады. Жәмийеттиң көз-қарасларынан жазғанлар көбирек утады.

80

— Инсанлардың хәм хайуанлардың жауызлықларындағы айырмашылық?

—Инсан жауызлықты ойданылған ақылы менен ислесе, хайуан хештенеге ақыл жууырттып турмайды. Менинше, ақыл менен исленген жауызлық хайуанлықтан да жауызрак.

81

—Ақылдың өмири?

—Адамзат жәмийетинде Ақылдан узак жасайтуғын бир нәрсе табыу кыйын. Тилекке қарсы, бизиң Қарақалпақстанда бир нешше автор бас қосып дүзген оқыу куралларының хәтте шерек әсирде жасамайтуғынын көрип жүргенликтен, жоқарыда айтқан өз пикиримди гейде өзим бийкарлағым да келеди.

82

—Пүткил бир мәмлекетти басқарыушы инсан менен кишкене бир шаңарақты басқаратуғын қарапайым инсанның айырмалары?

—Менинше, қарапайым инсанның санаулы душпанлары болса, мәмлекет басқарған инсанның душпанлары есапсыз болады... Бирақ олардың арасындағы бир теңлик бар: қарапайым инсан қанша аўқатқа тойынса, мәмлекет басқарған инсанға да сол қурлым аўқат жеткиликли. Өттең мәмлекетке басшы болғанлардың көбиси усыны умытады.

83

—Ақыллылар хәтте өз душпанларына да тилемейтуғын қандай хәсирет бар?

—Өлим аркалы келетуғын хәсирет.

84

—Жана шығарма жазыу алдындағы кейпиятларыңыз?

—Кейпимди сезбеймен, бирақ жаңа шығарманы жазыуға отырмастан бурын: «биринши гезекте, мен усы шығармам менен оқыушыларға не айтпақшыман?» деген сорау үстинде көп күнлеп, хәптелеп, айлап, гейде жыллап ойланыу менен бас қатыраман. Соның менен бирге, дәрәтилезақ шығармам қарақалпақ оқыушыларынан өзгелерди қызықтырмайтуғын болса, халқым хәққында шығарма жаздым деуим де бийкар, деп те көп ойланып, дүньялық аренада, өзлериниң хәр қыйлы түсиниклерине ийе оқыушыларды да көз алдыма келтирип, өзимше, жууап тапқаннан соң ғана жазыуға отыраман.

35

— Көркем әдебиеттің ең бийік шоққысына шықтым деп ойлайсыз ба?

— Бұндай ой хеш қашан басыма келген емес. Мениңше көркем әдебиеттің ең бийік шоққысында Тәниритааланың өзі. Оннан соңғылары, мениңше, спортшылардың тили менен айтқанда, өтмиштеги улдылардан Гомер, Данте, Вольтер, Шекспир, Лев Толстой, Гете ... сыяқтылар... Сондай бийік шоққыға көтеріліуді нийет ететуғынларды алпинистлер дейди. Мен де, өзимше солар киби алпинист атағына ерисиуді күсеушилердің биримен.

— Сизинше, ең сүйкімлі хаяллар?

— Бала көтерип жүрген хаяллар маған айрықша сүйкімлі көрinedi.

— Сизинше, қайсы дәуірдеги бабаларыңыз сүйкімлі?

— Бәрше түркийтилеслерге нөкерлиги себепли қанша-қанша азаптар шекседе, бәршесине төтепки беруі менен, түп Ұатанын тасламай, келеси әуладларына Ұатан қылып қалдырыу жолында жан берген бабаларымыз.

— Ата-анаңыздың тирилигинде оларға наразылық билдирген пайтларыңыз болды ма?

— Ата-анамның қартайған гезлерінде мәмлекеттен пенсия алыу машкаласына түскенин көргенимде, оларға наразылық пенен: «бүйтип не қыласыз? Дүньяға келтирип, қамалға жеткерген алты перзентиңиз сақлайдығой?» дегенимде, олар бир-бирине қарасты. Мен қысындым. Енди ойласам, пенсияны алыуға умтылғандағы мақсетлери де, өз перзентлерине еле де жеңиліклер жаратып, беруі нийетлери екенин енди, өзим пенсия жасында болғалы түсинип жүриппен.

— Қарақалпақ жерінде жийи өсетуғын тораңғылдың бүкирлигин, қыбықларының быдым-быдымлығын қалай сүүретлесе болады?

—Тораңғылдарымыздың бүкірлиги өтмиштеги ата-бабаларымыздың аўыр мийнетлериниң көринис белгилери, шақаларының өрре-төррелиги — көп-көп посуўларды бастан кеширген халқымыздың есапсыз азағлы аш-әптадалықтан қутылыўға жәрдем сорап айналасындағыларға жайған қолларының көринис белгилери, ал сол тораңғыллардың қабықларының быдым-быдымлығы — өтмиштеги бабаларымыздың шексиз далаларда күнге күйреген жүзлерин хеш бир айнада көре алмағанлығының көринис белгилери. Солай болса да, тораңғылларды отқа жақсаң, бирден лаўлап жалынлағаны — халқымның айналаға ыссылық бериўге асыққан меҳириниң белгилери, шоғының тез өшетуғынлығы — саны азлықтан арзыў-әрманлары алысларға еситилмейтуғынының белгилери. Билип қойыңыз, тораңғылымыз қандай болса да, өзи өскен жериниң жарасығы, сәни. Және ескертерим: «тораңғыл» деген сөз «Тураң гүли» деген еки сөзден келип шыққанлығын хеш қашан естен шығармаңыз.

90

—XIX әсирдеги карақалпақ басшыларының, Хийўа ханлары жөнинде өкинишлеринен бирин айта аласыз ба?

—XIX әсирдин орталарындағы карақалпақлардың басшысы Ерназар алакөз бир отырыспада: «Хан сарайындағылар, бизди билгиси келсе: «халыңыз қалай?» дейди, ал биз оларға «өзиниздин халыңыз қалай?» десек арсынады» деген екен.

91

—Қарақалпақларда: «жаны көзине көринди» деген гәп бар. Жанда көзге көринеме?

—Бир фильмде ери хаялын өлтирмекши болып пышағын жаңбасына қайрап-қайрап оған: «жаныңды көзиңе көрсетейин» деп дәпинди. Хаял қалт-қалт етип кейин бәсти. Бир уақытта ери гүрсиге сүрнигип жығылған еди, пышағы қолынан түсти. Хаял пышақты тезлик пенен алды да, ериниң қылғанын тәкирарлап, оған дәпинди. Енди еркек қалтырап кейин бәсе берди. Сол гезде хаял күлип турып:

—Жаның көзге көрсетиўдин қандай болатуғынын уқтың ба? — деди. Еркектин көзлеринен жас шықты. Хаял пышақты оның алдына таслады да:

—Қәйткенде жаның көзиңе көриниўин түсинген болсаң бәс! — деди.

Ери пышақты алыў орнына хаялының алдына жығылды. Демек, пышак алқымына тақалғанда онында жаны көзине көринген.

—Өзиңизге исенген адамларға көз-карасыңыз?

—Биреу саған шын қәлби менен исенсе, оның тәғдири сениң қолыңа өткени. Өз тәғдирін исенип тапсырған адамның тәғдирін көздің қарашығындай сақтау инсанның өмиріндегі бас ұазыйпаларынан бири.

—Инглис, испан, француз, орыс ... тиллери сыяклы бираз тиллер пүткил дүнья менен қарым-қатнас ушын көпир делинеди. Қарақалпақ тилинде де көпирлик ұазыйпа барма?

—Дүньяда үш мыннан аслам тил бар. Хәр тил дүньядағы пүткил адам әуладлары арасындағы көпир. Қарақалпақ тилиде ана халқымыз ушын өзінше бир көпир, әлбетте!

—Адам өз өмир баянын жазып қалдырмаған болса, керегинде қайдан излеген мақулырақ?

—Хәтте жазып қалдырса да, инсаннын хәқыйкый өмирбаянын оның өз заманластарына, келешегине қандай ислер ислеп қалдырғанынан тереңирек излеу мақулырақ.

—Хәқыйкый досларды қалай түсинсе болады?

—Өзиң қимге, неше адамға хәқыйкый доссан? Әуеле усыны бил! Өзиң өзгелерге хәқыйкый дос бола алсан, олар да саған хәқыйкый дос бола алады.

—Өзимнен жоқары лаұазымдағыларға қалай жаранаман?

—Жоқары лаұазымдағылар, көбинесе, басқалардан мақтау талап етеди. Арасында сенинде басшыларды көгермелеп, марапатлап тұрғаның өзиң ушында керекли. Бирақ гейпара басшыға: «сен бийиксен» деп ашық айта беріу—әм бақыллыққа усап кететуғынын ұмытпаған мақул.

—Биринши китабымды алып оқыған бир тәжірийбели жазыушы маған: «сен бул шығарманды сондай жоқары талант пенен жазғансан,

буны жазыўға дейин бирде китап оқып шыкпағаның көринип турыпты» деди. Буны қалай түсинсе болады?

—Сол тәжирийбелі жазыўшының гәпин басқаларға айтып мақтаныў орнына, ҳақыйкатында, өмиринде дурыслы китап оқымағаның ушын уялғаның ҳәм ендиги жағында болсада көбирек оқығаның жөн.

98

—Бир жорам хәр сапары өтирикти куйкылжытады. Не дерим-ди билмеймен?

—Бир адам бир адамды алдаса, хеш гәп дерсең, набада сондай өтирикти бир мәмлекеттин я халықтың атынан сөйлесе, изи үлкен ўайраншылыққа әкелетуғынын хәр сапары ескертип жасаўың адамгершилик ўазыйпана киреди.

99

—XVIII әсирде жунғарлардың рехимсиз шабыўылына ушыраған карақалпақлардың тәғдири қандай болғанын қысқаша теңеўлер менен уқтырсаңыз?

—XVIII әсирдеги жунғарлар шабыўылынан кейин бөлинген карақалпақ халқының тәғдирилерин, оқығандарым бойынша еслесем, гөззал бир отаўдың қанатлары жүйсиз-ақ бөлинип-бөлинип кеткенин, бир үлкен қазанның пашақ-пашақ болып сынғанын көз алдыма келеди.

100

—Сиз ушын не қорқынышлы, не күлкили?

—Мениң ушын ең қорқынышлы нәрсе — адамлардың сумлығы, ал күлкили нәрсе — bazı сумлықлылардың «мени хеш ким түсинбейди» деген ойда ислер қылыўы.

101

—Бүгин жыйналысқа кешигинкирел келсем, трибунадан түсип баратырған биреўге ҳәмме қол шаппатлап атыр екен, шетиректе үнсиз отырған биреуден «Қайерден?» «Не дейди?» деп сорап едим, ол тонқылдап: «Бизин мәкемеден. Тынық суўды ылайтып түсти» деди. Түсинбедим?

—Сол сөйлеген адам сен сораған адамның тап өзін хәм ислеген ислерин қатты сынап-минеген, болса тәәжип емес.

— Жазыушының тарихшыдан айырмасы?

— Тарихшы фактлер менен хужжетлердин кулы, ал жазыушы тарихшыға караганда фактлерге еркин қатнас қылады. Бул еркинлик тарихты бурмалауында емес, тарихты тастыйықлаушы хәдийселерди қахарманларының шийеленискен көркем образлары арқалы еркин көрсете билиуінде.

— Тарихый романларыңызда базы бир қахарманларыңыз соншама ақыллы бола тура өмирден неге дурыслы жол таба алмайды?

— Мениң ушын да хайран қаларлығы хәм өкинишлиси сол. Сол ушын көп адамлар «бул дүнья сырлы жумбақларға толы» десе, және биреулери «бири кем дүнья» көп сарсылады. Хақыйқатында, бул дүнья көп сырлы, көп қырлы екенин хешким бийқарлай алмайды. Ал «бири кем дүнья» деген пикирге келсек, мениңше, бул дүньяның бири ғана емес, тоқсан тоғызы кем сыяқлы. Усының себебинен де адамлардың көбиси қалған тоқсан тоғызын излеу менен-ақ, хәтте өзлерине де дурыслы жол таппай-ақ өтип кете береді-ау.

— Жазыушы өз шығармаларында өзін-өзи қайталауы мүмкин бе?

— Жазыушының мәденияты артқан сайын басқаларды түсе, өзін-өзи қайталаудан қорқады. Бирақ француз Жорж Сименон батыр жазыушы. Мениң оннан сезген бир фактим: Ж. Сименонның көп китабын оқып-оқып болып, ушы-қыйырсыз океаннан бес-алты шабақ тутқан балықшыдай боласан. Ал уллы орыс жазыушысы Федор Достоевскийди ямаса мениң заманласым Валентин Распутинди оқысан, кишигирим теңизден-ақ акулалар, үлкен ылақалар тутқан кейипте қаласан.

— Мухаббет жөнинде тәнхө пикириңіз?

— Адамзат бинә болғалы мухаббет жөнинде бир-бирине карама-карсы оғыры көп пикирлер жүритиледи, яғнай мухаббет сазын хәр ким өзінше шертеди, хәр ким оның отын өзінше жағады, өзінше күйеди. Мениңше, «Мухаббет» сөзи «өмир», «өлим» деген сөзлердин синоними. Мухаббет өмирдин паспорты. Оны қалай алыудан көп

нәрсе ғәрезли. Мухаббет еки адамның бир ошакқа от жағыуы. Бир жары немқурайды от ысырса да, ошак пыскыйды, түтеген от көзлерден жас шығарады, Ең қыйыны-лаулап алысқан мухаббет оты бетти шарпымасын. Бети тыртык адам кисиге қарай алмайды-ғой. Мухаббет отынан абайлы болыу керек.

106

—Қарақалпақ халқының дүньяға мақтаныш тутатуғын Уллы шайырлары Әжинияз, Бердақтан тысқары уллы адамларынан жетеуінің атларын маған айта аласыз ба?

—Хәр бир карақалпақтың барлық орынларда өзлеринше мақтаныш тутатуғын уллыларынан биринши VII әсирде өткен Султан Уайс Караний. Ол исламды ең жайдырыу нийетинде анасы менен Йеменнен Карақалпақлар арасына келгеннен соң, бул халыққа хүрмет ушын «Қара» сөзине «нийди» қосып өзине лақап етип алған. Соннан кейин Карақалпақлар елинен Иранға барып Иранға мұсылманлықты енгизиу ушын жүргизип атырған Хәзирети Әлийдин нөкерлерине өз ерки менен қосылған. Ақыбетинде Ислам дини ушын шейит болған. Оның өз аты менен аталатуғын «Султан Вайс баба» қабири Беруний районының территориясында, Каратау алабында

2. VIII-IX әсирде өз халқын ғана емес, түркийзибанларды қорғауда батырлық ислер қылған Гүлайым (ол жөнинде «Қырқ қыз» дәстаны дәретилген, Гүлайым салдырған «Қырқ қыз қала»ның орны еле сақланған).

3. XII әсирде «Мәдинада Мухаммед болса, Түркстанда Хожамед» деген данқ таратқан дананың сүйикли шәкирти болған бабамыз Сулайман Бақырғаний. Оның «Хәким ата» лақабы менен аталған қабири хәзирги Қоңырат районының территориясында сақланған.

4. XVIII әсирде патриотлық ислери халық аұзында әпсанаға айналған Маман бий (1712-1784). Тилекке қарсы, оның қабири сақланбаған, халық аұзындағы рәуиятларға қарағанда қабири Әмиүдәрьяның Арал теңизине қуйып, душшы суу менен ашшы суу арпалысып атырған жеринде болған. Хәзир арнаулы изертлеу жүргизилмесе табыу қыйын.

5. XIX әсирдин биринши шерегинде халқына ханлық алыу жолында өзиниң исенген адамлары төрепинен қаза тапқан Айдос баба (1754-1827). Оның аты менен салынған «Айдос қала» хәм «Мәслахәт төбе», хәзирги Қараөзек районының территориясында сақланған.

6. Айдос бабаның ислерин дауам етип, карақалпақлар ушын азғана уақыт ханлық алыуға ерискен батыр Ерназар алакөз (1806-1856).

7. СССР мәмлекети пайда болған гезде өз миллетин қорғау хәм шегараларын белгилеуде айрықша белсендилік көрсетип, халқына автономиялық алып берген Аллаяр Досназаров.

Желеуин атаныз дегениңиз ушын усылар менен хазирше шекленемен.

107

—Әдебияттағы идеал образ мәселеси жөнинде пикириңиз?

—Бул жөнинде пикир жарыстырмайтуғын, өзінше мысал келтирмейтуғын әдебиятшы жоқ десем болады. Хаслында, идеал образ пүткил адамзаттын ойындағыдай, хәмме сондай болыуға тырысатуғын инсан образлары. Бундай образ биреудің қыялынан, фантазиясынан шығыуы да қыйын. Оны тек дәуир тууады. Мениңше, өйемги дәуирлерден бержағында хеш қашан унамсыз хәрекет қылмаған образлар — шексиз кәрамат хәм құдирет ийеси Тәңиритааланың кәраматы менен дүньяға келтирилген Адам ата, Будда, Зардушти, Муұса, Сулайман, Ийса... Мухаммед пайғамбер... сыяқлы уллы дана пайғамберлердің образлары. Адам өұлады пайда болғалы, пүткил әлемде бул уллы-лардан, ең болмаса, биринің жоллары менен жасағысы келмейтуғын инсан табылмаса керек.

108

—Қарақалпақ миллетиниң атын мактаныш тутып, өзине фамилия қылып алған атақлы шахс дүньяда болған ба?

—ХІХ әсирдің басында Петербурттағы сүүретшилер (художниклер) академиясында Россияның сүүретшилик өнериниң атасы Карл Павлович Брюллов (1799-1852) пенен мәңгиликке дос болып, ХІХ әсирдің биринши шеретинде Москвадағы кадетлер корпусында орыс офицерлерин сүүретшиликке үйретіуши муғаллим Владимир Каракалпаков деген атақлы художник болған.

Уллы художник Владимир Каракалпаков жөнинде кеңирек билгиңиз келсе, карақалпақ жазыушысы мархум Оразак Бекбауловтың (1929-1992) «Қарақалпақстан» баспасы тәрәпинен 1987-жылы Нөкисте, карақалпақ тилинде 7000 нускада басылған китабын тауып оқысаңыз болады.

109

—Минезиңизди тәбияттың қайсындай қубылысларына мезгетесиз?

—Кайсы күни азан менен далага шықсам да, бир танның кешегиге усаганын көрген емеспен: Я сууыклау, я ыссылау, я ашык, я булытлы, я самаллы, я тынык... Түстеде солай, кештеде солай табият кубылыслары өзгерип турады. Менде өзимнің минез-кулқымнан усындай хәркыйлы кубылысларды сезинемен.

110

—Қалайынша жақсы жасау мүмкин?

—Жақсы жасау да, жаман жасау да, тийкарынан, колында барына, табылғанына, шаңарақ арзаларына, қоңсы-қобаларыңа, мәмлекет жүргизген сиясатқа қанәәтиннен гәрезли.

111

—Сизин түсинигиңизше дүньядағы қыйын илим?

—Адамзат тарийхына ой жиберсем, бул дүньяда бир адамның екінши адамды, бир жәмийеттиң екінши жәмийетти дурыс түсинген гезлери болмаған секилли. Сол ушын ба, маған кимде ким «мен пәленшени түсиндим» десе, ямаса пәлен мәмлекет пәлен мәмлекет пенен түсинисипти, десе, ол өзине қоса басқаларды алдап атырғандай түйиледи. Қысқасы, мениң ойымша, бул дүньядағы ең қыйын илим-адамды адамның, мәмлекетти мәмлекеттиң түсиниуі илими болса керек.

112

—Қарақалпақстанымызда суу таңсықлары тәкирарлана берерме екен?

—Қарақалпақстанда суу таңсықлығы деген де, әлбетте, миллетимиздің жасау я жасамау мүмкиншилиги хаққында гәп барады. Бираз елдердеги суу таңсықлары жөнинде баспа сөзлерде жәрияланған изертлеулердің нәтижелеринен оқығанларым бойынша, дүньяда суу көп. Мәселен, океанлар хәм теңизлердің суулары менен жер шарын еки мың бес жүз метр қалыңлықта ораса болады. Бул есапқа жердің ишкі қатламларындағы суулар кирмейди. Бирақ, жеме-жемеге келгенде, инсанға душшы суу керек ғой! Ал душшы суу дүньядағы гүллән суудың тек бир пайызын қурайды екен. Оның да 98 пайызы Антарктида хәм Гренландия музлықларын қурайды.

Душшы суу зоналарының қайсындай орынларда көплигинен де бирез нәрсе гәрезли. Мәселен, бүгінге дейин Бирлескен Миллетлер Шөлкеминнің есабында Қарақалпақстан сыяқлы 300 орында суу

кәхәтлiтi бар екен. Бул мысалды айтқандағы максетiм-көп пенен көрген уллы той, деп үнсiз шыдамлылыққа шақырмақшы емеспен. Қоңсылас мәмлекетлер менен тил табысылса, суу тансықлығынан қутылуу имканиятларымыз да жеткiлiклi екендiгiнен гүманланбайман.

113

—Жаслау гезлеринизде денсаулығыңыз нашар еди, қалайынша жасыңыз сексенге қарай баратыр?

—Айтқаныңыз дұрыс, көп ауырдым. Лекин хәр исте тәуекел-шимен. Жаслығымда атам ертип жүрип бәрқулла: «балам, қанша ауырсаң да, кейпинди түсирместен, уллы шайх Саадийдин (1203/10—1292), «егер ишинде еркин хауа тартып, оны сыртқа еркин шығара алсаң, Аллаға шүкирлик қыл да, ислеринди дауам ете бер...» деген нәсиятларын хешқашан ұмытпа» деп тәкирарлай беретұғын еди... Қанша ауырсам да, атамның нәсияты бойынша, ауырыуды ұмытыуға хәрекет етип, қара мийнетке, жазыуға шамам келмеген гезлеримде тек китаптар оқыудан жаңа шығармалар үстинде ойланыудан, ислеуден шаршамадым, жалықпадым. Солайынша аурыуымды көбирек ұмытыуға тырысып бираз тандарлықта жасап киятырман.

114

—«Әдебият» сөзиниң мәниси не?

—Әдебият сөзиниң тийқарғы мәниси, менинше, түркийзибанлар тилиндеги «әдеп» хәм «уят» деген еки сөзден келип шыққан. Ойланып қараңыз қайсы көркем шығарманы оқысаңыз да ол сизге әдеп-икрамлылық, ар-намыс, уятлылық жөнинде тәлим беріуди нәзерде тутады.

115

—«Турақлылық» деген сөз көп айтылады. «Турақлылық» бар нәрсе ме?

—Мениң түсинигимде, инсаният пайда болғалы үш нәрседе турақлылық қәлиплескен. Биринши, инсанияттың булжымай бағыныуы үшін Құдирети Күнли Қудайға исеним, екінши, адамлар арасындағы бир-бирин бойсынуушылық хәм адамлар арасындағы байлық хәм жарлылық... Үшинши, уақытлардың өтиуи менен нәмәлим күш арқалы адамзаттың жаңа әуладлар менен алмастырылып турыуы.

— Марапатлаулар хәм жазалаулар жөнинде не айтасыз?

— Өтмиштеги уллы даналар: «марапатлау хәм жазалау еки нәрсе менен иске асады», — деу менен: «— Бириншиси зер жағалы шапан, екіншиси дар ағашы» деп, мәселен патша жақсы көргенине зер жағалы шапан жауып, жек көргенин дар ағашына асып ләззетленетуғынын айтқан екен. Хәзирги жәмийетлерде тап усы таклетте басқарылып, мәмлекет басшылары жақсы көргенлерине хәрқыйлы сыйлықлар, наградалар, атақлар берип ләззетленсе, жек көргенлерин жазалатып, түрмаларға қаматып ләззетленеди...

— Сизиң биринши повестиниң «Секретарь» хаққында бир гезде сын шығып, «... «Павлик Морозов» повестине усамағаны өкинишли» делинсе. ал «Муғаллимге рахмет» повестиниң Шыңғыс Айтматовтың «Биринши муғаллим» повестине усаплығы жөнинде сынлар жазылды. Оларға көз-қарасларыңыз қандай болған?

— Мен сонда ишпимнен қуғанғанман. Себеби мен «Секретарь» ды «Павлик Морозовтан» соң жазсам да, оны толық еле оқымаған едим, ал «Муғаллимге рахмет» ти Шыңғыс Айтматовтың «Биринши муғаллим» повестинен еки жылдай бұрын жазып баспадан да шығартқан едим.

— Тил бойынша базы алымлар хәр тилде сөйлейтуғын халықтың санына қарап, бир тилди океанға, екінши тилди теңизге, үшінши тилде көлге теңеди. Сизиңше, бул дурыспа?

— Мениңше, тилдиң океаны, теңизи, көли болмайды. Қайсы тилде болсада, сөйлейтуғын халық аз санлы ма, көп санлы ма, бирақ ана тилинде өз-ара сөйлесип, бир-бири менен толық түсиниссе, сол тил сол адамлар ушын ушы-қыйырсыз океан.

— Әдебиятта «Конфликтсизлик теориясы» деген түсиникке қалай қарайсыз?

— Инсанлар бар жерде карама-қарсылық бар. Усы карама-қарсылық конфликт деп аталады. Демек, конфликтсиз өсиу, рауажланыу жоқлығы да аксиома. Әдебият әне усындай өмирди көркем сөзлер менен қағазға түсириуши сырлы кәрамат

- Маған базда бир күнимнің өтиуі мүшкіл. Сизде қалай?
- Инсанлар белгили дәрежеде, бир-бирин тәкирарлап жасайды ғой.

- Ташкент қашан пайтахтқа айналған?
- Өзбекстан Республика болғаннан кейинги пайтахты Самарқанд еди. 1930 жылы пайтахт Ташкентке өзгерди.

- Дос ағла ма, тууысқан ағла ма?
- Күни келгенде хақықый бир достың, әкен, анаң, зайыбың, каналас тууысқанларың бирге қосылып ислей алмаған жақсылық-ларды истейтуғын гезлері болады!

- Жазыушыны қайсындай адамларға мегзетсе болады?
- Көркем әдебиятты сүйип оқытуғынлар ушын жазыушы өз балаларына, ақлықларына хәр сапары жаңадан базарлық берип үйреткен аналарға аталарға мегзейди.

- Ислам динидеги супылықтың тасауиф деп аталған түри нелерди кенес етеди?

— Уллы данышпан Имам Фаззалий (Абу Хамид Мухаммед ибн Мухаммед ал Фаззалий)—(1059-1111ж.): «Тасауиф инсанға еки түрли ұазыйпадан жүклейди: «Бирі — Тәңритааланың дәл буйырғанындай, парыз қылған гүллен ислерди дурыслы ислеп, дурыслы жасамақ. Екиншиси— Тәңритаалаға наылайық ислерде өзгелерден узакласып, хәтте, көпшиликтен де өзинди шетирек тутпақ».

Бул ескертпелердин қысқаша мәніси: Тәңритаала алдында пәклик, шараятқа қылап қылмаушылық, хәр бир инсан менен әлпайым мүнәсибетте болыу, хәр исте хақықатшыл болыу менен бул жоллардан шыққанлардан өзинди аулақ тутыу... екен.

Ендиги жағын өзиниз ойлап, түсингениңизге қарап ислер етерсиз.

—Базылар бир шығарма дәрәтсә хәммеге айтып мактанып жүреди.
Бул қалай?

—Сууы сайыз салма көбинесе харылдап ағады ғой!

—«Бизде романлар көплек пайда болып киятырған жылларда, батыста «роман жанры керек пе?» деген сорау туўғаны есинизде ме?

—Есимде. «Роман керек пе?» деп сорау «дийқан егин егиуи керек пе?» деген сорау менен барабар» деп жуўап берген уллы орыс жазыўшысы Михаил Шолохов.

Этген, соңғы гезлерде бизде роман жанрының диапозоны тарайып баратырғаны, маған күтә өкинишли түйилип жүрипти.

+ Эдепли, ақыллы адамды бирден қалай таныў мүмкин?

+Биринши сөйлескенінде-ақ ақыллы инсан тәуипке мегзеп, сениң дәртлеринди жеңиллетеди, өз нәпсине өзи хәкимлик қылады.

—Әжинияз, Бердақ секилли уллы бабаларыңызға қәнәәт таппай-туғын гезлериниз болама?

—XIX әсирдеги Хорезм шайыры Огахий «Қалила хәм Димна» менен «Қабуснама»ны аударғанда оған тең курбы болып, жасаған я Әжинияз, я Бердақ бундай дүнья даналықларының үлгилери менен өз халқын таныттырыўға неге жол излемеген?» деп ишимнен сарсылсам да, дурыслы жуўап таппай, олардың заманына, сол гездеги ел басшыларына ишимнен наразы боламанда, енди орнына келмейди, деп өзимди басаманда. Тап усы демде өзиннің заманың, заманыңның басшылары, заманлас жазыўшыларын, өзин дүнья әдебиятының үлгилери менен халқынды кеңнен таныстырыўда не қылып атырсыз?» деймен де астыңғы ернимди тислеймен..

—Бул жақты әлемге қәнәәтленесиз бе?

—Ҳақыйқатын айтсам бул жақты әлем, мен ушын базда бос, базда орта, базда сапырылып төгилип қайнап турған ас қазанына мегзейди. Базда оннан бос қаламан, базда шала курсак қаламан, базда тояман, ал базда гүпти боламан.

— Биреўди жақсы көрсем, оның басқаларға жақпайтуғын минсз-кулқлары да маған гөззал болып көринеди. Инанасыз ба?

— Инанаман. Бирақта абайлаңыз. Терең ойланбай жақсы көриушилик — базда шенгелди гүл ғой, деген исеним менен түбинен камтылау арқалы, қолларынды қанатып алатуғын пайытлар болады.

— Дүньяның тирепбердиси бармыш. Оның тайып кетиу қаупи жокпа екен?

— Ҳақыйқатында, бул дүньяның тирепбердиси адамзат. Ал енди адамзат арасындағы өңшен өтирикшилер дүньяның тирепбердисине түскен жеги қуртлар. Оның үстине сен биреўге өтирик сөйлесең, ол да сени алдайтуғын болады. Бул да, инсанлық тирепбердиге түскен қурт. Ҳәр бир инсан өзін усындай жеги қуртқа айландырыудан сакласа, тирепберди таймайды. Сонда дүнья мәңгилик!

— Мен бир қызды жақсы көрип қолынан услап едим, «жибер, асығыспан» деди. Жиберип едим, кетпеди. Соннан турып-турып айырылыстық. Не қылыуым керек еди?

— Еле ержетпегенсең, айналайын!...

— Әллеқайсы китаптың авторы көп ойланып я аз ойланып жазғанын қалай билиу мүмкин?

— Егер шығарма сени көп ойландырса, автордың көп ойланғаны, аз ойландырса, автордың аз ойланғаны.

— Шығарма жазып отырғанда сүүретлеп атырған ўақияға киргеңизди сезген гезиңиз болды ма?

— Бир жола «Маман бий» әпсанасындағы күтә жаўынлы жағдайды жазып тамамлай сала, саатқа қарап, асығыслық пенен кийинип күнделикли лаўазымлы жұмысыма кетип баратырғанымда, көшемиздин арғы басына жеткенде, үлкен баламның изимнен: «Аға, хәй аға, плашың менен зонтигинди таслап кет!» деп бакырғанын еситип, артыма бурылғанымда, қапталымнан өтип баратырғанлардың мырс-

мырс күлгенлерине таңланып, айналама қарасам, аспан ашық, қуяш сәскеликте жарқырап тұр екен. Ал мен болсам шығармамдағы жауынлы жағдай хәзир далада болып тұрғандай сезингенлигимди усыннан соң билдим.

— Билемен, Қонырат арысы «Жауынғыр», «Шүллик» болып еки тийреге бөлинеди. Ал, «Жауынғыр» тийресине киретуғын Баймақлы рууы: Айыс, Жақанай, Саспақ, Тоңмойын, Ұйеш, Найман болып, алты көшеге бөлинеди. Сизиң тоңмойынлардан екенинизди билемен. Тоңмойынларда өз нәубетинде бөлинеме? Жазыушы сыпатында өз халқымыздың хәр ким жети атасына шекем билиуи шөрт деген дәстүрине садықпысыз?

— Садықпан, деп кескин мақтана алмайман, бирақ бәрше ислеримде миллий дәстүрлерин сақлауда, өзимше, тәуекелшимен. Мениң, Атам Хәкимнияз базда өзинин ата бабаларын еске алып, қайсысы қанша жасағанында бир қатара тәкирарлаған соң, маған: «Идралды ақлығым, сен билсең, соңынан өз үкелеринде үйретесең. Есте сақла. Жети атаңнан исмлерин яд билиу сауаплы ұазыйпа» дейтуғын еди. Мен меҳрибан сүйикли атамнан еситкенлеримди мәңги есте сақлауға тырысатуғын едим. Сорауыңыз бойынша, есимде бар жети ата-бабаларымды айтайын:

1. Өз әкем Қайыпберген - 76 (1908-1984) жасады. Колхозшы еди. Басқа бабалардың да лақаптарын қосып айтаман.

2. Қайыпбергеннің әкеси Хәкимнияз-шабандоз - 79 жас (1873-1952);

3. Хәкимнияздың әкеси - Әуез молла - 71 жас (1850-1921);

4. Әуез молланың әкеси - Досым палұан - 64 жас (1827-1889);

5. Досым палұанның әкеси - Қасым қусшы - 67 жас (1798-1865);

6. Қасым қусшының әкеси - Толыбек балықшы - 69 жас (1768-1837);

7. Толыбек балықшының әкеси Есен ләшкербасы 58 жас (1741-1806) жасаған. Ал, усы бабам Есен ләшкербасыдан аржағын жартыұлы билмеймен.

Есен Бабадан бержағын билетуғыныма және бир себеп: Тоңмойын баймақлылар арасында бизлерди «Есен қарағанлар» дейтуғын еди. Усы кәрада бир ескертиу: Тоңмойын баймақлылар иштен өзимше «Есен қараған», «Шаң қараған», «Көрик қараған», «Ала атлы қара-

ған»... болып бөлінеді. Ал, ұсы пәленше, төленше карағанлардың арғы атасы бір адам екені жөнінде еситкенмен. Хакыйкатында Сіз жоқарыда атаған алты көше баймаклылардың арғы атасы биреу. Лекін, олардың қайсы жылы, қайсы әсирде бір-биринен бөлінгенін дурыслап билмеймен.

136

—Бир сюжетти хәр кыйлы жанрда жазатуғынларда бар. Сізше?

—Бундай қылыу, менинше, сыйырдың дүзде отлап келип, қорада гүйис қайтарғаны секилли кубылыс. Жылқы гүйис қайтармайды. Мен жылқы минезликти унатаман.

137

— Бурынлары хәр көргенимде, бір достыңыз бенен хешқашан ажыралмас киби бирге жүрер едіңіз. Оның кеткенине көп уақыт болды. Енди сиз...?

— Түсиндим. Сол достым тирилигинде, ушырасыу ушын үделескен орнымызға дәл уақтында келмей, мениң оны көп күтип отырыуымды күтә жақсы көретуғын еди. Енди, мен өз гезегиме, ол о дүньяда мени күтиу арқалы иши писип күтиу қандай болатуғынын уғынсын, деген ойлар менен изинен барыуға асықтай еле тири жүришпен.

138

—Өзи бахытсыз адам басқаны бахытлы қыла алама?

—Хеш ким өзінде жоқты кисиге бере алмайды.

139

—Қайсындай қонаққа көбирек итибар жақсы?

—Анамның маған айтып кеткен нәсияты бойынша: үйінде қонақ күтип көрмеген адамды жақсырақ күтиуге тырысыу керек. Себеби, «қонақ күтиудің ғалма-ғалын басынан кеширмеген киси сениң сәл ғана кемшилигиң болса, үстиңнен күлип кетиуге жарайды».

140

—Кисиниң жекке мәртлиги деген не?

—Киси тек жеке басынын аманлығы, фамилиясының гиршиксиз сақланыуы ушын тәнхә басын өлимге тигиуге барса, бул оның жекке мәртлиги, әлбетте.

—Ерли-зайып арасындағы үнсиз бахытсызлык?

—Ерли зайыптың биреуи басканы астыртын сүйип, я жуптысынан ажыраса алмай, я мениң сүйгеним бар деп тис жара алмай жасаса, бул өлбетте, бахытсызлык.

—Қандай айнаны жек көресиз?

—Еки жақлы айнаны. Себеби оның бир жағынан сен өзинди көрсен, екінши жағынан душпаның өзін көрип турады.

—Сайлауларда хаяллардың да еркеклер менен тең хуқықта дауыс бериуине биринши жол ашқан мәмлекет бурыңғы СССР деген гөп еситтим. Дурыспа?

—Дурыс емес. Хаяллардың еркеклер менен тең дауыс бериу хуқыкына 1893-жылы биринши жол ашқан мәмлекет Новая Зеландия!

—Хәр күни қуяштың батыуының инсанға тәсийри?

— Қуяштың шығыуы да, батыуы да Уллы Тәңиритааланың көраматы. Сөйтсе де бул жөнинде хәр кимнің өз түсиниги, өзинен хәм өзгелерден күткени болады. Енди бир жола еки танысымның қуяштың батыуы жөнинде билдирген пикирлерине кулак салыңыз: Биреуи «кеше қуяштың батқанына соншалық ашындым, себеби ол мениң күни мененги бахытлы ислериме гүә еди» десе, екіншиси оған қарсы: «кеше қуяштың батқанына мен сонша кууандым, себеби сол күнги мениң бәрше кәтеликериме оннан басқа гүә жок еди» деди. Енди өзиниз ойланып көре бересиз.

—Бир жола бир ғарры адамларға қылған жақсылықларымнан қайыр көрмедим, деп налынды. Буган не дейсиз?

—Адамлардың да Адамлары болады. Лекин, жақсылықлар жерге көмилмейди. Мениң атам маған: «балам, өзгелерге көп жақсылықлар қылған қиси набада еки көзден батыл болып қалса да, жақсылықлары оған жол көрсетиуши шамшырақ болып хызмет етеди», деген еди. Мен атама исенемен. Сени де усыған шақыраман.

— Қарақалпақстан жазыушылары да топарларға бөлинеме?

— Мениң баклаўымша үшке бөлинеди. Бириншиси, мисли уйқыдан жаңа оянып, түсине усамаған нәмелим әлемди көрип жүрген секилли хәмме нәрсеге танланып карайтуғынлар, екіншиси, түсиндеги секилли жағдайларды оңында көргени ушын өзлерин пайғамбер санайтуғынлар, үшіншиси, уйқысы қанбай оянып, бүйтип ояныуына кимлер себепкер екенлигин биле алмай бәрха айыпкер излеу менен жасаушылар.

— Сиз 1990-жылы Меккеге хажылық сапар қылдыңыз. Хажылық хәмме ушын шәрт пе?

— Уллы Әлийшер Науайының «Ана кеўлин шад етиў — 13 мәртебе хажылық сапар қылған менен барабар» деген гәпинде хақықый даналық жатыр. Усы даналыққа сүйенип хәрекет етиў бәринен де абзал болса керек.

— Бердақ шайырдың хәзир жууаплықларынан еки мысал айтасыз ба?

— Бириншиси. Қыс айларының ишинде Хийўаның ханы карақалпақ елинің тилең ел басшыларына Бердақ шайырды да қоса шақыртып, Сарай гәзийнесине салықлар оғыры кем түсип атырғанын айтқанда, есик таманда отырған Бердақ карақалпақ бийлериниң өз-ара албырақлауын сезип, жылдам далаға шығып кетип, гелледей муз әкеле сала, оны қасындағы бийлерге көрсетип: «Буны Уллы ханымызға өткериндер» депти. Бийлер хайран болысса да, хан алдында тилге келмей, музды алады да, шайырдың өтинишин орынлауға кириседи. Муз қолдан-қолға өтемен дегенше ерип, баланың мушындайы ғана ханға жетипти. Буған түсинбей аң-таңы шыққан ханға шайыр:

— Мине, Уллы ханымыз, қолыңыздағы баланың мушындай муз әуеле гелледей еди, халқымыздан жыйналған салықлар да дәл усы муз киби, халықтан қанша көп жыйналса да, сизге жетемен дегенше қолдан-қолға өтип азаяды, — депти.

Екіншиси. Бир жола Хийўа ханы Бердақты изине ертип, шайырлар жарысы болатуғын сарайға кирсе, иште өз-ара айтысып отырған еки шайырды көрген хан Бердаққа оларды нускап: «Булардың екеўи

де нәмәлим шайырлар. Сонда да шерият бойынша неге таласады?» депти. «Бийпәрүа бола бериниз, уллы ханымыз, буларды билемен. Бул тарысыўдағы мақсетлери шериятта нәмәлим калыў усыллары» депти Бердақ. Хан мыйық тартып: «Сиздей данасы бар ел кор болмайды» деген екен.

149

—Қандай отырыспаларды унатасыз?

—Уллы шайыр Рудакий (855-941):

«Жәхәннің шадлығын жыйнаса пүтин.

Дослар дийдарынан болалмас үстин» — деп бийкар айтпаған ғой. Дослар менен қосылысып отырған отырыспаларға не жетсин!

150

—Ойшыл көринесиз?

—Бүгінги жүз берген бәрше қуўанышлы ўақыялардың ертең тәкирарланбайтуғынының себебине жуўап таппай хайранман.

151

—Қандай болып жасаў жақсы?

—Хеш кимнің маймылына айланбай жасаў!

152

—Кеше әдебий ушырасыўда бир сыншы бираз классик шайырлар арасында өзи жақсы көретуғын бир классик шайырдың атын айтып, тек оннан үйрениўи кереклигин талап етти. Дурыс па?

—Өзим еситпеген сыншының дурыс я надурислығына дәл баға бериўим қыйын. Лекин, әдебиятта бир классиктиң изинен хәммениң жүриўин талап етиў, әдебият атызында тек бир қыйлы гүлдер егилиўин талап етиў менен барабар.

153

—Адамлардың бир-бирине уаслығы неде?

—Хәр бир инсанның өз айналасына, келешегине үмит пенен қараўшылығында.

154

—Хәр жаңа жылдағы ишки сезимлериңиз?

—Хәр жаңа жыл маған бир жас хәм сүйеклериме салмақтылық қосыу менен бирге, енди меннен бурынғыдан көбирек шыдамлылық хәм даналық талап ететугын да.

155

—Шаршап киятыр едим, еки даналық гәп айтып кетесиз бе?

—Атам Хәкимнияздың нәсиятларынан тәкирарлайман: биринши, кисиге өзин қылған жақсылық пенен кисиниң өзиңе қылған жаманлығын умытып жаса, екинши, кисиниң саған қылған жақсылығы менен өзиниң өзгеге қылған жаманлығынды умытпай жаса.

156

—Үстиндизден жазылған шағым арзаларға көз-қарасыңыз?

—Шағым арзалар, биринши, өзимниң ден саўлығыма көбирек дыққат қойыуым, екинши, бәрше исте абайлап шешимлер қылыуым кереклигин, үшінши, душпанларым хәр кәдемимде барлығын умытпай жасауым кереклигин аңлатады. Сол ушын душпанларымнан қорқпайман.

157

—Қарапайым инсан хәм шыпакер аўырса айырмалары болама?

—Болады. Қарапайым инсан аўырса, бирден балаға айналып, шыпакерди анасындай көреді. Ал шыпакер аўырса, перзентлери алдында аўырған ана секилли албырақлайды.

158

—Инсанды ренжитетуғын хәм жубаныш таптыратуғын бир қыйлы гәп айтсаңыз?

—Бириншиси, «Адам бул дүньяға мийман болып келеди», екиншиси «Адам бул дүньяға сүтин болып келеди».

159

—Жақында бир жасы үлкен жазыушы маған тема берип: «тез жаз, болмаса, басқалар жазып қояды» деди. Не қылайын?

—Жас жазыушыға бундай кеңес беріу — тәжирийбесиз ананың өз баласын бесикке бөлей сала: «тез уйықла, болмаса, сени сағал алып кетеди» дегениндей гәп, айналайын.

- Әдебиетті қандай мекен деуге болады?
- Әдебиет тойхана емес, лекин, Тәңиритаалам тасқын талант берген инсанлар үшін тар ссийли мийнетхана.

- Театр сахнасында спектакль жүрип атырғандағы кейпиниз?
- Театрдың сахнасында жүрип атырған спектакльге дыққат қойып отыруы қарсы алдындағы жазыуларды дыққат пенен оқып отырған янды құбылыс. Сол үшін мен театрда капиталымда өз сораулары менен, дыққатымды беліуге тырысқанларды, көп жағдайда, унатпайман.

- Жазыушылықта күнелтиу кәсибиғой-э?
- Мениңше, жазыушылық бул күнелтиу кәсиби емес, ал, өз мийнетлерің менен халқынның руұхын басқа халықлардың руұхларына жақынластыруы жолында ойландыратуғын, хәм сол тийкарда ислер қылатуғын кәсип-өнер.

— Соңғы жыллардағы дүнья жаңалықларынан билиуимше, көп елдерде аты шыққан артистлер оғыры пуллы жасайды. Бизде де сондай артистлер бар ма?

— Бизде бурын жыраулар, баксылар, хошауаз хәм ойыншы артистлер қандай тойларға хызмет етсе де, сол той ийесиниң шығынларын тиклеуге хызмет етип, өзиниң мийнет хақысына келисим бойынша, белгили муғдарда пул алатуғын дәстүр бар еди. Егер де бир артист я баксы, болмаса, жырау тойға хызмет етиу үшін, мөсселен, бес мың сұмға келискен болса, — сол тойға жүз мың түссе де, қалған 95 мың сұм той ийесиниң шығынларын тиклеуге берилетуғын еди. Соңғы гезлери бул дәстүр бизде бузылуыға қарады. Соған қарағанда, артистлеримиз арасында пулы көплер бар болыуы итимал. Бирақ амығын жетик билмеймен.

- Сиз неге өз руұыңыз жөнинде айтқанды онша кәлемейсиз.
- Егер адамзат тарийхына теренирек ой жиберсек, хәр бир халық әуеле аталасларға, соң рууларға, топарларға, изинде миллетлерге,

мәмлекетлерге бөлінген. Бара-бара бәрше түркийтиллеслердин жигирмадан аслам мәмлекетлерге айналыуы бабаларымыз тарийфының раўажланыу жолларын белгили дәрежеде көз алдымызға келтиреді. Бундай бөлиниўлер әзелги шыққан түбири, ата-анасы бир халық ушын қандай дәрежеде пайдалы я зыянлы?... буны дәлилелеп отырмай-ақ, түркийтиллес туўысқанлырымыздан бири, әсиримиздин уллы жазыушысы Шыңғыс Айтматовтын «Қарақалпақ дәстаны» атлы романым тууралы маған жазған хатында ескерткениндей»... түркийтиллес халықлар бөлинбегенде, Ата мөканы болған Евразияның киндигинде Россия, Қытай, Хиндстан, Иран менен биймәлел бой жарыстыра алатуғын уллы бир мәмлекетке тийкар салған болар еди»... Соң ушын мен де өз руўымды көп айта берсем, қарақалпақ деп атқеширген аз санлы халқым және өз-ара бөлинип кететуғындай сезинемен.

165

—Халқымыз ғарезсизликке ерискеннен кейинги, яғный 1992-жылдың бержағындағы миллий тәдиримиз ҳаққында көп ойлайман. Жаслығымда еситкен әлсана-рәуиятлар бойынша халқымыздың түркийтиллеслерге әзелги нөкер болғанына ишимнен қыңжылайманда. Себеби, халқым елеге дейин, нөкер халатында жасап атырған секилли. Жоқарыдан көрсетпе болса, мисли нөкер (солдат) киби тил қатпастан орынлайды. Усы кәрада бир ескертиў: ХХ әсирдеги уллы өзбек жазыушысы Абдулла Қажардың комунистлик тәртип кәтал ҳүким сүрген СССР дәуиринде: «Мен компартиянын солдаты емеспен, ал оның аңлы ағзасыман! Көрсетпе менен емес, ойланып ис қыламан!» деген пикирлерин бүгинлиги өзинше тәкирарлап, «биз қарақалпақлар ерикли хәм еркин халқыз!» деп бар хаўазы менен айтатуғын басшыларды күтә кем көремен. Бул жөнинде сиз не ойлайсыз?

—Ҳақыйкатында да, халқымыздың жоқарыдан болған буйрықларды үнсиз тыңлап, оларды баржай етиўге үйреншикли әдетлерине карап, түркий тиллеслерге нөкерлик әзелден-ақ қанына сингени ушын қәлбимде әллекандай мақтаныш сезимлерим артса да, түркий-тиллес туўысқанлардың айрымлары кимлер себепли өзлерин сақлап, көбейип, бүгинлиги айрым-айрым мәмлекетлерге айналғанын естен шығарып, әзелги сақшы-нөкерлерин бүгинлиги онша менсингиси келмейтуғынына ишим ашыйды. Ал, халқымыз болса, буларға итибар бермей, тап нөкер сыпатында елеге шекем жоқарылан болған буйрықларға, көрсетпелерге хаслан қарсыласпайды. Әне усындай психологиясы себепли болса керек: ХХ әсирдин 30-40 жылларында, ислам динин бийкарлауға жоқарыдан көрсетпе болғанда да, қарақал-

пақлар өзлериниң моллаларын, ахунларын, ийшанларын тезирек каматып, хәттеки узак Сибирь тәрәпләргә сүргин қылығуда, малакай ал десе бас алатуғын айрықша нөкерләргә айналғаны тарийхымыздан мәлим. Мешит, медреселерди тас-талқан қылып бузығуда, қонсыларына күтилмеген әрнеклер көрсетип, бузылған гүллән мешит-медреселердиң қулатылған дийғаларын тезирек топыраққа айландырығу менен шорлақлы пахта атызларына төгин қылып пайдаланғаны себепли, бүгинлиги, Өзбекстанның 37,8 процентин қурайтуғын кең аймағымызда мешит-медреселер салынбағандай болып қалған... Олардан мәселен, бүгинги жүзге жеткен қаты-қулақ ғаррылар болмаса, Қарақалпақлар жеринде ең атаклы «Рахметулла қазының мешити», «Мағзан ийшанның мешити»... сыяқлы уллы мешитлерди еслеу туғе орынларын шамалап айта алатуғын бирде инсан жоқлығы өкинишли.

Бул сөзлеримниң дурыслығын, мәселен, сол гезлерде өгиз арбаларды айдап апарығу күтә нақолай, пахта атызларынан алыста жайласқан гөне қалалардың бүгинге дейин азда болса ески қалалардың қалдықлары сақланған Елиққала, Беруний Төртқул, Әмиғдәрья районларының аймақларындағы қалдықлары ушын-ақ бүгинги бәрше қарақалпақстанлылар, қудирети күшли Тәниритаала шүкирлик ететуғынына иманым кәмил...

166

—Базыбир баспа дереклерде дәлиленген тарийхымызға ой жиберсек, пикирлер турақлы емес. Бул жағдайларға не дейсиз?

—Аз санлы халықлардың тарийхы дәл жазылығуы қыйын. Қайсы халық оған үстемлик етип турса, тарийх көбинесе, үстемлик етиўшилердин рабайына қарап жазылады. Бийшара халқымызда жоқарыдан болған буйрықларға тилсиз бағынығуы тийис нөкерликтің қаны болғаны ушын қимге қалай қарсы турса да, хәр қыйлы шараятларға, күшли халықлардың өз-ара мүнәсибетлерине, ойланбай шығарған буйрықлары бойынша оларға сөзсиз бағынса да, нөкерлик қанына синген қарақалпақлардың әллеқайсы мүнәсибетлери жақтай, гейдегейде қарсыласқанлықлары себепли өзлериниң отырықлы орынларынан неше-неше мөртебе қуўылғаны, көшкени, посқаны тарийхтан мәлим. Бирақ, бир жақсы жери қанына синген әзелий нөкерлик-гүресшенлик рухлары Қарақалпақ халқының тарийхтан биротала жоғалығуына да жол қойдырмағаны күтә қуўанышли.

— Ким жаңадан басшылық лауазымға көтерілсе, өзіне дейингилердің ислерин жокка шығара беретугыны неси?

— Өзіне дейингилерди жаманлау себеби инсан әуладының әзелден қанына араласқан Иблис (шайтан) қанының мәңгилик тәсири болса керек. Олай болмағанда, адамзат, әлле қашан-ақ, бир-бири менен татыулықта мисли бейиштегидей күн кеширер еди-ау!

— Биз бүгін қандай мәдениеттің үстінде жасап атырмыз?

— Менинше, «миллий» хәм «дослар мәденияты» деп аталатуғын көп мәдениетларды, хәр тәрәплеме үйрениу аркалы оларды оғыры күшли хәм, тынбай узақларға шабатуғын ат қылып, оған өзимиздің миллий мәдениятымызды ер қылып миниу менен қарақалпақ деген атымызды жоғалтпай жасап атырмыз ғой!

— Инсанның бир кәлипте жасауына қандай әдетлери қыйынлық туудырады?

— Биринши, үнемлеу мақсетінде тойып тамақ ишпеу, екінши, сырларымды хешким билмесин деп бәрхә қорқып жасау, үшінши, өз ғәзебинди жылаулай алмау, төртинши, өзинди өзін уғынып жетпеу...

— Жаныңызға тыным бермейтуғын хәдийселер?

— Биринши, әуладларымның келешеги хакқындағы ойларым, екінши, миллий басшыларымыздың миллет тәғдирин емес, тәнхә өзиниң хәм тууған-тууысқанларының, рууласларының тәғдирлерин көбирск ойлау әдетлери.

— Хәзир хаялларды езиудин жаңа түри шыққан-быш. Ол қандай екен?

— Мен бир басшыны жақсы билемен. Ол хаялына көп китап оқыуды буйырып, өзи қыдырыспалардан сауа тапса, хаялы оқыған китаплардың қыска дизимин, бас қахарманларынан екеу-үшеуин хаялынан сорап алады да, өзи оқыған киби басқаларға айтып, мақтанып та жүреди. Хаялды езиудин жаңа түри усы болса керек.

— Хажысыз, айтыңыз, «жан» деген не?

— Мелодий жыл санаудан бурынғы 4-жылда тууылып, Мелодий 65-жылда кайтыс болган Рим философы Сенеканын айтыуы бойынша «Жан — бул адамнын денесинде баспана тапкан Кудай»!

— Айдос баба өзине айрыкша кас бир душпанын кууып жетсе, ол күтө арык экен. «Өзиг-ак өлиүгө жакынлапсаң» депти де, кылыш урмай изине кайтыпты, деген эпсана бар. Инансам болама?

— Егер бул дуньяда сауапты ойлар менен жасайын десен, Айдос баба хақкында тараган унамлы гәптердин хәммесине исен, ал өсеклер айтылса, дана Айдос бабаны көрс алмаушылардың ойлап тапкан тоқымалары экенлигине исен!

— «Адам өмиринин хәм өлиминин кәдири неде?»

— Ким тирилигинде мисли бәхәр киби жаңалықлар изинен жаңалықлар дөрөтү менен, айналасын гүллендире билсе, онын өмири ең кәдирли хәм сонғыларга үлги аларлык өмир, ал өлими есапсыз көп зүрәәтлери жыйналып үлгермей ерте түскен гүзгө уса, бул ең кәдирли өлим.

— Кимлерге усауды әрман етсем экен?

— Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам әлле кайдан түйели киятыр экен, онын менен жәнжеллесийүгө бәне излеу нийетинде бәрха жолын тосып жүрөтугын душпанларынан бири оны көрс сала: «Әй, Мухаммед, минген түйеннин аяклары нешеу?» деп сорапты. Пайғамберимиз: «хәзир-хәзир аныклаймыз», депти де, түйесинен жылысып түсө сала, түйесинин аякларын бирим-бирим услап санапты да: «төртеу экен, кәдирданлар!» деп жууап берипти. Сонда душпанлары онын кишипейиллигине тән берип: «Әй, Мухаммед, егер түйенин үстинен: «көрип турғаныңыз жоқ па? Өзлериңиз санаңлар!», ямаса «төртеу-дә!» деп, жүрип кете бергениңизде, биз сизди тоқтатып сабамақшы едик, енди бизлер де сизге үмет боламыз» деп изине ере берипти.

Уллы пайғамберимиздин усындай кишипейиллигине усауды әрман етсеңиз хештенә угтырмайсыз.

—Өзінізге қарсы бириккен топар арасында досларыңыз болатуғынына исенесіз бе?

—Хәр қандай топарда да өзгеге зыянсыз жақсы адамлар болатуғынынан хеш қашан шубхаланбайман. Жақсыларсыз биригиўде болмайды.

—Қарақалпақ инсанлардың қайсындай болуўын әрман етесіз?

—Пайғамберимиз Мухаммед алейхиссалам бир жола Меккениң адамлары түнде не менен шуғылланатуғынын билиў мақсетинде, ярым ақшамнан кейин қаланы аралаўға шығыпты. Қараса, айнала жым-жырт. Хәмме уйқыда. Лекин, бир адамның көшелерди тазалап, темир-терсек сынықларын, тикенеклерди терип жүргенин көредиде, оған қайырылып: «Әй, инсан, хәмме, усап тыныш уйықламай, не қылып жүрсиз?» — дейди. Ол: «Ертең көшелерде ояққа-буяққа асығыс жүретуғын жарлы-жақыбайлардың, жас балалардың, нәрестелердің аяқларына тас сынықлары, тикенлер кирмеўи ушын көшени тазалап жүриппен,» — деп жуўап бередиде. «Бул жақсы ислеринизди күндиз ислегениңизде адамлар көрер еди. Сизге алғыслар айтар еди» — депти және уллы пайғамбер. «Алғыс дәметиўде — пул дәметиў менен барабар. Мен бул ислерим ушын хеш кимнен хештен дәмеппеймен. Көшелерде абайсыз жүретуғын, бийғамлықта ойнайтуғын жас балалардың аяқларына бир тас батып я тикен тырнап жылағанын көрмесем, сол маған үлкен хақы», — дейди ол. «Әй, ақыллы инсан, — депти сонда Мухаммед алейхиссалам. - Алпатаала төбениңден бәрха көрип турыпты. Мине, оның елшиси, мен көрдим. Бенделерге қалыс мийнепниңиз ушын Тәниритааланың өзи сизди жарылқайды. Харыман! Бул исинизди даўам ете бер».

Өзимше хәр бир карақалпақстанлы сол кешде Уллы пайғамберимиздің көзине түскен мехирли инсандай болса екен, деп әрман етемен.

—Дуўтар, ғобыз намаларын тынласам, бойым жеңил тартады. Неге?

—Дуўтар хәм ғобыз намалары бизге дейин өткен гөззал әлемнин сеслеринен, ал сол дуўтар менен ғобыздың тарлары әзелги мехирли инсанлардың жулыңларынан исленген болады деген рәўиятларға тақыйық исенсеңиз керек. Исене берниңиз.

— Өмирге мүнәсибегиниз?

— «Мениң жасауымнан баскаларға кайгурлым пайда бар?» деген сорауға бәрхә жууап табыуға тырысып жасайман.

— Инсан биринши кимди, екинши кимди ҳурметлеуи тийис?

— Биринши нәубетте, өзин жаратқан Тәңиритааланы! Екинши өзин бул дуньяға келгирген Анасын ҳурметлеуи тийис!!

— Мен өзимди кимлерден гәрезли сезинейин?

— Өзиниң үстинде жасатып қойған Ұатанынның шанғытлы топырағынан, өзгермели ҳауасынан, тансық сууынан, өткен бабаларын менен ата-ананың руўхынан, өзин жасаған жәмийеттен ҳәрезли сезип!

— Қалайынша жазыушы болғансыз?

— Қалай жазыушы болғаным өзиме де жумбақ. Расын айтсам, әлле қайсы отырыспада, я биреу менен тартыста, сөзге шешенлик етип утып шыққанларымды да билмеймен. Қайсындай ис тууралы күйиниш болсын, я сүйиниш болсын, бәрхә соңынан, жекке жүргенимде, я үйге келип жалғыз өзим кроватка созылып жатқанымда, өсиме түседи. Усы пайытта сол отырыспаға қайтадан барып, айтысты дауам етким келеди. Бирақ баскалардың өлле қашан тарқасып кеткени өсиме түсип, ишки дебдиулеримди басыу мақсетинде жазыу столына отыраман да, жазаман. Ойларым қағазға түсип болғаннан кейин оқыушыларды жалықпайтуғын қылуы нийетинде әуелги жазғанларымды қайта көширемен. Соннан соң және көширемен, және, және... Усылайынша, «еринбеген етиқши болады» дегендей, мен де жазыушы болған шығарман.

— Бизиң халқымыздың тарийхы, көбинесе, әпсаналар менен тарийхий әңгимелерде, көп жасаған кариялардың ауыздан ауызға өткен әңгиме-гүррилеринде сақланғанын билемиз. Лекин, көп ғана айтыушылардың минез-қулықлары, олардың шешенлик-дилуарлықларына қосылуы арқалы, базы шахсларға аса таңлануылары я

аса гәзеплери аўыздан-аўызға өтип, халқымыздын бизге жеткен тарий-хында бурмалаўшылықлар, шалалықлар болмады ма екен?

— Бул гуманиларыңыз да шынлықтан онша алыс емес. Себеби сол әпсаналар менен рәуиятларды сонғы әуладларға жеткерийүшилердин, өтмиштеги қахарманларға ғана емес, өзлериниң руўларына көз-карасларынан да көп нәрсе ғәрезли болған. Мәселен, аты әпсана Маман бийдин, дана Айдос бабаның, тарийхий хұжетлерде бир қыйлы, гейпара шайырсымақлардың дөрестелеринде екнши қыйлы шахс сыпатында бизиң дәуиримизде де тәрийгленнүйи сизди де көп ойландыратуғынын бийкарламайман. Ең баслысы, жақсылықларға көбирек исенип жасаныз...

184

— XX әсирдин орталарындағы Каракалпақстан газеталарының базыларын оқысам, айырым жазыўшы-шайырларымыз арасында өзбек, казак, кыргыз, әдебиятларынан базы қосықларды, гүрринлерди өз авторлығында жәриялаўшылар да болған секилли?

— Афина философы Диоген бир тойда тынбай арфа (саз) шертип отырған жигитти нускап: «караңлар, өзи сондай жаман шертеди, бирақ кәсибин тасламайды. Еле хәм жақсы, уры емес, егер келистире алмасада саз шерткени киби урлығын қоймағанда, жүдә жаман болар еди» деген екен. Сол айтқандай, XX әсирде бизиң айырым жазыўшыларымыз китап оқыў менен көп шуғылланбайтуғын болғаны себепли хәммени өзлериндей көрип, басқалар билмейди ғой, деген пәм менен, баспа сөзлерден оқыған шығармаларынан тиккелей өзиники сыпатында пайдаланғанлар шылғый жоқ емес. Гейде есима түссе, Диоген айтқандай, олардың сол гезде мал я пул урлаўшылар болмағанына шүкир, деп қояман ишимнен.

185

— Редакцияларға қосықлар жибергим келеди. Қосымша өтинишлер-әм жазыўым керекпе?

— Уллы француз жазыўшысы Виктор Гюго баспаға шығарма жиберсе, сораў белгисин (?) қосымша қылып жибереди екен, ал баспа унатса, жуўап сөзлер жазбай үндеў (!) белгиси менен жуўап қайтарады екен. Бул олардың биреўиниң «Шығармаға не айтасыз?» дегенин аңлатса, екншисиниң «Күтә жақсы!» дегени екен. Сизде усыған такаббил бир усыл табарсыздә!

—Атақлы орыс актер Каратигин бир драмада атып өлтирилиуи керек болғанда, ататуғын артисттин мылтығы көшпей қалып, ол аяғы менен теуип жибергенде, Каратигин сылқ етип кулапты да бирден: «ўай, мынаның етигиниң ултаны зэхәрли екен» — деп өлипти. Қарақалпақ сахнасында да усыған тақаббил тапқырлықлар көрдиниз бе?

—«Сүймегенге сүйкенбе» де артист Шамурат Өтемуратов, роли бойынша, қатты уйқыда жатырғанда, бир артистка, роли бойынша, есиктен тым-тырыс шығып кетиуи керек еди. Артистка шығып баратырғанда сүрнигип, есик аламайы менен сатырлап қулады. Усы жағдайда «қатты уйқыдағы» Шамурат тап түсинде қорыққан киби орнынан бир шоршып түсти де, скинши қапталына бурылып, уйқысын даўам ете берди...

—Өзбекстан хәм Қарақалпақстан халық шайыры Ибрайым Юсупов хаққында өз пикириниз?

—Менинше, Ибрайым Юсуповтың жанадан жақсы уйқаслар табыўға, қосықларын күтә шеберлик пенен оқыйтуғынына мен де таңланаман. Бирақ ол жаңа қосықлар дәретийүте көбирек эксперимент жасаўшы дәрежесинде қалып қойды.

—Әдебияттың жәмийеттеги орны?

—Көркем әдебият жәмийетти өзинде сәўлелендириўши айна болыў менен бирге, жәмийетке тәрбиялық нәсият бериўши ана да!

—Әскерлер елди емес, тек басшыны қорғаўға хызмет қылады деген гәп еситкеним ушын әскерликке барғым келмейди. Не дейсиз?

—Хақыйқатын айтқанда, хәрқыйлы сылтаўлар таўып әскерликтен қашыў үлкен жынаят, ұатанына, халқына сатқынлық. Шымында, ақыллы басшыны қорғаў да, елди қорғаў. Ақыллы басшы елин хеш кимге қорлатпай, хәтте бир өзи-ақ ел душпанының алдына қалқан бола алады.

— Қайткенде сүйгениме қосыламан?

— Өз нәпсинди сүйгениңнің ырқына бағындырыудан қорықпа-сан, сүйе билгениң. Сүйе билсен, ол да сени түсиніп сүйе биледи. Сонда аңсат қосыласыз.

— Орта Азияда биринши астрономиялық обсерватория қашан ашылғанын еслейсиз бе?

— Биринши астрономиялық обсерватория Орта Азияда, соның ишинде, Ташкентте 1873-жылдың сентябрь айында ашылған.

— Қайтсем өзіме адамларды исендирип, изиме ертемен?

— Халқын ушын қандай ақыллы ислер қылсаң да, әуеле өзін адамлардың изинен жүріуге тырыссаң, сонда олар сени дурыс түсини-сип изиңе еретугын болады.

— Еки қызлы теңдей жақсы көремен десем исенерсиз бе?

— Исенемен. Бірақ билип қойыңыз: жақты еки жағына тең түскен кисинің көленкеси жуп болады. Еки көлеңкели киси алдында, артында дурыс көре алмай тез адасады.

— Бурынғы СССР дәуиринен өзинизге мәлим ўақыялардан тек биреуін айтсаңыз?

— Бурынғы СССР гезинде мекеме баслығы ушын мәмлекетлик планды толық орынлау шәрт делингени ушын басшы жоқарыға берген мағлыұматында «шәртли» сәнелерди арттырып жазып берсе, ислери раўаж тауып, хәр қыйлы наградаларға, хәтте Қахарман деген атаққа да сазауар болатугын еди. Ал, буның еккинши унамсыз таманы — ким қолдан жасалған өтириклерин мақтанып, дос-яранларына жәрия қылса, сол тиккелей жазаланар еди... Изленип буларға дәл мысаллар өзимиздин Карақалпақстаннан да табылады.

—Суу үстінде жүріуі үшін дүньяда биринши кемелер кәйерлерде пайда болған?

—Өтмишти көп изертлеген айырым алымлардың жазған дәлилдеринен оқып билгенлерим бойынша, буннан 57 мың жыл бурын биринши кемелер соғылған. Дүньяның бесинши континенти есапланған Австралияға биринши адамлар сол биринши кемелер арқалы жетип келген екен...

—Биринши велосипедлер қашан пайда болды екен?

—Жахан жаналықтарынан оқып билгенлериме карағанда, дүньяда биринши велосипед 1861-жылы пайда етилип, оны сокқанлар француз Пьерри Мучеко исмли адам менен оның Эрнест исмли улы екен.

—Қарақалпақлардың «баймақлы», қазақлардың «байбақты» рууларының түп дәреги жөнинди не айтасыз?

—Әуеле бир хужжетке тийкарланған бир мысаал: 1692-жылы хәзирги Талды қорған Ұәлаятының Кербулақ районында тууылып, өз уақтында көп билим ийелеген үлкен улама, алым, тынбас саяхатшы Шапырашты Қазыбек бек Тауасар улы өз уақтында жазып үлгерседе, айырым китап күйинде бастырып шығара алмаған «Туп туғияннан өзиме шейин» деген китабын сонғы шаулықтарынан бири Қыдырбек улы 1993-жылы Алматының «Жалын» баспасы тәрепинен бастырып шығарған. Сол китаптағы мынадай гәплер бар: «Қарақалпақ — жауға қарсы атланғанда олардың арасында үйсининин барлық урыулары болды. Мысалы бизиң Емил баласы Бессарылардан биразы соннан баслап еле қарақалпақлар арасында қалып келеди...»

Әне булда түркийтиллеслердиң әзелден түбири бирлигинин бир дәлийли емеспе?

Усы тийкарда пикир жүритер болсақ, түркийзибанларды қорғауда мәртлик көрсетип, аяқларынан майрылған, нөкер қарақалпақлардың Қоңырат арысына бир топары соннан баслап «баймақлы» деген ат алған болса, таңлаудың да кереги болмас. Сол үшін да бүгинги қарақалпақлардың «баймақлы» қазақлардың «байбақты» рууларының ене дәреги бир екенлигинен онша көп гүманланбайман. Түркийтиллеслер өз-ара бөлинген гезлерде жасау шәраятларына байланысly

өзлерін қоршаған халықтардың тәсірі нәтижесінде пайда болған айырым атамалардың диалектлік яғни сөздік өзгерістер, мәселен, «бахытлы» сөзін өзлерінше «бахытты» деп пайдаланғаны яғни «лы» екіншісі «ты» буының қосқаны үшін өжет нөкерлер, бәлкім, «баймақлы» атамасы, екінші топтар арасында «байбақты» деп аталып, екінші миллет адамларына айланып кеткен болыуы да итимал. Бул ізертлеуді талап етеді.

198

—Күнделікті істерімде алжаспау үшін не қылсам болады?

—Биздің эрамызға дейінгі әйемгі Юнон философы Пифагор Самосский (570-500) өзінің перзентлеріне: «Азаңда ұйқыдан тұрып атырғанда «бүгін нендей істер қыламан?» деп өзіне жол-жоба қыл, кеште ұйқыға жатар алдынан, «мен бүгін қандай істер қылдым?» деп өзіне есап беріуден хеш шаршама» деген нәсіят қалдырған екен. Сизде усы нәсіятқа садықлық пенен жасап көріңіз.

199

—Мухаббеттің бахасы болама?

—Мухаббеттің анық бахасы болмағаны менен, ол біреулерге сорау белгиси, екіншілерге үндеу белгиси. Ал мухаббет сатылады делінсе, оның бахасы өзіндей ғана мухаббет!

200

—«Уятсыз хаял-дузсыз тамақ», «Хаялын ақылсыз болса, үйің қайнауытпаған дозақ» деген нақылларға сүйеніп, хаялыма ерк бермей жасайман. Не дейсіз?

—Бул келтірген нақылдарың өз айналасынан, хәтте өзінің пәк хаялынан да гүман етіп жасайтуғын, ишн тар, шала сауатлы инсан-сымақтардың ойлап тапқандары болса керек. Хаялға толық исенім инәм етсең, тамағың татлы, үйің бейіш киби болады. Себеби ол ана. Ана хәмме уақытта шанарақтың тийкарғы ұйтқысы.

201

—Әпиуайы инсан тәнхә сәтсизлігін Қудайдан көреді, ал жазыушы ше?

—Жазыушы да инсан ғой. Лекин, оның басқалардан бир айырмасы—ол өзи дәреткен шығармаларындағы қахарманлардың қудайы. Сонлықтан өз шығармаларындағы сәтсизліктерге өзи айыпкер.

—Өмиримде бахытсыздықлар жүз бермеуі үшін не қылайын?

—Ислериннің, сөйлейтуғын сөзлериннің өлшемлерин бил, басқаларға дос бола бил, қысқасы, ойланып, ойласып, ақылы жобаларға сүйенип ислер қылуға әдетлен!

—Роман дөретиуім үшін қандай шыдамлылық керек?

—Жазу столына отырыудың шыдамлылығы жеткиликсиз, ал, биринши гезекте, сүүретлейжак дәуиринди анық көз алдына келтириуін үшін көп оқыуын, алжаспастан, қайта-қайта ойлау, ойлануы хэм сүүретлейжак хәрбир қахарманыңды әуеле басынның ишинде ушырастырып өз-ара сөйлестирип, хәр қыйлы шәраятта өз-ара дүгистирип... көп сынақлардан өткеруидиң шыдамлылығы керек.

— Жазушы емес адам әдебиетті басқарса не болады?

— Халықтың «Шымшық сойса да қассап сойсын» деген даналығына тийкарланып ислер жүргизилсе, ақыбети жаман нәтиже бермейди.

—Бул дүнья жөнинде түсинигиңиз?

—Мениңше, бул дүнья — жаслар үшін шексиз айдын кеңислик, ал, инсан жигитлик жасқа жетип, өмир ғалма-ғалларына араласқаннан кейин дүнья гейде жақтылы нур, гейде ушы-кыйырсыз думан, ал қартайғанлар үшін өзинше шала қараңғылық киби түйиледи...

—Адам неше жасқа жетсе өз өмиринен кәнәт табуы мүмкин?

—Өз өмирине кәнәт қылу хәр кимнің өзине байланысly. Лекин, пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның айтыуы бойынша, киби қанша көп жасаса да, оған өмири бир ағаштың саясы үстинен ат шауып өткендей де көринбейди.

—Қайсы динди жоқары қоясыз?

--Аз санлы, көп санлы милдетлер болганы янлы, қайсы динге қанша алам исенгенине қарамастан, динлер өз-ара тең. Өйткені олардың бәриде бір ғана Құдайды ұлығлап оған бас ийеді. Мәселен, дүньядағы алты миллиард инсанның бір ярым миллиарды адам исенетуғын дин -- христиан дини. Екинши орында Ислам, оннан соң басқа динлер турады. Мениң ата-бабаларым исенип жасаған ислам динин, бәрибир, жоқары қоятуғынымды жасырмайман.

208

--Күнделик дәптер жүргизетуғын қусайсыз. Максетиниз?

--Баслы максетим -- хәр күни өмирден бақлаған гейде қууанышлы, гейде ашшы дәртлерди жақынларыма, я әллекимге айтып олардың мийин айландырғанша, өзим менен өзим болып өзимше жұбаныш табыұды максет етемен.

209

--Базы басшыларды, алымларды, жазыушыларды мәңгилестириу үшін көшелерге, мәкемелерге олардың атларын қойыу пешеге айналып баратыр. Келешекте сизің атыңыз бенен де көшелер, мәкемелер аталуынан дәмезіз бар ма?

--«Уллы ойшыллар, даналар өлсе де, руұхый жақтан пәс тирилерден жоқары» деген халық даналығы бар. Солай болса да, орыс тарийхшысы В.О. Ключевскийдің (1847-1911) Россия патшасы Екатерина II қайтыс болғанынан соң айтқан мынау бір гәпин есиңизге салайын: «Екатерина II (1729-1796) ушын тарийхый дәуир енди басланды. Яғнай, изинде қалғанлардың оған миннетдарлығы хәм оннан өш алыу ўақытлары тамамланды. Бүгинлиги Екатерина II мақтау я өшқаралуу объектинде емес, керек болса, тек өз дәуирине қосып үйренилиуи гийис тарийхый шахсқа айналды».

Ал, мениң ертенім жөнинде билгиниз келсе, «Әусл өлип алайық, ийман қайда барады?» деген халық даналығын сиз ушын және бир мәртебе тәкирарлайман.

210

--Үйимнің қасындағы бир қыйтақ жериме хештене көгерте алмайман. Кеңесиниз?

--Дийқан бабаларымыздың: «Жер қамыр, төгин қамырдың ашытқысы», «жер қәдирин билмейди, жер екпеген дийқанлар» деген еки даналығында ядтан шығарсаңыз керек. Бул даналықларды ұмытпай оларға ылайық ислер жүргизесиз, онша ұттырмауыңыз мүмкин.

—Дүньяда эки мындай өли тил бар экенин еситтим, бизин ана тилимиз эки мын биринши болмаспа экен?

—Қәуипленбениз, асықпаңыз. Дәуирлер өтиў менен бәрше түркий-зибанлар өз-ара биригип, орталықтан бирсўин дүньялық маштаптағы ең бай тилге айналдырса, тәжиң емес!

212

—Адамның баслы күши, дәрти неде?

—Адамның баслы күши денсаўлығында, мийнеткешлигинде, достарларының көплигинде, билиминде, дүнья табыўында, оларды дурыслап пайдаланыўында... баслы дәрти жоқарыда айтқанлардың жетиспеўинде, бийперзент болып қалыўында...

213

—Бизин мусылманшылықта ҳаял-қызлар, неликтенде, жоқары ҳурметте емес сыяқлы?

—Сизди усындай көте ойларға әкелгенлер бизин бүгинги бийсаўат молдаларымыз. Ҳақыйқатында, Ислам дининде қызларға ҳурмет өз алдына жоқары, Пайғамберимиз Мухаммед алейһиссаламның ҳадислеринде: «Ким үш қызды дүньяға келтирип, тәрбиялап, ержеттирип, үшеўин де мүнәсип орынларға узатса, оның сыйлығы жәннетдур» делинген. Және бир ҳадисинде: «Ҳаяллардың жақсысы — еринин көзин қуандыратуғын, ҳәмирине бойсынатуғынлар менен ери жақсы көрген нәрселерди жақсы көрип, жек көретуғын нәрселерин жек көретуғынлар» деген экен. Ендиги жақларына өзиниз ой жуўыртып, жуўмақ шығарарсыз.

214

—Адамлар арасындағы әззилер?

—Адамлар арасындағы әззилер, биринши: өтирикшилер, урылар, мақтаншак басшылар, еккинши: әўеле Тәңиритааланың, қала берсе, айналасындағылардың мехирлерине мүғәж кеселбентлер.

215

—Өзиниз қартайғалы перзентлериниз бенен мүнәсибетлеринизге өзгерислер кирмедиме? Мәңгилик не қалды?

— Бурын мен кеңестөй болсам, енди перзентлеримнин хәр бири маған кеңестөй. Бул нәрсе арамыздағы өз-ара мүнәсибетлеримизди бурынғыдан да жақсылады. Себеби, «көптин ақылы-көл» деп бабаларымыз надурис айтып кетпеген ғой.

Ал, олардың маған пул берип турыўына келсек, мен алыўға әдетленбей, өз мийнетиме өзим исенип жасаўға үйренгенмен. Психологиялық жақтан аңғарсам, олар, биринши гезекте, өз балаларына (мениң ақлықларыма) бергенди унатады. Мен олардың бундай әдетлерин оғыры жақсы көремен. Себеби, олардың хәр бириниң балалары, биринши нәўбетте, өз ата-аналарының келешегі болса, бәри жыйналып, тек мениң ғана емес, мениң ең арғы ата-бабаларымның да мәңгилик келешегі, халқымның келешегі! Усындай келешек үзілмесе, халқым мәңги. Халқым мәңги болса, сен де, мен де, олда ата-бабаларымыз да бар. Ең баслысы, суверен Республикамыз — Қарақалпақстанымыз бар! Бул мәңгилик!

216

— Ирландиядағы «Хэйин Энд Соне» деген кемешилер фирмасының тамғасында «қол таңбасы, бир алақан менен оннан сорғалаған үш тамшы қан изи» сәўлеленген дейди. Буның мәніси жөнинде еситпединиз бе?

— Ол жөнинде баспа сөзлерден мынадай рәўият оқыған едим:

... Әйjemги дәўирлерде теңиз бойында жасаған бир адамның еки улы, бир үлкен кемеси бар екен. Әке бул дүньядан кетер алдынан сол кемесин еки улының қайсысына саўға қылып қалдырарын билмей, оларға «балаларым, екеўиңизди де бул кемеден теңдей алыслыққа апарып отырғызаман, сөйтип екеўиңизге буйрық берип «кемеге қарай, алға!» деймен. Қайсысыңыз биринши болып кемеге қол тийтисеңиз, кемеден соған мийрас қыламан» депти. Балалары көңитти. Жарыс басланыпты... Кемеге жақындағанда киши улы үлкеннен бираз артта қалғанын, енди кемеге жете алмасын абайлапты да, жылдам бир қолының пәнжесин кесе сала, кемеге қарай ылақтырыпты. Кесилген пәнже кемеге биринши болып жабысып, қаны сорғалап турғанының үстине үлкен улы жетипти. Бул жағдайдан соң әкеси көп ойланбай-ақ, кемесин киши улына мийрас қылыпты. Ирландиядағы «Хэйин Энд Соне» фирмасының тамғасы сол ўақыядан естелик екен.

Әне, билдиниз бе, бул да хәрбир ата-ана ушын ойланарлық хәм керек жағдайда үлги аларлық хәдийсе!

—Италиялы уллы жазушы Данте Алигеридин (1265-1321) ислам динине көз-карасы кандай болганы жөнінде оқыганбысыз?

—Ҳақыйкаттан да, Данте Алигери уллы жазушы сыпатында әйемги дәуір философиясын масыйлық-христиан дининиң талап-ларына бириктирип, динди өзінше жаңалауға умтылғаны, оның «Илахий комедия»сында айкын көринеди. Бирақ Данте сиясатшыл сыпатында ислам динин жетик түсинбегени себепли, уллы пайғамбер Мухаммед әлейхисаламға дурыслы баха бере алмаған.

—Базы бир моллалардың «Мухаммед пайғамбер шайырларды мойынламапты» деген гөплерин еситкенбисиз?

—Еситкенмен. Расын айтсам, хәзир бизде шала саўат моллалар көп. Ал енди тийкарғы гөпке өтсек, Ислам дининиң пайда болуу дәуири — араблар арасында шайырлықтың да әдәуир жанланған гөзлери екен. Мухаммед пайғамбер исламды, хақыйкат мәнисинде, пайда еткен пайытта, оған шайырлар арасынан да қарсылар да аз болмаған. Сол ушын да Куранның «Шуўара» сүресинде «Аласқанлар шайырларға ереди» деген үш сөз жазылған. Бирақ, соң-соң шайырлар да Мухам-медти түсиниўге тырысып, ислам тағлайматларын мойынлау басла-нады. Усы себептен Куранда шайырларды қуўатлаушы аят та пайда болады.

Сахаба Абу Хурайраның гүўалық бериўи бойынша «...Расули мархамат кылып... «Сөздин ҳаслы, расы хәм туўрысы, шайыр Лабидтин сөзидур...» деп айтты» делинген.

Рәўиятлар бойынша Мухаммед пайғамбер шайырлардың сөзлерин тыңлап та, ислам ҳүкимдарлығын қорғау ушын болған талас-тартысларда, урысларда хақыйқый дилуар шайырларды изине ертип те жүрген. Әне, сондай шайырлардың бири Хассон Ибн Сабит болған.

Ал, америкалы жазушы Вашингтон Ирвинг (1783-1859) төрепинен жазылған «Мухаммедтин өмири» китабында шайыр Кабб Ибн Зухаур, әуелинде, пайғамберге қарсы сатира жазып жүрсе де, соң оның пайғамберлигин мойынлап, дурыслы қосықлар жазып бергенінде, пайғамбер өзиниң үстиндеги шапанын шешип, сол шайырға кийгизген. Соң көп-көп шайырлар Куранды оқып, тыңлап, өзлериниң дәретиўшилиқ бағдарларын исламның кең жолларына қарай бурып, исламды қуўатлауға үлес қосқан.

Пайғамберимиздің зайыбы Айша анамыздан «пайғамбер қосықтар оқырмеді?» деп сорағанда, Айша анамыз: «тыңлайтуғын еді, дыққат беріп тыңлайтуғын еді.... Бір күні мен оған (пайғамберге) Умания исмли шайырдың қосықтарын оқып бергенімде, ол «және оқы, және... деп отырды» деген екен.

219

— Қаламыздың көшелеріндегі естеликтерге тәнха көз-қарасыңыз?

— Қаланың көшелеріне өтмиштегі ұллы бабалардың естеликтерін қойғанға не жетсін. Сонда хәр бир инсан өз қапталында ұллылар жүргендей сезінеді. Мәселен, мен ұллы бабаларымыз Әлийшер Науайының, Улугбектің, Бердақтың естеликтері алдынан өтсем, қыялымда сол бабалар менен дийдарласқандай, қалбимде әллекандай қууанышлы йошлар пайда болады.

Ал, базы бир естеликтердің алдынан өтсем, қулағым: «Мени бул жерге бүйтип қойыудың не кереги бар еді?» деген ызалы хауазларды еситкендей болатуғын пайытларымда болады.

220

— Хижрий жыл санау қашан басланады?

— Хижрий жыл санау Мухаммед пайғамбер Меккеден Мадинаға көшкен 622-жылдан басланады. Оны биринши рет хижрий жылы деп санауды киргизген хәм тастыйықлаған инсан екинши халипа Омар Ибн Хаттаб екен.

221

— Аспан жети қабат делинеді. Олардың атларын билесіз бе?

— Рәуиятлардан оқығаным, еситкенлерім бойынша хәр қабатының өз аты бар. Биринши қабатын Ай, екинши қабаты Меркурий (Уторид), үшінши қабаты Венера (Зухра), төртинши қабаты Қуяш, бесинши қабаты Марс (Миррих), алтыншы қабаты Юпитер (Муштарий), жетинши қабаты Сатурн (Зухал).

222

— Адам баласы ушын ең ауыр жаза?

— Ески рәуиятлардан бирине қулақ түриңіз: Ерте заманларда Бағдад халипасы бир айыпкерге бес жүз дүрре урғызғанда, ол мыңқ етпей жатқан екен. Арадан бираз уақыт өткеннен кейін ол ауырып,

денесиниң ыссылығы көтерілгенине шыдамай: «Әй, Алла, өзін жарылқа!» дей берипти. Сонда дослары: «Хаў, бул не? Халипаның бес жүз дүресине мың етпеген едің, дененниң ыссылығы көтерілгенине шыдай алмай, неге үсти-үстине ыңқылдап жатырсаң?» дегенде, ол: «Әуелги бес жүз дүре адамға адамның, яғный Халипаның жазасы еді. Оған шыдадым. Енди, минекей, күтилмегенде, денемниң ыссылығы көтерілип баратыр. Соған карағанда, мен Тәңиритааланың жазасына гириптар болғанман. Менинше, Тәңиритааланың жазасы аўыр екен» деп жуўап берген екен.

223

— Пайғамберимиз Мухаммед алейхиссаламның Аршаалаға ушып, Тәңиритааланың қасына барып келгени хаққында рәўиятлар оқыған-бысыз?

— Бул жөнинде рәўиятлар да, әпсаналар да оқыдым. Биринши нәўбетте, «Фан ва турмуш» журналының 1997-жылғы № 6 санынан оқығанларымнан баян етейин:

Кураны Кәримниң «Ал-исра» сүресиниң биринши аятында: «Расуллах: «Бир кешеде мешит ал-Харамда екенмен Хүзириме (алдыма) Жабырайыл Бурақ исмти атты жетеклеп келди хәм мени қасына миндирип көкке ушты. Бир заманда Қуддус қаласына келдик. Бул жердеги ал-Аксада мешитинде еки рәхәт намаз оқылықта жәнә Бураққа минип аспанға уштық» деп айтады. Жолда олар Муўса пайғамбердиң Синай тауларына дус келеди. Хевронда Ибрахим пайғамбердиң кәбирин зияратлайды. Ийса пайғамбердиң киндик қаны тамған мухаддес Вифлиемге барады. Сөйтип Жабырайыл хәм Микоил периштелер менен бирге Қуддусу шәрипке келеди. Усы кәрадан Жабырайылдың басшылығында пайғамберимиздиң Меражға сапары басланады...

Биринши аспанға ушып келсе, оның турысы Ферузадан жасалған екен. Бул жерде пүткил адамзаттың түп бабасы Адам ата менен ушырасады. Хәзирети Адам атаның оң таманында мыйық тартып отырған бахытлы адамларды, ал шеп таманында муңайған гүнакар адамларды көреді...

Екинши аспанның ақ мәрмерден жасалғанын көреді.

Үшинши аспан якуттан жасалған болып, оның басында хәзирети Якуб пайғамбер менен улы Юсуп хәм хәзирети Даўыт пенен Сулайман пайғамберлер алдыларынан шығады.

Төртинши аспанның да өтеди. Хәр аспанға көтерілгенде Жабырайыл оның есигин қағып тақылдатады екен. Сонда оның қақпағы

ашылып, аспанды қорғап тұрған периштелер менен әлде қайсы бір шетте, бір-бирине тығылып тұрған хәр қыйлы иблислерди де көреді...

Бесінши аспан алтыннан жасалған болып, бул кәрада ҳазиретлеримиз Исмайл, Исхак, Хорун, Лут пайғамберлер менен ушырасады.

Алтыншы аспан Мерүерттен жасалған болып, бул жерде Муўса пайғамбер менен ушырасады. Оны көплеген сахабалары қоршап турады екен. Яхудий дининиң тийкарын салған Муўса пайғамбердин көзлеринде жас көреді. Бундай болыуының себеби, мусылман дининиң бираз илтерилеп кеткенин оның сезингенинен екен.

Оннан кейин пайғамберимиз Нуўх хәм Идрис пайғамберлердин алдында да болып, пәтияларын алып, жетинши аспанға ушады.

Жетинши аспан нурдан жасалған екен. Пайғамберимиздин көз алдында Сарай хәм бийик тахт пайда болады. Бул тахтта Ибрахим пайғамбердин отырғанын көреді.

Солай етип пайғамберимиз дүньяның ең жоқары төбесине шығады. Бул аспанда бир уллы дарактың айырым шақалары зумрад, басқалары мерүерттен болып, олар Тәңиритааланың он таманында өсип тұрғанын көреді.

Қаўсар хаўызы хәм Самабил булағы да усы кәрада екен. Бул жерде, пайғамберимиздин алдында, үш периште үш кесе менен пайда болып, оған бир кеседе сүт, екінши кеседе мәй (шарап), ал үшінши кеседе пал тұтады. Пайғамберимиз сүтлі кесени алып уртлайды. Бул бәрше периштелерге унайды...

Усылайынша, пайғамберимиз Мухаммед алейхиссалам Тәңиритааланың жайы Аршұаалада болып, өз үмметлериниң хәр күни тек бес рет намаз оқыуына келисим алғаннан соң, жерге қайтыуына рұхсат сорады... Тәңиритааланың алдынан шыққаннан кейин, оның мәрхаматы менен, Жабырайл периштениң басшылығында Мухаммед алейхиссалам бейишти де, дозақты да көрип жерге қайтады...

224

— Инсанның өмириндеги аўыр иллетлер?

— Умығайын деген нәрссенин умыға алмаўшылық. Жақсы жасаўдан гөре узақ жасаўды әрман етиўшилик. Қанша көп байлықлары болса да, бәри аз көрине бериўшилик.

225

— Инсан қәйткенде әлим қәўпинен қутылады?

— Өлсе.

—Адамлардың әлем сырларын түсиниў дәрежелери қалай?

—Менинше, бир Тәңиритааладан басқа хәр инсан бул дүньяның сырларын хәр қыйлы түсинеди, яғный бүгін пүткил әлемде 6 миллиард инсан жасайды десек, дүнья жөнинде 6 миллиард қыйлы түсиник бар.

—Пессимистписиз я оптимистписиз?

—Пессимистлик пенен оптимистлик түн менен күннің алмасканы яңлы қубылыс. Кимге болса да, бул түсиниклердин тек биреуи менен ғана жасаў жок.

—Ата-ананың хұрметин дурыс бәржай келтириў жоллары жөнинде пикириңиз?

—Перзенттиң ата-анаға хызмети жөнинде нақыл-мақаллар сан-санақсыз ғой!. «Кимге ата-анасы разы болса, оған Қудай разы...» Хәзирети Әлийшер Науайы «ата-ананың бирин Ай, бирин Қуяш» деп жасаў кереклигин ескерткен.

Рәўият: Бир жигит Мухаммед алейҳиссаламға келип: «Әй, уллы пайғамберим, мен өзимнин кеселбент анама қандай жақсы хызмет қылып атырғаным туўралы тылап, изинде сораўыма жуўап бериниз, — деп гөп баслайды: — Хәр күни азанда таң атыўдан ушып тураман да, анама хызметимди баслайман. Бийхазар ғана жуўындыраман, кийиндиремен, өз ўақтында тамақ писирип бермен. Тислери жоқлығы себепли нанды өзим шайнап, аўзына саламан. Ол уйқыға кеткен соң түргелип, аяқларымды ғаз-ғаз басыў менен үйден шығып, жұмысларыма бараман. Усындай хызметлерим ушын маған бейиштиң есиги ашық болар ма екен?»

Сонда пайғамберимиз:

— «Жок, — депти бирден-ак. — Бейиштиң жоллары сен ушын еле жабық».

— «Не ушын?» — депти жигит.

— «Билип қой, анан өз ўақтында саған, бүгинги сениң анаңа хызметлериннен де көбирек жақсы хызметлер қылған. Онын үстине, ол хәр сапары: «Әй, қудиретли күшлим!. Мениң улыма қайыркком болагөр, улымның денин саў қылып, узак өмир бере гөр!» ... деген

тилеклер пенен жасайтуғын еди. Ал, сен, хәр күни уйкынды бузып ерте турғаның ушын ишиңнен бираз назырканып: «Әй, Кудирети күшлим, мени бул машқалалардан тезирек қутқарагөр»... деген ойларды қалбиннен өткерсең. Бул, әлбетте, ананның өлимин тезлетіуді өрман еткениң....

Жигит жүдә терсең ойларға шүмиу менен «Кешириниз!» деп пайғамберге бас ийеди. — Енди өйтпеймен!»

Енди сиз де ата-ананызға өз хызметиниз жөнинде ойланып көриниз!

229

—Инсан өмиринде музыканың орны қандай?

—Музыка еситилсе, қалбине жаңаша қууанышлы, я хәсиретли гул-гулалар түспейтуғын, ийинлери қыймылдамайтуғын, я мунаймайтуғын инсанды табыу қыйын. Өйткени, биз жасаған, бизди жан-жақлы қоршап турған бул жақты әлемнің өзін мәңгиге тынбас сырлы музыка. Сол ушын да инсанның өмири де, өлими де музыкасыз болмайды. Музыка хаққында ойлар әйдемги Эвклидтің «Гармоника», Аристотельдің (Арастудың) «Муаммалар» шығармаларында көп тәкирарланады. Фарабийдің көз-қараслары бойынша музыка әлемди «тәрбиялаушы» илимлердің қатарына қосылады. Ибн Синоның көз-қараслары бойынша, музыка адамды тәрбиялау менен, оның руўхына хәм жумсақлық, хәм нәзиклик киритеди. Мухаммед Хорезмий музыка илимин өз ишинс хақыйкатлықты қамтыушы пән сыпатында, Әбдирахман Жәмий музыка илимин «зәрүр» илим сыпатында таныған болса, Әлийшер Науайының музыканы айрықша бахалағаны соншелли, ол музыка илими менен шуғылланыушыларды өмиринин акырына дейин керекли ғәрежетлери менен тәмийинлеп (спонсорлық қылып) жасаған.

230

— Не ушын адамларға қызбалық тән?

— Рәўият: Адам ата менен Хауа ана Тәңиритааланың көраматы менен бейиште жасап атырған гезлеринде, қасларына Иблис (шайтан) келип, оларға бир қапталындағы дарақтың писип турған мийуесин көп мактайды хәм оннан дәм татып көриуди усынады.

Тәңиритаала оларға бейиштің бағына тиймеуді ескертип қойған еди. Адам ата менен Хауа ана Тәңиритааланы бул ескертпесин умытып, Иблистің мактауларына инанғаны себепли дарақтың бир дана

миһүесин үзип алады да, өз-ара бөлісіп жейді. Дүньядағы гүллөн хәрекетлерди төбеден бақлап турған Тәңиритаала олардын өз үеделерине Ұападарлық қылмағаны ушын көхәрленип, екеуи де бейништен шығарып жибереди... Кең әлемге шыққаннан кейин олардын көзлери қамасып, бир-биринен адасып қалады да, бир неше жүз жыллардан соң қайта табысады. Олар енди хеш қашан жалатай Иблистиң сөзлерине инанбаўға серт етисип, өзлеринше өмир баслайды. Усындай күнлердин биринде кишкене баласы менен Иблис пайда болады. Екеуи де оған терис қарайды. Бирақ Иблис хештеңе елестирмегенсип: «Әдиўли ерли-зайып! Мениң бир жерде қыстаў жұмысым бар еди, айналып келгенше мынаў балама қарап турынлар» деп өтиниш қылады. Олар қыймай келисим береді де, Иблис баласын қалдырып, көзден таса болыўдан: «Нәлетий Иблистиң туқымы жайылмасын!» десип, баласын тезлик пенен буўындырып өлтиреди. Соның арасында Иблис жетип келеди де, хеш нәрсе сезбегенсип, оларға алғыс билдиреди хәм дәрриў баласының атын айтып «О, Ханнас!» деп шақырады. Қаптада өлип жатырған баласы «Ха, ата!» деп орнынан ғарғып турады. Иблис және бир жерде оғыры қыстаў жұмысы барлығын айтып, баласын және оларға таслап кетеди. Бул сапары Адам ата менен Хаўа ана Иблистиң туқымы жайылмасын десип, баласын балға менен майдалап шаўып-шаўып өлтиреди. Иблис және қайтып келеди де, әуелгисинше, хештеңе сезбегенсип, баласының атын айтып шақырады. Бала және «Ха, ата!» деп ушып түргеледи. Иблис ойланып турмай, енди өуелгилерден де қыстаў жұмысы барлығын ескертип, баласын және оларға таслап кетеди. Бул сапары Адам ата менен Хаўа ана ойласып «бул нәлеттиң баласын қалай өлтирсекте, тириле береді» десип, Иблистиң баласын тез шаўып өлтиреди де, қазанға салып қуўырады хәм өз-ара бөлісіп тез-тез жеп қояды. Олар жеп бола сала колларын, аўызларын сыпырып, хештеңе билмегенсип турған гезде, әлле қайдан Иблис пайда болады да, мәселениң төркинин уғынып, өзинше шақалақлап күледі. «Ха, неге күлдиң, уятсыз?» дейди екеуи теңнен. «Мен максетиме жеттим! — дейди Иблис. — Билесиз бе, мениң өрманым баламды сизлерге жегизиў еди, жепсиз. Енди сизлерден туўылып өсип-өрбиген хәр бир әуладыңыздың қанына мениң, яғнай, Иблис исмли сыйқырлы көрамат ийесиниң қаны қосылып туўылады» деп шақалақлап күлиўи менен өз жөнине бөдар кетеди.

Әне, соннан баслап хәр бир инсан әуладының қанына Иблистиң қаны араласып туўылатуғын болған. Гүллөн инсанлардағы қызбалықтың, қан төгиспелердин, бир-биреўте мехирсизликлердин, сумлықлардың бөршесине ең әзелги Ата-Анамыздың қанына араласқан сол сумлықлы Иблистиң баласының қаны себепкер екен.

— Хәр шанаракты, миллетлерди өз-ара бириктириүши бас күшлер неде?

— Хәр шанаракты өз-ара бириктириүши бас күш— Ата-ана. Миллетлерди өз-ара бириктириүши күш -дин!

— Ийса пайғамбердин тағлыматларынан айтып берсеңиз?

— Раўият: Бир күни Ийса пайғамбер гүлән елатлардан алыс даланлықлардағы кең мөкәнда жасайтуғын бир сахрайы адамға ушырасып қалып: «Әй сахрайы! Сен, неге басқалар усап қалада жасауға, илим үйрениуге, сөйгип Қудайға жақын болыуға талапланбағансан?» депти. Сахрайы көп ойланып турмай: «Қайда жасасам да, бир Қудайды тән алсам жеткиликли емес пе? Мәселен, мен уллы бес тағлыматқа сүйенип ис қыламан. Егер, сизде буған қосымша бес тағлымат қоса билсениз, усы бүгинги демиме дейинги ийелеген илим-билимимди және де байытар едіңиз» дейди.

«Сениң билетуғынларың қандай тағлымат?» — деп сораиды Ийса пайғамбер.

«Әуеле, сиз маған үйретиңиз, соннақ кейин айтаман», — дейди сахрайы.

«Мен әуеле сизди билип алайын», — деди Ийса пайғамбер.

«Олай болса, еситиңиз: — деп гәп баслады сахрайы. — Биринши хадаллық жақсы, харамлық жаман. Хадал нәрселерди жеймен, харам нәрселерден жеркенемен.

Екинши: рас сөзлилик жақсы, өтирикшилик жаман. Мен мудамай рас сөйлеймен. Өтирикшилерден жеркенемен.

Үшинши: таза болып жүрип Қудайға бас иймек жақсы, гүнакарлық жаман. Мен таза болып жүрип Қудайға бас ийемен, гүна болатуғын ислерди қылмайман.

Төртинши: бәрше сәтсиз ислеримде тек өзим айыплым деп жасайман. Сол ушың басқалардың айыпларың излемеймен.

Бесинши: инсан шын қәлибтен ашықлықты, дослықты әуеле басқаларға емес, бир Қудайға арнауы лазым. Адамлар менен араласып-арпаласып жасамасам да бәрха бир Қудайға садықпан!»

«Әй, сахрайы,—депти Ийса пайғамбер оны дыққат пенен тыңлағаннан кейин, —хәр истиң әуели де, ақыры да, сен билетуғын хәм сен әмел қылатуғын усы бес тағлыматтан ибарат. Баркамал

илим деп, әне усыларды айтады. Маған да, саған да, халыққа да, сен хамал қылатуғын илимлердің өзи жеткіліклі!»

Әне сизге Ийса пайғамбердің тағлйыматлары! Ядлап, бул тағлйыматларға садыклықта жасайман десениз, мәрхамат!

233

— Мустақылдыққа дейин Карақалпақстанға партиялық обком, райком секретарлары болғанлар бүгинлиги пенсияда. Олар менен ушырасыуыңыздан алған тәсирлеринизден айтып бересиз бе?

— Базылары менен гейде отырыспалас болып қаламыз. Жақында бир тойда, олардың екеуи менен бирге отырып калдым. Биреуи гәп арасында өзиниң денсаулығына наразылық билдирген еди. Екиншиси оған: «Әй, сен, әзелден сықмарсаң, районға биринши секретарь болып турған гезинде де қытымыр едиң. Меннен үлги алмас едиң. Ең бол-маса, енди үлги ал! Мен, мәселен, ден саулығым ушын керек болса, күнине кеминде 50-60 доллар жумсайман» деди.

Шағынған адам тек мыйығынан күлди де: «Мен өз уақтында тек халықтың тәрдийрин ойлау менен болыппанда, Сизге усап, пара алыуды бас максет етип алғанларымды жау көзлерден тасалап тек подвальға жасырып қоя берменшен, ақсакал» деди.

Ақылгөй пенсионер бирден лал болды.

234

— Христиан дининдегилер ушын 7-апрель байрам күни-миш. Себебин билесиз бе?

— Бул күн Жабырайыл периштениң Қыз Мариямға (Бибимәрямға) келип Тәңиритааланың қараматы менен ул тууатуғынын, атын Ийса (Иисус) деп қойыу кереклигин ескерткен күн. Бул күн бизинше 7-апрельге туура келеди. Сол ушын Христиан дининдегилер бул күнди, Тәңири-тааланың адамзатты гүллән бөлекададан қутқарған күни, деген исеним менен байрамлайды.

235

— Бурынғы уақытларда бизде көрүанлар жолын «Жипек жолы» деп атауға себепкер болған жипеклер қайсы елден шыққан?

— Мениң оқығанларым бойынша, Мелодийдан үш мың жылдай бурынғы 2698-жылы, және бир рәуиятта айтылуыынша 2600-жылы, Қытай мәликасы Си Линг Чий сарай бағында, тут ағашының саясында, чай ишип отырғанында кесесине бир пилле түсип кетеди.

Пилле ыссы сууда тобарсып жумсарады. Си оны алып таслайжак болганында, колына жабыскан бир ушынын изи үзилмей, кесесиндеги тийкарғы пилле эле тура береди. Ол узак отырып пилленің жипегін тарта-тарта, кесесин зорға тазалайды. Усыннан соң Си бул нәрсенің күтә керекли зат экенин өзінше уғынып, барлык көргенлерин патшаға баян етеди. Кытай хукимдары Чин Чонг бундай нәрседен пайдаланыудың кереклигин түсинип, тут ағашларын көплеп егиуди қолға алады хәм Си Линг Чийди кәраматлы қудай сылатында төн алады. Сөйтип хәр жылы Си байрамын, яғный жипек байрамын өткериуди белгилеуге ыкырар етеди. Акыры айналып, бул байрам Кытайда хәр жылы өткерилетуғын жипек байрамына айналады.

Басқа рәуиятларда жипекти биринши хиндлер тапқан-быш...

Будда дининдегилер жипекти Будда дининің тийкарын салған Гаутама Будда узын-шубай бийик-бийик тауларда жасап жүргенинде биринши тапқанлығын дәлиллеийди.

Жипек биринши рет Самаркандтан табылғанын дәлиллеуши рәуиятлар да бар..

Ең баслысы, жипек өзинің табылыуы менен үзилмейтуғын узын-узын сабақлары аркалы континетлерди бир-бирине байланыстырыуда уллы-уллы хызметлер атқарады. Сол ушын да саудагерлердің жипеклерди өз елинен басқа елге алып өткен жоллары «Уллы жипек жолы» болып аталып кеткен. «Жипек жоллар» дан, тек жипектен исленген затлар алып өтилген делінсе де, бир тәреплеме анықлама болыуы мүмкин. Орта әсирлерде бул жол аркалы Шығыстан Батысқа, тийкарынан, жипек, қағаз тасылған болса, Батыстан Шығысқа қарай шийше, жүн гезлемелери, гилем, палас, айна хәр қыйлы металл хәм зийнет буйымлары менен бирге хәр қыйлы дәри-дармақлар да, хәтте сатылатуғын қуларда өткерилип турылған. «Жипек жолы»ның ең баслы әҳмийети Батыс пенен Шығыс адамларын, олардың психологияларын, динлерин, мәдениетларын бир-бирине жақыналастырады, таныстырады...

236

—Искендер Зулхарнайынның (Македонский) өмиринен бир әпсана айтып берсеңиз?

— ...Искендер Зулхарнайын Африканы жаулап алыу ушын Зулмат деп аталған таудан өтиуи керек екен. Данышпанлардың мәсләхәти бойынша, жолларды әуеле өзи көрип алыу максетинде, ешекке минип, изинде ушы-қыйырсыз бир топ жипти шубалтып жолға түседи. Күтилмегенде бир дәрьяға дус келеди. Бул дәрья Обихаят (Өмирбахш) сууы ағатуғын дәрья екен. Искендер оннан ишпей өтип, амазонкаларға (нөкерлер кийиминдеги дала хаялларына) жолығады. Амазонка-

лар оны хүрмет пенен кабыл етеди. Искендер аш болып олардан нан сораиды. Амазонкалар оған хэмме жейтуғын әпиуайы нан емес, алтыннан куйылған нан береді. Искендердің хайраны шыққанын көрген амазонкалар: «Неге таңланасыз? Егер де сен, бәрше инсан жейтуғын әпиуайы нан менен қанаатланғанын да, өз еліннен шығып, биз тәрәплерге келмес едің» дейді. Сонда Искендер хайранлықта бірден изине айналады да, Обихаят дәрйясын жоқары қарай жағалап барып жәннет дәрұазасына келеді. Бул жерде дәрұазаманлар оны ишке киргизбейді. Искендер кирмекши болып, күш пенен алға умтылғанында: «Тоқтаңыз! Бул хак нийетли инсанлардың мөканы» дейді дәрұазаманлар. Искендер найлажлықта «маған бир естелик бериндер» дейді. Дәрұазаманлар оған адамның бир көзин инам етеди. Ол көзди алып, данышпанлардан «бул көз нениң тымсалы?» деп сорағанда, данышпанлар: «Бул көз-хәмелпаразлықтын, данкпаразлықтын, ашкөзликтің тымсалы» деп жууап береді. Буннан соң және изине кайтады. Сарайына келип, естеликке алған сол көздің қәсийетин дурыс уғыныу мақсетинде, еки басы тен жақсы тәрәзи таптырып, бир жағына сол көзди, екінши жағына фәзийнеханасындағы гәухар, алтын-гүмислерди биримлеп сала баслайды. Тәрәзинин көз салынған тәрәпи сирә көтерилмейді. Фәзийнеханасындағы гүлән бахалы нәрселерин қалдырмай салады. Бәри бир, тәрәзинин көз салынған тәрәпи басып тура береді. Сонда Искендер Зулхарнайын тәубеге келип, айналасындағыларға:

— Халайык, мен бир нәрсени уқтым. Усыннан демгич тауысшып өлсем, мениң еки қолымды табытқа байламай, салбыратып, алақанларымды ашып қойыңлар. Мениң менен мәңги хошласыуға келгенлердин бәршеси мениң ол дүньяға өзим менен хештеңе алып кетпегенлигимди көрсин, — деп үәсият қалдырған екен...

237

— Мен бурынғы СССР қулағаннан кейинги бүтинги дәуирдеги көп адамлардың минез-құлқыларын еле дурыссы түсинбеймен. Не дейсиз?

— Пайғамберимиз Мухаммед алейхиссалам: «Мойынтырык астына үйренген өгизлер айналада шабысып жүрген кийиклерди хәм өз еркине жүрген басқа хайуанларды көзлери шалса: «булар өзлерин жумсайтуғын ийесиз қалай жасайды деп таңланысады» десе, пайғамберимиздин екінши халипасы Омар ибн Хаттаб: «шығырға қосылған, я төледе байланып бағылған малларды босатып, қуяшқа шығарсаң, олар өзлерине от-шөп тауып жей алмайды...» деген екен...

Усы айтылғанлар сыяқды, тек партиялық көрсетпелер бойынша ислеуге үйренип қалғанлар бүтинги еркинликке еле үйренисе алмай атырса керек.

—XX ғасырда жазылған көркем шығармалардың тәғдірлері ХХІ ғасырда қалай болар екен?

—ХІХ ғасырда дөреген базы шығармаларды үйреніу ХХ ғасырда қанша зәрурлі болған болса, ХХ ғасырда дәретілген базы шығармаларды ХХІ ғасырда үйреніу, тап сол дәрежеде зәрурлі. Бирақ қайсысынан үлги алыу, үлги алмау кереклигин дәуирдин сиясатлары анықлайды.

239

—Ақыл инсан ушын қандай қубылыс?

—Хауа райы киби инсанды тез-тез өзгертип туратуғын қубылыс.

240

—Ладанлықтын бас белгиси?

—Тәнхә өз айыпларын сезбей, кемшиликлер ушын тек өзгелерден айыплар излеп жасаушылық.

241

—Инсандағы кишипейиллилик хәм менменликтин белгилери?

—Кишипейиллиликтин белгилери — инсан қанша жоқары лауазымларға көтерилсде, қанша дәрежеде илим-билимли болып, мәмлкет тәрәпинен қанша құрметли атақларға ериссе де, өзін басқалардан пәсте тутып жасауында, мақтанбай сөйлеулеринде. Ал менменликтин белгилери — усы айтылған анықтамалардың толық кериси...

242

—Қала басшыларынаң сизге унамайтуғынлары?

—«Қаланы қайта қурып гөззалландырын атырман» деген сылтау астында, қалаға тек ғана кириу хәм шығуу жолларының еки тәрәпин ғана гөззал қылуға талапланатуғынлары.

243

—Өзинизге дос тутуудағы тәжирийбелеринизден айтсаңыз?

--Дослар излеуде уллы Әбдирахман Жәмийдин (1414-1492):

«Хәр кимседен өзине дос излеме,

Хәр достыннан тек мириубет гөзлеме»

деген еки қатар даналығын бәрха есимде тутууға тырысаман.

Ал, досларға садыклық жөнинде уллы Хафыз Шеразийдин (1300-1389):

«Бейиш бағы, хурлер мөканы стилсе де инам,
Алмаспайман дос жасаған көше топырақларына»

деген еки қатар даналығын өмириме жол-жоба қылып жасағанды жақсы көремен.

Ал, досларға исенимим жөнине келсек, Швейцарияның атаклы жазыушысы Иоган Коспар Лапатердин (1741-1801): «Хәмме ислеринди жақсы дегенге де, гүллән ислеринди жокка шығарғанға да исенбе, ал, сен қылған ислерге бийпәрўа болған адамға да дыққат берме» деген кеңесине мүмкиншилигим болғанынша сүйенип хәрекет еткенди унатаман.

244

—Терең пикир деген не?

— Француз философы Дени Дидроның (1713-1784) сөзи менен айтқанда: «Терең пикир-ақылдың төрине қағылған темир шеге. Оны хештеңе менен сууырып алыу мүмкин емес яңлы кубылыс».

245

— Бар ақылымды қайткенде байытып бараман?

—Халқымыздың миллий даналықларына қоса, пүткил дүньялық даналарды оқып барыуға тырысыу менен, уллы немец шайыры Иоганн Гетениң (1749-1832) «хәр күни, ең болмаса, бир жақсы қосық тынлап, бир жақсы картина көриўиң хәм мүмкин болғанынша, даналық пенен айтылған бир гәпти ядлауға тырысыуын тийис» деген нәсиятын ядында сақлауға тырыс.

246

—Патриотизм деген не?

—Патриотизм — бул биринши гезекте, халқына, ұатанына шын мәнисиндеги мухаббет. Уллы орыс жазыушысы Алексей Николаевич Толстойдын (1883-1945) сөзлери менен айтқанда: «Патриотизм — бул ұатанына тек мухаббеттен ғана ибарат емес. Патриотлық —бул өзинди ұатанынның ажыралмас бир бөлсги сыпатында сезиниу менен, оның отында жаныу, сууында қайнау. Демин таўсылғаннан кейин оның әдиўли топырағына араласыуды әрман стип жасау».

- «Заман саған бақпаса, сен заманға бақ» деген нәсияттың мәніси?
 —Инсан өз билімлери менен заманының руўхый күшине, берше ислери менен онын физикалық фундаментине айланса, заманына баққаны.

- Дүньяда қайсы тил үстемирек?
 —Орыс әдебиятының уллы сыншысы Николай Гаврилович Чернышевский (1828-1889) хеш бир тилди биринши орынға қоймастан «хәр бир халықтың өз тили онын ақыл дәрежесин билдириўши уллы күш. Базда, тилдиң кеңнен изертленип болынбаўына да қарамастан, хәр тил өзинше бай хәм қалеген жағына бурыўына болатуғын нағыз курал» дейди. Мен бул анықламаға исекемен. Себеби мениң ана тилим-Қарақалпақ тили де, қалеген жағына бурып сөйлеўине толық дәрежеде жарайтуғын, әсиресе дүньядағы 300 миллионнан аслам түркийзибанлар менен еркин сөйлесетуғын тил!

—Базда маған «басында еркин жоқ» деп, қанатпай соятуғынларға не десем болады?

—Ашыўланбай, тынық хәм терең ойланып көриў керек. Ойлағанда да, сол адамның бақасы дурыслығы я надурыслығы жөнинде өзинде исенимли көз-қарас пайда этип, яғный, өзинди өзін дурыс бақалаў максетинде, Англияның уллы жазыўшысы Бернард Шоудың (1856-1950) «ерки жоқ адам өмирден өзине жол таппайды», Нидерландияның уллы жазыўшысы Эразм Роттердамскийдиң (1465-1536) «өз еркин өз қолына ала билген адамды хештеңе жеңе алмайды» деген анықламалары сыяқлы даналықларды хәм олардың не ушын тап усылай дегенлериниң түп мәнилерин таўып оқыўға өзинди мәжбүрле.

—Ата-ананыздың исми-шәриплери кимлер? Егер қайтыс болған болса, оларды қанша ўақытқа дейин еслейсиз?

—Әкем Қайылберген (1908-жылы туўылған), анам Гүлхан (1910-жылы туўылған). Екеўиде 1984-жылдың декабринде автоавария нәтийжесинде (әкем авария пайытта, анам еки күннен сон) қайтыс болды. Кәбирлерине белги салдырдым. Әуелги гезде, хәптесине, бир рет еди. Енди еки хәптеде бир рет кәбирлерин зиярат қыламан. Қатарларына өзимди апарып жатқарғанша Ата-анамның руўхына зиярат этиўди тоқтатпайман.

—Миллий басшыларымыздың қандай болуғын күсейсиз?

—Әрманым — олардың кенірек ойлап, миллет ушын жарымлы ислер қылғанын көриу. Тилекке қарсы, биразлары өзлеринин жеңил-желпи сумлықлары, руулары, ағайын-тууғанлары, кең-кең қалталары арқалы басшылық лауазымға көтериледи де, миллеттин бүгинги дәрежелерине дурыссы баға берип, оны қалайынша әлем дәрежесине көтериу ҳақсында ойламай, тек өз ағайинлерин, рууластарын, босап қалған кең-кең қалталарын қәйткенде тез-тез толтырып турууды ойлатуғыны жанымды жейди.

—Өлгенлерди еске алып туруу парыз, лекин, базы инсанлардың қәбиристанға жақын жүриуден де қорқатуғынын билесиз бе?

— Менинше, қәбирстанлардан қорқыудың кереги жоқ. Кеше оларда бүгинги сен, мен я ол усап ана жерин қайра-қайра басып, жууырысып жүретуғынлар еди ғой. Бул жөинде данклы бабаларымыздың бири уллы аллама Нажимаддин Кубра (1145-1229), адамларға, мектеплерге қатнайтуғын оқыушылардың жоллары қәбиристанлар арқалы өтип, болмаса, мектеплердин әйнеклери қәбирстанлар тәрәпке қаратылып салыныуы тийислилигин ескерткен. Буның мәниси — инсан күлине бир мәртебе болсада бир күни өзинин де усындай қәбирстанлардың бир ағзасына айналып кететуғынын еслеп жасаса, ол хешкимге хеш қашан жаманлық ойламай, пәнт бермей, қыянет қылмай өзин бәрқулла пәк тутып жасауға әдетленеди, дегени екен.

—Ғақыйқый мухаббет барма?

—Бар, әлбетте! Тириликтин тийқарғы фундаменти, дийуалы, төбеси, гәзалығы мухаббеттен ибарат. Ғәр инсаннын тириликтеги баслы жыры, қосығы, өкиниши, хәсирети, дүньядағы гүлән урыс қағыстардың да түп-дәреги дерлик мухаббет себепли. Мухаббет Инсаннын мәнги соғып турған жүреги, ол тоқтаса, өмириң тектайды. Егер мухаббет болмағанда «Фархад хәм Шийрин», «Ләйли хәм Мәжнүн», «Ғәрип-Ашық», «Ромео-Жульетта»... сыяқлы сан-санаксыз ашықлық дәстанлары көп жыллар, әсирлер дауамында ауыздан-ауызға өтермеді? Егер мухаббет болмағанда, Италия шайыры Алигер Дантениң (1265-1321) сүйген қызы Беатричеге, Франческо Патрарканың (1304-1374)

сүйген кызы Лаураға, Александр Пушкиннің (1799-1837) сүйген кызы Татьянаға ашықлығы әпсаналарға айналып бүгінге шекем көп халықтардың аузынан түспей айтылып келермеди? Азербайжанның уллы шайыры Ильяс Ибн Юсуф Низамий Генжауидин (1141-1203 ж.) мына қосық қатарлары менен айтқанда:

«Мухаббетсиз киси — мисли бир музлык,
Жүз жаны болсада, ол — өликдур, өлик.

Бүгінгі бизің Қарақалпақстанда Бердақ атындағы сыйлықтың лауреаты шайыр Жийенбай Избаскановтың улы 19 жасар студент Роберт Избасканов пенен жәмийетлик искер Дәулетбай Ниязовтың кызы Венера Ниязова өзлеринің мухаббетине ересе алмайтуғынын сезингени себепли, бирге кушакласыуы менен, 1999-жылдың 24-августы күни Нөкистегі «Ашшы көл»дің терен жерине бойларын таслап өлгени адамларға, қустаны уақыя болып түйилседе, бүгінгі жаслар мухаббетинің бизің заманымыздағы бир көриниси емес пе? ... Уақытлар өтиуі менен келешекте бул еки жас жөнінде де жоқарыдағыдай атаклы дәстан, эссе, повесть, драма дәресе тәэжип емес!

254

— Айналағызға көз-қарасларыңыз хәмме уақытта бирдей ме?

— Инсан өзін қоршаған орталықтан үйренип, тәсирленип, дәрегінде, оған усауға тырысып жасайды. Өзин, мәселен, бир қыйлы өткен күнді, бир орыннан қозғалмай тұрған қуащты, айды, бултларды... көрдіңбе? Мен де бәрше инсан секіли бүгін бундай болсам, ертең басқашаман. Базда бир күннің өзінде қыялым мынсан кубылады. Бул кубылыслар үәделерге бийопалық дегенди аңлатпайды, инсаныйлық кубылыслар әлбетте!

255

— Өмиринизге қәнәәтленесіз бе?

— Қәнәәт адамның өз кейпинен, өзін-өзи басқарыуына гәрезли. Хақыйқатын айтсам, өмиримдегі есапсыз утылысларымның биразы есима түсе қойса, әуеле өзиме, соңынан, өзгермели заманьма қәхәрім артады. Базда бул жалғаншы дуньяға келгениме пушайманлықлар бойымды бийлейди де, бирден жылағым келип, хәттеки, өзиме тезирек өлим келиуін тилейтуғын минутлар да болады, соңынан басыламан.

—Сизин ең сүйкімлі перзентиниз?

—Мен үшін биреуі емес, бәрше перзентлерім теңдей сүйкімлі. Ал нағыз ғаррылықты сезе баслағалы маған ақлықтарым көбірек сүйкімлірек көрінеді. Хеш бири маған хеш қарсыласпайды. Сонлықтан олар менен қыдырғанды да, дәлшеклескенди де жақсы көремен. Хәр бириниң «Мен Атамның баласыман», «Мен Атамның қызыман» деп маған таласқанын көрсем, өзимше, «мен бахытлы ғаррылықты бастан кешірип атырман!» деп қуғанаман хәм ақлықтарым үшін қалталарыма шәртлі түрде салып жүретуғын конфеталарымды дәрриу оларға теп-тең үлестиремен.

—Заманлас кәсиплеслеринизге көз-қарасыңыз?

—XX әсир бизиң Қарақалпақстан үшін өзінше оянуу әсири болған секилли. Сөйтсе де, базы заманласларымның елеге шекем уйқылары дурыслап ашылмаса да, уйқылары қанып оянған киби асығыслықта шаққан хәрекетлер қылғаны себепли елеге шекем өз-ара шала түсинисип жасайды. XXI әсирден дәмем көп. Миллетлердиң өз айналасын, өзлерин шын мәнисинде түсинип жасау дәуири пайда болып қиятыр. Ендиги жағында қарақалпақлардың да дүньялық аренаға көтерілиуі үшін шаққанласатуғынына исенемен.

—Өзинизди қоршаған кең әлем менен адамзаттың айырмасы?

—Мен өзи жасаған кең әлем менен адамзатты бир-биринен айыра алмайман. Адамзат қандай болса, пүтқил әлем дәл сондай.

—Бул дүнья лаулаған от дегенде гәп бар. Солай ма?

—Бул анықламада да хақыйқатлық жок емес. Набада сәл надурыс хәрекет пенен қәдем тасланса, күтилмегенде лаулаған оттың жалыны бетинди шырпып кетиуі, хәттеки, толық өртеп жиберіуі де тәәжип емес. Адамзат тарийхы бундай қубылысларды көп биледи. Инсан хәрқандай жағдайда да, хақыйқатлықтан бет бурмай жасауға өдетленсе, өз әрманына сөзсиз жетеди.

— Инсанның мәңгилик еки жолдасы болар-мыш. Олар кимлер?

— Бири — хакыйкый досты, екіншиси — душпаны. Инсан ұсы еки жолдасын да дурыс түсинип, қыянетсиз, хеш қайсысын өкпелетпей, оларғада өзи өкпелемей жасаса, өмири тынышлықта өтеди.

— Карақалпақлардың өли жайластырыу дәстүрине қалай қарайсыз?

— Халқымызда «Қарызың болса беріуіге асық, өлин болса көміуіге асық» деген даналықта бийқарға айтылмаған болса керек. Сол үшін өлини көп сақламай өлген күни жерлеуіге асығуы хәм өли шыққан үйде аўқат писирілмеуі, менінше, дағаза қылынбайтуғын медициналық талаптардан келип шыққан болса керек. Өлини жайластырыуда усындай талаптарға раўа қылған макул.

— Миллетимиздің даңқына көзқарасыңыз?

— Хәр бир инсан үшін оның миллети — хәм Атасы, хәм Анасы! Ата-Анасының даңқын ойламаған перзент нағыз харамзада!

— Неге айрым халықлардың дәстүрінде хаяллардың жүзине пәренже тutyлады?

— Хакыйқатында, еркек пенен хаял, ең әўеле көзлери арқалы табысады. Сол үшін буны қызғаншақ молласымақлардың өз хаялларын басқалардан қызғанатуғынын билдирмеу мақсетінде ядынан ойлап тапқан дәстүри болса керек. Пайғамберимиз хешбир зайыбының жүзине пәренже салдырмаған.

— Үй қитапханаңызда оғыры көп қитаптар менен журналлардан тысқары жәхән әдебиятының 200 томлығын көрдим. Сол 200 томлықтан нешеуін оқығансыз?

— Жәхән әдебияты мисли әлем киби кеңликке ийе. Инсанға, есапсыз-өлшеусіз жемислер беріуши ең уллы жемис дарағы. Қитапханамда өзиниз көрген 200 томлықтың хәр бирин қалдырмай бетпөбет оқып үлгермегенім менен, мүмкин болғанынша, жәхән әдебиятынан белгилі түсиникке ийе болыу мақсетінде, толық оқып үлгере алмағанларымның, ең болмаса, алғы сөзлерин қалдырмастан, хәтте айрым пикирлердің астыларын сызып толық оқығанман.

—Адамзат басып өткен өмирге көзкарасыныз?

—Өткен ҳәр бир әсир түүс, ҳәр бир саат, күн, ай адамзат цивилизациясының өзінше бир баскышы, жарқын айнасы.

Соның ушында, халық «өткен күнниң, бүгинги күнниң тәжирийбелерге бай үлгиси, тынық айнасы....» деп бийкарға айтпаған. Бүгин өзимиз жасап атырған жәмийетимизде бурьнғы тәжирийбелерге бай үлгилерди терең үйрсениў аркалы қәлиплеседи, раўажланады.

—Инсан ушын аўыр хәм жеңил ислер?

—Аўыры ҳәр инсанның өзгелерден жасырын сыры, жеңили өзин дана көрсетиў ушын өзгелерге ақыллар айта бериў.

— «Елди ақыллылар бузады» деген гәпке қалай қарайсыз?

—Хәкыйқый ақыллы адамлар, керисинше, бузылған елди дүзейди. Ал, сиз айтқан «ақыллылар» өзлерин көсем дәрежесинде тутқан басшыларға жағыныў нийетиндеги жалатайлардың ойлап тапқанлары.

—Мен оқыған ҳүжетлерде, айырым изертлеўшилердиң анықлап, баспа сөзлерде (мысалы «Халқ сўзи» газетасы, 9-апрель, 1997-ж) жазыўы бойынша: уллы Әмир Темурдың өзине ең жақын тутқан төрт әскербасыларынан: Әмир Жоқу—Барлас руўынан, Әмир Сайфуллин-Нәкис руўынан, Аббас Бахадыр-Қыпшақ руўынан, Шайх Нурадин-Жалайыр руўынан екен. Олар арасында қарақалпақлар барма?

—Өзиниз де ойлап көриниз. Мәселен, ХХ әсирдеги Қарақалпақстанның халық шайыры, өз уақтында Өзбекстан халық жыршысы деген атақ та алған, миллети қарақалпақ Садық Нурымбетов Нәкис руўынан еди. Сонда бизиң Садық Нурымбетов жоқарыда аталған Әмир Сайфуллинниң қуўлықларынан болса тәәжип пе? Ал, Оразан батырдың улы-аты әпсанаға айналған батыр Маман бий (1712-1784) хәм 1873-жылы орыслардың қарақалпақ жерине келиўине ашықтан-ашық қарсы шығып қатал сөзлер айтқаны ушын «тентек» атанған қарақалпақ Ережеп бий де Қарақалпақлардың Қыпшақ руўынан болған ғой. Сонда Маман бий менен Ережеп тентек, уллы Аббас Бахадырдың шаўлық-қуўлықларынан болса таңланарлығы бар ма?

Қарақалпақтардың XVIII ғасырдағы атақты алдмасы Мурат шайық қарақалпақтардың Жалайыр руынан. Усылай болған соң, атақты хазиретимиз Мурат шайықты жоқарыда аты аталған уллы шайх Нуридиннің тиккелей шаулық-қуулықларынан десек, әуеле қудай, қателеспесек керек-ау! Сонда, мениң болжауыма сәйкес уллы Әмир Темурдың үш әскер басшысы да қарақалпақ болғаны емеспе? Демек, усы факттиң өзи де қарақалпақтардың өз өмир жолын әзелги бәрше түркийзибанларға нөкер болыудан баслағанына қосымша дәлил емеспе? Әлбетте дәлил!

269

— Басымда ойлар көп, қандай пайытларда жазғаным мақул?

— Өзиниз билиңиз: Сөйтсе де, үлгили мысаллар келтирейин: бурыңғы уллылардан Әлийшер Науайы (1441-1501) күндизинде мәмлекет ислери менен бәнт болғаны ушын түнде жазады екен.

Александр Сергеевич Пушкин (1799-1837) «Евгений Онегин»нин дәслепки бапларын ауылында, күндиз кроватта жатып жазған.

Француз жазыушысы Оноре де Бальзак (1798-1850) өзи жасайтуғын Париж қаласы уйқыға кетип, айналада толық жым-жыртлық хуким сүрген гезде түргелип, жазыуын баслайды екен. Және бир француз жазыушысы Анатоль Франц (1844-1924) йош келгенде, хештенени таңламай, дурыслы қағаз таппаса, гөне конвертлерге ямаса өзине келген хатлардың, хәр қыйлы мирәтнамалардың үстине де жаза береди екен.

Англия жазыушысы Скотт (1771-1832) таң азанда турып халқасқа дейин жазатуғын болған.

Салика исмли түркийзибан анадан тууылған атақты жийенлеримиздин бири, уллы орыс шайыры Василий Андреевич Жуковский (1783-1852) ат үстинде баратырғанда йош келсе, атын иркип турмастан ерде отырған халында да жазып кете береди екен.

Ал, мениң өзим, күтилмегенде басыма келген шым-шытырык ойлардан тезирек қутылып басқалар қатарында болыу мақсетинде, түн болса да уйқыға жатпай, күндиз гүлән ислеримди тоқтатып сол ойларды қағазға түсириуге асығаман.

Шынында, ес-ақылы дүзиу талант ийеси, барлық қыйыншылықтан өтиу ушын өзинше жол тауып, жақсы ойларын қағазға түсирип үлгереди.

— Баламның базы бир ладан, надурис хәрекетлерине, яғный, гейде көбирек ишетуғынына жаным ашығанынан шыдамай: «балам, мени неге тыңламайсаң, сени мен жараттым ғой» деп гөп басласам, ол бирден: «Сеннен мени жаратагөр деп кашан сорандым?», «Аракты өзін үйреттин» дейди. Не қыламан?

— Қыйын. Неде болса балалы болғаннан кейинги дәуирде өзінде қайсындай өзгерислер болғанына ой жиберип, өзінди өзін түсиниуге тырыс. Балаң еле жас гезінде өзін мәс халатта: «мә, балам, ишип көр» деп оған толы рюмкалар усынған болсан, ендиги жағында айтқаныңа исендириуиң аңсат болмайды. Көниге шыпакерлерге мүрәжәт қылып кеңес сора.

271

— Бул әлемди қайсындай сыпатта көз алдыңызға келтиресиз?

— Жақсылық хәм жаманлық, жақтылық хәм қараңғылық деп аталыушы төрт сыпат пәнен бирге, алагеуғим сыпатларда да көз алдыма келтиремен.

272

— Биреу маған «өмириңнің гилгин жоғалтпа!» деди. Өмирдин гилги бола ма?

— Болғанда қандай! Өмирдин гилги ақылыға тийкарланған ойлар, сөзлер, ислер. Есинде тут, хешқашан ұмытпа, өз ақылын дурислап басқарған инсан хәр қандай қыйын шараятларда да өмирден өзине керекли жоллар тауып, қалеген есигин ашатуғын гилгилерге ийе бола алады.

273

— Өмирден өкинишлериниз көп пе?

— Ен қууанышлы күнлеримде де, әлле нәрселерге өкинбеген пайытларым болмады десем, көте жууап берген боламан. Қысқасы, инсан өмириниң жартысы өкинишлерден ибарат. Лекин, олардан қорқа бермей тәуекелши болып жасау мақулырақ.

274

— Кишипейилликтің баслы белгилери?

— Хәр қандай бийиклик пәстен басланатуғынын, «Бер» деуди билген инсанның «Ал!» деуди де естен шығармауы кишипейилликке

киреди. Оның бас белгиси — сабырлылық. Уллы бабаларымыздан Абдирахман Жәмий менен Әлийшер Науайының оғада кишипейил инсанлар болғандығын, бүгінги самарқандылар менен бухаралылар арасында көп-көп әпсаналар сыпатында айқын сақланып қалған. Олардың әпсаналық дәрежеде кишипейилликлері, жөнінде, олар жасап кеткен атақлы Самарқандқа, Бухараға зиярат қылған шет ел-лидер өз саяхатнамаларында таңданыу менен көплеген, жазбақта. Кәнекей, бүгінги Нөкисимиз де келешекте ақыллы даналар жасаған ушын Самарқанд, Бухара киби үлгили қалалардың бирине айланса!

275

— «Шәкирт устаздан озыуы дәрқар» деген гәпти қалай түсинсе болады?

— Әвсава: Әйіемги заманларда бир жас жигит аншылықты үйреніу нийетинде елинің атақлы аншысына келип, оқ жай соғууды хәм оны атығуды үйретіуін соранады. Аншы еринбей үйретеди. Бала үйренгеннен кейин, өзінше бир оқ жай соға сала, оғының артына бир пәр байлапты да, оқтың ушына жинишке ғана темирден ис қағып, атқан екен, оғы устазыникинен анағурлым алысқа кетипти. Сонда устазы шәкиртиннің маңлайынан сүйип: «минекей, балам, сен устазыңнан оздың» депти.

Шәкиртлердің устазлардан озыулары өне усы тақылетте устаздан үйренгенлерине қосымшалар табыудан ибарат.

276

— Дуньядағы ең уллы қалалар қайсы дәуірлерде пайда болған?

— Оқығанларым бойынша: Ефрат, Дажла хәм Ганга дәрьяларының жағалауларындағы Шумер, Элам хәм Хинд территорияларында бизиң эрамыздан әуелги IV-III мың жыллықларда, ал Әмиүдәрья, Хуанка дәрьяларының жағалауларындағы, Орайлық Азия, Қытай территорияларында III-II мың жыллықтарда пайда болған болса, Мазамермада биринши мың жыллықта, ал Батыс Европада бизиң эрамыздың биринши мың жыллығының екінши ярымында үлкен-үлкен қалалар пайда болған.

Орта Азия территориясындағы Әмиүдәрья, Бактрия, Хорезм, Согдиана цивилизацияларын хәр қыйлы алымлар хәр қыйлы бақалайды. Ферғана алабының территорияларында, ертеде, буннан үш мың жылдай бурын дөреген бир естелик қала Андижан областындағы «Айым ауылының» жанында. Бизиң эрамызға дейинги еки

мыныншы жыллардың екінші ярымында Далберзин төбе Ош хәм Қарадөрәя дийқаншылық елатларының орайы болған. Орта Азияның территориясында буннан үш мың жылдай бурын пайда болған қалалар жөнинде мағлыұматлар табылыұы даўам етилмекте, изертленбекте. Сизге қосымша жууаплар жақын жылларда бериледи...

277

—Туран, Түркстан атамалары туўралы нелер билесиз?

—Баспа сөзлерде жөрияланған хўжетлерден оқығанларым бойынша, биз жасаған үлке әйемнен-ақ Туран деп аталған. Мелодий VI әсирдің орталарында (гейпара хўжетлерде 539-жылдан соң) бул үлке Түркстан деп аталған.

278

—Атлары дўняға мәлим басшы шахслардан өзиниз оқып билген екеўиниң ғана таң қаларлық әжайып ислерин атасаңыз?

—Биринши, Германияның Кейзери (басшысы) Вильгельм II (1859-1941). Ол корабль соғуы ислери менен шуғылланып, сызымаларын Италияның атаклы адмиралы Брингте жиберип, пикирлерин соратқан да, ол корабльдин сызымаларын хәр төрешеме мақтап, тезлиги бойынша хеш корабльге жеткермейтуғынын, теннзшилердин бул корабльде де күтә жақсы жасайтуғынына да исендирип: «Бир ғана ескертиўим бар. Кораблиниз суўға салыныўдан батып кетеди» депти.

Екинши, француз шайыры Никола Буала (1636-1711) оқыўшылары менен хәр ушырасыўға барар алдынан өзине пардоз берип, күтә жақсы кийинеди екен. Оның бул әдетинен жалыққан дослары, неге сонша жасанатуғынын сорағанда: «Мени көргиси келгенлер жазғанларымнан шәртли түрде кемшилигимди тапқысы келеди. Ең болмаса, кийингенимнен мин таппаўы тийис қой» депти ол.

279

—Түркий әдебий тилдин тийкарын салыўшы уллы Әлийшер Науайының кишипейиллигинен бир мысал айтсаңыз?

—«Дираққа қанша мол жемис питсе, шақалары сонша төмен ийиледи» дейди халық даналығы. Науайы да өзинше көп жемисли уллы дарақ. Бирақ ол парсы, тәжик әдебиятының тарийхында үлкен орны бар шайыр Фаридиддин Аттарды (1119-1230) «Жоқары сыпатлы» ата деў — менен, өзин оған қул есеплеген, Егер еле еситпеген,

93

оқымаған болсаңыз, мине, сол ұллы Фаридиддин Аттарды тәриплеген екі қатар қосығы:

«Мен демеккім, ол—атадур, мен уғыл,
Ол жокары сыпатлы шах, мен — бенде, кул».

280

—Бурын өткен ұллы түркийзибан аламалар арасынан кимлерди «бул нағыз қарақалпақ болса керек» деп шамалау мүмкин?

—Иймам Ағзамның (хижрий 80-150-жыллар) узын қос кулақлы кара кулақшын кийип жүретуғынын, ұллы шайыр суфы Аллаярдың (1644-1721) Қытай рууынан екенин еслесек, екеуін де қарақалпақлардың бабаларынан деуимиз сөзсиз.

281

— «Мәмлекет халқы басшысынын, ал басшы хаялынын, хаялы өз гезегине баласынын айтқанына жүреди» деген гәп қайдан шыққан?

—Бул әйjemги дәуірдеги Афина қаласының хәкими Фемистокльдың «Афина халқы мениң, мен хаялымның, хаялым болса баламның айтқанына жүреди» деген гәпинен соң пайда болса керек.

Бундай басшылар бүгінги Қарақалпақстанда да аз емес.

282

—Өз өмирин Ұатанына арнаған инсанның артықмашлығы?

—Хәр бир инсанның Ұатаны — оның тууылып өскен мөканы, халқы, өз кәлби. ...Қысқасы бул сорауыңызға Уллы пайғамберимиз Мухаммед алейхиссаламның хәдислеринен бирин тәкирарлау арқалы жууап беремен: «Ұатанын қорғау ушын қаза талқан инсан, өз қөлегенлери арасынан жетпис адамды дозактан да қутқарып ала алады...»

283

—Маған бир нәсият айтып кетсеңиз?

—Пайғамберимиз Мухаммед алейхиссаламның: «Қыямет күни басыңызға дөнип турғанда да, илажын тауып, өзинизден соңғы инсанлар ушын пайдалы бир дарақ тигип үлгериниз» деген нәсиятын хәшқашан умытпаңыз.

284

—Жақында мен бир нашардан жол сорауға мейилленип, «женге» деп мүнөсибет қылған едим, ол: «Абайлаңыз, мен еле турмысқа шықпағанман»

деди... Қысынғанымнан өзипіздей бир ақсақалға сырлассам, ол «Несин айтасан, жақынға дейин карақалпақ қызлары еле турмысқа шықпағанының белгиси сыпатында бетине жарасып туратуғын тулымшақлар қоятуғын еди» деп гүрсинди. Оның айтқаны дурыс па?

—Дурыс! Мениң қатарларым да, өзим де бетиниң еки алмасына суп-сулыу тулымлары жарасып турған қызларға үйленгенбиз. Дәстүрде, үлкен тойдан соңғы күни, жаңа келинниң енди хаяяға айланғанының белгиси сыпатында, оның қос тулымын жыйнап, шашына косып өрип таслауына арналған кишилеу той өткерилип, оған қыздың құрбы-қурдастары, жеңгелери, келин болып түскен шаңарак төрелинен бийкешлери қатнасауғын еди... Бул дәстүр, хақыйқаттан да, карақалпақларға тән еди. Өтген ХХ әсирдиң 60-жылдарынада биротала жоғалыуға карады... Қызлардың еле турмысқа шықпағанын айтпай-ақ, сөйлеп туратуғын сол тулымшақ койыу дәстүри қайта тикленсе, шеп болмас еди-ау!

285

—«Бурынғы қазылар шеше алмай, бизге дейин жеткен даулар бар ғой» деген гәплер жүреди. Инанса бола ма?

—Қам сүт емген бенделерде кәте-кемшиликлер болыуы сөзсиз ғой. Буған мысал ушын мынау бир уақыяға кулак салыңыз: Әллекайда баратырған бир ғарры менен бир жигит жол-жөнекей өз-ара сөйлесип, бир-бири менен өз-ара хамдамласыпты да, аўқатланыу ушын жол шетиндеги бир асханаға кирипти хәм екеуи ушын бир табакқа аўқат салып әкелиуди буйырыпты. Есапласар пайты келгенде ғарры жас жолдасына: «Минесей, балам, аўқаттың пулын сен төлейсен. Себеби мениң аўзымда онды тислерим болмағаны ушын дурыс-лап жей алмадым» депти. Сонда жигит орнынан ушып тура сала: «Жоқ, сиз төлейсиз! Себеби мениң тисим болғаны ушын узақ шайнап отырып жуттым. Ал, сиз, тисиниз жоқлығы себепли, тилиңиз бенен жалмап-жалмап үсти-үстине жута берип, дерлик, бөрин жединиз!» депти...

Ақыбетинде олардың қазыға жүгиниуине туўра келипти. Қазы да дурыслап шеше алмай, баска қазыға жиберипти, ол да шеше алмай баска қазыға жоллапты... Бул тартысқа елеге дейин дурыслы жуўап жоқтың қасында. Сизде жуўап излеп көриниз...

286

—Пәклик инсанды хәр қандай кеселликтен жазармыш хәм узақ жасатырмыш. Буған не дейсиз?

— Пәк кисиниң биринши қорғаны Құдирети күшлиниң тәнхә өзи! Буны мен өз тәғдиримде көп сынадым: Хәтте тириликтен үмитимди үширерлик денсаулығым төмен пайытларда да, үстимнен көп-көп жала арзалар болған. Хеш бири тексеріўсиз қалдырылмаған. Пәклигим ушын олардан тек қутылып ғана қоймай, хәр сапары денсаулығым жақсылана баслайтуғын еди. Сол арзагөйлер жеңілген соң көшеде ушырасып қалсақ, жортаға: «ойбой, шөп болып азыпсаң, бул турысында қалай ислеп жүрипсең?» дейтуғын да еди. Мен мыйығымнан күлер едим. Сол себептенбе, Қудайға шүкир, еле ислеп жүриппен. Денсаулығым да жақсы, ал, мени сол кекейтиўшилердиң саулықлары бүгинлиги...

282

— Сөз шеберлерин айрықша сыйлаған ел басшыларын билесиз бе?

— Бир мысал: Уллы Әлийшер Наўайы өзиниң «Хамса» сын питкерип, Султан Хусайын Байқараға оқыу ушын бергенде, Хусайын Байқара оқыған соң Наўайыны өз атына миндирип, аттың жылауынан ушлап жетелеуи менен өзи султанлық етип турған Герат қаласын бир айналып шыққан хәм бундай уллы сөз патшасы менен заманлас қылғаны ушын Тәңиритаалаға шүкирлик қылатуғынын бәршеге жария қылып: «Наўайы Түрк тилиниң өли денесине Масих (Ийса) нәпеси менен руўх (жан) бағышлады» деген екен.

288

— Жәрдемге мүтәжлиги жок инсан болама?

— Инсанға хәр қандай жағдайда, мениңше, үш қыйлы жәрдем керек: тил жәрдеми, күш жәрдеми, байлық жәрдеми. Усы үшеуиниң ең қурығанда биреуине мүтәж емес инсанды бул әлемнен табыу ең ауыр мүшкил.

289

— Инсанды адастырмайтуғын өмир жолы қайсы?

— Хакыйқатлық жолы.

290

— Атақты ор яс жазушысы Федор Достоевский «Әлемди гөззаллық сақлайды» деген. Сизин қосымтаңыз бар ма?

— Гөззаллықты дәретиўшилер де адамлардың өзлери. Сонлықтан, мениңше, әлемди адамлардың өз-ара руўхый бирлиги, бир-бирине, шын мәнисиндеги мөхир-мұхабетти сақлайды.

—Жерге егин егиу хэм оннан зүрөөт алыу биринши мөртебе кайсы елден басланган экен?

—Рәуиятлар менен баспа сөзлөрдөн билгенлерим бойынша: Жерге егиндер егип олардан зүрөөтлөр алыу бизин эрамызга дейинги 4—5-жылларда Нил дәрьясынын бойларында басланып, соннан пүткил өлемге тараган.

—Дүньянын кайсы континентлеринде адамлар узак жасайды?

—Баспа сөз хабарлары бойынша: дүньядагы ең бийик таулар шоккысы Непалдагы Эверест бийиклигинде. Эверест-Непал тилинде Жомолунгма делинеди. Эне, сол Эверестин мисли аспанга тийип тургандай көринетуугын шоккыларынын бири Буддалык ибадатханага айландырылган. Усы Будда ибадатханасында жасаушылардын хәр бири 300—400-жыл өмир көреди экен.

—Биринши ок дөрилер, партлатып өртеп жиберетуугын кураллар кайерлерде исленгенин билесизбе?

—Баспа сөз хабарларына караганда бул ислерге тийкар салыушы Кытайдың биринши сейсмографы Чжан Хон (78-139) деген алым болган экен.

—Сиз бир драманызды «Фамилия», «Хеопс пирамидасы» деп атадыңыз. Өзиниз Хеопс пирамидасын көргөнбисиз?

—Жок. Хеопс пирамидасы жөнинде бираз оқыганман. Хеопс пирамидасы бизин эрамыздан бурынғы XXVIII әсирде Египет патшасы Хеопстин атына исленген. Бул пирамиданың Египеттеги баска пирамидалардан өзгешелиги — оның тырнағынан ең төбесине дейинги бийиклиги Жерден Айга дейинги кашыктың трилионнан бир белимине тең болып, оған ыклым хэм геологиялык өзгерислер кем тәсир етеди экен. Усындай хөдийселерди көп оқып билгеним ушын драмамда оған усаплыклар сезип, драмага «Хеопс пирамидасы» деп ат койуудан сескенбедим.

— Советлик дәүирдеги базы жазыушылар мәмлекет есабынан бийпул салып берилген жайларда жасайды. Сиз ше?

— Өз уақытында мен де бос қалмадым. Келип көргеніз келсе айтайын: Жайымның тырнақлары республикамыздың партиялық басшыларының мраморлардан да беккем уәделеринен куйылып, дийуаллары сол басшылардың тени жоқ, сулыу-сулыу сөзлеринен ғайры нағыш етип өрилген, ал төбеси мениң оларға такыйық исенимлерим менен ызғар өтпестей етип бастырылған. Өне усындай Нөкистеги ең гөззал хәм бийик имарат меники! Излесеніз, хешкимнен сорамай-ақ табасыз.

— Китаплары тез-тез шығып туратуғын достым бар. Ол әдебий ушырасыуларда, жыйындарда шығып сөйлесе, оқыушыларына, халқына миннетдарлығын айтып, өзін халқының хаткери деп түсиндиретуғын еди. Соңғы гезлери оның кітапларын дүканнан таппай, өзін көрип «не ушын?» деп едим, ол: «ийтин жазыушы болмасын!» деп қолын бир силтеп кетти. Бул неси?

— Таланты шала, сауаты кем, бирак басшылардың үстилеринен шағым арзалары себепли кітаплар шығарып жүрген сол жазыушы бүгинги еркин заманда нарийзалық билдириудин жолларын табалмағаны ушын өкпешил быжыкка айланып қалса керек.

— Жасыңыз биразға барса да, неге күтө көп оқыуға куштарсыз?

— Бул шексиз әлемдеги шексиз жаналықлардан бийхабар қалыудан қорқаман. Бүйтил көп оқыуыма себеп, ең дәслеп пединститутқа оқыуға келгенимде, айырым себеплер менен орыс тили хәм әдебияты факультетине кирген едим. Бирге оқытуғын курсластарымның бәри дерлик орыс тили хәм әдебиятын, орыс тили арқалы жәхән әдебиятын меннен көп биледи екен. Ал мен қаладан узақтағы ауылдан келгеним ушын жас гезлеримде ғарры атам әлле қаяқларға барып қайтса, сол жақлардан «ақлығым ушын» деп әлле кимлерден сорап әкелетуғын қарақалпақша, өзбекше, қазақша кітапларды ғана оқыуға әдетленгенмен. Пединститутқа кирген соң кітапханасына бас суқсам, кітаплар сан-санақсыз. Курсластарымды кууып жетиу мақсетинде, енди орыс тилиндеги кітапларды алып, әуелинде шаларақ түсинсем де, изин үзбей көп оқыуға киристим. Жазыушы болғанымнан соң, хеш жерде тилим мүки болмасын деп бурыңғыдан да көп оқытуғын болдым.

Бүтінлиги көп оқытуғыныма баслы себеп: хәр бир ата өз перзентлериниң, ақлықларының алдында жаңа-жаңа хитап оқып турыу бойынша өзиниң жүзин төмен қаратпайтуғын дәрежеде болыуға тырысыуы тийис ғой... Мен еле соңдай тырысқак атаман.

298

—Көп балалы шаңарақта өз-ара татыулықты сақлаудың усыллары тууралы айтасызба?

—Мениңше, барлық нәрсе ата-ананың өз-ара татыулығына хәм олардың перзентлери алдындағы абырайына байланыслы. Сонын менен бирге, ата-ана биргелесип, ең жасы үлкен перзентиң оннан соңғы жасы кишилери мойынлап: «әжаға» я «әжапа» дәрежесинде болыуына тәрбиялау менен, жасы үлкенинин өзинен жас кишилерге деген мехири күшли болыу әдислерин билиуге тәрбиялау шәрт.

299

—Тарийх тууралы пикириниз?

—Бурында өткен даналар: «Байлығын жоғалса, хәштеңе жоғалтпағаның, денсаулығыңды жоғалтсаң да, хәш нәрсе жоғалтпағаның, егер халқыңның тарийхын, тәдирин билмесең, бәрше нәрсенди, хәтте халқыңа қоса өзинди де жоғалтқаның» деп кеткен. Буның дурьсылығын адамзат тарийхы тастыйыклап келмекте.

Тарийхы нәмәлим халық — әлле қандай бийбахыт халдың әллекимнен хәмледар болып, жасырын тууа сала, бир қууысқа таслап кеткен баласының әлле ким қолында ержетип, оннан өсип-өрбигенлер киби болып қалады. Хәш халық бундай халатқа түспегей!

300

—Инсанның қәдири?

—Бүгинги түсиниклер менен айтқанда, хәр бир инсан Тәңиритаала тәрәпинен бул жарық дүньяға «командировкаға» жиберилген бенде. Оның белгиленген мүддети тамамланған соң қайтады. Тириликте хәр инсанның қалби жақсылық пенен жаманлықтың өзинше бир ыдысы. Инсан қәдири сол ыдысындағы затлардың қайсысы көпигинен ғәрезли.

301

—Әдепсизликтің ең жеркенишли түри?

—Менменлик.

99

—Биринши глобус кашан хэм ким тәрәпинен исленгенин билесизбе?

—Жакынға дейин, биринши глобусты 1492-жылы пайда еткен европалы Нюрнберг (немец) исимли инсан делинетуғын еди. Сонғы жыллардағы хәр төреплеме терең илимий изертлеулер бойынша 995-жылы, 22 жасында биринши глобусты ойлап тапқан хэм ислеген инсан бизин жерлесимиз ал Беруний (973-1048) екен.

—Ислам дини төрепларларынын тастыйыклаулары бойынша, уллы Тәңиритааланың төрт периштеси бар. Сиз, хажы сыпатында, оларды атпа-ат хэм атқаратуғын ўазыйпалары менен қоса айтып бересизбе?

—Ислам динине байланыслы қолыма түскен базы китаплардан оқып, гейпара уламалар менен болған диний сәўбетлер пайтында билгенлерим бойынша, Тәңиритааланың биринши периштесинин исми Жабырайыл, екіншисиниң исми — Макаил, үшіншисиниң исми — Исафыл, төртіншисиниң исми — Әзирейил. Төртеўиде төнхә Тәңиритааланың өзине садық. Жабырайыл Тәңиритааланың буйрығы менен адамларға жан бериўши периште, Макаил сол адамлардың жанларының пәклигин баклаўшы периште, Исафыл мархумларға о дүньядағы болатуғын суд күнинде, олардың пәк я нәпәк жасағанын дұрыс аныклап хәким шығарыўшы периште. Ал Әзирейил болса, Тәңиритааланың Арчааладағы тахты қасындағы мәнгилик дарактан жапырақлар үзилеп түссе, сол жапырақларға исимлери жазылған инсанларды 40 күн даўамында таўып, жанларын алатуғын периште.

--Бул дүньяға артық келген инсанлар кимлер?

—Гилең күншилдер! Исенбесеңиз дана бабаларымыздан Фаридиддин Ағтардың (1119-1230) мынаў еки қатар қосығына дыққат қылыңыз:

«Улым дүз татпағыл күншил наньнан,
Узақ бол күншилдин дәстурханынан».

—Инсанның тирилигиндеги ең аўыр мүшкиллери?

—Буннан бир ярым мың жыл бурында Персиянын уллы шахы Ану Ширбан (531—579) румлы, хиндстанлы, иранлы үш данышпанды

алдына жыйнап: «Адам баласы ушын ең аўыр мүшкил не?» деп сораў берген екен. Сонда румлы данышпан: «Қартайғанда қайыркомсыз қалыу хәм жетпесинлик» десе, хиндстанлы данышпан «Кесел-бенглик хәм қайғы хәсиретлерге толы тирилик» депти. Ал Иран данышпаны Бузуржмехир (VI-әсир) азғана ойланып: «Бәршеге мақул түсетуғын әдалатлы жақсы ислерди баслағанда, оларды ақырына жеткизиўге үлгертпей келетуғын әжел!» деген екен...

Бул уллы даналарға мениң алып-қосарым болмасада, кам сүт емген бир бенде сыпатында, аўыр мүшкил «бийперзентлик» деп қосып қойсам ба екен деп ойлайман. Өзинизде ойланыңыз.

306

—Қарақалпақ дуўтары не ушын 12 пердели?

—Орайлық Азияда, соның ишинде, түркийзибанлар арасында саз бенен ертерек шуғылланғанлар уйғырлар болған. Ески хужжетлер бойынша бул дәуір Будда дининиң хәуиж алып раўажланған гезлери екен. Уйғырлардың музыкаға қуштарлығы күтә жоқары болып, бизиң эрамызға дейинги IV-III әсирлердеги Сайдияхан дәуірлеринде-ак музыканы 12 махамға бөлген. Әуелинде 12 махам дегенде 12 айдың хәм инсанның 12 мүшесиниң көриниси нәзерде тутылып, солай белгиленген. Усы тийкарда Қарақалпақ дуўтарының да 12 пердеси болып, 12 музыкалық сеслерге бөлиниўи де жоқарыдағы түсиниклерден келип шыққан болса тәәжип емес.

307

—Аўылдан қалаға көшип келгеннен кейинги биринши тилегиңиз?

—«Әй, Тәңиритаалам, мени бул қалада еки қыйлы машинаға: бириншиси, милицияның жабық машинасына, екіншиси, «тез жәрдем» машинасына мингизбегейсең!» деп ишимнен гүбирленгенмен.

308

—Өзинизге өлим тилейтуғын пайтларыңыз бола ма?

—Болады. Өйткені бул дүнья маған гейде күтә тар хәм қараңғы сыяқланып, өзимди бул дүньяға артық туўылған инсан киби санасам, және бирде өзимди бул кең әлемнің, соның ишинде, Қарақалпақстанымның жарасығы сыпатында сезинетуғын гезлерим де болады. Қәйткен менен де, хеш бир инсан бул дүньяда мәңгилик емес қой! «Әй, Тәңиритаалам, атам дегизсең де, боғам дегизбегейсең, наўқас-

101

лықтың хәм асқан ғаррылықтың төсеклеринде көп жатқызбай, еки көзимди есикке телмиртпей, аңсатырак, тууысқанларым менен кайсындай нәубетте тууылған болсақ, сол нәубетте, яғный жас үлкенлигимди есапка алып, алды менен маған өлим бергейсең» деп тилейтуғын пайытларым көп болған.

309

— Ырымшыллығыңыз бар ма?

— Бар. Атам үйреткен бир ырым: «Әлле қайдан қайтқанда, хөтте, өз ауылында жүрип-ақ қандай тойдан я садақадан қайтсаң да, өз үйиңе тиккелей емес, атыз беттен ямаса малхана беттен бир айналып, болмаса, есик алдында аз-маз отырып дем алған соң еситиннен кириу керек». Усы ырым мениң де мөңгилик әдетиме айланып қалған...

Және... Пединститутты питкергениме дейин, имтихан тапсырыуға баратырғанымда қызыл көйлекли нашар көз көреки жолымды кесип өтсе, сол имтиханнан хеш қандай дурыслы баха ала алмас едим. Набада, әлле қандай әхмийетли ислер менен бир жаққа жол алсам да, алдымнан қызыл көйлекли нашар кесип өтсе, хеш бир мақсетим оңына баспайтуғындай көринер еди... 1990-жылы Хажылық сапарға барып келгели бундай ырымларды баспукыл тоқтаттым.

310

— Қандай мехирликти унатасыз?

— Ананың өз перзентине болған мехри менен хеш кимниң, хеш-тенениң мехирин салыстырыу мүмкин емес! Елеге шекем анамның мехирин сағынып жасайман. Гейде изинен о дүньяғада кетким келеди. Сол ушын да, базда балаларыма: «мен өлсем, анам менен өкемнің қасына жерлендер» деп еслетип те тураман.

Енди ана мехринен бир рәуият: Әйиемги заманларда перзент көре алмай жүрген бир хаял жүкли болып, айы күни толғанда толғатып, туады. Қараса, бөпе емес, бир жылан тууылған. Айналасында оған жәрдемге келген хаяллар бирден хаулығысып, жаңа тууылған жыланды өтөшкир менен қысып өлтирмекши болғанында, оны тууған ана: «өлтирегөрмендер, абысынлар! Жаксысы, маған бериндер! Бауырыма басып ғана жатайын» дейди. Тууған жыланы оған әпериледи. Ана жеркенбестен, қорықтастан өзи тууған жыланды алды да, көкирегине басып жатады. Жылан ананы емиу орнына шаға баслайды. Ана оның шаққанына да сес шығармай шыдап, хөтте кейин ийтерип те тасламай, қушақлауы менен тым-тырыс жан тәслим етеди.

Әне, Ана мехри!

— Бир жыйналыста ҳәкимимиздин хәммеге мәлим көмшиликлерин көзинше ашық айтып едим, соңынан ол мени ым менен қасына шақырып, қулағыма: «басқа районға көш» деди. Не қылсам екен?

— Әйемги Афина суды уллы Сократты (469-399) өлде қандай жалалар менен судлау пайытында, философтың өзине соңғы сөз бергенінде, ол хеш асықпай, албырақламай сөйлеп, өзін сонаға, ал Афиналыларды үлкен хәм гөззал, бирақ семіз хәм жалқау атқа мезетипти де «Бундай атты ара-тура бир сона шағып, алға қарай тез-тез жүргизип турууы лазым еди, — депти сөзинин ақырында. — Мениң пикиримше, Қудай мени пүткил шәхәримизди гезип, хәр бириңизди уйқыдан оятып, тынбай ескертиулер жасауым менен бирге, тууры жолға салып турууым ушын жиберген. Маған исениңлер, Афиналылар! Мендей соналарды табуу сизлерге аңсат болмайды. Егер сөзлериме исенсеніз, өмиримди сақлап қаласыз. Бирақ жағымсыз сона шаққаны ушын түн уйқысынан оянып, фәзеп атына минген Афиналылар, хәзир мени ап-аңсат урып өлтириуиңиз де мүмкин. Ондай қылсаңыз, сизлер Тәһритаалланың алдына биротала қайтқаныңызға дейин қалған өмирлериниңизди ғамуу-ғәплетге өткересиз». депти.

Буннан соң Афиналылар Сократты жазадан қутқарыпты... Бәлки сизге «Көшип кет!» деген Хәкиминиз уллы Сократтың даналықларынан бийхабар болса керек... Тауып апарып көрсетиниз. Енди оқыса да, түсинеди.

— Тарийхқа хәмме емес, ақыллы шахслар өзгерис киритер-миш? Инанасызба?

— Тап усы тәкилеттеги сорауларға жууап табуу мәксетинде бир алым, Француз жазығушысы Андре Моруаға (1885-1967): «Айтыңыз, тарийхый рауажлануу жолларына Юлий Цезарь көп өзгерис киргизген бе, я Наполеон көп өзгерис киргизген бе?» деп сорау бергенде, Андре Моруа көп ойланбастан: «Хәкыйқый цивилизация басланғалы тарийхшылардың өзлеринен гөре көбирек өзгерис киргизгенлерди мен билмеймен» — депти.

Андре Моруаны, усы жууабы маған да унайды. Хәкыйкатында, бизиң Қарақалпақстанда да қаншелли тарийхшы болса, тарийхымыз соншелли қайшыласқан пикирлер менен карама-қарсылықларға толы. Бир изге түскен тарийхымыз енди жазылса керек.

— Дуньяда биринши музейлер кашан пайда болды экен?

— Адамзат пайда болуу менен олардын дуньяда жасау, күнелтиу максетинде колдан ислеген нәрселерин этияжлап саклап қоятуғын орынлары — биринши музейлерге тийкар салса керек. «Музей» атамасы греклердин «Музеум» (гөззал буйымларды саклайтуғын жайы, яғный «склад») деген сөзинен келип шыққан. Ең биринши музей Грецияның Геликон деп аталған тауларының етегинде (хәр қыйлы түрдеги естеликлерди саклайтуғын мөкан) пайда болған. Бул орында еlege шекем хәр бес жылда бир мәртебе, ең жақсы исленген затлар хәм хәр тараудын шеберлери арасында жарыслар өткерилип турууы дәстүрге айналған. Оған хәтте шайырлар да, сүүретшилер де, усталар да, кулласы, колы гүл шеберлер де қатнасып, өзлери тапқан, ашқан жаналықларын көпшилик алдында көрсетиуди үрдиске айландырған. Бара-бара сол жерге қоңсы мәмлекетлердин де шеберлери келип, өзлери ислеген ғайры-нағыс гөззал нәрселерин көрсетип турады экен.

XV әсирге келип ең гөззал шеберликлерди өз алдына бөлек жайларда саклап, дуйым журтка көрсететуғын музей Италияда ашылған.

Бундай музейлер XVI—XVII әсирлерде Францияда, Англияда, Германияда избе-из пайда бола баслаған.

XIX әсирге келип дуньяның басқа да мәмлекетлеринде музей салуу ислери айрықша үрдиске айналып, 1852-жылы Москвадағы Эрмитаж, 1873-жылы Москвадағы тарийх музейи, 1892-жылы Третьяков галереясы пайда болған. 1870-жылы Ташкентте Өзбекстанның тарийхий музейи жүзеге келген. Соннан баслап Орта Азияда баслы музейлер пайда болғанлығы тән алынып, изли-изинен жаңа-жаңа музейлер ашыла баслады...

Қарақалпақстанда биринши музей 1929-жылы пайда болды.

— «Садизм» термининиң келип шығуы хаққында еситкенбисиз?

— Адамзат тәғдириндеги жауызлық хәрәкетлерин, тыйықлар менен шабысыуды спорт жарысы деп уғыныу, айырым хұқимдарлардын мәдений дем алыслары сыпатында өткерилген гезлери де болған. Мәселен, бизиң эрамызға дейинги III әсирлерде-ак әйемги Римде пайда болған Гладияторлардын гүреслеринде қарсыластарын өлтириу айрықша мәртлик есапланып, бул гүресте жеңилгенлер гүрес майда-нында қылыш пенен шауып өлтирилетуғын да болған. Рим импера-

торы Тит бундай гүрес тамашасын көп күнлер дауам еттириу менен, кызыгына карап, уақыт өткереді екен. Оның дәуірінде 123 күнде он мың гладиатордың басы кесілгені жөнінде әпсана секилли хужжетлер де бар екен.

Уақыттың өтиуі менен бундай жауызлықтар хәр кыйлы түс алады. 1740-1814-жылдарда жасап, төңкө өзинің минез-кулқына тән ең ауыр жауызлықтарды, рехимсизликлерди, уятсыз бузықлықтарды өзінше көркем сөзлер менен қағазға түсіріп, шебер жазыушы деген даңқ шығарған француз жазыушысы Маркиз де Сад исимли инсан болған екен. «Садизм» түсиниги соның атына байланысly келип шыққан. 200 жылдан бержағында «Садизм» термини бар. Европаның жауызлық көрсетиуши көп фильмлериде сол «садизм»ге тийкарланған. Мәселен, казак шайыры Мухтар Шахановтың хужжетлерге тийкарланып төриплеуи бойынша XVII әсирде жасаған канхор хаял Венгер графинясы Елизаветта Батор, жасарыу мақсетинде, жас кызлардың қанына толы ваннада шомылыуды әдетке айландырып, хәр сапары қосыуысына қан толтырып уртлайды екен. Бул садизм.

Айта берсек, жауызлықтың түри көп. Қудай сақласың! Сол ушын хәр бир инсан диннің адамға мехирли тағлыматларына исенип, инсанға инсанның мехирли болыуы жөніндеги тәжирийбелерге тийкарланған даналықтарды яд туғып жасағаны мақул.

315

—Ең әйемги адамлардың жасаған орындары жөнінде не билесиз?

—Егер мен оқыған хужжетлер хакыйқый болса, буннан бир ярым-еки миллион жыл бурын жасаған ең әзелги адамның сүйеги, 1959-жылы Шығыс Африканың Олдувий дәрьясынан табылған. Буннан тысқары бизиң дәуиримизден 500-600 мың жыл бурын жасаған адамлардың излери Қытайдың территориясынан табылған. Олардың жасаған дәуирлерин алымлар «Синонтроп» деп атайды. «Синонтроп» дәуирлеринин адамлары, тийкарынан, үнгирлерде жасаған. Биринши отты да солар тапқан.

316

—Ең түпкиликли бабамыз Адам ата бул дуньяда неше жыл жасады екен?

—Рәуиятларға исенсек Адам ата менен Хауа ана 1040 жыл бирге жасап, 41 перзентли болған. Сол перзентлеринен бир неше мың ақлықтар көрген. Ал, Каракалпақлардың Қонырат рууынан шыққан

Хорезмнің хукимдары Абылгазы Бахадыр ханның жазыуы бойынша, Адам ата өзиниң ул-кызларынан кырык мың аклыклар, шаулыклар, куулыклар коргеннен кейин мангилик дуньясына кайткан...

317

—Инсан бирден катты кууанса да, бирден катты кыйналса да көзлеринен жас шыққаны неси?

—Рәуият: Тәңиритаала Жабрайыл периштеге адам соғууды буйырып, керекли нәрселерин жетерли муғдарда өлшеп бергеннен кейин, ол топырак пенен сууды араластырып караса, ылайы сәл қаттырак сезилипти де, және суу излепти. Бирак Тәңиритаалаға бул жағдайды айтыуға тартыныпты да, барлық периштелерди айналасына жыйнап, өзиниң хәм олардың көзлеринен аз-аздан көз жас шығарып, ылайға араластырыпты.

Тәңиритааланың өлшеминен тысқары бәрше зат денеге ауырлык етип турады. Сол ушын да, инсан аса кууанғанда, ямаса аса кыйналғанда көзлеринен төгилетуғын жас — Тәңиритааладан бийрухсат биринши адам денесин жасауға муғдарынан зыят қосылған сол көз жаслардың ақибети екен.

318

—Айырым халықларда, атап айтқанда, Хиндстанда, өлген адамның денеси не ушын өртеледи?

—Рәуият: Тәңиритааланың буйрығы менен ылайдаң адам сүлдерн соғылып болынғаннан кейин, оған жан киргизиуи керек болып, бул истиде, Тәңиритаала өз периштелеринен тапсырады. Бул буйрык бойынша олар адам сүлдериниң ишине жанды киргизейин десе, жан кейнине шегинип: «Мен буның ишине кирсем, ол алды менен мени кыйнап, күтилмеген азаптарға гириптар қылады. Кирмеймен!» деп өжетленип турып алады. Периштелер қайтадан Тәңиритааланың алдына шағынып барайын десе, Уллы құдирети күшлиниң хәмирин тәрк еткен сыпатында қатты жазаланатуғынын билип, жанды хәш жаққа қашырмастан, оның айналасына лаулатып отлар жағады да, сол лаулаған жалынлар менен қорқытып, оны адамның геүдесине киргизген екен...

Хиндлер дининде адам өлгеннен кейин, оның денесин өртеудегі мақсет — бенде денесинен шығып аспанға, Тәңиритааланың алдына ушып кеткен өз жанының изинен, отлы түтин болып ушып барсын, деген мақсетте өртеледи екен. Өне, усылайынша жансыз денени өртеу айырым халықлар ушын диний дәстүрге айналған.

Мен бундай дәстүрди Хиндстанның Дели қаласында өз көзім менен көрдім. Өлгенлерди өртеу үшін арнаулы орындар исленген. Мархумның денесін өртеп атырған пайытта оның ең жақын жан ашырлары бір қаптада, дауыс қосып, хәсіретли қосықлар айтып отырады екен.

— Тәңиритаала өз бұйрығы менен жаратқан Адам Ата менен оның қабырғасынан жаратылған Хауа Ананың әуладларын не үшін мәңгі жасайтуғын емес, белгилі жыллардан соң өлетуғын етип жаратқаны жөнінде хештеңе билмейсиз бе?

— Бир рәуият айтайын: Жетінши аспанда Аршаалада отырған Тәңиритаала адамды ылайдан соғыу керек деген шешімге келгеннен кейін, Жабырайыл периштеге жерден топырақ әкеліуді тапсырған екен. Жабырайыл жерге түсіп ең хасылдар орыннан топырақ ала баслағанда, Жерге бірден тил питип: «Әй, Жабырайыл, абайла! Өз топырағымнан соғылған Тәңиритааланың адамы ертеңгі күні мениң үстімде олай-булай ұайрақлап жүріу менен, көгертип қойған бәрше өсімликлерімді басқылайтуғыны аздай, денесінен бөліп шығарған гүлден патаслықтарын да үстиме таслайды. Сол үшін топырақ бермеймен!» дейді. Жабырайыл периште ың-жынсыз Тәңиритааланың қасына қайтып, жерден еситкенін сол турысында баян етеді. Құдирети күшли Тәңиритаала өз пикиринен қайтпай, енді Макаиլ периштени жумсайды. Макаилда жерге түсіп бос қайтып, Жабырайыл периште айтып келген сөзлерді Тәңиритааланың алдында тәкирарлайды. Енді Тәңиритаала бираз қәхәр менен топырақ үшін Әзирейил периштени жумсайды. Ол төменге түсіп хештеңеге итибар қылмастан, бір бийик төбеден өзине керекли топырағын алады да, бирақ Жерден рұхсатсыз-ақ алғанын ескертип Тәңиритааланың алдына әкеліп қояды.

«Оо, Әзирейли, — депті пүткіл өлем ийеси Тәңиритаала. — Мен сени Жер менен жақсы тил табысып оның келісими менен топырақ әкелер деп исенген едим... Енді неде болса, бул топырақтан адам соқтыраман. Лекин, соғылған адамымыз жер үстінде мәңгі жасай алмайтуғын болады. Себеби, ийесінен келісімсіз алынған хәр қандай нәрсе өз ийесіне ың-жынсыз қайтарылыуы тийіс. Мине, сен әкелген топырақ адамға айналған соң белгилі мүддетте жасағаннан кейін өз орнына қайта апарылып қойылыуы шөрт. Солай етип, бийрұхсат алынған хәр нәрсе ийесіне қайтарылса ғана дүньяда пәклик хұким

сүреді. Сол үшін енді топырақтан соғылатуғын бірінші адаммыз ғана емес, соннан дөреп, өсіп-өрбиген әуладлары да ата жолын тәкирарлап, қайтадан топыраққа айналатуғын болады...»

Әне, адам баласының бұл дүняда мәңгі жасамайтуғынының мәнісі усы екен.

320

—Хажы сыпатында, Қуранда неше сүре барлығын хәм бәрше мусылманлардың жүзин Каабаға қаратып намаз оқыуы қайсы жылдан баслағанын айта аласыз ба?

—Қуранда 114 сүре бар. Олардан пайғамберимізге Меккеде 86 сүре, Мадинада 28 сүре нәзил етилген.

Бәрше мусылманлардың жүзин Каабаға қаратып намаз оқыуы пайғамбериміз Мухаммед әлейхиссаалам Мәдинаға келген соң еки жылдан кейін, 624-жылдан басланған.

321

—Қайсындай алымлар көп көтелеседі?

—Өзи тәжірийбе ислемей-ақ кітаптардан оқып ядлаған илим-билимин жан сезимлерине толық сиңдирместен, мақтаншақлық пенен шуғылланатуғын алымлар.

322

—Сыртлай қарағанда дени сау адамларда болатуғын ең ауыр кесел?

—Даңқ кеселі. Бул кесел хәм ауыр, хәм жұқпалы болады.

323

—Адам тәбиятына хайуаншылық тәнлігине инанасыз ба?

—Инанаман. Егер адам тәбиятында хайуаншылық болмағанда, күнделікли сөзлик фондымызда «теңсізлік», «әдалатсызлық», «урды», «өлтирди», «зорлап алды», «урлады»... дегенге усас сөзлер болмас еді.

324

—Инсанға ең зәрүрлі еки күш?

—Биріншиси — Адам, екіншиси — Ұтан! Усы екеуісіз хеш бир инсанда күш түбе тирилик те болмайды.

—Бурынғы СССР басшыларының өмиринен есте таң каларлык хәм күлжили ўақыялардан бир мысал келтире аласыз ба?

—Биринши күлжили ўақыя — бурынғы СССРдың 60-70-жыллардағы биринши басшысы Леонид Брежнев тез-тез жаңартып туратуғын Советлер Союзы маршалының байрам липасларын айтпағанның өзінде, төрт мәртебе «Советлер Союзының Қахарманы»ның төрт алтын жулдызы, бир «Социалистлик Мийнет Қахарманы»ның бир алтын жулдызы, бир Жокары дәрежели «Женис» ордени, сегиз Ленин ордени, еки Октябрь революциясы ордени, еки «Кызыл байрак» ордени, бир Богдан Хмельницкий ордени, бир I дәрежели «Уллы Ұатандарлык урыс катнасыўшысы» ордени, бир «Кызыл жулдыз» ордени, он сегиз СССР медаллары, еки алмас көзли маршал жулдызынан тыскары, шет мәмлекетлердин қырық еки ордени, жигирма тоғыз медалы менен наградаланған еди. Оны телевизордан көргенде өзінше мырс етип бир күлмейтуғын инсан болмас еди.

Тилекке қарсы, күлерлик хәм жыларлык жағдай Нөкисте де жүз берди.

XX әсирдин 70-жылларында Нөкис каласының жанындағы «Шорша» қәбирстанының дәл ортасынан көп қәбирлер тегислениў аркалы, «Коммунистлер қәбирстаны» деген жаңа атамда орынлар ашылып, басшы коммунисттерден өлгенлерди әне сол кәраға өз алдынан жерлеў басланды.

Нөкистеги Бердақ атындағы университеттин туалети салынып биткерилгенде, сол гезде Қарақалпақстанда дәстүрге айналған әдетлер бойынша, сол ўақыттағы Қарақалпақстанның биринши басшысы үлкен салтанатлы мәжилис өткерип, туалеттин есигиндеги кызыл лентаны тәнхә өзи кести...

—Бул дүнья маған гейде оғыры кең, гейде оғыры тар көринеди. Here?

—Бул дүнья сизге қанша дәрежеде өзгермели болып көринсе, басқаларға да дәл сондай. Лекин, бул дүнья көзлеринде тар көринсе де, кең көринсе де, сиз өзинизди оны белгили дәрежеде өзимде сәўлелендирип турған айнаман деп уғыныўыңыз дәркәр. Себеби қайсы кисиге дүнья қайсындай тақылетте көринсе, ол оны өзінде солай сәўлелендиргени.

— Биреулерди алдасам, кеулим шадланады. Бул калай?

— Сизге усас насаз инсанлардын дуньяда көплиги себепли бул дунья жалганшы дунья деп ат алганын энди түсиндим!

— Жек көретугынларыма жаманлык тилеймен. Дурыской-э?

— Бул мактанарлык хал емес, барып турган ақмаклык. Инсандагы ең ағла пазыйлет — жырылып баратырғанды сүйеу. Бул өткинши дуньяда хәр бир инсан ең ағла пазыйлет ийеси болып жасауға умтылып жасауы тийис. Сонда ол бахытлы! Заман да бахытлы!

— Бир достым бар. Өзи какпаштай арық. Сонда да тынымсыз әлле нәрсе меңен шуғылланғаны шуғылланған. Базда оған «Әй достым, бунша неге тынымсызсаң?» десем, ол: «Әй, достым, алдымызда мәнгилик дем алыс күтип турыпты ғой...» дейди. Оған не десем болады?

— Ес ақылы пүтин бәрше инсанлар сизин сол достыңызға усауға, яғнай мийнеткеш болуға тырысып жасайды. Оған кесент бермен!

— Мен бул өмирден онша маза таппайман. Сонда мени ким десе болады?

— Бәрха қайнауытлап турған бул өмирден азда болса ләззетлениуди билмеген инсанды бул кең дуньяның денесине түскен жеги десе болады.

— Бул дуньяны бизден бурын гөззалландырып кеткенлер неге кем еске алынады?

— Шынында бул дуньяға кимлер келип кеткен болса, бәринин де белгили дәрежеде бул дуньяны гөззал қылуға қосқан үлесі бар. Сол ушын бәрше адамзат әзелден-ақ қыялларында өз-ара тил табысып: «бул дуньяны дәреткен де, оны хәр заманға ылайық гөззал қылып турған да, бир Тәңритааланың өзи!» деуге келискен. Усыған сизде, бизде исенсек бәршеге теңлик хәм жеңил!

—«Адамның жаны тастан» деген гәптиң астында не бар?

—Хәр қандай қыйыншылықларға төзимли мақлукат — адам-ғой...

Грек әпсанлары бойынша. Пүткил әлемде адамлардың өз-ара нәпәклик жолларға берилип кеткенине қажәрленген Қудай (Зевс) жер жүзин сууға (бизинше «топан суу») бастырады. Бирақ, адамзат арасынан ең пәк нийетли Прометейдің Девкалион деген улы менен келини Пирра биригип сандық соғады хәм оның ишин азық-ауқатларға толтырады да, сол сандыққа кирип иштен иледи. Бир неше жыллардан кейин суу қайтады. Девкалион менен Пирра сандықтан шығып Қудайға (Зевске) бас ийип, шүкирлик етеди. Зевс өз гезегинде олардың қандай тилеклери барлығын сораиды. Ерли-зайып ойланып турмастан дүнья жүзин адамларға қайта толтырыўды өтинеди. Бул тилекти Қудай (Зевс) қабыл етип, олардың хәр бири майда-майда тасларды оғыры көп муғдарда жыйнаўы кереклигин кеңес етеди. Олар Зевстың бул буйрығын қабыл етип, өзлеринше, енди жеткиликли шығар-аў деген муғдарда майда таслар жыйнағанынан сон, Зевс жас ерли-зайыпты алдына шақырып, хеш қайсысы артына карамастан, сол жыйнаған тасларын ийинлеринин үстилеринен аркасына қарай таслаўды буйырады. Олар Қудайдың бул буйрығын дәл бәржай қылады. Нәтийжде Девкалионның ийни үстинен артына таслаған тасларынан еркек жыныслылар, ал хаялы Пирраның ийнинин үстине артына таслаған тасларынан хаял жыныслылар пайда болып, дүнья адамларға толыпты.

Әне усы ўақыядан кейин пайда болған гүлән адамзат, өзлеринше «инсанның жаны тастан» деген мәңгилик реўият дәретип қалдырған...

—Хеш бир инсан бул дүньяны кем түсинетуғынын неге мойындағысы келмейди?

—Менде хайранман. Бирақ, усы тақлеттеги сораўға Уллы Ибн Сино: «Хәрким өзиниң бул дүньяны кем билетуғынын билдирмеўге тырысып, бул сырын өзи менен о дүньяға алып кете береді...» деген екен. Ол, менинше оғада дурыс айтқан.

—Биреўлер әллекимлерди «бул қараңғы адам» десе, екіншини «бул жақты адам» деседи. Мәнислерин түсиндиресиз бе?

— Ким ең әуеле өзинен өзи кемшилик таба билмесе, ол өзине де, айналасына да қараңғы, ал ким хәр исин терең ақыл менен баслап, оннан өзине де, басқаларға да пайда келтирсе, ол жақты адам.

Ал қайсы адамның қараңғы, я жақты екенін сырттан бақлағанлар жақсы биледи. Өзиниздин қандайлығыңызды билгиниз келсе, өзинизге жақынларыңыздан хәм душпанларыңыздан сораныз.

335

— Бүгинги күнде де үлги боларлық Шығыс поэзиясынан қандай усылларды еслейсиз?

— Қарақалпақлардың арғы бабаларынан болған Қараканлар хәкимдары Таўғаш, Бұғра ханға саўға қылыў нийетинде Юсуф Хас Хажибтин 1069-1070-жылларда жазып тамамлаған «Кутадғу билиг» китабынан бүгинги түсинигимиз бойынша, дидактикалық усылды, Абулқасым Фирдаўсийдин (934-1025) «Шахнамасы» нан қахарманлық дәстан үлгилерин, Низамий Генжаўийдин (1141-1203) поэзиясынан ышқы-романтик поэзияның үлгилерин, ал Имам Ағзамның (80-150 хижрий) дәрәтпелеринен ислам дининиң философиясын түсинип алатуғынымызды дәлиллеп отырыўдың кереги болмас. Ал уллы Әлийшер Науайы (1441-1501) жоқарыда аталған әдебий усыллардың бәринен, өзинше, хәр төреплеме үйренип, жәхән ушын үлги боларлық шығармалар дәрәтип кетти. Сол ушын да қарақалпақ әдебиятының классиги Бердақ шайырдың (1827-1900), тийкарынан, «Науайыдан саўат аштым» деп ашықтан-ашық мойынлаўы бизге үлкен ибрат.

336

— XX әсирде қарақалпақстанлыларға хажылықты баслап берген ски хажының биреўи болғаныңыз ушын, Тәңиритааладан пайғамберлерге неше нама (хат-хабар), неше китап түскенин, олардан қайсылары даңқлы екенін өз аўзыңыздан еситким келеди?

— Дәл жууап табыўым қыйын сораў бердиниз. Неде болса, шамам келгенше жууап бериўге тырысаман. Мениң хәр қыйлы хәжеттерден оқыл билиўим бойынша: Адам атаға он нама, Шис пайғамберге елиў нама, Идрис пайғамберге отыз нама, Ибрахим пайғамберге он нама түскен. Сондай-ақ Тәңиритааладан 104 китап түсирилген. Солардан төрт китап ғана дүнья халықлары арасында кеңнен ен жайған. Сол төрт китаптан: «Таўрат» Муўса пайғамберге, «Забур» Дауд пайғамберге, «Инжил» Ийса пайғамберге, «Куран» Мухаммед әлейхиссаламға түсирилген.

— Жасыңыз биразга барса да, билими терең, талабы күшли бүгинги оқыушыларымыздың күткениндей шығармалар дөретиуден гүдер үзбединиз бе?

— Халқымызда «Наүмит-шайтан» деген даналық бар ғой. Онын үстине, маған дейин өткенлер тууралы мынадай фактлер менин ле үмитимди үздирмейди:

Омар Хайям (1040-1123), Шекспир (1564-1616) өмирлеринин ақырларына дейин ойланыудан, жазыудан тынбаған.

Галилей (1564-1642) 71 жасында «Жер куяштың өтирапында айналады» деген теорияны ашкан.

Гете (1749-1832) 80 жастан өткенде «Фауст» ты дөреткен.

Микеланджело Римдеги Святой Петр Храмында скульптуралар композициясын ислегенде 89 жаста болған.

Ньютон (1643-1727), Вольтер (1694-1778), Кант (1724-1804) сонғы демине дейин тынбай ислеген.

Чарльз Дарвин (1809-1889) 60 жастан өткенде «Адамның пайда болууы» деген китабын жазған.

Лев Толстой (1828-1910), Бернард Шоу (1856-1950), Менделеев (1834-1907), Циолковский (1857-1935), Эйнштейн (1879-1955) өмирлеринин сонғы күнлерине шекем хеш кандай тыным билмей өз дөретиушилчклерин дауам еткен.

Хәтте, Андрей Платонов (1899-1955) бир гезде есик карауылы, композитор Бетховен (1770-1827) кулағы герен болса да, шайыр Байрон (1778-1824) аксак болса да, мийнет етиуди хаслан токтатпай, ең атақлы шығармаларын дүньяға келтирген. Мен бул уллылардың саялары шелли болмасам да, жана шығармалар дөретиуден елге шекем гүдер үзген емеспен. Ойланыуды, жазыуды дауам етип атырман.

— Сиз өлип кетсеңиз кууанатуғынлар да болатуғынына ой жибересиз бе?

— Уллы орыс әскербасысы Суворовтың (1730-1800) мынадай бир хәркетин есиме салдыңыз. Суворовтың басын кесип әкелиу ушын французлардың Россияға жиберген жансызы колға түсип, оның өлимге буйырылганын Суворов еситеди де, сол жансызды азат еттиреди хәм оған: «Елиңиз Францияға жетип барып жәриялаңыз, азмаз шыдасаңыз, елиңизге өзим-ак бараман» деп қалады.

Солай етип, арадан көп өтпей-ак Суворов французлардың Нови каласына топылады. Оның күшин сезген французлар коркып кашады. Сонда Суворов баягы жансызды таптырып: «көрдик бе, мениң басым французларға керек емес экен! Бәри тым-тыракай кашты, Бәр, сенде кете бер, тири бол!» дейди.

Набада мениң өлимиме кууанатуғынларды билсем, оларға: «егер маған өлим тилеу сизлерге узак өмир беретугын болса, мейли, узак жасай бериндер. Бирак мениң соңгы демиме дейин ойлау, жазыу укышларым сакланса, саклай билсем, берибир, меннен соң канша көп жасасаңыз, мени сонша окууга мәжбүр боласыз», деймен болғаны.

339

—Мухаммед әлейхиссаламның хәдислеринен әззилерге, хаялларға ғамхорлық кылыу жөнинде есинизде қалғанларынан еки-үшеуин тақирарлайсыз ба?

—Якшы. Пайғамберимиз үш исти, яғный:

1. Кем кеуиллилерге мехирли болыуы;
2. Ата-анасына құрмет кылыуы;
3. Өзиниң қол астындағыларға бәрхә жақсылық кылыуы бәржай келтирген инсанларға Тәңиритаала ырза болып, оларды жәннетке тиккелей киргизетуғынын ескерткен экен...

Пайғамберимиз өз хәдислеринде және мыналарды ескертеди:

«Тәңиритааланың күшсиз халқы болған хаялларды урмаңыз».

«Тәңиритааланың алдында хадал нәрселердиң ең душланы, ең ғарғыс урғаны—хаялды талақ кылыу».

«Бир адам бир бийтаныс қисини, я бир хаялды алдаса, ол бизден емес».

«Ер менен хаял бир-бирине мехир-мухаббет пенен қараса, бир-бирине салық мухаббет қылса, бәрше гүналары бармақ араларынан төгиледи».

«Жәннеттен дөметкен инсанлар өз Аналарын бәрхә разы кылып жасасын».

«Некениң ең қайырлысы — женил хәм сыпайы түрде тезлик пенен болып өткени болып есапланады».

340

—Қарақалпақстанға биринши келген инсан бирден нелерди байқайды деп ойлайсыз?

—Қарақалпақстанға биринши келген инсан, менинше, бизин Уатанымызда өзбеклердин жемисли бағларынын, казаклардын кең-кең жайлауларынын, түркменлердин отарларынын, кыргызлар менен тажиклердин тауларынын, оларға қосымша, мусылманлардын исенгишликлеринин бәрше көринислерин бирден-ақ байқауы сөзсиз.

341

—Шығарма жазуға кирисер алдындағы хәм жазу пайытындағы кейпиниз?

—Бундай сораулар маған көп берилген. Тәкирарлау болса да, әуеле өзиме дейинги өткенлердин айырымларынын айтқанларын тәкирарлайын:

Француз жазушысы Г. Флобер (1828-1880): «жазуды басласам, қасымда биреу азаннан кешке дейин бакырып турса да, маған кәрстейди» дейди екен.

Лев Толстой (1827-1910): «мен гәплерди дауыслап сөйлеп отырып писиремен. Ким бундай қылмаса, мейли. Бирак бул әдет әуелги гезлери шаңарақ ағзаларын алдында уяттай түйилсе де, соңынан олар да көнлигип кетеди екен» депти.

Өзбек жазушысы Айбек (1905-1968) жазуды баслар алдынан жазатуғын белмесине кирип, арман-берман тынымсыз жүрип, гә қолларын мушлап, гә басын услап, түрли қылықлар қылып, өзинше сөйленип, қахарманларынын образларына кирип болғаннан соң, жазуды баслайды екен...

Бәлким, менде де усыларға тәқаббыл қылуалар бар шығар. Оларды өзим емес басқалар дурысырақ сезсе керек.

342

—Илим-билим ийелегенлердин бәри де халқына тендей пайдалыма?

—Хақыйқатында, илим-билим халыққа хызмет етиу жолында ойлап табылған тәжирийбелердин нәтийжеси. Сол ушын Қарақалпақстанның өзинде диссертация-жақлаулар иске асырылатуғын болғанына кууанбаған бирде қарақалпақ болмады десем асыра силтеген болмайман. Этген, айырым адамлардын сәтсизликке ушыраса «Я Тәңрита-ала, өзін яр болагәр», деседе өз максетин иске асырғаннан соң кимге сыйынғанын умытып кететуғыны яңлы, қарақалпақстанлы айырым илимпазлар ойлаған илимий атағына ерисип алса, тамам, илимнин не екенин, оның халқына қандай пайдасы барлығын есинен биротала

115

шығарады. Ал, өзинин атағына сай ақыл-парасаты, даналығы кем гейпара алымларымыз, жерин шүдигарлап болып оған туқым себе алмаған дийқанға мегзесе, және биреулері, билимлилигин көрсетиу мақсетинде өзиниң ана тилин менсинбей, өз уатанында да өзге тилде сөйлейтуғын ладанларға мегзеп қалады.

Не болсада, Тәниритаалам алымларымызға инсап бергей.

343

—Басшы лауазымдағылар менен араныздағы қарым-қатнастар хақында айтсаңыз?

—Сиз ойлағандай хәм күткендей хеш нәрсе айта алмайман. Бирак өтмиштеги жерлесимиз, уллы Хорезм шайыры Уллы Палұан Махмудтын (1247-1322):

—«Дарвиш ила шах булса агар улфат

Бу шах бахту эрур, дарвиш учун кулфат»... («Егер шах пенен дәрүиш жақсы мүнәсибette болса, бул шахқа бахыт, дәрүишке артық машқала») деген қосық қатарларын жаслығымда атамнан еситип, соңынан өзим тауып оқыған едим. Бул даналық, неликтенде, ақылымды бийлеп, жокары лауазымдағыларға қарай табанымды онша тарттырмайды.

344

—Сизин базы шығармаларыңыздан бәрхә мин табыуға тырысатуғынларға көзқарасыңыз?

—Бизин эрамызға дейинги 480-400-жылларда жасаған Қытай философы Мо Цзыдын өз қарсыластары жөпинде айтқан мынау пикири менен жууап беремен: «Өзге философиялық мектептер төрепинен мениң философиялық жоларымды бийкар етиуге урыныушылар, мәйек пенен тасты урып сындырғысы келгенлердин хәрекетлерин қылады. Олар қайдан, қандай мәйек тауып урса да, бәри бир тас жарымайтуғынын уғынбайды».

345

—Адамзат жәмийети бираз дәрежеде бузылып баратырғанға мезгемейме?

—Бул сорауыңыз бенен уллы шайыр бабамыз Бердақтың «Бул дүнья дүнья болғалы, патша әдил болған емес» деген қосық қатарын есиме салдыңыз.

Хақыйкатында, адамзат жәмийети қандай дәрежеде бузылғандай болып көринген менен, бәрине мәмлкетлердин басшылары, патшалар, ханлар, президентлер айыплы. Биреудин жери екіншиге зүрө-

әтлі, биреудің хаялы екіншіге қыз киби, биреудің лауазымы екіншіге күтө пайдалы көриніулері де әйіемнен қиятырған қубылыстар. Арал теңизинің бүгінгі машқалаларын шешиуде алды менен, түркийзибанлардың өзлери бир пикирге келе алмағаны да, есқу қубылыстарының көринислери. Сол ушын қорықпаңыз. Адамзат жәмийети хәзир хәр қашанғысынан ойшыл. Егер басшылар ойшыл инсанлар менен есапласып, мәсләхәтлесип жасаса, елеберин жақсы болады. Удлы ал-Фарабий айтқандай, басшыларда кош билимлик хәм парасатлылық, хәмме исти есте сақлаушылық, кеширимлилик, хәр бир истиң шегин билиушилик, хадаллық, харамылықларға нәпрет, жоқары адамгершилик, әдалатпаразлық, қатты қоллық сыяқлы сыпатлар сақланса, адамзат хеш қашан бузылмастан, дүньяны кем-кем гүллендире береді.

346

—Мухаммед пайғамбердің шығысы араб болып ислам дини де араблардан таратылғаны ушын ол өз тағлыйматларында арабларды басқалардан үстем қойса керек-ә?

—Мухаммед әлейхиссаламның ондай қылықтары жөнинде еситпедим де, оқымадым да. Бирақ оның мынадай тағлыйматын билемен: «Әй, инсанлар! Рабиниң бирдур, Атаңыз бирдур. Хәммеңиз Адамның баласысыз. Адам болса топырақтан жасалған. Тәңиритааланың қасында, оның хәмиринен шығынбағанларыңыз кәдирлисиз. Арабның араб болмағандарға... үстемлиги жоқ. Тәңиритааланың хәмирин қим тутса сол үстиндур!».

Мине, Мухаммед әлейхиссалам усындай пикирлери менен пайғамбер-де!

347

—Инсанлар бир-биринин копиясы, деген пикирге қалай қарайсыз?

—Хәқыйқатында, инсанлардың сыртқы көринислери, жүристурыслары, дауыслары, хәрекетлери, хәттеки күлгенлери де, жылағандары да усаслығы дурыс. Бирақ хәр инсанның тәғдири, ойлары басқаларда хеш қайталанбайтуғын, көринбейтуғын қубылыс. Хеш бир инсан өзинен басқа екінши инсанның қыялына нелер келип, нелер кетип атырғанын хешқашан дурыссы түсинбейди. Егер түсингенде «бул дүнья жұмбақ» деген сөзлер айтылмаған болар еди.

117

—Бул дүньяда кууанышлар көп пе, я кайғылар көп пе?

—Дүньяны кай дәрежеде түсинуң хәр инсанның кейпинен гәрзли. Әлле ким әлле нәрседен кууанып жүрсө, оған айнала кууанышка толып тургандай, ал кимниң басына кайғы-хәсирет түссө, оған айнала кайғы-хәсиретке толып кеткендей түйилетуғыны тәбийий кубылыс. Сол ушын кескин жууап бере алмайман.

—Патшаларға, президентлерге, ел басшыларына барлык нәрсе жеткилики. Сол ушын олардың күнделикли турмыстан хәсирет шөгетуғын күни болмаса керек-ә?

—Мениң ойымша, бәрше инсанлардан гәрә оғыры көбирек хәсирет шегип жасайтуғынлар: патшалар, президентлер, ел басшылары... Өйткени олар өз қол астындағы хәр бир инсанның тәғдирине жан ашытыудан тыскары, тәнхә өзлери отырған тахтты саклап турыу мәселеси бир демге де еслеринен шыкпайды. Бирақ олардың қарапайым халықтан бир айырмасы — ишки хәсиретлерин көбирек өз ишинде саклай билиуинде.

—Базылардың «топыраққа айлан» дегени менен Хожа Ахмед Яссауийдинң бир косығында «топырак бол!» дегенинде қандай айырма бар?

—Ким биреуге «топыраққа айлан!» десе ғарғаныуы, яғный «әл!» дегени. Ал Хожа Ахмед Яссауийдинң «топырак бол!» дегени— «кишипейил бол!» дегени.

—Өткен дәуірлерде дәрестилип бизиң заманымызға жеткен көркем шығармалар жөнинде ойларыңыз?

—Барлық заманлар ушын теңдей хызмет ететуғын дана шығармаларды тарийх аз билмейди. Сөйтсе де, хәр қандай заман, дәуір өзгерсе, онын қурал-таслары әниуайы кесеклерге айналғаны яңлы, өз дәуірлерин де макталып жүрген базы шығармалар бас пүкил итибардан шығып қалады. Өйткени жаңа заман өзи ушын жаңаша қурал тасларын дәретеди. Соңғы таза таслар менен урылған бурынғы кесеклер майдаланса да, олардан соңғы тасларға шаңлар жуғады.

Ески заманлар менен дәуірлерден бүгінги заманға өткен пикирлер, көркем шығармалар, деп мақтаныш тутып жүргендериміздің барлығы дерлік, сонғы таза тасларға жуғып қалған шанлар киби қубылыслар.

352

—Түркийзибанлар арасында сан жағынан қайсысы көп?

—Бүгінги есап бойынша Түркияның халқы көп. Бәри 65 миллионнан асламырақ. Бар территориясы 779452 квадрат километр. Гүллөн халқының 54 пайыздан көбіреғи қалаларда жасайды. Орайы — Анкара. Орайында үш ярым миллионнан аслам адам жасайды. Түркияда дерлік бәрше түркийзибан халықлардың айырым кәбилалары, кәуимлери, руулары бар. Олардың арасынан өзбеклерде, қазақларда, қырғызларда, түркменлерде, қарақалпақларда... өзлерин «түркистанлылармыз» десип, өз-ара татығу жасайды. Екинши орында Өзбекстан...

353

—Әмиўде суў кемейип, Арал тенизи биротала курып баратырғаны жөнинде ашық ойларыңызды билгим келеди?

—Сиз тилге алған бул жағдай бир Қарақалпақстанның ғана емес, пүткил дүньяның машқалаларын арттырмақта. Мен бул жөнинде өткен әсирдің екинши ярымынан бержағында, өзимше, күтө көп ойланаман. Гейде жылап бир Тәңиритааладан кәрамат сорайман... Хеш-бир кәраматты сезе алмай өз-өзинен жүрегим суўлап, көзлериме жас қуйылады. Ал, түнде өли төсекке киргенимнен кейин де жаныма тынышлық жоқ, көбинесе уйқым келмей, халқымның өтмиши, өз мәканларынан талай-талай мәртебе посқанлары есиме түседи...

Бабаларымыздың өтмиштеги көп-көп посығуларына баслы себеп — олардың гүллөн түркийзибанларды қорғаушы биринши нөкерлер болғанлығы деген жуўмақларға келсем, нөкерлигимиз, бүгинде өзгермеген сол нөкер-минезлигимиз ушын ғарғысқа ушырамадықта екен, депте кәуипсинемен.

Нөкерлигинин әзелий белгиси сыпатында арғы бабаларымыздың басларына кийдирилген қара қалпақты, хәтте әуладлары да басынан тасламай кийгени ушын да, айналадағы хәр қыйлы сыртқы душпан көзлерине елде кәуипли жаў нөкер киби көрингенимиз ушын да, оларға сырттан күтилмеген шабыўыллар көбейип, бабаларымыздың жазықсыз-ақ қонысларынан көшиўлерине мәжбүр қылына бергенин көп-көп тарийхый әпсаналар, рәўиятлар тастыйықлайды... Лекин, бүгинги Арал, Әмиўдәрья машқалалары есиме түссе, өтмиштеги

119

ауыр-ауыр жағдайлар және тәкирарланажақпа деп те гүманланамаң өзимше.

Деген менен, халкымызға Тәңиритаала руўхый күш берип, бүгинлиги халкымыз гәрезсизликке ерисип, еркин жасаўды жаңа баслаганда суўдын кемейгени «Тәңиритааланың қайсындай ғарғысы!» деп, бул сораўға жуўап таппай, жаң сезимлерим қайта-қайта сергизданлыққа түседи. «Тәңиритааланың алдында қандай гүналар ислеп, оның қандай ғарғысларына ушырадық екен?» деп көп тарийхий қыян-кестилерди көз алдыма келтиремен.

Көп-көп посуўлардан соң қарақалпақ халқын өзиниң өзелий ана журты — Нуўх әлейхиссаламның кемеси келип тоқтаған Арал бойларына, қайта баслап келген өзиниң сүйикли, дана перзенти, аты әпсанаға айналған Маман бий Оразан батыр улының қәбири Әмиўдөрьяның душшы суўы Аралға қуйып, тениздиң ашшы суўы менен ақ көбик болып араласқан жеринде қалғанын бүгинге дейин хеш бир қарақалпақ перзенти есине алмағаны, ондай қәрамаатлы орынды излемегени ушын Тәңиритаалам ғарғап, буларды және тентене қылайын деген ой менен суўымызды жорта азайттыма екен дегенде түпсиз қыялға берилемен.

Хорезм халқы менен туўысқанлықты, тәғдир бирлигин мөңги сақлап қалыў нийетинде хәтте жанын қурбан етиўте таяр Айдос баба улы Хорезм ханына бас ийип қарақалпақларға ханлық ушын бул әдиўли улы инсанды құрмет етип, оған естеликлер орнағыў орнына «Айдос сатқын» деп бәләәтлеўден басқа усыл таппай, ең болмаса, бүгинги гәрезсиз заманымызда оның атына жақсы сөзлер айтыў менен оның «Айдос қаласын», «Айдостын мәсләхәт төбесин» реконструкция қылайық деген усыныслар хеш кимниң аузынан шықпағаны ушын Қудай бизлерди ғарғадыма екен дегенде зәхәрли қыял келеди басыма.

Болмаса буннан 14 әсир бурын Ұатанымыздың данқын шығарыўға себелкер болып, парсый елдерде исламды еңдирип атырған хәзирети Әлийге нәкерлик хызметке барып, оның хызметинде жаң берген Султан Ұайыс Қараний исимли бабамызды улы хәзирети Әлий тәңкә өзи минген дүлдүли менен Ұатанына әкелдирип, бизиң Қаратаў алабында қалған анасының қасына қойылған данқлы қәбири хәм қәбирстанына бүгинги гәрезсизлигимизден пайдаланып, мәмлөкетлик көзқараслар менен дурыссы баха бере алмағанымыз ушын Тәңиритаала ғарғысына тап болып, бүгинниги суўымызды кемейтип атырған жоқпа екен, дегенде узын-шубай қыялларға берилемен.

Сондай-ак «Мәдинада Мухаммед болса, Түркистанда Хожамед» деп атанган уллы бабамыз Яссауийдин данклы шәхирти Сулайман Бакырғаний сыяклы бабамыздын (Хәким атанын) хәм онын әдиули хәм кәраматлы улы Үббн Хожанын, (соңында «Үббн Хожа бала шейит» деп аталган) кәбирстанынада тауап кылып, олардын хұрметине бүгинге дейин бир рет бас иймегенимиз ушын усылай болып атырма...» депте уйқысыз түнлер өткеремен...

Айта берсек уллы-уллы бабаларымыз, данклы аңаларымыз оғыры көп. Кухана тауының үстиндеги «Тасқырман» деп аталган мөканды зыярат кылдык па? «Қырккыз каласы», я «Пайғамбер қыз» кәбирстаны, болмаса «Айдос кала», «Ерназардын қыр каласы»,... сыяклы жүзлеген мухаддес орынларды зыярат кылып турмағанымыз ушын да Тәңиритаала бизди ғарғаған болса да, тәәжип емес!

Хақықаттан да уллы құдиретли күш ийеси болған Тәңиритаала алдында гүналарымыз көплигинде бийкарламайман. Мойынласақ, кеширим сорасақ, Тәңиритаала кеширеди ғой депте исенемен...

Деген менен, Құдиретли күшлинин жазалары да, инсанларды сынайтуғын усыллары да есапсыз. Бизин аз санлы халқымызды ғарғап, шетинен кесел берип қырыу колынан келмейме? Келеди. Лекин, уллының уллы мехири бундай ислерге жол бермей, бул халық ойлаңсын, шүжирликке келсин, деп суу тансыклығын пайда еткени ушын гейде түсимде «Суу, суу...!» деген өз дауысымнан сескенип оянаман

Әне, усылай жан тебиренислерине түсип жүргенимде, Тәңиритааланың бизлер ушын әдейи таңлап жиберген жердеги саяларынан есапланған Президентимиз көп хәсирет шегип атырған Каракалпақстанға 2002-жылдың 2-майында келип, буннан мын жыллар бұрын өзиниң еле бирикпеген халқын 40 жыл изине ертип жүриу аркалы апатшылықтан қутқарған Муўса пайғамбердин хұрметине исми Муўса деп аталған бир ойшыл каракалпақ перзентин биринши басшылық лауазымға отырғызып кеткен еди. Әне, соның кәраматыма, арадан еки хәпте өтпей-ақ Әмиўдәрьяға суу келди!... Әй Тәңиритаалам, бул ислерин бизлерди кеширгенинниң басы болғай!!

354

—«Әдепнама» оқыўлығынын дүзилиси жөнинде пикириниңиз?

—Бүгинги оқыўлық маған унамайды. Мениң ойымша, әйjemнен киятырған тәжирийбелер бойынша «Әдепнаманың» баслы бағдары Адам ата, Шис, Идрис, Ибраҳим, Муўса, Ййса, Дауыт... Мухаммед әлейхиссаламның хәдислери хәм рәуийтларынан тыскары «Калила

хәм Димна», «Кабуснама»... сыяклы көплеген даналык китаптарға сүйенип, тек Шығыс пенен ғана шекленбей, жәхәннің көп-көп дана әпсаналары менен рәуиятларын дәрәткен уллы-уллы инсанлардың өмир жоллары менен толықтырылыуы тийис. Солай исленгенде «Әдепнама» бүгинги хәм ендиги жас әуладларды, бул кең әлемнің қаяқтан саға алғанына, пүткил әлем даналықларының тырнағы қайерде екенлигин дәлиллеулерине хәм жас әуладтың ақыллы инсанлар болып қәлиплесиуине шексиз көп-көп жәрдем бериуши оқыулық болар еди.

«Әдепни инсан тәуипке усайды» дейди халық. Егер дурыслы «Әдепнама» дүзилсе, келешегимиз өмирдің көп-көп кеселликлеринен емленеди. Жәхән дәрежесинде ойлайтуғын билимдилер көбейеди.

355

— Сизинше, «Ұақыт» деген не?

— Ұақыт — бул күтә көп қырлы түсиник. Оның өлшеми де хәр қыйлы. Биреулер саатты, минутты, хәтте күнди, хәптени, айды, жыл мәусимлерин, хәтте жылды өзлеринше ұақыт өлшеми деп есаплайды. Олай болса, бизге дейинги өткен ұақытты қалай өлшеп, қалай бахалау мүмкин?

Бир адамның өмирине баха бериуде, балалық, жигитлик, егеделик, ғаррылық дәуирлери деген тенеулер де айтылады. Бул дәл түсиник бере ме?

Усы көзқарастан «Ұақыт» сөзинің мәнисин түсиндириу оғыры мүшкилли ис. Дүньяда жасаған гүллән инсанлар ушын саатлар бар болғаны яңлы хәр кимнің өзинше ұақыт өлшеми бар. Көбинесе, адам өмирин оның тууылғанынан өлгенине дейинги аралық деп белгилейди. Бул да дәл емес, себеби хәр инсанның «ұақыт», «ұақыттан пайдаланыу» деген түсинигине сай келмейди.

Инсан қанша дәрежеде бахытлы болса, оған ұақыт сонша дәрежеде тез өтип атырғандай, ал бахытсыз болса, оған ұақыт хаслан өтпей атырған секилли түйиледи.

Ұақыт түсинигине өз ұақтында Гомер, Гераклит, Платон, Сенека, Аристотель сыяқты уллы ойшылар да жуап излеген, лекин, хәр биринің түсиниги өзинше. Уллы философ, христиан геологи Аврелий Августин (254-430): «Егер меннен адамлар ұақыттың не екенлигин сорамаса, өзимше ұақыттын не екенлигин билетуғынға усайман. Ал ұақыттың не екенлигин басқаларға түсиндириуе ынғайлассам, оның не екенлигин өзим де билмейтуғынымды түсинип қаламан» деген екен.

Басқалар секіллі мен де Уллы Аврелий Августиннің түсинигинен асырып хештеңе айта алмайман. Бір айтарым, мениңше, уақыт — бул сениң менен бизнің тирилігіміз. Тирилігіміздегі уақыт өзіміздики, ал өлсек, әлбетте, соңғылардики... Демек уақыт дауам етеди. Оны қадірлеу дурыс пайдаланыу хәрбір инсанның бас ұазый-пасы болыуы шәрт.

356

—Өтмишимиздің көп қырралары кеңирек ашылған бүгінгі дәуірде пүткіл Шығыстың хаял-қызларына тән қандай кубылыстарды байқайсыз?

—Тек ғана Шығыстың хаял-қызлары емес, улыуама хаял-қызлар, аналар хакқында ең жақсы гөплер айтыу, Тәңиритааланың буйрығы нәтийжесинде, уллы пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның бас көрсетпелеринен есапланады.

Хаял бар — дүнья бар, хаял бар — тиришилик бар, хаял бар өсип— өрбиушилик бар, келешек бар, хаял бар — гөззаллық бар... Өне усы кең түсиниклерден Шығыстың хаялларын, соның ишинде, тек карақалпақ хаялларын, бөлип мақтаныш тутып сөйлеу өдилликке жатпайды деген қыял басыма келсе де, өзімше, ойланаман. Билесиз, пүткіл кең әлем алты континентке бөлинип, хәр континентте адамзаттың күн көрислери, жасау тәжирийбелери хәр қыйлы дәрежеде болғанлығын көз алдыма келтириу менен, Шығыс хаяллары жөниндегі сорауыңызды дыққаттан шығармай, Европа континентинің уллы хукимдар хаяллары, әййемгі Палмираның хукимдары Зиновья, Испанияның королі болған Изабелла, армиян гөззалы Тамара сыяклы бир неше дана хаяллардың атларын атап, олар қатарында өзіміздің массагетлер хукимдары Тумаристің (Тумарлының) теңсиз уллы ерликлери ушын, көп даңклы ислерине байланыслы «Қырық қыз» деген ат пенен пүткіл уллы дәстан дөретилен Гүлайымды, Сак қызлары Зарина хәм Олетиданы мақтаныш сезимлери менен тилге алып, өзімше былай дегим келеди:

Қәйткен менен де, сол дәуірлердегі Европада атлары мақтаныш пенен тилге алынатуғын хаял-қызлар бармақ пенен санарлық. Ал Шығыс хаял-қызлары Тәңиритааланың рууұхын өзлеринде көп сезиниу арқалы, ең едауатлы заманларда да ерлер менен тең атларға минип, «амазонкалар» деген лакаб пенен өз мөканларын, адамзат дүньясының пәклигин, теңлигин қорғап турыудағы ең баслы күш болған.

123

VIII әсирде жасап өткен басралы шайыр Рабия ал-Адебияның (719-801) бир қолына суу толы мыс қумған, екінши қолына лаулап от жанған шырақ көтеріу менен ауыллардан ауылларға, қалалардан қалаларға жүрип: «Әй, инсанлар, егер сизлер дозақтан қорқып, исламды қабыл етсеңиз, мине, суу қуйып, дозақты өширемен, егер, сизлер бейиштен дәметип исламды қабыл етсеңиз, мине, бейишке от беремен. Нендей шешимге келсеңиз де шын қалбидиздің буйрығы бойынша қылымдар!...» деп ауыллар менен қалалар арасындағы тынымсыз сүрен таслап жүргени, тарийхтан мәлим. Бул хаял бүгинги күнимизде де бәршеге үлги емеспе? Рабияның инсанды өзиниң қалб буйрығына шақырыушы оғада батыл хәрекетлери, ислери бүгинги күни де пүткил әлемге үлги қылып тутылса, не деген сауаплы ис болар еди. Егер бундай Шығыс хаял-қызлары менен мақтанууды ким кәлемесе, және бир мәртебе олардың есине салайын: Өтмиштен улды-улы ойшылардың көпшилиги дерлик шығыс хаялларынан тууыпған. Олардан: Орта әсирлердеги, IX-X әсирлердеги мусылман халипалары, тийкарынан, түркийзибан аналардың перзентлери. Сондай-ақ Әмир-Темурдың зайыбы Сарай Мүлк ханымнан (Бийби-ханымнан 1341-1406) баслап, тек ғана Темурлар әуладларына дәрек, Гераттан Шахрух мырзанын (1377-1447) қостары Гәўхаршад бегим (1379-1457), Халил Султан Мырзаның (1384-1411) сүйикли қостары Шад Мүлк Хатын (1387-1411), Хусайын Байқаранын (1438-1506) қостары Хатиша Бегим (1451-1511), Захриддин Мухаммед Бабурдың (1483-1536) қызы Гүлбадам Бегим (1523-1603), Шах Жаханның (1592-1668) қызы Жахан Ара Бегим (1614-1681), Аврангзев Ахамгирдин (1618-1707) қызы Зебуниса Бегим (1639-1702) усаған даңқты хаяллардың атларын атаудың өзи де көп нәрсени аңлатпайма? Аңлатады. Ойландырады. Мақтандырады. Ал XIX әсирдеги батыр, қырғыз хаялы Курманжан датка ше?...

Енди гәпти соза бермей Шығыс хаялының әдеп-икрамлылығын белгилеуши бир әпсава:

Нурлы исмли бир түркийзибан хаял жазықсыз-ақ өлимге хүким етилип, өлим майданына қарай айдалып баратырғанында, ол жәлладқа: «берекет табыңыз, маған бир ийне сабак бере турыңыз» депти. Жәлләт жекириниушилик пенен «Оны не қыласыз?» дегенде, ол: «Қазының алдында дize бүтип отырғанымда балағымның дizesи жыртылған екен. Тигип алайын. Өлим минберине жыртық дize менен шығыу уят ғой» деген екен...

Усының өзи де, Шығыс хаялының хәтте өлип баратырғанда да ийбелилигин сақлап қылыуынан бир мысал емеспе?...

—Сиз түркийзибанлардың биригиў тәрептарысыз. Бул жөнинде Шынғыс Айтматов та Сизге өз әрманларын жазған. Түркийзибанлар жөнинде орыс алымларының ужыбатлы пикирлеринен бирин еске алсаңыз?

—Шығысты изертлеўши орыс алымы А. А. Боровкова: «түркийзибанлар тарийхын хәм мәдениятын билмей турып, дүнья мәдениятын хәм тарийхын үйренип болмайды» деген. Усы гәпти еслеген сайын Шынғыс Айтматовқа дауыс қосып, егер де түркийзибанлар өз-ара алауызлығы себепли майда-майда мәмлекетлерге бәлинбегенде, бул дүньяны гәззалық тәрепке бурыў кереклигине ғана емес, пүткил әлемде тек паракатшылық хәким сүриўине үлес қосып, өзлериниң ағла әрманларын иске асырып та жасаған болар еди, дегим келеди. Әттен, уллы Әмир Темурдан кейин түркийзибанларды, шын мәнисинде, өз-ара бириктиретуғын шахс дүньяға келмей атырғаны өкинишли!

—Ғаррылықты қалай сезинип атырсыз?

—Грек философы данышпан Аристотельдиң (384-322): «Жаслык есерликтин бир түри, оннан емленсе болады, ал ғаррылық өзинше бир кесел, оған өлимнен басқа дәри табыў қыйын» деп айтқан даналығының хақыйкый дурыслығын энди түсинип атырман.

—Бүгинги хаял-қызлардағы қандай хәрекетлер Сизге жақпайды?

—Базы хаял-қызлардың айналасындағы еркеклердиң ақыл-зақауатына емес, сыртқы көринислерине қарап-ақ оларға бирден мухаббетлерин билдиретуғын әдетлери маған жағыңқырамайды.

—Инсанның өзине өзиниң душпанлығы болама?

—Болады. Өзине өзиниң душпанлығы әллекимлерге жағыныў нийетинде айтқан өзиниң етириклерине сонында өзиде исенгени менен шкленбей, басқаларды да инандырыўға тырысыўларында да көринеди.

—Бир қызға гәп айтпақшы болсам, ол: «Дипломың болмаса керек, диплом алып болып сөйлес» дейди. Онша түсинбедим?

—Түсиниүге тырысыңыз: Сол кыз, мениңше, сизин биринши мүнәсибетлериңизди көрип көп оқыған, билим алған жигитти сизден гөре интизамлырақ, сабырлырақ болады деп исенсе керек.

362

—Ушырасқыңыз келмейтуғын таныс-билислериниз барма?

—Бар. Тек өзин гана пәк, ақыллы санап, хәтте хакыйкый досларына гүманлы қарайтуғын инсанлар менен онша ушырасқым да, сөйлеским де келе бермейтуғын әдетим жоқ емес.

363

—Бир алымға шәкирт — аспирант едим, түсине алмай жүрмен?

—Әпсана: Шиблий шайхқа орынсыз әлде қандай жаманлық қылынып, ол сол жаманлықты умытыу нийетинде, қолына бир қысым тас алып өзінше ойланыу менен, қолындағы тасларын бирим-бирим санаған болып отыр екен. Бир топар шәкиртлери келип: «Устаз, бизлер сизди шын кәлбимизден сүйетуғынымызды билдириүге келдик» депти. Сонда Шайх қолында қалған тасларды оларға бирим-бирим ата баслайды. Шәкиртлери буган ашыуланып:

«Устаз, хүрметти билмейди екенсиз? Егер шайх сыпатында бизге үйреткенлериңиз дурыс болса, неге өзиниз сабыр-тақат қылмайсыз?» — депти.

«Оо, айналайыңлар, — депти Шиблий шайх. — Мени шыннан устаз санап, жақсы көретуғыныңыз хакыйқат болса, мениң үстинизге атқан тасларыма неге шыдамайсыз?»

Мине, усы тақылетте, сиз өз устазыңызды мойынласаңыз, оның сизге атқан тасларына да шыдайтуғын боласыз.

364

—«Қытай дийуалы» хакқында билгенлериңизди айтсаңыз?

—«Қытай дийуалы»н өз көзим менен көрмесем де, оқығанларымнан өзиме исенимликерек түйилген биреуин айтайын:

Бизин эрамызға дейинги VIII әсирде Ван деген патша болып, ол Сарайда хәр қыйлы қызықлар өткериуди жақсы көреді екен. Бир күни ол сүйикли хаялы Бао Сы ды таңландырып, уақтың шад етиу арқалы күлдириу нийетинде патшалығын қоршаған қарауылханалардың бәрине лаулатып от жағуды тапсырыпты. «Бул не? Не болып қалды?» десип хәмме ел басшылары нөкерлери менен патшаға

келіпті. Караса, аманлық. Бірақ хаялы Бао Сы бул жағдайға таңланып мырс-мырс күліпті. Усы ўақыядан бираз ўақыт өткеннен кейін патшалыққа ҳақыйқаттанда жаў топылады. Патша хәммени хабарлар қылыў нийетинде бәрше қараўылханаларына хабаршылар жоллап, лаўлаған отлар жақтырады. «Бул, патшаның өткен сапарғы киби дәлкеги» десип, хеш қайсысы келмепті. Патша жеңиледи...

Бул ислерден сабақ алған соңғы патшалар енди ойлана баслайды.

Сол гезде Қытай майда-майда ханлықлар менен князликлерден ибарат екен. Хәр қайсысы өз елин дийўал менен қоршаўды баслайды. Бірақ бул дийўаллар бәрше Қытай мәмлекетиниң бирлигине, аманлығына онша жәрдем бермейди. Шабыўылларда хәр топар өзінше жеңилип қала береді.

Бизиң эрамызға дейинги III әсирде Цино деген патша өзине дейингилердиң қетеликлеринен жуўмақ шығарып, елди ҳақыйқый дәрежеде бириктиреді. Ал буннан соң өзін «Цинь-Ши-хуанди» деп атайды. Бул «Цинь елиниң биринши патшасы» дегени екен. Ол енди барлық майда-майда ханлықларды, князликлерди қосып, пүткил елди дийўал менен қоршаўды баслайды. Усы мақсетте патша өзиниң, Мэнь Тянь деген әскер басшысына 300 мың ләшкер менен мәмлекеттин сыртын қоршайтуғын дийўал қурыўды тапсырады. Сөйтип Мэнь Тянь өз патшасының буйрығын орынлаў ушын, хәттеки, бәрше тутқынларды да, қуиларды да иске салады. Қыста да тынбайды. Таўларда, адам жүре алмайтуғын орынларда, таў текелердиң (қозел) шақларына да таслар, гербишлер байлап Қытай дийўалының қурылысына қарай қуады.

Ески Қытайдың жазба хәжетлери бойынша Қытайдың сол дәуірдеги хәр он адамынан үшеўи усы қурылысқа қатнаскан. Көп қыйыншылықларда, аўқатлар жетпей, көп адамлар өлсе де, қурылыс даўам еттирилген. Цинь Ши-хуанди өлгеннен соң да, қурылыс ислери тоқтатылмаған.

Қытайдың уллы дийўалын қытайлылар Вэндичан-чэн деп атайды. Бул «он мың ли» (узынлық өлшеми) дегени. Узынлығы, хәзирги шама менен 4,5 мың км, орташа бийиклиги 6,5 метр, гейпара орынларда бийиклиги 10 метрге жетеди. Дийўалдың ени 6,5 метр, үстинен арбалар еркин жүргизиле берген.

Хәр 100, 120 метр аралыққа бир қараўылхана (башня) салынған. Оларда күни-түни қараўыллар турған. Бәри болып 60 мың қараўылхана (башня) салынған. Қараўылханадағылардың биреўи сырттан жаўлар қиятырғанын көрсе, жыдам от жаққан, оны көрип басқалары да өз қараўылханаларына отлар жаққан...

Рәуиятларға карағанда Қудайдың хәмири менен Цинь Ши-хуанди дийуал қурылысында ислеушилерге күш беретугын дууагөйлүкке де ийе болған. Ол, солай етип, базы орынларда, таулардың қыснақларына да дөрүазалар ислетип, оларда әскерий горнизонлар, қалалар менен сауда орынларын да қурдырған.

Қытай дийуалы ылайдан, гербишлерден, таслардан салынған. Оның өуелги 60 мың башнясынан (қарауылханадан) бүтинге дейин 20 мындайы сақланған деседи.

365

—Халкының көплиги бойынша дүньяда биринши орынды ислейтуғын Қытай мәмлекетинде ядро қураллары пайда болған ба?

—Адамзат жәмийетлериниң рауажланыуының орны гиреули Қытай мәмлекети әллекимлерге аузын ашып отырған жок. 1984-жылы-ак биринши рет ядро қуралларын сынап көрген.

366

—Бүтин мәкемеге басшылық лауазымына бекитилдим. Қәйтсем жәмәәтиме унайман?

—Қолына балта услаған адамлардың бәрин қассап, қолына дууғар услағанлардың бәрин бақсы, қолында қағаз-қәлеми бар адамлардың хәммесин оқыушы ямаса арзагөй деп ойлама. Үнсизликте, өз жұмысын дурыс ислеп атырғанларға кесент келтирмей, өзинди кем-кем бийикке шығып баратырған киби сезинбей, керисинше, тереңирек шуқырға түсип баратырған киби сезинип ақыл-парасатлы ойларға толы терең билимлер менен ис басласаныз, жәмәәтиңиз унатса керек.

367

—Бурынғы Хорезм ханлығының дансы тууралы оқығанларыңыздан сизге айрықша унаған бир факт?

—XIII әсирде Хорезм патшалығының орайы ески Гүргенж шәхәрине келген араб саяхатшысы Якубтың, 1939-жылы Москвада басылған «Түркмен хәм Түркменстан тарийхы» деген китаптың биринши, томында басылған мынау пикири, яғный, «Мен Хорезмдеги шелл: көп санлы адамлар жасайтуғын мәканды қеш жерде көрмегенмен... Дүньяда гөззаллығы, байлығы бойынша Хорезмнен асатуғын ел бар деп те ойламайман»... дегени өзиниң хақықатлығы менен бизинде ата-бабаларымыздың мәканы болған Хорезм ушын мақтаныш сезимлеримди асырып жиберди.

—Каракалпақстанда руухыйлык мәселелерине дыккат калай?

—Тилекке карсы, руухыйлык мәкәмесиниң басшылығы лауазымына халқымыздың руухый дәрежелерин хәртәреплеме көтериүге хызмет етү орнына өзинен жокары лауазымдағылардың қас-қабағына карап ислер жүргизетуғын жүзегәй, жорта күлиүге арсынбайтуғын басшылар бир-бирин аумастырыуын дауам ете берсе, халқымыз руухы советлик дәуирдеги дәрежесинде калып қояма деп қорқаман.

—Түркийзибан мәмлекетлердиң хәр бирин пайда еткен кәуимлер, руулар, топарлар хәзир де, сол өзлери пайда еткен миллетлер менен бирге жасайды деп исенесиз бе?

—Бул көп түсиндириүди талап ететуғын сорау. Өйткени есапсыз жаўгершиликлер, ишки өз-ара урыс-қағыслар себепли түркийзибан миллетлерди, мәмлекетлерди пайда етиүде үлеси бар кәуимлердин, руулардың, топарлардың биразлары соңында, хәттеки, өзлери пайда еткен миллетлер, мәмлекетлер менен де тил табыса алмай, Батыста Эгей теңизине, Кублада Хынд океанына, Шығыста Тыныш океанына, ал аркада Арқа муз океанына дейинги аралықлардағы хәр қыйлы мәмлекетлерде шашырап, көп жағдайларда, хәтте өз кәуимлеслери менен өз-ара дурыслы түсинсетуғын тил табыса алмай жасайды ғой...

—Спорттың қайсы түрине қатнаскан макул?

—Дәл бир нәрсе деүге сизиң неге уқыбыңыз барлығын жақсы битмеймен. Сол ушын кеңесим: набада, «Ақылылар жарысы» пайда болса, биринши гезекте, сондай жарысқа қатнаскан макул. Жеңип шықсаң, бирге ислескен жәмәәтиниздиң ғана емес, халқымыздың өлшеусіз сыйлықларына миясар боласыз.

—Базы түркийзибан хальслар өзлериниң миллетинен шыққан айырым тарийхий шахсларын, мәселен, башқуртлар Салауат Юлаевты, казаклар XIX әсирде өткен атақты үш бийи: Айтеке бийди, Қазыбек бийди, Төле бийди, Өзбеклер XIV әсирде дүньяға даңқ таратқан ұлы Әмир Темурды, қырғызлар батыры Манасты, түркенлер хәзирги президенти Ниязовты ұлы пир туғып жасайды. Ал, каракалпақлар ше?

— Хәр бир карақалпак, менинше, аты әпсана Маман бийди, Айдос бабаны, Ерназар алакөзди, Аллаяр Досназаровты бир-биринен жасырын халда пир тутады.

372

— Кашан хәм қалай әлиўди қәлейсиз?

— Тәңригаалам қай ўақытта жанымды алыўды қәлесе, сол демде-ак тайынман. Лекин, баслы әрманым — халқымның, хақыйқый мәнисинде, өзін-өзи, дүньяны кеңнен түсинип, дүньяның бирликли, бахытлы халықлары қатарынан орын алыўына тәнхә мениң өлимим кең жоллар ашатуғынына исенсем, бүгин-ак әлиўге таярман.

373

— Инсанды бийтаньсларына бирден сүйкимли, я жеркенишли етип көрсететуғын ислери?

— Ислери емес, тили, яғный аўзынан шыққан сөзлери.

374

— Жазыўшыны еркин инсан десе бола ма?

— XIX әсирдин басында өткен орыс шайыры А.С. Козляков «Жазыўшы мәңгиге судланыўшы инсан, оған тек ўақыт ғана ҳүким шығарады» деген екен. Мен де усы пикирдемен.

375

— Инсан биринши гезекте, қандай күшлерге бас ийип жасаўы тийис?

— Диний рәўиятлар бойынша тийкарынан, жети күшке:

1. Жалғыз Тәңритаалаға; 2. Тәңритааланың периштелерине; 3. Тәңритаала төрепинен нәзил етилген төрт китап: Таўратқа, Забурға, Инжилге, Қуранға; 4. Тәңритааланың пайғамберлерине; 5. Қыянет күни сөзсиз келетуғынлығына; 6. Жақсылықтың да, жаманлықтың да тек Тәңритааладан екенлигине; 7. Өлгеннен соң баска адам болып қайта туўылатуғынлығына.

376

— Адамлар неге сатиралық газета-журналларға көп қызығады?

— Гейпара адамлар өзинен басқаларда қәте-кемшиликлердин көплигин көбирек, билеп хәз етиў менен оларға усамай жасаўды

күсегени ушын көп оқыйды. Биракта француз жазыушысы Вальтер (1694-1778) «сатира адамларды дүзетиу орнына қалб кәхәрлерине от таслап, тентсклеу басшылардың гезебин оятады» десс, уллы орыс сыншысы Белинский (1811-1848) өз макалаларында «адамлар Пушкиннен (1799-1836) гөре Крыловка (1769-1844) көп қызығып, оның хәр китабын еки-үш айлығына сатып алады» деу менен, келешекте Крылов әдебиат оқыулығынан шығарылып, кәлби кең Пушкин оқыулықларда мәңги қалатуғынына хақықый исеним билдиреди. Ал, мен бул мәселеде пикир айтыуға хәзирше өззимен.

377

— Қайсындай инсан тыныш жасайды?

— Өзи жасаған мәмлекеттин заң-нызамларын оқып-билип, өз хуқықын дурыс түсиниу аркалы өз дәуириниң заң-нызамларын хаслан бузбайтуғын инсан тыныш хәм жақсы жасайды.

378

— Инсан неше жаста өлсе, өзин бийөрман есаплайды?

— Францияның терең ойшыл жазыушысы Жан-Жак Руссо (1712-1778): «адам неше жүз жасқа шығып өлсе де, өзин тууыла сала өлгендей сезинеди» депти. Буған сөз қосыуым қыйын.

379

-- Гейпара ушырасыуларда айрым шайырлар қосықларын оқыса залда шауқым пайда болады. Неге?

— ХХ әсирдинң басындағы уллы орыс шайыры Владимир Маяковский өзиниң оқыушылары алдында айрықша берилип, қосық оқып турғанында, тыңлаушылардан бири шошанлап, қайта-қайта орнынан түргелип хәрқыйлы хәркетлери, қасындағыларға сыбырланыулары менен, шайырдың оқыуына хәм залдағылардың тынық тыңлауына кесент келтире берилпти. Сонда Маяковский шыдамай, өстелик пенен оның қасына барып, үлкен алақаны менен төбесинен төмен қарай қатты бир нуқыпты...

Усыннан соң арадан бир жыл өтпей-ақ тәғдир таказасы менен, Владимир Маяковский қайтыс болады. Әне сонда шайырды еске түсириуге арналған үлкен жыйналыста, сол сапары оны дурыслап тынламаған адам нәубетсиз-ақ сөзге шығып:

— «Дослар, басқаларды емес, мени тыңлаңлар хәм сөзлеримди мәңги есте сақлаңлар!—депти.—Себеби мен дүньяда теңи жок уллы

131

шайыр Маяковскийдің көраматлы алақаны төбеме тийген, бахытлы инсан мен боламан...» — деп мақтанышлы сезімлер менен Маяковскийди шексиз дәрежеде мақтап сөйлеген екен.

Бәлкім, хәзіргі шыдамсызлар Маяковскийдің алақаны төбесине тийген сол инсанға усағысы келетуғын шығар.

380

—Қайсындай инсанға күш керек?

—Өтмиштеги бабаларымыздан аты әпсана Маман бий «Күш ақылыға керек» деу менен өтсе, Айдос баба: «Күш аззиге керек», ал Ерназар алакөз: «Күш күшлиге керек» деу менен өткен екен. Менинше, үшеуиники де дурыс. Күш бәршеге де керек!

381

—Қуяш неге биреу, Ай неге биреу?

—Қуяш та, Ай да Тәңиритааланың инсанларға еки қыйлы символикалық көринислери. Егер Қуяш, Ай көп болғанда, Тәңритаала өзиниң кәдирин жоғалтар еди.

382

—Қарақалпақларда нақыл-мақаллардың көплығыне себеп не?

—Түркийзибанларды нөкерлығыне байланыссы сонында сыртқы душпанлардың аса күшлери, жауызлықлары себепли көп-көп посыушылықты бастан кеширген халқымыз өзлериниң батырлығын төрийплеуши көп-көп әпсаналарын, рәуиятларын, дөстанларын, басып шығарыу имканияты болмағанлығы ушын оларды ядта сақлап жүриу максетинде, өзлеринше, оғада қысқартып, даналық нақыл-мақалларға айналдырыуға мәжбүр болған.

Егер дықкат берсеніз, сол ески посыушылық дәуірлерден бүтинги бизге жеткен хәр бир нақыл-мақал, бүгинги гейпара жазыушысымақлардың повесть, романларынан анағурлым абзалырак.

383

—Сөйлескен адамынның насазлығын қалай аңғарса болады?

—Сөйлесип отырғанда оның өллекандай кемшилигин жүзине айтсаң, мойынлау орнына, сеннен де өзиникиндей кемшиликлер табыуға тырысулары бойынша.

—Романларыңызда жазганларыңыздан тысқары, аты эпсана Маман бийдин, Айдос бабанын, Ерназар алакөздин ҳәсиретли өлимлерине тийкарғы себеплер неде екенлигин қыска-қыска айтып бересиз бе?

—Маман бий өз дәуириниң талабына сай халқының алдына шықты, бирак халқы оны толық түсинбеди.

Айдос баба халқының талабына сай, оның изинен ериуге тырысты, әттен халқы, бий бабанын ҳәдден тыс даналықтарын тезлик пенен уғынып үлгермеди.

Ерназар алакөз халқы менен бирге аяқ қоса алса да, дәуири менен тең аяқ қоса алмады.

385

—Қандай қызға үйленсе болады?

—Ақыл хәм кишипейишлилик жигиттиң де, қыздың да өмир айнасы. Қыздың жүзине қарап емес, оның өмир айнасына көбирек үңилиңкирегеннен кейин үйленсениз, жанадан көтерилген шанарағыңыздың бахытлы болыуына әкеледи.

386

—Шығыс хәм Батыс әдебиятларының айырмалары?

—Менинше, Шығыс әдебиятының қахарманларына тән қубылыс олар дана нәсиятларды, ақыллы пикирлерди көбирек айтады. Ал Батыс әдебиятының қахарманларына тән қубылыс ақыл-нәсиятларды келтирип шығаратуғын ислерди көбирек иске асырыуға хәрәкет қылады. Усы еки сыпат теңдей терең үйренилип дәретилген көркем шығарма оқыушыға көбирек жағады.

387

—XIX әсирдиң екінши ярымында Әжинияз:

«Ай-әлифким, ак йузиндур айни әлем әнұары,
Бе-белиндур қыпша, дилұар, көзлерин шахла ўәли,
Те-тисиндур дана-дана-ләблеринниң паллары,
Се-сорып шийрин ләбиннен жанадурман, әй пәри»,

—деп қосық жазса, XX әсирдиң басында өткен Қулмурат шайыр: «Көзлеринниң қулиши...» деп қосық жазған... Оларға қарап бүгинги қарақалпақлардың сөйләу тили дем де өзгерип кеткен деймиз бе?

—Бул жағдайлар қарақалпақтардың өз-ара сөйлеу тилинің өзгергенінен емес, Сіз дәзір атаған шайырлардың жасаған дәуірлеріндегі оқыған әдебиі китаптарының тәсірі.

388

—«Жаман қылғаларың — алдына түсетуғын көленкең» деген гөп дурыс па?

—Мениңше, дурыс. Бір мысал: кеше тойдан киятырғанымызда, көшеде жағылған шырақлардың нурлары артымыздан түсіп, көленкеміз алға өтті. Бәріміз де албырақластық. Бір жолдасымыз көленкесінен жолды дурыслап көре алмай, сүрнігіп жығылды. Адамның басқаларға қылған жаманлықтары, жаман мүнәсібеттері, жаман әдеттері әне усы жағдайға тәкаббил, бір күн болмаса, бір күн алдыңнан шығып, оны сүрніктіріп ғана қоймай, сөзсіз жығалы да.

389

—Мен жатарда оқыу үшін алған китабым қызық шықпаса, тез уйқылап қаламан. Сіз ше?

—Менде басқаша. Жатарда оқыу үшін алған китабым мени қызықтырмаса, түні менен кірпігім илинбейді, ал қызықсындырса, қунығып кетіп, қай уақытта уйқыға кеткенімді билмей, азанда сол китап бетімді жауып, бас ушымдағы шырақ еле жанып турғанын көремен...

390

—Ана тилиміз кем-кем өзінің әхміетін жоғалтып баратырғанын сөзсіз бе?

—Хаулықпаңыз. Пүткіл дүньяда 1200 тилде сөйлейтуғын көпшілік халықтардың саны, бизлерге усап, бір миллионға жетпейді. Оның үстіне, мәселен, Америкада «Америка тили», Белгияда «Белгия тили», Чилиде «Чили тили», Аргентинада «Аргентина тили», Мексикада «Мексика тили» деген тиллер болмаса да, сол мәмлекетлер дүньяға кеңнен данқ таратып жасап атыр ғой. Ал данқлы Швейцарияның бір (арка) бәлегі француз тилинде, және бір бәлегі (Тичинода) италиян тилинде сөйлесе, немісше сөйлейтуғын уәлаятлары да көпшілікті курайды. Сол Швейцарияның Граубюндон уәлаятының орайы 6 тилде сөйлеседі, сол 6 тилде оқыу қураллары да шығарылады.

Мынау фактлерге де кулақ салыңыз: Папуа-Жаңа Гвинея мәмлекетінде 867 тил бар екен, этникалық жақтан усыншама көп тиллі

мәмлекетте сонша тиллердің хәш бири мәмлекетлик тил деп мойын-ланбаған. Бул елде тил жөнинде мәселе қойыу да мүмкин емес екен.

Жоқарыда аталған мәмлекетлер менен өзимизди салыстырып, Тәңиритаалаға мың көтле шүкирлик етиуимиз тийис: Миллетпиз, өз атымыз бенен мәмлекетпиз. Усыларды еслеген хәр бир карақалпақ киби, мен де өз миллетимнің тилинде сөйлегеним хәм жазғаным ушын ада болмас мақтаныш сезимин де жасайман. Қорықпа, ана тилимиз жоғалмайды.

391

—Билесиз бе, бир гезлери түркийзибанлар араб тилин күдиретли тил, гөззал баянлау тили, илим тили деп бақаласа, парсы тилин күтө шийрин тил, поэзия тили деп бақалаған, ал өзлериннің ана тилин, яғный түркийзибанлар тилин күнделикли өмир тили, әскерий тил деп есаплаған. Мине сол «Күнделикли өмир», «әскерий тил де» 300 миллионнан аслам халық 26 дан аслам диалектте сөйлейди. Қарақалпақ тили де солардың бири. Егер сол 26 тилдің биреуин барлық түркийзибанлар ушын улыуа орталық мәмлекетлик тил етип қабыл еткенде болмас па еди?

—Болар еди! Әзелінде, түркийзибанлардың бәри бир тилде сөйлесип жасаған ғой. Өз уақтында Әлийшер Науайы бәрше түркийзибанларды теңдей түсинген. Эттен, соңғы әсирлерде, хәр қыйлы күтилмеген себеплерге байланыслы, өзелги мақанларынан посыл, басқа орынларға мәжбүрий көширилген хәр қәуимнің диалекти бара-бара өз алдына миллий тил сыпатында қалиглесип, хәр қәуим өзлерин миллет, мәмлекет деп тастыйықлау менен жасаған... Олай болмағанда да жасау мүмкин еди. Билесиз бе хәзир Хиндстанда 500 ге жақын диалектте сөйлейтуғын қәуимлер, бир неше әсирлердің бержағында, биз түркийзибанлар секилли, белинип кетпестен-ақ, бәршеси бир пүтин мәмлекет болып жасап қиятырғаны пүткіл әлемге аян.

392

—Өз Уатанын жетерли билмеген инсан басқа мәмлекетлерге дурыс бақа бере ала ма?

—Уллы немец жазыушысы Иоганн Вольфганг Гете (1749-1832) өз уақтында бул сорауға жуап берип: «өзинің уатанын жақсы билмеген инсан өзге журтка бақа бериуде алжасады» деген екен. Бул даналық елсберин өз мағанасын жоғалта қоймас.

— Ұатанның кәдири жөнінде пикириниз?

— Ата-бабаларымыз әуладларына бәрха: «Ұатан — жайнамаз киби мухаддес» деп үйреткен. Буннан қысқа хәм дәл жууап табыу қыйын.

— Перзент ушын гүллән Аналар теңдей жан ашыта ма?

— Әлбетте! Солай болса да, анекдот секилли бир әпсана айтайын: Жалғыз баласы кеселленип ауыр халатта жатырғанда анасы шыламай: «Әй, Тәңиритаалам, мениң жалғызыма меҳир салагөр. Оның жанының орнына өзимнің жанымды алыуға Әзирейлинди жиберсең, қайырман» деп қайта-қайта айтып жылай берипти. Тап усындай гезде есиктен жылт етип кирген Әзирейдиге көзлери түскен Ананың бирден хүрейи ушып хаўлыққанынан: «Әй, Әзирейли! Алжаспа! Саған кесел керекпе я, саў керекпе? Кеселди жанын алсаң, өне көрпениң астыңда!» деп орнынан түргеле сала есикке қарай кашыпты...» Бундай аналар күте-күте сийрек ушырасса да, болатуғыны өкинишли.

— Устаз хәм шәкирттиң үлги аларлық мүнәсибетлери жөнінде не дейсиз?

— Бизиң эрамызға дейинги 551-479 жылларда жасап өткен уллы Қытай философы Конфуцийдиң сүйикли шәкиртлериниң бири Ци Гунды қатар-қурбылары марапатлап: «сен устазыңнан алға өтип кеткен алымсан», дегенде ол бирден: «Жоқ! Егер даналықты дийуал менен теңгерсек, мен адам бойлы дийуалман, ал устаз Конфуцийдиң бийиклиги бир неше жүз гезлик бийик дийуал. Мениң үстимнен секирип өтиу мүмкин. Ал устазымның бийик дийуалының дәрўазасын таппағанлар, дийуалдың аржағында нендей геззал даналықлар барын түсинбей-ақ бул өмирден кетіуи мүмкин» деген екен. Устазға, бундай мүнәсибетлер мактарлық.

— Байлық, жарлылықтың айырмалары неде?

— Байлық — қолыңыздағы бар мал-дүньяңды, жасырып жыйнаған пулларың деп бахалау онша дурыс емес, байлық, тийкарынан, барына қәнәәтте! Мал-дүньясы асып-тасып атырса да, қәнәәтлениуди ким билмесе, ол мәңгиге жарлы.

—Иши қара инсанлар да болар-мыш. Олар қайсындай болады?

—Өзгелердің басларына түскен хәсиретли мүсийбетлеринен, алжасықларынан жаны ләззет табыушылар нағыз иши қаралар!

—Бердақ шайырдың есте қаларлық даналықтарынан екеуін айтып бересіз бе?

—Бириншиси: хан Бердақ шайырлы алдына шақырып: «Сиз сарайда ислеп қаласыз ба?» дегенде, ол: «патшалар, ханлар мисли қуяш, бәрхә қуяшқа қарап ислеуге көзлерим әззи» депти. Екиншиси: бир күни карақалпақлардың бас қазысы хәр үлкенің қазыларын жыйнап айналасына отырғызыпты да, елиндеги атаклы шайырлардың хан хәм қазылар тууралы шығарған қосықтарын сыннан өткермекши болыпты. Қосығы унамағанларға да жазбағанларға да он дүрреден урғызып, есиктен шығарта берипти... Я ханды, я бир қазыны тәрийлеп қосық жазғысы келмеген Бердақ шайыр орнынан тура сала, бас қазының алдына барып, дизелерин бүгіпти де, оның шапанын алақанлары менен сыйпалаған болыпты да: «Оо, уллы қазымыз, айналаңыз не деген патас!» депти хәм ақырындап түргелип есиктен зыл берипти.

—Мөңгиге кәз жумар алдыңызда «Сизди бәрше мөминлер киби бөзге орап жерлейик пе, ямаса өмиринше халқымыздың руұхый жалауын көтеріу арқалы көп ғана хұрметли атакларға ийе болған жазыушы сыпатында, мәмлекетимиздің бир жалауына орап жерлейик пе?» деген сорау берилсе, қайсысына қайыл болар единиз?

—«Бәрше мөминлер қатарында мени де бөзге орандар! Тирилимде бәркулла хәм қәлбимде, хәм төбемде болған халқымның мәмлекетлик жалауы хәш қашан жер астына түспесин!» деймен, сөзсиз!

—Сиз ушын адамлар нешеге бөлинеди?

—Екиге. Бири өзинен басқаларды өзине теңгерип, дурыс түсінетугындар, екиншиси өзинен өзгени түсиниуге қызыкпайтуғындар.

—Инсанның күлмеуи тийис мөкан жайлар бола ма?

— Мухаммед өлейхиссалам: «биринши, мазарстанда, екінши, табыттын изинен ерип баратырғанда, үшінши, мешитте, төртінши, куран оқылып атырғанда, бесінши, илимнен гәп болып атырғанда күлмениз...» деген екен. Мен де Мухаммедтиң үмметимен.

402

— Қандай тағам мазалы?

— Қарының аш болған пайытта табылған тағам.

403

— Мухаббеттиң теңи хәм қарсыласы не?

— Мухаббеттиң теңи, менинше өзіндей ғана мухаббет. Ал, қарсыласы жөнінде әйемги грек алымы Эмпсдокл (бизин эрамызға дейинги 490-430) «барлық уақытта мухаббетке қарсы бир нәрсе — еки ортада күтилмегенде көтерілген адауат!» деп күйинген екен.

404

— «Басқаға не қылсан, алдыңа сол келеди» деген даналыққа бир мысал?

— Персия патшасы Ануширбан (531-579) былай деген екен: «Бир ауылдың ортасынан атлы өтип баратырғанымда бир адамның, жазықсыз бир ийтти урып, аяғын сындырғанын көрдим. Соның арасында сол киси мени таний сала, сәлем берип, кеширим сорауға атымның арт жағынан қиятыр еди, оны менин атым теуип, аяғын сындырды. Соған ашыу менен атқа бир камшы урып едим, ол бирден секириуи менен алдындағы тасқа дүгип, өз аяқларын сындырып алды...».

Өмирде бундай мысаллар көп.

405

— Базы уллы алымлардың, шайырлардың, музыкантлардың өмирлеринен киси танланарлық фактлер айтып бересиз бе?

— Әлийшер Науайы (1441-1501) тоғыз жасында-ақ жуп қатар қосығы менен Лутфийди (1366-1465) таң қалдырған.

Шайыр, әдебиятшы, сазенде, алым Хысрау Дехлавий (1253-1325) 8 жасында-ақ жақсы қосықлар жазып атақлы шайырлардың дыққатына түскен.

Рудакий (866-941) анадан соқыр болып тууылыса да, 8 жасында-ақ Қуранды ядтан билип, қосықлар дәреге баслаған. Өзи хош хауазлы болып қосық та айтқан, саз да шерткен.

Уллы грек алымы Аристотель (384-322) бир жипти шийе-шийе түйип, жумбаршаклауы менен шәкиртлеринин алдына таслапты да, «шешинлер» депти. Хәш ким шеше алмайды. Соннан бир шәкирти колына кылыш алыпты да, түйинди кесип-кесип устазының алдына таслайды. Әне, бул шәкирти Искендер Зулхарнайын (356-323) екен. Сонда Аристотель оған: «Сен келешекте патша боласан, бирақта...» депти. Ақыры Искендер Зулхарнайын патша болып, кылыштан көп пайдаланған. «Бирақта...» деп изин айтпағанының мәнисі—жаслай әлесең демекши екен. Солай етип Искендер Зулхарнайын 33 жасында дүньядан кеткен...

Дүньяда 800 мың адам Вильям Шекспирдин (1564-1616) аты менен күн кеширеди. Олар, тийкарынан, Шекспирди изертлеушилер, аударыушылар, композиторлар, артистлер, китаптарын сатыушылар, генергенлерин түплеушилер хәм т.б.

Дүньяда ең көп, яғный 681 роман жазған англиялы Барбара Карлленд (1902- жылы тууылған) деген хаял. Ол бир жылда (ен рекорд жылы) 19 роман дөреткен. Китаптарының тиражы 650 миллионнан асады...

Хәзирше билгенлерим усылар.

406

—Бир ўақыяның яки хәдийсенин белгили жыллардан кейин дәл сондай болып тәкирарлағанлықтары жөнинде еситкенбисиз?

—Баспа сөзлерден оқығанларым бойынша:

Мәселен, Линкольн 1860-жылы АҚШ тың биринши Президенти болып сайланған болса, 1960-жылы Кеннеди сайланған. Арасы саррас 100 жыл. Екеуи де тап жума күни өлтирилген.

Линкольн өлгеннен кейин оның орнына Жонсон исмли адам Президент болса, Кеннедидиң өлиминен соң да Жонсон исмли адам оның орнына Президент болған. Екеуи де АҚШ тың Кубла штатынан, демократлар партиясының ағзалары. Президентликке дейин екеуи де сенатор болған.

Линкольнның орнына Президент болып сайланған Жонсон 1808-жылы тууылған болса, Кеннедидиң де орнына болған Жонсон 1908-жылда тууылған. Аралары саррас 100 жыл. Линкольнди өлтирген Уилс исмли адам 1829-жылы тууылған болса, Кеннедиди өлтирген деп есалланған Освальд исмли адам 1929-жылы тууылған. Аралары саррас 100 жыл.

Бул еки айыпкер де суд болғанға дейин-ақ өлтирилген.

Линкольннің Кеннеди исмлі секретары болып, Президенттің өлиминен бір күн бұрын «ертең театрға бармаңыз» деп ескерткен екен. Ал Кеннедидің Линкольн исмлі секретары болып, ол да Президенттің өлиминен бір күн бұрын Даллас Ұалаятына баратуғын сапарын соңға қалдырыуды соранған екен.

Ал енді саррас 129 жылдан соң қайталанған хәдийселерге қулақ түриніз:

Россияға қарсы урыс ашқан Наполеон Бонапарт 1760-жылы туұылған болса, саррас 129 жылдан кейін 1889-жылы Адольф Гитлер туұылған.

Наполеон 1804-жылы 44 жасында хәкимият басына шықса, Гитлер де 1933-жылы 44 жасында хәкимият басына шыққан. Арасы саррас 129 жыл.

Наполеон Россияға 1812-жылы 52 жасында хұжим жасаған болса, Гитлер де Россияға 1941-жылы 52 жасында хұжим баслаған. Аралары саррас 129 жыл. Екеуі де Россияға қарсы урыста женилип, шермендешиликте өлген.

407

— Мен сизің дәретиушилигинизди тәрийтлеп жазбақшы едим. Кенесиніз керек?

— Сиз тақылеттеги бир адам Станиславскийге келип: «Мен сизің системаныздан бираз нәрсе үйрендим, енді жазбақшыман...» деп кеңес сорағанда ол: «жақсы екен, бірақ мениң өзим 40 жылдан бери өз системамды толық көз алдыма келтире алмайман» деген екен. Хәзирше мениң де сизге усы таклетте жууап бериуиме туұра келеди.

408

— Сизіңше, бул дуньяда хәқыйкатшыллар көпле я гәрремлик қылыушылар көп пе?

— Жер шарының өз көшеринен тайынбай аман турғанына карағанда, сөзсиз, хәқыйкатшыллар көп!

409

— Биреуге ишки сырымды айтып салғаным ушын өкиништен гейде жолымды таппай каламан?

— «Неге айттым?» деген пушайманнан гөре, «неге айтпадым?» деп өкинген абзалырақ екенін енді түсинипсиз. Шыдай бериңиз.

—Қалайынша хеш кимнен сескенбей жасау мүмкін?

—Ким тек хақықатлық тәрәпинде болып, жақсылықларға исенсе, сыр сақлай билсе, хеш кимнен дәмәтпесе, өсеклер менен шуғыллан-баса, тек хадал мийнети менен хадаллықта жасаса ол хеш кимнен, хәттеки, Тәңиритааланың өзинен де сескенбей жасай алады.

—Хәр бир рәуият адамлар ушын үлги деген гәп бар. Лекин, бир рәуиятта, жылан басын емес, куйрығын алға қаратып жылысыуы менен отқа түскенин сезбей қалғаны жөнинде рәуият еситтим. Бунда не үлги бар?

—Бунда күтә жақсы рәуият. Буны еситкен инсан хеш уақытта арты менен алға қарай жүрмейди яғный өмирдеги өз тәжрийбесине кери ислер қалмайды.

—Сау менен соқыр ийинлесип баратырғанда теңнен сүрниксе қайсысы айыплы?

—Әлбетте, сауы!

—«Күлме маған күлким келер саған» деген гәп бар. Буның мәнисин түсіндиресизбе?

—Жас гезимде жолдасларым менен мектептен қайтып қиятырғанымызда бир кемпир мисли оқ жай киби ийилип, хасасына сүйенип қиятыр екен. Бизлердің артымызда қол усласып қиятырған бир қыз бенен бала оны көриуден-ақ өз-ара мырс-мырс күлисти де: «Мынау кемпир оқ жай менен оғын қайдан сатып алды екен?» — дести.

Буны еситкен кемпир хасасына ийегин тиреп турып: «балаларым, асықпаңыз, меникіндей оқ жай да, оғы да сизлерге еле бийпул бериледи» деди. Қыз бенен жигиттиң күлкиси бирден тыйылды да, бир-бириниң қолтығынан өткерген қоллары да жаздырылып кетти. Соннан бери 60 жыл өтті... Бир жсла сол мектепәслериме ушырасып қалдым. Олар оқыуды питкергеннен соң қосылып, жаңа шанарақ көтерген де еди. Өттең, енди көргенимде екеуи де хасаға сүйенисип, оқжайдай ийилисип қиятыр.

Сиз хәзир ғана айтқан гәптиң мәниси усы болса керек,

— Пул хаққында көп ойлайман. Неге?

— Қапа болмаңыз, пулы жоқлар қалай пул табыу хаққында, ал пулы көплер пулларын қалайынша аман сақтау хәм нелерге ысырап етиу хаққында ойлайды. Демек, пул жөнинде ойламайтуғын инсан кемде-кем, хәтте жоқ десем де кәтелеспеймен. Хаулықпаңыз.

— Әкеси баласына көбирек жан ашырма, ямаса, баласы әкесинеме?

— Бир әпсана бойынша, әкеси менен баласының әлле қандай ғұналары ушын қазы екеуине де елиу-елиуден дүрре урыуға буйырып: «Елиу дүрре әуеле әкете урылсын» депти. Әке баласы алдында сыр бермеу нийетинде елиу дүрре тамам болғанша үнсиз шыдап жатады... Ал баласына нәубет келип, оған хәр дүрре урылған сайын әкеси «ах, үх, ах, үх...» дей берипти. Сонда қазы әкеден: «Хау, өзинди урғанда үнсиз шыдаған едін, балаңа хәр дүрре урған сайын бунша неге гүрсине бересен?» деп сорапты. Сонда әке: «Әуелги елиу дүррениз мениң сыртқы денеме урылған еди, ендиги елиу дүрре мениң жүрегиме урылып атыр» депти...

Әне енди өзиниң ойланып, жуумақ шығара берерсиз.

— Бурынғы СССР дәуиринде мийнет қахарманы атағын алыу кыйынба еди?

— Мәмлекетлик тапсырмаларды дурыслап орынлай алмаған менен жоқарыға мағлыұмат бериуде есабын тауыш цифрларды асырып көрсетиудің сырларын жақсы билгенлерге күтә аңсат еди.

— ХХІ әсирден нелер күтесиз?

— «Адамзат ушын, соның ишинде, қарақалпақлар хеш қашан суұсызлықтан албырамайтуғын, поспайтуғын, айналадағы мәмлекетлер өзлерине тең көрип есапласатуғын бахытлы әсир болады» деген исеним менен жасайман. Сөйтсе де уллы орыс шайыры Александр Блоктың ХХ әсир босағасында турып: «ХХ әсир цивилизациялық жабайыланыу әсири болады» деген гәпи есима түседи де, бүгинги адамлардың күнелтиу шараятларын, кейип-қарахтларын, бир-бирине мүнәсибетлерин, хаял-қызлардың үйлеринде хәм көшелерде өзлерин

тутыуларын, кийиниулерин базарлар, гилең майда-шүйде затларды сатыушыларға толып кеткенин хәр көрген сайын «Александр Блок өз пикирин бир өсир ерте айтпады ма екен?» деп коркаман да.

418

—Бүгинги күнде жасырып болмайтуғын бәршеге аян бир факт: Батыстың тәрәпдарлары «Батыстан үйрениу хәм оннан үлги алыу керек» десе, Шығыстың тәрәпдарлары «Шығыстан үйрениу хәм Шығыстан үлги алыу керек» деседи. Сизиң пикириниз?

—Үйрениу, үлги алыу мәселелеринде Шығыстан да, Батыстан да, соның менен бирге, көп санлы халықлардың да, аз санлы халықлардың да, өзіншеликлерин дыққат пенен үйрениу арқалы, үлги алыуға турарлык нәрселер табыуға болады. Лекин, хәр бир инсанның өзінше жасау, үйрениу, үйретиу кәбилетлери барлығы киби, хәр бир миллеттин өзине тән миллий кәбилетлери бар. Биз, карақалпақлар, шығыс кәбилетлеринде өсип тәрбияланған халықпыз. Әуладларымыз өз бабаларының жолларына садықлықты бекем сақлаған халда тек Батыстан я Шығыстан емес, пүткил дүнья дәрежесиндеги гүллән мәмлекетлерден үйрениуди хеш қашан тоқтатпас деген исенимде жасайман.

419

—Аспандағы куяш, ай, жұлдызлар, жер бетиндеги гүллән тирилик Қудирети күшли Тәңиритааланың хәмири менен басқарылады. Сизиңше, бул жақты әлемде Тәңритаалаға да бағынбайтуғын күш бар ма?

—Ондай бир күш бар — ол хәр инсанның қәлби! Ойлансаңыз, Адамзат бинө болғаннан бержағында бәрше күшлер, хәтте, бәршени жаратқан Тәңиритааланың өзи де, тәңхә, өзи жаратқан адамларының көлблерин теңдей қылып белгили бир бағдарға теңнен бура алмай қиятыр ғой. Бул жағдай еле берин дауам етсе керек.

420

—Жетпис жастан өткели қандай әрманыңыз бар?

—Гейде айналама қарасам, бурыңғы кәдирдан теңдеслеримнің көпшилиги дерлик мәңгилик дүньясына кеткен. Базда ойланып отырғанымда сол досларымның үн қосып мени де өзлерине шақырысып атырғанын еситкендей болсам да, өзимше, жазыушылығым менен

143

бәнтлігімді бәхәне қылған секілли, дөштене еситпегенсиймен. Сөйтсе де тең-қурбыларсыз жасау қыйын екен. Сол ушын енди көп кешикпей сол қадирданларымды көп телезитпей олардың қатарларына қосылуы да әрман ететуғын пайытларым болады.

421

— Жаслығыңызда жас үлкенлерден ескертиулер алған гезлериниз көп болды ма?

— Аз болмаған. Бир жола, төртінши класс гезимде, бир күнде үш пәннен айрықша деген бақалар алғаным ушын қууанышым койнымасыймай, желпәррикке айланып үйге қайтып қиятырғанымда, жөнекей, бир жас үлкенге сәлем бериуди умытыппан. Ол еки адым тусымнан өтті де «Әй, ладан бала!» деди. Оған бирден ашыуланып жол шетинде жатырған муштай тасқа жақынлап едим, ол: «Әй, ладан бала, ғарры атаның бир ескертиуін көтере алмайтуғын әззи бола тура, аяқларың астындағы мүштай тасты қалай көтересен?» деди. Сонда ғана өзиме келип, үнсизлик пенен оған қайрылып сәлем бердим, қол алыстым хәм кеширим сорадым. Буннан кейин жас үлкен аталарға жолықсам, сәлем бермей өтпеуди өз өмириме мәңгилик үрдис етиуге тырысып жасадым.

422

— Жақында бир достыма: «мен әрмансызбан, себеби дөш кимнен қарыз алмай жасап жүрмен» десем, ол: «бийқар!» деп қолын бир сылтади де кетти. Оған не десем болады?

— Сиз сол достыңызға өкпелемесиз. Хәтте бул жарық дүньяға келгениниз ушын да қарызларыңыз оғада көп. Әуелс құдирети күшли Тәңиритаалаға, скинши, сизди дүньяға келтирип қамалға жеткерген анаңыз бенен әкенизге, өзинизге тәлим-билим бериуши муғаллимлеринизге, сизди қоллап қууатлаушы тууысқан-тууғанларыңызға, досларыңызға айта берсем қуяшқа да, айға да, жұлдызларға да миннетдар екенлигинизди умытпай жасаңыз.

423

— Шадлығына шадланғанларды көриуден артық қууаныш жоқ қой-ә?

— Әлбетте! Соның менен бирге шадлығына шадланбайтуғынларды көриу-әм, өзинше ләззетли. Себеби сонда қәте-кемшиликлерин жөнинде ойланасан, оларды, өзинше, дүзетиу жолларын излейсен. Өзинен өзи қәте-кемшилик излеген инсан сөзсиз табады!

- Карақалпақтардың мекен-жайын нелерге қыялайсыз?
—Жөн-жағы хәремсиз жемисли бағларға!

—Жаңадан шығарма баслар алдындағы кейпийтіңіз?
—Жазылажақ ұақыяларды еслеп бир неше рет қыялымнан өткерсем, өзимди мисли ертеклердеги киби үш жолдың бәндиртисинде турғандай, сезинемен. Сол жоллардың бириншиси, «мынау жолдан жүрсен, мақсетіңе жетесен хәм аман қайтасаң»; екиншиси, «мынау жолдан жүрсен мақсетіңе жетіуің де, аман қалыуың да гүман», ал үшіншиси «мынау жолдан жүрсен мақсетіңе жетсең, бирақ аман қалыуың күтә гүман» деп кулағыма сыбырлап турғандай албырақлайман хәм сол дауыслар кулағымнан семген соң ғана тәуекел етип биреуін таңлайман. Соңында, бири унамаса екиншисине өтемен, жазып питкергенімнен соң олда унамаса, үшіншисине өтемен... Сөйтип жүрип биреуінде тоқтайман. Ақыры қайсысында тоқтағанымды өзимде жар-тыұлы билмеймен, лекин, талғампаз оқыушыларымның бақаларына исенемен.

- Адамның руұхый күши неде?
—Келешекке беккем исенімде.

—Қалай болып өлиуіди әрман етесиз?
—Мениңше, өлимнің еки түри бар. Бириншиси, денесинин мәңгиге хәрекетсиз қалыуы. Буннан соң сөзсиз топыраққа араластырыласан. Екиншиси, руұхый өлим. Бунда гүллән мүшелерин хәрекетте болады, бирақ сениң тирилигин менен хеш ким санаспай, хәр күни өлимніңди сезиу менен хасайсан. Мен: «Әй құдирети күшли Тәңиритаалам, маған екиншисин бере көрме!» деген тилекке қосымша, «перзентлерим, ақлықларым алдында ақылдан алжастырмай тәбийий өлім берегөр» деп өзимше дұға қылып жүремен.

—Карақалпақтар, түркийзибан бабалардың қайсысынан белінди екен?

—Әпсаналарға сүйенсек, биз әзелги Түрк исмили бабадан тиккелей өрбигенбиз. Түрк баба: «сизлер бәрше түркийзибанларды қорғаушылар боласыз!» деп тәңхә өз қолы менен басларына қара қалпақлар кийгизилгени себепли бизиң бабаларымыз қарақалпақлылар деп атанған хәм өзлериниң өмир жолларын бәрше түркийзибанларды қорғаушы нөкерликтен баслаған.

Ал, ХХ әсирдин 60-жылларында бир топар ноғайлар менен гезлесип, сөйлескенимизде, олардың тили бизикине күтә уаслығына таңланып, оларға «я сизлер ноғайлар емес, қарақалпақларсыз, болмаса, бизлер қарақалпақлар емес, ноғайлармыз» десип күлискен едик. Ал соннан, онлаған жыл өткеннен соң Батыс Қазакстанда «Қарақалпақ тауы» деп аталған таулардың етеклеринде жасайтуғын қазаклар менен ушырасып, оларға да «хау, сизлер қарақалпақларсыз ба, я бизлер қазаклармыз ба?» дегеним бар. Соннан кейин 80-жыллардың басында Сурхандөрья ўәлаятына барғанымда, ондағы «Байсын», «Жийдели», «Қоңырат» деп аталған мөкан жайларды, ауылларын аралап базы үйлерине кирип, олардың да дәл бизлерде бар гүләән руўлардан туратуғынына таңланғаным аздай, бәрше көйуаны хаялларының үсти кийимлери, бас ораулары ХХ әсирдин 40-жылларына дейинги қарақалпақ хаялларының кийиниў, бас орауларын дәлме-дәл көз алдыма келтиргенине хайран қалғаным ушын, жәнә өзиме-өзим инанбай, дус келген төрт үйине кирип, көрпе-төсек жыйнауларын да көрип ушырасуўларда жырауларын тыңлаған соң болған өдебий ушырасуўды: «Әй, сурхандөрьялылар, сизлер нағыз қарақалпақларсыз, болмаса, биз қарақалпақстанлылар, нағыз өзбеклермиз!» деп гөп баслағанымда, жыйналғанлар дуў қол шаппатлап «бизлер қарақалпақлармыз!» десип бир неше минут түргелип турғанын хеш умығта алмайман...

Соң ойлансам, түркийзибанларға нөкерлиги себепли бизиң айырым бабаларымыз хәр қәуимди қорғаушылар сыпатында олардың арасында жасап қалыуы нәтийжесинде, бүгинги қарақалпақларды сслететуғын әуладлар олардан өсип-өрбигенлер болса керек.

429

—«Бир адамда еки адам бириккен» деген де гөп бар. Бул қалай?

—Мениңше, бул дурыс анықлама. Бул гөпте нәзерде тугылған еки адамның бириншиси сол адамның өзи, екиншиси оның халқы. Кимде-ким өзинде халқын, халқында өзин көрсете билсе, нағыз хұрметли инсан!

—Өкөнниздин ата-анасын, тууыскан-тууғанларын билесиз. Ал анаңыз Гүлханның ата-анасын, тууысканларын билесиз бе?

—Толық билемен деп мақтана алмасам да, есимде барларын айтайын:

Анамның әкеси Донды улы Жаксымурат деген адам. Күтә жас гезимде оны көп көргенмен. Дийқан еди. Рууы баймакдылырдың «Үйеш» деген тийресинен еди. Анасы Үзилдик исмли соқыр кемпир еди. Үйине барсам мени қойнында алып жатып, хәр сапары бойымның қанша өскенин қарысы менен өлшеп билер еди. Өзи қарақалпақлардың хожаларынан еди.

Жаксымурат исмли дайы атам менен Үзилдик кемпирдин Сейтмурат, Султамурат, Қалмурат (Қалбай) исмли улары, Хамзада, Бийбихан, Сулыұхан, Гулхан (мениң анам) исмли қызлары болған:

Сейтмураттан: Меңдимурат (1927-1980), Жәдигер (1932) улары қалған. Меңдимураттан қалған перзентлер Қанлыкөл, Нөкис районында, Жәдигер хәзир өз балалары менен Қоныратта жасайды.

Султамураттан: Муратбай, Шийрин, Дәмехан, исмли ул-қызлары қалған. Бәри де тири, Нөкис районында.

Қалмураттың (Қалбайдың) қалған Тилепбай, Курбанбай исмли перзетлери хәзир Қанлыкөл районында жасайды.

Хамзада қарақалпақтың найман рууының жигитине турмысқа шығып, олардын: Бекбаулы (1924-1998), Шымберген (1928-1986) исмли перзентлер қалып, олардан өсип-өрбигенлер хәзир Қанлыкөл районында жасайды.

Бийбихан Жаббарберген исмли тоңмойын баймақтыға турмысқа шығып, олардан: Қалила, Ибадулла (бул екеуінде 1941—45-жыллардағы урыста қазаланған), Нурабулла (1927-1992) исмли улар, Карима (1924-1976), Рахима (1929-1982) исмли қызлар тууылған; Нурабулладан, Кәримадан, Рахимадан өсип-өнген перзентлер Шоманай, Нөкис районларында, Нөкис қаласында жасайды.

Сулыұхан тийекли рууынан Рейм исмли жигитке турмысқа шығып, олардан: Пирназар (1934-1993) исмли бир перзент қалып, оннан өсип-өрбигенлер хәзир Нөкис районында жасайды.

Ал, Жаксымураттың ең генже қыз перзенти Гулхан тоңмойын баймакты рууынан Қайыпберген исмли адамға турмысқа шығып, олардан өсип-өнген перзентлер: мен хәм басқа тууысканларым жөнинде бурын айтқанман.

—Өзиниз күтпеген шараятта кууанышлар жүз берген пайытлар болды ма?

—Талай мәртебе болды. Соннан күтә танланарлык биреуин баян етейин: 1961-жылы «Қарақалпақстан» баспасына директор болып ислеп жүргенимде «Совет Қарақалпақстаны» (хәзирги «Еркин Қарақалпақстан») газетасы мен жөнинде күтә зәхәрли, адамгерлик намысыма тийетуғын фельетон басты. Арадан бираз ўақыт өткен соң фельетон авторларының талаплары бойынша Ташкенттен тексеріушилер шақыртылды. Солайынша Ташкенттен бир топар тексеріуши адамлар келип жүргизген ислериниң жуўмағы бойынша газетасында сол фельетонды бастырған бас редактордың өзи лаўазымнан босатылып, оның орнына бас редактор лаўазымына мен тастыйықландым. Әне бул ўақыя мен ушын күтилмеген кууаныш еди.

—Туўылған Ўатаныңыз туўралы нелер ойлайсыз?

—Менинше, бул кең әлемде өзи туўылған Ўатанының ышқысы менен жасамайтуғын инсан болмайды. Солардың қатарында менинде Ўатаным деген хақыйқый ышқым — республикамды тез-тез аралап турыўға өзимди көп-көп мәжбүрлейди. Егер мен машинада қубла районларды араласам, ўатанластарымның бирлик хәм билгирлик пенен ислеген тынымсыз хадал мийнетлеринин нәтийжелерин көрип, өзимди бул дүньяның өзинше бир бейишинде жасап атырғандай сезинемен. Ал арқа районларды машинада емес, самолетте араласам, туўылған ўатанымның кеңлиги қәлбимди шексиз ушқындырып, келешектеги әўладлар еркин жасайтуғын қанша-қанша мөкан жайлар күтип турғаны ушын кууанып, самолеттен шыға сала өзим-ақ аспанға ушып жүрежақ кейипке берилемен.

Ал, қәбирстанларға көзим түссе, тарийхта хәр қыйлы себеплер менен өз ўатанынан посып, Азиядан Европаға, Европадан және өз Ўатаны Азияға қарай талай мәртебе сандалыўға мәжбүр болған бабаларымыз көз алдыма келеди. Олардың хәрқандай қыйын жағдайларда да өз әўладларының ғамын ойлау менен есапсыз азап-ақыретлердин гүллән түрлерине, көп-көп қан төгиспелерге төтепки бериулер арқалы, әзелги кең мөканын қайта ийелей билгени ушын хұрметлерин бәржай келтириу мақсетинде хәр бир қәбирлерге бас ийеменде өзимше жылап-жылап аламан да, изинен руўхларына Қуран оқыйман.

Солай болса да, ата-бабаларым сонша азаптар менен мийрас қылған усыншелли кең ұатаныма мәнги суўсызлық қәўпи дөнип турғанын сезинемен де: «Әй, Құдирети күшли Тәңиритаала! Мухаммед пайғамбердин ислам динин пайда етиў арқалы қалайынша өзинин кең-кең қумлықлар басқан ұатанын пүткил адамзат бас иийўте келетуғын кәраматлы мөкан-жайға, ал жалғыз ғана Әби-зәм-зәм қудығының суўын бәрше ислам дининдегилерге теберик суўға, қурма бағларының жемислерин қалайынша теберик жемислерге айландырғанын ишинен дурыс уғынып, өзиниң халқы, ұатаны ушын әжайып усыллар табатуғын ақыллы, дана басшы тап усы сапары келген басшы болғай дә!», деген ишки тебиренисли тилеклерим хәм шексиз үмитлерим менен жасайман.

433

—Хайўанлар ҳаққында биринши китап қашан жазылғанынан хабарлымысыз?

—1250-жылы-ақ Италия алымы Альберт Велин... исмли шахс тәрөпинен жазылса да, 222 жылдан соң, яғный 1472-жылы биринши рет Римде басылып шыққан.

434

—Сизинше басшылар неше қыйлы болады?

—Мениң пәмимше, тийкарынан, еки қыйлы. Бириншилери, басшылық лаўазымды ийелеўден тәнхә өз данқын, өз шаңарағы бай болыўын ойлап ис жүргизетуғын-лар, екиншилери, өзи басшылық еткен жәмәәттиң, халықтың данқын ойлап ислер жүргизетуғынлар. Халыққа бириншилери емес, екиншилери жағады.

435

—Туўылығу хәм өлим жөнинде ойларыңыз?

—Бул екеўи де хеш бир инсанның емес, бир ғана уллы күш ийеси Тәңиритааланың өлшемли иси. Өлим — бул жаңа туўылған инсанға орын босатығу. Туўылығу — бос орынды ийелеў. Ал, пүткил дүньялык есап-санақ бойынша өлимнен туўылығу көбирек. Дүньяның бәрше ўақытта натынышлығына өне усы туўылығулардың көплиги себепкер деген де болжаўлар айтылады. Бундай өсеклер айтылығуна себеп Тәңиритааланың өзи кең етип жаратқан бул өлем, жаңадан пайда болған хәр бир инсанға, неликтен де, бәрхә тар көринеди ғой...

— Нанды қалай тәрийплесе болады?

— Тәңриталааны, ол пайда еткен кең әлемди толық тәрийплеу мүмкин емеслиги яңлы Нанды тәрийплеу оғыры аұыр мүшкил. Нан — бул жан! Әйемги Мысыр мәмлекетинде Куяш, Алтын, Нан деген сөзлерди жазғанда бир-биринен айырып түсіндиретуғын белгилер менен емес, өз-ара теңлестириу мақсетинде бир ғана белги менен, яғный дөңгелекти салып, ортасына бир ноқат қойып, жазатуғын болған.

— Берунийдин даналықларынан өзинизди хайран қалдырған биреуин айтсаңыз?

— Берунийдин даналықларынан хайран қалдырмайтуғыны жоқ. Бир жола Султан Махмуд Ғазнавий төрт есикли сарайда отырғанында, Берунийди сынау мақсетинде алдына шақырыпты да, «Кәне, дана алым, айтыңыз, мен хәзир мынау төрт есиктин қайсысынан шығаман? бирақ дәл жуұбаңызды бир қағазға жасырын жазып бериниз!» депти. Беруний азмаз ойланып алыпты да, өз болжауын ақ қағазға жазып, патшаға усыныпты. Махмуд Ғазнавий қағазды көпшигинин астына тығып қойыпты да, хызметкерлеринен биреуин шақырып, тазадан бесинши есик аштырыпты хәм соннан шығыпты. Буннан соң Берунийди уялтыу мақсетинде көпшигинин астына қойған қағазды алып оқыса, Беруний: «Сиз бул төрт есиктин хеш қайсысынан шықпайсыз, бесинши есик аштырып шығасыз» деген екен.

Султан Ғазнавий оның бул даналығы ушын алдына қайта-қайта бас ийипти...

— Сыртыңыздан мақтағанлар жөнинде еситсеңиз қандай кейипте боласыз?

— Бизин эрамызға дейинги 427-343-жылларда жасап өткен грек алымы Афлатунге (Платонға) бир досты келип: «Әй, Афлатун, бүгин сизди пәленше, төленшелер көп мактады...» деп олардың атларын айтқанда, Афлатун қапаланып: «Сол пәленше төленшелер... мактаған болса, мениң дурыслы алым болмағаным», депти. Бул дана жууап мен түе басқаларға жол көрсетер жұлдыз киби ғой.

—Кандай тағамларды унатасыз?

—Бәрше әпиұайы инсанға қандай тағамлар унаса, маған да солар унайды. Лекин, Иранның уллы тәуиплеринен бири Мухаммед Закария (854–932) шәкиртлери менен аўқат жеп отырғанда, есиктен кирген бир дийўана оның бетине карап күлген екен, Закария аспазына дәрриў тәуирлеў тағам писириўди буйырыпты. Сонда шәкиртлери «бурын бундай тағамды жемес едиңиз» дегенде, ол: «абайладыңыз ба, бул дийўана маған бүйтип күлмес еди. Не жеп отырғанымды көзи шалды да: «Оо, сиз де меникиндей тағам жейсиз екен ғой» деген мәниде күлди. Енди сизлерге айтарым, тапсаңыз аянбай ишип-жеўиңиз де керек!» деп жуўмақлапты Мухаммед Закария.

Усы әпсаналық ўақыя жөнинде оқығанымнан соң үйимизде тағам буйырар алдынан мен де уллы тәуиптиң сол гәпин есте тутыўға тырысатуғын болдым.

—Карақалпақлардың өмир жолындағы хәрқыйлы посқынлықларға кимлерди бас айыпкерлер деп есаплайсыз?

—Мениңше, баслы айыпкерлер төртеў. Олардың бириншиси, руў-шыллықлары, екінши халқынын иштен биригетуғын, ақылына, күшине исенбеўши ел басшылары, үшіншиси сатқынлар, төртиншиси, көзлерие өз Ұатаны бәрха тар, байлықлары мудама аз көринетуғын сырт елли жаўызлар.

—Швецияға бармақшы едим, не дейсиз?

—Ескертерим: Швецияда он адамның биреўиниң фамилиясы Андерсон. Оған танланбай, қайсы Андерсон менен ушырасып танысқаныңызды умытпаўға тырысыңыз.

—Базы миллий алымларымыздың, хәтте миллий академиклеримиздиң халық аралық форумларда басқа олардың бүркитлери арасында шымшықлар киби отыратуғыны неси?

—Тийкарғы билимлери шымшықлар дәрежесинде болған алымларымызға бүркитлердиң кеби қайжол менен желимленип жабылса да, бәрибир, олар өзлери қонып үйренген шақаларына қонады-дә!

—Кандай жағдайда халық тарийхтан умытылыуы итимал?

—Хәр сапары жаңадан келген басшылары сол халықтың өтмишин тереңнен үйренип, бүгинин дурыс түсиниү арқалы оның ертеңин уллы қылыу жолында дүньялық тәжирийбелерди де хәр тәреплеме изертлеп, үйрениү жолы менен тыянақлы хәм диянатлы ислер жүргизбей бара берсе, хәр кандай халық та айналасындағылардың итибарынан шетте қалады хәм әсте-әсте умытылады.

—Қарақалпақстанның ең пәк жерлери қайерлер?

—Бәрше халықлардың анықтамалары бойынша, адамларының өз Уатаны ушын қанлары тамған жерлер ең пәк жерлер деп аталады. Усы көз қарастан қарағанда, бизиң кең мөканымызда нәпәк бир сантиметрде жер жок!...

—Бизиң эрамыздың 2000 жыллық дәуирин де урыслар менен неше жыл өткенин, оларда қанша инсанлар қаза тапқаны жөнинде мағлыұматлар билесизбе?

—Мен оқыған хұжжетлерде, Мелодийден 3500 жыл бурыннан баслап, бүгинге дейин, яғный 5500 жыл дауамында тек 292 жыл ғана урыс-қырғынларсыз өткен. Ал урысларда қурбан боғанлар жөнинде айтар болсақ, бир мысал: 1939-1945-жыллар арасындағы екнши жәхән урысында, шама менен, 55 миллион адам қурбан болған, солардан 25 миллион адамы бурынғы СССРдың пуқаралары.

—Сиз бурынғы СССР гезинде депутат сыпатында үйренген болсаңыз керек, әскерий Қураллы Күшлер қайсы мәмлекетлерде көп?

—1989-жылы бурынғы СССР мәмлекетиниң Қураллы Күшлеринде 4 миллион 258 мың әскер болса, дүньядағы ең халқы көп мәмлекетлерден Қытайда бәри болып үш миллион 200 мың, бурыңғы СССР халқы дәрежесинде халқы бар АҚШ та еки миллион 138 мың, ал әннанда аз санлы Уллыбританияда 317 мың 800 әскер болған.

Сондай-ақ бурынғы СССР 1980-жылларда 375 суу асты кемесине (соннан 127 атом суу асты кемеси) ийе болса, АҚШ та 92 атом суу асты кемеси болған. СССР тарқағаннан кейинги дәуирде қандай өзгермелерге ушырағанын жетерли үйрене алмадым.

—Дүньяда ең қысқа урыс, сондай-ақ, ең ұзақ дауам еткен урыс қайсы мәмлекетлер арасында болған?

—Баспа сөз мағлыұматлары бойынша, ең қысқа урыс 1896-жылы 27-август күни Уллыбритания менен Занзибар (хәзирги Танзанияның бир бөлеги) мәмлекети арасында басланып, тек 38 минут-ақ дауам еткен. Ал жер жүзиндеги ең ұзақ дауам еткен урыс Англия менен Франция арасында 1337-жылы басланып, 1453-жылы, яғный 115 жылдан соң тоқтаған.

—Әйемги әскерий курал-жарақлар қайсы әсирлерде пайда болды екен?

—Әйемги тарийхты изертлеушилер, буннан еки жүз мың жыл бурын исленген ағаш найзаны 1911-жылы Англияның территориясынан тапқан екен.

—Инсанның өмиринде қандай өкинишлер аўыр?

—Өмири түе, хәр бир өткен күнинде, ең болмаса бир өкиниши жоқ инсан болмаса керек! Тилекке қарсы, хәр бир өкиниш мудамы ең, баслы өкиништей болып түйиледи. Бара-бара инсан бәринеде көнлигеди. Сөйтсе де, инсан ушын ең баслы өкиниш — кеше ғана өз шаңарағын, ұатанын гүлентиұ нийетинде жүрген бир туўысқаның күтилмегенде бирден қазаланыуы. Оның үстине өлинің бир жыллық ас-абаты берилгеннен кейин оғада тез умытылатуғыны өз алдына өкиниш. Деген менен бул хәммеге тендей өкиниш.

—Инсанның бийабрай болып қалыуына не себепкер?

—Биринши нәўбетте, ашкөзлиги, күтә шексиз нәпсикаўлығы.

—Қарақалпақлардың жан сезимлериндеги миллий өзгешеликлерине: тек үш белгисин атаңыз?

—Биринши, бабалары бәрше түркийзибанларға нөкерликтен өмир жолларын баслағаны ушынба, жәмәет ортасында әллекандай бир тартыслы мәселени шешіуде, пикир билдиргени ушын басы кесиле-

туғынына көзи жетсе де, сол тартыслы мәселе бойынша өзи билген шынлықты ишинде бүгип қалмаушылығы, екінши, әллекимнің бир кемшилигин сезсе, оны сол адамның жүзине тиккелей айтып салыуға тартынбауы, үшінши, хәр қандай шараятларда да хаял-қызларының еркеклерге шәртли түрде өз орнын бериу әдетлери.

452

—Көпшилик инсанларға тән ең надурис әдет?

—Ең надурис әдет — тәнхә өз көзи менен көрмеген, түсинбеген нәрсесин қулағының еситкени бойынша тастыйықлаушылық.

453

—Өзиниң саясынан қорқатуғын инсан, демектин мәниси не екен?

—Әўеле бир мысал: мениң жас гезимде суў бойына ийтимди ертип барсам, ол суўда өз сәўлесин көре қойса, оған үретуғын еди. Буның себеби, ол сол сәўле өзиники екенин түсинбейди. Сол такылетте инсанда гейде өзин өзи дурыс түсинбесе, өз хәрекетлеринен қорқып жасайды. «Өзиниң саясынан қорқып жасайтуғын адам», демектин мәниси де, мине, усундайлардан келип шыққан болыуы сөзсиз.

454

—Тәңиритаалаға жәмленгенлик түрде исениушилердиң хәм исенбеушилердиң революциялары жөнинде айтсаңыз?

—XVIII әсирде дуньяға даңқ шығарған еки революцияның бири — француз революциясының қатнасуушылары Тәңиритааланың барлығына исенбей, динди ашықтан-ашық бийкарлаушы хәрекетлери ушын жеңилген. Ал оннан соңғы Америка революциясының қатнасуушылары Тәңиритааланың барлығын хәм оның диниң бийкарламағаны ушын жеңиске ерискен.

Енди XIX әсирден бир мысал — 1917-жылғы «Октябрь революциясы» деп аталған революция, белгили дәрежеде жеңис тапса да, өзиниң раўажланыу жолында Тәңиритааланы, оның динлерин бийкарлаушы хәм мәңгиге умыттырыушы сиясатлар тутқаны ушын 70 жылдан кейин өз-өзинен тарқатылып биротала сапластырылды.

455

—Бизиң Түркстан деп аталуушы ўатанымызда тууылып өз исимлери менен пүткил дуньяны таң қалдырған уллы алламалардан қайсыларының атларын ядтан айта аласыз?

—Адамзат дүньясында биринши мәртебе кеселликлерди дәри-дармақлар менен емлеуши тәуип-врач Ибн Синоны (990-1037), биринши алгебраны пайда еткен Муұса Хорезмийди (783-849), биринши глобусты пайда еткен Берунийди (973-1449), түркий әдебий тилге тийкар салған уллы шайыр Наұайыны (1441-1501)...

456

—Инсан ушын теңи жоқ мехирлер қандай?

—Биринши, Тәңиритаала мехри, екинши, Ана мехри!

457

—Бизде салыгершилик жақсы раўажланады. Соған қарағанда, дүньяда салыгершиликти қарақалпақлар биринши басламағанба?

—Археологлардың изертлеулері бойынша, буннан алты мың жыл бурын егилген салы атызлары Шығыс Қытайдың Сучтаў деген ески қаласының астыларынан табылған. Бул Япониядан табылған салы атызларынан да үш ярым мың жыл бурын егилген екен. Әўелги гезлери салы атызлары қудықлардан тартып алынған суўлар менен суўғарылатуғын болған...

458

—Инсан-инсанға айна демектиң мәниси не?

—Хәр бир инсан өзгелерде қандай гөззалық, жақсы үрп-әдетлер көрсе, оларды өзінде де пайда етиўге тырысып, ал жаман үрп-әдетлер көрсе, олардан безиўге хәрекет қылыўы ушын айналасындағы адамларды бәрхә үйренип жасайды. Сол ушын олардың өзлери инсан инсанға айна деген нақылды дөреткен.

459

—«Алдында айыбы жоқ кисиге жаманлық қылсаң, сол жаманлығың өзине қайтады» демектиң мәниси не?

—Әпсана: Бир саўдагердин хаялы узақ еллерге кеткен ерин күтиў менен күтә жалығып, иси еригип отырғанында, есигине келип нан сораған аш дәруишке жортаға пәнт берип, үстинен өзинше күлиў нийетинде жылдам еки шөректің ортасына зәхәр салады да, әстен ғана мыйығынан күлиўи менен оған услатады. Хештенеден бийхабар дәруиш, сақыйлығы ушын хаялды қайта-қайта алғыслаўы менен нанларды сол турысында қойнына салып, кете береді. Соннан ол

жолда ашықтан жүре алмай, өткенлерге қолларын жайып нан сорап турған бір адамды көріп, қойнындағы нанды ала сала сол тұрысында оған услатады. Аш адам асығыслық пенен нанды аузына тығып жутыуы мәттал, бірден буұдығып-буұлығып, кәпелимде жан тәслим етеди. Не қыларын билмей, оның басында албырақлап турған дәруиш, хәзир ғана өзи шыққан ауыл тәрәптән атлы шауып киятырған бір хаялды көреді. Абайлап қараса, бағана оған нан берген сақый хаялдың өзи. Хаял дәруиштің қасында өлип жатырған адамды көриүден хуұшынан кетип, атынан қулайды. Дәруиш хаялға тез ғамхорлық етип, ол есин жыйнаған соң хал-аўхалын сорастырса, алыс елатларда саўда қылып киятырғанда жолда тоналып, хәтте, жеўте де хештенесиз қалғаны ушын ашылығы себепли дәруиш берген нанды жутыўдан өлип, хаял менен дәруиштің көз алдында жатырған бул адам мынау хаялдың ери екен. Хаял бірден: «Буны сен өлтиргенсен!» деп дәруишти аяўсыз урып өлтириўте нийетленеди. Сонда дәруиш: «айыбым жоқ, ол ашықтан нан сорап еди, мен аяп, өзиниз сақыйлық пенен маған инам еткен наныңызды оған бердим, болғаны...» дейди. Хаял маңлайына қос қоллап урып өлинің үстине жығылады...

Әне, айыбы жоқ адамға ислеген жаманлығыңның алдына келиўи, деген усындай болса керек.

460

—Әлийшер Науайының не ушын үйленбей өткени туўралы оқымадыңызба?

—Мениң оқығанларым бойынша: бір күни шах, Әлийшер Науайыны излесе, ол сарай бағманының Гүлий исмли сулыў қызы менен бағда сөйлесип отыр екен. Шах буған қәхәрленип Науайыны бул қыз бенен екінши рет ушырасыў имканиятынан айырыўшы буйрық береді. Қыз шахтың бул қылўасына шыдамай, Науайыға келеди де, бүйтип айралықта жасағанша екеўи бирге зәхәр ишип өлиўди усыныс қылады. Әлийшер бірден-ақ келиседи. Сөйтип қыз сарайдан жасырын түрде еки кесеге зәхәр қуйып әкеледи де, бириншисин Науайыға усынады, ол өз ўәдесине ылайық ирқилместен ишип қояды. Ал екіншисин қыздың өзи ишиўден-ақ әсте-әстелеп хуштан кете баслайды. Сонда Науайы оған: «хаў, жаным, маған хештене қылмады ғой, саған не болды?» деп албырақлай баслағанда, Гүлий: «ахх, сүйиклим, бул дүньяда ким өзиниң сүйгенине зәхәр береді? Сениң пайынды да өзимнің кесеме салған едим. Сүйгеним, сен жасап қал...» деп сол демде жан тәслим етеди...

Усыннан кейин Наўайы қанша дәртлер шегип, қанша узақ-узақ ойланса да сол сүйгенине садақлығын сақлап, хеш қашан үйленбеген...

461

—Батыс Европаның кинофильмлерине қызығыушылардың көп-лиги жөнинде не дейсиз?

—Батыс Европаның кинофильмлеринде зорлық-зомбылықлар, урлық-ғарлықлар, қыйнап өлтириушиликлер көп болады. Тилекке қарсы, бүгинги тамашагөй жаслар арасында, өзинен басқалардың бастан кеширген азап-ақыретлерин, қыйналып өлиулерин тек оқып, еситип ғана қоймай, көз бенен көриуге қызығыушылар кем-кем көбейип баратыр. Бул жөнинде, өзимше, көп ойланып, жасларымыздың бундай бағдарда тәрбияланып атырғаны ушын олардың келешегинен қорқаманда.

462

—XX әсирде Қарақалпақстанның тәғдиринде жүз берген қайсындай хәдийселер есинизде?

—1924-жылы қарақалпақлар Хорезм республикасында автоном область болып, бир жылдан соң, 1925-жылы Қазакстанның қол астына өткерилди. 1930-жылы оннан қайтып алынып, Россияның қол астына өткерилди. ал 1936-жылы Қарақалпақстанға «Автоном республика» статусы берилип, Өзбекстанға өткерилди... Ал, 1991 жылдың декабринен бержағында Өзбекстанның қарамағында гәрәссиз республика.

463

—Қарапайым инсанға кеңесиниз?

—Инсан қарапайым ба, үлкен хәмелдар ма бәри-бир, қайсы исте де онша екилене бермей сумлықсыз тәуекелши болса, оның қол урған ислери жақсы нәтийже береди. Қайсы инсанның пулы көбейсе, ол биринши нәубетте камбағалларға, жетим-жесирлерге қайыр-сақауатлы инсанға айланса, шексиз бахыт ийеси болады.

464

—Сизинше, қайсындай мәмлекетте халық көп сарсылады?

—Әри жеңил минезли, әри парахор, өзимшил, билими шала, ақылы сайыз, пәми келте, оның үстине меҳири қатал басшы басқарған мәмлекетте халық арасында үнсиз көп сарсылатуғынлар көбейеди.

157

—Ислам хәм Еврейлердин Иудаизм динлеринде бир-бирине уасак байрамлар жөнинде айта аласыз ба?

—Дәл айтыуым қыйын, сөйтсе де, сорауыңыз жууапсыз қалмасын:

ИСЛАМ БОЙЫНША: АЛ-МИРАЖ (көтерилю): Бул Мухаммед пайғамбердин Меккеден Иерусалимге барып, оннан Буракка (ушатуғын атқа) минип Тәңиритааланың қасына-Аршаалаға барғанын байрамлау.

РАМАЗАН. Мусылман календарының 9-шы айы. Бул айда Тәңиритааламыз Мухаммед алейхисааламға биринши нәзил (хабар) түсирген. Бул айда ораза тутылады.

ЛЕЙЛЯТ-АЛЬ КАДР. Бул күн рамазан айының 27-ши сәнесине тууры келеди. Бул күни Тәңиритааладан Мухаммед алейхисааламға Кураны Кәрим түсирилген. Мусылманлар усы 27-сәне ақшамында Куран оқып, Тәңиритааладан дурыслы тилек тилеу менен түнди уйқысыз өткериуи керек.

ИД АЛЬ-ФИТР. Ораза питкеннен соңғы байрам. Бул байрамда жан басына питир бериу, қәбирстанларды зыяратлау, қоңсы-қобалар менен сыйлық-сауғалар алысыу болады.

ИД-АЛЬ-АДХА. Бул байрам Ибрахим пайғамбердин улы Исмайылды, яғнай Иудаизм хәм христиан динлеринде айтылыуынша, Абрамның улы (Исахты) Тәңиритааланың жолына қурбанлық қылыуға апарған қурбанлық байрамы.

ИУДАИЗМ ДИНИ БОЙЫНША:

ПУРИМ — бул еврейлердин тарийхында «қутқарылыу байрамы» деп есапланған. Бул байрамның пайда болыу себеби, бизиң эрамызға дейинги 450-жылда Персия патшасы еврейлерди қырыу мақсетинде «пур» («шек» деген мәниде) таслатады. Усы күни патшаның Эстер исмли еврей хаялы бир усыл тауып, ерин бул нийетинен қайтарады хәм еврейлерди қырылыудан аман сақлап қалады. Сол ушын бул күн хәр жылы байрам сыпатында белгиленеди. «Пурим» байрамы хәзирги есап пенен, хәр жылдың 23-мартына туура келеди. «Пурим» Персиядан Арқа Батыс Индия хәм Эфиопияға шекемги аралықта байрамланады.

ПАСХА. Бизиң эрамызға дейинги XVI әсирде Мойсейдин (Муұса пайғамбердин) басшылығында еврейлердин Египет пирауынларының қулығынан қутылған байрамы. Бул байрам мусылманлардың оразасы сыяқлы, бирақ оннан өзгешелиги еврейлердин базы аўқатларды ғана жемей жеңил-желпи аўқатлар жеу менен ораза тутыуына рухсат етиледи.

ШАВУАТ БАЙРАМЫ. Бунуң пайда болууына себеп, еврей халкын Египет патшалыгынан биротала ажыратуу нийетинде Муўса пайгамбер оларды 40 жыл изине ертип жүрип, Синай тауларынын бийик шоққысына көтерилгенде, өзин Египеттин кулы деп мойнлайтуғынлардан қалған ең соңғы «еврей кул» қайтыс болады. Усыннан кейин Муўса пайгамберге Тәңиритааладан Таўрат китабы, 10 тағлымат (нәсиятнама) қоса түсириледи. Еврейлер бул Шавуат байрамында түни менен уйқыламай, сол 10 тағлыматты (нәсиятнаманы) қайта-кайта оқып тәкирарлауы менен таң аттырады.

Енди, сол 10 тағлыматты (нәсиятнаманы) тыңлаңыз:

1. Кудай биреу. Оған тек ғана бас ийиу лазым.
2. Тирилердиң сүүретлерин соғыу, оларға бас ийиу қадаған.
3. Бир ғана Кудайдың аты менен ант етиу мүмкин.
4. Шемби күнин хұрмет етип, сол күни барлық ғалма-ғалларды тоқтатыу керек.
5. Ата-аналарыңызды хұрмет етиу лазым.
6. Адам өлтириуши болмау керек.
7. Өзгелердиң көзлеринше ышқы-мухаббет пенен шуғылланбау керек.
8. Урлық етпеу керек.
9. Жалған гүўалық бермеу лазым.
10. Кисиниң затына хеш қашан қыянет етпеу керек.

466

—«Тыйықтан өлгенлер бейишке киреди» миш. Солайма?

—Айырым моллаларға инаныудан бурын, пайгамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның мынау хәдислерин тыңлаңыз: «Бир күни еки мусылман урысып, бири екіншисин өлтиреди. Сонда базылар қылыштан өлген адамды аяп: «Бул бийшара бейишке баратуғын болды» дегенде, пайгамберимиз: «Жоқ, бул өли дозаққа апарылады. Себеби, егер, ол анаусынан күшлирек болғанда, қарсыласын өзи өлтирген болар еди. Уғынлар, набада еки мусылман бир-бирине бийрехимлик пенен қол көтерсе, екеуи де дозақый болады» деген екен. Енди өзиниң ойланып жуўмақ шығарарсыз.

467

—Инсанлар арасында жәннетке сораусыз киргизилетуғын тайпалар болар-мыш. Солайма?

—Пайгамберимиздиң хәдислеринде:

159

«Зайыбына меҳрибан болган, ата-анасының дууасын алған, қол астындағыларға жақсылық қылған инсанлар жәннетке сораусыз киргизиледи» делинген.

Соның менен бирге:

1. «Ата-анасын ренжиткенлер; 2. Арақхорлар; 3. Кисиге бергенин миллет ететуғын инсанлар жәннетке киргизилмейди»... деген рәуиятлар да бар.

468

—Инсанның тириликтеги ең баслы ұазыйпалары жөнінде айтсаңыз?

—Биринши, дүньяға келтирген ата-ананды ұмытпай, олардың ислеппүгермегенлерин дауам етиу, екинши, адамзат дүньясының бұрынғысынан тығызырақ хәмдәмласығуына үлесинди қосығу, үшіншиси, қартайып халдан кеткеннен соң жасларға орын босатығуға асығу...

469

—Жақсылық қылынбауы керек инсанлар бола ма?

—Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның хәдислеринде айтылыуынша, мынау үш тайпаға жақсылық қылмаған макул.

1. Жалқауларға. Олар жерге шашқан туқымынды өсирмейтуғын кебирликлерге ұсайды.

2. Арсыз хәм уятсызларға. Олар қылған жақсылықларыңыз ұшын сизге миннетдар болығу орнына «меннен қорқып жақсылық қылып атыр» деп ойлайды.

3. Ақылсыз ақмақларға. Олар хеш нәрсениң парқына баралмайды.

470

—Бердақ шайыр «Шар китаптан сауат аштым» деген. Бул қандай китап?

—Чар китаб-«Чохор китоб» (хақыйқат китабы). «Чар китап», атынан көринип турғанындай, төрт китаптан ибарат, бириншиси хәм төртиншиси назмде (қосық пенен), екинши хәм үшінши китаптар насырда (қара сөз бенен) жазылған.

Оның өзбекшеге аудармасын 1992-жылы «Шолпан» баспасы «Чар китоб» деген ат пенен басып шығарды. Ол 70 бәйт, 12 баптан ибарат.

Бул китап әйемги Туран, Иран, Хиндстан, Пакстан, Қытай, Қашқар хәм басқа да көп мәмлекетлердин мұсылманлары ұшын әсир-әсирлерден бери сабақлық сыпатында пайдаланылып келинбек-

те. Оны толық үйреніп билген киси дин илиминің тийкарын түсинген болып есапланады. Китапта, тийкарынан, инсанның минез-қулық қағыйдалары, пәклиги, намаз, закат, хаж ислери жазылған.

Бул китапты Шараф хәзиретлери Хожа Ориф ар Ревхорийдин (1222 ж.) китабынан 78 жыл соң, яғный 1300-жылларда жазған.

«Чохор китаптың» төртиншиси Фаридиддин Аттардың (1119-1230) «Панднама» китабын өз ишине алады.

471

—«Бул жақсы адам» деген атакка ерисиуім ушын нелер қылыуым тийис?

—Бул сорауға пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам «Сизлердин жақсыларыңыз: бул дүньяның ғалма-ғалы деп ақыретти, ақыреттин ғалма-ғалы деп, бул дүньяның ғалма-ғалларын тәрк етпейтуғынлар хәм өз ғалма-ғаллары менен басқаларға мәлеллик келтирмейтуғынлар» деп жууап берген екен.

472

—Әдеп-икрамлылық үйрениудин усыллары жөнинде кеңес берсениз?

—Персия шайыры Шайх Саадидин (1203-1292) жазыуына карағанда, Хәким Улықпаннан: «Әй, Улықпан, сонша әдеплилик қағыйдаларын кимнен үйрениңиз?» деп сорағанда: ол «әдеплиликти әдепсизлерден үйреним, яғный, олардың халық нәпретленетуғын ислерин көрип, сол ислерди хеш қашан қылмауға тырыстым» деген екен. Бул хәммемизге де сабақ боларлық гәплер.

473

—Хәдис илимин рауажландырыуда үлес қосқан Орта Азиялы уллы алламалардан билгенлеринизди атасаңыз?

—Ең бириншиси, Имам Исмайыл-ал-Бухарий (810-869), екіншиси ислам әлемине машхур «ал Жомас ас-Сахих» (Сахих - «исенимли») деген китапты жазған имам Муслим ибн Хаттат (819-874).

Ал хәдислерди арнаулы бапларға бөлип топлауға үлес қосқан уллы алламалар:

Имам Абу Иса Мухаммед ат-Термизий (824-892)

Имам Абу Дауыт Сулайман Сижистаний (817-888)

Имам Ахмад ан-Насафий (830-915)

Имам Абу Можже ал Казвиний (834–886)

Усындай уллы алламалар себепли «Шығыс—дүнья илиминин тырнағы» десек хеш кәтелеспеймиз.

474

—Халқымыздың өзине хәм бәрше түркийзибанларға пидайылығы тууралы азғана айтсаңыз?

—Хакыйқатында, халықтың раўажланыў барысында кәте-кемшиликлерди дурыс сезип, оларды өз ўақтында айтып туруўдың өзи де үлкен патриотлық! Мен, уллы түркийзибанларға нөкерликтен өз өмир жолын баслаған жаўынгер халқымның бүтинги күнде аз санлы болып қалғанына ой жиберсем, түркийзибанлар өз нөкерлерин өз ўақтында қоллап-қуўатламады ма екен ямаса олардың патриотлары кем болды ма екен, деп күтә көп ашынаман, ишимнен күйинемен. Соның менен бирге, халқымның қаналас туўысқанларына шыннан берилип, олардың тәғдирлерине сақ болыў жолында көп қурбанлар бериўи нәтийжесинде азайғанын еслесем, халқымның пәклиги ушын ишимде әллекандай жубаныш пайда болып, ўазыйпаларына садық бабаларымның руўхына қайта-қайта дуўалар қыламан. Ал уллы пайғамберимиздин: «Кимге мүлайымлықтан несийбе берилген болса, оған жақсылықтан да несийбе берилген болады, ал ким оннан махрум етилген болса, ол жақсылықтан да махрум болады» деген нәсиятын еслесем, «Тап усы нәсиятлар тийкарында ислер жүргизилгенде, бүтинге дейин бизиң түркийзибанлар да дүньядағы хәм бирликли хәм көп санлы бахытлы халықлардың қатарында болар еди-аў» деген ойларға берилгенимде, неликтен де, көзлеримде жәнә де ериксиз жас пайда болады.

475

—Халқымыз тарийхына терең нәзер тасласақ, бәрше дәўирлерде де Хорезмнің даңқы — карақалпақлардың даңқы болыпта, бир биринен айрылмай баҳаланып келинген. Бул даңқларға себепкер бабаларымыздан ядыңызда мәнги сақланғанларын атасаныз?

—Ондай уллы бабалардан баслылары: Мухаммед Муўса ал-Хорезмий (783-849), Абу Райхан ал-Беруний (973-1048), Абу Али ибн Сино (980-1037), Сулайман Бақырғаний (Хәким ата XII әсир), Абдул Касим Махмуд ибн Омар ибн Ахмед аз Замахшарий (1075-1221), Пахлаван Махмуд (1247-1325), Абулғазы Баҳадыр хан (1603-1664), Мурат шайх (1683-1751), Оразан батыр улы аты әпсана Маман ий (1712-1784), Айдос баба (1754-1827), Ерназар алакөз (1806-1856)...

—Адамзатты тәрбиялауда үлеслери бар уллы зиялылар арасынан есиңизге түскенин ойланбастан айтсаңыз?

—«Зиё» — «нур» деген сөз. Дүньяда пүткил кең әлемге нұр таратыушылардан ең әуелгиси хәзирети Адам ата әлейхиссалам, хәзирети Нуұх әлейхиссалам, бизиң эрамызға дейинги XVIII әсирде жасаған Ибраһим пайғамбер, бизиң эрамызға дейинги XVI әсирде жасаған Муұса пайғамбер, XI-X әсирлерде жасаған Даұыт пайғамбер, 562—515-жылларда жасап өткен Зардуштий, 623—544-жылларда жасаған Сидухартки Гаутама Будда, бизиң эрамыздың басында (1-33) жасаған Ийса пайғамбер, бизиң эрамыздың 570-632-жылларында жасаған Мухаммед пайғамбер...

—Жақсыларға жаманлық қылғанлардың исмлери сол, жақсылар қатарында тең аталып жүреди дегенге исенесиз бе?

—Исенбейин десем, уллы композитор Моцарттың даңқын дүнья қанша дәрежеде билсе, оны өлтирген арсыз Сольериди, уллы шайыр Пушкинди дүнья қанша билсе, оны өлтирген уятсыз Дантести, уллы шайыр Лермонтовты дүнья қайсындай дәрежеде билсе, оны өлтирген намыссыз Мартыновты өзлери өлтирген уллылар менен тең еслейтуғыны күтә ашынарлы!...

Тәңиритааладан бир етинишим: «ендиги жағында Сольери, Дантес, Мартынов сыяклы жауызларды дүньяға келтирмегейсен!».

—Түркийзибан халықлардың тарийхына тийисли ески китаплардың түп нускаслары қайерлерде сақланғанынан хабарыңыз бар ма?

—Мениң баспа сөзлерден оқып хәзирше билгенлерим: «Огузнама» (VIII-XIV әсир), «Бабурнама» (XV әсир), «Тарийхы Абылхаир» Парижде хәм Лондонда. «Қорқыт ата китабы» (IX әсир) Ватиканда; «Кодекс Куманикус» (XIV әсир) Венецияда; Юсуп Хас Хожиб Баласугинниң «Қутадғу Билиг» (XI әсир) китабынан 60 бет Гератта; Махмуд Қашғарийдиң «Девану лугат ат-турк» (1074), Хожа Ахмад Яссауийдиң «Деванаи Хикмат» (XII әсир) китаплары Стамбулда сақланады екен.

—Орта Азияда қағаз қашан шығарылған?

—Баспа сөз хабарларынан ядымда қалғанлары: Орта Азияда биринши қағаз устаханасы 751-жылы Самарқанд қаласында пайда болып, иске қосылған.

1420-1470-жылы Кашмирдің хуқимдары Зайнул Обин Самарқандтан қағаз ислеуши усталар әкеткен. Самарқандтың қағаз ислеу устаханасы 1450-жылы Ахрар Валийдін мүлкине айландырылған.

1520-жылы Самарқанд қағаз устаханасы Карасуу бойында жайластырылып, оның күши 7-8 дигирман күшине жеткерилип, қағазының жақсы сыпаты бойынша дүньяға мәлим болған.

1715-1720-жылларда қағаз устаханалары Қоқанд, Ташкент қалаларында пайда болады.

1918-жылы Бухарада 40 жумысшы ислеитуғын устахана дүзилип, ол 1992-жылға шекем пул қағазларын ислеген.

1932-жылы Ташкентте Өзбекстан қағаз комбинаты (фабрикасы) иске түсирилген.

1988-жылы Ангрнде картон ислеитуғын фабрика пайдаланыуға берилген.

1995-жылы Ташкент қағаз фабрикасы қурылды.

1997-жылы Наманган қағаз фабрикасы иске түсти.

480

—Дүньяда биринши қағаз пул қашан пайда болды екен?

—Ең биринши қағаз пул 812-жылы Қытайда басылып шыққан, ал 970-жылдан соң, қағаз пул дүньяға кеңнен таралған.

481

— «Газета» сөзи орыс сөзиме?

— Жок. «Газета» сөзи италиян тилинен алынған. Оның тийкарғы себеби XVI әсирде Венецияда пул орнына майда мыс тенгелер жүргизилип, сол мыс тенгелер «газета» деп аталған. Биринши мәртебе «Письменная известия» («Жазба хабарлар») басылып шыққанда, оның бахасы бир мыс тенгеге, яғный бир «газета» ға бахаланған. Сөйтип уақыттың өтиуи менен тенгениң аты басылымның атына айналып кеткен.

482

—Соңғы жыллары «Қырық қыз» дәстанының авторы Жийен жырау екен, Қурбанбай жырау екен... деген шамалаулар көп айтылады. Бул жөинде сизин пикириниз?

—XX әсирдеги атаклы француз жазыушысы Луи Арагон Французлардың «Роланд хакқындағы дәстан» ын («Песня о Роланде») «Қырық қыз» дәстаны менен теңгергени пүткил дүньяға мәлим. Соған карағанда, бул еки дәстанның да пайда болыуы бир дәуирге туўра келиўиде итимал. Себеби бул дүньядағы адамзат, мәмлекет тәғдирлеринде, бир-бирине усас ўақыялар жүз берип туратуғынын хеш ким бийкарлай алмайды. Сол себебли мен екеўин де оқыдым...

Әуеле «Роланд хакқындағы дәстан» ның тарийхий негизине жүгинейик: Французлардың бул дәстаны 778-жылғы Ронсеваль ущельесинде (шукырлығында) французлар менен Испания арасында жүргизилген катал саўашта уллы Карл ләшкерлериниң дәўжүрек батыры Роланд басқарған топардың гүресин сүүретлеўге бағышланған. Бул дәстанның бизиң дәўиримизге жеткен биринши қолжазбасы, ўақыяның өзинен, шама менен, 400 (төрт жүз) жыл соң, 1170-жылларда пайда болған. Усылай болғаны ушын сол урыстан соңғы 400 жыллык дәўирлердиң хәр қыйлы жағдайлары, адамлардың өмирге жаңаша көз-қараслары бир нешше формаларда аз-азлап дәстанға кирип бара бергени даўсыз, әлбетте. Бул шығармада патриотизм идеялары, монументаль образлар күшли көрсетиледи. Ал, «Қырық қыз» ға Луи Арагонның тәнхә көз-қарасын еслесек: «Гөззал Гүлайым—бул Роланд, Оливье—бул Арыслан, Отбасқан образлары менен үнлес»... Усыларға тийкарланып «Қырық қыз» дәстанының тийкарғы ўақыялары да VIII-IX әсирлерге тийисли десек бола ма? Мениңше, сөзсиз болады. Мәселен, тарийхта VI әсирде биринши рет гүллән түркийзибан қәўимлерди бир патшалыққа бириктирген Бомин шахтан соң, оның иниси Истомин шах та хәкимиятты қолларында тутып тура алмағаны, ал VIII әсирге келип, Элтараш шах түркийзибанларды екинши рет қайта бириктиргени мәлим. Әттең, ол да узак даўам етпей, патшалық тарқатылғаны себебли көп қәўимлер хәм қабилалардан ибарат өжет минезли, адыр, жаўынгер түркийзибанларды қайта бириктириў ислерин өңшең түркийзибан хаяллар қолға алған болыўы да итимал. Өйткени, бул дәўирде уллы пайғамбарымыз Мухаммед әлейхиссаламның, «егер ата-анан теңнен шақырып қалса, биринши рет анана бар... екинши рет шақырса да... үшінши рет шақырса да әуеле анаңа бар... оннаң соң әкеңе...» деген тағлайматлары шығыс мусылманларында, әсиресе түркийзибанлар арасында күтә кеңнен таралып, хаял-қызлар күтә жоқары бахаланған гезлер болып, әне усыларға байланыслы хаяллар оғыры йошланған хәм көп-көп мәртлик ислерди жалпыламай баслаған пайытлар еди.

Тап усы дәуірде Ирактың Басра қаласынан шыққан шайыра хаял Раббия ал Адабия (719-801) айрықша мәртлік пенен бір қолына лаулаған отлы шырақ, екінші қолына суу толы қуман көтерип: «Әй, инсанлар, егер сизлер дозактан қорқып, исламды қабыл етсеңіз, мине, суу күйып, дозакты өширемен, егер, сизлер бейиштен дәметип исламды қабыл етсеңіз, мине, бейишке от беремен. Нендей шешимге келсеңіз де шын қәлбиниздің бұйрығы бойынша қылыңлар!...» деп аұыллар менен қалалар арасында тынымсыз сүрен таслап жүргени де тарийхтан мәлим.

Бул жағдайлардың хәммеси де өз уақытында Туран елдерінде тезлік пенен тарап, жасларды, соның ишінде, әсиресе хаял-қызларды күтилмеген мәртліклер көрсетиуге илхамландыратуғын жағдай болғаны сөзсиз...

Және бір хұжетке итибар қылайық: XI әсирдеги уллы Хорезм шахтың сарай шежирешиси лауазымын атқарған Абуль Фазл Байғахийдің (995-1086) сөзлери менен айтқанда, «Қарақалпақ гвардиясы» ның тийкарын салыушы қубылыс усы «Қырық қыз» дәстанынан кейин басланған болса ше? Мениңше, солай болған!

Ал «Қырық қыз» дәстанындағы айырым хәдийселердің, пикирлердин бизиң дәуиримизге жақынлығы сезилетуғынына ой жиберетуғын болсақ, дәуірлер өтиуи менен дәстанның аұыздан-аұызға өтиуи нәтижесинде хәр әсирдин шайырлары менен дәстанды жырлаушылары, өз заманларының базы машқалаларын да оған киргизип, толықтырып бара бергени де тәбийий қубылыс. Сондай-ақ XVIII әсирдеги қарақалпақ шайыры Жийен жырау да дәстанға өз халқының айырым машқалаларын қосып жырлаған болыуы да сөзсиз. Оның үстине, «Қырық қыз» XX әсирдин орталарында Курбанбай жыраудан жазып алынғанын, бирақ ол да бул дәстанның түп-тийкарын сақлау менен, оған өз заманының тыңлаушылары ушын керекли деп есаплаған уақыяларды өзінше киргизгенин де дыққаттан шығармауымыз тийис...

Ал базы түркийзибан мәмлекетлердин территорияларында «Қырық қыз» атамасы менен естеликлер барлығын көз алдымызға келтирсек, «Қырық қыз» дәстанының түпкиликли енедәрек уақыясы ертеде VIII-X әсирлерде болып өткен, деген исенимде тоқтаймыз. Бәрше түркийзибанлар еле бир-биринен толық айырылысып болмаған дәуірде пайда болған биринши миллий дәстанларымыздың бири «Қырық қыз» деп түсинсек, я өтмиш дәуирге, я бүгинимизге қылап-лық қылған болмаймыз, мениңше.

Егер түркийзибанлар — өзбеклер, казаклар, кыргызлар, түркменлер, әзербайжанлар, татарлар, башқұртлар, карақалпақлар... деп аталатуғын миллий мәмлекетлерден ибарат десекте, бәри бир, хәр дәстан әуелинде белгили адамлар, кәуимлер тәрәпинен дәрәтиләтуғынына ақыл жууыртсақ «Қырық қыз» дәстаны, мениңше, өзлериниң өмир жолын түркийзибанларға нөкерликтен баслаған жауынгер карақалпақлар деп аталған кәуим ўәкиллери тәрәпинен дәрәтилген. Усы себептен «Қырық қыз» дәстаны бизиң жауынгер халқымыздың ана дәстаны болып дүньяға келген, деп тастыйықласақ, басқа түркийзибанлардан хеш қандай дау шықпайтуғынына да толық исенемен.

Усындай жуумақ шығарылса да, бир өкинишлиси, қайсы халықтың кәлиплесиуи қаншалық ертеректе жүз берген болса, сол халық ҳақында ҳақыйқый хұжетлер сонша кем табылатуғыны да тәбийий...

«Қырық қыз» дәстанын жырлаушылардан, бүгинлиги бизге аты мәлим Жийен жырау екенин тастыйықлап XVIII әсирге ийек артканымыз бенен дәстанның тийқарғы дәрәтиушисин табуу мүшкил. Мәселен «Роланд ҳақындағы дәстан» ның изинде хәтте Туральдо деген адамның исми жазылып қойылғанына қарамастан, француз изертлеушилер тәрәпинен Туральдо дәрәтиуши автор сыпатында мойынланбайды екен. Оның үстине бәрше түркийзибанлар ушын устаз шайыр, алым, XI әсирде жасап өткен Юсуф Хос Хожибтиң уллы дәрәтпеси «Қутадғу билиг» те яғный «Саадатқа (бахытқа) баслауыш билим» де:

Атымны билмесинлер, өзимни көрмесинлер,
Излеп тапмасынлар, сөзимни тугатайин...
Чаендек чақадылар, чибиндек сорадылар,
Көпекдек қападылар, қайсы бирини урайын...»

дегениңдей, «Қырық қыздың» тийқарғы дәрәтиушиси өзиниң заманында өз атын сыр тутқан болса да, тәәжип емес.

Ҳақыйқатына келсек, бул уллы дәстан, мениң ойымша, нөкерлик ўазыйпасына мәңги садық болып жасаған жауынгер карақалпақлар арасынан шыққан бир дана шайырдың өз дәуириниң ҳақыйқатлығына сүйенилип пайда еткен уллы дәрәтпеси.

Усы қарада, неликтен де, қәлбимди әлле қандай мақтаныш сезимлери бийлеп: «Айтыңшы, хаял-қызлардың жауынгерлигин, Ыатанына болған меҳир-мухаббетин жырлаушы «Қырық қыз» киби дәстан Европаның қайсы елинде бар?» дегим келеди...

— Уллы шайх Сайидо Насафий (XVII әсир) өз уақтында «Дүньяның бәрше адамлары нур излеп жасайды, лекин олар нурды әуеле өзлеринен емес, басқалардан ізлейди. Усы жол менен ким қанша излесе, ол нурдан сонша қашықласады» деген екен. Буны қалай түсинсе болады?

— Шайх Насафийдің бул пикири, Ийса пайғамбердің «Өликті тирилтиуге құдиретим жеттидағы, ал ақмақты дүзетиуге илажым болмады» дегенин тастыйықлаушы оғада дурыс пикир. Хакыйқатында да кимде-ким өтмиштеги уллы алламаларымызды оқып, оларды хәр тәреплеме үйренсе, нурды әуеле басқалардан емес, тәнхә өзинен ізлеудің мәнисин терең уғынар еди.

Усы кәрада уллы алламаларымыздан бириниң мәңгилик халық даналығына айналған мынау тәлийматына дыққат бериниз: «Хәр инсанның қәлбинде төрт қыйлы нур бар. Соның менен бирге, сол төрт қыйлы нурдың төрт қыйлы душпаны да бар. Олар инсан қәлбинде мынадай тақылетте жайласқан:

Биринши - ақыл нуры, оның душпаны фәзеп;

Екинши - илим нуры, оның душпаны тәкаббырлық;

Үшинши - кәнәәт нуры, оның душпаны ашкөзлик;

Төртинши - сақыйлық нуры, оның душпаны бәрхә өзгелерден дәме етип жасаушылық...»

Мен сизге буннан артығырак түсиник бере алмайман. Ендиги жағы өз еркиңизде.

— «Ваххабизмнің» шығысы жөнинде айтасыз ба?

— Бул өзінше диний ағым (бағдар) жүргизбекши болған Мухаммед ибн Абдаль-Ваххабтың (1703-1787) аты менен байланысly болса да, оның төркини исламның төрт мазхабынан бири имам Ханабалий (VII-VIII әсирлерде) мазхабынан басланады. Имам Ханабалий өз уақтында «исламды тазалау керек» деген пикир менен жасаған. Ол бул пикирлери ушын ауыр жаза тартқанда да өзиниң пикиринен қайтпаған.

XVIII әсирдә: Арабстанда қайта пайда болған бул диний ағым хәзир Сауд Арабстанында арнаулы идеология сыпатында жүргизилген менен, хакыйқатлық буннан қашық. Себеби «Ваххабизм-байлықтан қашыу, әллекимлердің себебинен байыуға қарсылық» деген менен,

«Ваххабизм» өзи тутқан жолға қарсыларға экстремистлик усылар менен соққы бериўди мақсет етеди. Хәзирги күнде Кавказда бул диний усыл тийқарғы қуралға айланған. Бул әлбетте зыянлы!

485

—Туўысқанлардың өз-ара қарым-қатнасына байланыслы кеңесиниз?

—Қысқасын айтсам, түркийзибанлардың арасындағы түсиниксиз сырларды ғана емес, пүтқил әлемнің түсиниксиз сырларын да басқа жақтан ямаса әллекимнен емес, хәр ким тек ғана өзинен излеуи тийис. Усының менен бирге, сизге Уллы пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның хәдислеринен екеуин тәкирарлайын. Бириншиси: «туўысқан-туўғанларыңыз бенен қарым-қатнасыңыз жақсы болсын. Олар саған жақын жерде я алыста жасай ма, паркы жоқ, ең баслысы, бир-бириңизге мехир-мухаббетиңиз бузылмасын», екиншиси: «билиңиз, қәлбиниңиз бес нәрсе бузады. Олар: орынсыз көп жеу, көп уйқылау, бийорын көп күлиу, бәрқулла дүнья арттырыу ғамында жасау, харамнан жеу».

Мине усы нәсиятларды есте тутып жасасаныз, сонда туўысқанлар арасындағы бирлик ҳаслан бузылмайды.

486

—«Хақыйқый дурыс тилекти ғана Тәңитаала иске асырады» деген гәп бар. Кеңрек түсиндиресизбе?

—Әпсана: Ерте заманларда Хорезм шахларынан бири қырық мәртебе үйленип, хәр үйленгенде ол : «әй, Алла, бир перзент бер» деп налынса да, хеш биринен перзент көрмепти. Шыдамай қырық бириншисине үйленген соң, арадан көп өтпей-ақ, жас келиншектің хәмиледарлығы билинипти. Буған шах шексиз қуўанып, үлкен тойға таярланады.

Хаялдың айы, күни толып жас босанған екен, адам баласына усамайтуғын тулып секилли бир нәрсе туўылыпты. Шахтың қәхәри келип, хаялды өзи туўған сол тулып секилли нәрсеси менен қосып дарға асыуға буйрық бермекши болғанында, бас кеңесгөйи шахтан рухсат алып, былай депти:

—Уллы шахым! Сиз бул хаялыңызды дарға аспастан бурын өзиниз, бас үезириңиз хәм усы хаялыңыз бенен үшеуиңиз бас қосып, туўылған тулыпты сртаңызға жатқызыңлар да, хәр бириңиз өз қәлбиниңизде бәршеден жасырын нендей сырларыңыз болса, бир-бириңизге жүзбе-жүз отырып хеш қыпсалмастан сол сырларыңызды ашықтан-ашық айтысасыз, деген тилегим бар.

169

—Сонда не болады? — дейди шах.

—Билесиз, Тәңиритаала бәрше Ұақытта хакыйкатлықты, дурыс тилектің тәрәпдары. Хакыйкатлык ортаға түссе, Тәңиритаала, бәлким, бир кәрамаат көрсетер деген үмитим бар, уллы шахым!

Шах оның кеңеси бойынша тезлик пенен бас Ұәзирин, тулып тууған хаялын айналасына моллам дөгөрек қылып отырғызады да, бас кеңесгөйдің өтинишин ортаға салады. Олар буған келиссе де, хеш бири ишки жасырын сырын биринши айтыуға жүрексинбей, бир-бирине «Сиз басланыз... сиз баслаңыз...» деседи. Шах шыдамай гәпти биринши баслауға мәжбүр болады.

—Билесизлер, — дейди ол аұыр гүрсинип. — Мен үлкен бир елдің шахыман. Гүллән нәрсем жеткиликли. Соған қарамастан, қәлбимде барлық Ұақытта хәммеден жасырын мынадай бир сыр турады: Еки адам дауласып алдыма келгенде, олардың қайсысының қолында бир алма көрсем, сол алмасын маған берер, деген дәме менен, оның гүнакар екенлигине көзим жетсе де, сол алмасы бардың тәрәпин туткым келеди...

Шах сөзин ада етиуден тулып әсте-әсте қыбырлайды.

Нәубет бас Ұәзирге бериледи:

—Билесиз, уллы шахым, мен сизиң бас Ұәзириңизбен. Бәрше ислеримди сизиң атыңыз бенен жүргизип, пүткил елимизге не қыламан, кимнің үстинен қандай хәким шығараман десем, өз билгенімди иске асыраман. Сиз мениң бул сырларымнан түк бийхабарсыз да. Соған қарамастан, мениң қәлбимде шешилмес түйин киби: «неге өзим шах емеспен?» деген бир әрман турады. Сол ушын хәр күни бес Ұақытлы намазымнан соң: «Әй, Тәңиритаалам, бул шахты тезирек алагөр, орнына мени ғана шах қылагөр» деп дууа қыламан...

Ортада жатырған тулыпта инсан зүриятына тақаббил он еки мүше пайда болып, жаңа тууылған бөпеге айналады.

Нәубет хаялға жетеди:

— Әй, уллы шахым, кеширесиз! Билемен, сиз мени күтә жақсы көресиз. Сиз меннен бұрынғы қырық хаялыңызды бир төбе, мениң бир өзимди бир төбе деп түсинесиз. Соған қарамастан, хәр күни кеште, уйқыға жатар алдынан, калима-шадат қайтарып болып, көзлерим уйқыға кеткенше, азаңда бисмилла деп орнымнан турғаннан баслап күни менен: «Әй, Тәңиритаалам, усынан шах тезирек қаза тапса, соннан соң мен тоғайларда мал бағатуғын бир шопанға тийип-ақ, бир баска бир бас болып жасасам, саған ырзаман! Әне, усыған имканият туұдырагөр, Тәңирим!» деген тилек тилеп жүремен.

Хаял сөзін ада қылыудан ортадағы бөпе шыр-рр етип жылап, аударылып, түседі...

Үшеуінің де жүзлерінде теңнен Төңритаалаға разышылық билдириуіші кууаныш ізлери көринеде. Бірақ шах бөпенің қыз екенін абайлапты да, өзінше бір гүрсинипти.

Сонда оларды тынлап қапталда отырған бас кеңесгөй гәпке арала-сады:

—Әй, уллы шахым, мине хақыйқатлықтың күши! Енди гүрсинбе-низ. Сиз күдирети күшлиден бәрхәма« бир перзент берегөр», деп соранып жасадыңыз. Мине, ол сизге бир перзент берди. Қыз да перзент ғой! Әзелден Тәңириме ишки қәлиб тилегинизди ашық айтып, «маған ул берегөр» деп сорағаныңызда, ол, бәлким, ул берген болар еди!

Шахтың көзлеринен жас айланып, бас кеңесгөйге бас ийипти.

Усыннан соң шах та, бас ўәзир де, қырық биринши хаялы да өз қәлблерінде бир-биринен түе, пүткил елинен жасырын бир де сыр сақламай, дурыс тилек тилесип, ақыбетінде, сол шах көп уллы, қызлы болып, пүткил ели менен бахытлы дәуран сүрипти...

Хақыйқатлықтың хәм дурыс тилектің нәтижеси деген ұсы болса керек!

— Орта Азияның хаял-қызларына бурынғы хәм хәзирги мүнәсибетлер?

—Әўеле, XIX әсирдің 70-жылларында франциялы алым Бурдан ханым деген хаялдың Түркистан хаял-қызларының тәғдирин изерт-леўге келип, аўыл хәм қалаларды аралап жазған мақалаларына дыққат бөлсеңиз: «Бизің Европаның «мәдениятласқан» деген аты бар хаял-лары,— деп жазады Бурдан ханым.— Мениңше, әдеп-икрамлылықты, ийбе сақлаўды хәм басқа да көп үрп-әдетлерди, европалылардың көзлери менен бүгінге дейин «жабайы» деп есапланып келинген, түркистанлы хаяллардан үйрениўимиз лазым. Лесгафт, Дидролардың көзқарасларынан пүткиллей бийхабар Түркистан хаялларындағы әдеп-икрамлылық жолларын терең үйренип, бул мәселелер бойынша бизің француз хаяллары ушын қолланбалар жазса арзыйды...»

Ал, хәзирги мүнәсибетлерге келсек, атлары әлемге даңқлы хаял-қызларымыз дүньяның хеш бир мәмлекетиниң хаял-қызларынан ағаў я мынаў дәрежеде кем, я билимсиз, я ақылсыз емес деў де жеткиликсиз. Керисинше, хақыйқый әдеп-икрамлық бойынша Франциялы алым Бурдан ханым таңланған дәуирдегилерден де жоқары әдеп-икрамлы.

— Еркеклер неге көбінше сулыў хаялларға куштар?

— Усыған қарап мен еркеклердің ышқы-сезимлери жүрегінде емес, көзлерінде болса керек, деген ойға берилемен!

— Хажысыз, айтыңыз: Оразада умытқанымнан тамақ жеп қойсам ше?

— Өзин адам болғаның менен асқазаның қасқыр. Абайсызда топылған қасқырдан қутылығу үшін ислеген базы ислеринди Тәңири-таалам кеширсе керек.

— Әйемги грек алымы Пифагордың (570-500) адамларға он нәсияты бар дейди. Есиңизде болса тәқирарласаңыз?

— 1. Өзиннен зор менен урыспа. 2. Өжет пенен тарыспа... 3. Қызғаншақ пенен отырыспалас болма. 4. Ладан менен айтыспа. 5. Еки жүзлі менен дос болма. 6. Өтирикши менен қарым-қатнас қылма. 7. Сықмар менен көп әнгимелеспе. 8. Иши тар хәм қызба менен шарап ишпе. 9. Хаяллар менен көп отырма. 10. Өз сырыңды баска инсанға айтпа.

— «Самарқанд сайқали», «Бухарайы шәрип» демектиң мәнилери не?

— «Сайқал» — «гөззаллық, нағыслылық» деген мәнилерди аңлатады. Хәқыйқаттан да, Самарқанд гөззал, нағыслы рендери менен жер жүзиниң саяхатшыларын лал қалдыратуғын қала. 1218-жылы Самарқандқа Қытайдан келген Елюй Чу исимли саяхатшы: «Самарқанд хумларының қақпақларын ашсаң, әжайып шараптар жыбырласып турады. Бул шәхәрдің суўларына тор тасласаң тап-таза балықтар оралып шығады. Шарап ислеушилери менен дийқанлары салық төлемейди. Самарқандлылар әлле қандай жаман нийетлилерден кәуип етип, набада урыс болып қалама деген ой менен, қаланың сыртын айландыра кәндеклер қаздырған. Суўлы арналарында бәлент-бәлент қайшылар да көп» деп жазып қалдырған екен.

«Шәрип» — «Куўатлаушы» деген мәнини аңлатады. «Бухарайы шәрип» демектиң мәниси «Бухара ислам дининиң куўаты» дегени. Хәқыйқатында да, Бухара дин хәм илим орайы сыпатында бир гезлери Бағдад пенен жарыса алатуғын қала болған... Хәзир де солай!

—Махмуд аз Замахшарий жөнінде билгим келеди?

—Өзи түркийзибан бола тура араб тилинің сөзлігін дүзген уллы ойшыл. Толық исми-шәрипи Абдул Қасым Махмуд ибн Омар ибн Ахмад аз Замахшарий. Ол Хорезмнің Замахшар шәхәрінде 1075-жылы тууылып 1121-жылы қайтыс болған. Оның гүллән ислери, илими, билими бәрше түркийзибанлар ушын, соның ишинде, қарақалпақлар ушын да уллы мақтаныш!

—XX әсирдің 80-жылларындағы есап бойынша дүньяда Еврей миллети 13 миллионнан асламырақ адамнан ибарат. Соған қарамастан, дүньяның қайсы мәмлекетінде әдебият, мәденият жоқары дәрежеде раўажланған болса, сол раўажланыўларда еврей миллетине тийисли шахслардың ізлери бар. Аз санлы бизиң қарақалпақлар, ең болмаса, өзлери жасаған Орта Азияда неге сондай даңқ шығара алмайды?

—Бул мәселе, хақыйқаттан да, бүгинги бәрше қарақалпақларды хәр төреплеме ойландырып, XXI әсирдеги әўладларымыз жоқары билим ийелери болыўға толық ерисиў менен пүткил, әлемге даңқлы халықлардың бирине айланады деген үмит пенен жасайман...

—Урылардың да пәклери болар-мыш, бул қалай?

—Шынында «уры», «урлық» деген түсиниклердің өзи барып турған напәклик хәм онбағанлық. Деген менен, **бир рәўият** еситиңиз:

Бәрше түркийзибанларға аты айғақ болған бир уры қалай болмасын, түркий патшаның фәзийнеханасына урлыққа түсиўди әрман етеди. Лекин, қараўылларының көплиги себепли фәзийнеханаға кириўге имканият таппай: «жердің асты менен болса да кириўим керек», деген жуўмаққа келеди де, ол қаланың сыртынан баслап фәзийнеханаға дейинги аралықтағы жайлардың астынан жасырын түрде өзине жол қазыўға кириседи. Алты ай ма, бир жыл ма тынымсыз мийнет пенен ойлаған мақсетине жетип, түн ярымында фәзийнеханаға кирсе, бир шетте әлле нәрсе жылтырап турыпты. Оның не екенин анықлаў ушын тили менен жалап көреді. Усыннан соң өкиничили түрде басын шайқаўы менен фәзийнеханадан хеш нәрсе алмастан, өзи қазған жол менен тикке изине қайтады. Ертеңине патша фәзийнеханасына жер астынан жол қазып уры түскенин, бирақ оның хештеңе алмағанын

еситип хайран болады. «Неге алмаған?» деп, ўәзирлерине қайдан болса да, сол урыны табыўды буйырады. Көп-көп машақатлардан соң уры табылып, қоллары кисенленген халда патшаға айдап әкелінеди.

—Әй, уры, — дейди патша бираз мүлайымлықта. — Сонша күнлер жасырын жер астынан жол қазып ғәзийнеханаға кирипсең... Ең болмаса, сонша мийнетің ушын неге хештене алмадың?

—Уллы патшайым, — дейди уры албырамастан. — Ғәзийнеханаға кириўден жылтырап турған бир нәрсеге көзім түсти. Бул мен көрмеген қайсындай ғәўхар екен деп, анықлаў мақсетінде, оны тилим менен жалап едим. Ол дуз екен. Дузынан дәм татқан үйден урлық қылыў-барып турған оңбағанлық! Сол ушын да хештене алмастан, өзім қазған жер асты жолым менен ғырра изиме қайттым...

Патша оның пәклигине, ақылына таңланып, қолларынан кисенди алдырады да, ийнине зер жағалы шапан жаўып, сол урыға өзинің ғәзийнеханасын басқарыў лаўазымын тапсырыпты.

495

—Хақыйқый теңлик адамлар арасында бар нәрсе ме?

—Әлле кимнің хақыйқатлық барлығына толық исенгени жөнінде еситпедим. Бирақ, хәр бир адам баласы бәрхә ең жақсы күнлерди, хақыйқатлық хуқим сүриўин күтип жасайды. Хәтте, ХХ әсирде, бурынғы СССР дәўиринде де, «бизде хәмме теңликте жасайды» деген уранлар-әм аўызларда қайта-қайта тәкирарланғаны болмаса, адамлар хәм халықлар арасында хақыйқый теңлик болмағаны ушын, сол мақтаншақ СССР мәмлекети тырнақлары шириген мисли гөне там киби өз-өзинен унырап қулады ғой.

Теңлик деген нәрсе тек о дүньяда болса керек. Енди пүткил жәхән әдебиятының уллы шайыры Абдурахман Жәмийдин (1414-1492) жүрек төринен шыққан мынау қосық қатарларын оқып берейин:

Бир күнде қаламыздан тек еки адам,
О дүньяға кетти-ушып кетти жан.
Бири тажы-тахтын таслады кетти,
Бири ылашығын қалдырып кетти.
Бирин атлас-шайыларға орады, көмди,
Бирине бөз зорға табылып, көмилди.
Бийопа дүньяда шегип ахыў-зар,
Екеўи жерленди қатарма-қатар.
Арадан өткерип, бир неше жылды,
Олардың қәбирлерин зыярат қылдым.

Көрдим, екеуи де ширип кетипти,
Сүйеклери жерге кирип кетипти.
Мың-мың ойлансам да укладым хасла,
Қайсысы шах еди, қайсысы гада?»...

Әне, адамзат ушын теңлик!

496

—Мен бул дүньяға не ушын келтирилгенимди түсинбеймен. Кеңес айтасызба?

—Тиришилигинизде умытпаңыз: Хәр инсан бул аласапран дүньяны өзине дейингилерден гөре жақсылап жоқары дәрежеде гөззал қылыўға үлес қосыў ушын келтириледи. Дүньяны гөззал қылыў ушын тарийхты көп үйрениў керек. Бул ушын сабыр-тақаат, терең билим, наятый пәклик, жан аямай гүресиў жолларын үйрениў, менгериў керек.

497

—Адамның жақсы жасаўы ушын ең керекли нәрселер нелер?

—Денсаўлық, даналық, өзинди өзиң басқара билетуғын ақыл, хақыйкат дослар керек. Бундай болыўы күтә қыйын. Сол ушын Тәңиритааладан даналық тилеў менен өзиңе дейингилер айтып хәм жазып кеткен, заманласларың айтқан даналықларды тынымсыз үйренип, оларды хәр күнги өмириңде пайдаланып жасаў керек. Даналыққа ериссең, жеңилмес күшке ийе боласаң. Сонда хәмме сениң бул дүньяға кереклигинди түсинеди.

498

—Халқымызды базда апатшылықларға гириптар қылатуғын хәсиретли жағдайлардан екеўин айтсаңыз?

—Биринши, дәрьяның қуяр аяғында жасағанмыз. Суў хәдден тыс тасыса, елатларды басып, ал суў хәдден тыс кемейсе, жана мәқанлар излеўге мәжбүр қылып, халықтың тентенесин шығарады. Бундай жағдайларды ата-бабаларымыз көп мәртебе бастан кеширген. Екинши, халықтың апатшылыққа ушыраўына жасы үлкенлеримиз бенен жасы кишилеримиздин, миллий басшыларымыз бенен халқымыздың араларындағы мүнәсибетлердин базда күтә қопаллығы, хәр кимниң халықтың емес, қарабасының бахтын ойлап хәрекет қылыўы. Қарақалпақлардың тарийхын теренирек үйренсениз усыларды дәл түсинесиз.

175

—Дүньяда ерлери, хаяллары сан жағынан тең болып жасайтуғын, өлетуғын, тууылатуғын еллер де бар ма екен?

—Дүньяда таң қаларлық ұақыялар есапсыз ғой. Швециядағы Руни көлинин кубла тәрөпиндеги Осжо ауылында еркеклер менен хаяллардың саны 1963-1964-жыллардағы есаплар бойынша теңдей. Мәселен, 1964-жылдың 1-январындағы мағлыұматлар бойынша бул ауылда 1117 еркек, 1117 хаял жасаған. 1963-жылы 22 ул, 22 қыз тууылған, 6 еркек, 6 хаял өлген.

—Абу Шукур Балхий (915-жылы тууылған): «Кимде-ким уллы Тауратты, Забурды, Инжилди, Куранды оқығаннан кейин өзине үлги қылып алған 8 пайдасын толық қууатласа, ол да Тенритааланын жоқарыда аталған төрт китабына хызмет қылып, оларды мойынлаған болады» деген екен. Сол 8 пайдалы нәсиятты Сизден тап хәзир еситсем мейли ме?

—Еситиңиз:

1. Қанша дәрежеде қәдирли достың, сүйген зайыбың болса да, ол сениң менен бир қәбирге кирмейди. Сонлықтан, әуеле өзиң жақсы бол, өзине исен, өзиңнің өзгелерге қылған мехириң, жақсылықларың қәбиринди жақты қылады.

2. Барлық бәламатлардан аман болыуың ушын нәпсиңди тыйып жасауың лазым.

3. Қанша дүнья жыйнасаң да, бәри бир, артында қалады. Сол ушын артық-аспай дүньяңды кәмбағал-бийшараларға үлестирип турғаның абзал.

4. Күшим көп, күшлимен деп өзгелерге азап бермей, бар күшинди адамзат ийгилигине сарыплауға әдетлен.

5. Хеш кимнен хеш нәрсени қызғанбай, басқалардың байлық-ларың көпсинбей жасау парыз.

6. Адамлардан гүман етпей жасау керек. «Гүман ийманнан айырады» деген даналық бийкарға пайда болмаған.

7. Гейпара адамлар дүнья жыйнайман деп желип-жортыу менен, өзгелердин хақысын жейди. Ондайлардан қашып жасаған дұрыс.

8. Гейпаралардың ағайинлерине, байларға, хәмелдарларға исенип жасауы арқалы, алды менен өзлерин-өзлери тойдыратуғын, өзин-өзи сүйип, өз пулына исенетуғынларға арқа сүйеп жасайтуғынлығын сизде әдетке айналдырмаңыз...

— Мустақыллық-ғәрезсизлик ата-бабаларымыздың жолларына садмұлықты талап еткени ушын, бабаларымыз дәуиріндеги хәр жылдың, хәр айдың атамаларын билиўиме жәрдем етсениз?

— Меннен бурынғы қариялардан еситиўимше, жыл басын Тышқан дейди екен. Не ушын олай болғаны жөнинде әпсаналар көп. Керек десеңиз жыллардың избе-излиги былайынша болған: Тышқан, Сыйыр, Барыс, Қоян, Улыў, Жылан, Жылқы, Қой, Мешин (маймыл), Таўык, Ийт, Доңыз (бизде «қара кийик»). Әне усылайынша саррас он еки айдан соң Тышқан қайта басланады, және сол избе-изликте даўам етеди. Мине быйыл, 2003-жыл, Қой жылы.

Ал енди ай атлары:

1. Ҳамал айы. Ҳәзирги ай атлары бойынша 21-марттан—20-апрель аралығы;

2. Сәўир айы. 21-апрель — 21-май аралығы;

3. Жаўза айы. 22-май — 21 - июнь аралығы;

4. Саратан айы. 22-июнь — 23-июль аралығы;

5. Ҳәсет айы. 24-июль — 23-август аралығы;

6. Сүмбиле айы. 24-август — 23-сентябрь аралығы;

7. Мийзан айы. 24-сентябрь — 23-октябрь аралығы;

8. Ақыраб айы. 24-октябрь — 22-ноябрь аралығы;

9. Қаўыс айы. 23-ноябрь — 21-декабрь аралығы;

10. Жәддий айы. 22-декабрь — 20-январь аралығы;

11. Дәлиў айы. 21-январь — 19-февраль аралығы;

12. Хут айы. 20-февраль — 20-март аралығы.

12 ай өткен соң қайтадан және Ҳамал айы басланып, усы көрсетилген избе-изликте даўам ете береді.

— Мухаммед пайғамберден соңғы үшінши халип Оспанның жазған Қураны елеге шекем сақланған деседи. Ол жөнинде не билесиз?

— Көп изленип оқыўлардан соң мениң билгеним — Орыслар 1868-жылы Самарқандты жаўлап алғаннан кейин әскерий олжа сыпатында халипа Оспан тәрәпинен жазылған мусылманлардың ең қәдирли китабы болған Қуранды Петербургқа алып кеткен. Сол хәзир де Петербургта сақланады екен...

— Жазыушының хақықый талантлығын калай билсе болады?

— Дөреткен шығармаларынан. Шынында, хәр бир инсан өзінше есапсыз көп сырлы, көп қырлы жумбақларға толы бир әлем. Өз әлеминиң гилти сол инсанның өзінде. Бул жағдайлардың хәммесин жазыушы әўеле тәнхә өзинен излейди. Дурыслап табылмаған жағдайларда ғана басқаларды изертлеп, барлық билгенлерин бас қахармаларында бөлип-бөлип көрсетиўге тырысады. Олар хақықый тенеўлер, хәдийселер арқалы көркемлик пенен тәрийпенбесе, шығарма дурыслап оқылмайды. Шығармасы оқылмаса, автордың, әлбетте, талантсызлығы, шала саўатлылығы, ...

— Адамлардың мий қурылысларында бир-биринен айырмалар болама екен?

— Белгили нейро-биолог Пол Бриссаның изертлеўи бойынша, еркеклердиң орташа мийи 1325 грамм, хаяллардың орташа мийи 1144 грамм болады. Бул сәнелер де қатып қалған сәнелер емес. Мәселен, жоқарыдағы сәнени айтқан Пол Бриссанның өзи өлгеннен кейин оның мийин өлшеп көргенде, 1464 грамм шыққан. Тексерийлерге қарағанда, уллы орыс жазыушысы Иван Сергеевич Тургеневтың (1818-1884) мийи 2012 грамм, уллы орыс алымы физиолог Иван Петрович Павловтың (1849-1936) мийи 1653 грамм, уллы орыс алымы, химик Дмитрий Иванович Менделеевтың (1835-1907) мийи 1571 грамм, атақлы Француз жазыушысы Анатоль Франстың (1844-1924) мийи 1252 грамм болған...

— Жазыушылар аўқамының баслығы лаўазымына келгениңизден кейин талантлы шығармалары менен сизди бирден қуўантқан жас талантлылар болды ма?

— Көп болды. Бирақ биринши келген студентлерден Бахтыяр Генжемуратов пенен Патийма Мырзабаева көбирек есимде қалды.

Бахтыяр Генжемуратов инсанның жүзи қайда бурылса, өмир таянышлары күтилмеген тәрепке өзгеретуғынын дәлиллеўши терең философиялы мәниге ийе, бирақ, оғыры әпиўайы мынадай қосық қатарларын оқыў менен өзін таныстырды:

«Арқаға қарасам, Шығыс оңымда,
Кублаға қарасам, Шығыс солымда...»

Ал, XX ғасырдың 80-жылларында Қарақалпақстанда миллионыншы перзент туылды десіп салтанатлы гәплер көбейіп атырған гезде жас студент Патийма Мырзабаева әллеқандай батыллық пенен жазған мынау қосығын оқыды:

«Миллионыншы бала туылды» десіп,
Бир ел қуаныштан қақпағын қақшыр...
Бир шет еллик келип сорады меннен,
Ким тууылып атыр, бул қайсы халықтан?»
Мен сонда егленбей былай дегенмен:
Миллион дәртли Қарақалпақтан!...»

Абайладыңызба сол жыллары «Миллион дәртли қарақалпақ» деп айтыу хеш кимге аңсатқа түспес еди... Бирақ жас шайыр қыз батыл түрде айтты...

506

—Адамның өмирбаяны, оның бул жумбақ дүньяда из қалдырыуларына тәсир етеме?

—Әлбетте! Бирақ инсанның өмир баяны оның қашан, қайерде, қандай шаңарақта, қайсы миллеттен болып тууылғанынан, қандай билим алғанынан, ямаса қәйттип өлгенинен ғана ибарат емес. Хәмме тууылады, оқыйды, ислейди, өледі... Ал адамның өмир баяны оның өз заманластары, келешегі, жәмийети, миллети ушын ислеген әдиули ислериндеде қыдырылады. Егер, инсан барлық патриотлық ислеринде пәк жол тутқан болса, ол хәттеки көзлеринен айырылған жағдайларда да, хеш қашан жолларынан алжастырмайтуғын мәңгилик излер қалады.

507

—Ақылдың өлшеу тәрезиси бола ма?

—Ақылдың өлшеу тәрезиси — халық. Халқына сүйикли болып, келешек әуладлар ушын үлги тутарлық айрықша ислерин хәм тек дурыслықты тәрийплейтуғын тилиң бойынша ақылың өлшенеди.

508

— Бүгинги жасыңызға шекем жазыушылыққа қанша уақтыңыз кетип, жумыс пайытларында жүрегиниз, қан айналыу ағзаларыңыз қалай ислеп турғаны жөнинде айта аласыз ба?

179

— Әлбетте, дәл айтыуым мүмкін емес. Бірақ, адамлардың өмір жолдарын изертлеуші алымдардың жазған кітаптарын тауып оқысам: Кім 70 жыл жасаса, оның 23 жылы ұйқыға, 13 жылы хәр қыйлы сөйлесіулерге, 6 жылы аұқатланыуға, 1,5 жылы жууыныуға жумсалып, усылардан аұысқан 26,5 жылы адамның күн көрис ғалма-ғалларына, өзінше ойлы хызметлерине кетеди екен. 70 жылда адамның жүреги 3 миллиард мәртебе урып, 250 миллион литр қанды хәрекетке келтиреди екен...

509

— Дүнья жүзи бойынша бир минутта неше мәртебе телефоннан сөйлесіулер болып, сол бир минутта неше шаңарак тазадан пайда етилип, нешеси бузылады... екен?

—Баспа сөз жаңалықтарына қарағанда, дүньяда бир минутта телефонлардан орташа 280 мың мәртебе сөйлесіулер болып, сол бир минутта, орташа, 68 шаңарак тазадан қурылып, 6 шаңарак бузылады хәм 108 адам өлип, 114 бөпе дүньяға келеди, тууылғанлардан алтауы егиз болып тууылады екен.

510

—Дүньяда неше түрли тил бар екен?

—Изертлеушилердің анықлауы, баспа сөзлерде жәриялаулары бойынша 6 мың тил бар. Солардан 13 тилдің хәр биринде 50 миллионнан аслам адам сөйлейди. Сол 13 тилде сөйлейтуғын халықлардың улыуа саны 1 миллиард 670 миллионды қурайды екен. Егер дүнья халықтарын 6 миллиард деп алсақ қалған 4 миллиард 330 миллион адам 5870 тилде сөйлейтуғын болғаны ғой!

511

— Адамлары еки қолы менен де теңдей жазыуға үйретилетуғын мәмлекет бар-мыш. Инанса боларма екен?

—Инана бериниз. Японияда балалар еки қолы менен тең жазыуға үйретиледи.

512

—Дүньяда миллий алфавитлери (хәриплери) ең көп қайсы тил?

—Баспа сөздің хабарларына қарағанда, Комбоджалылардың тилинде алфавит 72 хәриптен ибарат екен.

—Дуньядағы ең көлемли хәм салмақлы китаплардан хабарыңыз бар ма?

—Хүжжетлерден оқығанларыма тийкарлансам, әййемги дәуирлерден бизиң дәуиримизге жеткен ең аўыр китап Қытайдың Буддалық монастырында сақланады екен. Сөзлери тасларға жазылған бул китап 14300 беттен (тастан) ибарат болып, салмағы 115 тонна екен. Оған 35 миллион иероглиф жазылған. Бул китапты питкерийүге 605-жылдан 1644-жылға шекемги мың жылдан артығырақ ўақыт кетип, оны жазыўға 16 мың монах қатнаскан.

—Ең көп шығармалар жазған хәм бастырып шығарған жазыўшыларды билесизбе?

—Хәзирше дуньяға мәлим Англиялы хаял жазыўшы Уруса Блом (1893-1984). Оның ең биринши «Тигр» («Жолбарыс») деген роман ертеги 1900-жылы басылған гезде, өзи еле жети жаста екен. Ол 1984-жылы 91 жасында қайтыс болғанына шекем 600 роман дөретип кеткен. Оннан соңғы орында орыстың сөз шебери, жазыўшы Владимир Иванович Даль (1801-1872). Ол төрт томлық «Толковый словарь» дан (сөзликтен) тыскары, 145 повесть хәм гүрриндерден тыскары «Матросские досуги» («Матрослардың бос гезинде») деген тоғлам ушын 106, ал «Солдатские досуги» («Әскердиң бос гезинде») деген тоғламы ушын 62 атамда хәр қыйлы тарийхый дәреклер жазып, мынлаған ертеклерди, 30 мыңнан аслам нақыл-мақалларды қайта ислеген.

—Орта Азияның биринши географиялық картасы қашан исленген?

—Орта Азияның биринши географиялық картасы бизиң эрамыздың 2- әсириндеги Грецияның географияшысы, карта ислеўшиси Клавдий Птолемей тәрәпинен сызылып, ол оны өзиниң «география» деп аталған мийнетине киргизген.

—Бүгинги Карақалпақстанның территориясы Өзбекстанның неше пайызын қурайды? Республикамыздың халқы қанша?

—2000-жылғы есап бойынша Карақалпақстанның гүллән территориясы 164,9 мың квадрат километр болып, Өзбекстанның 37,8 пайызын қурайды. Халқы, хәзирше, бир ярым миллион әтирапында.

—Адамның басқа жанлы мақлуклардан тийкарғы айырмасы тили, ақылы екенин билемиз. Булардын бөтен айырмаларын билесизбе?

—Адамның денесинде де температура хәр қыйлы. Мәселен, орташа есап пенен қолтық асты температурасы 36,9 градус болса, бүйрегиниң (бауырының) температурасы 41,3, ал өкпесиниң температурасы 35,2 градус болады екен. Инсан әне усы белгилери менен де басқа жанлы мақлукатлардан ажыралады. Ал, басқа жанлы мақлукатлардан: жарғанаттың температурасы 32, кирпитикендики-35, жылқыныки 37,7, пышықтики-39,3, ешкиники-40, тауықтыки-41, ғарганики-42 градус болады екен.

—Дүньяда динлер көп. Қайсысына қанша адам исенетуғынын билесизбе?

—2000-жылғы мағлыұматларға қарағанда **насраний (христиан)** динине шама менен, бир миллиард 62 миллион адам исенсе, екинши орында ислам дини турады. Оған 600 миллионнан асламырақ адам исенеди.

Үшиниши орында **индуизм** дини, оған 460 миллионнан асламырақ адам исенеди. Бул диндегилер, тийкарынан, Хиндистанда жасайды. Будда динине 250 миллион адам исенеди. Олар, тийкарынан Қытай хәм Японияда жасайды. **Зардуштий** (заростризм) динине де 250 миллионға шамалас адам исенеди. **Конфуцизмге** 153 миллион, **сиңтоизм** динине 32 миллион, **даосизмге** 20 миллион, **яхудийлер** (еврейлер) динине 17 миллион адам исенеди екен.

—«Ышқы», «мухаббет» сөзлери қайдан шыққан? Қартайған адамлар да ышқы мухаббетке бериле ме?

—Куранда ышқы хаққында сөз жоқ. Ышқы деген сөзди биринши мәртебе араб шайырасы суфы Рабия ал-Адабия (719-801) қолланған.

Философ Зеноннан (490-433) «даналар-әм мухаббетке бериле ме?» деп сорағанда, ол: «Әлбетте! Өйтпегенде, дүньядағы сулыұлардан бахытсыз инсан болар ма еди? Өйтпегенде, сулыұларды тек ақмақлар ғана сүйер еди» деген екен. Мухаббет хеш қашан қартайығуды билмейтуғын өмир кубылысы. Ал, қартайғанында мухаббет пайда болған адам, бир аяғы базарға барыұды қәлеп, екинши аяғы базардан кепинлик бөз алып қайтыұды қәлеп турған кимсеге меззеп жасайды.

— Жазыушылардың тәнха өзлерине тән ышқы-мухаббет жөнінде айтасызба?

— Жазыушыда жасырын сыр болмайды. Ол өз мухаббетин өзи жазған шығармаларында хәр кимлердің образларында хәр қыйлы үлгиде айқын көрсетиуге тырысады. Елиу жастағы жазыушылардан бири маған мынадай ғақыя айтып берген еди:

«Жақында, — деди ол — маған бир жас қыз келип, китапларымды көп оқығанын, сөйтип мени сүйип қалғанын айтты. Мен оны сынап көрейин деген пәм менен: «айналайын, мениң қызымдайсыз ғой», дедим. Ол еситпегенсип, мени бирге ауқатланыуға мирәт етти. Аз ғана ойландым да, көндим. Асханада отырып, пулын төлеуге нәубет келгенде, официант бизиң жегенимизден үш есе артық баха айтты.

«Таңланбаңыз, — деди мениң таңланғанымды аңлаған официант, — қызыңыздай адам менен бәзим қурып, пулына келгенде бунша неге сықмарлық етесиз?

«Сиз өйдемеңиз! — деди қыз оған. — Бул мениң асырауға алған баламның жорасы. Пулды өзим төлеймен, — деп ол қалтасынан пул шығарып столға қойды да: — Мә, дәлкек қылмай тийисли пулыңызды санап алыңыз»... — деди.

Сыртқа шығыудан қыз мениң шығанағымнан қолын өткерип алды да:

«Қысынбаңыз! Мен сизди бузыу нийетинде емеспен. Маған үйлениң деп те зорламайман. Эттең, мен сизди сүйип қалғанман. Уллы Испан жазыушысы Сааведра Мигель Сервантестиң (1547-1616) мухаббет жөнінде: «егер, биреуди биреу сүйсе, сүйгенине әпиуайы мыс-мисли алтын, жарлылық -мисли байлық, жылт еткен ушқын-мисли от болып көринеди екен» депти. Сиз де маған сондайсыз.

Мен де жуапсыз қалмай орыс шайыры Михаил Лермонтовтың (1814-1841) сөзи менен «мухаббет мысалы жалынлаған от, оны отынсыз қалдырсаң өшеди» деп едим, қыз мениң қолтығыма тығылыңқырады».

Әне, ышқы-мухаббеттиң усындай көринислери болады.

— Ер менен хаял қосылған биринши шаңарақ қашан пайда болды екен?

—Халық арасында кеңнен мәлим әйемги рәуиятлар бойынша Тәңиритаала әуеле Адам атаны, соң оның қабырғасынан Хауа ананы жаратқан. Олар өз-ара бир-бирин жақсы көрип, биринши шаңарақты тиклеп, оғада көп-көп перзентлер көрген. Ал бул ўақыяға неше мың, неше миллион жыл болғанын хеш ким үзил-кесил айта алмайды. Ал «Сырлы әлем» журналының 1998-жылғы №5 санында жазыуы бойынша: Қытайдың биологиди Чжан Юн исмли алым Пекинде болып өткен халық аралық геология конгресинде, әйемги дәуирлердин тарийхын изертлеулер бойынша Гунжоу деген ўәлаяттында жүргизилген қазылма жұмысларының нәтийжелерине сүйенип: «Биринши шаңарак (семья) буннан 620 миллион жыл бурын пайда болған» деген жуўмаққа келген.

Европалы хаяллар бундай сәнелердин анықланыуын Қытай илиминин утысы деп баҳа берипти...

522

—Сүйгенине гүл усыныў қашан пайда болған?

—Әйемги дәуирлердин тарийхын изертлеуши Эрик Тринкхаўс деген алым Ирактағы қәбирстанлардан бир қәбирди ашқанда, ондағы мархумның буннан 100 мың жыл бурын қойылғанын хәм оған қоса үйге керек буйымлардан тысқары, кушақ-кушақ гүллер қойылғанын анықлаған. Демек, сол заманлардан-ақ сүйгенине гүллер бериў дәстүр болған болса керек.

523

—Жылысатуғын музлар, күтә бийиктен төменге сарқырама суўлар хәм күтә жоқары бийикте суў сақлағышларда болармыш?

—Греландияға барған саяхатшылар 168 метр бийикликтеги таўлар киби музлардың орнынан көшип баратырғанын көрип турып сүүретин де түсирген.

Венесуэладағы Анжел фолз сарқырамасы 979,6 метр бийикликтен төменге қарай ағады екен.

Американың Аризона штатындағы «фонтанлар төбелиги» деп аталған төбешикке қурылған суў сақлағыштан фонтанлар минутына 26460 литр суўды 170,8 метр жоқарыға көтереди екен.

Орта Азиядағы ең бийик деп есапланатуғын Ферғанадағы Арыслан бап сарқырамасы 80 метр бийикликтен төменге ағады екен

—Дүньядағы ең бийик шоққы қайерде екен?

—Гималай тауларындағы Джомолунгма шоққысы. Оны Англия геодезистлери өзлериниң басшысы англичан Джордж Эверестин аты менен (1856-жылы) «Эверест» деп атаған. Соннан соя бурынғы Джомолунгма шоққысы «Эверест шоққысы» деп аталады.

—Казакстанның территориясында теңизлер көп-миш. Бул қалай?

—Казакстанның территориясында хәр бири Арал теңизиниң көлеминдей 17 теңиз бар екен. Бирақ олардың географиялық карталарда көринбеуиниң себеби, сол 17 теңиздиң хәммеси де жердиң астында екен.

—Дүньяда тармақлары көп қайсы дәрья екенин айтасызба?

—Дүньяда тармақлары ең көп дәрья Россияның Енисей (бизинше, Анасай) дәрьясы. Оның узынлығы бес мың километрден ибарат болып, жөнекей киши-киши 196620 сайлар, өзеклер хәм майдамайда 126360 көл пайда етип ағады.

—Шахмат ойыны хәм оның дүнья жүзилик чемпиоңларын билесизбе?

—Шахмат әйjemги ойынлар қатарына киреди. Уллы-уллы шахлар да, патшалар да, әскербасылар да ойнаған. Лекин, дүньялық чемпион атақлары ушын жарыслар XIX әсирде басланады. 1886-жылы өткерилген жарыста Вильгельм Стейниц исмли адам биринши рет жәхән чемпионы болған. Оннан соң, бизиң дәуиримизге дейинги хәр қыйлы жарысларда: Эмманумель Ласкер, Хоссе Рауль, Капабланка, Александр Алехин, Макс Эйва, Михаил Ботвинник, Василий Смыслов, Михаил Таль, Тигран Петросян, Борис Спасский, Роберт Ожеймс Фишер, Анатолий Карпов, Гарри Каспаровлар болды.

—Ишетуғын чай биринши кашан, қайсы елде пайда болғаны туұралы еситкенбисиз?

—Тәуиплер төрепинен 1610-жылы Голландияның Ява тауынан «Кудайдың ем шөплери» деген ат пенен көп шөплер жыйналып,

биринши рет Европаға әкелінген. Шөплерди әкеліушілер, әуелінде, наўқаслардың күндіз де, кеште де 40-50 стаканнан ишип турыуы кереклигин умыттырмай, хәр сапары «чай ишиўди умытпаңыз» деп ескертеди екен. Соннан баслап олар «чай» деп аталған.

529

—Инсан ушын ең қыйын ислер?

—Инсанның өзін-өзи түсиниўи, жасырын сырларын ишинде саклай билиўи, жалаларға төтепки бериўи, бос ўақытларынан дурыс пайдаланыўи, күншиликке берилмеўи сыяклы ислер...

530

—Дүньядағы ең бийик турақ жай хәм ени оғыры үлкен көпир қайерлерде салынғанынан хабарыңыз бар ма?

—Дүньядағы ең бийик жай Чикагода 70 этажлы етип салынған, оның бийиклиги 196,7 метр екен. Ал дүньядағы ең енли көпир Австралияның Сидней портына салынған, оның ени 51,8 метр болып, үстинен еки темир жол рельслери, 8 автобуслар жолы менен бирге велосипедлер ушын да жол бар екен.

531

—Сыртқы көриниси хәм минези танланыўшылық пайда ететугын хаяллар жөнинде не билесиз?

—Және оқығанларым бойынша: ХХ әсирдеги хаяллар арасында Қытайлы Сан Чанг Лин хаялдың бойы 2 метр 40 сантиметр болса, Голландиялы Полин Мигера деген хаялдың бойы тек 59 сантиметр екен.

Америкалы Пери Уошиптен деген хаялдың белине кушак жеткисиз, ал салмағы 399,1 килограмм болса, франциялы артисткалардан Полер (1881-1939) хәм Грендджерлер (1905-1992) исмли хаяллардың хәр бириниң беллериниң қыпшалығы 33 сантиметр болған.

Судан мәмлекетинде ерге шыққан хаял ана болғанға дейин үйиндеги анасы менен сөйлеспейди екен.

532

—Жазыўшылардың, алымлардың, соның ишинде, өзиниздиң де, орта есап пенен суткасына қанша уйқылайтуғыныңызды анықладыңыз ба?

—Оқып билгенлерім бойынша: Немец шайырлары Иоганн Гете (1749-1832), Иоганн Шиллер (1759-1805), орыс алымы, невропатолог Владимир Михайлович Вехтеровлардың (1857-1927) хәр бири суткасына бес сааттан, Америка алымы Томас Алва Эдисон (1842-1931) 2-3 саат уйқылайды екен. Ал мен суткасына 5-6 саат уйықламайман.

533

—Бир сааттың 60 минутка, бир минуттың 60 секундка тенлигин кашан-хәм ким анықлағанын билесизбе?

—Бул нәрсе эрамыздан көп-көп әсирлер бурын Шумерлер тәрелинен анықланған. Олар көп жыл көп есаплаулар жүргизип, жыл айналысы 360 күнге тен, бир саат 60 минутка, бир минут 60 секундка тең болатуғынын билген. Олардың есаплауларына айтарлықтай өзгерислер елеге шекем киритилмеген.

534

—Ғаррылық жөнинде не дейсиз?

—Уллы француз философы Вольтер (1694-1778): «Ғаррылық ақмақлар ушын аўыр жүк, ладанлар ушын қыс, илим-билимлерге ийе ақыллы адамлар ушын күз, яғный, өмириниң зүрәәтин жыйнау пайызы» деген екен.

Ал, мениңше, ғаррылық инсанға қайта келген, лекин келешеги жоқ балалық.

535

—XX әсирде Қарақалпақстан халқының руўхыйлық аңына шын қалби менен хызмет етип, оны және де байытыу ушын шын берилип ат салысқанлар арасынан тәнха өз көзқарасыңыздан ҳазирше маған төрт-бесеўиниң атларын, ойланбастан атай аласыз ба?

—Төрт-бесеўи менен шеклениу надурис. Сөйтсе де, сораўыңыз бойынша айтайын: Олар, мениңше, басшылардан Аллаяр Досназаров, жазыушылардан Сейфулғабит Мәжитов, Мырзағалий Дәрибаев, алымлардан Нәжим Дәўқараев, артистлерден Гүлхан Ширазиева.

536

—Инсан өмирин не менен өлшесе болады?

—Инсанның өмирин — оның неше жыл жасағаны менен емес, дос яранларына, жәмийетине, заманына, халқының келешегине кандай ибратлы ислер қалдырғаны менен өлшесе болады.

187

— «Садақаны сауда бер» демектин мәнісі?

— Пайғамбериміздің хәдислерінде: «инсанның садақаны сауда гезінде бергени мақұл, өлер алдында берілген садақаның пайдасы кем делинеді. Усы пикирди адамлар өзлеринше: «садақаны сауда бер» деп қыскартып алса керек.

— Инсан денесинің қайерінде микроблар көп сақланады екен?

— Тырнақларының астында. Себеби қолларының тырнағы суткасына 0,086 мм өссе, аяқлардың тырнағы 0,004 мм өседі. Қолға жабысқан микроблардың 95 пайызы тырнақлардың астында сақланады. Тырнақлар астындағы кирдің бір граммында 380 миллион микроб болады екен.

— Миллий тарийхымызда Ерназар алакөз бенен Ерназар кенестин айырмалары?

— Олар өз халқын бирликли, бахытлы ханлық өтиралында тоглау жолында бир-бирине альтернатив ислер жүргизген уллы шахслар.

— Келешегимди биліп-көріп жасағым келеді?

— Ойланып жасаған инсан ушын оның келешегі — узын-шубай тунелдің арғы шетінде көринетуғын емески жарық яңлы. Оны анықлау, әлбетте, күтә ауыр машқала. Сол ушын Тәңиритааладан кәрамат соранасыз. Баскасын билмеймен.

— Гейпаралар балаларға «топырақты патасламаңлар?» деп кейиснама қылады. Түсинбеймен.

— Түсиниңиз. Топырақ бүгін аяқларыңның астында болғаны менен уақыт өтиуі менен ол сениң мәңгилик төсегине хәм жамылауғын көрпеңе айналады.

— Әйемги дәуірлердің базы хаяллары не ушын «амозонкалар» деп аталады?

—Мениң оқып билгенлерим бойынша, «амозонка» сөзи еки түрли мәниге ийе. Биринде: ат минген шабондоз хаял түсинилсе, екінши мәнисинде: хаяллар ат мингенде кийетуғын кийимлери нәзерде тутылған. Эпсаналар бойынша амазонкалар киши Азия теңизиниң курғақлықларында жасаған. Олар тийкарынан, басқа кәуимлердин ерлерине турмысқа шығып, ер балалар туўса, оны өзиниң ата-анасына қайтарып берип, қыз бала туўса, өзлери сақлап, атларға миниў хәм урысларға қатнасыў әдислерин үйретип тәрбиялаған. Амазонкалар жөнинде эпсаналар көп. Әйемги дәуир тарийхшыларынан Геродот (490/480–425) хәм Диодор бизиң әйемги бабаларымыз болып есапланатуғын Сак, Массает, Сармат қабилаларында хаяллар жокары орын тутып, жокары хұрметлерге сазаўар болып жасағанын көп дәлиллер менен тастыйықлайды. Уллы батыр анамыз Тумарис (Тумарлы) хаққында бираз мағлыұматлар жазып қалдырған.

Бизиң дәуиримиздеги тарийхшы Жданконың анықлаўлары бойынша, Сырдәрьяның төменинде, Арал бойларында, саклардың қәбирлеринен хәр қыйлы әскерий курал-жарақлар табылған. Ал эрамызға дейинги VI әсирлерде Арал теңизиниң бойларына Скиф кәуимлериниң елшилик тапсырмасы менен жиберилген Валентинниң жазыўы бойынша, Арал бойларындағы қабилалардың жартысын дерлик Акқағаз деген хаял басқарып турған екен.

Билесиз, бизиң «Қырық қыз», «Қыз палўан», «Гүлистан» хәм басқа да дәстанларымызда атаклы хаяллар бас орында көрсетиледи. Бул фактлер бизиң аналарымыз жөнинде «Бурын төрт кереге арасында қысылып жасаған...» деген пикирлерди толық бийкарлаў менен, бүгинги қарақалпақлардың арғы бабалары, хақыйқаттан да түркийзибанларға нөкерлик хызметин атқарған дәуирлерде, олардың хаяллары да «амозонкалар» деген лақап пенен түркийзибанлардың нөкерлери болғанын дәлиллейди.

543

—Мениңше, хәр халықтың гимни сол халықты ең қысқа образлы сөзлер менен сыпатлаў, бүгинине хәм келешегине болған руўхый күшин көтермелеў арқалы халықтың өзине өзиниң коллективлик анты. Бизиң халқымыздың бүгинги гимни қалай деп түсинесиз?

—Хақыйқатынан келгенде, миллий гимнниң текстин дөретиўши шайыр хәттеки, сол миллеттиң өзинен болыўы да шәрт емес. Ең баслысы, шайыр гимнниң хәзир сиз айтқан бас ўазыйпаларын, сол миллеттиң руўхын дурыс түсинетуғын болыўы шәрт. Мениң бул

189

пикирине қарсылық билдиргиниз келсе, мысаллар менен тастыйық-лайман: ХХ әсирдің басында Қытайдың гимнин Бенетект деген инглис шайыры жазған. 1918-жылы Югославия дүзилгеннен кейин Сербия хәм Черногорияның гимнин Даверин Ежко деген чех шайыры дөреткен. Японияның гимни Франц Энкерт деген немец шайыры тәрәпинен жазылған. Тайланд гимниниң авторы француз болған...

Тилекке қарсы, бизиң миллий гимнимиз өз миллетимиздиң үәкили тәрәпинен жазылыуына қарамастан, тексти гимнге емес, жасалма үлгидеги әпиуайы қосықты еслетеди.

544

—Аты әпсана Маман бий, дана Айдос баба, палұан батыр Ерназар алакөз ҳәрқыйлы дәуирлерде жасаса да мақсетлери бир емес пе?

—Бир! Олар қарақалпақ халқын пүткил адамзаттың кең гүзарына әкелип қосыуды мақсет етеди. Әттең, мақсетлерине ерисе алмайды. Буған өз халқының ишки руушылық иллетлери, алауызлықлары себеп болған...

545

—Инсан ушын Тәңиритаала нешеу?

—Екеу. Бириншиси ҳеш қашан өзгермейтуғын Қүдирети күшли Тәңиритааланың өзи. Екиншиси, инсанлар жәмийетин мисли жыл мәүсимлери, хауа райы киби өзгертетуғын жаңа басшысы. Бириншиси, инсанияттың тек төбесинен бақлайды хәм ҳештеңе талап етпейди, ал екиншиси көбинесе қол астындағылардың қолларына, қалталарына қарап ислер қылады.

546

—Әйемги сүүретшилердиң мийнетлеринен ең әзелги күйинде сақланып бизиң дәуиримизге жеткенлери жоқ шығар-ә?

—Бар. Қытайдың Сиянь қаласына жақын жердеги бир қәбир-станында, әйемги Қытай мәмлекетиниң сановниги қойылған қәбирден, буннан 1100 жыл бурын жипекке исленген Будданың сегиз қоллы сүүрети табылған. Сонша жыллардан бери оғада жақсы, таза, ең әуелги күйинде дерлик сақланған бундай сүүретке Будданың сөзлери әйемги Санскрит хәриплери менен жазылғаны да анықланыпты.

—Бир таңланарлығы — бүгін мен базардан өзиме хаса таппадым буган не дейсиз?

—Хеш кысынбаңыз. Жақында Лондон қаласында хаса сатыўшылардың аукционы болған. Сол аукционға дүрмини, компасы, шегілген папиростың қалдығын салатұғыны, суў сақлағышы, ысқырғышы бар, мисли қылыш тақылетте оғада көп түрдеги хасалар сатыўға шығарылыпты. Пулың болса, кәлегининди алдырыўға да болады...

—Дүньяның айырым мәмлекетлеринде хыркыйлы ырымларға, кәраматларға исениўшилиқ қәлиплескен деген гәплер еситтим. Сизше?

—Мен еситпедим, баспа сөзлерден оқыдым: 1941-жылдың 15-июнинде бир комиссия дузиліп, сол комиссияның ағзалары тәрәпинен 21-июнь күни Әмир Темурдың Самарқандтағы қәбири ашылып, сүйеклерин басқа жаққа алып кетиў нийетинде майдалатылған екен. Уллы Әмир Темурдың кәраматынан ба, тап усы күни, яғный 1941-жылдың 21-июнинде Гитлер басқарған Германия сол гездеги СССР мәмлекетине қарсы урыс ашты...

1942-жылдың декабринде Әмир Темурдың сол бөлшекленген сүйеклери қайтадан орнына қойылған екен, және оның кәраматы болса керек, сол 1942-жылдың 16-20-декабрьлеринде СССР мәмлекетинин ләшкерлери Сталинград қаласында гитлершилерге қатаң соққы берген.

Енди буннан ертерек жүз берген хәдийселер:

1922-жылдың ноябринде Англия археологи Хауард Картар исмли алымның басшылығындағы экспедиция бизиң эрамызға дейинги XIV әсирде жасаған Мыср Фараоны Тутанхамонның қәбирин ашып, 40 тоннаға жақын хәр қыйлы алтын буйымларға қосып саркофақты да әкеткен екен. Бул ұайраншылықтан соң, Фараон Тутанхамонның кәраматынан ба, бир жылға жетпей-ақ сол экспедиция ағзалары толығы менен өлип питкен.

Және:

1978-жылы Польшаның королы болған Хазимирдин қәбирин ашқан бир топар Польша алымлары күтилмегенде апатқа ушыраған.

Хақыйқатында, хәр қыйлы ырымлар мың-мың жыллардан бери адамлардың психологиясында жасаўын даўам етпекте. Мәселен, Арқа

Американың тоғайларында жасайтуғын аншылар қабиласы аңға шығар алдынан хәр қандай буйымларға, өсимликлерге сыйынып шықса ғана жолы болар-мыш.

Австралияда да көп адамлар хәр қыйлы буйымларға, өсимликлерге сыйынса, ислери раўаж табар-мыш. Сол ушын да олар өзлери сыйынған хайуанды, я өсимликти: «бизин бабамыз, атамыз, болмаса, әкемиз, я ағамыз, я үкемиз» деп қолдан жасайды екен. Сол Австралиядағы жергиликли халықлардың бир қәўими әлле кимди өзине душпан деп санаса, ушы жонылған ағашты, я пышақты қолына алып, оның ушын сол душпанының үйи тәрепке қаратып турып тилек тилесе, сол душпаны аұырығуға шатылады, болмаса, бир кесапатқа ушырайды екен.

Арктика эксимосларының арасында теңизлердин күшлерине исенип зикир салыўшылық (шаманлық) әдетлери еле ҳүким сүреди..

Кубла Африканың адамлары жаңадан басланған исиниң нәтижге бериўи ушын өз денелерин хәр қыйлы реңлерге бояў менен, хәр қыйлы өсимликлерди, жемислерди, ғозаларды денесине тағып алып, кудаға сыйынуў әдетлерин бүгинге дейин даўам еттирип жасайды екен.

Маланезияда ери өлген хаяллар матам тутыў мүддети питкен соң, ериниң қәбирин ашып, оның геллесин өзи менен алып жүрсе, я үйинде айрықша ҳүрметли орында сақласа, иси келисип кете беретуғын әдетлери бар екен...

549

—Балалар кем туўылып, адамлары аз қазаланатуғын хәм халқы сийрек жайласқан мәмлекетлер барма?

—Балалар оғыры аз туўылатуғын үлке —Батыс Берлин. Ол жерде бир мың адамға орта есаптан 10,6 бала туўылады екен.

Адамлары ең аз өлетуғын мәмлекет Исландия. Халқы ең сийрек жайласқан мәмлекет Австралия, онда мәселен, бир квадрат километрге бир адам туўра келеди екен.

550

—Қәйткенде мәдениятлырақ көринемен?

—Бул ушын тилинди, нәпсинди жылаўлап, қәбирстаннан басқа орынларда көп көз жас төкпеўге хәм хәсиретли инсанлар қасында өзинди шадлы көрсетпеўге тырысып жасап көр.

—Дүньяда түйе тауықлар бойы дәрежесінде жылқылар болармыш. Олар қайсы елдерде бар екен?

—Бойлары тауықтан сәл бийиклеу, ал салмағы 36 килограммнан аспайтуғын жылқылар тек Аргентинада болады екен.

—Бұрынғы СССР дәуірінен есінizde қалған унамсыз хәдийселерден бирин айтасыз ба?

—Бұрынғы СССР гезинде областылық партия комитетиниң биринши секретары республикамыздың биринши басшысы болып есапланатуғын еди. Бир жола, әлле қандай жұмыслар менен оның қабыллауханасында отырғанымда, биринши басшының сол гездеги билимлендириу министрине кийлигип: «Қарақалпақстанда барлық көрсеткишлери бойынша хәмме үлги аларлық хәм таңланарлық дәрежеде жоқары! Енди мен сениң пәмсизлигин ушын жоқарыдан, «Қарақалпақстан мектеп-леринде оқыушылардың үлгериулері күтө төмен?» деген ашшы сөз еситип ғана қоймай, сен ушын өз лауазымымнан босатылыуым керек пе? Аңсаты гәпти көп созбай мендеги мағлыұматынды тез әкетте, жүз пайыз үлгериу болды деп әкел, болмаса хәзир-ақ министрликтен босатыласан!» деген кәхәрли бүйрықты еситкенимди еле умығта алмайман.

—Адамлардың бир-бирине уаслығы неде?

—Келешегинен үмитинде.

—Сыр сақлауда хаял менен еркектің айырмасы?

—Хаял басқалардың сырынан гөре тәнхә өз сырын сақлағыш болады, ал еркек өзиникинен гөре басқалардың сырын сақлағыш болады.

—Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның жеңил дәлкек-күлкилерге көз-қараслары жөнинде рәуиятлар билесиз бе?

—Рәуиятларға қарағанда, пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам бир жола қатар-қурбылары менен отырғанында, кәпелимде хаяллардың еки қабат болыуы, тууыуы туұралы әңгиме қозғалып, бул

Ұазыйпанын хаяллар ушын күтө аўырлығы хаққында хәр қыйлы гәплер баслағанда:

—«Ғам жеменизлер,— депти пайғамберимиз.— Хаял туўатуғын демде Тәңиритааланың бир периштеси келип алдың ашады, бала туўылғаннан кейин екинши периште қайтадан жаўып, әўелги қәлпине түсиреди».

Жәмәәт ағзаларының бири, мыйығынан күлип:

—«Уллы пайғамберимиз, менин хаялым туўып еди. Оған Тәңиритааланың биринши периштеси келиптидағы, екинши периштеси келиўден умытыпты» — деген екен. Отырған жәмәәт бирден дуў күлисипти.

Сонда Мухаммед әлейхиссалам соңғы сөйлеген адамды нәзерде тугып:

—«Халайық, жәмәәтти бийазар күлдирген бенделерге де бейиштин есиги кең ашылады. Мине, сиз ушын да бейишке жолыңыз кеңейди» — депти.

556

—Көп адамлар «бизин заманымызда өзинше тарийх» деп сөйлейди. Солайма?

—Әлбетте, солай. Хәттеки хәрбир өткен күн тарийх.

557

—1952-жылы атаңыз қайтыс болғанда, ислам дининиң талабына муўапық өлиниң хұрметине куран шығартқаны ушын оның жалғыз улы — сизин әкеңиз Қайыпберген диншилликте айыпланып, үш күн камалғаны жөнинде еситкенбиз. Әне сондай руўхта динге қарсылық бурынғысынанда бетер хәўиж алып турған 1984-жылда автоавариядан қайтыс болған әкеңиз бенен анаңызға тийисли мусылманлық талапларды орынлаўдан қорықпадыңыз ба?

—Әке менен ана өз перзентлери ушын қайсындай бәле-қадаларға қайыл болмайды дейсиз. Әкем менен анамның тири теңдеслери мархумларға қандай хызметлерди мүнәсип десе, соларды ислеўге тырыстым. Бирақ бәри әкем менен анамның маған болған мехирлериниң бир тамшысындай жоқ еди. Қолымнан келгенлерин ислеўге қалай талаплансамда, бәри бир, бойымды әллекандай қорқыныш бийлегени себепли, сол гезде ата-анамның кәбирлери үстине салдырған естелик гүмбезге бүгинги мустақыллықтан кейинги көзлерим менен қарасам, қыялымдағыдай болып исленбегенине өкиништен хәр сапары

көзлериме жас аламан да: «бул дүньяда мәңгилик инсан жоклыгы киби, бул тураксыз дүньяда бир Тәңиритаалаға, оның пайғамберлерине де инсанлардың қәлблеринен тысқары арнаўлы естеликлер салынбаған ғой. Мениң ата-анамды да өз перзентлери, соңғы әўладларының хәр бири өзлериниң қәлблеринде сақлап, ара-тура хұрметлерине куран тилаўат кылып турса да, жеткиликли ғой,» деп өзимди жубатаман.

Булардан тысқары кеўлим ырза бир ис әкем Қайыпбергенниң әкеси мениң атам Хәкимнияздың кәбирин де таўып белги қойдырдым.

558

—Айырым жазыўшылар «бул шығарманың мазмунун түсимде көрип жазғанман» дейди. Инанса бола ма?

—Қайсы иске, хақыйкый мәнисинде, қызығып кириссең, сол жумыс хәтте түсине енетуғыны да сөзсиз. Әттең «түсима енди» деп мақтаныўшылардың биразларының дөреткен шығармаларын оқысаң, түсине кирмек тўе, ол жөнинде оңында дурыслап ойланбағанына көзиң жететуғын пайытларда тәкирарланып турады.

559

—Инсандағы мәртликтин, нәмәртликтин биринши белгилери?

—Мәртликтин белгиси ўәдеге опадарлық, нәмәртликтин белгиси ўәдеге бийопалык!

560

—«Өлдин мамай куўрадың» деген гәпке қалай карайсыз?

—Уллы Гомер өз ўақтында «өлилер тирилердин ақыл хәм күш жумсаўы арқалы ғана тирилер қатарында жасайды...» деген екен. Бунда, әлбетте шынлық барлығына инансамда, өз өмиримнен бир мысал: мен әкем менен анамның диўалға илиўли үлкен сүүретлерин ақлықларыма көрсетип: «булар мениң әкем хәм анам!» десем, өзлерин тирилигинде көрмегени ушын олар инанып жарымайды. Сонда шаўлықлар қалай инанады? «Өлдин мамай куўрадың» деген усы болса керек.

561

—Бул дүньяда не өкинишли?

—Адам баласы күтә ақ көкирек, кеңпейил болып туўылса да, қартайғанда сумлықлы болып өлетуғыны.

— Кайсындай инсанларды өзинизге дос санайсыз?

— Жекке дослыклар өз алдына, әлбетте. Бирақ кимде-ким, тәнха маған жақсылықлар қылмаған менен, Қарақалпақстанымызға әллекандай жақсылық қылса яки қылатуғын болса, оның сыртынан, мениң достым деп мақтанып жүретуғын әдетим бар.

— Таланттың 99 пайызы мийнет деген түсиникке қалай қарайсыз?

— Бул анықлама орыс жазыушысы Максим Горький тәрәпинен айтылған. Мениңше, жазыушыда 99 пайыз талант болмаса қыйын. Себеби, бир пайыз талант пенен күни-түни тыңбасаңда жартыулы хештеңе шықпайды ғана емес, хәтте кисини түнилдиретуғын бас-аяксыз былшылдылар пайда болады.

— Сиз Шығыс илими менен билимин, даналықларын айрықша нурлы деп мақтайсыз. Нурға қарсы қаранғылық жөнинде бир мысал айтып берсеңиз?

— XI әсирде жасап өткен уллы данышпан бабаларымыздан Абу Али Хасан ибн Али Исхақ Низамулмулк исмли инсан пүткил Шығыстың, соның ишинде, түркийзибанлардың көп-көп данышпанлығын бойына сиңирип, сол ушын да, халыққа аса пайдалы көп ислер қылған үәзир. Оның гүллән дана кеңеслерине сүйенип, айналаға данк жайған хәкимдар Мәлик шах, ақырында, сол уллы үәзирин сарайдан қуыуы менен шекленбей, хәкимияттың жалланба адамлары тәрәпинен өлтиртилгенине тарийх гүә. Ол былай:

Сол уллы Абу Али Хасанның лақабы «Низамулмулк» болған. Бул лақаб «барлық мүликлерди, ислерди тәртипке салыушы дана» дегенди аңлатады екен. Уллы Низамулмулк хәзирги Наўайы ўәлаятының Нурата районы территориясында тууылған. Салжук Лухманның әуладларынан Алп Арысланның дәуиринде сарайға жұмысқа алынып, Алп Арысланның өлиминен кейин оның 17 жасар улы Малик шах тахтқа отырғаннан кейин де оған қалыс хызмет етип, патша сарайында 30 жыл үәзирлик лауазымын атқақ ған. Оның әдил кеңеслери нәтий-жесинде жас Малик шах данк шығарып, Бағдад, Нишафур, Герат, Балх, Марыда бир неше мешитлер қурдырған. Хәттеки, Бағдадтағы медресеге «Низамия!» деген ат та берилген. Низамулмулктің айрықша

ақыллы кеңеслери менен Малик шах сырт елдерден келетуғын саудагерлерден алынатуғын бажы пулларды да токтатыуы арқалы, елинде сауда-сатық күшейип, затлар арзанласып, халықтың күн көриси әбден жақсыланады. Бул ушын пүткіл халық өз патшасына ырза болып, нәтижедә ол әлемге мақтанышлы даңқ жаяды. Эттең, патшалықтағы иши тар, сумлық ийелери Низамулмүлкти шахқа жаманлауға усыллар тауып, ақыбетинде Малик шах өзиниң исенимли дана уәзири Низамулмүлкти сарайдан куўады.

Низамулмүлк, найлажлықта Бағдадқа бас алып кетип баратырғанда, хәзирги есап пенен, 1092-жылдың 14-октябринде жауыз нийетли адамлар тәрәпинен өлтириледи...

Қалай болса да, дананың ислери мәңгилик. Низамулмүлктин изинде «Сияр ул-мүлк» деген китабы қалады. Бул китап соңғы әуладлардан әуладларға өтип, айырым ақыллы хукимдарлар тәрәпинен елегә дейин пайдаланып келмекте. Низамулмүлкти өзиниң хукимдарлық гезинде оғада дурыс бахалаушы Әмир Темур болған. Оның өз түзиклеринде жазыуы бойынша, Низамулмүлк бир сапары хажға барыуды нийет еткенинде, бир уллы әулийе оған: «Малик шах мәмлекетиниң хызметинде болып, оның әмелге асырған қайырлы ислери арқалы Тәңиритааланың бенделерине жеткерген жәрдемлериниң өзи хаж қылыу менен барабар», деп жазған екен...

565

—Инсан ушын тилсиз жаўлар?

—От апаты хәм суў апаты.

566

—Сырттан келген хабарлардың сиз ушын хәсиретлиси хәм куўанышлысы?

—Хәсиретлиси — тек жақынларыңнан ғана емес, әллеқайсы инсанның өлими хәққинде еситилген хабарлар, куўанышлысы — танысбилислериниң ғана емес, әллеқайсы инсанның болсада перзент көргени жаңа шаңарақ көтергени хәққинде еситилген хабарлар.

567

—Адамзат тарийхында гейпара миллетлердин тарийхтан биротала жоғалғаны жөнинде оқығанман. Бундай пәлекет бизиң аз санлы халқымыздың басына да дөнбеспе екен?

—Хәзирше кәўиплер сезилмейди. Мениңше, миллет еки жағдайда жоғалады: биринши, тәбияттың аяўсыз апатшылығына гез келсе, екінши, миллеттиң өз арасынан шыққан басшылары тәнхә карабасларының ғамы ушын сатқынлық дәрежелерге өтсе.

568

—Орта Азияда биринши орыс мектеби қашан ашылған?
—1866-жылы Ташкент қаласында ашылған.

569

—Миллетти қандай күш сақлайды?
—Хәр миллеттиң ишки бирлиги хәм оның өзге миллетлерге деген өкпе-гыйнелерге, гүманларға хеш қашан жол қоймай, жан сезимлеринде тек адамгершиликке тийкарланған мехирди мәңги сақлай билиўи.

570

—Сатқынлықтың пайда болыўына себеп?
—Қайсы инсан тәнхә өз өмириниң қыйыншылықларына өзи себепши екенин дурыс түсинбей, тек айналасындағылардан гүманланып жасай берсе, соңында сөзсиз сатқынға айналғанын өзи де сезбей калыўы итимал.

571

—Гейде миллетимди өзгертсем бе екен деген қыял басыма келеди. Неге?
—Бундай ой ең нәмәрт, хәдден тыс өзимшил адамлардың басына келеди. Өз миллетин өзгерткен инсанды оның өз миллети түүе, жанадан ағзалығына қабыл еткен миллеттиң өзиде оған хеш қашан да исеним билдирмейди. Және ескертемен, инсан ушын дүньядағы биринши бахытсызлық — өз миллетин сатыў, өзгертиў.

572

—Тәңиритааланың биреўлигин мойынлаўым шәртпе?
—Шәрт. Олай болмаса Тәңиритааланың садық елшиси Мухаммед әлейхиссаламның хәдислериндеги «Әй, адамзат, бәршениздин түп атаңыз биреў» деген илахий көрсетпеге қарсы келесиз.

—Халқымды, өзімше, қанша сүйсем де, ол мени я мен оны сирә дурыслы түсинбеймиз?

—Халқынды сүйіуден шаршама. Сонда оның сени, сениң оны дурыс түсинисетуғын ўақыт сөзсиз келеди.

—Көшеде адамларды сыртларынан бакласам, бәри дерлик бир-бирин елестирмей, кимлер тез-тез, және кимлери терең ойларға шү-мип... жүреди. Хайранман?

—Хайран болмаңыз. Инсан жолда, көшелерде түе, той, мерекелерде де, хәттеки, уйқыда жатырып-әм өзиниң хәм миллетиниң, хәтте бул дүньяның тәғдирлерин, олардың түсиниксиз ғалма-ғалларын түсиниў нийетинде ойланбай жасай алмайды.

—Бәршемиз жасап атырған бул жарық дүньяға өз баҳаңызды билдирсеңиз?

— Уллы француз философы Вольтер (1694-1778): «Бул жарық әлем бир камақхана, ал онда жасаўшылар хәр қыйлы мүддетке гирип-тар етилген жынаятшылар, деп баҳалаў, хәр адамның өз пикири, онда мәнгилик ойын-заўықларға жай бар деп қараў — бул қыялпаразлардың надурыс пикири. Жер, адамлар, хайўанлар Тәңиритааланың тәртиби бойынша қандай болыўы тийис болса, олар дәл сондай, деп түсиниў — бул дананың ойлаў аламаты», деген екен. Вольтер бул пикирлерди бүгинги хәммемиз ушын әдейи айтып кеткендей түйиледи.

—Бул дүньяны бузатуғын бас күш — Тәңиритаала екенине исенесиз бе?

—Жок. Бул дүньяны бузатуғын бас күш — адамлар! Әсиресе, өзиниң ерискенлерине бийқанәт басшылар бузады .

—Өтмишти үйрениўдиң әхмийети?

—Өтмишти қанша көп үйренсең, бүгиниңди хәм ертеңиңди айқынырақ көриў ушын тәбийий қуяш нурына қосымша қәлбинде сонша көп нур пайда етесең.

—Сизди көп ойландырса да өзиниз жууабын таппайтуғын сораулардан бирин айтыңыз?

—Перзентлерди аналар тууады, бирақ олар басқа биреуге өзлерин таныстыратуғын пайтта неге анасының емес, әкесиниң атын айтыуына нелер себепкер екенлигине ҳазирге дейин исенимли жууап таппайман.

—Ислам дининиң бәрше мусылман инсанларға пайдалы еки тәлийматын айта аласыз ба?

—Биринши, бес уақыт намаз оқыу кереклиги ҳаққындағы тәлийматы. Бул тәлийматты орынлаған инсан күнине бес мәртебе денесиниң ең жука жерлерин жууыуы аркалы экологиялық шараяты жасауға қыйынлық тууылатуғын елдерде кеселшиликти кемейтеди.

Екинши, арақ ишиуди қадаған етиу тәлийматы. Буны мен кеңнен түсіндирмей-ақ, арақты көп ишиудиң ақыбетлерин күнделикли өмир, телевидение көрсетип келмекте ғой!

—Мен бүгинги заманыма наразы кейиптемен. Буған не дейсиз?

—Бундай наразылықлар Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның дәуиринде де болған. Сол ушын ол хәдислеринде Тәңиритала: «Базы инсанлар заманына налынып, маған азар жеткереди. Биреуиниз-әм заманыңыздан налымаңыз. Себеби, мен заманның ийесимен. Күндиз хәм түнди алмастырып хәрекетке келтирип тураман, егер көхөрленсем тоқтатаман» деди — деген екен. Мениң сизге ескертерим налынбаңыз, өзинизди тек жоқарыда хәм тоқлықта көриуди әрман ете бермей, пәклик пенен мийнетлер қылыуға әдетлениңиз. Пайғамберимиз және бир хәдислеринде: Тәңириталада мынадай күш те бар: Кимде-ким нәпәклик жоллар менен жоқары көтерилсе, оны қайтадан пәске түсирип қояды... депти.

Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның бәрше хәдислерин үйрениуге хәм исениуге тырысып жасауға әдетлениңиз...

—Қарақалпақстан Республикасының өз өтмишине хәм бүгинги күнине итибары қалай?

—Онша кәнәәтлендірмейді. Республикамыздың сонша кең жерінде ата-бабаларымыз өзлерінен нендей кәраматлы естеликтер қалдырмаған дейсиз... Елеге дейін олардың орынлары толық ізерленіп, тийісли жуұмақлар шығарылмағаны ишимде бәрхә от жағады.

Үйрениу ендіги жағында-ақ кеннен қолға алынса да, шеп болмас еди. Егер тарийхымыз хәр тәрептеме терең үйренилсе, бүгинги жас перзентлеримиз өзлеринин ата-бабаларының да адамзат жәмийетинен хеш қашан бөлінбегенин сезип, исенип, дүньяны елде кеңирек үйрениуге талапланып, пүтқил жәхән менен бәрхулла жарысып жасауға бар күшлерин салып жасар еди...

582

—Набада хаял болып тууылғаныңызда өзиңизди қалай сезинер единиз?

—Хәр сапары айнаға қарағанымда бул дүньядағы гөззалық тымсалы болған хаяллардың қатарына мендей бәтбешерди Тәңирита-алам неге қосып жаратты екен, деген дәрт пенен ишқысталықта, Тәңриталаама наразылық пенен жеккеликте қалған болар едим. Сол ушын хаял болып тууылмағаным шүқир.

583

—Өлиүден қорқасыз ба?

—Тәбийий өлимнен емес руұхый өлиүден қорқаман.

584

—Баска түркийзибанларға қарағанда қарақалпақлардың аұызски әдебиятында батырлық дәстанларының саны көбирек болуына себеп неде деп ойлайсыз?

—Бул дәстанлар қарақалпақлардың бир орында көп жыллар жасай алмай көп әсирлер дауамында бәрше түркийзибанлардың тәғдирлерине сақ нөкерлик лауазымын да турақлылық таппағынының айқын дәлиллери сыпатында келешек әуладлар ушын дәретилен берген ғой.

585

—Қарақалпақлар генже халықлардан деген-әм болжаулар барлығын билесиз бе?

—Нуұх әлейхиссаламның уллы кемеси тоқтаған Арал бойларында, Нуұх әлейхиссаламның үшінши улы Ефастан дөреген уллы Түрк

исмли бабамыздың биринши перзентлери қатарында пайда болып, усы меканда мәңгілік Ұатан қылып жасап қалған қарақалпақтардың намысын қорлағанларды хақықый инсанлар сыпатында түсингим келмейди. Ким не ойласа мейли, ким Нууҳ әлейхиссаламнан соң пайда болған адамзат өмирин толық үйрсинип жетиссе, хақықатлықты дұрыс түсинетуғын дәреже жететуғынына исенемен.

586

—Түркийзибанлар өз аналарын күтә хүрметлейди. Ал, өзге аналарды ше?

—Бул жөинде тарийхый дереклер де, хәр қыйлы мысаллар да көп. Мәселен, буннан 750 жыл бұрын өткен хорезмли уллы шайыр Палұан Махмудтың бир жола аты пүткіл дүньяға данғара хинд палұаны менен гүресийи керек болады. Хинд патшасы өз палұанын алдына шақырып, егер хорезмлиден жығылса, ойланып отырмастан өлтиретуғынын ескертип қойған еди.

Палұан Махмуд гүреске бел байлап, Хиндстан шегарасына киргеннен кейин, жол бойында жылап отырған бир анаға көзи түсип, оған өз елинің дәстүри бойынша ийилип, сәлем береді хәм неге жылап отырғаның мәнисин сорады. «Әй, балам, күтә хәсиретлимен, — дейди ана. — Менің жалғыз улым Хиндстанда аркасы жерге тиймеген палұан еди. Енди оның хорезмли палұан менен гүресийи керек болыпты. Еситиуимше, Хорезмнің палұаны оғыры күшли деседи. Егер менің балам сол хорезмлиден жығылса, патша оған «сен пүткіл Хиндстанның данқын аяқ асты қылдың» деп өлтириуге ықырар етипти. Жалғыз перзентимнің өлетуғыны көз алдыма келип, жылап отырман».

Ананың бул сөзлерине бауыры ериген Палұан Махмуд: «Жыламаңыз, ана! Сизің балаңыз күшли. Хорезмлини жығады» деп төселде айтып кетеди.

Ертеңине ол хинд палұаны менен гүрес баслағанда, өзинің оннан бир неше барабар күшли екенін сезсе де, кеше жол бойында жылап отырған ана көз алдына елеслеп, сол анаға мехири ушын хеш кимге билдирместен бир ууытын тауып, диге бүгеди де, жығылған болады.

Гүрес майданына хинд палұанының анасы да келген екен. Хорезмли Палұан Махмудты сол жерде танып, бундай меңирли адамға бир қудадан пайғамберлик қабилет бериўди тилеп, бәрше аламанға жар салады.

Ана тилегин Тәңиритаала қабыл етип, Палұан Махмудты пайғамберлик дәрежеге көтергені хақында аспаннан саза жибереди... Сол пайыттан баслап, Палұан Махмуд пайғамбер деп мойынланады...

Бүгінлігі Хорезмнің Хийуа қаласына келген саяхатшылар пайғамбер деп тән алынған Палуан Махмудтың кәраматлы кәбирин зиярат етип сыйынбаса, өзлерин түркийзибанлардың Хорезм деп аталған бир елине келдик деп есапламайды екен.

587

—Ақлықтарыңыз бенен араңызда жүз берген өзгерислер?

—Бул өзгерислер соңғы гезде көбирек телефонға байланыслы сезиледи. Илтери жыллары мен оларға: «Телефонға жақынлай берменлер», дейтуғын едим. Енди олардың хәр бири маған: «Ата, телефонды көп бәнт қыла бермениз маған звонить етеди...» десетуғын болды.

588

—Айырым. инсанлар ушын үш әрман бар мыш. Оларды атасаңыз?

—Биринши жокары лауазым, еквинши бийесап дунья-мал, үшинши данк.

589

—Бүгинги хаял-қызларымыз хаққында китап жазғым келеди. Кеңесиниз?

—Хаял-қызлар хаққында канша көп жазылса, мен де шын кәлбим менен кууанаман. Себеби олар аналар. Аналар миллеттин хәм сағасы, хәм тәрбияшысы. Хаял-қызлар хаққында жазыудан бурын пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның хәдислерин асықпай оқып шығыңыз. Сизге, ядымда барларынан айтайын:

«Хаялларға ең қымбатлы әзиз киси — ери».

«Хәр бендеге ең қымбатлы әзиз киси — Анасы».

«Тәңиритааланың күшсиз халқы болған хаялларды урманыз».

«Кайсы адам, бир хаялды алдаса, ол бизден емес».

«Ер менен хаял бир-бирине меҳир-мухаббет пенен жасаса, бир-бирине садық жасаса, барлық гүналары бармақ арасынан төгиледи».

«Жәннеттен дөметип жасаған адам, аналардың зейнине тиймей жасасын»...

590

—Биреу әлсе, адамзат әлеми бир адамға кемейеди деп ойлайсызба?

—Жок. Хәр инсанның өлими менен оның орнына заманына ылайық тууылатуғын инсанға бир орын босайды.

—Егер әллекимлерден «сиз қайта тууыласыз, қайсындай кәсіпті таңлар едіңіз?» деп сорасаныз, көбиси «бүгінгі кәсібимди және таңлар едим», дегенди жақсы көреді. Ал сиз ше?

—«Бұл дүньяда келип кеткен инсан, уақытлар өтуі менен баскаша инсан болып қайтадан тууылады-мыс» деген рәуиятты да көп еситкенмен. Егер, мен қайта тууылсам, бүгінгі халымды тәкирарлауды хеш қандай әрман етпеймен. Менинше, ертеңгі дүнья адамлары хәзиргидей алауызлықта жасамай, өз-ара тил табысып биригетуғын болады. Әне, сол бириккли адамлардың аяқ кийимлерине ултарак болып-ақ қайта тууылсам да, Тәңиритаалаға ыразы болар едим.

—Хәзирги адамлардың китап оқымай, телевизор көриу менен қанаат табатуғынын сезесиз бе?

—Сеземен! Бұрынғы СССР дәуиринде, телевизордан көрсетилетуғын хәр қыйлы салтанатлы мәжлислерден басшылардың узын-шубай уәделер берип сөйлеулеринен жалыққанлар көбирек китапка үнилетуғын еді. Енди көрсетиулердің қызыклы түрлери көбейгени ушын ба ямаса техникалык прогресслерге толып-тасып атырған заманға бейимлесюге бет бурдыма, телевизорға үңилиушилер көбейди. Менинше, бул да адамзат өз санасының кемислерин толтыруға асыққанлығының бир белгиси. Сөйтседе, китап оқыға әдетленген жақсы. Себеби китап мисли уйқыдағы ақыллы адам. Ондай адамларды тауып тез-тез уйқыларынан оятып, ойларын тынлап туруы жақсы.

—Биринши басшысы өзгерген жәмәәттің кейпине баханыз?

—Биринши басшының өзгергени, хауа райының, жыл мәүсиминин өзгергени киби бир кубылыс. Адамлар көбинесе бәхәр я жаз келиуин күтеди. Әттен, биринши басшы көбинесе, я гүз, я қыс киби келеди.

—«Әллеким шекеңе урса, оған екінши шекеңди де тут» деген нәсиятқа не дейсиз?

—Бул нәсият — әллекайсы инсанды, я бир миллетти қор қылатуғын дәрежеге түсирмеуи тийис. Бирақта сол уратуғын да, оған шеке-син тутатуғын да, өз тәғдирин миллетинин хәм адамзаттың тәғдиринен бөлип алмай, қалбинде миллетинин бай руұхын беқкем сақласа, ақыбети парахатшылықтың хәм алға раўажланыудың гиреуи.

- Кәсіпкерлеріңізде ладанлық сезесіз бе?
- Баслы ладанлық — дөмегөйлік нийети менен қалем ұслау. Ондайлар, менінше, хақыйқый талантқа ийе жазыушылар емес, жалданба құлларға, күнлікшілерге айналғанлар!

- Қарақалпақстанның аты әлемге мәлим қалалары бар ма?
- Әлбетте бар. Мәселен, Қонырат қаласы жөнінде буннан бир өсірге шамалас бурын қарақалпақ елине келген, миллети башқур Закий Валийдий Тоған исмли шығысты изертлеуши алым өзинин «Естеликлер» атлы кітабында жазғанына дыққат берін: «...Қонырат кишкене қала болыуына қарамастан, Германияның Гамбургі, Англияның Манчестри, Қытайдың Шанхайы сыяқлы қала!...».

- Өз шаңарағыңыздың ағзалары сизди дурыс түсинбесе, көп оқығанды, жазғанды тоқтатар ма единиз?
- Бир мысал: ұллы орыс жазыушысы Лев Толстойдың өмирлик зайыбы Софья Андреева ери туұралы билгиси келгенлерге гейде: «Лев ғырт жилли...» депте айтады екен. Лев Толстой усыны билсе де, жазыушылығын тоқтатпаған ғой... Сонда мен киммен?

- Базы еркеклер хаяллар секили боянғанды жақсы көреді. Сиз ше?
- Инсан өзін жасалмалылық жол менен, айналасындағыларды алдағысы келетуғынын жақтырмасам да, басқаларды өз келбетинен жеркендирмеуіе тырысатуғынларды шеп көрмеймен. Ал, өзим сақал-муртымды көп өсирмеуіе тырысқаным болмаса, денеме ийисли суу сеунип, я азанда кийимлериме уют басып, аяқ кийимлеримди майлап кийген мақлуқ емеспен. Уақыт та таппайман, тапсам қызықпайман да.

- Билимнің көшлігі ауыр жүк пе?
- Жоқ. Бирақ усындай түсиник, хақыйқаттан да, көп оқып, көң изленип, дүньяны кеңирек түсингенлердин басқалар төрепинен дурыслы түсинилмегені себепли ямаса сол көп оқытуғын билимлі адамлардың базы жәмәтте төңке өзлерин журттан асқан дана көрсетуіе мақсетинде «менмен» сирейтуғын әдетлери ушын айтылса керек-ау.

— Шайырларға делбелик тән деседи. Солай ма?

— Бул, менинше, айырым талант ийелериниң хешкимнен тартынбай, өз пикирлерин ашык айтыуларын күнлеушилер тәрпинен айтылса керек. Еркин пикирлейтуғын шайырлар жөнинде унамсыз пикирлер хәттеки ислам дини жаңа пайда болған гезлерде де болған. Бирак оларға қарамастан, пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның өзи исламды ең жайдырығуда хызмет еткен шайырларға базда үстіндеги шапанын шешип беретуғын да болған...

— Өзиме өзим түсиниксизбен. Не қылайын?

— Бизин эрамыздан төрт жыл бурын тууылып, эрамыздың 65 жылында қайтыс болған Уллы Рим жазыушысы Сенека: «айыпкер жазадан қутылса да, оның қорқынышларынан қутыла алмайды» десе, әйемги грек философы Пифагор Самосский (570-500): «хәр күни азанда ояныудан, өзине өзін: «бүгин не қылыуым керек?» деген сорау берип, кеште уйқыға жатар алдында, өзине-өзин «бүгин мен не ислеп үлгердим?» деп сорау бер» деген екен. Уллы даналардың бундай нәсиятларын есте тутып хәм хәр күнги өз өмириниң төжирийбелери бойынша шығарған жуумақларынды көз алдына келтириу менен ойланып жасаған мақул.

— Бир отырыспада бир шыпакер, сизди «ауыр кеселликлерди басынан кеширген жазыушы» деди. Ыраспа?

— Ырас. Деген менен, Инглис жазыушысы Даниэль Дефо (1660-1731) хәтте басына қан куйылған кеселден кейин де, пүткил дүньяға данқлы «Робинзон Крузо» шығармасын дәреткен екен. Усы пикирди жас гезлеримде оқығаным ушын ба, мен де: «егер халқымның тәғдиринен дурыслы шығармалар дәрететуғын болсам, анау-мынау кеселликлерге қул болып төсекте жата берместен, үзликсиз мийнет етемен!» деп өзиме-өзим ант берип тынымсыз излениуге, қәлем тербетууге тырысқанман. Базда жаңа шығармам баспа сөзде жәрияланыудан, базы оқыушыларымның жазған хатлары маған жаңа дәри-дәрмак секилли тәсир ететуғын еди.

— Менделеев хәтте түсинде де таблицалар дүзестугынына карамастан, сәл бос ўақыт тапса, чемодан соғыў менен, ал шайыр Владимир Маяковский түсинде де сөйленип косықлар дәреткени менен шекленбей, бос ўақыт тапса, айнаға карап манлайына гүбелеклердиң сүүретлерин салыў менен шуғылланады екен. Сизиң әдетлериңиз?

— Аз санлы халықлардың жазыўшыларына тек гана көркем шығармалар дәретиў аркалы күнелтиў қыйын. Сонлықтан, мен, көбинесе журналистлик пенен де шуғылланаман.

— Бизиң эрамызға дейин-ақ данқлары әлемге мәлим Софокльдей (496-406), Сократтай (469-399), Аристофондай (445-385), Аристотельдей (384-322), Архимедтей (287-212) даналарды, Искендер Зулкарнайындай (356-323) әскербасыны дүньяға келтирген Греция бүгинлиги неге дүньяның хәр тәрәплеме раўажланған мәмлекетлери қатарында тилге алына бермейди?

— Тез хәм дәл жуўап табылыўы күтә мүшкилли сораў бердиниз. Келешекте усындай сораўлар болмаўы ушын пүткил елимизге: «ертеңги әўладларымыз бүгинги бизлерден де зор билимли, дана, бахытлы болыўы тийис хәм солай болады!» деген шақырық ортаға тасланыўы бүгинги жас әўладты алдарқатыў емес, хәқыйкый шақырық! Хәмме буны дурыс түсинсе, келешегимиз бахытлы болатуғыны сөзсиз.

— Бул дүньяда мәңги тири жасаў жок. Сиз өзинизге дейинги уллы ойшылардың, қайсылары қалай өлгенин айтып өзиниз қайсысының өлимин тәкирарлағыңыз келетуғынын айтсаңыз?

— Кам сүт емген бендениң бәрше қәлегенлери, күткенлери иске асырыла бермейди ғой. Мәселен, әййемги грек философларынан Сократ (464-399) өмириниң соңында зәхәр ишип өлиўге мәжбүр болса, уллы Диоген (404-232) ишимликлерден босаған бочканың ишине кирип жасағанды макул көрип, әйне сол бочкада қаза тапқан. Александр Пушкин 37 жасында өз намысын қорғаў нийетинде дуәлде қайтыс болған... Лев Толстой 82 жасында хәялына ашыўланыўы менен үйинен шығып, темир жол станциясында қайтыс болған...

Енди шығыс алламаларынан Фаридиддин Аттарды (119-1230) жөнинде:

Ол алып сатарлык пенен шуғылланатуғын әкеси Ибрахим қайтыс болғаннан кейин, ата кәсібін дауам еттирип отырғанында алдына келген бир дәрүйш өзине оның итибар қылмағаны ушын, Фаридиддин Аттарға:

«Әй, хожа, сен қәйтип өлесен?» депти. Сонда Фаридиддин оған дыққат аударып: — «сен қәйтип өлсең, менде сондай өлемен-дә!» — деген екен, дәрүйш: «жоқ, сен мендей болып өле алмайсаң» — депти.

«Не ушын?» депти Аттар.

«Себеби сениң жүгиң аұыр, мал-дүньяң көп, оларды көзин қыймайды да. Ал мениң жүгим жоқ, өлимим аңсат» депти де, ийниндеги қоржынын жерге таслай сала, шалқасына жатып сол жатысында көп узамай жан тәслим етипти...»

Фаридиддин Аттар бул жағдайға таң қалып, оны жерлегеннен кейин, өзи де барлық ислеринен ұаз кешиптиде, дәрүйшлик жолына түсип, сол жолда қаза тапқан екен...

Ал, Хорезмге монғоллардың шабыуылы болғанда, ески Ургенч қаласынын дәрұазасын қорғап тұрған шайх Нәжиматдин Кубраны (1145-1229) монғол нөкерлеринен бири тутып алып, дәрриу атына сүйретип баратырғанда, бир мөхирли адам, уллы алламаны танып өлимнен қутқаруу нийетинде «Әй, монғол, саған мың динар берейин. Бенденди маған сат» дейди. Монғол нөкери келисиуге мейилденгенде, ат сүйреткисиндеги Нәжиматдин Кубра тилге келип: «Әй, монғол, сатпа! Бул арзанға сорап турыпты» дейди. Усыннан кейин монғол оны қайтадан атына сүйретип баратырғанда, арбасына сабан тийеп киятырған биреу жолығып: «Әй, монғол, бенденди маған сат, мынау арбадағы сабанымды беремен» дейди. Сонда сүйреткидеги Нәжиматдин Кубра тилге келип: «Әй, монғол, енди сат! Буннан артығына мени дөшким алмайды» дейди. Мың динарға сатылмай, соныңда бир арба сабанға сатылыуды қалеген дана Нәжиматдин Кубраға монғол нөкериниң қәхәри қайнап, тап сол жерде-ақ оны қылышы менен шауып өлтирген екен.

Елин тоз-тоз қылған душпанының қалтасына көп пул болып түспеуін нөзерде тутқан Нәжиматдин Кубраның бул өлими — маған да, хақыйкат үлги аларлық өлим болып түйиледи.

Ал уллы француз жазушысы (хақыйкый өз аты Чари) Франсуа Аруз (1694-1778) 84 жасында өзиниң жазған пьесасын театрда тамашалап отырғанында, тамашагөйлердиң гуркиреген узақ қол шаппатлауларына аса кууаныштан, сол орнында жан тәслим еткени сыяклы өлим келсе де, өкинбеймен. Егерде өлгенимнен соң ата-анамнын қасына жерленип, ата-анам төрепке жүзимди каратып, оларға қолдарымды қаусырып басымды ийип тұрған кишилеу бюстим орнатылса, «бийәрман жасап кеттим!» деп сөйленип жатар едим.

—Инсандағы қалби тарлық хәм ақылсызлықтың көринислери?

—Душпаны түе достының да бахытларын қызғаныушылық, быжықлық, азғана оқығанлары хәм әлдекимнен еситкенлери менен өзін билгиш көрсетиуге талапланыушылық, билими сайызлық, көргенсизлик, қысқасы, өз ойларына күши жетпеушилик...

—Қандай исенимлер инсанда күш пайда етеди?

—Тәңиритааланың барлығына, өзи жасаған кең әлемнің мәңгилік-лигине, өтириклердің өмири келтелигине толық исеним.

— Гүманшылман. Неге?

— Қайсы инсан бул дүньяның сырлары хәм өз досларының мінез-қулықлары жөнинде қанша сайыз түсиникке ийе болса, ол сонша дәрежеде гүманшыл. Хәтте өзи-өзине де гүман менен қарайды. Бул тири инсан ушын ауыр кесел, дәрт. Тез емлениуді баслаңыз!

—Қөйткенде сүйикли, сабыр-тақатлы көринемен?

—«Таныған жерде бой сыйлы, танымаған жерде тон сыйлы» деген нақыл бийқарға дөретілмеген. Сыртқы көринисің бираз төззал болып, қасына келген бийтаньс инсанға да күлешырай менен мехир-лиликтиң излерин көрсете бил. Ал тирилигин ушын шүқирликте, бар тапқанына қанәәттиликте, кемсөзтиликте, азда болса сабыр-тақаттылығыңызды аңлатыуға себеп болады.

— Ушырасқанлар арасынан жақсыларды бирден түсиниу мүмкин бе?

— Бул күтө қыйын. Себеби, өзінше айналасындағыларға, жақсы көриниуге тырыспайтуғын инсан жоқ. Сол ушын да әййемги юнон философы Диогеннің (400-327) күндиз-ақ қолына шам услап жүргенин көргенлер: «не излеп жүрсиз?» дегенде, ол: «жақсы адамларды излеп жүрмен!...» деп жууап бергени әнейилик пенен әуладтан-әуладқа өтпеген.

611

- Кеселдиклердин ең мүшкиллиси?
- Мүшкилли емес кесел жок. Сөйтседе ең ауыры тилден калыу, көзден калыу.

612

- Инсанды сайызға шығаратуғын қылұалары?
- Өсекшилик, Мухаммед пайғамбер «Инсанның бирғана өсек тәпи мисли жалын киби өзиниң барлық жақсылықларын өртеп жибереди» деген екен.

613

- Әкем өз мәкемесиниң жоқары лауазымына сайланыпты, енди мен өзимди қалай тутсам болады?
- Әкең бир мәмлекетке патша болып сайланса да, өзинди бурын қандай кишипейил тутқан болсан, сондай тута бер.

614

- Инсанды дурыс тәрбиялаудағы баслы илим?
- Биринши, дин илими. Ким белгили бир динди мойынлаамаса, ол қәлпеки жасайды. Екинши, сөйлеу илими. Ким дурыссы сөйлей билмесе, ол шынықтырылмастан тайғақ муз үстине жиберилген спортшыларға метзейди.

615

- Инсанды басқалардың хүрметине сазауар қылатуғын, базда мәжбүрий өлтиретуғын иллетлер?
- Инсанның тек өзинен зорларды емес, өззилерди де, қамбағал-ларға да тең хүрмет көрсете билиушилиги, өзин хүрметлерге сазауар қылады. Ал, кисини тирилей өли дәрежесинде жасататуғын иллет, тәғдиринде жүз берген ҳәсиретлерге төтепки бере алмаслық, менменлик, шыдамсызлық, күйгелеклик, өсекшилик!...

616

- Бүгинги Қарақалпақстан ушын сиз сезетуғын үш машқала?
- Бириншиси суу, екиншиси экология, үшіншиси, миллий бирликтин кемлиги.

210

- Бул дүньяны ашыудың гилти кайерде экенин билесиз бе?
—Хәр инсанның өз қәлбиндеги билиминде.

- Гейде сизинде кейпийтларыңыз бузылатуғын гезлер бола ма?
—Бул кең әлем бизлерге дейин-ақ хәр қыйлы даналықларға толы, Тәниритааладан нәзил етилген гүллән диний китапларды айтпағанның өзинде Сократ, Аристотель, Данте, Омар Хайям, Науайы, Шекспир, Мақтымқулы, Бердақ... сыяклы жүзлеп, мыңлап уллы даналар соңғы әуладларға қанша-қанша даналықлар, рәуиятлар, хикметлер толы китаплар жазып қалдырған. Әне, усыларды көз алдыма келтирип «Әй, Қайыпбергенюв, ойлан, сен бул уллылардың қайсысына такаббил жаңалық дәреттин?» деген сорауға дурыс жууап табалмай, кейпим түсетуғын гезлерим оғыры көп болады.

- Бул дүнья ушын сиз, кимсиз, мен киммен?
—Сизди де, мени де бул дүнья ушын ушы шығарылмаған топыр қәлем менен сызылғаны ушын тез өшетуғын суўретлер ямаса көшпели еспе қумның түйиртпеклери десе де болады. Бир күни хешкимге нәмәлимиликте өшемиз, я тегераң ескен жел менен әлле қаяқларға нәмәлим ушып көзлерден ғайып боламыз.

- Бизин заманымызға дейин жасаған түркийзибанлардың тиллерге мүнәсибети қандай болған?
—Бизге дейинги Түркийзибанлар өз айналасындағы мәмлекетлер менен жақсы қарым-қатнас қылып жасау ушын, тийкарынан, үш тилди жақсы билген. Биринши, өзлериниң тилин, күнделики өмирде сөйлеу тили, әскерий тил, сиясат тили деп билсе, екиншиси араб тилин құдиретли илим тили, ал үшіншиси, парсий тилин поэзия тили деп мойынлаған.

- Күнде жууынып жүрсемде базы досларым мени патаслықта айыплайды. Себебин түсинбеймен?

—Күнде жууыныу бул дененнин тазалығы ушын керек. Дос-яранлар менек анык карым-катнас ушын қалбинди таза тутыу — бәрше тазалығыннан ағла!

622

—Жоллардан өткенлерге қол жайып күнелтетуғын үш адамнын бир жерде турғанын көрип бар пулымды биреуине ғана берип едим, қалған екеуи пул алғанға жаман көзлери менен карады. Не қылығым керек еди?

—«Дийуананың душпаны дийуана, байдын душпаны бай» деген даналык бар ғой. Илажың барынша, үшеуине тең бөлип бериуиң керек еди.

623

—Басшылық лауазымда ислегенлердин да хәсиретли күнлери бола ма?

—Егер басшылық лауазым гүрсисинде отырыудан киси кешеги күнин бирден умытып, марапатшылардың жылтырақ сөзлерине исенсе хәм дәмегейлик пенен дүнья жыйнау жолына түссе, ондайлардың босатылғаннан соңғы хәр бир күни ғана емес, хәр сааты, хәр минуты, хәр деми хәсиретке айналады.

624

—Инсанға тән, ең мүшкилли бир ғана кемшиликти атасаңыз?

—Өзинен басқаларды «мен дәрежесинде түсинбейди» деген исеним.

625

—Адамлар бир-бирине хабар жеткериуге ойланылмай қолланыла-туғын сөзлердин тәсирлери жөнинле не дейсиз?

—Ийса пайғамберге түсирілген «Инжил» кітабының биринши төли «Әуеле сөз пайда болды...» деп баслануғынын өзинен-ақ, инсан өз жууапкершилигин дурыс уғыныуы тийис деген мәни турыпты. Демек, бәрше көрамаатлардан да күшли хәм сол көрамаатларды пайда етиуши күш — сөз! Сол ушын да дүнья халықларының барлық тиллеринде: «инсанның хәр кандай хәсиретин умыттыратуғын күш те сөз» деп өнейилик пенен айтылмағанын дәлиллейтуғын әпсаналар, рәуиятлар, хикметлер хәр бир халықта есапсыз. Енди мен гүуасы болған бир жардай: 1941-45-жыллардағы Гитлер Германиясы менен

болған урыс дәуиринде, 1943-жылдың жазында, мениң анамның тууысқан апасы Бийбихан исимли кемпирдин үлкен улы «Қалийла қахарманларша қазаланды» деген хабар келип, буны аўыл кеңес басшылары анаға хабар етиў алдынан, оны бул хәсиретке таярлаў мақсетинде Есимбет деген адамды бурынырақ жибереди. Ол кемпирге келип, «ана, үлкен улыңыз Қалийла Қахарман болыпты!» дейди. Кемпир қуаныштан қорасындағы жалғыз сыйырын қазығынан шөшип, «Сүйиншиге!» деп Есимбетке бас жибин услатады. Есимбет «буны бир өзим алғаным уят болар, Қалийла елдин ер азаматы еди, оның сүйиншисин пүткил аўыл жесин!» деп, сыйырды өкетпестен сол уйдin қорасында сойыўға кириседи. Бийбихан апа Есимбеттин бул исине қуанып, «хәмме аўыл менен бөлишип жейжақ екен» деген ойда тезлик пенен сойған сыйырдын төшлерин салыў ушын барлық ыдысларды айналасына әкелип қояды. Соның арасында аўыл кеңес баслығы келеди. Қараса, Есимбет сыйырды сойып атыр. «Хә, бийшара ана мәрт екен. Онша жыламай, кара асына сыйырын сойдырып атыр» деген ой менен «ха, Бийбихан апа, төғдирге қарсы не шара? Биринши улыңыз әдиўли Қалийла ел ушын қахарманларша қаза тауыпты. Ийманын берсин!» дегени сол, кемпир гәптин төркинин бирден түсинип, қапталына ессиз қулады хәм зир-зир қатып, жан төслим етти... Әне солай, бир хәсиретли хабарды еки түрли сөз бенен айтыўдан да көп нәрсе ғәрезли.

626

— Сиз бенен бир ушырасыўда Қураны кәримди әўселе орыс тилинде, соң өзбек тилинде оқығаныңызды мойынлаған единаз. Мухаддес Қуранда пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламнан басқа қайсы пайғамбердин атлары аталады? Олардан қайсылары бул дүньяда неше жыл жасап өткени туўралыда билгенлеринизди айтып берсеңиз?

— Мухаддес Қураны кәримде 25 пайғамбердин атлары аталады. Олар Тәңиритааланын биринши межири түскен Адам әлейхиссаламнан басланады. Соннан кейин: Идрис әлейхиссалам, Нуўх әлейхиссалам, Худ әлейхиссалам, Салих әлейхиссалам, Ибрахим әлейхиссалам, Лут әлейхиссалам, Исмайыл әлейхиссалам, Исхақ әлейхиссалам, Якуб әлейхиссалам, Юсуп әлейхиссалам, Шуўайб әлейхиссалам, Айюб әлейхиссалам, Зулқафл әлейхиссалам, Муўса әлейхиссалам, Хорун әлейхиссалам, Даўыд әлейхиссалам, Сулайман әлейхиссалам, Ильяс әлейхиссалам, Аляса әлейхиссалам, Юнус әлейхиссалам, Закарья

213

әлейхиссалам, Яхье әлейхиссалам, Ийса әлейхиссалам, Мухаммед әлейхиссалам.

Бул уллы пайғамберлердің атларын Мухаддес Кураннан оқығанымнан тысқары қолыма түскен айырым кітаптардан да оқығаным бар. Өттен, хеш бирінде бул пайғамберлердің жасап өткен дәуірлері, неше жыл жасағаны жөнінде үзіл-кесіл айтылған пикирлерди ушыратпадым. Деген менен, базылары жөнінде азмазлап билгенлерім: Мәселен: Муұса әлейхиссалам бизиң эрамызға дейинги 13-12-әсирде, Дауыт әлейхиссалам бизиң эрамызға дейинги 11-10 әсирде жасаған екен. Олардан тысқары оқып билгенлерімнен: Идрис әлейхиссалам 82 жыл, Нуұх әлейхиссалам 950 жыл, Ибрахим әллейхиссалам 170 жыл, Исмайыл әлейхиссалам 137 жыл, Исхак әллейхиссалам 180 жыл, Айюб әлейхиссалам 93 жыл, Ийса әлейхиссалам 33 жыл, Мухаммед әллейхиссалам 63 жыл жасап өткен. Бул уллы пайғамберлердің баслы максетлери көп Қудайлыққа қарсы гүреслер аркалы дүньядағы бәрше инсанлардың исениуи тийис Тәңиритааланын жалғыз екенлигин мойынлатыу. Ал баслы ұазыйпалары, тийкарынан, үш бәлимнен ибарат:

Биринши, бәрше инсанларға бир ғана Тәңиритаалаға исендириу ушын ислер жүргизиу;

Екинши, бәрше инсанларға қыямет күни барлығын, хәр ким өзиниң бул дүньяда қылған ислерине ылайық бахаланын, Жәннет хәм Дозактан жай алатуғынына исендириу;

Үшинши, бәрше инсанларға, олардың о дүньядағы хәм бул дүньядағы ләззетке ерисиу жоллары тек Тәңиритааланын аты менен байланыслы екенин түсиндириу!

627

—1990-жылы сиз Меккеге хажылық сапар қылғанда да жазыушы сыпатында күнделик те жазған болыуыңыз итимал. Саудия Арабстаны жөнінде кенирек айтып бересіз бе?

—Қолым жазыуға келип, көзлерим көрип турса, күнделик жүргизетуғыным сыр емес. Күтә қысқа жазаман. Ал сизин сорауыңызға тәкаббил сорауға бурында жууап берген болыуым мүмкин. Солай болса да, хәр қыйлы баспа тарауларында басылған кітаптардан оқып, ауызски Рәуиятлардан, әпсаналардан, хикметлерден еситип сон 1990-жылы өзим барып анықлауым бойынша Хажылық сапар Саудия Арабстанынын Мекке қаласынан басланады...

...Араб елдеринде көп жыллар өз-ара хәр кыйлы урыслар болып, нәтийжеде, 1902 жылда Абдулазиз ибн Сауд исмли адам мәмлекет басына шыккан екен. Соннан 1932-жылға келип, мәмлекетке «Арабия ас Саудия» яғный «Сауд Арабстаны» деген ат бериледи.

Мәмлекет ислам дининиң талап еткен ызымлары бойынша басқарылады. Басқа мәмлекетлер сыяклы өз Конституциясы жоқ екен. Мәмлекет басшысын патша деп атайды. Басшылық атадан балаға, яғный, әуладтан әуладқа өтип бара береді. Патша «Еки Мешиттин хызметкери» деген атаққа ийе болады. Бул еки мешиттин бири: Меккедеги Масжид-ул Харам, екиншиси, Мадинадағы Масжид ун-Набий.

Мәмлекеттин территориясы 2,15 миллион квадрат километр, яғный Арабстан ярым атауының 80 пайызын курайды. Халкынын саны 18 миллион этирапында, орайы Ар Риед, 13 ўәлаяттан ибарат. Тийкарғы байлығы нефть. Саудия Арабстанынан шығатуғын нефть пүткил дүньядағы шығатуғын нефтьтин дерлик оннан бирин курайды.

Территориясының көпшилиги қумлык. Соған қарамастан, Голландиядан қум сатып алатуғын дүньядағы бирден-бир мәмлекет Саудия Арабстаны. Қумлары, тийкарынан, дузлы болады екен.

Бәрше мусылманға аян: ислам дини бойынша хәр бир мусылманнан бес нәрсе талап етиледі: биринши, ийманды (пәкликти) сақлау; екинши, намаз оқыу; үшінши ораза тутуу; төртинши, малдан-бастан закат бериу; бесинши, имканиятың болса Кабаға хажылык сапар қылу...

Хажылар әуеле Меккедеги Масжид ул Харамды, соңынан Мадинадағы Масжид ун-Нәбийди зияратлап сапарын жуу мақлайды.

Байтуллах деп аталған тийкарғы көрамаатлы жайдың (Каабанын) есиги 286 килограмм алтыннан исленген деседи.

Хажылыкка келген мусылман Каабаны жети рет айланғаннан кейин, оның шығыс төрепинде турған кара тасты (араби Хажар ул-Асвадты) сүйеди. Каабанын бир қапталында Обизем-зәм булағы бар. Оның сууы көрамаатлы, айырым кеселликлерге дауа. «Обизам-замның сууына жууылған өлинің рууы тазарып, гүналары кеширлип, ол ушын бейишке жол ашылады» деген де рәуият бар...

Соңында хажылар шайтанларға тас атыуға жолланады. Олар көрамаатлы Каабадан әдеуір шетте, мисли гүнгара печь үлгисинде салынған үш минәрет. Хажылар жөнекей Мина тауынан 42 тастан терип алып, олардың (Сол гүнгара печь үлгисиндеги үш минәреттин) яғный шайтанлардың бириншисине 7, екиншисине 14, үшіншисине 21 тас атады...

Сауд Арабстанның барлық мемлекетлерден өзгешелигі — оның гүллән территориясында арақ хәм басқада кейип көтеріуші ишимликлер ишиу қадаған. Набада әлле кимнен ишкиликлер табылса, ол қатты жазаланады. Соның менен бирге, оқ атар қураллар, ибрит (еврейлер) жазыуындағы кітаптар, хужетлер Сауд Арабстанының мемлекетлик шегарасынан ишке өткерилмейди...

628

— Жазыушы менен әдебиатшы алымның айырмасы неде?
— Жазыушы қыялында писке ўақыялар, шығарма дәретиуші, әдебиатшы бар кітаптар тийкарында, кітап дәретиуші.

629

— Адамның көленкеси еки қыйлы болар-мыш. Қалайынша?
— Бириншиси, қуяшлы күни адамның өзи менен жарысыушы сыпатында айналасынан қалмай ояқ-буяғына шығып жүретуғыны тәбийий көленкеси болса, екіншиси, көзге көринбеген жағдайда бәрха өзи менен бирге жүретуғын көленке. Екинши көленке инсанның өзи күтпеген, билмеген жағдайларда жанын алады. Оның аты жан алғыш — Әзрейил.

630

— Буддизм диніндеги Будда Қудайдың атыма я пайғамбердин аты ма?

— Хеш бир динге толық көнийге емеспен, әлбетте. Бирақ хәр қыйлы газеталардан, журналлардан, кітаптардан оқып, буддизм диніндеги базы адамлар менен ушырасып сөйлескенлеримнен анықлағанларым:

Буддизм дининиң тийкарын салыушы кәрамат ийеси Сидд Хартки Гаутама Будда делинеди. Будданың тийкарғы исми — Гаутама. Ал Будда оның лакабы.

Гаутаманың карапайым адамларға жақсылық етиу жолында өз басынан кеширген гүллән сергизданлықларын, шыдамдылығын есалқа алып, Қудай оның қөлбине өз нурын қуйған. Сол себепли «Будда» сөзи «Нурланған» — «барлық илимге жетик» дегенди аңлатады екен. Гаутама Индияда, оғыры бай шанаракта, бизиң эрамызға дейинги 623-жылы тууылған. Бирақ жасынан-ақ оның жан сезимлерин адамзат арасындағы тенсизликлер көп қыйнап, 29 жасында үйинен биротала

бас алып кетеди де, таулар араларында, шөлистанлыктарда жасайды. Инсансыз дүздин барлык азаптарына, шөлге, ашлыкка шыдап күнелтеди. Усылайынша, арадан жети жыл өткенде, ол өзінде әлие кандай руўхый күш сезип, өз кәлбинде пайда болған адамгершилик тәғлийматларды халық арасында ен жайдырыўға кириседи. Оның тәғлийматлары өзине дейинги Хиндстанда хуким сүрген Брахманизм дининин: «бай, әзелден бай болып, жарлы әзелден жарлы болып туўылады, инсан өз тәғдиринае көнлигиўи керек», деген тәғлийматларына карсы: «бәрше инсан тең туўылады... рети келсе, бай жарлы, жарлы бай болыўы мүмкин» деген идеяны таркатыў менен бирге, «инсанды Қудайлар-әм, байлыктар-әм жәмийетте тутқан жокары орынлары-әм азаптардан қуткара алмайды. Инсан өз руўхын тәрбиялаў аркалы бәрше азаптардан қутыла алады»... деген идеяны ортаға салады.

Усылардың тийкарында Будда Гаутама өзинин тәрәпдарларына, шәкиртлерине мынадай оң тәғлийматты иске асырыўды кеңес етеди:

1. Бәрше жанлы мақлуқатларға азап бермеў.
2. Ар-намысын хәм өзгелерге сыйласықты сақлаў.
3. Жалған сөйлемеў.
4. Урлық-ғарлықка жол қоймаў.
5. Мәс халға түсиретуғын ишимликлерди ишпеў.
6. Аса тойып аўқат жемеў.
7. Орынсыз салтанатларға қатнаспаў.

8. Қымбат бахалы тағыншақтардан, артық-аспай зийнетлерден пайдаланбаў.

9. Жумсақ пәр көпшиликлерде уйықламаў.

10. Күтә қымбат бахадағы затлардан саўғалар алмаў.

Бул тәғлийматлар Хиндстан халқы арасында әсте-ақырын ен жайып, оннан кем-кем Шығыска: Монголия, Қытай, Япония еллерине шекем таралады. Бул еллерде Будда дини хәзирде хуким сүреди. Айрым мағлыұматлар бойынша, дүньяда 260 миллионнан аслам инсан Будда дининде. Базы хужжетлерде жазылыўынша, Будда пайғамберлик дәрежеге жетип қайтыс болған...

—Көп аўылласларым мени танымайды. Не қылсам екен?

—Ең әўеле өзін бәрше аўылласларыңды таныўға тырыс. Хәр бири менен тәнха көрисиң, сөйлесиң, сырласып турыўға умтыл. Сонда изи гүлала гүлге айналып, мақсетлерин иске аса баслайды.

—Музыкаға қызығушылығыңыз қалай?

—Қызығаман, бірақ жартыұлы түсинбеймен. Буны мойынлауға уялып жүргенімде, француз драматурги Бомаршенин: «айтуға арзымайтуғын нәрселердің музыкаға айнағанын жек көремен», ал француз тарихшысы Теофоль Готьенин: «қумар ойынды, хаялды, музыканы сирә түсинбеймен» деген пікірлерин оқығаным бар. Уллы шайыр Виктор Гюгоның қосықларына музыка жаздырыу күтә қыйын болған, себеби ол «қосықтың тексти биймәни музыканын астында түсиниксиз қалып кетеди» депти.

Наполеон Бонапарт жарадар нөкерлери ушын емлеуғанада музыка шерттириуге буйрық берсе де, өзин музыкадан аулақ тутады екен... Мен де солар киби қам сүт емген бендемен ғой.

—Көбинесе қағазға қарамай сөйлеу шешенлигиниз өзеден бар ма?

—Пединститутты питкерип, «Әмиүдәрья» журналында ислеп қалғаннан соң, көп өтпей, еки жүзлеген адам қатнасқан жыйналыста сөйлеуге тийис болдым. Биринши гәпти баслағаным, дауысым кем-кем бузылып, жылап баратырған секиллимен. Зал маған дуу күлисип, қол шаппатлады. Соннан соң үнсиз минберден түстим де, биротала үйиме қайтып, не қыларымды билмей китаптар ақтарғанымда, әйем-ги юнон ораторы, сиясатшы Демосфеннің еркин сөйлеуди үйрениу мақсетинде, өзине төле қазып алып, соның ишинде жалғыз өзи еркин сөйлеуге қалайынша таярланғанын оқып қалдым да, оған еликлеп, жатақ жайымда хәш қимсиз жағдайда, гейде қаланың сыртына шығып кетип, өзимше еркин сөйлеуди үйрениуге киристин...

—Отпараслық, яғнай Зардуштин (592-515) дини, оның тәлий-матлары жөнинде билесиз бе?

—Билиу қайда, бірақ аз-азлап оқығанман. Баспа сөзлерде кең таралған пікірлерге қарағанда, Қудайдың өз пайғамбери деп есап-ланған Зардушти буннан 2500 жылдай илгери дүнъяға келип, өзиниң диний тәлийматларын таратқан.

Көплеген хужжетлер бойынша Зардушти Хорезмде, және биреу-леринде Самарқанд әтиралларында, ал үшіншилери бойынша Иранда тууылған. Ең баслысы, Зардушти Туран жеринде тууылғаны анық.

Ұатанласымыз Берунийдің (973-1048) жазыулары бойынша Зардушти Будда сыяқлы жас гезинде-ак дүньяны тәрк етип, сайылық жолына түскен.

Ол усылайынша хак нийет пенен жүрген гезлеринде Қудай оны көрип, сүйип, бир китап түсирген. Усыннан соң ол бетлери жазыуларға толы бир бууат қағазды қолында услап патшаға көрсетиу ұшын оның есиги аркалы емес, дийуаллары арасынан киреди.

Шырт уйқыда жатырған патша дийуал шауқымнан оянып, Зардуштиге көзи түсиуден, оған көхөрленеди... Зардушти оны жубатыу максетинде, Қудайтааладан китап түскенин айтқанда, патша исеңбей, бул өтирикшиниң төбесинен мыс қайнатып қуйыуды буйырады. Зардушти сылт етпей бул буйрыққа шыдап, қолына китабын услауы менен аспанға қарап: «Әй, Қудайым, мениң қолымдағы китабым сеники болса, мени қайнатылған мыс азабынан өзиң қутқарагөр!» деп сыйынады. Зардуштидің өгиниши қабыл болып, еритилген мыс еритиндиси оған зәлелсиз үстинен жерге ағады.

Әне, сол китап «Авесто» екен. Оның әуелги пайда болыуы 21 китаптан, 350 мың сөзден ибарат болып, Иран патшасы Доронның сарайында 12000 сыйыр терисине алтын хәриплер менен жазылған. Эттең, Александр Македонский (Искендер Зулқарнайын) бул китаптың бестен төрт бөлегин өртетеди. Усыннан соң юнон нөкерлери өртелген китаптың күлине таласып, күл арасындағы көп алтынларды терип өкетеди. Китаптың жандырылмаған бөлегин Искендердің тәнха өзи алып кеткен.

Солай етип, бул китаптан бизин дәуиримизге 83 мың сөз келип жеткен, деген тастыйықлаулар бар.

Ал, bazı бир тарийбий хужжетлерде Самарқандта «Авесто»ның және бир бөлек жазыулары сақланып, оның айырым бетлеринде рехимсиз Александр Македонскийдің атына нәлет сөзлери жазылған, делинеди.

Әййемги хужжетлерде «Авесто» китабы, тийкарынан, бул дүньяны пайда еткен, бирақ бир-бирине карама-қарсы еки уллы күштин — Жақсылық, яғный әдиллик қудайы Ахурамазда хәм Жаманлық — яғный ғазабат Қудайы Ахиромонның бирликтеги китабы депте айтылады. Солайынша «Авесто» да уллы еки қудай арасындағы гүреслер, яғный инсан тәғдирин қәлиглестириуидиң уллы-уллы еки қыйлы тәлийматларының жарысы өз орнын табады.

Зардуштидің бул унамлы ислерин унатпаған патша оған жаманлық қылып, 42 жасында елден шығарып жибереди... Зардушти 77 жыл жасаған делинеди.

«Авесто» жөнінде тек бир теңеу айтыу менен шекленсез былай:

Ғазабат қудайы Ахиромон дүньяға хәр қыйлы 9999 кеселликлер жиберсе, Әдилик Қудайы Ахура Мазда оларды емлеуге 10 мың түрлі дәри-дәрмақлар жиберген. «Авесто» бойынша адамзат скиге бөлинип, бир жағы Ахура Мазда төрепин тутса, екінши жағы Ахиромон төрепинде болып, гүрес еле дауам етпекте: Ахура Мазда төрепиниң нийети бир-биреуге мехир, парахатшылық, тынышлық, абадан өмир инам етиу; ал Ахиромон төрепиниң нийети: талас-тартыс, урыс-қағыс, ашкөзлик, қыткершилик, бир-биреуді таләушылықты қоллап-қууатлау.

Хәр заман, хәр дәуирдиң уллы даналары «Авесто»ның мазмунлары бойынша хәр қыйлы көз-қараслар билдириуин дауам етпекте. Немешайыры уллы Гёте Европаның Ийса пайғамберден сон Зардуштиди мойынлағанын жазса, Шығысты тән алған Гёте менен Шығысты тән алмаған Гегель аралығындағы жағдайды терең үйренген философ Ф. Ницше Зардуштиди «Жоқары құдиретке иле адам» деп мойынлаған.

Зардушти пайғамберлиги ҳаққында дүньяда хәр қыйлы көзқараслар көп. Ең баслысы, қайсы инсан «Авесто» кітабын оқып, өзінше жуўмаққа келсе, оны, мениңше, Құдирети Қушлы Қудайдың өзи дөшеп көрмейди.

Соның менен бирге, көп ғана алымлардың изертлеп илимий тастыйықлаулары бойынша, «Авесто» идеяларын Маўарауннахр халықларының мәмлкетлик мафқурасы (идеялогиясы) деседө болады.

«Авесто»ны үйрениу, тийкарынан, үш дәуирге бөлинген.

1. Әйемги дәуир авестошылығы. Бунда әйемги Юнонлар, Римлилер, Яхудийлер, Шамлылар өз дәуирлериниң бийик ой-пикири деп санаған.

2. Орта әсир Шығыс авестошылығы. Оның орайлары деп Бухара, Хорезм, Хорасан саналады. Уллы алламалар Фирдаусий (934-1025), Беруний өз әсирлериниң уллы авестошылары болған. Усы тийкарда тасауиф илими раўажланған.

3. Жаңа дәуир авестошылығы 18-әсирден басланады...

«Авесто» көп тиллерге аударылған. Оны орыс тилине аударыушылар Шығыстың изертлеуш алери Е. Бертельс, И.Багинский болған. Оны тауып оқыу хәм белгили жуўмаққа келиу хәр инсанның өз еркинде... Ким оқып үйренсе, өзинө нәмәлим көп тарийх тәлийматларының сырларын ашады.

—Адамзаттын демографиялык раўажланыу процесси жөнинде не билесиз?

—Көп оқысан, көп билесен. Гейде көп оқыу да зыянлы сыякты. Себеби базы алымлардың әллеқайсы пикирлерине қосылуу, онша жақсылыққа да әкелмейди. Сөйтседе, сизин сорауыңыз бойынша хәзирше билгенлерим:

Биринши: Демографлык алға секириу неолит әсирине тууры келеди. Бул дәуирде адамзат 5-10 есеге көбейип, дүньядағы адамлар 50 миллионға жеткен. Олардың жасау шараятлары да жақсы болған. Тарийхшылар бул дәуирди «Алтын дәуир» деп атайды. Себеби адамзат арасында теңлик хуким сүрген-биш.

Екинши: Раўажланыу, яғный, алға секириу XVIII-XIX әсирлерде жүз берген. Бул дәуирде адамзаттың ден саулықты сақлау билими раўажланған: Дийқаншылық хәм қол мийнетин кемейтиу, санаат раўаж тапқан. Хәр қыйлы жеңил кәсиплер пайда болған.

Үшинши: Раўажланыу XX әсирге туура келеди. Бул әсир екинши жер жүзлик урыс пенен басланғанына карамастан, илим, пән, техника жақсы раўажланған, қол мийнетин қыскартыу бас ғазыйпаға айналған.

Нәтийжеде, XX әсирдин 20-жылларында адамзаттын саны 2 миллиард болса, 50-жылларда 3 миллиард, 90-жылларда 5 миллиард, ал, XX әсирдин ақырына келип адамзаттың саны 6 миллиардқа жетти. Буған себеп илим хәм техниканың, жақсы жасаудың жолшары бираз хәуиж алып кеңейгенлиги.

Әне, усылай бара берсе, XXI әсирде адамзат жоқарыда келтирилген сәнелерден де көп дәрежеде раўажланатуғыны сөзсиз.

—Дүнья адамлары неше түрли мақсетге жасайды деп билесиз?

—Дүньяда неше миллиард адам болса, сонша миллиард мақсетлер барлығына дау жоқ.

Солай болсада хәр адам еки нәрсени мақсет етеди. Бир топары жасау ушын аўқат жейтуғынлар болса, екиншилери аўқат жеу ушын жасайтуғынлар топары... Сизде өзиниздин қайсы топарға киретуғыныңызды ойлап жасасаныз бираз нәрсеге түсинесиз.

—Қандай артистлерди унатасыз?

—Кайсы милдеттен болса да өз кәсібін шексиз сүйүп, тамаша-гөйлөрдүн талабына сай халда, биринчи нәубетте, өз милдетинин даңкын көтөрүп ушун жанын пидә кылатуғын хақыйкый талант ийелерин жақсы көрөмөн.

638

—Ата-анаға мүнәсибетлер жөнінде не дейсиз?

—Бундай сорау берүүдүн өзи гүнә! Бирақта bazı данктараз паракорларға усап ертеректе қазаланған ата-ананың басына үлкен естелик жай салыу мақсетинде, онын айналасындағы бийгүнә кәбирлерди тегислетип жиберуу ата-анана хүрмет емес, керисинше, еки дүньяң ушун да жүзикаралық.

639

—Кәбир басларында, садақаларда, аўкат жеп болған соң куран тилауат кылынғанда хәр бир молланың хәр кыйлы кирәәтлер менен оқығаны неси?

—Хәр кимнин өзиншеллигин бийкарлау да жақсы үрдис емес. Уллы алламалардың айтыуы бойынша, Куран араб тилинин жети шеуасында (диалектинде) жазылған. Қайсы молла қайсы шеуада жазылған Кураннан оқып үйренген болса, сол шеуада оқытуғын болыуы итимал.

640

—Хақы сыпатында еситкен болсаңыз, Жәннет пенен Дозактын кирер дәрұазалары жөнінде айта аласыз ба?

—Жәннет хәм дозақ хаққында такыуа аталардан көп рет еситкенлерим хәм қолыма түскен айырым китаптардан оқығанларым бойынша Жәннетте сегиз дәрұаза, Дозакта жети дәрұаза бар екен.

Жәннеттин дәрұазалары:

1. Алланың пайғамберлери, шейитлер, пәк хәм сақый инсанлар киргизилетуғын дәрұаза;

2. Намазханлар киргизилетуғын дәрұаза;

3. Өз уақтында закат берип туратуғынлар киргизилетуғын дәрұаза;

4. Ахли маъруф, нахий мункар қылған мөминлер киретуғын дәрұаза;

5. Нәпсин жылаулап жүретуғынлар киретуғын дәрұаза;

6. Хақылыққа барғанлар менен Хумра қылғанлар киретуғын дәрұаза;

7. Мужахидлар киретуғын дәрұаза;

8. Тақыуадаларлар хәм ата-анасын ырза кылып жасағанлар киретуғын дәрўаза.

Жәннетте бир салмадан тынық суу, екінши салмадан айнымайтұғын суу, үшінши салмадан шарап, төртінши салмадан таза пал ағып турады екен. Жәннетке кирген еркеклер 33 жасар, хаяллар 16 жасар халатларға түсириледи екен.

Ал енди дозактың дәрўазалары:

1. Ховия деп аталған дәрўаза. Ол ең шуқырлықта болып, оннан мунафиқлар, Фирьяунға усайтуғын нағыз кәпирлер киреди екен;

2. Жахим — деп аталған дәрўаза. Оннан мушрықлар киритиледи екен.

3. Сахар — деп аталған дәрўаза. Ол диннен шыққан муртадалар киргизилетуғын дәрўаза.

4. Лазо — деп аталған дәрўаза. Оннан Иблис шайтан хәм олардың дослары және мажуслар киргизиледи екен.

5. Хутама — деп аталған дәрўаза. Оннан Тәңиритааланың хәмири-не бойсынбаған кәпирлер киргизиледи екен.

6. Саир — деп аталған дәрўаза. Оннан Тәңиритаалаға шек келтиргенлер киреди екен.

7. Жәхәннем — деп аталған дәрўаза. Оннан хәр қыйлы гүналар, ғыйбатлар қытып, соңынан тәубеге келметен мусылманлар киреди екен.

Ал, Тәңиритааланың өз бенделерине межири соншелли, қалбинде Тәңиритаалаға исеним болған бенделер аўыр алжасықлары ушын дозакқа түсирілген менен, онда мәңги қалдырылмай, жазасын өтеп болғаннан кейин, жәннетке өткериледи екен. Ал, Тәңиритааланың бирлигин, оның елшисин хеш қашан мойынламаған кәпирлер дозакта мәңгиге қалады екен...

— Көп диндарлар Құдирети Күшли Қудайымның 99 аты бар дейди. Оның үстине бизлер гейде Аллатаала, гейде Қудайтаала, гейде Тәңиритаала деймиз. Булар да сол 99 атқа кире ме?

— Бирден ескертейин: Құдирети Күшлимизди хәр халық өз ана тилинде өзинше атайды. Мәселен, араблар «Аллатаала!» десе, парсы тилиндегілер «Қудайтаала!», Түркийзибанлар, соның ишинде, бизлер де, «Тәңиритаала!» деймиз. Орыс тилинде «Бог» делинеди. Бул атамалардың мәнилери тендей. Ал арабша «Аллаға», парсыша «Қудайға», Түркийзибанларда «Тәңириге» косылып айтылатуғын «таала» сөзи «уллы», «жоқары», «бийик» деген мәнини аңлатады. Ал енди сизин

сораўыңызға толық жуўап излеп, қолыма түскен құжәкетлерди оқысам, Құдирети Күшли Тәңиритааланың атлары, хақыйқатында, тоқсан тоғыз екен. Уллы пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссалам: «Аллатааланын тоқсан тоғыз атын толық тәкирарлаған бенде, әлбетте, жәннетке киреди» деген. Сол ушын, қәне, бирге тәкирарлайық:

1. Аллах — Тәңири, Маъбуди бар хақ, дегенди аңлатады.
2. ар-Рахман — өте меҳрибан, дегенди аңлатады.
3. ар-Рахим — күтә рехимли, дегенди аңлатады.
4. ал-Малик — патша, дегенди аңлатады.
5. ал-Қуддус — нуқсанлар жоқ, дегенди аңлатады.
6. ас-Салам — апат хәм бәлелерден аман, дегенди аңлатады.
7. ал-Мөхмин — аманлық хәм аманлық бериўши дегенди аңлатады.
8. ал-Мухаймин — ийелеп, орап алыўшы, дегенди аңлатады.
9. ал-Азиз — иззетли хәм құдирет ийеси, дегенди аңлатады.
10. ал-Жаббар — бенделеринин ислерине жаналықлар ендириўши, дегенди аңлатады.
11. ал-Мутаккабир — үлкенлик жарасатуғын куш, дегенди аңлатады.
12. ал-Халық — жаратыўшы, халық етиўши, дегенди аңлатады.
13. ал-Бориъ — инсанды жаратыўшы, халық етиўши, дегенди аңлатады.
14. ал-Мусаввир — мақлукатларға, бәрше тири затларға түр, түс, рең бериўши, дегенди аңлатады.
15. ал-Фаффар — бенделеринин айыпларын, кемшиликлерин, гүналарын әшқара етпей жаўып турыўшы, кешириўши, дегенди аңлатады.
16. ал-Қаххар — бәршени бойсындырыўшы жеңимпаз, дегенди аңлатады.
17. ал-Ваххаб — хәр шаңаракка зәрүрли нәрсселердин мутқа инам етиўши, дегенди аңлатады.
18. ар-Раззах — бәрше тири жанзатлардын ырыскысын жеткерип бериўши, дегенди аңлатады.
19. ал-Фаттах — ҳүким етиўши, алғыс-ғәзийелерин кең ашыўшы, дегенди аңлатады.
20. ал-Алий — билиўши, жана илим ийеси дегенди аңлатады.
21. ал-Қабыз — кимлердендур ырыскын қыйыўшы, өзинин қабызына алыўшы, дегенди аңлатады.
22. ал-Үсит — кимлергедур кең ырыскы бериўши, руўх бағышлаўшы, дегенди аңлатады.

23. ал-Хафиз — көпирлердин мәртебесин түсириүши дегенди аңлатады.

24. ас-Рафиь — мөминлердин мәртебесин көтериүши дегенди аңлатады.

25. ал-Муйз — қөлегенлерин өзизлеп, қәдирли қылыўшы дегенди аңлатады.

26. ал-Музилл — қәлемегенлерин қор-зар қылыўшы дегенди аңлатады.

27. ас-Самий — ашық хәм жасырын гәплеринди, көлеңкели, сырлы пикирлерди хәтте қәлблерге келген ой-туйғыларды билиүши хәм еситиүши дегенди аңлатады.

28. ал-Басир — хәмме жасырын хәм ашық нәрселерди де көриүши дегенди аңлатады.

29. ал-Хақам — шешиүши, ҳүким етиүши дегенди аңлатады.

30. ал-Адл — күтә әдалатлы дегенди аңлатады.

31. ал-Латиф — беңделерге сездирмей өз қайыр-сақаўатын инам етиүши дегенди аңлатады.

32. ал-Хабир — хәмме жасырын хәм ашық ислерде хабардар дегенди аңлатады.

33. ал-Халим — жазалаўға асықпайтуғын, сабырлылық пенен жақсылық қылып турыўшы дегенди аңлатады.

34. ал-Азим — уллы, бийик, үлкен дегенди аңлатады.

35. ал-Ғафур — гүналарды жасырып, жаза бермей турыўшы дегенди аңлатады.

36. ат-Шакур — азырақ ислерине де көп сыйлық бериүши дегенди аңлатады.

37. ал-Олий — улты мәртебели, бийик дәрежелли дегенди аңлатады.

38. ал-Кабир — үлкен, хәмме тараўда жоқары, дегенди аңлатады.

39. ал-Хафиз — өз панасында сақлаўшы, дегенди аңлатады.

40. ал-Мухит — материаллық хәм руўхый жақтан қуўатлаўшы, дегенди аңлатады.

41. ал-Хасиб — ҳәр бир истиң питиўине өзи қайырқом, дегенди аңлатады.

42. ал-Жалил — бәрше сыпатлары кемиссиз уллы қүдирет ийеси, дегенди аңлатады.

43. ал-Кәрим — жарылқаўшы, сақаўатлы, кешириүши, дегенди аңлатады.

44. ар-Раҳиб — хәмме нәрсени сақлап, өз дыққатына алып турыўшы, дегенди аңлатады.

45. ал-Мужиб — дуғаларды кабыл етиўши, дегенди аңлатады.
46. ал-Васиъ — мүлки, рахмети, қудирети кең болған күш, дегенди аңлатады.
47. ал-Хаким — хикметлер ийеси, сырлы хәм назик илимлерди билиўши, дегенди аңлатады.
48. ал-Вадуд — дос, тилеклес, дегенди аңлатады.
49. ал-Мажид — тағамлары хәм инәми шексиз, дегенди аңлатады.
50. ал-Бони — пайғамберлер жиберийши, өлгеннен кейинде қайта тирилтийши, дегенди аңлатады.
51. аш-Шахид — хәмме нәрсени билип, көрип турыўшы, гүә, дегенди аңлатады.
52. ал-Хак — хакыйкаттан да бар күш, дегенди аңлатады.
53. ал-Вакил — хәмме ислерди өз жуўапкершилигине, кепиллигине алыўшы, дегенди аңлатады.
54. ал-Кавий — хакыйкый куўат хәм қудирет ийеси, дегенди аңлатады.
55. ал-Матин — куўатлы, төзимли, дегенди аңлатады.
56. ал-Валий — досларына дос, мәдәткар, дегенди аңлатады.
57. ал-Хамид — улығлаўға, хүрметлсүге, мактаўға ылайыклы, дегенди аңлатады.
58. ал-Мухсий — бәрше маклуқатлардың хәм жанлы-жәниўарлардың есап-санағын жақсы билиўши, дегенди аңлатады.
59. ал-Мубдиъ — жоктан бар қылыўшы, жаратыўшы, дегенди аңлатады.
60. ал-Муид — өмирден өлимге, өлимнен жөне өмирге қайтарыўшы, дегенди аңлатады.
61. ал-Мухийи — тирилтийши дегенди аңлатады.
62. ал-Мумит — өлтирийши, дегенди аңлатады.
63. ал-Хай — тири дегенди аңлатады.
64. ал-Кайюм — өз-өзинен турыўшы, басқаларды да турғызыўшы, дегенди аңлатады.
65. ал-Важд — көлеген нәрсесин табыўшы, дегенди аңлатады.
66. ал-Мажид — қайырком хәм данклы күш, дегенди аңлатады.
67. ал-Вахид — жекке, биреў (Қудай биреў), дегенди аңлатады.
68. ал-Самад — мүтәжди питкериўши, дегенди аңлатады.
69. ал-Қадир — Қудиретли, дегенди аңлатады.
70. ал-Мухтадир — Қудирет ийеси, дегенди аңлатады.
71. ал-Мухаддим — өзине жақын қылыўшы, дегенди аңлатады.
72. ал-Муаххир — өзинен узаклатыўшы, дегенди аңлатады.

73. ал-Аввал — хэмме нәрседен әуел, басланыуы шегарасыз, дегенди аңлатады.
74. ал-Охир — хэмме нәрседен бахый, мәңгилик, акыры шексиз, дегенди аңлатады.
75. аз-Захир — барлығы хэмме тәрәпинен белгили күш дегенди аңлатады.
76. ал-Ботин — өзи бар, бирак сезиу ағзаларымыздан купия күш, дегенди аңлатады.
77. ая-Валий — бәрше ислерге ийелик етиуши, Хәким, дегенди аңлатады.
78. ал-Мутаолий — уллы, жоқары мәртебели, дегенди аңлатады.
79. ал-Барр — жақсылық хәм мириубет ийеси, дегенди аңлатады.
80. ат-Тавваб — тәубелерди қабыл етиуши, дегенди аңлатады.
81. ал-Мунтаким — гүнакар бенделерден өш алыушы, жазалаушы, дегенди аңлатады.
82. ал-Афуу — гүнакарларды әпиу етиуши, кеширимли, дегенди аңлатады.
83. ар-Рауф — күтә мехрибан, алғысы кең, дегенди аңлатады.
84. Моликул-мүлик — мүлик, салтанат, хүким ийеси, дегенди аңлатады.
85. Зул-жалали вәл икрам — данклы хәм ғамхор, дегенди аңлатады.
86. ал-Мухсит — әдалатлы, әдил дегенди аңлатады.
87. ал-Жомиъ — топлаушы, қыямет күнинде халықты баратуғын жерине жәмлеуши, дегенди аңлатады.
88. ал-Ғаний — бай, ҳеш нәрсеге мүтәж емес, дегенди аңлатады.
89. ал-Мугный — бай етиуши, қоллап-қууатлаушы, дегенди аңлатады.
90. ал-Мониъ — жақсыларын қоллап-қууатлаушы, қоллап-қууатлауға ылайық емеслердиң ырыскалын тоқтатыушы, дегенди аңлатады.
91. ал-Зорр — қәлеген бенделерине апат, зәлел хәм мүсийбет жеткеріуши, дегенди аңлатады.
92. ан-Нафиъ — қәлеген бенделериниң мәпин қууатлаушы, пайда жеткеріуши, дегенди аңлатады.
93. ан-Нур — өз-өзинен барлығы анық хәм барлықты анық етиуши, дегенди аңлатады.
94. ал-Захий — жол көрсетиуши, дегенди аңлатады.
95. ал-Валиъ — жаратыушы (жоқты бар етиуши), дегенди аңлатады.

96. ал-Бахий — барлық Ұақытта бар, мәңгіге тири, дегенди аңлатады.

97. ал-Ворис — барлықты мийрас қылып алыушы, дегенди аңлатады.

98. ар-Рашид — бәрше ислери, илажлары дурыс шығыушы, дегенди аңлатады.

99. ас-Сабур — гүнөкар-гүдибузарларды жазалауға асықпайтуғын күш, дегенди аңлатады.

Әне жокарыда аталған 99 ат Күдирети Күшли Төңиритааланың исми шәриплери... екен.

642

— «Дин», «қәте» деген сөзлерди қалайынша түсинсе болады?

— Пайғамберимиз Мухаммед әллейхиссалам хәдислеринде «дин бул пәкликти аңлатады» деген екен. Басқаша түсиник болыуы мүмкин емес. Ал «Қәте» деген сөзге келсек ол «динге қарсы» деген мәнини билдириу менен «қәтесин дүзете алмаушылық, бахытсызлық екенин аңлатады» екен.

643

— Инсанлар қәлблеринде уасалық болама?

— Базы адамлардың бет әлпети бир-бирине усағаны яңлы, қәлблеринде де уасалық болады. Бирак бул уасалық олар бир-бирин сораспай-ақ түсиниседи дегенди аңлатпайды.

644

— Бул дүньяда мәңгилик емеслигиниз сизди де толғандырама?

— Әлбетте. Мәңгилик емеслигинди сезинип жасаудың өзи жанына мәңги егеу болып, айналаңа сүйиспеншилигинди екилендириуге бас себепкерге айналады. Тек тәубе қылып жасау керек.

645

— Мәкемемизде айырым адамлар-өзлери күнде мақтап жүрген басшысы босатылса, бирден-ақ оны жаманлап, жаңасын мақтауға кириседи. Мен өйте алмағаным ушын мәкемемизде абырайсызбан. Не қылайын?

— Егер жаның сезген бәрше ҳақыйқатлықты ишинде бүклеп сыйдыра билсең, сол жүзегөйлер менен жарысқа түсип көр. Бәлким жеңерсең.

—Биреулер «көзлерине исен» десе, екіншілер «көлбине исен» дейди. Қайсысы дұрыс?

—Көзлердің көріуі шегаралары болады, ал, көлбтін түсініуі шегарасы шексіз. Қайсысын дұрыс менгере билсен, соған исенип жаса. Сөйтседе, мениң диний кітаптардан оқып, рәуияттардан уғынғаным:

Инсан тирилігінде, бірінші, жекке Тәңиритаалаға; екінші, Тәңиритааланың жаратқан периштелеріне; үшінші, Мухаддес төрт кітапқа (Таурат, Забур, Инжіл, Қуран); төртінші, Тәңиритааланың пайғамберлеріне; бесінші, Қыямет қайым күнінің келетуғынына; алтыншы, жақсылық хәм жаманлық Тәңиритааладан екенлігіне; жетінші, өлгенинен соң, басқа минез-құлыққа ийе инсан болып қайтадан тууылатуғынына исениуі тийіс.

—Қарақалпақтар арасында XVIII әсирде аты әпсанаға айналған Маман бий, XIX әсирдегі данқ шығарған дана Айдос баба хәм батыр-палуан Ерназар алакез сыяқлы инсанлар XXI әсирде пайда болатуғынына исенесіз бе?

—Толық исенемен. Себеби, өтмиш тарийхқа қыял жууыртсақ, адамзаттың ақылы, өмир түсінігі хәр жаңа әсирде хәм өтмиштің үлгілері менен жаңарып, хәм байып, өзине жаңадан гүзарлар пайда етип бара береді. XXI әсирде де адамзат цивилизациясын жетік түсініуі менен илимге тийкарланған даналықтары арқалы, халқын дүньялық кең гүзарларға баслап апаратуғын билімли, дана басшылар қарақалпақтар арасынан да сөзсіз пайда болады.

—Статистикалық мағлыұматтар бойынша хаяллар еркеклерден көп жасайды екен. Қалайынша?

—Хаяллар ишкіліклер хәм шегіуішіліклер менен көп шугылланыбайды. Ал, әлде нәрсеге қәхәрленсе, тез жылап көз жас төгіуі арқалы ишкі зәхәрін кемейтеді.

Ал еркеклер оларға керисінше! Оның үстіне, еркеклердің кем жасауына хәр қыйлы урыслар да себепкер. Мәселен, адамзат бастан кеширген 2000 жылдың тек 60 жылы ғана урыссыз өткен.

—Басқа миллетлер менен салыстырғанда қарақалпақ еркеклерінің минез-құлықтарындағы өзгешеліктерді сезесіз бе?

—Қарақалпақтардың ерлерінде тик минезілік, өжетлік басымырақ болып келеді. Бул олардың әзелден бәрше түркіи-зибанларға сакшы нөкер болғанлығының хақыйкый көринислери яғный хәзирги термин менен айтқанда, солдатлықтың екенлигине дау жоқ.

—«Үйрениу керек» деген нәсият кимлерге тийисли?

—Хәммеге!

—Инсан ушын ұатаны қайерден басланады?

—Хәр инсанның өз қәлбинен!

—Қоңыраттағы «Хәким ата» жөнинде не билесиз?

—Хәким атаның хаслы исми-шәриплери Сулайман Бақырғанный (1129-1186). Рууы Қоңырат, Жауынғыр тийресинен. Ол пүткил Шығыстың, соның ишинде, бизин халқымыздың аса айрықша мақтаныш тутатуғын бабасы. «Мадинада — Мухаммед» делинсе, «Түркстанда — Хожахмед» деп данк шығарған уллы аллама Хожа Ахмед Яссауийдің ең сүйикли шәкирти. Ол жасынан-ақ илимге берилип хәр салары медиресеге оқыуға баратырғанда, басқа балаларға усап Қуранды дорбаға салып арқасына көтермей ямаса қолтығына қыспай, Қуранды қос алақанына қойып қақ маңлай алдына көтерип жүреди екен. Сабақтан соң да, медреседен жүзин бурмай, Қуранды және қос алақанында көтериу менен артына бәсип қайтады екен. Бул жағдайды көрген уллы Яссауий бабамыз оның ақылына, илим-билимге деген хұрметине таңланыу менен, бир мәртебе хуштан кеткенмиш, деген-әм әпсаналар бар.

Сулайман Бақырғанный өз заманының илимин хәр тәрептеме терен үйренген уллы инсан. Соның менен бирге, ол уллы шайыр да!

Сулайман Бақырғанный хаққында оқығанларымның хәммесин тәкирарлап отырмай, уллы Әлийшер Науайының (1141-1501) «Насоимул мухаббет» атлы китабынан мынау үзиндини еслетейин: «Хәким атаның исми Сулаймандур, — деп жазған екен Хәзирети Науайы —

Хожа Ахмед Яссауийдин муриди. Хайран каларлык бир жагдай: бир күни, жауын нөсерлеп куйып турган пайыгга, аўкат писириўге отын қалмағанлығы себепли, Хожа бәрше шәкиртлерин отын әкелиўге жумсайды. Шәкиртлер отын әкеледи. Бирақ бәриниң отынлары, үстиндеги кийимлери нөсер жауыннан малпақ-салпақ болып келеди. Тек бир шәкирти — Сулайманның гана отыны курғақ. Қараса, ол отынның өзиниң сыртқы шапанына орап әкелген екен. Сонда Хәзирет Хожа Ахмед оған: «Әй, перзент, Хәкимана ис қылдың» деген екен».

Әне сол күннен баслап «Хәким» сөзи — «дана» деген мәниде Сулайман Бақырғаныйға лақап болып, гүлән өмиринде «Хәким ата» деген ат пенен жасаған.

653

—Бурынғы Қоңырат хәзирги Қанлықөл районындағы «Үббихожа Бала шейит» деп аталған қәбиристанның Хәким ата Сулайман Бақырғаныйға қатнасы барлығы жөнинде рәўият еситкенбисиз?

—Еситкенмен. Ол жөнинде айырым китаплардан оқығанманда: Сулайман Бақырғаныйдың Анвар айым исмли хаялынан үш ул тууылады. Махмуд хожа, Асқар хожа, Үбби хожа. Генже улы Үбби хожа айрықша қәрамаатқа ийе болыпты.

Рәўиятларға қарағанда, бир күни Сулайман Бақырғаныйдың (Хәким атаның) муридлери тоғыз өгиз сойып, аўыл адамларына садақа сыпатында белистирип береди. Үбби хожа аң аўлаўға кеткенликтен, бул белиспеден умыт қалады. Келгеннен соң бул жагдайға оғада ренжиген Үбби хожа сойылған тоғыз өгиздин терилерин бир жерге жыйнатып, бәрине бир дем салған екен, тоғыз өгиз де тирилип, теннен мәңиресипти.

Бундай қәраматы көрген Сулайман Бақырғаныйдың (Хәким атаның) муридлери Үбби хожаға келип аяқларына бас ийиў менен тәнхә оның өзине мурид болыўға ықырар ете баслайды. Бул жагдайға Хәким атаның кәхәри келип: «Улым, еки кошқардың басы бир қазанда қайнамайды, я сен, я мен!» деп салады. Жас Үбби бул ескертиўлердин мәнисин уғынып: «Ата, айтқаныңыз дурьс... лекин, кәлблерде кеңлик болса, бир қазанға жети кошқардың да басы сыяды... Мейли, Ата, хош қалың, мен кеттим!» дейди де, бир демде Хәким атаның көзинен ғайып болады.

Үббиниң анасы Анвар айым үйине кирсе, баласының хәш уақытта үстинен тасламай кийип жүретуғын ақ шапаны төрде жатыр екен, ал өзи жоқ. Шаңарақтан ушып шығып кеткенге мегзейди... Бул хәдийсе Хәким атаға жеткериледи.

Енди Хәким ата бул кәраматлы улы ушын ада болмас жан тебиренислерине түседі. Перзентиниң жолына дуғалар оқыйды. Хәш нәтиҗке шыклайды. Ақыбетинде баласының шешип таслаған шапаны жатырған отаудың орнында жана кәбир пайда етеди... хәм сол кәбирге «Үбби Хожа-бала шейит» деген ат береді. Әне усыннан кейин, сол кәбир «Үбби Хожа-бала шейит» деп аталып кәраматлы кәбирге айналады. Соннан баслап, оның айналасында жасаған елатлар өзлеринин әлилерин сол «Үбби Хожа-бала шейит» кәбиринин дөгерегине коя баслайды. Жыллар өтүи менен ол ең кәраматлы кәбирстанға айналды... «Үбби Хожа-бала шейитке қойылған әлилердин тириликтеги киши-тирим кәтеликлери есапқа алынбай, жанлары жәннетке қабыл етиледі» деген рәуиятлар кеңнен тарайды. Мақтанды демесениз, ҳақыйқатын айтқанда, сол кәраматлы «Үбби Хожа-бала шейит» Кәбиристанда мениң атам Хәкимнияздың әкеси Әуез исмли бабам да жерленген.

...Рәуиятларға карағанда, киши улының кәраматына әлле қандай қызғаныш сезимлери менен карағаны ушын Тәңиритаала Сулайман Бақырғанийдың («Хәким ата»ның) өзине кәхәрленип, ол казаланғаннан кейин Әмиүдәрьяны оның кәбири үстине бурып, қырық жыл дауамында ағызып, сүйеклерин жууғаннан кейин ғана уялы «Хәким ата»-Сулайман Бақырғаний өз ғуналарынан пәкленип Тәңиритаала дәрғақына қабыл етилген...

Хәзирги уақытта сол «Хәким ата» кәбирстаны пүткил Туран мусылманлары ушын Хожаахмед Яссауиден соңғы екінши кәрамат орны сыпатында айрықша хұрмет пенен зыярат қылынады.

Жақында мен сол «Үбби Хожа бала шейит» кәбирстанына зыяратқа барған едим. Әллекандай суў баскыны астында қалғаны себепли, үстин жабайы қамыслықлар басып кетипти. Бизде бурыңғы уялы алламаларға дыққат кемлитиниң бул да бир, өзінше, көриниси.

654

— Инсанға ҳақыйқый дос қайсындай болады?

—Өзиниң ҳақыйқый куўанышлы ислери, хәрәкетлери менен сениң бир куўанышынды еки есеге көбейтип, ал өзиниң ең ибратлы гәплери хәм хәрәкетлери менен сениң ауыр хәсиретинди еки есе кемейтиуге себепкер болатуғын инсан.

655

— Хаялдың гөззаллығы еркеклерге қандай тәсирлер етеди?

— Хаялдың гөззаллығы еркеклердин көзлери ушын — жәннет, кәлби ушын — дозақ, қалталары ушын хәдден тыс артықша ғәрежет.

—Қолыңызға жаңа кітап алғанда оннан нелер күтесіз?

—Хәр жаңа кітапты күтілмеген даналықтың хәм перзенти хәм атасы, бири еркелеп, екіншиси еркелетпей-ақ мениң дилуар ақыл-гөйиме айналады деген исенимде боламан.

—Хәр шығармаңызды жазып болғаннан соңғы кейпиниз?

—Буннан 250-жылдай илгери Француз философы Шарль Монтескье (1689-1775): «Мениң бир жақпас кеселим — жаңа кітапты жазып питкериуім мөтәл, — дәрриу оннан тунилемен» деген екен.. Мен Уллы Монтескье дәрежесинде болалмастан, енди жазылатуғын жаңа кітабым жөнинде ойланыуды баслайман.

—Бурынғы СССР дәуиринде коммунистлик партияның ағзасы болып, оннан алған сабағыңыз?

—Коммунистлик — бул пәклик, деп түсиндирилетуғын еди. Инанар едик. Енди ойлансам, коммунистлик партияға ағза болыу — дурыспа, я надурыспа, билмеймен, бирақ хеш ойланбастан сол СССР деп аталған мәмлөкетти басқарыушылардың тәнхә мөплери ушын көз жумып дауыс бериушиге айналыу екен.

—Кегейли районының Халқабад ауыл-поселкасындағы көрамағлы «Шиблий шайх» қәбирстаны хаққында не билесиз?

—Қолыма түскен газеталар менен кітаплардан оқып билгеним бойынша, уллы Шиблий шайхтың исми-шәрипи Абубакир Мухаммед. Мелодий 861-946-жылларда жасап өткен. Денеси өзинин атындағы сол қәбирстанда.

Шығыстың ең уллы алламаларынан бири Фариддин (Диннин жалғызы деген мәниде) Аттардын жазыуы бойынша, Абубакир Шиблий шайх хаққында төмендегилерди келтиремен:

Шиблий шайх күтә билимли, кишипейил, хакгөй шайхлардан бири болып, даңқы өз заманында-ақ пүткіл Шығыс елғтарына кеңнен таралған.

...Хәзирги Халқабад ауылы айналасында жасайтуғын атаклы нанбайлардан бири Шиблий шайхтың уллы даңқлары жөнинде көп

еситкени ушын, «Шиблий Шайхты үйіміде, ең болмаса, бір күн мийман қылып, сәубетлес болсам, пәтиясын алсам әрмансызбан» деген қыял менен жасайды екен. Бір күні сол нанбай өз жәрдемшиси менен пискен нанларын тандырдан алып атырған пайытта бір дәрүиш келеди. Нанбай дәрүишке «нан же» деп бір шөрек усынады. Дәрүиш қолына алған шөректі қойнына салады да, жөніне кете береді. Бұған нанбайдың қатты кәхәри келип изинен: «Әй, дийүана, сендей ашлар усындай етип бір шөректен алып кете берсе, адамларға не сатаман?» деп бақырып, шөрегін қолынан алып қалады. Нанбайдың жәрдемшиси бул дәрүишти танығды екен, ол бираз алысқа кеткен соң «Әй, нанбай ата, бул дәрүиш сиз күтип жүрген Шиблий шайхтың өзі еді ғой!» дейди. Нанбай бірден лал болып, қылған ислерине пушаймантық пенен жығыла жазлап, зорға өзине келеди де, жылдам Шиблий шайхтың изинен жууырады. Жете сала оның шалғайын маңлайына басып, қайта-қайта сүйіп турып, танымай қалғаным ушын жыламсыраған халда ентиге-энтиге кешпирим сорайды хәм үйінде бір кешпе мийман болыуын өтинеди. Шиблий шайх ойлы пишинде оның бетине тигилип турып: «Мейли, үйіңе барайын, бірақ маған қоса өз ауылыңның бәрше жас үлкен ғарры-қартанларын шақырасан» дейди.

Нанбай оның өтинишин бәржай келтиреді.

...Нанбайдың кең үйі толып отырған өңшен жас үлкен мийманлар арасында хәр қыйлы хикаятлар, рәуиятлар қызып, соңынан, жәннет хәм дозақ хәққында уллы пайғамберлер айтқан хәр қыйлы даналықлар да ортаға түсіп, қызғын пайтка кирген мөхәлде мехманлардан бири:

— «Уллы шайхымыз, жәннетке барыу бір Тәңиритааланың инабатына байланысly болса, дозаққа түсіу хәр инсанның өзинен ғәрезли екенін уғындым. Қайсындай инсанлардың тиккелей дозаққа түсетуғыны хәққында исенерлик бир мысал келтирип айта аларсыз ба?»- дейди.

Шиблий шайх төмен қараған халында оң алақанын маңлайына басып бираз ойланған соң:

— Мейли, айтайын, — депти. — Билип қойыңлар, бүгін бәршемізге зияпат берип атырған шаңарақ ийеси болған Нанбай тандырынын басына келген бир аш дәрүиштен жалғыз ғана шөрегін аяған еді. Солай болыуына қарамастан, мине хәзир, өз ауылына, айналасындағы елатларға «сақый Нанбай» деген данқ таратыу мақсетінде көп көрежетлерін аямай, сыйырын да, қойларын да... сойып, көп ысырапгөйшилик пенен, минекей, бәршемізге сыйлы ауқатлар берип атыр.

Гәптин посыллесин айтканда, әне усы Нанбай дозақка тиккелей киргизилеугуыңлар тайпасынан!».

Хәмме ләм-лим үнсиз қалады... Буннан соң отырыспа көпке созылмай тарқайды...

Усы рәуиятты еслесем, өзимнен өзим: «Уллы шайх Абубакир Шиблий қандай хактәй, хакыйқатшыл инсан болған»! деп таңлана-ман. Тилекке қарсы, сол уллы Шиблий шайх заманындағы данқспараз нанбайды толығы менен тәкирарлайтуғынлар бизин заманымызда да аз емес!

660

— Бәршемиз жасап атырған бул жарық дүньяға өз бахаңызды билдирсеңиз?

— Уллы француз философы Вольтер (1694-1778): «Бул жарық әлем бир қамақхана, ал онда жасаушылар хәр қыйлы мүддетке григтар етилген жынаятшылар, деп бахалау, хәр адамның өз пикири, онда мөңгилик ойын-зауықларға жай бар деп қарау — бул қыялпаразлардың надурис пикири. Жер, адамлар, хайуанлар, Тәниритааланың тәртиби бойынша, қандай болуы тийис болса, олар дәл сондай, деп түсиниу — бул дананың ойлау аламаты», деген екен. Вольтер бул пикирлерди бүгинги хәммемиз ушын әдейи айтып кеткендей түйиледи.

661

— Ақыллы хәм ақылсыз көриниудин биринчи белгилери?

— Басқалардың мәниссиз былшылдыларында бөлместен үнсиз қулақ түрип тыңлау ақыллылық, шыдамау ақылсызлық.

662

— «Жаслық — бул гөззаллық» деген анықламаға қалай қарайсыз?

— Хәр қандай даналық қәлеген инсанды терең ойларға батырады. Усылай десем де, уақыт өтиуи менен сол гөззаллықтың өзи мисли жыланның кеби киби белгисиз түсип қалатуғынында алдын ала билеп жасауда, өзінше, гөззаллық!

663

— Инсанның өзине-өзиниң бийрехимлилиги?

— Биле тура, нағыз душпанларына күтә рехимли мүнәсибетлери.

—Кәбирстанларға зиярат қылығуға барсан, айырым кәбирлердин ойылып, биразларында мархумлардың сүйеклери аппақ болып шығып атырғанын, соның менен бирге, базы кәбирлердин үстилерине күтә әжайып нағыслар менен әшекөйленген жайлар салынғанын көремен. Ишимнен: «Әй, тирилер, ең болмаса, о дүньядағылардың өз-ара теңдиклерин неге сақламайсыз?» деп гүбирленип қайтаман, я меники надурыс па?

—Бәрше инсан бир адам киби ойлап, тек бир тәрәпке карай жүрер болса, жерге хәрәплеме тен салмақ түспей, жер бир жағына аударылып кетиу де итималдан қашық емес қой, айналайын.

—«Әмиүдәрәя» журналына басылған сизің «Жөнекей асығыс сорауларға асығыс жууапларыңызды» оқыған базы мәнсапгөйлер «пәленшеге тийипти», «төленшени шымшып алыпты» деген сөзлер айтысады. Өзиниз не дейсиз?

—Жазған шығармаларым қай дәрежеде, қай тақылетте болса да, оқыушыларды бийларық қалдырмаса, қууанышлыман:

—Қаратаудағы көраматлы кәбирстанда жатырған «Султан Ұайыс Караний баба» жөнинде билгенлеринизди айтыңыз?

—Халық аузындағы әпсаналар бойынша Султан Ұайыс баба 620—625-жылдарда өз анасы менен Йеменнен бәрше түркийзибанларға нөкер болған кең пейилли карақалпақлар жасап атырған мөкан-жайларды излеп тауып келгеннен кейин, өзине Караний деген лақапты таңлаған. Буның тийкарғы мәниси — бәрше түркий тиллеслерге әзелги нөкерликтен халық сыпатында қәлиплескен карақалпақлардың жауынгерлик минез-қулықлары, қайсы иске қол урса да, бәрхә хақықатлысты мойынлаудан қайтпайтуғын уәдеге олар бир сөзлиги унағаны ушын, өзін усы халықтың бири деп есаплауды әдиули ұазыйпам деп биледи. Оның үстине Қара қалпақлар атамасындағы «Қара» сөзи «Уллы» дегенди аңлататуғын түсиник екенінде дурыс уғынып, Шығыстың тиллеринде «ый», «ий», «ний»... қосылса, «сизликпен» дегенди аңлататуғынын түсинип уғынып «Қара» сөзине «ий»ди қосып, «Караний» сөзин өзине арнаулы лақап етип алған.

Мен оқыған әпсаналарға, кітаптарға қарағанда, «Сұлтан Ұайыс Қараний» деп аталған қәбірде жатырған инсан Йіменнен келіп Қарақалпақларды құрмет еткен ұллы қарамағалы бабамағалдын дәл өзі, сол ұллы Қараний. Жаслығында Йіменде оқып, ислам дінін хәр тәрәпме терең үйренген. Ол оқығын пиккеріп келіп, хәзірғи қәбірі жайласқан Қаратағдың етегінде анасы менен Қарақалпақларға синнісіп, ислам дінін хәртәрәпме үйретіуге баслап атырған күнлердің бирінде, ұллы Мухаммед пайғамберден соңғы төртінші халипа, Хәзірети Али ибн Абу Талибтің (596-661) парсызибан еллерге, соның ишінде, Иранға исламды ендіріу мақсетінде көп ләшкер менен келген хабарын есиртеді де, ислам ушын Хәзірети Алийдің ләшкерлерине қосылыу мақсетінде, үйінен шығып өз мақсетін иске асырады, яғнай Халипа Хәзірети Алийге нөкер болып, ислам діні ушын жан-тәнін аямай сағашқа араласады. Бул хак нийетли инсанның гүлән хәрекетлері бәрше ислам ләшкерлерине унал, оны бәрі тендей жаксы көреді. Лекин, күнлердің бирінде, ислам ушын ғажжа-ғаж сағаш қызып атырған пайығтта, ол көп жағдың қоршағуында қалып, өлтириледі. Оның мәртлігін, хак нийетлилігін өз көзлері менен көріп сүйсінген көп ләшкербасылар, оның даңқлы ислерін келешекте де өзлерінің елатларына, болажақ нөкерлерине үлгі туып жүріу мақсетінде Сұлтан Ұайыс Қаранийдің өлі денесін өз еллерине әкетіп жерлеуді нийет етеді. Усы мақсет пенен олар Хәзірети Алийге бас ийіп келіп, бул хак нийетли батырдың денесін «менің еліме бер» десіп арнағлы түрде мүрәжәғтар қылады. Хәзірети Алий бундай пәк нийетли инсанның ислері бәрше ислам дініндегілер ушын мәңгілік үлгі екенін түсініп, алдына келгенлердің хәр бирине Сұлтан Ұайыс Қаранийдің өлі денесі ушын сандық киби табыт соғып әкеліуді тапсырады. Солай исленеді. Бирақ Хәзірети Алий, исламға садық батыр Сұлтан Ұайыс Қаранийдің хакыйқый денесін өз алдына бир табытқа салдырады да, сол табытты тәнхә өзіннің «дүл-дүл» деп аталатуғын жағынгерлік атына арттырып Қарақалпақ жұртында Сұлтан Ұайыстың анасы күтіп қалған кең Ұатанға қайтарады (Усы көрада және бир ескертетуғын факт: Әмиүдәрьяның Төрткүлден өргі таманындағы «Дүл-дүл атлаған» деген атама сол Хәзірети Әлийдің Дүл-дүлі дәрьядан атлап өткен жері екенін тастыйықлағушы әпсаналар бар). Қарамағалы Сұлтан Ұайыс Қараний бабамағал кеткен соң анасы қайтыс болған еді. Енді оның денесі өз анасының қәбирине жакын жерленеді...

— Америка бизге Батыс па я Шығыс па?

— Хәммеге нур беретугын қуяшымыз Америка континентинин төбесине жетсе, батады, сол ушын Америка континенти бизге Батыс. Ал, хәммеге ортақ қуяшымыз бизге көринсе, тамам, Америка континентин қараңғылық басады... Усы көзден қарасак Америка биз ушын Шығыс. Бул қыбылыс Жер шарының жумалақлығына және бир дәлил.

— «Әдебият» деген не?

— Әдебият — «Әдеп» хәм «ият» деп аталмыш еки сөздің қосыл-масы. «Әдеби» хәм «ияты», яғный бир сөз бенен айтқанда, «әдебия-ты» төмен халықтың руұхы да пәс. Тәңиритаалам хеш халықтың руұхын, яғный «әдеби» менен «иятын» — әдебиятын бир-биринен пәс қылмағай!

— Халықтың өтмиши дегенде нени түсинесіз?

— Мениңше, өтмиш — бул халықтың өз ўақтында жағылған отының күл астында өшпей қалған қозлары. Қайсы халық өзинин өткен өмир жолынан сол өшпей қалған қозларды дурыс тауып, өз заманы ушын да қайта жандыра билсе, ол бахытлы халық.

— Дүньяда тени хәм өлшеми жоқ қандай күш бар?

— Түйкарынан, еки күш бар. Бири — Тәңиритааланың тәнхә өзи. Екиншиси — Адам. Олардың жалғыз ғана айырмасы — Бириншиси Екиншисинин қәлбине мәңгилик болып жайласқан. Сол ушын екинши еки күшти өз қәлбине сыйдыра алмай бәрхә алағадалықта жасайды.

— Құрақалпақстанның территориясында қайта тиелениуи ямаса енди салыныуы зәрүрли деп есапланатуғын әййемги естелик орынла-рынан есинизде барларын айтсаңыз?

— Мейли. Лекин, хәр районға дәлме-дәл бөлип айтыуым қыйын. Себеби, мен билетугын дәуирлерден бержағында аўыллардың, жер-

гиликли орынлардың атлары талай мәртебе өзгергені аздай, районлардың шегаралары да көп өзгерді. Сол ушын билгенлерімди зоналарға бөліп айтыуға тырысаман:

I. Мойнақ, Бозатау, Караөзек, Тахтакөпір районлары бойынша:

1. Аты әпсана Маман бийдің ертіп әкелген усталары менен қосып өлтирилген орны — өз уақытында қайнауытлап аққан Әмиүдөрьяның Арал тенизине қуятуғын шегарасы. 2. Ерназар Алакөздин кыр қаласы. 3. Ерназар Алакөз махбарасы. 4. Молла Пирим қаласы. 5. Жипек жолы бойына салынған Әжибай кәрұан сарайы. 6. Ақ тайлақ бөндиргиси. 7. Әжинияз махбарасы. 8. Бердақ шайыр махбарасы. 9. Карақум ийшан медресеси. 10. Күйик қала. 11. Күнхожа махбарасы. 12. Багдад қала (Уллы жипек жолы бойында салынған қала). 13. Мурат шайх мөзөлейи. 14. Қырық жипиттің қаласы. 15. Кабаклы ата. 16. А. Досназаров махбарасы. 17. «Бөрши тау» етегинде, «Қара-терең көли» жағалауында өз уақытында Уллы жипек жолынан өтетуғын кәрұанлар ушын салынған дем алыу сарайларын қайта тиклеу. 18. Айдос қала. 19. Айдостың мәсләхәт төбеси. 20. Метер қала. 21. Қорғанша қала (Жаулардан қорғаныу қаласы). 22. Қос-минер гүмбези. 23. Жийен жырау естелиги. 24. «Көк тонды атшабары» (Қызыл орда областы менен шегарада)...

II. Шымбай, Кегейли хәм Нөкис районлары бойынша:

1. Құсхана тау хәм Тасқырман естеликleri. 2. Уллы жипек жолы бойындағы Шымбай қаласында кәрұан сарай. 3. Өмирбек лаққының өскен мөканында естелик. 4. Жер сууғарыу ушын биринши пайда болған шығырларға естелик. 5. Биринши тас жай емлеуханасы. 6. Шымбай базары ортасындағы хәр қыйлы дағазалар ушын минбери (Ким не жойтқан болса, ким талқан болса дағазалап туратуғын мөкән). 7. Абубакир Шиблий шайх қәбирстаны. 8. Хайуан қала. 9. Ийшан қала. 10. «Бөз көл» бойындағы дем алыс естелиги. 11. Мағзан ийшан мешити. 12. Қырантаудағы тарийхий естелик қәбирстанлары. 13. Төк қала. 14. Шортанбай майданы. 15. «Әззилер баба» қәбирстаны. 16. «Геллели әүлие» қәбирстаны...

III. Нөкис қаласы бойынша

1. Дослық естелиги. 2. Қарақалпақстанға а) хауа жолы арқалы кирер дәруаза; б) поезд жолы арқалы кирер дәруаза. 3. Бердақ. 4. Улуғбек. 5. Әжинияз — естеликлерине дыққат. 6. «Сәлмен ийшан»

кәбирстаны. 7. «Шорша» кәбирстаны. 8. 1941-45 жылларда қайтыс болғанларға естеликті реконструкциялау...

IV. Қоңырат хәм Қанлыкөл, Шоманай районлары бойынша:

1. Сулайман Бақырғаный (Хәким ата) естелиги (1129-1186).
2. Үббн хожа бала шейит (Сулайман Бақырғаныйдың киши улы) кәбирстаны.
3. Хийӯада көп жыллар қазы болған Рахметулла қазы медресеси.
4. Әййемги Қоңырат қаласы («Гөне қала» деп аталған орында).
5. Назар ата мешити.
6. Сазлы үй қорғаны.
7. Фалы гүмбез қала.
8. «Қарауымбет дуз» кәни.
9. Топыраққала.
10. Айбүйир қорғаны.
11. Ақсүнгүлдин қаласы (Ақсүнгүл қосығы пайда болған елат).
12. Буғрахан қаласы.
13. Әжигелди кәрӯан сарайы (Улды жипек жолын еслетиуши).
14. Қуланлы (Қуланлар менен сауда қылынған) кәрӯан сарайы.
15. Қосбулақ кәрӯан сарайы (Шоманай районының орайы әтирапында).
16. Үшқудық кәрӯан сарайы (Үстүрт аркалы өтетуғын Улды Жипек жолы бойында).
17. Үрге минараты.
18. Дауыт ата кәбирстаны.
19. Ұәлий ата кәрӯан сарайы.
20. Даукескен қорғаны.
21. Өтеш батыр естелиги.
22. Кетенлер қаласы.
23. Моншақлы қаласы.
24. Жана қала.
25. Түркмен жол...

V. Хожели, Тақиятас қалалары бойынша:

1. Миздақхан естелиги.
2. Гәуир қала.
3. Назлымхан сулыу естелиги.
4. Жомарт қассаб естелиги.
5. Шамун Набий естелиги.
6. Ережеп халифа естелиги.
7. Жазғы жума мешит.
8. Қысқы жума мешит.
9. Шайырлар қыябаны.
10. Кәрӯан жолы.
11. Хорезм ханлығының орайы Гөне-Ургеничке жол. «Жипек жол»дан жүриушилердин Хожелиде дем алатуғын кәрӯан сарайы.

VI. Еликқала, Төрткүл, Беруний районлары бойынша:

1. Бүркіт қала.
2. Тесик қала.
3. Үлкен «Қырыққыз» қала.
4. Киши «Қырыққыз» қала.
5. Аяз қала № 1-3.
6. Боз қала.
7. Қорғасын қала.
8. Қабат қала.
9. Киши қабат қала.
10. Думан қала.
11. Топырақ қала.
12. Кумбасқан қала.
13. Үлкен Гүлдирсин.
14. Киши Гүлдирсин.
15. Шылпық қала.
16. Үй қала.
17. Якке кесек.
18. Борлы қала.
19. Пайғамбер қызы.
20. Нарымжаң баба мовзолейи.
21. Курбанбай жырау махбарасы.
22. Биринши байланыс тармағына естелик.
23. Қәлендерхана мовзолейи.
24. Анка қаласы.
25. Жанбас қала.
26. Қой қырылған қала.
27. Атсыз қала қорғаны (Ең әййемги дәуир-

лерден естелик қала). 28. Келтеминарлы қала. 29. Шорахан қала қорғаны. 30. 1941–45-жылдардағы урыс қатнасушыларына естелик. 31. Мустақыллық майданы. 32. Жампық қала. 33. Султан Ұайыс Қараний баба мөзделейі. 34. Валий аталық мешиті. 35. Чинар баба естелигі. 36. Қара төбе минарасы. 37. Көклен баба естелигі. 38. Қызыл қала. 39. Порлы қала. 40. Тасқырман қала. 41. Пил қала. 42. Ақшахан қала. 43. Қыят қала. 44. Кепек қала. 45. Кеширмес баба мөзделейі. 46. Аль-Беруний естелигі. 47. Шах Аббаз Вали естелигі...

VII. Әмиўдәрья районы бойынша:

1. Шылпық тау қаласы. 2. Бестөбе естелигі. 3. Абу Муслим қаласы. 4. Назархан қаласы. 5. Дин минар естелигі. 6. Хожанияз бий медресесі. 7. Майлы шенгел (Айдос баба дәуірінде Хорезм менен аралыққа белгіленген шегара белгиси). 8. 1941–45-жылы урыстарда қатнасканларға естелик...

Ескертүү: Қарақалпақстанның бұл естелик орынлары хәр төрепке изертлениўин, қайта реконструкцияланыўын тапса, адамзат цивилизациясының бүгінге дейин алған халықаралық бахасына күтө көп жаңа пикирлер қосылыў менен, түп бабалары гүллән түркийзибанларды қорғаушы, пешаналы, сак нөкерлер болған қарақалпақлардың да жоқарыда аталған естеликлерди дөретип үлгергенине бүгінги өўладларымызда, дүньяның басқа халықлары сыяқлы, өтмиши менен мақтанып жасаўға хәм дүнья саяхатшыларының келип көриўине жол ашылар еди, халқымыз жөне руўхланар еди.

Енди бир тилетим: мен елестирмеген я умытылған атаклы естелик орынлары қалған болса, кеширим сорайман. Гүләән естеликлер, әлбетте, көпшилик алымлардың тарийхты үйренип билген пикирлери, хужжетли усыныслары арқалы иске асырылады. Кимде қандай қосымша усыныслар болса, тийисли орынлар төрепинен дыққатқа алынып барылады деп дәметемен.

672

—Шала талантқа ийе шайырлар көбирек дықатта болады. Не ушын?

—Шала шайырлар самал қай төрептен ессе, оның ығына қарай бас ийген қамыс киби жасап, бәрхамә тәнхә өзине пайдасы бар хәмелдарларды ғана мақтап жазыўды өзине көр етип, ал, олар өзгерсе, оны тезирек жаманлаў менен оның орнына тазадан болған хәмелдарды тезирек мақтаўды баслайды. Әне солай еткен, шала шайырлардың да даңқы, өзінше көтерілип бара береди.

- Қандай хамелдарларды ладан десе болады?
 — Жағымпазлардың сыптырыңқы мақтауларына ойланбастан бірден исенгенлерди.

- Мухаддес Қуранда атлары аталған 25 пайғамберден тысқары пайғамберлер барма?
 — Менинше, хак нийетли, бул дүньяны гүлленгiуге шын кәлбинен хызмет қылатуғын етип Тәңритаала жаратқан хәр бир ақыллы, жаны пәк инсан, өзінше, тәкирарланбас бир пайғамбер.

- Адамнан да ақыллы жан-жәниұарлар бар ма?
 — Адам да жанлы мақлуқатларға киреди. Бирақ та уйқы басқанларды оятыу ұшын таң атыудан дауыс қосып бақырысатуғын қоразлар базыбир уйқышылы, бийғам инсанлардан ақыллырақ болса керек, деген ойға берилетуғын гезлерим болады.

- Бул дүнья ұшын өзиниз киммен деп ойлайсыз?
 — Гейде өзимше көп ғалма-ғаллы, аласапыранлықларға толы бул дүнья ұшын мен де бир күнлик шыбынман деген ойларға берилемен.

- Жуптыңыз бола тура жас қызларға ышқы инам еткен пайтларыңыз болды ма?
 — Ондай ислерди мойынлау да, мойынламау да хәмме тәрәпке тендей азарлы. Кеширерсиз, жақсысы сиз маған сорау бермедiniz, Мен еситпедим деп қоя қалайық.

- Ислам дининде мусылманлардың ораза тугыуы қайсы дәуирлерден басланғанын, оған дейин бундай дәстүрлер болғаны я болмағаны жөнинде айтасыз ба?
 — Диний рәуиятларда, хұжжетлерде айтылыуынша, Ораза тугыу пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның Меккеден Мәдинаға

көшип келгенин соңғы екинши жылы яғный 624 -жылы Шаъьбаи (Барот) айының биринши он күнлигинде пайда етилген. Пайғамберимиз бул айды: «Менин үмметлеримнің айы, бул айда тутылған Ораза себепли олар гүналарынан азат болады», деп түсіндирген екен өзиниң хәдислеринде.

Хақыйқатында бир ай ораза тутыушылық исламға дейинги басқа динлерде де бар болған менен, олардың оразаларында белгиленген тәртип тийкарында, аўқаттың белгиленген бир түрин ғана жемей ораза тутатуғын болған.

679

—Ораза неге хәр жылы мусылманлардың өзлери қөлеген айларға өзгертилмей тек ғана Рамазан айында болады екен?

—Диний рәўиятлар хәм хўжетлердин тастыйықлауы бойынша Рамазан күте қараматлы ай. Бул айдың үшінши он күнлигинде, яғный 26 сынан 27 шы сәнеге өтер кешеде Жабрайыл периште арқалы Тәһритааладан Куран нәзил етилген. Сондай-ақ Рамазан айында Тәһритаала Ибрахим пайғамберге бир неше тағлыыматлар түсирилген, Рамазан айының алтыншы күни Муўса пайғамберге «Таўрат» он сегизинши күнинде Даўид пайғамберге «Забур», сол он сегизинши күнинде Ййса пайғамберге «Инжил» түсирилген. Әне усы қараматлы хәдийслерди мойынлаған мусылманлар бир ай Ораза тутады екен.

680

—Өзгелерден көбирек қәуипленип жасайтуғынлар жөнинде пикириниз?

—Өзгелерден көбирек қәуипсинетуғынлар, тийкарынан, өзиниң нийетлерине усас патас нийетлер басқаларда да болатуғынына көбирек исенеди.

681

—Ең әйемги дәуирлерде хәзирги Өзбекстан Республика территориясы, тийкарынан алты бөлекке бөлингенлиги туўралы көп жазылады. Оған Қарақалпақстанның хәзирги территориясы кирген бе?

—Тарийхқа байл ныслы баспа сөзлерден (Әсиресе, «Халқ сўзи» 4-февраль 1999-жыл) оқығанларым бойынша, әўеле, сол алтауын атма-ат келтирейин:

1. Бактрионе —Токаристан. Буған, тийкарынан, хәзирги Сурхандәрья ўәлаятының территориясы кирген. 2. Согдиана. Буған, тийка-

243

рынан, хәзирги Самарқанд, Бухара, Кашқадөрья ўәлаятларының территориялары кирген. 3. Уструшан. Буған, тийкарынан, хәзирги Жиззақ, Сырдерья ўәлаятларының территориялары кирген. 4. Шаш-Илак. Буған, тийкарынан, хәзирги Ташкент ўәлаятларының территориясы кирген. 5. Ферғана. Буған, тийкарынан, хәзирги Ферғана, Наманган, Андижан ўәлаятларының территориялары кирген. 6. Хорезм. Буған, тийкарынан, Хорезм ўәлаятының хәм хәзирги Қарақалпақстан Республикасының территориялары кирген.

682

—Бурынғы СССР дәўиринде адамлар қандай болып жасағанын көз алдыма келтириў ушын бир тенеў келтиресиз бе?

—Көшелерде жайылып жүретуғын таўықларға сырттан қарасаң еркин жүрген сыяқлы. Бирақ олар бир көзи менен өзлерине напақа излесе, екінши көзи менен әлге қайдан бүркіт келе ме, ямаса биреў сойып жеў ушын услап алама, деген қәўип пенен тапқан хәр дәнди шоқырда жан-жағына бир қарап алады. СССР да жасаған хәр бир инсан бир жағынан КГБ адамы әлге қандай қәтемди таппасын деп, мисли сол таўықлар киби жасаўға хәрәкет етер еди...».

Шынында, мәмлекеттиң надурыс сиясатлары жөнинде хәзирги ғәресизликтен кейингидей дәрежеде өз-ара ашық сөйлесиўге хәмме қорқар еди.

683

—Мениң қартайған анам базда: «балам, айналандығы адамлар менен мүнәсибетлерин маған унамайды» дейди. Себебин сорасам, «өзин түсин» дейди. Сиз қандай кеңес бересиз?

—Менинше, хәр бир инсанды қоршаған таныс-билислери үш топарға бөледі: бириншилери, оған садық дослар, екіншилери, оған нағыз душпан көзилер, үшіншилери, оған бийпәрўалар.

Ал енди олардың, арасынан дослары өзинше еките бөлинеді: бириншиси, сениң әлге қандай жасырын сырларыңды билсе, оны өзиннен де бетер қупыя сақлаўға тырысатуғынлар, екіншиси, сениң қандай қупыя сырларыңды билсе, оларды сол пайықта айналасына айтып мақтанатқынлар, үшіншиси, сениң гүлден табысларыңа тәнхә өзи дағазалаў менен бирге сени жақсы күнлерге жеткерген достың сыпатында мақтанып, ал сениң сәтсиз ислериң болса, «мен әўелинде ескерткен едим, нәсиятыма қулақ аспадың» дейтуғынлар.

Душманлардың да, еки қыйлы болады: бириншиси, көзінше жортаға мақтап, сырғынды үйрениушілер, екіншиси сени досларына жортаға мақтап олар аркалы жасырын сырларыңды билиушілер.

Ал бийпәрўалар болса — бир қыйлы, утысларына да, пәрўайы пәлек.

Әне усыларды түсинип ис жүргізсек, қартайған анаң саған ишнен ыразылықта жасайды.

684

— Әкем тез-тезден «тилдин буўыны жоқ, қорланып қалма» деп ескертеди. Не қылыуым керек?

— Дурыс, «тилдин буўыны жоқ лекин, бәри бир оны ашатуғын гилти бар, ол ийесинде» деп бұрынғы даналар бийкар айтпаған. Солай болса да, Құдирети күшли Тәңиритаала тилиңди буўынсыз жаратқан менен, оны тислер деп аталатуғын беккем сүйек дийўаллар менен қоршап, оның сыртынан еринлер деген дәрўазада қурып қойыпты. Тилиңе емес, сол дийўал менен дәрўазаға беккем болсаң, қорланбайсан.

685

— Бұрынғы СССР дәўиринде «басшылар пара алады» десетуғын еди. Жақында бир жорама «кандай жақсы, СССР менен пара қорлықта жоқ болды-аў!» десем, ол «ладансаң!» деди. Бул қалай?

— Мейли, мени тыңла: XIX әсирдеги орыс әдебиятының уллы сыншысы Г.Белинский «...еле хәмме нәрсе болар... жақсы жоллар қурылар, завод-фабрикалар да салынар, хәтте, адамлар аспанда да ушар... Лекин, адам, бәри бир адам болып қалады...» деген екен. Дүзим, заман өзгерген менен сиз айтқан парахор адамлар, бәри бир, Белинский айтқандай, адамлар адам деген атақлары менен қалған ғой.

686

— Қоңсыма бир қылап ис қылдым. Енди ол билип қояма деп ишим уллы дүбирли. Басқа көшеге көшсем бе екен?

— Қоңсыға қылапқылыу ең аўыр гүналардың аўыры. Ең аңсаты, хәзир қоңсына бас ийип барып хақыйкатлықты айтып, кеширим сора, болмаса қылапгөйлерди көретуғын көзлер сендейлерди бөтен көшеден тўе, тас түнек жабық гөрден де табады.

245

—Өжетлеу бир жорамды дурыс жолға салыу қанша меҳир берсем де, ол өзгермейди. Енди не қылсам екен?

—Сууды қанша қайнатсаң да, бәри бир, суу болып қала бергени секилли, базы түсинбеушликлер тәрбияланушының өзинен ғана емес тәрбияшының айтқан гәплеринен, үлги деп келтирген мысалдарынан көп нәрсе ғәрезли. Әуеле, өзинди түсиниүте хәм тәрбиялауға тырысып бак.

—Басқалардың кеуллерин бағыуға тырыссам да, өзимниң кеулимди бағатуғынлар оғыры кем. Себебин түсиндиресизбе?

—Өмирдиң ойлы-бәлентлиги деген усы. Қалбиңди едеде пәклик хәм хақыйқатлық нурларына толтыр. Өзгелерге жанапайлық қылмай оларға тек дурыслықты айтыуға тырысып бак.

—Сабырлылық деген не?

—Басына келген хәр қыйлы ойларың хақыйқат дәрежеде пискенше, оларды тәнха өзине бағындырып жасау.

—Перзентлериниз бенен мүнәсибетлеринизде өзгерислер сезесизбе?

—Анық айта алмайман. Бирақта биргезлери балаларым менен сөйлесип, оларды нәсиятлауға тырысқанымда, олардың ийбенип тыңдайтуғынын сезер едим. Енди өзим Пайғамбер жасына жеткеннен кейин, балаларым менен сөйлесем, олардың маған, әлле қандай жаңа ислер жөнинде кеңеслер бергиси келетуғынын сезинип, «ғаррылық бул әсте-әстелеп хәмменниң көз алдында бурқасаңлаған толқынлары биротала тоқтауға қараған Арал теңизи, ал перзентлерим тазадан көз ашқан булақларға айланыпты» деген жуумаққа келдим.

—Хәр күни жазасыз ба?

—Бул сорауыңыз «хәр күни аұқатланаңыз ба?» дегенге тақаббил.

—Қәйтсем миллетиме жаранаман?

—Миллет — бул хәр бир инсан ушын мәңгиге ата-ана. Ата-анасының данкынан бурын өз данкын ойлаған перзент саткын хәрәмзадаға айланыуы сөзсиз. Сол ушын түлән орындарды миллетиниң арнамысын қорғап, ол ушын керегинди хәтте жан бериуге таяр болып жасасаң, ол ата-анаң сыпатында сени мәңгиге сүйиуден өзгермейди.

693

—Хаяллардың жүзине пәренже жабыу дәстүри қайдан шыққан?

—Еркек пенен хаял, ең әуеле, көзлери менен табысады ғой. Сол ушын, кәлби сумлыққа толы, қызғаншақ адамлар тәрәпинен ойлап табылған болса керек.

694

—Тууылған аұылыңызға барғандағы кейипиятларыңыз?

—Тууылған аұылымның хәтте топырағын да сағынып, хәр барғанымда, еки түрли кейипте қайтаман.

Бириншиси, тууылған аұылымда бурын мен көрмеген, билмеген жанадан жаңа шаңарақлар пайда болып, бийик-бийик имаратлар салыныу менен, мисли ертектегидей, гөззалланып баратырғанына кууаныштан, канама сыймай, аұылыма балаларымның биреулерин көширип апарсам ба екен, деген де ойларға берилемен.

Екиншиси, мениң менен бирге балалығын өткерип, мектепте бирге оқыған теңдеслеримниң көбиси бул дүнья менен мәңгиге хошласканын билип, олардың рууқларын шад етип кетиу мақсетинде кәбирлерин зиярат қылыуға барғанымда, аұыл кәбирстанының бурын көргенимнен әдеуир-ақ кеңейгенин көрип, ишлерим ғыж-ғыж қайнайды, кейпим бузылады, көзлериме жас куйылады, аұылыма қайтып барғым келмейтуғын кейипке берилемен.

695

—Хажы сыпатында сизге бир сорау: көплеп садақалар берсем бейишке бараман ба?

—Буны бир Тәңиритааланың өзи биледи. Сонда да ескертерим: Қурааний Кәримниң 26-27 аятларында «тууған-тууысқанлығыңызға, кәйыр сорағанларға... садақа бериу менен кеуиллерин алыңлар, бирақ ысрапкершиликке жол койманлар, себеби ысрапкершилер шайтанның дослары. Шайтан болса Тәңиритаалаға күтә нашүкир бенде». Усы көз-қарастан ойланып көресиз.

—«Келеси әуладлар ушын, сиз қандай ислер қылдым» деп ойлайсыз?

—Инсан не ислесе де, әуеле өзи ушын ислейди. Кимде ким сондай тәнхә ислеринде келеси әуладлар ушын иследим десе, Тәниритаалаға әсилик. Солай болсада, сорауыңызға жууабым: санаулы өмиримде бир қанша кітаптар жаздым. Дурысын айтсам, сол кітаптар мениң бул дүньяда тирилик етиуіме напақалар-әм берди. Мен кеткен соң сол кітаптарым жаңа әулад ушын қандай хызметлер атқаратуғынына көзим жетпейди.

—Жазыушы хәм баслық сыпатында өкинетуғын гезлериниз болама?

—Болады. Бүгинги адамлардың онша кітап оқымайтуғынына сырнығып: «Ох, кинорежиссер болғанымда, халқымның, түркийзибанларға биринши шокерлер болған дәуиринен баслап, бүгинге дейин бастан кеширгенлерин киноленталарына түсірип, керек орындарда өзим де роллерде ойнап өз заманласларыма көрсетер едим», деген қыялларға берілемен.

Ал, хәр сапары, баслық сыпатында жазыушылыққа жаңа ағзалар қабыл етерде, «сүт көп болса қаймақта болады» деген халық нақылына сүйеніп, гейпаралардың талантын жеткілікли билмей турып қоллап-қууатла-ғаным ушын өкинетуғын демлерім аз болмайды.

—Бир интервьюинде «Егерде мен Қарақалпақстаннан тысқарыда өлсем, денемди сол жақта қалдырындар, өз ұатанымнан халқымның пайдалануы ушын еки метр болса да, жер бос тұрсын, деп айтып кетемен» депсиз. Түсинбедим?

—Сиз әйемги юнон философы, уллы Сократ (469-399) өзиниң алим алдында тирилерге: «Мени қай жерге жерлесенізде ықтыярыңыз, себеби, мен, бәрибир, сизлердин, қалбинізде жасайман» деген пикирин оқысаңыз, нәсиятым бираз әнтеклеу түйилседе, ойланыңқырап кеширерсиз хәм дурыс түсинерсиз деп үмит етемен.

—Жақында мәкемемізге зорға-зорға басшы болып сайлаған едим. Енди қыяллары пәс, насаз арзагәйлер менен қалайынша ислесемен деп қорқып жүрмен?

—Умытпаңыз, Куяш, тил менен төрийлеп болмастай гөззал мөкан жайларға да, ең иплас, сасык орынларға да өз нурын тең түсиргени менен өзиниң куяшлығын жоғалтпайды. Басшы да қарамағындағылар ушын, уақытша болса да, өзинше, куяш қой!

700

—Инсанның өзине сезилмейтуғын қандай жағдай бар?

—Хәр өткен күни менен өмири қысқарып баратырғанын сезинбеушилик.

701

—Перзентиме өз анасының мухаббетин қалай төрийлеп жеткерсем болады?

—Уллы шайыр Шайх Саадийдин: «Ананың қәдди-қәумети бир дарақ болса, перзент оның мийўеси. Хәқыйқат көзи менен карасаң Ана сүти перзенттиң жүрек қаны» дегенин өзиниз бир неше рет оқып болып, әке сыпатында терең ойлананыз.

702

—Өзинше бул дүньяда неше жыл жасағыңыз келеди?

—Уллы Аристотельдин (384-322): «Дурыслықты айтып, дурыс ислеп өлиў — өтирикши атанып, айналанды алдаў менен узақ жасағаннан абзалырақ» деген нәсиятына садықлықта, «пәк инсан еди», деген атқа ерисетуғынына көзим жетсе, тап бүгин өлип кетсем де, ермансызбан!

703

—Инсанды гө қуғантып, гө қорқынышға жасататуғын бир жағдай?

—Мийнетсиз жыйналған көп пулдың ийеси болыў.

704

—Инсан ушын қандай жағдайда өз денеси аўыр хәм жасаўы мүшкил көринади?

—Инсан ушын дене аўырлығы — бул күншилик. Ал енди Персия патшасы Әниўшырўанға (531-579) қулақ салыңыз: Ол өзиниң алдына римли, хиндстанлы, иранлы данышпанларды шақырып: «Инсан ушын аўыр мүшкил не?» деп сорағанда, римли данышпан: «Инсан ушын ең аўыр мүшкил қартайғанда жәрдемсиз қалыў хәм жетпесинлик»

десе, хиндстанлы данышпан: «Кеселлик хәм жүдә қайғылы, ғамлы турмыс» депти. Ал иранлы данышпан: «Бул дүньяда жақсы хәм бәршеге мақул боларлық деп ойлаған ислеринди ислеўине үлгертпей келген өжел» деп жуўмақлапты. Ендиги жағын өзиниз ойлап көре бериниз.

705

—Бас қаламызға көшип келиў нийетиме не дейсиз?

—Дәл усындай сораў Аристотельге берилгенде, ол: «буның әҳмиyeti жоқ, бирақ сен бас қалаға ылайықпысан, жоқ па, тийқарғы гөп усында» деген екен. Усыннан өзинизге жуўмақ шығарарсыз.

706

—Билимли адамлардың қайсындайлары көп алжасады?

—Қайсысы хәр орында: «Мен билемен!» «Көп билемен!» деп, көкирегине урыўды өзине әдет етсе, сол мәңги алжасықларда жасайды.

707

—Хиндстанда болғаныңызда сизди таңландырған көринислерден ең баслысы, қайсысы?

—Мен ушын ең баслы таңланарлық көринис — түркийзибан бабамыз Шахжахан 1630-1652 жылларда сүйген хаялы ушын курдырған Тажмахал естелиги болды. Ишине киргенимде, бир түркийзибан сыпатында айрықша мақтаныш сезимлерим қалбиме сыймай, өзимди жәхәннің ең жоқары шокқысында турғандай сезиндим.

708

—Жыйналысларда айтқан көп усынысларым қабыл етилмейди. Себебин айта аласыз ба?

—Көп ойланылмаған гөплерди, әўеле өз турмысында сынап көрмеген усынысларды тәўекел етип ортаға сала берген адам аншы атаныў мақсетинде көринген аңлардың изинен кара тоқпайдан оқлар ата беретугын аншыға мегзейди. Сондай аншылардан болмаўға тырысып жаса.

709

—Досларды көбейтиў ушын не қылайын?

—Өзиннен өзгелерге қылған жақсылықтарыңды хәм өзгелердин саған қылған жаманлықтарын умытып, ал, өзгелердин саған қылған жақсылықтары менен өзиннин өзгелерге қылған жаманлықтарыңды естен шығармай жасасаң, не қылыұды тез-ақ ұғынып аласаң.

710

—Бабаларымызға садақ екенлигимди қалай көрсетемен?

—Халқыңның миллет болып қәлиплескен тарийхый жолларын хәр төрешеме дурыс хәм терең үйренип шын қәлбинизден түсиниү арқалы өз билгенлеринизди келеси әуладларға үйретиү әдетинизге айланса бабаларыңызға сөзсиз садақсыз, әлбетте.

711

—Адамлар минези бойынша нешеге бөлинеди?

—Улыұма алғанда, менинше, жолбарыс минезли хәм ғарға минезли болып, екиге бөлинеди. Жолбарыс минезлилер өз халқының даңқы, айбаты, тоқлығы ушын ис қылатуғынлар, ал ғарға минезлилер қара басының даңқы, айбаты хәм тоқлығы ушын ис қылатуғынлар.

712

—Шығыс поэзиясында карақалпақ поэзиясының тутқан орны туғралы не дейсиз?

—XIX әсирдин екінши ярымында үлкемизге саяхат етип келген венгер алымы Вамберий: «Шығыс әйемги дәуірлерден-ақ шерият (поэзия) үжеси болып келген. Соның ушын да Қара отаұда жасаған халықлардың шериятқа болған ықласы Париж бенен Лондонда жасаған халықлардың шериятқа болған ықласынан анағурлым күшлирек екенлигине хешким таңлабаса да болады» деп жазып кетипти. Бул ой, карақалпақлардың үлкен Қара отаұына кирип отырып көргеннен кейин ғана оның басына келгенин хеш ким бийкарлай алмаса керек.

713

—Карақалпақ адамының қәлби қандай?

—Құдирети күшли Тәңиритааланың қәлби дәрежесинде кен.

714

—Өзинизди кимге усатасыз?

—Устазы алдында дурыслы имтихан тапсырыұ ушын таярлықлары еле ада болмаған бир студентке усатаман.

— Жылан минезли бир аўылласым «досласайық» деп алдыма келди. Не қылайын?

— Анық жылан минезлигіне исенсең еле де ойланыңқыраңыз. Себеби, жылан мөүсिमге қарай сыртқы кебин таслаған менен, жыланлығын өзгертиуи қыйын.

— Ғаррылықты қалай қабыл етип атырсыз?

— Ғәммеге мәлим бир факт — инсанның өмири ада болмас хәм қууанышлардан хәм өкинишлерден ибарат. Балалығымда ишим писсе, далаға шығыудан өз теңлеслеримди тез табатуғын едим. Енди ишим пискен пайығтта далаға шықсам да, теңлеслеримди табыуым мүшкил. Өйткени тек қурбыларым күтә сийрекситен, ал тирилери төнхә өзлериниң машқалалары хәм ишки өкинишлери менен бөнт, я кесел-бөнт... Сол ушын гей демлеримде ғаррылықтың аўыр мүшкиллеринде жасай берместен, кеткен кәдирданларыма тезирек қосылыудыда қусейтуғын демлерим аз болмайды

— Халықтың саны, оның билимди аўладларын көбейтиуине тәсир етеме?

— Әлбетте. Лекин, адамзат бул дүнья цивилизациясының жоқары басқышына көтерілип баратырған хәзирги дәуирде пүткил адамзат дәреткен даналықлар, билимлер қайсындай жоллар менен болса да, тирилерге тең хызмет етип атырған заманда, қайсы миллет өз аўладларына көп үйретиудиң усылларын жақсы менгерсе, сол миллет, мейли аз санлы ма, мейли көп санлы ма, билимди аўладларын көбейте алады.

— Қанша ынтығып күтсем де, мен неге тезирек бахытлы болмайман-ә?

— Юнон философы Аристотель: «Бахытсызлық күтпесен де күтә тезлик пенен, ал бахыт күтә әстелик пенен келеди...» деген екен. Бахытты онша асығыс күте бермей, хәм өзин хәм елиң ушын мийнетлер етиуден шаршамай жалықпай, шыдамлылыққа өдетлен. Хәк нийетли инсанға бахыт сәл кешлеу болсада келеди.

— Инсанның неше досты оның сырларын сақтауы мүмкин?

— XVIII әсирдеги АҚШ президенти Бенжамин Франклин (1706-1790) «Инсанның сырларын тек үш дос сақтауы мүмкин, егер олардың екеуі бул дуньяны тәрк еткен болса» деген екен. Мен де оған қосыламан.

— Қарақалпақ жазыушысы болыу мақтаньшпа?

— Қайсы миллеттиң ўекили болсаң да, тирилик, өзинше, мақтаньш. Ал, карақалпақ жазыушысы сыпатында айтсам: халықларының саны көп миллет жазыушыларының бириниң шығармасын карақалпақ тилине аудартып шығартсаң, онша қуўаныш билдирмейди, ал карақалпақ жазыушыларынан бириниң шығармасы көпсанлы бир халықтың тилине аударылып шығарылса, жерге, көкке сыймай қуўанады. Және бир өзгешелик — миллетиниң саны аз жазыушы, миллетиниң саны көплер алдында, неликтен де, жалтақ хәм жасқаншақ келеди.

— Адамлар қылықлары бойынша, неше түрге бөлинеди?

— Менинше, «төрт түрге: ашкөзлер, бакыллар, кең пейиллер, сақыйлар. Ал енди ашкөзлердиң өзгешелиги өзлери де жемейди, өзгегеде бермейди. Бакыллардың өзгешелиги — өзлери жейди, басқаларға бермейди. Кенпейиллердиң өзгешелиги — өзлери де жейди, басқаларға да береді; Ал сақыйлардың өзгешелиги — өзлери жемесе де, басқаларға бере бйледі.

— Ұатаның шынтылап сүйген инсан оның шегарасы менен шекленуи тиис пе?

— Жоқ. Ақыллы инсанға пүткил жәхән — Ұатан.

— Әллеқайсы шаңарақты гейде бейнишке, гейде дозақса айналдыратуғын хәдийселер?

— Шаңарақ ийелери есапланған ер менен хаял арасындағы мухаббеттиң пәклиги өз шаңарағында мудама бейништи пайда етеди, ал олардың бир-биринен жасырын мухаббетлери болса, шаңарағын дозақса айландыратуғыны сөзсиз.

—Перзентлериниздин қайсыларын көбірек жақсы көресіз?

—Қызлар — бул миллеттиң ертеңги аналары. Аналары көп миллет хеш қашан жоғалмайды, ал улар — миллеттиң қорғанлары. Қорғаны бар миллет хеш қашан жоғалмайды. Усы көзқарастан, мен қызларымды да, уларымды да бир-бирйнен кем я артық көрмеймен. Ең баслысы, Тәңиритаалам оларға инсанлығын, халқын ұмыттырмасын.

—Инсанның жақсылықлары, жаманлықтары жөнінде не дейсиз?

—Инсанның өзгелерге қылған жақсылығы да, жаманлығы да суўғарылып тапқа келип турған жерин сүрип, шашқан туқымлары киби. Қайсысын көп ексе, соның зүрәәтин көбірек жыйнайды. Сөйтсе де, жаманлықтын туқымлары суўға қанбаған, сүрилмеген жерлерде де көбірек зүрәәтли болатуғынын естен шығармаған мақұл.

—Руўхый тәрбия адамзат тарийхынын қайсы әсирлеринде басланды екен?

—Адам ата менен Хаўа анадан қосылып биринши перзентлерин қашан пайда еткен болса, руўхый тәрбия сол күннен басланғанына даў бола қоймас.

—Душпанларымнан өш алыўдың қандай бийхазар жоллары бар?

—Хәр инсанның өш алыўы хәр қыйлы. Менинше, ең әўеле душпанларыңызға бирден зәхәр усынбай, мүмкиншилигиң барынша пал жегизип, шийрин-шийрин гәплериңиз бенен бийхаллық дәрежеге түсириўдың жолларын излестиргениңиз дурысырақ болар.

—Кәбир тасларындағы жазыўлардың сизди көбірек ойландыратуғын биреўин айтасыз ба?

—Уллы шайх Саадийдин кәбир тасына жазыған: «Мен бул дуньяға жылап келгенимде басқалар қуўанысып шад болған еди. Енди мен күлип кетип баратырман, басқалар болса жылап қалмақта», деген сөзлер хақыйкатында да, тирилер ушын көп ойланарлық хәм ойландыарлық сөзлер ғой!

— «Инсан хукимдарсыз дурыслы жасай алмайды», дейди. Сонда олар кимлер?

— Инсанның биринши хукимдары Тәңиритаала, екинши хукимдары өзи, үшінши хукимдары хәрнәрсеге кәнәәти, төрттинши хәр кимниң өз қәлеуинде.

— Дос тутыныуға бардамлылар қолайлы ма, я жарлылар?

— Бардамлылар дослығыннан пайдаланып, сени өз шаңарағының қулына айландырса әжеп емес, ал жарлылылар алдына қоярға нан таппай қалса, саған нәпретлениуи мүмкин. Жақсысы — мал-дүньясы бойынша емес, ақыллылардан дос изле. Ақыллы дос хәр қандай жардайда де сениң екинши «мениң», бола алады.

— Жасым алпыстан асқалы базы жәмәетте көрген-билгенлеримди айта басласам, көп адам тыңлағысы келмейди. Терис қайтпадым ба екен?

— Бөлким. Тыңлаушылардың жас айырмаларын есалқа алмаған халда ким көрген-билгенлери жөнинде өзінше сөйлей берсе; ол быжық, мақтаншақ. Көрген-билгенлерине гуға жок жәмийетте көп сөйлемеуге өзінди мәжбүрле.

— Көп алжасаман, көп албырақлайман. Бул әдетимнен қалай қутыламан?

— Искендер Зулхарнайын бундай жағдайларда ортаншы бармағындағы жүзитигине қарап, оған буйыртпа менен өзи жаздырып қойған: «Булда өтип кетеди!» деген сөзлерде көзи түскенсоң, өзін басады екен. Сиз де сондай бир жол табыуға талапланыңыз.

— Инсанның қолынан келмейтуғын қандай ислер бар?

— Бир ис. Ол өлини тирилте алмаушылығы!

— Өмирди қанша дәрежеде түсинесиз?

—Жақында емлеуханада жатып қонсы палатамда, тап өз-ара жарысқан киби, теңнен гүрсинетуғын еки кемпирден хал сорау ушын кирдим...

«Жазыушы екенсіз, айтайын, —деди бири ашылысыл. —Мен бийперзентпен. Изимнен хеш ким излеп келмегенине жаным төзбей: «ах, Қудай-ау, өз уақтында маған неге перзентлер бермедін?» деген мәниде гүрсине бергим келеди... Сөйтсем жаным азғана жубаныш табатуғындай. Бирақ бийперзентлигиме өзим айыплы екенімди де билемен. Өз уақтында бул дүньяның ләззетлеринен кеңирек хәм көбирек пайдаланғым келген еди. Енди билсем, алданыптан. «Мени өзиң неге тууры жолға салмадың деп көбинесе Тәңиритааланы да ғарғайман!...»

«Меники пүткиллей басқаша дөрт, — деди екіншиси: — Мен бул дүньяға бес перзент келтирдим, бесеуи де тири. Ерим ертерек өмирден кеткени ушын, есиклер сыпырып жүрип бесеуин де келе қылдым. Бәри де шанарақ көтерди. Хәр қайсысы өз шанарағының ғалмағалынан ба, мине, бир хәптеден бери биреуи меннен хабар алмайды... Ғарғайын десем өз перзентлерим. Буны кимге айтарман? Тек гүрсинем, болғаны!...»

Оларға қосымша сораулар бермедим. Лекин, хәр сапары усы кемпирлерди еслесем, өмирдің ушы-қыйырсыз құбылысларын түсинип болыу мүмкин емеслигин және бир мәртебе уғынаман.

735

—Хожели қаласының қубласындағы «Миздақхан тау» төбелигиндеги «Назлымхан сулыу» деп аталған тау асты минөрет естелиги жөнинде не билесіз?

—«Назлымхан сулыу» естелиги хакқында баспа сөзлерде жөрияланған да, жөрияланбаған да әпсаналар көп. Солардан өзиме инанымлырақ биреуин айтайын:

Туран шахы Махмуд Фазнавий өзиниң хәкимдарлық қылған дәуиринде (998-1030) Индияға шабыуыл жасап, көп ғана жеңислерге ерисиу нәтийжесинде бираз аймақлар менен көп-көп олжалардың ийеси де болады. Соннан соң Хорезмди басқарыу ислерин өзиниң сүйикли қызы Назлымханға тапсырады. Ол күтә сулыу хәм ақышты қыз екен. Ол әуелги қәдемлеринен баслап-ақ қурылыс ислерине кеуил бөледі. Атасы қолға түсирген индиялы көп куллар арасынан Бадаун исмли бир жигиттиң айрықша укыпшылығын көрип, бәрше қурылыс ислерин басқарыуды соған тапсырады. Бара-бара Бадаун

менен Назлымхан сулыу арасында хайран каларлык мухаббет пайда болады. Этген, олар бул сезимлерин бири бирине ашык айта алмайды. Себеби екеуи еки диннен еди. Сөйтсе де, кыз бир жола өзінде батыллык тауып: «Бадаун, егер де, сен мени шыннан сүйсең, тау астынан хэмме хайран каларлык сарай сал» дейди. Бадаун буған бирден-ак келисип, тауды ойып сарай салыуды баслайды хэм оны питкергеннен кейин, Назлымханның таң каларлык сулыу жүзинен бир сүйип алыуды өгинеди. Кыз дәлкек сыпатында: «егер, сен мынау сарайдың төбесинен төменге өзинди тасласаң, бир сүйдиремен» дейди.

Жигит бир демге де ойланбастан, дәрриу сарайдың төбесине шығып, кыздың өгинишин бәржай келтиреді... Бирден бүйтеди деп ойламаған кыз тезден хинд жигитиниң келиншеги үлгисинде кийимлер тауып кийинеди де, алда бир демге де ойланбастан, Бадаунның исин төкирарлау мақсетинде, сарайдың бийик минарасына минеди хэм өзин жигиттиң өли денеси үстине, таслайды...

Әпсаналар, Махмуд Фазнавийдин сарай данышпанлары айтып кеткен рәуиятлар бойынша: «Кыздың сарай минаретинен өзин таслар алдындағы сөзлери өз алдына бир дунья. Лекин, сол сөзлерди жазыу керек болса, бир тырнақтың үстине сыйғызып жазыу да мүмкин» делинген.

Бир тырнақтың үстине сыятуғын сөз, албетте, пәк ышқы «Мухаббет!» сөзи болса керек. Оны хәр дәуир өз заманының көзқарасына сәйкес хәр кыйлы дәрежеде болжайды...

Хәзирше, «Назлымхан сулыу» деп аталған тау асты сарайының минәретти хакқында мен билетуғын әпсана усы...

736

—Бүгинги күн ямаса өтмиш тууралы шығармалар дөретиушилерге көз-қарасыңыз?

—Мени жазыушының қайсы дәуирден жазғаны емес, қандай талант пенен жазғаны көбирек қазықтырады. Солай болса да, мен бүгинди тәриптеп шығармалар дөретиушилер бүгинги заманның үгит-нәсиятшылары, ал өтмиш тарийх тууралы көркем шығармалар дөретиушилерди өтмиштен бүгинге арнаулы жиберилген елшилер деп түсинемен.

737

—Өзинизди қандай жазыушыман деп есаплайсан?

—Халкым, окыушыларым мени жазыушы деп түсинсе, жазыушыман, болмаса қағаз шығбайлаушы бир есауаспан.

—Сыр сақлағышпысыз?

—Жасырын сырлар — бул инсан ушын өзінше аўыр жүклер. Оларды бәрхама көтерип жасаў хәммениң қолынан келмейди. Сол ушын сырларымды, күнделигиме тез түсирмесем, шыдамай аўырып қаламан.

—Инсанға келетуғын балалық хәм оның келешегі?

—Инсанға балалық еки рет келеди. Биринши балалық, шын мәни-синдеги балалық, ал, екінши балалық — бул ғаррылық. Бириншисиниң алды кең айдын, жазықлық, екіншиниң алды туйық, қараңғылық.

—Инсан ушын кеширилмес бас қәтелик не?

—Пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссаламның хәдислеринде: «Тәңиритаалам инсанның қайсындай қәтелигин кеширсе де, анасын хұрмет етпеген қәтелигин хәслан кеширмейди» делинген.

Демек, инсан ушын кеширилмес бас қәтелик — Анаға хұрметсизлик!

—Қандай инсанды «бул нурлы адам» дейди?

—Хеш қашан өтирик сөйлемейтуғын, айналасындағылардың ким болыуына қарамастан, өз меҳирин олардан аямайтуғын инсан, шын мәнисинде нурлы адам.

—Цыганлар хәм олардың тили хаққында нелер билесиз?

—Күте аз. Өйткени, базда цыганлардың өзлеринен сорасаң, хәтте өзлери де хәр қыйлы түсиниклер айтады. Дүньяның хәр қыйлы карталарынан цыганлардың тураклы мөкан жайларын табыу да мүмкин. Бирақ оқығанларым бойынша, цыган тили тиллердин Индо-Европа топарына кирген жаңа хинд тилиниң бир шақапшасы. Халқы ХХ әсирдин 70-жылларындағы есап бойынша еки миллионға шамалас. Цыганлардың ең әуелги журты Индия болып, оннан бизиң эрамыздың биринши мың жыллығында, хәр қыйлы себеплерге байланыслы, жан-жаққа тарай баслаған. XIII-XIV әсирлерде олар Европаға да араласқан. Қысқасы, цыганлар дүньяның гүллән континентлеринде бар. Бөлиниўлерине байланыслы тили, хәзирше дәл анықланбаған,

көп-көп диалектлерге бөлінеді. Қайсы топары қайсы елде жасаса, сол елдің тили менен өзлериниң сөйлеу диалектин, өзлеринше, байытқан.

743

—Айналаңыздан қандай гөзалдықлар көресиз?

—Тийкарынан, еки қыйлы. Бири тәбияттың өзи дөреткен, екиншиси, адамзаттың қоллары менен бинят етилген гөзалдықлар.

744

—Прозаик пенен шайырдын айырмасы?

—Уллы немец жазыушысы Гетенин (1749-1832) И.Эккермен деген әдебиятшыға 1827-жылдың 25-январында: «Оқыушыларына ужыбатлы бир нәрсе айтыуы ушын прозаиктин дәстиярлы пикири болыуы шөрт. Ал, шайыр хеш қандай пикир айтпай-ақ, сөзлерин уйкастырса ўассалам, адамлар тынлай береди», деген екен. Гейде, өзимше, усы пикирди мақуллайман, гейде қарсыман да.

745

—XXI әсирден дәмениз?

—XXI әсирден үмитим зор. Бирақ XX әсир жөнинде хәр бир мәмлекет, хәр инсан өзлеринше хәр қыйлы болжаулар айтп атыр...

Ал XX әсирдин басларында жасаған уллы рус шайыры Александр Блок (1880-1921) өз ўақтында бундай сорауларға жууап берип: «XX әсир цивилизациялық жол менен жабайыласыу әсири болады» деген екен. Мен «XXI әсир хакыйқый мәнисинде, цивилизациялық жол менен жабайыласыу емес, ал миллетлер аралық түсинисиу әсири болады, хәр бир уллы миллет, мәмлекет, аз санлы миллетлер менен мәмлекетлердин тарийх сахнасынан шығып қалмауы ушын өз мәмлекетиниң бар ресурсларын толық иске салатуғын әсир болады» деп үмитленемен.

746

—Бул дүньяның әдиллиги неден ибарат?

—Дүньяға келген хешбир инсанның хеш бири мөңги тири қалмайтуғынлығында. Француз ойшылы Жан Лаврюгер де (1645-1696) «егер де дүньяда биреулер алип, екиншилери өлмейтуғын болып жаратылғанда дүнья әдиллигин жоғалтқан болар еди» депте ескерткен екен.

—Нөкис каласының «Дослық» майданын пайда етіу хәм оған бюст орнатыуға сиз инциатор екенлигинизди билемиз. «Дослық» майданында бой көтерген еки хаял бюстиниң проектин сиз усындыңызба?

—Мениң ойым бойынша: бюст сыпатында халқымыздың XVIII-XIX әсирлердеги уллы миллий басшыларынан аты әпсана Маман бий, Дана Айдос баба, батыр-палуан Ерназар алакөз көрсетилиуи тийис еди. Сол гездеги ең шешиуши күшке ийе болған областьлық партия комитетиниң басшылары, оларға қосымша гейпара ханапайшы министрлер интернационалист көриниу максетинде «Дослық» майданында бүгинги көринип турған бюстин негизин мақуллады. Тилекке қарсы, соң аныкласам, бул бюст бурыннан-ақ художниклерде тайын екен... Дауласқанымнан пайда түспеслигин уғындым да, тайын бюстлерге карап ойландым: Бюсттеги еки хаялдың бири Европаның, екіншиси орта Азияның тымсалы болса керек. Қаракалпақстан болса, Орта Азия менен Европаны бирлестириуши «Жипек жолы»ның үстиндеги мәмлекет. Балқим, художниклер де дәл усыны нәзерде тутқан шығар, деген ой менен наилаж келистим. Эттең ақыбети...

—Қәйткенде жеккеленип қалмай жақсы жасау мүмкин?

—Тәңиритаала бул кең әлемди хәм оны өзине хызмет қылдырыу нийетинде Адам Атаны жаратып, оған тил питкергеннен кейин, ол: «Әй, уллы жаратыушы, енди маған бул кең әлемди жақсылаудың сырларын үйретиниз?» депти. Сонда Тәңиритаала: «Әй, Адам, сениң бул кең әлемде қалай болса, солай сайранлап гезиуиң ушын еки аяқ бердим, хәмме нәрсени көриуиң ушын еки көз бердим, қәйерде қандай хәрекет барлығын еситиуиң ушын еки кулак бердим, нелерди ушлап көремен десен, еки қол бердим, барлығы жөнинде өзиң ойла-нып пикирлеуиң ушын басыңа мий қуйып, айналандағылар менен кеңесип ашық сырласыуиң ушын тил бердим. Енди бөрин өзиң үйрен хәм әуладларыңа өзиң үйрет» деген екен. Тәңиритааладан артық жууаплар табығым мүшкил.

—Кеуилли отырыспаларда өз ойларыңызға шүмип қалатуғын гезлериниз бола ма?

—Болады. Гейде, арамыздан мәнгиге кеткен күдкисилі сөз шеберлері болған досларым есиме түссе, бір неше демге үнсиз хәсирет шексем де, бирден: «олардың изинен барып, қосылатуғын уақтымда жақынлады ғой, хәзірше тирилердің уақты хошлығына кесент етпейин», деп өстелеп күлкілерге араласаман.

750

—Ислам дининің төрт масхабы (жөнелиси) деген не хәм оларға тийкар салғанлар кимлер?

—Масхаб (жөнелис) — ислам дини Тәңиритааланың ең соңғы хәм пүткіл адамзатқа инам етилген бирден-бир мәнгилік хәм хәр халықта аздап өзіншеликлер болыуына қарсылық билдирмейтуғын кең дин. Масхаб әне усыны тастыйықлаушы қағыйда сыпатындағы түсиниклер.

Биринши Масхабқа (жөнелиске) тийкар салыушы Имам Ағзам жөнинде кеңирек түсиник оның тийкарғы исми Нуьман, әкесиниң исми Сабит, атасынын исми Зута. Зута Қабулда тууылған. Хаслы фарсий. Мусылманлар Қабулды ийелеп алған сон Зута бенде қылынып, Куфа қаласына алып келинген. әне, усы Куфа қаласында Зутадан Сабит, оннан хижрий 80-жылларда Нуьман ибн Сабит дүньяға келген. Имам Ағзам деген — Уллы Имам дегени. Бул уллы атаққа соңғы масхаб ийелериниң хеш қайсысы ерискен емес.

Ислам дининдеги төрт масхабты (төрт жөнелисти) дәретиуши уламалар:

1. Имам Ағзам Нуьман ибн Сабит, хижрий 80-жылларда тууылған.
2. Имам Малик ибн Анас, хижрий 93-жылларда тууылған (мениң ескертиуим: Бердақтың «Шежире»синдеги «Енес, Мәлик еки кисил...» деп келтирген адамлары усы Анас ибн Малик яғный Маликтиң улы Анас.)
3. Имам Шафь, хижрий 150-жылларда тууылған.
4. Имам Ахмад ибн Ханбал, 164-жылларда тууылған.

751

—Ислам динине толық исенесиз бе?

—Егер Тәңиритаала болмағанда, хеш бир инсан, соның ишинде менде, дүньяға келмес едик. Сон, өлген гезинде, өлигинди қәстерлеп топыраққа қайта араластыратуғын күшлер, Егерде дилжр болмағанда, хәр бир инсан бул дүньяға келген күнинен баслап-ақ, өлиги ийт пенен қуска жем болатуғынын еслеп, дала хайуандары киби бир-бирине рехимсизликте жасаған болар еди...

261

—Түркменстан Президенти Ниязовтың ХХІ әсирди «Түркменстан-ның алтын әсири» дегенине қалай қарайсыз?

—Басқа мәмлкеттиң ишки сиясатына араласып баха бериў нақолай. Сөйтседе өтмиштен бир анекдот: «Бурынғы СССР дәуиринде москвалы бир адам Түркменстаннан келген бир хамалдар адамға «Сиз ким боласыз?» дегенде, ол: «Мен Түркменстанның мәденият министрмен» деген екен. Оған сораў берген адам: «Қалайынша? Мен Түркменстанда болғанман. Сиз айтқан лауазым ушын әўеле мәденияттың өзи болыўы керек емес пе?..» депти. Усы анекдоттағы секилли, бүтинги түркмен президентине баха бериўим қыйын.

Деген менен, ҳазирги Түркменбашы жоқарыда келтирилген анекдотты бийқарлаў нийетинде, өзинше, жаңаша мәденият пайда етиўдиң жолына түскен болса да тәәжип емес. Бирақ бул дуньяда өзгермейтуғын жәмийет, заман, басқарыў усыллары болмағанғой, следе болмас.

753

—Ден саўлығыңыз бснен қызығатуғынлар көп пе?

—Аўырмай жүрсем, аз емес. Ал, хақыйқат аўырсам, санаўлы ғана.

754

—Арақ ишиўшилиқ жөнинде не билесиз?

—Сораўыңызға байланыслы бир әңсана: Тәңиритаала адамзат арасынан және бир елши-пайғамбер таярлаў мақсетинде Жабырайыл периштени жумсапты. Бул дәуирлерде арақ ишиўшилиқтиң әбден ен жайған гези екен. Жабырайыл периште оншең ақыллы адамларды жыйнап, олардың қаләуинше арақ бергизеди. Жыйналғанлар толығы менен мәс болады. Бирақ олардың арасынан миллети бойынша араб бир жас жигит хеш қандай бузбастан Тәңиритааланың ўәкили менен еркин сөйлесип, оның сораўларына дәстиярлы жуап береди. Соннан кейин Жабырайыл периште оны Тәңиритааланың елшилигине ылайық деп жоқарыға ссап береди. Тәңиритаала қабыл етеди. Әне сол жигиттиң исми-шәрийпи Мухаммед ибн Абу Тәлиб екен. Солай етип, Тәңиритааланың жаңа пайғамбери пайда болады.

Енди Мухаммед ибн Абу Тәлиб өзиниң биринши пайғамберлик көдемлеринен баслап, ислам тинин пайда етеди хәм ислам диндегилерге арақ ишиўшилиқти қалаған етип бул пикирин Куранға киргизеди...

Тилекке қарсы, арақ ишиўшилиқ ислам дининдегилер арасында елеге дейин тоқтамағаны өкинишли.

—Парахорлықлар кәйткенде токтатылады деп ойлайсыз?

—Әпсана: Адамлардың хәркыйлы арзаларынан шаршаған орыс патшасы Петр Биринши өзиниң бас прокурорын алдына шақырып, «Кимде ким баскадан пара алса, ол хәтте соралыпта турмастан дарға асылады!» дегенде, бас прокурор: «Уллы патшамыз, олай болса, сарайыңызда Өзинизден баска бирде адам қалмайды ғой» деген екен. Петр Биринши күлип жиберипти. Өне, сол таклетте хеш бир тахт ийеси ондай буйрық шығарыўға жүрексинбейди. Сол ушын да парахорлық жууық арада қалмаса керек.

—Жақында мәкемемнен сыйлық ала қойып едим, аўыласларым изли-изинен келип қарыз сорап береді. Берсем, қайтармайды, не қыларымды билмеймен. Бир кеңес берсеңіз?

—Өмирбек лаққының мынадай усылын қолланағой. Мәселен, ол, хешким өзиниң қарызға алғанын қайтып бермейтуғынын алдын ала билгенликтен көшеге шығудан «Мине көрдиңізбе, пулым жоқ» деген мәниде кийимлеріндеги қалталарының түбин сыртқа шығарып жүреді екен.

—Кәйтсем өз душпанларымды өз әўладларыма да душпан қылай кетемен?

—Өзиң билген бәрше өмир тәжирийбелеринди әўладларыңа қалдырмай қанша кеңнен нәсият қылсаң да, тәнхә өз душпанларын жөнинде тигислик билдирмей кет.

—Адамлар қай уақытлардан баслап сазлар сестине қуштар болды екен?

—Рәўиятлар бойынша Тәңиритаала әзелги Адамды соқтырып, оған жан киргизейип десе, жан: «Кирмеймен! Адам мени тындырмайды! — дегти. Сонда Құдирети Күшли жол тауып жағымлы сазлар сестин пайда етеди де жаңды сол сазлардың жағымлы еслерине еликтирип Адамға киргизген екен. Өне соннан баслап адам баласы, хәтте жалғызлықта үнсиз жүрсе де, айналасындағы гүллән сеслер, соның ишинде, дауыл да, елип ескен самал да көбинесе өзінше, күтилмеген әжайып саз хәуазлары киби адам жанына әллекандай руўх бағышлаган яңлы күш береді.

—Қарақалпақларды басқа түркийтиллеслерден ажыратып тұра-
туғын қандай сөзлери бар?

—«Ауа... Ауа» деген сөзи бар.

760

—Кәйтсем, жәмәәтиме ақылы көринемен?

—Тынық тындаушы болсаң.

761

—Сыртыңыздан әллекимнің сизди мақтағаны жөнинде хабар
айтылса инанасыз ба?

—Әйісімги грек алымы Ангисфенге (444-366) биреу: «бүтін сизди
пәленше мақтады» дегенлерге, ол: «мен сол пәленшеге нендей жаман-
лық қылдым екен?» деп сарсылатуғынын көп жағдайларда есима
түсиремен хәм көп ойланаман.

762

—Адамзат әлеминиң биринши есиги кәйерде?

—Халқымыз: «бул кең әлемнің биринши есиги — бөпелердин
бесиги» деген даналық дөреткенде алжаспаған деп ойлайман.

763

—Өлим мүнәсибетине байланысly қандай жумбақлар сезесиз?

—Биринши адамды пайда етип болып, оны көп жасатпай өлимге
гириптар қылатуғын бул дүньяның өзи жумбақ. Екинши, хәр бир
инсанның өзиде жумбақ. Екинши жумбаққа бир мысал: Набада
көшемизден биреу кайтыс болса, биреулердин шыны менен дауыс
шығарып жылап киятырғанын көрсем, ал екиншилериниң коллары
менен көзлерин ууқаласа да аузына басқан кол орамаллары астыннан
мыйық тартып киятырғанын да көргенмен...

764

—Әмир Темурдың жазыушылар ушын да күтә ибратлы бир гәлин
айтсаңыз?

—«Қанлы қылышты өзиндей қылыш емес, бир жақсы сөзде
кынына қайта тықтыра алады...»

—Кәйткенде илим-хикметли досларым мени катарынан қалдырмайды?

—Абул-Қасым Махмуд аз-Махшарийдің (1075-1144): «я илимли бол, я илимге сүйенип ис қыл, егер хештене билмесең, илим хакқында айтылған гәплерди ықлас пенен тынлайтуғын бол...» деген нәсиятларың бойына синдирип өзиңе сүйениш қылып жасауға әдетленсен...

—Пүткіл дүньяда ең уллы режиссёр ким?

—Бұл дүньяны пайда етип, оны адамларға унатып хәм сүйсиндирген режиссер Тәңиритааланың тәнхә өзи!

—Шохан Ұалийхановтың (1835-1865) қарақалпақларға қатнасы бар деп еситтим. Сиз билмейсиз бе?

—Мениң оқып билгеним — Шохан XIX әсирдеги қазақ халқының уллы ханы Абылайханның ақтығы Шынғыстың қарақалпақ миллетинен алған хаялынан тууылған. Қарақалпақлардың жийени. Түркий-тиллеслердің дәстүри бойынша әкеси себегли миллети қазақ. Өзи алым, тарийхшы, этнограф, фольклор жыйнаушы. Көбирек дайыларына бүйири бурған. Бір мысал 1904-жылы Санкт-Петербургта басылып шыққан бір мийнетинде «Қосық дүньяны гезип-гезип, Сырдың аржағына барып, қарақалпақларға қонақ болыпты» деп жазған. Бұл, әлбетте, шынлық хәм жоқары баха.

—Тәнхә өз ойыңызша бурынғы СССРдың тарқалыуына тийкарғы себеплер?

—Мениңше, бурынғы СССР бес себептен тарқады. Биринши, халық нақылы бойынша «патша ақыл болса, журты озады, патша залым болса, журты тозады»... Басшылар зулым еди, ақылсыз еди, Мәмлекет тозды.

Екинши, халық нақылы бойынша: «Уятсыздың бәри парахор, инсапсыз молла бәрхә алақол». Парахорларын, исленбеген ислерди исленди, деп, өтирик мағлыұмат (сводка) беріушілер кеңнен ен жайған еди... СССР өтирикшілер, парахорлар мәмлекетине айланды.

Үшінші накыл бойынша: «Бас-басына бий болсаң, минер тауға сыймайсан». Соңғы жыллары басшылар арасында бирлик, өз-ара бирин-бири дурыс түсиниў болмады.

Төртинши накыл бойынша: «Халқаны хәким жеди, таяқты жетим жеди». Яғный карапайым пухаралардың пикирлери дықкатқа алынбай, басшылар алған параларын тек жасырыў менен бөнт болып жасады.

Бесинши накыл бойынша: «Молланың айтқанын қылсаң да, қылғаның қылма». Арақ ишиўди тоқтатыў жөнинде мәмлекетлик қарар шығарылса да, әўеле басшылардың өзлери арақты суў орнына ишип, мөс халда хәкимдарлық қылыўын даўам ете берди...

769

—Өзим сүйип қосылған жуптым менен түсиниспеўге қарадык. Кеңесиниз?

—Өзин қурған имаратынды өзин бузып, оны қайтадан қурыўға урыныў қыялына аңсатырақ көринген менен, әўелгисинен көбирек машкалалы. Кеңесим: биринши имаратынның ләрзем алыўға караған кемис-қутығына айрықша итибар берип дүзетиўди биринши болып өзин басласаң мүшкүлиң жеңиллеседи...

770

—Мени сөз бенен шымшылаўшылар көбейежак, не қылайын?

—Қәлеген жәмәәтте гилең теңдеслер, мисли спортшылар секили басқаларды тек өзине каратыўды күсейди. Әлле биреўлери сеннен артта қалатуғынын уғынады да, қайымын тауып сениң аяғыннан шалыўға тырысады. Сондай хәрекетлер сезсең де онша хәулықпай, алға қарай талпыныўынды тоқтатпай, қәлеген ислеринди даўам ете бергениң жақсы.

771

—Жақында бас шыпакер болып едим. Енди министримиңди мениң берген мағлыўматларым (сводкалар) қәнәәтлендирмей атыр. Себебин билсем, маған дейинги бас шыпакер жоқарыға берген мағлыўматында кеселлер менен өлгенлердиң санын еки есеге кемейтип бермегени ушын босатылған екен. Мен не қыларымды билмей жүрипен?

—Аспанға карап сөйлесу менен гәпти көп созбай, тек гана хакый-қатлық тийқарында ислер жүргизсең жүзин бәрха жарқын болады. Билтип кой: Хакыйқатлық уақытша қайысады, лекин хешқашан сыпбайды.

—Дөреткен шығармаларыңыздың өмірлері жөнінде не дейсіз?

—Хаслында жаңадан дөретілген көркем шығарманың да өмірі бір инсанның өмірі секіллі. Әллекайсысы тууыла сала, біреулері азғана жасап, және біреулері қартайса да жасай береді. Жазыушы өз шығармасы үшін ана. Қайсы ана перзентіне мәңгілік өмір тілемейді.

—XX әсирдегі қазақ халқының атаклы шайыры Жубан Молдағалиевтің «Мен қазақтың мың өліп, мың тирилген...» деген қосық қатарларын оқыған болсаңыз, пикириніз қалай?

—Бұрынғы СССР гезінде, бір адам базардан киятырып «Заманай, ах, Заман-әй!» деп гүрсингени ушын, оның бір жолшасы КГБға арза бергенинен кейін, оған «заманай-әй! деп неге бизің заманымыздан түңілдің!» деген айып тығып қаматқанын, бірақ сол адам тергеу-шиге: «Мениң Заманай исимли ержеткен қызым базарда бийтаныс біреу менен қашып кеткени ушын өзимше күйинип «Әх, Заманай! деген едим» десе де, дыққатқа алынбаған екен. Өне усындай мәмлекет дәуірінде өз миллетиниң дәрти жөнінде хештенеден қорықпай батыл түрде «Мен қазақтың мың өліп, мың тирилген!..» деп қосық жазған сол шайыр келешекке де үлгі болып қалатуғынына да исенемен.

—Инсанлықтың жақсы белгиси?

—Хәр қандай жағдайда да өзине жолыққан бийтаныс инсанды дәл өзиң киби инсан емес, Тәңритааланың сәулеси киби көріп, мүләйимликте қатнас қылсаң жақсы инсансан.

—Базы бір шығармалар жөнінде «адамзат жәмийетине мәңги хызмет етиуши» дегенге уса анықламалар айтылады. Буган не дейсіз?

—Құдирети күшлиниң буйрығы менен оның пайғамберлері жазып кеткен китапшар адамзаттың мәңгилик ақылғөйи екени тақыйық. Солай болса да, соңғы жыллары Осло қаласындағы Новель сыйлығы бойынша комитет тәрәпинен Испан жазыушысы Сервантестің (1547–1616) дөреткен «Дон Кихот» романы (605-жылы түрмада жазылған) тууралы пүткіл дүнья бойлап сорау жүритилгенде, «Дон Кихот»

мәңгилік шығарма деген жууғамаққа келінген екен. Деген менен адамлардың өз-ара ойындар киби усылларыда шексіз ғой. Хәзирше «Дон Кихот» жөниндеги бахаға иссенемиз.

776

— Жәмәәтимиз хәмдамлықта хадал мийнет етип жобаларды артык орынласақта, хеш мийнет етпеген басшымызға ғана орден берилди. Бул калай?

— Әуеле өз қолларыңызға қараңыз. Алтын саатыңызды неге гүллән ислериңизди бежеретуғын оң қолыңыздың билегине емес, шеп қолыңыздың билегине тағып қойыпсыз? Сиясат деген-әм өзиниз сыяклы бир инсанның дәретпеси.

777

— Шофёрман. Басшым бир үйге аўқатқа шақырылса, ол мени бәрхә машинада қалдырады. Не қылыўым керек?

— Қапа болмаңыз. Өзинизде аўқат тайын болған гезде отын шаўып атырған балтанызды, жап-салма қазған белиңизди, сыртта қалдырып, аўқатланыў ушын тек өзиниз ишкерилейсиз ғой!

778

— Арал теңизинде «Барсакелмес» деген орын бар. Бунның сыры неде?

— Әуеле еки әхсава еситиңиз. Олардың бири бойынша: Арал теңизи ортасындағы атаўға барғанларды жыртқыш хайўанлар ғуў басып, жеп қоятуғын болған-мыш... Ал атаўдың ишкерисине киргенди жер жутатуғын болған-быш. Соннан «Барса келмес» атанған.

Екинши әпсана: түркийзибанларды қорғаўшы сақ нөкерлик лаўазымы тапсырылған бабаларымыз Арал теңизиниң ортасындағы нәмәлим бир атаўға барып, хәр қыйлы нөкерлик машқылар менен шуғылланады екен. Түркийзибанлылардың душпанлары олардың нөкерлери қәйерлерде машқы өткеретуғынын астыртын билип алған соң, сол атаў айналасындағы тоғайларда жасырынып жатып нөкерлик машқыға келгенлерди гө жекке-жекке, гө екеў-үшеўден услап өлтире беретугын болған. Әзелден-ақ өз ўазыйпаларына садық қарақалпақлардың әжайып машқы орны бара-бара «Барса келмес» деген ат алып, сонында сол аты мәңгиге сақланып қалады.

Бурынғы СССР мәмлекети дәўиринде сол «Барса келмес» жасырын дәржедеги әскерий горнизон орнына айландырылып, оған

«Остров возрождения» — «Кайта тууылган атау» деген ат берилседе, әскерий гарнизонды сырткы жау көзлерден саклау нийетинде «Аргументы и факты» газетасының 2001-жыл №40 жазыуы бойынша: «Барса келмес» атауында «Сибирь жарасы» «Сибирская язва» пайда болғанлығы тууралы аңызларда көп таркатылған.

779

—Мәмлекеттиң дүзелиүте я бузылыүга бет алғанын қалай уғыныу мүмкин?

—Заң-нызамларды қорғаушы мәкемелериниң (прокуратура, суд, милиция...) есиклери алдында, артында, айналасында төмен қарасып мунды кейипте отырғанлардың санларына қарап билсе болады.

780

—Сизди түнилдиретуғын инсанлар?

—Мархум намазжайға шығарылып оған соңғы жаназа намазы оқылып атырғанда, бир шетте топарласып, өз-ара анекдотлар айтысып, мырс-мырс күлисип туратуғынлар мени айрықша түнилтеди.

781

—Сабақларынан төмен үлгеретуғын перзентлериме не қылсам болалы?

—Ең баслысы, өз перзентлеринизден наумит болмаңыз. Мәселен, аты өлемге мәлим физик, математик Исаак Ньютон (1643-1727) жас гезинде укыпсыз оқыушы сыпатында бир нешше мәртебе мектептен де шығарылған. Удлы орыс шайыры Пушкин (1799-1837) жас гезинде күгә төмен бахалар менен оқыған, удлы физик Альберт Эйнштейн (1889-1955) жас гезинде классстан класска өте алмайда жүретуғын болған...

782

—Жолымнан адасып көрмесем де базы жораларым маған «адасыу әдетинде айланса керек?» деседи. Неге?

—Тәнхә өзиниз жетик билмейтуғын, турмысыңызда хеш кашан сынап көрилмеген хәдийсәлдерди өзиниз ашқан жаңалықлар сыпатында айта бериуди хәм жора-жолдасларыңыз бенен таныс-билислериниздиң үйлерине мирәтсиз бара бериуди токтатып та көриниз.

—Палкерлердин максети мийнетсиз пул табыу ма я дәртли адамларды жубатыу ма?

—Сиз айтқан ски усылды да баслы нийетлери кыймағанда, палкерлер өзлериниң алдыларына гумалақлар жайып я колларына соқталар услап көшелерде отырмас еди... Еки адамнын биреуи дәртли десем аса айтқан болмаспан. Олар, әлбетте, дәртлерине кайдан болмасын дәрманлар изледи. Сол ушын палкерлерде биледи.

—Шайырсымақ бир достым сүүретке түсерде бәрхө биринши басшыны жанапайлайды, түсинбеймен?

—Сол достынды шайырсымақ дегениң оны, мениңше, дурыс түсингениң. Ол өз талантына исенгенде бәрха басшыға жанапайламас еди. Қапаланбаңыз, хәр ким өз орнын билгенде, бул дүнья бир кыйлы болып, өзиниң кызығыушылығын да жоғалтар еди.

—Көшеге тасланған шығындылар арасынан напакалар излеп атырғанларға көзиниз түскен гездеги кейпиниз?

—Олардың өзлерине емес, оларды сондай халатка гириптар қылған жәмийетке, мәмлекетке гәзбим оянады?

—Миллеттин қалиплескен алфавитлерин тез-тезден өзгертиулерге көз-қарасыңыз?

—Бул — сол миллеттин тилинде басылған китаптарды хәш ким оқый алмайтуғын дәрсжеге түсириу арқалы, сол миллеттин қалиплескен әзелий руўхынан, қалиплескен тарийхынан айырыудың ең аңсат усылы.

—Халықтың жасау шараятын түсиниу барометри не?

—Биринши нәубетте, ашық базары.

—Мектептерде миллет тилин «Әке тили» демеј, неге «Ана тили» деймиз?

—Әйемгі дәуірлерде, әкелер өз перзентлеріне напака табыу машқалалары менен, көбінше, дүзде жүретуғын болғанлығы себепли перзентлер аналары менен бирге қалып тек анасының тилинде сөйлетуғын болған. Сонлықтан хәр инсанның сөйлеу тили ана тили делинеди. Бундай жағдайлар жүз бергенінен бержағында әсирлер, мың жыллықлар өтседе, әзелги дәстүр мәңги сақланып қалған.

789

—Баламның есине салып турғандай бес кеңес үйретесіз бе?

—«Балам, өмирден наұмыт болма», де.

«Балам, өмирден не излесең, табатуғынына исен хәм бәрше исинде сабырлылық сақла» де.

«Балам, биреу сени көзинше мақтаса, бирден инанып, асқынлама» де.

«Балам, ұмытпа, өмириң дауылда жанып турған шыра, оны абайсызда өзиң өширип қойыудан сақлан!» де.

«Балам, халқының заң-нызамлары менен үрп-әдетлеріне бағын, бирак қулы болма!» ...де.

790

—Өзим менен өзим тынышлықта жасауым ушын не қылайын?

—Билсеніз керек, инсан тәбияты көп жағдайда жауызлыққа жақын.

Сол ушында ұллы Пайғамберимиз Мухаммед алейхиссаламның хәдислеринде: «Билип қойыңдар, инсанның денесинде бир бөлек гөш киби бир мүшеси бар. Егер ол саламат болса, инсанның пүткил денеси саламат, егер, ол зәлелденсе, пүткил денеси бузылады. Ұмытпаңдар, бул бир бөлек гөш киби дене — инсанның қалби» деген екен.

Әне сизде өз қалбиңиздин хәмири менен ғана ислер қылыңыз. Қалбиңиздеги ойларыңыз мисли көл киби болса «Мен теңизбен!» ямаса теңиз киби болса «Мен океанман!» деп шауқым салсаңыз, мың тилалық сөзлериниз тесик тыйынға арзымайды. Соның менен бирге, бәрхә аспанға қарап жылт еткен жұлдызларды ғана улығлай бермей, өз аяқларыңыздын астына қарап, өзинизди үстине көтерип, сайранлатып қойған кара жерди улығлаудың жолларын излеуден арыснбаңыз, шаршамаңыз!

791

—Маған тоғыз нәсият айтып кетиніз-ә?

271

—Олай болса тынланыз: 1. Өмирде кисилерге жақсылық қылыудан аұыр, аұызеки кеңес берикуден аңсат усыл жок. 2. Дүньяда еки күн жасасаң, бир күниң ақыл үйрениүге, екинши күниң кисилерге жақсылық қылыуға жумсалсын. 3. Сен биреуди жаманласаң, екинши биреу сени жанып турған отқа ийтеретуғынын умытпаңыз. 4. Аұырсаңыз, тәуир болатуғыныңызға исенимиңиз — бәрше дәрилердиң үштен екисин курайды. 5. Мәмлекетке нәпәк, ақылсыз басшы келсе, қарапайым инсанның пәклигинен пайда жок. 6. Бас адамгершилик аскынламайтуғынлығын да, айналаңа межир-мухаббетинде, хадал мийнетинде. 7. Өзинизге үлги ушын жақсыларды, ал базда үстилеринен күлип хәз етиу ушын ғана емес, олардай болмау ушын ладанларды да излеуди де үйрениңиз. 8. Хәр исте теңсизликтен гөре, жеккелик аұыр мүсийбет. 9. Француз философы Вольтерден (1694-1778) бир нәсият: «Көп тил билиу — көп куллар ашатуғын гилтлерге ийе болыу».

792

—Ислам дини, оның күнине бес мәртебе намаз оқыу, ораза тутыу деген дәстүрлери халыққа қалайынша аңсат синдирилди екен?

—Мен рәуиятлар оқып, хәр қыйлы әпсаналар тындап түсингеним бойынша: хәш бири аңсат синдирилмеген. Бул жолда хәттеки, кан төгиспелер де болған.

Рәуият:

Бир күни бет әлпетин, денесиниң жуқа жерлерин хәр қыйлы жаралар басқан наұкас адам пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссаламның алдына келип өзиниң наұкаслықларын айтып шағынғанда ол: «Әй, ғапыл бенде, усы жасыңа келгенше, неге мениң нәсиятларыма кулак аспадын? Мен бәрше мусылманларға күнине бес уақлы намаз оқыу кереклигин буйырғанман ғой. Мине, оған хәш итибар қылмапсаң. Егер, сен бизиң көп шаңғытлы, қумлықлы жеримизде бес уақытлы намаз оқығаныңда, бундай кеселге тап болмас едиң, себеби бес намаз сеннен күнине бес рет ең нәзик, жуқа жерлеринди жууып турыуынды талап етеди. Сонда дененди бундай жаралар баспас еди... депти.

Демек, бес уақытлы намаз бендени Тәңиритаала алдында тек бийтуна етип ғана коймай, хәр қыйлы кеселден дә сақлауға жәрдем етеди екен.

Атамның бир иси: Жас гезимде бир бардамлы қонсымыздың есиги алдына келген аш дийуанаға хәшнәрсе бермей жибергенин көрип,

менің атам үйде бар жарты нанды алып шығып, дийұанаға берді де, ол алыс кеткен соң, сол бардамлы қонсымызға: «Сен, құрметлі қонсы, ұллы мархаматлы пайғамбериміздің хәдіслерінде Тәңиритааланың өз бәнделеріне жылына бір ай ораза тудығуды не үшін буйырғандағы мақсетіне түсінбес екенсең. Пайғамбериміз Мухаммед әлейхиссалам Тәңиритаала атынан ораза тудығуды буйырғанда хәр бир тоқ инсан егер жылына бір ай ораза тудығу арқалы, ашлық қандай болатуғынын уғынса ғана есигіне қол жайып келген ашлардың халын дұрыс түсінеді хәм оған жәрдем стіуге тырысады, деген терең ақыл менен жылына бір айлық оразаны пайда еткенін билмейді екенсең. Басқалар секилли сенде хәр жылы бір ай ораза тудып турғанында хәзир ғана есигіне қол жайып келген аш бийшараны бос қайтармас едің» дегені еле менің есимнен шықпайды.

Мине, бәрше мұсылманлар үшін үрп-әдетке айланған Ораза тудығу пайғамбериміз Мухаммед әлейхиссалам тәрәпинен өмірге бинят етилген де, нелер нәзерде тудылатуғынында умытпаңдар.

793

—«Академия», «лицей» деген терминлердің келип шығу тарихын билесіз бе?

—Баспа сөзлерден оқығанларым бойынша жууап бермен: Ұллы философ Платон (427-347) жасаған дәуірде Афина қаласының қасында кишкене бир тоғай болып, оның аты «Академия» деп аталады екен. Ұллы Платон базда өз шәкиртлерін сол тоғайға ертіп апарып, илим бойынша хәр қыйлы мәсләхәтлер еткерип туратуғын болған. Сол дәстүр бәршенің есинде сақтанғаны үшін ба, оннан соңғы дәуірлерде жоқары илим орынларын, «Академия» деп атау дәстүрге айналған.

Және бир ұллы юнон философы Аристотель (384-322) Афинадағы «Апполон лицейский» деген ибадатханада өзинің биринши мектебин ашқан екен. Ұллы философ Аристотель қайтыс болғаннан кейин де сол көрада оқыу дауам етип, оннан соңғы ашылған сондай мектеплерге «Лицей» деп ат беріу дәстүрге айналған.

794

—«Шыбынға да азар берме» дегені неси?

—Адамгершиликтің бас қағыйдаларынан бири - инсан хеш бир жанлы мақлұқатқа зәлел келтирмеуі тийис. Исламның ұллы алламаларынан бири Хәзирети хожа Абдулла Ансарийдің айтыуы бойынша: «Абдулла Музаффар Термизий хәм оның устазы Абу Хамид Термизий

өз денелерине шыбынлар қонса, «бул шыбындарды ушырсам, олар капталымдағылардың мазасын алады. Ал, олар бул шыбындардың қонғанын жақтырмай, бәрін өлтирип таслайды» деп шыдап отырады екен. «Шыбынға да азар бер ме!» деген гәп Термизийден кейін пайда болған.

795

— Көп жасау бахыттылық па?

— Бундай сорау бериуиндизге карағанда өмир жөнинде көп ойлансаңыз керек. Билесиз, гейпара инсанлар көбирек жасауды бахыттылық деп сезинсе, базылар, «көп жасап кетпесек болар еди» деп налынады. «Бул жалғаншы дүньяға келмегенимде қандай бахыттылық болар еди», деушилер де жоқ емес. Кулласы, нени бахыттылық, нени бахытсызлық» деп түсиниу хәр инсанның өзине байланысты. Сорауыңызға әне усы көз-карастан карап өзиниз жууап излеңиз.

796

— «Тирилей өлдим!» деушилерге көз-карасыңыз?

— Хәр заман түе, хәр атқан таң тири бенде ушын күтилмеген жаңа ғалмағаллар өкөлиуин тоқтатпайды. Егер ким өзинше «менин өмир ғалма-ғалларым ада болған!» деген исенимге берилсе, оның, өзинше, тирилей өлгени. Тәниритаала хеш бир бендесине тирилей өлимди мүнәсип көрмегей!

797

— Қасқыр минезли бир достым кем-кем ийт минезлиге айналып баратырған секилли. Түсинбеймен?

— «Ийтлердің арғы шығысы қасқыр» дегенде гәп бар. Ал қасқырдың ийтке айланыуы демек, қасқырдың жууындыхорға айналғаны. Усы көз карастан достынды дурыс бахалап, дурыс түсингиниз келсе, басқалар менен емес, әуеле өз қалбиниз бенен сырласыуға тырысыңыз.

798

— Устимнен ғыйбатлар еситсем, тақатым тәрк болады, неге?

— Мийуели дарактың жапырағына бирли ярым курт-кумырсқа түскени менен мийуэси азаймайды. Пәк болсаңыз, шыдамлы болыңыз.

—Бир нәсият айтып кетесиз бе?

—Хәким Улыкпанның өз улына айтып кеткен үш нәсиятын тындай ғой: 1. Хаялыңа сырынды айтпа. 2. Сықмардан қарыз сорама. 3. Нәмәрт пенен дос болма.

800

—Базы мәжлислерде адамлар изли-изинен сөйлей берсе, гәзебим оянады. Неге?

—Бул кең әлем шегі жоқ түсиниксиз жарыслардың мәканы екенін еле мойынламай жүрсеңиз керек. Мойынлаңыз, сабырлы, дыққатлы болыңыз.

801

—Мениң қалбимде нелер барын түсинссиз бе?

—Инсан басканың түүе, әўселе өзиниң қалбинде дурыслап түсингенде де бул дүнья — түсиниксиз, деген ат кеширмес еди.

802

—Инсанның инсан алдында хұрметин белгилеўши әдети?

—Өзиниң нәпсин басқара билиў күшли.

803

—Түркийзибан мәмлекетлер арасында қандай алаўызлықлар сезесиз?

—Олардан бирден-ақ көзге тасланатуғыны — бул хәр бир түркийзибан мәмлекеттиң тек өзін ғана «түркийзибанларға биз тийқар салыўшымыз» деп түсиндирийге тырысыўында.

804

—Мектепке шекем балалар ушын китаплардың көргизбеси Орта Азияда қашан болған?

—Биринши рет 1931-жылы Ташкентте болған.

805

—«Бул дүнья» дегенде биринши рет не түсиниледи?

—Адам. Адамсыз бул дүнья жоқ.

— Ислам дини бизиң халқымызға қашан енгизилген?

— Тарихый хужжетлер, рәуиятлар бойынша 705-715-жыллар аралығында араблардын ләшкер басшысы хәм тарихшысы Кутейба Ибн Муслимниң Хорезмге келгенинен кейин.

— Американың Азатлык деп аталған статуясы қашан ашылған?

— Американың Азатлығын белгилеуши символ статуясы Американың Эллис деп аталған атауында 1886-жылы қурылып питкерилген хәм сол жылы ашылған.

— Тәңиритаалаға қылған ибадатларымнан неге нәтийже сезбеймен?

— **Рәуият:** Сен киби бир мөмин жаслайынан-ақ хеш қандай мийнет пенен шұғылланбай, Тәңиритааладан пайғамберлик сорап, оған күни-түни ибадат қылуы менен үзликсиз намаз оқыуды баслапты. Хәр намазынан кейин Тәңириталааның мехири ушын оның хәр қандай қыйыншылықларына шыдауға тайынлығын айтып, өзінше дуа қылады екен. Бара-бара «мениң Тәңиритаалаға қылған ибадатларыма хеш бир бенде кесент қылмасын» деген ой менен өз шаңарағынан, бала-шағасынан безип, тоғайға кетеди. Тоғайда үлкен бир торанғылдың түби қуурауға қарағанын көреді де, оның шпирий баслаған өзегин алып таслай сала, ишине кирип жасау менен Тәңиритаалаға ибадатын дауам етеди. Тынымсыз намаз оқып, жайнамаздан басын көтере бермегени себепли, маңлайы да мисли тахтадай теп-тегис болып кетеди. Сонда да ол ибадатын тасламай: «Әй, Құдирети күшлим, маған пайғамберлик бер?!...» деген тилегинен өзгермепти. Бул адам жөнинде еситкен пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссалам сол адамды көриуге келсе, оның жасаған қуу торанғылдың ишки қууысларынан сүйеклер терип жүрген жас жигитти көрип:

«Әй мехирли инсан, нендей сүйеклер терип жүрипсиз?»— дейди.

«Уллы пайғамберимиз, кешириниз,— дейди жас жигит.— Мениң әкем Тәңиритааладан пайғамберлик сорап, тынымсыз ибадат қылатуғын еди. Соңында ибадатына хешким кесент келтирмеуин мақсет стип, биз перзентлеринен де безип, мынау торанғылдың ишине кирип алған еди. Бир неше мәртебе излеп аўқатлар әкелгенимде, мениң менен де хабарласуға, хәтте, дурыслап сәлемлесиуге уақыт таппайту-

ғын еди. Бүгін және көриуге келсем, оны қасқырлар жеп қойыпты. Енді қасқырлардың тислери өтпей шашылып қалған әкемнің сүйеклерін жерлеу үшін терип жүріппен...»

«Түсиндим. Әкенің тынымсыз ибадат қылуы жолы менен кара басы үшін Тәңириталадан даңқ сорап, хәтте, өз перзентлерине қарамай кеткен еди. Мине, Тәңиритаала оны жазалап денесін жабайы қасқырларға жем қылды. Лекин, сонда да өз әкесінен безбей, оның шашылған сүйеклерін терип, жерге көмиуге нийетленген сендей мехирли перзентке жәннеттин жоллары ашық болады», — депти Мухаммед әлейхиссалам.

Бұл рәуияттағы ғақыяны өз тәғдириңіз бенен салыстырып, ойланарсыз.

809

—Басыма қыйыншылық түскен жағдайда қайсындай инсанлар менен сырлассам болады?

—Биринши, хақыйкый достың менен. Ол тек хақыйкатлықты бетіңе айтады, екінши, хақыйкый душпаның менен. Оның кеңеслерине кері хәрекет қыл. Үшінши, ата-анаң менен. Олар сени дұрыс жууаққа келтиреді. Бул ислеріңнің қандай нәтиже беріуі, тәнхә өз қалбиң менен өзіңнің қай дәрежеде сырласыуыңнан гәрезли.

810

—Бизің халқымыз басқа түркийзибанлардан қызбарақ па я сабырлырақ па?

—Халқымыз сырттан жууас сабырлы көринген менен, олардың қанларында бәрше түркийзибанлардың бирлиги, аманлығы үшін күтилмеген шайқасларға бәрхулла тайын садық нөкерлер лауазымын атқарған бабаларымыздың нөкерлик қанларының излери барлығы елеге дейін сезилмей қоймайды. Нөкердің қаны қызбарақ болады.

811

—Келиншегим изли-изинен еки қыз тууды. Ажыраппам ба екен?

—Сиз тақлеттеги бир инсанға дана бабамыз Имам ал Бухарий (810-870) айтқан мынау рәуиятты тыңлаңыз:

«Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның жуптысы Айша анамыз бир жола изине еки қызын ертип тиленшилик етип келген анаға берерге үйинен хештене таппай, бир ғана құрма тауып берген

екен. Оны анасы жеместен тең бөліп еки қызына үлестіріпти. Олар кетиуден пайғамберимиздің өзі келип қалғанда бул уақыяны Айша анамыз пайғамберге айтқан екен. Сонда Расуллуллах: «Кимде ким қызалақларға мириубет қолларын созса, сол қызалақлары оны дозақ отына жандырмайтуғын қалқанлар болады» деген екен.

Уллы Әмир Хисрау Дехлавий (1253-1325): «Ким хаялының ақылына сүйеніп исбилерменлик пенен шуғылланса, шанарағы абадан болады» десе, француз алымы Печер Буас (1765-1824): «Хаялсыз өмирдин таны да түн, түни де түн, күндизи муңлы болады», деген екен. Бул даналықларды хеш қашан ұмытпай жасауға тырысыңыз.

812

—Халық нақылларына көз-қарасыңыз?

—Әдебияттын тили менен айтсам, хәр бир нақыл бизден бұрын болып өткен бир романлық, драммалық, повестлик, дәстанлық уақыялардың бизге келип жеткен орайлық өзегі. Бүгинги базы бир узын-шубай пәтиуасыз шығармаларды оқығаннан гөре халықлық бир нақылды ядлау абзалырақ.

813

—Өлим қайсы тайпадағы адамларға қорқынышлы?

—Өлим хәммеге де тендей қорқынышлы көринген менен, пулы көпдерге аса қорқынышлы!

814

—Базы пайтлар да сизде «Бул дүньяға неге келдим?» деп өзинизге сорау бересиз бе?

—Менинше, еси пүтин хәр бир инсан өзине бул сорауды хәр күни бериуи шәрт. Сонда ғана ол бул дүньяның аманлығына қууанып өзиниң бул дүнья ушын қанша дәрежеде жууапкер екенлигин өзиниң есине өзи салып турады.

815

—Қарақалпақстан, неликтенде, жалтақлықта жасайтуғынын сезесиз бе?

—Сеземен. Себеби Қарақалпақстан маған тек меникіндей, саған тек сеникіндей, оған тек оныкіндей. Буларға қосымша Қарақалпақстан ең өўеле тәнхә өзиники, Өзбекстандики, Орайлық Азияники,

Түркийзибанлардики, пүткил дуньяники! Бәринин кеулин тең дәрежеде табыу аңсат емес! Сол ушын олардың хәр кайсысына жалтак болып жасайтуғыны да сыр емес.

816

— Карақалпақстанымыз қандай сыпатларда көз алдыңызға келеди?

— Карақалпақстан — кәлеген шабандоз минип алып, қамшылама-сада бирден алға шабатуғын мықлы ат, қәлби кең спортсмен, онша толы болмасада, бәрхә қайнап писип турған той қазаны... сыпатында көз алдыма келеди.

817

— Қәлбинизде қандай әрманлар бар?

— Көп. Лекин, олардан ең баслысы: «Қалай еткенде, мен өзимнің аз санлы, әзелден-ақ жан сезимлери бәрше түркийзибанлардың нөкерлери болып қәлиплескен жауынгер хәм мийнеткеш халқымның гә урысларда, гә қууғынлықта, гә хор-зарлықта басынан кеширген өмир жолларын келешек әуладларға дурыслы уғындыраман, қәйткенде, карақалпақ деген атын дунья халықларының мәңгилик дизимине киргиземен» деген бир әрман қәлбимнің төринде жатады.

818

— Баслы душпаныңыз?

— Тууысқанларымның жасаған жасларын дыққатқа алмай, изден жоқары қарай нәубетсиз келе берген әжел.

819

— Қәлем ийелерине, артистлерге көз-қарасыңыз?

— Бир демге болса да адамлардың кеуил әндийшелерин умыттырып, кулдире билиу, қәлем ийесине де, артистке де тәкирарланбас бахыт. Сөйтсе де, адамларды хәр төреплеме оиланыуға, айналасына мехирли сезимлер менен қарауға мәжбүрлейтуғын қәлем ийелери менен артистлерди әуелгилерден де бахытлырақ деп есаплайман.

820

— Мәмлкеттин басшысы өзгерсе, пайда болатуғын биринши сиясат не?

—Тарийхты бираз оқып, өз дәуиримди де анык көрип билген-лерим бойынша лауазымынан кеткен басшының бәрше ис усылларынан шөртли түрде есапсыз кәте-кемшиликлер табыу сиясаты.

821

—Жазыушылык өнерме?

—Өнер. Соның менен бирге, ол айырым инсанларға өлшемлери жоқ кылып берилген күтө ауыр хәм аса жууапкерли мийнет.

822

—Сахнада өз ролин дурыслы келистире алмаған артистлерге көз-карасыңыз?

—Ондай артистлерди көрсем, жериклик не екенин билмеген хаялдың нағыз жерик хаялды көрип келе сала өз ерине, «жерикпен» деп жорта еркелегени янлы кубылыс дөрриу көз алдыма келеди.

823

—XXI әсирде Каракалпак әдебияты бойынша сабақлыкты дузиуши кандай алым болыуы шөрт?

—Дуньяның кай төрепке бет алғанын көз алдына толық келтирип, адамзат бағдар алған кең жолларда каракалпак халкын да мисли кең жүзи таза айнадағыдай көретуғын хақыйқый әдебиятшы болыуы тийис. Ол түркийзибанлардың еле жигирмадан аслам миллетлерге бөлинбеген дәуиринде де бәрше каналасларын корғау жолында, жан берген сақ нөкер каракалпаклар тууралы дөреген кыйлы-кыйлы әпсаналар хәм рәуиятларды, дәстанларды хәртөреплеме кеңнен хәм терең үйренген алым болыуы шөрт.

824

—Сизди көп ойландыратуғын өмир кубылысы?

—Күн менен түн бирин-бири тынымсыз кууса да, бири екин-шисин кууып жете алмайтуғыны янлы адам тәғдирлериндеги күнделikli өмир кубылыслары.

825

—«Оннан дослары кашыпты» деген гәпке бир антоним айтыңыз?

—«Оны душпанлары қоршапты».

— Жазыушы болыу ушын не кылыу керек?

— Әйемги грек алымы Платон (428-347) бундай сорауға: «Әпсаналарды көп тыңлап, өзи де әпсаналар дәретиүден ис баслайтуғын адам болыу, керек» деген екен. Оған қосымша кылып «өўеле өзи көп оқыл, көп тыңлап, сон, өзінше шынығыулар ислеуден ис баслайтуғын айрықша талантлы инсан болыу тийис» деуим мүмкин.

— Гейпара танысларым, неликтенде, әллекимге еликлеп жүргендей түйиледи?

— Диний рәуиятларға карағанда, хәрбир инсаның жаны оған әллекимнен қалған. Соң ушын ба, сырттан бақласам маған да бул өмирде хәмме әллекимдерге еликлеушидей түйиледи.

— Қалайынша басқалардың үстинен хуқимдарлыққа ерисиу мүмкин?

— Әўелс тәнхә өзиниздин үстинизден өзиниз нағыз хуқимдар болып алыңыз. Соннан кейин терең ойлансаңыз хуқимдар болыу кереклигин я керек емеслигин түсинесиз.

— «Жары жастан өткенше келеге келмепсең» деген гөп бар. Сонда адамның жары жасы неше жас?

— Қайқабус дәреткен «Қабуснама» да жазылыуынша, адам 34 жасқа толғанша, хәр күни дерлик оның күш-қууаты асып, толысып, ал 34 жастан соң, қуяштың тас төбеге келгеннен кейин кем-кем төменге қарай жылыса баслағаны яңлы қубылыс басланады екен.

Бул пикирди бийқарлау хәзирше маған қыйын.

— Адамзат, мениңше, Азиялылар, Африкалылар, Европалылар болып үшке бөлинеди. Олардың қайсысы өз-ара бирликли?

— Сорауыңыз орынлы. Бирақ мениң жууабым орынлы бола ма, жоқ па, билмеймен, сөйтседе бир әпсана тыра:

Арадан уақытлар өтиуи менен Нууҳ пайғамбердин үш улының бири Хомнан Европалылардың, екінши улы Сомнан Африкалылардың, үшінши улы Ефастан Азиялылардың арғы бабалары өсиң-өрбиген...

Олардың қайсысы қай дәрежеде өз-ара татыұлығын сынап көріу мақсетінде Тәңиритаала оларға үш жерден үш қудық қазыұды буйырады хәм хәр топарды өзлери қазған қудыққа түсиреди де, енди олардың қайсылары сол қудықлардан қалайынша шығып үлгеретуғынын бақлау ушын өзиниң үш периштесин жибереди... Көп өтпей-ақ периштелер өзлериниң көргенлерин баянлау ушын Тәңиритааланың алдына келипти мынадай хабарлар берипти де, Әуеле Европалыларды бақлауға жиберилген периште биринши сөз алыпты да:

«Мен бақлаған қудықтағылардың күшлилери әуеле қапталындағыларды өзлериниң төбелерине миндирип шығару менен, соңында қудықта қалған нәренжанларына жоқарыдан төменге қарай бирим-бирим арқанлар таслап, ақырында, бәриде аман-есен шығып үлгерди», — депти. Соның арасында африкалыларды бақлауға жиберилген екинши периште асығып келе сала:

«Әй, Құдрети күшлим, мениң бақлағанларым дәл европалылардай болмаған менен, әуеле хәр бири өзине жақын-жууықларды шығарды, — дейди ол. — Буннан соң сырттағылар қудық ултанында қалған нәренжанларды қалай шығарып алуға мәсләхәтлесип атырған пайытта, мен Сизинң алдыңызға асықтым»...

Үшинши периште бираз қапаланған кейипте жетип келип быдай дейди:

«Әй, Тәңиритаалам! Мен бақлаған Азиялылардан қайсысы өз күши менен жоқарыға шығуға талпынса, қалғанлары олардың аяқларынан төмен қарай тартыұды баслады. Ендиги жағында тәнхә өзинизден жәрдем болмаса, олардың жууық арада шығып болыуы қыйын!...»

Базда усы әпсана есиме түскенде, сол алауыз азиялылар деген топар бүгинги каракалпақлардың бабалары болса керек деген ойлар менен жүрегим үсти-үстине силкип-силкип кетеди хәм халқымның руушылық әдетлери еле сақланып қиятырғаны көз алдыма келеди де, сай-сүйегим тыным билмей қаксайды.

— Базы қитаптар баспадан шыққан гезде мақталса да, оқушылардың қолларына түскеннен кейин тез умытылатуғынын билесиз бе?

— Қитап шыққан пайытта мақталып, соңынан тез умытылуғы — базы биреулердиң басшылық лауазымға көтерилген күни мақталып, көпке бармай үстинен шағым арзалар түсип лауазымынан босатылғаны янлы, дурысырағы, айналасына бийпайда болып жаратылған инсан-ның тууылыұдан өлгени янлы қубылыс.

— Тазадан пайда болған шаңарақтың ери менен келиншегин қалайынша өз шаңарағына текгеріп сұұретлесем болады?

— Әдебиятта мүмкін емес нәрсе жоқ. Сизің сорауыңызға жууап: Жаңадан тикленген шаңарақтың керегеси — келиншеги, шаңарағы — ери десеңіз де онша көп қөтелеспейсиз...

— Инсанның нәпсикаулығы қай дәуірлерде басланған хәм оны қалай тоқтатыу мүмкін?

— Андамайсыз ба, бөпе тууылыудан-ақ қолына илинген нөрсени (тас болса да) аузына салады. Демек, нәпсикаулық инсанның бина болыуынан-ақ басланған. Нәпсикаулық тек ғана оның өлими менен тоқтайды.

— «Алпамыс» қарақалпақлардың миллий дәстаны деген пикирге не дейсиз?

— Қарақалпақлардың өмир жолы түркийзибанлардың нөкерлери болыудан баслағанын көп әпсаналар тастыйықлайды. Бүгинлиги Сурхандәрья бойларында, Байсын тауларында жасайтуғын қарақалпақлар төрәпинен ата-бабаларына садақлық руұхта «Алпамыс» дәстанын дөрәтилген болса, таңланарлығы жоқ. Соньыктан, бүтинги Сурхандәрьялылардың «Алпамыс»ты меншиклегени ушын айыглау надурыс. Себеби олар бул дәстан ийеси биз, деген түсиникте болмағанда, ол сақтанбауы да мүмкін еди. Бүгин Сурхандәрьялыларға барып көринлер, олар тек «Алпамыс» дәстанын ғана ядлаған смес, олардың бәрше үрп-әдетлеринде, кийимлеринде, саз-сәубетлеринде, руушылығында, ашық кеуиллигинде, қызбалығында қарақалпақлардың гүлән миллий белгилери толық сақланғанын көрген инсан, Сурхандәрьялыларды сөзсиз қарақалпақлар деген ойға бериледи Бул, албетте, елс де терс хәм хәртөреплеме көп үйренлиуи тийис жағдай.

— Аты әпсана Маман бийдин, дана Айдос бабаның, Батыр Ерназәр алакөздин өлимлериндеги усаслық неде?

— Хәр қайсысы, хәр қыйлы дәлиллер менен өлтирилсе де, үшеуиниң де: «Халкының алдында басшы мунайған түр көрсетсе, сонғылар-

дағы миллий руўх әззилейди деў» менен өлип кетиўинде. Бирақ ең өкинишлиси — үшеўи де сыртқы жаўлардың колларынан емес, өз миллетиниң үстемликке таласқан руўшылары тәрәпинен қурбан етилиўинде.

836

—Қандай фонда дәрәтилген шығарма оқыўшылар тәрәпинен жақсы түсиниледи?

—Автордың тынымсыз излениўлери, үйрениўлери аркалы адамзат әрман ететуғын инсанлықтың фонында дәрәтилген шығарма.

837

—Сизде ыразылық хәм өкинишлер туўдыратуғын қандай өмир қубылысларын сезесиз?

—Ыразылық туўдыратуғын бир өмир қубылысы —қызықлары ада болмас бул дүньяға, келтеним, ал өкинишлиси —хәзир мен жасап атырған бул дүньяның нахаклықлары менен харамлықларының сирә ада болмаслығы.

838

—Күнделиклер жүргизиў ким ушын пайдалы?

—Күнделик — бул жүргизген инсанның өз кәлбине сыймаған жекке сырларын, бул дүньяға, өз заманласларына болған хәрқыйлы көз-қарасларын жасырын төгиў аркалы, бойын жеңилетип турыўшы, сырлы ыдыс. Оның келешекте кимге қанша пайдалылығы, зыяндары күнделикти жазған инсанның қанша дәрәжеде хакыйқатшылығына гәрәзли.

839

—«Шаңарақ сыры» деген не?

—Бул сораўға өз ўақтында Уллы Шайх Саадийдин (1203(10)-1292): «Бул дүньяда хәр бир шаңарақ Тәңиритааланың хикметлери жазылған дәптердин бир бети» деп берген жуўмақламасына алып қосарым жоқ.

840

—Жазыўшы өз шығармасы ушын ким?

—Жазыўшы өз шығармаларының хакыйқатлығы, сүфретленген образлардың көркемлик дәрәжелери ушын оқыўшылар жәмийетшилиги алдында бас айыпкер, егер сәтли жазылған болса, кишигирим данк ийеси.

—Миллий менталитет деген не?

—Менталитет —бул латын сөзи болып, ол миллеттин руўхый хәм тәрбиялық өзгешелигин аңлатады. Миллий менталитеттин тий-карғы мәнисине — халықтың өзін-өзи саклау хәм тәрбиялау өзгешеликтери, өтмиштен калай хәм қанша пайдаланыу, келешек әўлалты калайынша хәм неге тәрбиялау усыллары киреди.

—Тарийхий шығармалар оқыўшыға не береди?

—Шығарма хәртәреплеме терең ойланып жазылған болса, оқыўшыларынын өз заманын айкынырақ көрип, дурыс уғыныуы ушын кәлбине қосымша нур бериўши, бир жулдыз киби хызмет етеди.

—Адамның ядлау шегарасы бар ма?

—Ядлау хәр адамның алға тутқан мақсетине, ядлау ушын инсанға қойылған ұазыйпаларға байланысly. Мәселен Саўдия Арабстанында тюрьмаға түскенлер қанша ўақытта Қураный Кәримди ядлап үлгерсе, оның жөне неше жыл камақта жатыуы тийислигине қарамастан азат етиледи екен... Сол ушын олар Қуранды тез ядлайды екен.

—Аўылларда ямаса қалаларда жасаўдың парклары?

—Телевизоры бар шаңараққа қала менен аўылдың паркы болмаса-да, аўыллар қалаларға қарағанда бираз дәрежеде кеңирек, хаўасы да тазарақ ғой.

—«Ден-саўлық терең байлық» екени дурыской-ә?

—Әлбетте! Бирақ физикалық жактан дени саўлық пенен руўхый дени саўлықтың айырмалары аспан менен жердей. Ким екеўине де теңдей ийе болса, оның терең байлыққа шексиз ийе болғаны.

—Бурынғы СССР дәуириндеги жазыўшыларға көз-қарасыңыз?

— Жазыушылардын 90 проценти дерлик, өз дәуиринин кулы сыпатында Советлик дәуирди тастыйыклаган, оны айналаға келешекке үлги сыпатында мактаған шығармалар дәретиу менен жасайтуғын еди.

847

— Инсан өмири күн менен түн делинеди, бул қалай?

— Шынында, айналасына меҳирли, хақ жүреккли хадал нийетли мийнеткеш инсанның өмири мисли күн, оған қарама-қарсы жол тутыушылардың өмири мисли түн.

848

— Ақыллы инсан менен ақылсыз инсанның күш өзгешеликleri?

— Ақыллының күши ийелеген илим-билимleri менен өзиннен әззилерге көрсеткен әдеп-икрамлығы хәм ийбелигинде, ақылсызлардың күши жеген аўқатларында, ийелеген лаўазымында.

849

— Билим хәм ақыл инсанды қайғы-уўайымнан қутқарыушы күш делинетуғындығы дурыс па?

— Дурыс. Бирақта көп ақыллылық дурыслап басқарылмасы айырым жағдайларда керисинше инсанды хәм қайғышыл, хәм делбе етиуи де мүмкин.

850

— Адамды не сарсаң қылады?

— Зәрүрлик.

851

— Тириликтин бас белгиси?

— Ойлау, ойланыу.

852

— Гейде шет еллердин радио еситтириулерин тынласам, өмирде мениң дурыс деп түсингенлерим надурыс, ал надурыс дегенлерим дурыс сыпатында бахаланады. Қайсысына исениу мүмкин?

— Егер жәхән бир қыйлы түсиникте жасағанда, хеш қандай урысқағыслар болмас еди. Билесиз, инсанның жан сезимleri, күтә төсиршен. Өйткени, Тәңиритаала жәхәнди қандай ғалма-ғалларға толты-

рып жасаған болса, оны дәл сол тақлетте қабыл етіуіші айна сыпатында инсанды жаратса да, ол өзінше хәрекет етсин, ойлансын, деп ишінде мийи бар бас берген-ғой. Сол ушын хәмме нәрсени сыртқы көриниси бойынша қабыл етіуіші бассыз инсан бола бермей, хәркыйлы өмир кубылысларына тәнхә өзінниң де көз-қарасынды билдирип, әлем кубылыслары менен тарысып жасағанға не жетсин.

853

—Инсанлардың бир-бирине мүнәсийбетлери жөнинде пикириниз?

—Қысқа хәм анык қылып айтқанда, инсан-инсанға өмир, нур, айна. Инсан-инсанның өлшеу тәрезиси, инсан-инсанды гейде жокарыға көтерип, гейде төмен түсиретуғын зәңги, инсан-инсанның қарыздары, инсан-инсанның әжели, инсан-инсанның гөр қазыушысы, соның менен бирге, инсанға инсансыз тирилик жок! Қандай жағдайда да пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның хәдислеринен мынау алты кеңеске итибар қылып жасағаныңыз мақул:

1. Жолыққан инсанға биринши болып тәңир сәлемин бериуге тырысыңыз. 2. Набада биреуи шақырса, барыуыңыз дәркәр. 3. Мәсләхәт сораған инсанға дурыс мәсләхәтиңизди аямауыңыз керек. 4. Әлле нәрсениң жууабын таппай турған инсанға дурыс жууап табыу ушын жәрдемлесийуиниз лазым. 5. Науқасланып қалған инсанды излеп барыу, хал-ауҳал сораһу Ұазыйпаңыз. 6. Бенделикти ада еткен инсанның жаназасына қатнаһуыңыз шәрт.

854

—«Ассаламуаалейкум!» дегенниң қарақалпақшасы не?

—«Ассаламуаалейкум!» арабша сөз болып - «Сизге тынышлық, аманлық тилеймен!» дегенди, ал бул сәлемге жууап сыпатында «Ассаламуаалейкум ва рахматуллах ва варакатух» демектин мәңиси «Сизге де тынышлық, аманлық, Аллатааланың рахмети хәм берекети жауыуын тилеймен» дегенди билширедди екен. Бул, әлбетте, пүткил инсан перзенти ушын үлги аларлық дәстүр. Бир-биреуге жақсылық тилеуден де артык не бар?! Сол ушын кимге болсада биринши сәлем бериуге әдетлениңиз.

855

—Иран-Туран әпсанларда егиз-тууыскан мәмлекетлер сыпатында аталады. Олар қайсы дәуирлерде бөлінген?

—Бизин эрамызға дейин VII әсирде пайда болған хәм бизин дәуиримизге келип жеткен «Алп Ер Тунга яки Афросияб жөннамасы»

деген дәстан бар. Усы дәстанда сүүретленетуғын Алп Ер Тунга атаклы батыр бабаларымыздан бири. Оның ата-анасы қойған аты Мадай. «Алп» сөзи түркше «бахадыр» дегени «Ер» «Қорықпас», «батыр» дегени. Ал, Тунга қойылыуының мәніси — сол ески дәуірлерде басы менен бир нуқығанда, хәтте пилди де ийтерип жығатуғын жолбарыслардың ең күшлисин Тунга деп атайды екен. Әне, усылыныша Алп Ер Тунга лакабына миясар болған уллы инсан Мадай бабамыз бизиң эрамызға дейинги VII әсирде, Туран мәмлекетинин, яғный Иран мәмлекети менен ийинлес болып жасауына жол ашып, биринши Туран патшалығына тийқар салған уллы түркийзибан инсан!

Бара-бара Алп Ер Тунганың хұкимдарлығы Иранға да өтеди. Тилекке қарсы, Иран шахы Қайхысрау оның хұкимдарлығын жақтырмай, көп сумлықлар ойлап, бизиң эрамызға дейинги 626-жылы өзиниң патшалық сарайына Алп Ер Тунганы зияпатқа шақырып, оған үлкен салтанат пенен тәнха өзи усынған шарап толы алтын кесесине хеш кимге билдирмей зәхәр салып, уллы бабамыздың өлимине себепкер болады...

Алп Ер Тунганың өлиминен кейин Иран менен Туранның екиге бөлиниуи басланған... Бизиң эрамыздың V әсирине келип, Орта Азияның түркийлер жасайтуғын үлкеси Туран деп аталады.

856

— Туранның басқа халықлардың мәдениетларына тәсири?

— Туран мәмлекети пүткил адамзат мәдениатына, илиминен, бүтинги тил менен айтқанда, беккем хәм мәңгилік тырнақ салғанлардан бири. Буган дәлил сыпатында, өтмиштеги уллы-уллы алламаларымыздың атларын бирим-бирим келтириу де мүмкин. Лекин олардың атларын ізбе-изликте атау пайытында, қамсүт емген бенде набада алжасып әлге бир улшының исми-шәрипин бирден еске түсире алмасам уллы бабаларымызда бийхұрметлик болады. Дүнья илиминен тырнақ қалаушылар болған Туранның алымларын бәрше түркийзибанлар анық биледи деп исенемен. Сол ушын атпа-ат атап отырмай-ақ қойын.

857

— Келешекте пүткил адамзат ушын Тәңиритааланың бир пайғамбери пайда болыуы мүмкин бе?

— Келешектен үмитим зор. Бүтинлиги хұким сүретуғын хәр қыйлы динлерди тек бир мақсетке қаратып, пүткил адамзаттың өз-ара жауласпай түсинисип, олардың, тек бир мақсет жолында хәмдамласыуына жол табатуғын пайғамбер секилли инсан келешекте пайда болса тәәжип емес!

—Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның халипалары (орынбасарлары) хаққында қысқаша айтып бересіз бе?

—Хәр қыйлы баспа сөз бетлеринен оқығанларым бойынша қысқа-қысқа айтайын:

Мухаммед пайғамбердин төрт халипасы (орынбасарлары) болған.

Биринши халипа Абу-Бакр Сыддық (572-634). Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламнан еки жас киши. Ол Меккеде тууылған. Тийкарғы исми Абдуллах ибн Абу Куафа. Исламды биринши қабыл еткенлерден. Ол таң намазын бәрхә Мухаммед пайғамбер менен бирге оқыйтуғын болғаны ушын Абу Бакр, яғный, «Таң атасы» деген атақ алған. «Сыддық» дегени «хақыйқатшыл», «садық» дегени.

Абу-Бакр Сыддық исламды қабыл етпестен бурын да Абу Талибтиң жети улынан бири Мухаммед пенен дос болып, биргеликте саудагерлик қылған.

Мухаммедтиң пайғамберликке дауа қылып жүргени жөнинде хабарды еситиуден тикке оның өзине келип, гүллән хақыйқатлықты билгеннен кейин, исламды халық арасына кеңнен үгит-нәсиятлап ен жайдырыу мақсетинде өз жамғармасындағы қырық мың динарынын хәммесин Мухаммедке береді. Әне усы ислери ушын Исламның душпанлары тәрпипнен төңхә өзине болған бәрше азап-ақыретлерге де төтепки бере биледи. Соныңда, 622-жылы, Мухаммед пайғамбер менен бирге Мадинаға көшеди хәм өзиниң жас қызы Айшаны Мухаммедке жұпшылыққа береді. Сөйтип оның көйин атасына айналады.

Мухаммед пайғамбер қайтыс болғаннан соң оның биринши халийпасы сыпатында (632-634) ис жүргизип, еки жылдан соң науқаслықтан қайтыс болады. Абу Бакр Сыддықтың денеси Мадинада, Мухаммед пайғамбердин көбири қапталына қойылған.

Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам өз уақтында Абу Бакр Сыддыққа «Ислам дининиң дәрманы» деп баха берген.

Екинши халипа Омар ибн ал Хаттаб (582-644). Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламнан 12 жас киши. Ол әуелги гезлерде Мухаммед пайғамбердин басламаларына қарсы болса да, кем-кем оны терең түсинип, ақыбетинде хақыйқый садық достына айналады. Нәтийжеде Омар ибн ал-Хаттаб, Абу Бакр Сыддыктан соң (634-644) он жыл дауамында халипалық лауазымын атқарады.

Омар ибн ал-Хаттаб дәу жүрек, бирақ оғыры кишипейил адам болған. Оның дәуиринде Иранға, Византияға қараслы Сирияға,

Қуддуска ислам дини ендирилип, Мысырға кирип барған. Омар ибн ал-Хаттабта пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламға өзиниң Хафса исмли кызын хаялыққа берип, пайғамбердиң кәйин атасына айналады. Лекин, ислам дининиң душпанлары Омар ибн ал-Хаттабтың Мухаммед пайғамберге хақыйқый садықлығына шыдамай, 644-жылы ол жәмәәт алдында намаз оқып, сәждеге бас қойған гезинде, Басра қаласы Хәкмининиң кулы Абу Луғлданың қоллары менен жауырынына пышақ урып өлтиртеди.

Омар ибн ал-Хаттабтың денеси де Мадинада Мухаммед пайғамбердиң кәбири қасына қойылған.

Пайғамберимиз өз ұақстында Омар ибн Хаттабқа «Ислам дининиң қорғаны» деп баға берген.

Үшинши халипа Оспан ибн Аффон (576-655). Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламнан алты жас киши. Ол халипалық лауазымда 644-655-жыллар арасында ислейди.

Оспан ибн Аффон күтә сақый инсан болып, барлық мал-мүлкин ислам дини ушын сарп еткен. Мадинада ашаршылық болған пайтларда Сириядан жүз түйеге жүклеп бийдай әкелип, халыққа үлестирген.

Мухаммед пайғамбер бул ислери ушын оны илахийда жақсы көрип, өзиниң Рухия исмли кызын оған хаялыққа береді. Солай етип, Оспан ибн Аффон пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның күйеу баласына айналады. Тәғдир тақазасы менен Рухия қайтыс болғаннан кейин Мухаммед әлейхиссалам Оспан ибн Аффонға өзиниң екінши кызы Умма Гулсумди хаялыққа берген. Солай етип Оспан ибн Аффон Мухаммед пайғамбердиң еки рет күйеу баласы дәрежесине жетеди. Усыған байланыслы оны заманласлары «Зуннурайн» (яғный еки нур ийеси) деп атаған. Оспан ибн Аффон күтә сауатлы болғаны ушын Қуранды 17 дана етип көширип, Мекке, Куфа, Басра, Йемен, Дамаск, Бахрайн сыяқлы қалаларға жиберткен. Тийкарғы нұсқасын Мадинада қалдырған.

Оспан ибн Аффон исламды ен жайдырыуға күтә көп жұмыслар жүргизген. Усындай ислери ушын Оспан ибн Аффонға күтә көп жала жабыулар-әм болып турған. Ол бир сапары жаман түс көрип, оянғанынан қайтып уйықлай алмай, айрықша қирәәт пенен Қураннан көзлерин айырмай оқып отырғанда, душпанларынан күтә жауыз биреуи жасырынып кирип, оны пышақлайды. Оның қанлары оқып отырған Қуранның бетлерине де шашырайды. Оспан ибн Аффонның қанлары тамған сол Қуран хәзирге дейин күтә этияж сақланады екен.

Көтерілісшілер Оспан ибн Аффонның денесін Мадинаның Бахия деген қабірстанына жерлеуге де рұхсат етпей, қаладан сыртқа жерленеді. Тек Уммабийлер заманында ғана халийпаның денесін Бахия қабірстанына әкелініп, қайта жерленген.

Пайғамбериміз өз уақытында Оспан ибн Аффонды «Ислам динінің дийуалы» деп бахалаған.

Төртінші халифа Әлий ибн Абу Талиб (598–661). Пайғамбериміз Мухаммед әлейһиссаламнан 28 жас киши. Ол өз әкесінің камбағаллығы себеппі Мухаммед пайғамбердің үйінде тәрбияланған. Пайғамбериміз оған Фатийма исмли қызын хаяллыққа береді. Солай етип, Әлий ибн Абу Талиб пайғамбериміздің күйеу баласы дәрежесіне жетеді. Фатиймадан Хасан хәм Хусан деген еки ул тууылады. Пайғамбер әуладлары дегенде тийкарынан, өне, сол Хасан менен Хусаннан өсіп-өрбігенлер нәзерде тугылады.

Исламды дүньяға кең ен жайдырыуда Әлийдің үлесі де оғыры көп. Ол Иранды толығы менен ислам динине көндиреді, (бир ескертиу: усы дәуірде бизің бабаларымыздан бири болған Султан Ұайс Караний исмли инсан өз ерки менен өз Ұатанынан яғный — хәзирги Қарақалпақстанның Каратау деп аталған жеринен Иранға кетип, хәзирети Әлийдің ләшкерлерине қосылып, ислам дини ушын болған ғажжа-ғаж урыста батырларша қаза табады... Лекін; Хәзирети Әлий ислам динине садықлық етип сонша алыстан келген хәм батырларша жау қылышынан қаза тапқан айбатлы күшли нөкер Султан Ұайс Каранийдин исламға айрықша берілгенлигин есапқа алып, денесін өзинің минген қанатлы аты дүл-дүли менен, өз ұатанына — хәзирги Каратаудағы анасының қасына яғный хәзирги Султан айс Караний қабірстанына әкелдиреді.)

Пайғамбериміз Мухаммед әлейһиссалам өз уақытында хәзирети Әлийге қандай тапсырмалар берсе де, ол хәммесін кеулиндегидей бәржәй еткени ушын да Хәзирети Әлий хәққында сорағанларға «Мен ялсминнің бир шәхәри (қаласы) болсам, Әлий оның дәруазасы» дейди екен.

Усылайынша «Хәзирети Әлий исламның дәруазасы» деген атаққа сазауар болады. Хәзирети Әлий күтә күшли Бахадыр болған. Сол себептен оны хәмме «Асадуллах» яғный «Аллаһның арысланы» («Аллаһның шері») деп те атаған. Бул лақап хәзир де сол мәнісінде тәкирарланады.

Әттен, ол 661-жылы Ирактың Куфа қаласында, үлкен жәмәәт пенен намаз оқып атырған пайығында, өзинің душпанлары тәрәпіннен желкесіне пышак урып өлтириледи. Сөйттип, ол сол Куфа қала-

сына жерленеди. Бирақ, сонынан, Нажаф деген кен меканнан арнаулы қабир қурылып, Хәзирети Әлийдин денеси соған көшіріледі. Буннан соң Нажаф ислам дининдегілер үшін Меккеден соңғы екінші зиярат қаласына айналып кетеди. Хәзирде солай...

859

—Бул дүньяның мәңгилик екенлігине инанасыз ба?

—Бул дүньяның мәңгилик екенлігінен хеш ким де гүманланба-сын. Әттең қам сүт емген хеш бир инсан бул дүньяда мәңгилик емес. Соған карамастан, бүгінлігі тирілер арасынан ким хәкқында мәңгилик деген гәп айтылса, сол адамның бийхазар түрде пахта менен сойылғаны. Лекин, гейпара уллы даналардың, алымлардың мәңгиге үлгі аларлық ислери болыуы сөзсіз. Инсан әне усы мақсетти яғный дүньяда мәңгилик болыуды нәзерде тумып ислер жүргізсе, көп илим-билим ийелесе мейли. Ислесин, үйренсин, илимли болсын. Сонда инсан өзіннің көп биліми, даналығы себепли бул дүньяны гөззалландырыушы хәм жасартыушы қарамаат ийесине, яғный, дүнья ақыл-даналығының өзінше бир тирепбердисине айналып қалса тәәжип емес...

860

—Ғаррылар менен жас қызлар арасында мухаббет бола ма?

—Ден саулығы жақсы, есапсыз көп пулға ийе ғаррының жас дегете ышқы оянса, гейпара жас нашардың да тәнхә ғаррыға болмаған менен, оның көп пулына ышқы-мухаббети оянады. Усыны есапка алған халқымыз арасында «хәр ким өз мухаббетинин қулы» деген нақыл усындайлардан келип шыққан.

861

—Бурынғы СССР дәуиринде коммунистлик партияға ағза болғанда оннан нелер күткен единиз?

—Менің түсинігимде компартияға ағзалық — бул адамзаат өмирин жанартыуда, жаңадан пайда болған өзіншеелігиге ийе күшли дин сыяқлы түйилетуғын еди. Билесіз, хәр кандай дин, өзінше, пәклик. Сол ушын, оған ағза болыу, халқыма пәк хызмет етиу деп түсіндим. Лекин, сонда партияның районлық, областьлық басшылары коммунистлерге исенген халықтың пәклигінен пайдаланып урлық, паракорлық, даңқпаразлық пенен шуғылланатуғынын сезбедим де билме-

дим де. Соң халықта оянған күшли-күшли нәпретлерден қорқып, «кайта қурыу» деген шақырықлар менен ислер баслағанда сол СССР деп аталған мәмлекет өз-өзинен тозыуы жеткен бәздей сөтилип, таркағаннан соң, алданғаныма анық көзім жетти. Бәриң түсіндим.

862

—Қандай сыйлықтардың лауреаты болғансыз?

—Мени жек көретуғынлардың мақтаншақ деуине қолай сорау бердиниз: Неде болса, хақыйқатлықты айтайын: 1957-жылы пүткіл дүнья жүзілік жаслар фестивалының Қарақалпақстан бойынша дүзилген сыйлығының лауреаты, он жылдан соң, яғный 1967-жылы Бердақ атындағы, 1971-жылы Өзбекстанның Хамза атындағы мәмлекетлик, 1984-жылы бурынғы ВЦПСның, СССР ЖАның лауреаты, 1986-жылы бурынғы СССРдың мәмлекетлик, 1993-жылы Макмуд Кашқарий атындағы халық аралық сыйлықтың лауреатлықларына миясар болғанман. Булардан тысқары айырым орайлық хәм республикалық газеталар менен журналларында конкурсларына қатнасып, жеңімпазлық сыйлықтарын да алғанман. Сондай-ақ Набережная Челна, Қызыл Орда қалаларының, Вьетнамның «хұрметли гражданы» атағын алғанман.

863

—Бурынғы СССР территориясынан тысқары қайсы мәмлекетлерде болғансыз?

—Венгрияда, Сирияда, Индияда, Вьетнамда, Монголияда, АҚШта, Японияда, Францияда, Белгияда болдым.

864

—Бүгин түсимде уллы Бердақ шайыр «сен жақсы шайырсаң» деп таңтайыма түпирди. Не дейсиз?

—Өзине усап өзин шайыр деп есаплайтуғын биреу уллы шайыр Әбдирахман Жәмийге келип: «Кеше түсимде Қызыр Ильяс баба аұзыма түпирди, енди атаклы шайыр боламан ба? дегенде уллы Әбдирахман Жәмий оған: «бәлким, Қызыр Ильяс баба бетине түпиргенде, аұзынды ашып турғаның ушын бир тамшы түпирик аұзына түскен болыуы итимал» деген екен.

Мен де сениң түсиңе пәлен-тәлен дей алмайман. Шайырлықтың талабында болып көре бер, нәтижесин келешек көрсетеди.

293

- Бул дүньяда сизди не кызыктырады?
- Дүньяда көзге шалынарлы бәрше кубылыслар, елеслер менен бир қатарда миллетимнің данқы айрықша кызыктырады.

- Қайсындай адамларды жақтырмайсыз?
- Гейпаралар бул дүньяның өзгериуін, жаңарыуын қалесе де, бул арманлары қәйткенде, қәйтип иске асыралатуғынына өзинен жууап излемей, өзинің де үлесін қосқысы қелмей, тек тамашағөй болып жасағысы қеледи. Егер көпшилиқ адамлар усылай бара берсе, бул дүнья еле дүзелмейди. Усыларға ишим ашығанлықтан жаман шараятларға себепкер инсанлардың өзлеринен бетеррек минез-құлықларын жақтырмайман.

- Адамларды өз-ара аразластырыуға нелер себепкер?
- Хәр қыйлы дәрежедеги данқлар, байлықлар, лауазымлар.

- Талантты бир ғана Тәңиритаала үлестирер-миш, солай ма?
- Тәңиритаалаға қарсы күшті басқарыушы Шайтан да адамларға талант үлестиреди дегенде рәуиятлар бар. Соған қарағанда, талант еки қыйлы болады. Инсан өзинің қайсындай талантқа ийе екенлигін өүеле тәнха өзи дурыс түсиниуи тийис.

- Адам гүл емес, сонда да оны гүлге теңгермектин мәніси не?
- Өлемге гөззаллық бериуши гүллер қиби бир күни адамлардың да биринин изинен бири өстелеп солайтуғынлығы нәзерде тутылып усындай теңеу айтылса керек.

- Қураный Көримнің жазылыуы шеберлиги бойынша Мухаммед пайғамберди де шайыр десе бола ма?
- Қуран жазылған жылларда-ақ өткерилежақ болған шайырлар конкурсында оған қатнасыушылардың дизимине әллекимлер тәреп-

нен Мухаммедтин аты биринши жазылып койылган экен еситкен Мухаммед пайгамбердин тәнхә өзи арнаўлы түрде барып өз атын шайырлар дизиминен өширип таслаганы жөнинде рәуиятлар бар. Соларға караганда пайгамберимиз Куранды шайырлар дөреткен китаптардың қатарына киргизгиси келмеген. Демек, Кураннын сөзлери Тәһрифтаала төрепинен, өзиниң периштелери аркалы Мухаммед пайгамберге түсиригени дурыс!!

871

—Бурынғы СССР дәуириндеги айырым партия басшыларына койылган бюстлер бүгинлиги алып тасланып олардың фундаментлери-нен жаңа заманға тән естеликлер койылатуғынына қалай қарайсыз?

—Шеп емес. Кешеги күн бүгинниң фундамети ғой. Деген менен, жаңадан койылатуғын естеликлер ушын жаңадан фундаментлер ислегенде халықтағы исеним де жаңаша болар еди...

872

—Қарақалпақтардың әуелги мың жыллықларда түркийзибанларға нөкер болғанлығын тастыйықлаушы хужжет бар ма?

—Хорезмниң уллы ханы Араб Мухаммедин хаялы карақалпақтардың алты арысынын бири есапланған Қоныраттардың Найман деп аталатуғын бир руының қызы Мехрибану ханымнан тууылып жигирма жыл дауамында уллы Хорезмниң ханы болған Абулғазы Бахадырханның (1603-1664) «Шажарайы түрк» (түрклер шежиреси) китабының 37-бетинде «Турқак елиниң баяны» деген бөлиминде былай делинеди:

«...Түрқаклардың қайсы түрктен келип шыққаны нәмәлим, бирақ мәниси «сакшылар» дегенди аңлатады. Патшалар бир неше адамға есигин қорытып қояды. Олар нәубет пенен сергек отырып, нәубет пенен уйықлайды. Душпан пайда болса, сергеклери еки ағашты, бир-бирине урып жанғырық қағады... Әне, усылайынша, патшаны қорғағанларды «турқаклар» деп атайтуғын еди...»

Әне, усындай «турқакларды» өзгелерден айрып көрсетиуши бас кийимлери қара реңли қалпақтар болғанын бәрше рәуиятлар тастыйықлайды. Олар неге бирден карақалпақтар деп аталмаған, дегиниз келсе айтайын: ең өйісмғи хужжетлерде бирғана карақалпақ миллети емес, басқа түркийзибанлар да көп жыллар дауамында айрым-айрым миллетлер сыпатында аталмай, хәр топары, тийкарынан, көуимлериниң, рууларының атлары менен аталып келе берген ғой...

295

—Бүгінгі бизнесменлер менен тәдбиркарлардың өмір ұсылларынан неге шығармалар жазбайсыз?

—Усыған тақаббил сорау өз уақытында Инглис жазыушысы Вольтер Скотка (1771-1832) берілгенде: «мал-дүнья табыу жолында бүкжесине жатқан адамларда өмір жолы деген жоққой. Олар хақсында барыжоғы тууылған, өлген күнлерин ғана жазыу мүмкин» деген екен. Сол айтқандай, мен де ҳазирше бизнесменлердин, тәдбиркарлардың өмір жолларын онша жетерли түсинбеймен.

—Фернан Магелан басшылығында кемеге минип дүньяны айлануу қай жылда басланып, қайсы жылда тамамлағаны есиниздеме?

—Баспасөз хабарлары бойынша, Магеланның дүньяны кеме менен айланыу саяхаты, 1519 жылы басланып, 1522-жылы тамамланған екен.

—«Түрк шежиресин» жазып үлгерген Қарақалпақлардың жийеңни Абылғазы Бахадыр әдил хан болған деген хужжетлерден мысал келтиресиз бе?

—Абылғазы Бахадырхан (1603-1664) жаслығында-ақ көп нахақлықларды көрген, олардың көбисин өз басынан да кеширген. Әкеси Араб Мухаммед хан улы Абылғазының анасы Мехрибану ханымнан басқа хаялынан тууылған балаларынан көп-көп азаптар көреді. Өйткени, олар өз әкеси ханлықтың тахтын ақыллы перзент деп Абылғазыға тапсырып кетеді, деген қауип пенен жасап, әкесиниң тирилигинде-ақ тахтты босатыуын талап етеді. Араб Мухаммед хан көнбейди. Сол ушын олар әкеси Араб Мухаммед ханның көзлерин ойып, арқайын түрде тахтты ийелейди. Усыннан соң мәселе шийеллесип, Абылғазы Хорезмнен биротала бас алып кетиуге мәжбүр болады. Солай етип, ол әуеле Индияға соң Бухараға кашады... Солайынша бир неше жыл қашып жүрип, қайта Уатанына оралады. Сөйтип, әуеле Арал бойларына келип, өз дайылары болған Қоңыратлыларға ханлыққа ериседи. Соңынан көп қыйынни ылықларды жеңиуи арқалы Хорезм ханлығын ийелейди. Тахтына көтерилген соң, бир жағынан, ел басқарыу, екинши жағынан, ханлықты басқарыу менен бирге, түркийлердин шежиресин жазыуға хәм ханлықты күте адалат-

лылык пенен баскарыуға айрықша итибар береді... Хорезм ханлығына бурын көрилмеген дәрежеде өзінше әдалатлы жаңалықлар киргизеди. Бул тууралы сақланған мынадай әпсана бар:

Абулгазы Бахадыр хан арзыу-әрманларын айтыуға келгенлерди қабыл еткенде, тәнхә өзинен тысқары төрт адамды айналасына отырғызады екен. Олардың екеуин еки жағына отырғызып, биринс оң үәзир, екінчисинс шеп үәзир, деп ат берген. Оң үәзири ханның аўзынан шыққан хәр бир сөзди мақулласа, шеп үәзири баскаша жол тутып, егер де, хан аўзынан дурыслы пикир айтылмаса, пүткилләй қарсы турып алыуға ерикли болған. Бул екеуинен тысқары «ханның жыллиси» деген ат пенен және бир ақылы үәзир отырғызылған. Ол ханның дәрғайында отырса да, жанбасласа да, хәттеки шалқасына жатса да ерикли болған. Арзагәйлердин гәплерин тыңлап болғаннан соң, әфеле өзиниң еки қапталындағы үәзирлерин тыңлап, олардың пикирлери қайшыласса, «сен не дейсен?» деп хан өзиниң «жыллисинен», яғный қапталында жанбаслап жатырған үшінши үәзиринен сораиды екен. Хан оның да хешкимнен бийгәрез пикирин еситип болғаннан кейин, өзинен сая пәсте, еситирек таманға отырғызылған бас қазының жуумақлаушы пикирин де толық тыңлайды екен. Оннан соң, асықпастан терең ойланып алып, өзиниң ханлық хукимин шығарады екен. Бул жағдай Абулгазы Бахадыр ханға хешкимниң наразылық кейпин туудырмай, арзы айтып келгенлер ырза кейипте қайтатуғын болған...

Әне, бул ис баскарыу ислери әлбетте, әдалатлы!

«Әх,— деймен гейде, усы әпсана есиме түссе. — Бүгинги басшыларымыздың айналасын тек бир қыйлы түсиниктеги жағымпазлар қоршап, басшы түшкirse «О, дәл ўақтында хәм қандай жағымлы түшкiresиз!» — десип, жарыспаққа орынларынан түргелетуғынына, басшысы «отырындар» десе де, «Сизиң алдыңызда отырыу уят десип» бәрхә тикейип турыуға тырысатуғындар қоршайтуғынына не дерсең?!»

876

—Өззилерге қимлер жәрдем қолларын соза алады?

—Қолында бар нәрселерине қалби кәнәәт ететуғын, әззи, қамбағал инсанларға жан меҳрир хәм аяғыш сезимлерге қалби бай, руўый жақтан да оғығы күшлти адамлар ғана әззилерге дурыслы жәрдем ете алады.

877

—Бизиң эрамыздың IV-V әсирлеринде, шығысы жағынан түркий-зибан, көшпели Гуннлардың Атилла исмли сәрдары өз ўақтында,

297

хәттеки даңклы Римди өзине бойсындырған. Әттен, сондай уллы инсанның 453-жылы Венгрия кеңислигинде бир алжасықтан ғана аңсат қазаланғаны жөнинде оқығанман. Қалай болсада, өз заманында зор даңққа ерискен усы түркийзибан бабамыздың Атилла деген исмин, улты англис драматурги Вильям Шекспир өзиниң «Отелло» трагедиясының бас қахарманына айландырып пайдаланған деген базы болжауларға Сиз не дейсиз?

—«Халық айтса қалып айтпайды!» деген даналыққа исенген халда бундай болжаулар ушын қууанаман.

878

—Бүгинги сауда-сатлық ислерине араласқанлар жөнинде ойларыңыз?

—Күтә ырзалық пенен мақулламан! Себеби бүгинги заман талабына мууапық ислер күтә жақсы нәтийжелер беретугынына дау жоқ. Сөйтседе, олардың арасында күтилмегенде, разведкаға жиберилген таярлықсыз шегарашыларды еске салатуғынлары да жоқ емес. Бирақ, оларда кем-кем жаңа кәсиплерине үйренисип кетсе, елимиз пүткил дүньяның сауда сатлығына араласады. Бул жақсы, әлбетте!

879

—Иңиушилерге қалай карайсыз?

—Ондайлар менен сөйлессен, еки қыйлы дәлилгери бар: биринши қыйлысы уақытша болсада, дәрттен кашыушылар, екинши қыйлысы — өзлерине дәрт қыдырушылар. Маған олардың еки қыйлысы да жеркенишли түйиледи.

880

—Жекке шахсларға исениушиликке көзкарасыңыз?

—Әзелден жекке шахсларға исениушилиқ пайда болмағанда, адамлардың өз-ара түсинисиуинде исенимли бир бағдар табылмай, хәрким өзинше хәр қыйлы жол излеп, бәрхә жауласып жасар еди. Адамлар исениуи тийис биринши Уллы шахс Тәңиритааланың өзи, екинши шахс хәр елдің өз басшысы. Лекин, екиншилер, көп жағдайларда өз халқы ушын дурыслы жөнелислер таппағаны себеппи, халықлар арасында хәр қыйлы топарлар, кәбилалар, руулар, миллетлер, мәмлекетлер пайда болып, олардың басшыларының хәр бири өз халқын жалғыз өзине исендириу нийетинде жұмыслар жүргизетуғынын тарийх бәрхә тастыйықлап киятыр. Бундай шахслардан халықты Тәңиртааланың өзи сақласын!

—Инсанның аўзынан шыққан сөзлери бойынша бахалаўға қалай қарайсыз?

—Хәр инсанды, өзимше, бир жарық жұлдыз десек, оның аўзынан шыққан сөзлери гейде сол жарық жұлдыздың нуры киби болса, гейде сол жұлдыздың кара көлеңкеси киби болады. Сол ушын да инсанды бир қыйлы бахалаў қыйын. Адамларды дурыс бахалаўда алжаспаў ушын оның аўзынан шыққан сөзлериниң қайсысы нур, қайсысы кара көлеңке екенин дурыс түсинип алыў керек.

—Еки адам бир тилде сөйлессе де базда өз-ара түсиниспеўлерине не себепкер?

—Сол инсанлардың хәр бири ең әўеле, өзин ойлағаны ушын өзин-өзи жартыўлы түсинбейтуғынлығы себепкер.

—«Сумлық — бул ақыл», деген гәп бар. Сонда «ақыл» менен «сумлық» синоним сөзлерме?

— Синоним емес, бир-бирине мәңги қарсы сөзлер. Мениңше, сумлық кисиниң бет-аўзын, көзлерин жасыратуғын көзге көринбес жабайы түри. Усы жабайылық пенен сумлықлы инсан көбинесе өзин қорғаўға, көтермелетиўге, басқаларды кемситиў есабынан өзин құрметлерге сазаўар қылыўға тырысады. Ал, хақыйқый ақыл — бул инсанның ашық жүзи, жаўдыраған көзлери. Ашық жүзлилик, жаўдыраған көз бенен айналага қараў инсанның өзин бираз песте тутыў есабынан, дос-яранларына, халқына, адамзатқа меҳир хәм қайырккомлық қыла билиў куралы.

—Соңғы әўладлар қайсындай инсанды умытпаўға тырысады?

—Өмирдеги өз орның дурыс таўып, хәмме нәрсени дурыс түсинетуғын инсанның күтә ақыллылық, дилуарлық, даналық пенен изинде терең илимли, билимли, ақыллы шәкиртлер пайда етип қалдырыў менен бирге, тирисинде өзи жасаған аймаққа пәк нийетли, ең әжайып тәжирарланбас ийгиликли ислер қалдырған инсанлар жуўғарада умытылмайды.

—Инсанлардың бир-бирине сораулар бериулері қашан ада болар екен?

—Хеш қашан ада болмайды! Адамлардың бир-бирине сораулары-жууаптары тириликтің нышаны. Хәр бир инсан — бул дүнья ушын жууабы табылмайтуғын сорау белгиси болуу менен бирге бул дүнья ушын белгили дәрежеде жууапта болып тууылады.

—Көп қариялар жасларға: «ақыллы болсаңыз көп байлыққа ерисесиз —дәулетиниз күннен күнге арта береді...» дейди. Сизин буған қосымтаңыз бар ма?

—Бизден 800 жылдай илгери жасап кеткен уллы аллама Мухаммед Ауфийдің (1172-жылы тууылған) бир ҳикметине кулақ салыңыз:

«Төгдир исмли бир адамның ақыл-парасатлы жалғыз қызы ержеткенин билип, оған үйлениу нийетинде, Ақыл, Дәулет, Үмит деген исмлердеги үш жигит келипти. Ата өз қызынан бул үш жигиттиң қайсысын қәлейтуғынын сорапты. Қыз екиленбей: «Ата, үшеуин де билмеймен. Солай болса да, мениңше, Ақыл жоқары пазийлет ийеси. Ол дос пенен душпанынды дәл уғынууға жәрдем етип жасайды. Лекин, Ақылдың бир айыбы бар. Ол базда достын да орынсыз көтермелеп, жолынан адастырып алады. Ал, Дәулет —бул исбилермен, ҳүкимдар. Лекин, Дәулеттиң де бир айыбы бар. Ол бәрхә онадар бола алмайды. Сол ушын, ата, мен Үмитти қәлеймен. Себеби Үмит хәр қандай жағдайда да хеш адамнан ажыралмай, оған мәңги садық болып бирге жасайды. Ата, ойлансаңыз, мени тек Үмитке қосарсыз», депти.

Атасы қызынын тилегин бәржай қылыпты...

Ендиги жағын өзиниз ойлап көре берерсиз...

—Түп бабаларыңызды еслегенде қандай кейпиятта боласыз?

—Не десем мени дурыс түсинетуғыныңызды билмей турман. Лекин, Ата-анам, арғы бабаларым есиме түссе олар маған мийрас қылған Ұстаныма мухаббетим және де күшейип, дәрриу төмен енкеймен хәм олардың табанлары тийген, ал бүгин мениң де аяқларым астында жатырған топырақты қос алақаным менен үш рет сыйпалап, сонынан сол топырақлы алақанларым менен маңдайымды сыйпалайман.

—Зайыбыңызға, перзентлеринизге, келинлеңиз бенен күйеу балаларыңызға хәм ақлықларыңызға мүнәсибетлеңиз?

—Қыскартып айтайын. Зайыбым өмир ағысының өрине карай бет алған үлкен кемемизди дурыс жүргизиуде мениң менен тең ийинлесип салдау тартуышы, орны келгенде маған тең ескекши, соның менен бирге, ол кемемиздің рули күтилмегенде әлле қандай дауыл менен керексиз тәрәплерге бурылып кетпеуи ушын мәсләхәт-гөйим, аспазым, балаларымның ҳақыйқый тәрбияшысы. Ал, перзентлерим шаңарағымызға нур төгиуши шамшырақларым хәм қарар көзлерим, ертенги халипаларым, ал келинлерим менен күйеу балаларым перзентлерим менен тең турып, маған рууҳ, жигер бериу менен шаңарағымыздың нурларына хәр қайсысы өзлеринше жақты нурлар қосыушылар, соның менен оларда ертенги халипаларым, ал ақлықларым мен картайғалы бирге ойнайтуғын досларым, күтилмегенде өмирден көз жумсам, бириншилерден болып, дауыс шығарып, жыласатуғын мехриргияларым.

—Тууысқанларыңызға мүнәсийбетиңиз?

—Тууысқанларым мениң менен бир түп жемис ағашынан өсип шыққан шақалар. Ишимнен бәрхә, «Әй, Тәңиритаалам, шақа сыныуы керек болса меннен баслай гөр!» деген тилек пенен жасар едим. Бендениң гүллән тилеги қабыл бола ма? Ең жас егиз шақа сынып үзилди. Соннан соң көзлериме жас алып, «Әй, Тәңиритаалам, еңдиги жағында алжаса гөрме, сол сынып үзилген шақалардың орнында пайда болған жас шақаларды өз қәуендерлигине алыу менен, және әуелги үлкен шақаларды үзип таслау ойың болса, олардың үзилиу нәубетин ең үлкеннен, яғный тек меннен баслай гөр!» деп күни-түни тилек тилеп жасайман.

—Бул дүньяға не ушын келгенмен деп ойласыз?

—Бул дүньяға келиу хешкимнің өз ықтыярынан емес, әуеле Тәңиритааладан, екинши ата-анасының өз-ара мехиринен гәрезли. Лекин, инсан бул дүньяға өзинен бийгәрәз келгени ушын өзине белгили Ұазыйпалар излеп жасайды. Мәселен, биреулер өзин бул дүнья ушын тек тамашагөй деп есалласа, екиншилер өзин бул әжайып

дүньяға әллә кандай жаңалықлар киргизиўши деп түсинеди, үшіншилер өзин бул дүньяның мәңгилиги ушын жаңа инсанлар дөретиўшилер деп есаплап, жанларына жубанышлар табыўға тырысады... Ал мен болсам бул дүньяға өзимнен кейин келетуғын бир инсанға күтә аз муғдарда болса да, тазалаңқыраған орын қалдырыў ушын келгенмен деген ой менен тынымсыз мийнет ислеўге тырысаман.

891

— Ядта тутыў кейпийатларыңыз қалай?

— Жетпис жастан өткели, бурын жазған қолжазбаларымды, китап-ларымды еслеў былай тұрсын, хәттеки, өзимди өзим табалмай қалатуғын пайытларым жийи-жийи тәкирарланады.

892

— Инсан ушын жетиспеўшиликтиң неше түри бар?

— Оғыры көп. Олардан екеўи: бириншиси, өзиң ушын ақыл хәм исенимли дос-яранлардың жетиспеўшилиги, екиншиси, дүнья-малдың жетиспеўшилиги.

893

— Инсан бул дүньяны нелер арқалы түсинеди?

— Биринши өз кәлби, екинши өз көзлери, үшінши тәнхә өзиниң билим-зақаўаты арқалы. Үшеўи де тең хәрәкетке түспесе, бәри-бир, қәтеликлерин күннен күнге көбейип бара береди.

894

— Халқымыздың әзелги түркийзибанлардың нөкери болғаны себепли қарақалшақ атанғаны жөнinde бираз әпсаналар, рәуиятлар еситкенмен, оқығанман. Нөкерге кийгизилген қара қалпағының маңдай алдына хәм желкесине қошқармүйизинин, еки қапталына оқ жайдың үлгилерин нағыслап салғаннан тысқары, үст кийимлеринде кандай өзіншеліклер болған?

— Нөкерлердің үстилерине кийдирилген қара шапанларының жағалары, а, енли белбеўлерине хәр кыйлы рендеги сабақлар менен отаўлардың, олардың баў-шуўларының, үзиклер менен басқурларының үлгилерин күтә көз қумартарлық дәрежеде гөззал қылып нағыслаў менен миллий хөнерлерин алып жүретуғын болған.

— Байлықтың инсанға тәсирлери хаққында айтсаңыз?

— Байлық, биринши, ақыл-зақауаты пүтинлердин де айна-ласына көп-көп дос-яран жыйнатады, еккинши ақылы кемлерди хәдден тыс асқындырып, өзинин дос-яранларын кул орнына жумсап, қорлауына мүмкинлик ашады.

— Жәмәетти қәйткенде, дурыс басқаруы мүмкин?

— Тәнхә өзине нелер керек болса, жәмәет ағзаларының хәр бирине, дәл сондай нәрселер кереклигин дурыс түсинип хәм сол түсинигинди толық иске асыратуғын усталық, укып, ақыл-зақауатын шәлистанлардағы қудықлардай терен, теніздей хәтте океандай кең пейиллилерин болыуы тийис.

— Буннан көп жыл бурын сизин денсаулығыңыз жөнинде сөз ашқанлар «үш-төрт айға қалмас» десетуғын еди. Хәзир қалайсыз?

— Аз санды, бирақта мәрт жүрекли қарақалпақлар хаққында тынымсыз мийнет ететуғын бир инсанды Тәңиритаала сақлайын деди ме, ден-саулығым хәзирше жақсы. Оның үстине, шығармаларымнан арнаулы түрде мин излеушлилер көбейген сайын, Тәңиритааланың өзи қоллап-қууатлап, мениң басыма жаңа ойлар салыуында пәсейтпеди.

— Өзинизди бийғәрез сезинесиз бе?

— Бул дүньяда айналасынан өзин бийғәрез сезетуғын инсан түје, бирде мақлук, хәтте өсимлик жоқ. Айналамнан бәрхә гәрезлимен. Усының өзи де маған күш-қууат бағышлайды.

— Қартайсаңыз да жаңа шығарма жазасыз ба?

— Бул сорауыңыз «елс тирымисиз?» деген сораудың синоними яңды.

— Республикамыздың биринши басшыларынан өзинизге айрықша унағанларының атларын айтсаңыз?

—Жасым 75 ке келди. Усы дәуірде Қарақалпақстанға биринши басшы болып көп шахслар алмасты. Олардан маған көбірек унағандары (1955-1963) жыллар аралығында Қарақалпақстанда биринши басшы болып ислеген Насыр Махмудов исми шахс, миллети өзбек. Ол бурынғылардай сырттан кадрлар шақырмайды... Қарақалпақ халқының миллий мәдениатын, әдебиятын жақсы рауажландырыўды қолға алып, 1957-жылы Ташкентте Қарақалпақстан әдебияты менен көркем өнериниң биринши декадасын (он күнлигин) өткеріў мәселесин көтерди хәм оны ықлас пенен иске асырды...

Екиншиси — 1984-89 жылларда Қарақалпақстанға биринши басшы болған Какимбек Салықов. Миллети казак. Ол Әмиўдәрья, Арал проблемасына байланыслы Республика халқының тоқлығы ушын көп жұмыслар жүргизген. Олардан бири экологияға байланыслы айлықларға СССРдың орайлық фондынан қосымшалар қостырды.

Үшинши унаған басшы, Қарақалпақстан суўсызлықтан бәхәрде егин еге алмай, ески дәуірлердеги тәғдирлерин тәкирарлап енди посылға карағанда, 2002-жылдың екинши майында, Қарақалпақстанға биринши басшы болып, биринши қадемлери менен мол суў әкелген Муўса Ерниязов. Миллети карақалпақ. Ол суў менен бирге Қарақалпақстан телевидинесине қосымша бир саатлық көрсетиў қостырыў арқалы, азанда карақалпақстанлылардың да басқа миллий республикалар секили өз республикасына «Ассалаўма алейкум! Қарақалпақстан!» деп сәлем берип оятыў арқалы жаңа ис күнине руўхландыратуғын дәрежеге де еристрди.

901

—1932-жылы Қарақалпақстан өзиниң әуелги орайы Төрткүлди таслап, Нәкисти орай қылғанына көзқарасыңыз?

—Бул ис, мениңше, сол гезлердеги басшылардың узакты көре билмеўшиликлериниң нәтийжеси.

Бул гәлиме толық түсинбесеңиз, мысаллар келтирейик: Уллы Петр бириншиниң ўақтында Россияның орайы неге Петербургке көширилгениниң, соңынан және Россияның орталығында жайласқан үлкен қалалардың биреўине көширилмей, қайтадан неге Москваға әкелингениниң, сондай-ақ Өзбекстан пайтахты даңқы Самарқандтан не ушын Ташкентке, Қазақстан пайтахты не ушын Қызыл Ордадан Алма-Атаға көширилгенин, а.1 бурынғы СССР тарқалғаннан кейин Қазақстанның орайы қайтадан Қызыл Ордаға емес, неге Астанаға көширилгени жәнинде ойлап көрсеңиз, мени түсинесиз. Президентимиз Ислам Кәримов Қарақалпақстанның орайын уллы қарамаат ийеси

Султан Ұайыс баба Қаранийдің қәбирстанына жақын Қаратаудың кең алабына көшіріуі нийетинде, 1991- жылдың 2-декабринде биринши тасын калап кеткени, менинше, күтә мақул баслама еди. Егер де оның иске асыуы хәзирше экономикалық қыйыншылық туұдыратуғын болса, бүтинги гөззал Елликкала Қарақалпақстанның орайына айландырылса, карақалпақстанлылардың өз-ара оғыры татыулықта, бир-биринен үзликсиз үйренип, айнала менен оның хамдамлықта жасауына және де кең-кең мүмкиншиликлер ашылар еди.

902

—Тарийх бойынша археологлардың бәрше жуұмақларына исенесиз бе?

—Исениуге тырысаман. Сөйтсе де гейпараларының ескерген бир затты көрсетип «буған пәлен миллион жыл болды» дегени онша исендирмейди. Себеби сол пәлен миллионлық затлар катарында буннан 65-70 жыл бурын ауылымызда күнделикли пайдаланылып журтуғын айрым затларды да көрип каламан.

903

—Таұрат, Забур, Инжил, Куран деп аталған диний төрт китапқа исенесиз бе?

—Тақыйқ исенемен! Адамзаттың басым көпшилигин тәубеге келтирип, бир-бирине мехир оятыушы бийбаха, теңи жок, күш-қоё хәр бири!

904

—Қайсы шығармаңыздың мәңги қалыуын қәлейсиз?

—Шығармаларым емес, оларға қойылған миллетимнің аты «Қарақалпақ» сөзи умытылмаса, еки дүньяда да бахытлыман!

905

—Сабыр Камаловқа 2003-жылы Қарақалпақстанның Бердақ атындағы Мәмлекетлик сыйлығы берилгени сизди қәнәәтлендиредиме?

—Бул сыйлықты беріуде карақалпақлардың тарийхи ушын ислеген ислеринен гөре өзиниң жасаған жасы, усы ўақытта ислеген лаўазымлары есапқа алынғанлығына қәнәәтлендим.

906

—1989-жылы бурынғы СССР халық депутатларының съездинде сөйлеп, Арал теңизи қурып баратырғанын дүньяға биринши рет жәрия

кылыу менен, сол гездеги СССР дың биринши басшысы Горбачевтың Арал бойынша жүргизген ислери өзинин әуелги айтқан үделерине сәйкес келмейтуғынын ашық айтканыңыз есимде. Өткен, қанаатланарлық жууап болмады. Соған өктелеспе, 1990-жылы, өзиниздин коммунист-атеист екенинизди умытып, Тәңиритааламның Меккедеги үйи Каабаны зыярат етиуге кеттиңиз. Оннан қайтып келген соң, үйиңизде бир түнединиз де Арал машкаласы қаралады екен, деген хабарды еситип, бирден Америкаға, оннан соң тезлик пенен Японияға, Монголияға сапар шеккениңизди билемен. Олардан да қанаат таппай, көп миллион тираждардағы газеталарда бираз макалалар да жәрияладыңыз. Олардың да ужыбатлы тәсирин сезбегениңиз ушын «О дүньядағы атама хатлар» деген китап жазуу менен, Атаңыздың рууҳынан о дүньядағы әлем уллыларының рууҳына Арал машкалалары жөнинде хабарлар жеткериуди соранып, о дүньядағы уллылар өз нәубетине, өзлериниң тири әуладларына тәсир ете алмайтуғын болса, бүгинги бәрше тири қарақалпақстанлылар лөк барып жатыуы ушын, о дүньядан кеңирек орын таярлауы кереклигин сорандыңыз... Тилекке қарсы, елеге шекем я о дүньядан, я бул дүньядан ужыбатлы жәрдем болмай атырған секилли. Енди не дейсиз?

—Хажықатында да, жаңа ХХІ әсирге дейин Арал бойынша ужыбатлы илаждар исленели деп исенетуғын едим. Бәри бир, ҳештеңе болмады. 2001-жылдың жазында суу жетпей атырған республикамыздың арқа районларының шараятын өз көзлерим менен көриу ниетинде, жазыушылардан Избасқанов Жийенбай, Айтниязов Әуезхан, Ийманов Базарбай үшеуи менен бирге Әуезханның машинасында арқа районларға жол алдық. Жөнекей, кең-кең далалықлардан жеуге дурыслық көк шөптер таппай, алдыңғы ски аяғы менен торанғыларды қушаклап, олардың сарғайған жапырақларын терип жеп турған сыйырларды көрип, бәримиз де жағаларымызды услау менен өзлеримиз гүрсинистик... Ал, Мойнақтағы «Үш сай» ярым атауының халқына машинада бочкалар менен суу апарып, хәр шанараққа тек үш шелектен суу үлестирип атырғанын көргенде, мениң көзлеримнен ериксиз жаслар төгилди. Ал жас балалардың сууға таласып, шелеклерге ауызларын басып атырғанын, ал 12-13 жастағы бир қыз бир шелек сууды сорамай алып қашып баратырғанында, суу әкелген шофердың, мисли бир шелек алтынынан айрылған киби, сол қыздың изинен қатты сөгингенин еситкенде, қасымдағы жолдастарымның бәри камсықты. Мен жүзимди басқаларға көрсетпеуге тырысып, өксип-өксип жылап алдым да: «Жигитлер, кеттик!» дедим...

Соңынан республикамыздын арка территориясындағы бәрше районларды аралап жүргенде, өзимше, хажы сыпатында, Тәңиритаалаға ишимнен мынадай мүрәжәәт қылдым:

«Әй, Құдиретли Күшли Тәңиритаалам! Мениң Қарақалпақстан деп аталған елиме, бунша аўыр зулмет көрсеткендей: сениң алдында нендей айыпларымыз болды? Я Сизди, я Сизиң пайғамберинизди дурыслы хүрмет ете билемдикпе? 1990-жылдың бержағында болса, Қарақалпақстанымыздан Сизиң жердеги үйиңиз Каабаға хажылық сапарлар қылыўшылардың изи үзилмей турыпты ғой!

... Ямаса, бүгинги заманымызда, Сизиң меҳир-мириўбетинизге инабат қылмай, өзиниздиң бизге жиберип қойған суўыңыздан ойланбастан артық пайдаланып, Уллы пайғамбериниз Мухаммед алейхиссаламның «дәрья бойында отырып дәрьяның ағын суўына дәрет алсаңыз да, суўды мөлшеринен артық ысрап қылмаңыз» дегенлерин дурыслы орындамағанымыз ушын қәхәрлендиниз бе? Бурынғы СССР деп аталған мәмлкеттиң жүргизген сиясатларына жағыныў нийетинде женил тәбиятлы бир миллий басшымыздың өз көкиреклерин орденлерге толтырыў менен социалистлик мийнет Қахарманы деген атаққа ерисиў мақсетинде пахта егисликлериниң көлемин шексиз дәрежеде көбейтиўге күш жумсаў менен жаңа-жаңа жерлер ашып, ушы-қыйырсыз кең-кең тоғайзарлықларымызды аяўсыз жоқ еткени, суўды мөлшеринен артық ысрап еткени ушын қәхәрлендиниз бе? Болмаса, өйдемги дәўирлерден-ақ аты-хаўазасы өлемге мәлим Қоңырат, Қыят, Хожели, Шымбай... сыяқлы ески қалаларымызды қайта тиклеўди дыққаттан шығарып ғана қоймай, тарийхый естеликлер сыпатында сол қалалардың бүгинги дәўиримизге келип жеткен ески дийўалларын қәдирлеў орнына қалдырмай бузып кең-кең пахта атызларына төгин ушын пайдаланғанымыз себепли қәхәрлендиниз бе?...

Әй, Уллы Тәңиритаалам! Не десениз де ықтыярында... Исениңиз, бүгинлиги өзлеримизде көп-көп гүналарымызды сезинип атырмыз. Айта берсек Сизиң алдыңызда айыпларымыз есапсыз. Бир хажы сыпатында олардың бәрин көз алдыма келтирип, Сизден кеширим сорайман! Халқыма суў керек!! Суў, суў!!!

Қураны Кәримниң бесинши сүресиниң 39-аятында «кимде-ким жәбир зулымлықлар қылып, соң тәўбеге келип, өзин дүзетсе, Тәңиритаала оның тәўбесин қабыл қылады» деп те жаздырған өзиниз ғой, Құдиретли Күшли Тәңиритаалам!!! Кешириниз, бүгинлиги бийшарасы шыққан ақ көкирек хадал нийетли қарақалпақларды!!!» деп налынған едим. Соң ...Оо, Тәңиритаала!!! Өз өмир тарийхында көп

азаптарға төтепки берип жасай билген Қарақалпақ халқының ахығу-зарын, дадын дәл еситкенге усайсыз, 2002-жылдың май айында жеримізге аздап суу жибердиниз! Өне усыннан соң, әй, Тәңиритаалам саған, өзимше, ишимнен алғыснама айтығуды басладым. Минне ол:

«Ассалаумаәлейкум, әй Уллы Құдиретли Күшли Тәңиритаалам!!!, Бизлерге — карақалпақстанлыларға меҳир қылып, тилегимизди бәржай қылдыңыз. Азда болса суу жибердиниз! Сизди, өз халқын түсинетуғын миллий басшы да жибердиниз. Сиздей әдалатлы күш бар болғаны ушын Тәңиритаалам, алдыңызда барқулла басымызды ийип, саяңызды бас көтермей сүйиу менен Сизге шын кәлбимизден есапсыз алғыслар айтамыз! Сиз барсыз — өмир бар, кен әлем бар, бизиң халқымыз да бар, уллы Тәңиритаалам!!! Егер қайсымыздың жанымызды хәзир-ақ алғыңыз келсе, Сизге хеш қандай наразылық билдирместен, хәр бир карақалпақстанлы Сизиң 99 исмиңизди мәңги тәкирарлап жасайды, Әй Құдиретли Күшли Жан ийемиз!!!

...Минне, солай. Әсиге кетип мақтанғандай көринсем, мени өўеле Тәңиритаалам, екінши бәрше халқым кеширгей!!!

907

— Инсанның қайсындай пәзийлетлерин унатасыз?

— Инсанның иним дегенге садақ ини, аға дегенге садақ аға, тенлесим дегенге садақ тенлес, достым дегенге садақ дос, қулым дегенге садақ кул, нөкерим дегенге садақ нөкер бола билиулерине қосымша хәрқандай жәмәәтте өз орнын дурыс таба билиу пазыйлетлерин ақ көкиреклигин, хәммеге нөкерлигин унатаман.

908

— Бурынғы СССР гезинде Қарақалпақстанның үстинен қараушы қайсы мәкемениң басшысына бир хызметкери материаллық жәрдем сорап келсе, басшы оған: «арза жаз, жақында Қарақалпақстанға командировкаға жиберилетуғынлардың дизимине сени де қосаман» дейди екен. Сиз де бундай гәпти еситкенбисиз?

— Әлбетте. Қарақалпақстанға байланыслы қандай гәп болса да еситиуге, билиуге тырысаман. Халқымыз түпкиликли Ата-мәканынан талай рет қууылып, көп-көп аш-әптәлатлықларды бастан кеширгени ушын, жаңа мәқанларда да өзлерин тез мойынлатқысы келгенликтен бе, неше күнлеп аш қалса да, соңғы напакасын мийманына беретуғын сакый дәстурханшыл халық. Егер, жоқары қалалардан кийимлери жупыны мийманлар келсе, өзиниң жаңа кийимин щешип, мийманға

кийгизиўте бәрқулла таяр. Каракалпақлар набада жоқарыдан келип кеткен мийманның қаласына барса үйине келип кеткен меҳманын излеп таўып, атаклы ресторандардың биринде аўқатландырып оған естелик ушын әлле нәрселер берип кетиўди шәрт деп биледи. Әне усыны билгенлер хәрқандай бәне таўып каракалпақстанға келгиси келетуғынлығы такыйық.

909

—Өз қызларыңыз бенен келинлериниңиздин айырмаларын сезсиз бе?

—Келинлерим менен қызларымды тендей перзентлерим деп есаплайман. Бир ғана айырмасы — алдыма қойылған аўқаттын әлле қандай кемшиликлерин сезсем, оны келинлеримнен бири писирген болса, үнсиз жей беремен, ал, қызларымның бири писирген болса, сол қызымды алдыма шақырып, кемшиликлерин жүзине айтпағанша шыдамайман.

910

—Каракалпақстан жазыўшыларының өз-ара бирлиги қалай?

—Хәзирше жақсы. Солай болса да, уллы Жалалатдин Румийдин (1207-1273):

«Бир хинд пенен бир түркий жолдас болса,
Бир-бирине пәрўанадай.
Еки түркий жолдас болса.
Бир-бирине бийғанадай»

деген қосығының соңғы еки қатарын еске түсирип, үшінши қатардағы «түркий» сөзин «жазыўшы» сөзи менен алмастырып айтатуғын пайытларым да аз болмайды.

911

—Өз дәўиринде наразы болып өткенлерге бүгинги жазыўшылардың мүнәсибетлери қандай?

—Аянышлар менен қарайды. Соның менен бирге: «өгизге туўған күн баспаққа туўмаса болар еди», деген саклық пенен көлем тербетип, келешегине көбирек ой жиберген халда шығармалар дәретиўге тырысады.

—Дозак хәм Бейиштиң барлығына сиз де исенесиз бе?

—Олардың барлығына исенбеген инсан бул дуньяның хадаллықлары менен харамшылықларын хеш сезбей, түсинбей жасайды ғой.

—Бурынғы СССРдың Каракалпақларға, ең болмаса, бир жақсылығы болмады ма?

—Бир жақсылығы болды: Бәрхә түркийзибанларға нөкерлик хызметлер етиуи нәтийжесинде, хәтте миллий ханлығына ересе алмай үриу-шүрийлик халатта жасап жүрген халқымыздың усынысларын дурыс түсинип 1924-жылы автоном мәмлекет дәрежесине ериктирди.

—Изгилерге нәсиятнама жазып калдыруу усыллары қашан пайда болғанын хәм бул ислерге өзиниздиң көз-қарасларыңызды билдирсеңиз?

—Инсан бул дуньядан кетерде өзиниң изинде қалатуғын перзентлерине бар дунья-малын бөлистириу жөнинде заң-нызамлар буңнан 4 мың жыл илгери Вавилон патшалығының нызамларында белгиленген екен. Ал «Ұәсиятнама» деген сөз биринши рет әййемги Афинада VII әсирде хақыйкый хужжетке айналады. Бирақ бундай «ұәсиятнама»лар жазыу ушын улы жоқ ерлерге, жалғыз баслы хаялларға рухсат етилмеген. Нәсиятнамалардың бүгинги түрлери, Рим хуқимдарларының бир-биринен қызғаншақлығы хәм ашкөзлиги себепли пайда болған екен.

Өзинен қалатуғын байлығын қимге, қалай бөлистиргени жөнинде нәсиятнамалардың түрлери көп: Олардың арасында дыққат аударарлық түрин жазған АҚШ тың үшінши Президенти Томас Джеферсон (1743-1826) болған. Ол барлық қулларын азат деп жәриялаған хәм дунья-малларын тууысқан-тууғанларының бөлишип алыуын нәсият қылыу менен бирге, оларда өзлериниң қулларын азат етсин, деп те нәсият қалдырып кеткен.

1953-жылда Француз жазыушысы Франсуа Рабле «Мениң мақстаныш пенен тилге алғандай байлықларым жоқ. Не нәрсем қалған болса, бәрин камбағалларға бөлистирип беринлер» деп ұәсиятлар жазған екен.

Ал, улы Вильям Шекспирге келсек, ол изинде қалып баратырған хәр бир буйымын — мебельлеринен баслап, аяқ кийимлерин тапочкаларына дейин атпа-ат жазып, изинде қалған жақын-жууықларына теп-тең бөлистирип кеткен.

Ал, бизин миллий дәстүрүмүздө ата-ана кайсы перзенти менен бирге жасап калган болса, барлык еркти соған калдырады. Ал, менин өзімде де ауыз толтырып айткандай, қатаң қадирлеген қымбат бахалы затлар болмаған менен, жыйнаған көп кітаптарымды, өз перзенттерім бас қосып мәсләхәтлесіу арқалы сол кітаптарды тарқатпай ақылқарымның ақыллы биреуіне өткеріудің жолын табады деп исенемен.

915

—Тириликтеги мақсетлеріңіз?

—Шанарағымның, көшемнің, қаламның, республикамның, әлемнің бирліктерін, гөзаллықларын соңғы демиме дейін көзлерімнің қарашығындай сақлау іслеріне мүмкіншилигім барынша бар күшімді, ақыл-хуушымды жумсайман.

916

—Өмірден, тийқарынан, нелер ізлейсіз?

—Пүткіл кен әлемді, соның ишінде, мениң халқымды шексіз бахытлы ететуғын әллекандай құдіретлі қарамаат ізлеп жасайман.

917

—Өз өміріңізде қандай урыс-тарысларға гүуасыз?

—Инсан бул дүньяда неше саат, күн, ай, мың жасаса да, оның хәңжелсіз бир күні өтпейді. Мен үш қыйлы урыс-тарысларға гүуаман: биріншісі, инсанның бул дүньяда тиришилиги ушын, екіншісі, инсанның мәмлекетлік дүзим хәм мәкеме басшысы менен арасындағы тарыслары, үшіншісі, мәмлекетлер, миллетлер араларындағы қанлы урыслар. Эттең әуелги екеуі хәр инсанның тағдийрінде жасайды, ал үшіншісі мәмлекет басшылары жүргізген хәм жүргізетуғын сыясатларынан ғәрезли.

918

—Қайсындай инсанларда өмірге қәнәәт кем болады?

—Қәнәәт мәселесінде инсанлардың басым көпшилиги бир-бирине өте усайлы.

919

—Инсан қәйткенде өзін-өзі толық түсінеді?

—Өзин өзи емес, баскаларды түсиниў, хәр бир инсанның бас мақсети. Сол ушын ба, бул дуньяда өзин өзи түсинип: «мақсетлериме толық еристим» деген инсанлар туўралы көп еситпедим.

920

—Ана тилинизден тысқары орыс тилин билиў сизге не берди?

—Жәхән әдебиятының ен ағлалары жетерли дәрежеде карақалпак тилинде аўдарылып басылмаған ғой. Сол ушын орыс тилин билиў арқалы Жәхән әдебияты менен кеңирек танысуға мүмкиншиликлер таптым.

Соның менен бирге, «Адам неше тилди билсе, сонша рет адам» делингениндей, хәр бир жаңа шығармамды жазыў алдынан басымда писирерде, еки тилде де ойлап, соңынан тек ана тилимде жазғанман.

921

— Бир гезлери Карақалпак әдебияты менен искусствосының Декадалары (он күнликлери), хәптеликлери, күнлери баска республикаларда, ал сол Республикалардики Карақалпакстанда өтетугын болған. Олардың өткерилген жылларын еслей аласыз ба?

— Есимде барлары: Карақалпакстан әдебияты хәм искусствосының биринши Декадасы (он күнлиги) 1957 жылдың 24 январынан 2 февралына дейинги аралықта Ташкентте өтти.

Соннан кейин Карақалпакстан әдебияты хәм искусствосының Күнлери 1974-жылы 11-16 февраль аралығында Россия федерациясында;

1974-жылдың 22-23 июниңде Ташкентте өткерилди;

1976-жылдың 20-27 ноябрь аралығында Башқурт әдебияты хәм искусствосының күнлери Карақалпакстанда өтти;

Карақалпакстан әдебияты хәм искусствосының Күнлери 1977-жылдың 12-20 июль аралығында Башқуртстанда өткерилди.

Карақалпакстан әдебияты хәм искусствосының Күнлери 1977-жылдың 10-16 октябринде Қазақстанның Кызыл Орда областында өткерилди.

Татарстан әдебияты хәм искусствосының Күнлери 1980-жылдың 20-25 август аралығында Карақалпакстанда өткерилди,

Карақалпакстан әдебияты хәм искусствосының күнлери 1981-жылдың 19-24 июнь аралығында Татарстанда өткерилди.

1982-жылдың 21-25 август айында бурынғы СССР әдебиятының Күнлери Карақалпакстанда, сол 1982-жылы Карақалпакстан әдебияты хәм искусствосының Күнлери 10-14 декабрь аралығында Ташкентте өткерилди.

1983-жылдын 24—27 август аралығында Дағыстан әдебияты хәм искусствосынын Күнлери Карақалпақстанда, ал 1984-жылдын 19—25 августы аралығында Карақалпақстан әдебияты хәм искусствосынын Күнлери Дағыстанда өткерилди.

1987-жылдын 19—23 октябрь аралығында Карақалпақстан мәдениятының Күнлери Ташкентте өткерилди.

Ал, 1994-жылдын августында Карақалпақстан мәдениятының Күнлери Қызыл Орда областында, 1998-жылда... Карақалпақстан мәдениятының күнлери Ташкентте өткерилди.

Булардан тысқары бир жағдай: Өзбекстанда қайсы мәмлекеттин әдебияты хәм мәдениятының декадалары, я Күнлери, сондай-ақ әлле қайсы ўәлаятын, болмаса, әллеқайсы көркем-әдебиат журналлардың күнлери Өзбекстанда өткерилген болса, олардың бир топар ўәхиллери Карақалпақстанда да болып, байрам кейпийтларын ғана емес, әдебиатқа, мәдениатқа деген сүйиспеншиликти жөне де кеңирек оятып туратуғын еди.

Ескертиў: әлле қайсы Декаданың, Күнлердин болғанлығын умытып ямаса гейпараларының жылларынан, айларынан алжасқан болсам... кеширерсиз.

Бул Декадалар менен Күнлердин ен қуўанышлы таманы — миллий әдебиатқа хәм мәдениатқа мәмлекетлик дәрежеде айрықша дыққатлар бөлиниўи еди.

922

— Қәлбиңизди қорқынышларға мантықтыратуғын қандай жағдайлар бар?

— Әзелден бәрше түркийзибанларға сак нөкер сыпатында қәлип-лесип, сонында сол нөкерлиги себепли есапсыз адаўатларды бастан кеширіўлерине байланыслы, бәрхе азайыў менен мөминликте жасап келген халқымыз бүгинги экологиялық жаман шөраятларды бастан кеширип атырғанын айкын сезингеним ушын: «Усы барысы болса, мениң бийшара халқым әсте-әстелеп тарийхтан жоғалып кетпесе болар еди-аў», деп жағамды услаў менен базда хәр қыйлы аласапыран ойларға мантығып жүретуғын гезлерим аз болмайды.

923

— Неше үйиниз бар хәм олардын сизге талаплары?

— Жылдын төрт мәўсими киби төрт үйим бар. Бириншиси, — ата-анамнан мийрас өз үйим, екіншиси — бәрше ханалас-туўысқанларым-

нын, үшіншиси — бәрше перзентлериминиң үйлери, төртиншиси — тууылган Ұтаным.

Бул үйлер мениң хәр демимде сүйенишим, күш-кууат бериуши дәри-дәрманым, кеңесгөйлерим, меҳригияларым!

924

—Өзинизге, миллетиңизге гәзеплер менен карайтуғынларға карсы күшлериниз бар ма?

—Тәнхә өзиме гәзеп пенен карайтуғынларға илажым жоқ. Ал, миллетимди түсинбей оған гәзеп пенен карайтуғынларға, айрыкша кәхәрлер хәм нәпретлерим менен өзимше, жокары көтерилетуғын мушларымнан тыскары, қылыш-найза киби жазылып қағазларға түсетуғын астарлы сөзлерим бар.

925

—Гөне китапларды отқа тамызық қылатуғынларға не айтасыз?

—Бул сорауыныз «уйқыдағы даналарды өлтире беретуғынларға не айтасыз?», деген сорау янлы. Уллы немец философы Гегельдин (1770-1831) сөзлери менен айтқанда, хәр китап өзин оқыған инсан менен диалогқа түсетуғын, өзінше көп сырлы бир инсан ғой! Ким оларды жоқ қылууды нийет қылса, бул онын бахытсызлығы! Китап жанып кетседе өртенгеннен, бәри бир өш алады.

926

—Кимлер менен жарысып жасаған мақул?

—Биринши заманың менен, екінши өзиң билген, таныған ақыллылар менен, үшінши өзиң өзиң менен, төртинши душпанларың менен жарысып жасағаның мақул. Тәбияттың мөүсимлери менен де жарысып олардан үлги алған шеп емес.

927

—Әлле нәрседен кәтелесем, өлгим келеди. Неге?

—Бул тәнхә өзинди шексиз ақыллы, дана санап жасайтуғынлығынның ақыбети. Билип қой: Өзине өлим тилеушилер жөнинде пайғамберимиз Мухаммед алейһиссалам хадислеринин биринде: «Хәш бириниз өзинизге өлим тилемениз. Егер, жақсылық қылушылардан болсаңыз, жақсылықларыңыз, бәлким, және де көбейер, жаманлық қылушылардан болсаңыз, бәлким, тәубеге келерсиз. Өлимнен пайда жоқ» деген екен. Пайғамберимиздин кеңеслерин тыңламаған инсан бахытлы болады деп айта алмайман.

— Бир адамның өзіме еткен жаманлығы хеш есимнен шықпайды. Буған не дейсиз?

— «Ийт бир мәртебе қорықса, үш жылға дейин жулдызға үреді», деген даналық бар. Егер, сизге бир рет жаманлық еткен адам, соңынан және төкирарламаған болса, оған ийиттей үре берместен биринши бир жаманлықты умытқаныңыз мақул. Халқымызда «жабайы газға тас ылақтырсаң, ол тиймесе, зыяны жок, таска тас қосылады, газға газ қосылады» деген даналықта бар. Бул даналыққа сүйенипте ойланыңыз!

— Биреу менен шахмат ойнап утылсам, жүрегим хәулирип кетеди. Не дейсиз?

— Қурбақа ағысы күшли дәрьяға түсип кетсе, өзине-өзи «Теңизге саяхат қылажақ едим, бул жаман болды» деп көп қыйналады дейди. Сиз де, егер қурбақа болғыңыз келмесе, өзиңизди өзиңиз басып сабырлылық сақлауға тырысыңыз!

— Әлийшер Науайыдан баска «Хамса» («Бес дәстан») жазғанлар болған ба?

— Уллы Науайыға дейин биринши рет «Хамса» («Беслик» — «бес дәстан») жазған уллы Әзербайжан шайыры Низамий Генжабий Абу Мухаммед (1141-1203).

Ал Низамий Генжабийге жууап сыпатында «Хамса» жазған парсы-тәжик тилинде жазатуғын Хиндстанның уллы шайыры Хисрау Дехлевий (1253-1325). Дехлевий бул оның лакабы, хақыйқый толық аты Ямунуддин Абул Хасан Амир-Хысрау ад-Дехлевий.

Булардан соң уллы өзбек шайыры Әлийшер Науайы (1441-1501) (хақыйқый аты Низамиддин Мир Әлийшер) өзинше «Хамса» («Бес дәстан») дөреткен. Науайының «Хамса» сының бириншиси «Хаират Ал Абрар» дәстаны («Смятене праведних»), тийкарынан, автордың этикалық, эстетикалық көзқарасын сүүретлейди. Екинши дәстаны «Лайли хәм Мажнун»-жас Кейс исмли жигиттиң жас сулыу Лейлиге ашықлығының хәсиретин, үшінши дәстаны «Фархад хәм Шийрин» де күшли палуан жигит Фархадтың армян қызы Шийринге ашықлығын, ал Шийринге оннан тыскары Иран шахы Хысрау арасындағы мухаббеттиң хәсиретке әкелгени сәуленеди. Төртинши дәстан «Сабайий

саяра» — «Жети планета» деп аталады. Жети кыйлы ертектелген үлгисиндеги новеллалардан ибарат бул дэстанда шыгыс дэстанларындагы Бахрам Хур менен кулдын кызы Диларам арасындагы мухаббет айрыкша көркем сөүле-лениуин тапкан. Ал бесинши дэстан «Искендер дийуалы». Бунда Искендер Зулхарнайыннын (Александр Македонский) хэр кыйлы жабайылыкта хэрекет етиуши адамларга карсы гүресийуши дийуал болганлыгы кеңнен сөүлелениуин тапкан. Бул «Хамса»нын («Бес дэстаннын») Науайы заманында Гераттагы жасаган хаткер Абдужәмил Кетиб тәрепинен ески калиграфияда кайта көширилген варианты Ташкенттеги Шыгысты изертлеу институтында саклаулы.

931

—Аклыктарым менен онша тил табыса алмайман. Себебин түсинесизбе?

—Өтмиштегилердин тәжрийбелери бойынша жаслык — гүлстан, гаррылык — зимистан. Бул аныкламага қосымша, жолбарыстын аты жолбарыс, картайса да, ан аўлап жегиси келеди, ал гарғанын аты гарга, ол мың жасқа шыкса да, боклыкты тинткенин тоқтатпайды. Бул гөплердин канша дәрежеде сизин тәдиринизге де тийислиги жөнинде ойланыңыз.

Умытпаныз аклык — шанарактын ертеңи, атанын кууаты, кууанышы. Егер, аклыктарыңыздың сыйласығына ерисип, олар менен дослығымыз күшейсин десениз, сакыйлыкта да үлги болыңыз. Мүмкиншилигин барынша, хикметигил, рәуиятшыл, әпсанашыл гарры болыуға талаппланыңыз. Билмесениз, ендиги жағында изленип, оқыңыз. Әйемги юнон даналарынан Геродоттын (490-480)-(425): «Әзелден-ак адамлар көп-көп гөзал хикметлер дөреткен, биз оларды үйрениуимиз тийис». Сократтын (469-389): «Мен бурынғы данышпанлардың бизге қалдырып кеткен ақыл-даналықтарын көзден кеширемен, олардан жақсы бир нәрсеге дус келсем, тез өзлестирип аламан хәм үлкен пайда арттырган киби боламан», болмаса, Аристотельдин (384-322): «Бәрше кишинин күши аўқаттан, ал ақыллынын күши хикметтен», ал Цицероннын (106-43): «Қысқа-қысқа баян етилген пикирлер өмирди жақсылауға көп хызмет етеди» дегени сыяклы даналықларды тауып, оқыңыз. Оқығанларыңызды ядлап, оларды өз тәжрийбелериниз менен байытуу арқалы сөл бөрттириңкиреп аклыктарыңызга айтыу менен, изинен олардын өзлерине де тәкирарлатып турыңыз. Дурыслап айта билсениз, өзиниздин де өмир жолларыңыз аклыктарыңыз ушын тәкирарланбас әпсана, рәуият, хикмет болып түйилетуғыны жөнинде де ойлап көриниз.

— Базы молдалар өлинің қәбири үстине белгилер қойыу надурсы дейди. Солай ма?

— Қәбирлерге белги қойыу динге қарсы келмейди. Пайғамбериміз Мухаммед әлейкиссаламның хәдислерінде айтылуынаша, ол өзинин жанындай жақсы көретуғын досты Усман ибн Маъзун қайтыс болып, жерлегеннен кейин, үлкен бір тасты кетерип апарып, оның қәбирининң бас ушына қойыпты да: «Усы көрадан хәр өткенімде көринсе, еслеп, руўхына дуға қылып тураман» депти. Усыған қарағанда, өлини еслейтуғын белгилер ислеу, хәтте мархумның исми-шәриплерин жазыу да қадаған етилмейди. Бирақ ата-ананың, жақындарының басларына белги салыу нийетинде Қарақалпақстанның бурынғы бир басшысы усап, өз ата-анасының айналасындағы қәбирлерди тегислетип таслау, хакыйкый дозақыйлық!

— Иисан ушын ең аўыр гүналар қандай ислерден ибарат?

— Жас гезимде өз атам Хәкимнияздан хәр қыйлы рәўиятлар тынлап билгенлерим бойынша, Тәңиритаала алдында аўыр гүналардың 360 түри бар екен. Олардан ең баслысы: Тәңиритаалаға хәр қыйлы нәрселерди тенгерип, сол тенгергенлерине сыйыныу. Бүйтип сыйыныу араб тилинде «ширкий акбар» делинеди екен. Бул жөинде Қураңда: «Тәңиритаала адамлардың «ширкий акбардан» баска гүналарын кеширеди», деп ескертилген. Буннан кейинги гүналар: адамлар алдында көзаба ушын хәркетлер қылып, «адамлар мени билсин, мени мақтасын» деген нийетте жөгилик пенен жасалма ислер жүргизгенлердин гүналары да «ширкий акбарға» киреди екен. Сондай-ақ, умытылған қаза намазларын адамлар алдында узақ оқып отырыу, адамлар алдында дуға қылып, көзлерине жортаға жас алыу, адамларға көрсетип садака бериу... төкаббырлық, менменлик. Кисини сыртынан сатыушылық, адам өлтириу, кисинин өзин-өзи өлтириуи, жөги палкерлерге исениу, бийгүна адамларға жаманлық қылыу... кеширитиуи қыйын, аўыр гүналар...

— Терроршылар сизди беккем услап, «Ұатаныңның өzzi таманларын айт, қарақалпақ халқының пайдасы ушын кимлерди жоқ қылыу керек?» десе хәм қызықтырыу ушын бир неше миллион доллар да бережақ болса, не қылар едиңиз?

—Күни-түни «Халқымды жаманлықтарға гириптар қыла көрме, Тәңиритаалам!» деп соранып жасайман. Набада, сондай жағдайлар жүз беріп, әллекім, тиккелей мылтығының аузын гөзлесе, ямаса, шалып жиберіу нийетінде пышағын алқымыма такаса да, өз халқымды, ұатанымды саптастан, үнсиз өлип кетиуге таярман. Сизди де соған шақыраман!

935

—Өлсеңиз кимлер қыйналады, кимлер кууанады деп ойлайсыз?

—Туұысқанларым, перзентлерім, ақлықтарым, шаулықтарым, сондай-ақ шығармаларымды хақықый мәнисинде түсинип оқығанлар өлимиме ишинен қыйналатуғынына, ал шала сауат күншил зиялылардың биразы, таланты кем күшеншек жазыушылар шад болатуғынына исенемен. Соның менен бирге, базылар мениң сыртымнан жаманлап, кара тауық яңлы көрингени менен, кара тауықлар да ақ мәйек тууатуғынын билемен. Сол ушын кара тауықларды да жек көрмеймен.

936

— Сиз өмирди қандай дәрежеде билесиз?

— Бул сорауға «Қабуснама»да келтирген Сократтың сөзлери менен жууап беремен: «Биреу маған Сократ хәмме нәрсени биледи десе, билмеймен, деймен. Хақықатында булай демеуим керек. Себеби «билмеймен» дегенимди биреулер тиккелей түсинип, айтқанларыма инанбай жасауы мүмкин». Улты дананың бундай өкинишлерине қандай қосымша қылыуым мүмкин.

937

—Қарақалпақстан кумларынын реңки кызыл болмаса да неге «Кызыл кум» деп аталады?

—Халқымыз албырақлағанларға «Неге тап кызыл көргендей анын ушты?», «Бир нәрсенди... неге кызыл киби жасырасаң?» дегенлери аспаннан түскен гәплер емес. Әпсаналарға қарағанда, бир гезлери бабаларымыз Кызыл кумның түйиртпеклери арасынан алтын түйиртпеклерин терип алатуғын дәрежеге де жеткен. Сол ушын, «Кызыл кум» —бул «алтынлы кум»... дегенди де аңлатады.

938

—Телевизордан не ушын гилең шийеленискен фильмлерди көргим келетуғынын түсинбеймен?

—Менің түсингеним бойынша, базы инсанларға баска басқалардың қыйналып өлгени, тамақ таппай сарсылыулары, биреудің биреуге кәйтп өлтиргени, кәйтп талағаны, азаптағаны, хаяллардың жалаңаш көринислери күтә кызык көринеди... Бул жуабым ушын таңланба! Ойлан!

939

—Сиз бир гезде «Қарақалпақ дәстаны» атлы романыңыздың алдына «Октябрь революциясының авторларына арнайман!» деген бағышлау жазған едіңиз. Хәзир сол бағышлауыңызға қалай қарайсыз?

—Қитапқа жазылатуғын арнаулар, көп жағдайда, сол қитапты әллекимге почта арқалы жиберер гезде оның жолда көп иркілмей жоллаған адамға тез жеткерилиуі ушын конверттиң сыртына ең қымбат бахадағы маркаларды жабыстырылғаны киби бир усыл. Хат жолданған адамына жетсе, тамам, конвертин хеш ким пайдаланбайды ғой.

940

—Рентген нуры деп аталған нур не ушын усылайынша аталған?

—Рентген нуры — яғный адамның ишки ағзаларының қурылысларын көрсетиуіши нур Вильгелм Конрад Рентген деген алым тәрепинен табылып оның «Ретген» деген фамилиясы, сол нурға ат қылынған

941

—Хәзир қитап шығаруы қыйын. Оның үстине қитапханалар ушын қитаптар таңлауда өз алдына машқала. Сол ушын өткен әсирдеги талант ийелерине, қитапханаларға қайырмакомлық (спонсорлық) еткенлерден бүгиндилер ушын үлги аларлық мысалларыңыз жоқ па?

—Бар. Мәселен: Франция жазушысы Александр Дюманың (1802-1870) заманында да жазушының күн көриси оғыры қыйын болған. Соған қарамастан, Александр Дюма жасынан жазушылықты әрман етип, әкесиниң жәрдеми арқасында Парижге келеди хәм Герцог Орлеанский деген бай инсанның қарауына жұмысқа өтеди. Өз ұазыйпасын жақсы атқаруы менен бирге сутқасына төрт сааттан артық уйқыламай, сәл сауа ұақыт тапса, қитап оқыуды баслайды. Нәтийжеде ол өз заманындағы айрықша сауатлы, ойшыл адамға айналып, шығармалар дәретиуди баслайды. Драмалар, көбинесе, тарийхый драмалар жазады. 1829-жылы «Генрих III хәм оның сарайы» атлы драмасын сахнада қойғаннан кейин, ол Парижге танылады. Герцог Орлеанский енди Дюманың айлығын бираз көбейтип, өзинин

319

меншик кітапханасына басшылық лауазымын береді. Бұл жұмыс жас Дюманың жәнеле көбірек оқыуына мүмкіншілік ашып, жанадан тарийхый шығармалар дәретиүди баслайды. 1830-жылы оның тарийхый шығармаларынан рууланған Париж халқы корольге қарсы көтеріліске шығады. Ақыбетінде, халық женип, Дюмаға қайыркылық еткен Герцог Орлеанкий Луй Филип лақабы менен король тахтын ийелеуге миясар болады. Александр Дюма буган марапатланбай, изли-изинен жана тарийхый шығармалар дәретиүин дауам етеди. Францияның өтмиши тууралы Дартаньян хәм Эдмон Дантес исми қажарманлардың жәнжелге тола ерлік ислерин кеннен сүүретлеп, тек французлардың ғана емес, қонсы мәмлекетлердің де (Мәселен, Алжир, Тунис, Мадрид) сүйіспеншілік дыққатын өзине аударады. Солай етип дүньядағы ен биринши миллионер жазыушы дәрежесине жетеди.

Кәне, бүгинги қарақалпақ жазыушыларының арасынан да Александр Дюмадай күтә-күтә көп оқыған, билимли, хақықый талант ийеси өсип шықса! Сонда оғанда Герцог Орлеанский типіндеги қайыркы Қарақалпақстаннан да табылар-ау, деп ойлайман.

Тилекке қарсы, бизде кітапқа, халқымыздың рууый өсиүине қалыс жәрдем ететугын қайыркы-спонсорлар еле пайда болалмай атыр. Буган себеп олардың пулларының кемлиги емес-ау... Эттен көбиси Герцог Орлеанскийге усақ қайыркы-спонсор болуу ушын рууый сауатқа еле ийе емес сыяқлы...

Енди мынадай тарийхый фактлерге де кеуіл аударыңыз:

Сийрек ушырасатуғын кітаптар жыйнайтуғын Ханс Слоун деген англиялы адам Александр Македонскийдин өлер алдындағы нәсиятын оқығаннан кейин, 1753-жылы, өлер алдынан өзиниң барлық кітаптарын жары бахасына сатып, бәрше пулларын музей шөлкемлестиріуге берип кеткен. Қазирги Британия музейи соның тийкарында жүзеге келген екен...

Және Англиядан Жеймс Смитсон исимли алым 1829-жылы Британия хәм Арка Американың колониялары арасындағы мүнәсибетлерди жақсылау нийетінде өзиниң барлық пулын АҚШ хукиметине қалдырған. Нәтийжеде, Смитсон институты хәм Смитсон музейи пайда болды. Оннан үлги көрген Америкалы миллиардер Жон Пьерпонт Морган бар пулларын бергени ушын метрополитен музейи шөлкемлестирілген. Швед алымы Нобель исимли адам (1833-1896), өлер алдынан нәсиятнама жазып, бәрше пулы тийкарында дүнья жүзилик сыйлық пайда етиүди сорағаны себепли, сол 1896-жылы Нобель аты менен пүткіл дүньялық сыйлық пайда болды. Тилекке

карсы, Орта Азияда бул уллы сыйлыкка миясар болган адам эле пайда болмай атырғаны ашынарлы.

Искусствоны сүйиүши Форд исимли Америкалы миллионер ХХІ әсирге келип барлык пулын 4157 оқыу хәм кайыр-сақауат мәкемелерине бөлип берген... Булардан тыскары хәр мәмлекетте хәр қыйлы сыйлықлар бар...

Усы кәрады әллеким «мактаншак» деп үстимнен күлсе де өз өмиримнен бир факт айтайын: 1986-жылы мен «Қарақалпақ дәстаны» атлы трилогиям ушын бурынғы СССР дың маған берилген мәмлекетлик сыйлығының пулынан бир тийинин де өзиме пайдаланбастан, Нөкис қаласында «Дослық» атлы майдан дүзип, ортасына «Дослық» деген естелик орнатыу ушын бергенмен...

942

—Мәмлекетлик Хауа райын баклау бюросының хабарысыз-ак хауа температурасының өзгерислерин билиу мүмкин бе?

—Мүмкин. Егер ғарғалар аспанда тобы менен ғарқылдаған шауқымлар шығарып ушса, күннің сууытуғынынан берилген хабар деп түсине бериниз.

943

—Хажы сыпатында билерсиз, бәлким, өлсениз бейишке киресізбе я дозаққа? Қанша уақыттан соң умытылыуыңыз мүмкин?

—Бейишти я дозақты таңлау, бул Құдирети күшли Тәңиритааланың, хеш бир бендесине алдын ала билдирмейтуғын жасырын сыры.

Ал сорауыңыздың екінши бөлими бойынша айтарым: Бир жола Ерназар алакөз (1806-1858) бенен жас Бердақ шайыр (1827-1900) өз-ара ушырасқан пайтта бир қапталынан табыт көтерип баратырғанларға көзи түскен Ерназар алакөз: «бийшара, жаксы адам еди...» деген екен. Сонда жас Бердақ: «Ерназар аға, табыттағы өли ме я тири ме?» деп соралты. Бул сорауға таңланған Ерназар алакөз Бердақка тигилип қараптыда: «бул не дегениң?» дегенде, ол: «Ерназар аға, «Өлиме я тириме?» дегенимнің мәниси - изинде перзентлери қалған ба я қалмаған ба дегеним еди» деп жууап қайтарады. Сол демде-ак Ерназар алакөз оның даналығына сүйсиниң, мойнына мингизе сала, медресеге шекем апарып кеткен екен.

Енди де сизин сорауыңызға жууапты Бердақтың жоқарыдағы даналығына сүйенип айтсам, қанша уақыттан соң умытылатуғынымды изимде қалғанлар биледи.

— «Ақылсыз достан ақыллы душпан жақсырак» деген даналык калай пайда болғанын билесиз бе?

— Хәр бир даналык хәм нақыл өзиниң пайда больғу тарийхына ийе. Рәуиятлардың биринде: бир уры атаклы патшаның сарайына кирип, жан-жағына караса, патша уйқылап, бир хызметкери оның бетин желпип отыр екен. Хызметкер желпиўин сәл гидирсе, шыбынлар патшаның жүзине ғаўлап қонажак. Желпиўден шаршап жалыққан хызметкер патшаның жүзине ғаўлап қонған шыбынларды бирден қырып таслаў нийетинде, қапталында жатырған жалпақ тасты қос қоллап алып, уйқыдағы патшаның бетиндеги шыбынларды бирден урыўға нийетленген демде, тасада қарап турған уры патшаның буннан тири қалмайтуғынын уғынып, өзиниң оқ жайы менен сол хызметкердин қолларына атады. Хызметкердин қос алақанындағы жалпақ тас, тарс етип жерге түседи.

Тысырлыдан патша бирден оянып караса, оқ жайдың темир ушлы оғы хызметкердин еки билегин тесип өткен. Онын қолларының астында жалпақ тас жатыр. Буған патша ҳайран қалып, жан-жағына қарағанында, бир шетте оқ жай ушлап турған урыны көреди. Оны алдына шақырып, қандай ўақыялар жүз бергенин сорап түсингеннен кейин, «О! Мен бул хызметкеримди өзиме дос деп билер едим... Сен, уры маған душпансаң. Лекин, ақыллы көринесең. Маған ақылсыз достан, ақыллы душпан артық екен», деп, сол урыны тәнхә өзине исенимли хызметкер лаўазымына алады. Соннан баслап оның «ақылсыз достан ақыллы душпан артық» деген гәп мәңгилек нақылға айналады.

— Бир қызды жақсы көрип, «шаңарақ қуўрыўды усынсам, ол «өзинди жақсы көрсем де, ананды унатпайман» дейди» Не қылыўым керек?

— «Қабуснама»да келтирилген бир хикаяда сен сыяқты бир жигитке сүйген қызы:

«Маған ананның жүрегин өкелип берсең, ерким толық сениң қолында болады» деген екен. Жигит қыздың бул гәпин анасына айтып келипти. Сонда анасы ойланып отырмастан: «Мейли, балам, жүрегимди алағой» депти де, алдына жатыпты. Жигит анасын ўадесинен айнып кетер деген кәуип пенен жылдам ғана қолына пышак алып, анасының жүрегин излеўге кириседи... Көп машақат-

лардан соң анасының жүрегін тауып, қолына алған кезде, жүрек бірден тилге келип: «айналайын, балам, онша шаршамаған болсаң, енді сол сүйген қызына асырағер» депті.

Усы хикаяны сүйген қызына айтып қор, ақыллы болса, бәлкім, өз кәтелінің өзі дәриуі түсінеди. Оның соңғы жаңы өзініздің еркиңізде.

946

— «Тирилей өли» деген гәп кимлерге айтылады?

— Басқаларға түе, өзіне өзінінде пайдасы менен зиянын дурыс айыра билмейтуғын руұхы пәс инсанды адамлар сыртынан «бул тирилей өли» дейтуғын пайтлар болады.

947

— Хәр шаңарақтың өз Қудайы болатуғынына исенесіз бе?

— Исенмен. Хәр шаңарақтың өз қудайы — сол шаңарақтың ошағы менен қазаны. Шаңарак ағзалары сол қудай ушын бирлик пенен хызмет етсе, сол Қудай шаңарак ағзаларын хәм ысытыу хәм тойындыруу менен қонсы-қобаларына, хәтте ауыл-аймағына хұрметли қылады.

948

— «Шәкирт устаздан озыуы тийис» делинеди. Мен ушын түсниклик-лик дәлилдер келтиресіз бе?

— Билсеңіз керек, бүгинги дүньялық илимлерде Европа алда. Егер теренлик ойлансаңыз, өне, Европа бүгинги барлық илимин Шығыстан үйренип устаздан шәкирттің озғанына дәлиллеп атыр. Исенбесеңіз Шығыстың мынадай уллы алаамалары:

1. Математика мектебин жаратқан, Мухаммед бен Муўса Хорезмий (783-850).

2. «Астрономия тийкарлары» деп аталған уллы шығарма дөреткен дана Ахмед ал-Фарғаний (798-865).

3. Ислам динінде Қураннан кейин жоқары қадирленетуғын Хәдислер топламы «ал-Жомий ас-Сахих» кітабын дөреткен Имам ал-Бухарий (810-870).

4. Дүньяда теңи жоқ энциклопедиялық алым, күтә көп тил биліп «Шығыс Аристотели» деген данқ шығарған Абу Наср Фарабий (873-950).

5. Илми-ғайып хәм тарийх илиминің мақтанышы, Атлантика океанының аржағында Америка континенти барлығын Христофор

Колумбдан 500 жыл бұрын билген уллы алым Абу Райхан Беруний (973-1048).

6. Инсанды емлеу бойынша медицина пәнінің тийкарын салған уллы алым Абу Алий Ибн Сина (980-1037).

7. «Мадинада — Мухаммед, Түркстанда — Хожа Ахмед» деп дүньяға данқы кеткен Хожа Ахмед Яссауий (1041-1166).

8. Хеш кашан жауырыны жерге тиймеген, әлемге данқы тараған уллы шайыр хәм батыр бабамыз палұан Махмуд (1247-1325).

9. Тарийхымыздағы ең данқлы жауынгер патша Әмир Темур (1336-1405):

10. Аспанды изертлеу илимлерин бийик шынға көтерген алым, шах Мырза Улуғбек (1394-1449).

11. Поэзияның (шерияттың) Султаны Алийшер Науайы (1441-1501).

12. Шығыстың ояныу дәуіринин мәдениатына үлкен үлес қосқан, сүүретлер сызыуда, минатюра мектебинин тийкарын салыушы Кама-ладдин Бегзад (1455-1535) сыяқлы уллы ойшыллар пайда болған гезлерде Европада кимлер бар еди. Ойланыңыз.

949

—Инсанларға байланыслы таңланарлық жаналықлардан бирин айтасыз ба?

—Баспа сөз хабарларына қарағанда Италияда жасайтуғын Агастино Колли деген инсанның еки жүреги, хәр қолында 6 бармағы болып ол оғада күшке ийе екен, яғнай, бир ярым тонналық жүк машинасын еркин көтереди екен. Сыртқы көринисинен басқаларға уқсас, бойы 167 сантиметр екен.

950

— Сиз 1990-жылы хажылыққа барып Каабаны зыярат қылғаннан соң түсинизде болса да, Тәниритааланың руұхын сездиниз бе?

— Хәр бир хажының нийети усындай болса керек. Биринши күни-ак Тәниритаалам мениң түсеме енди. Хакыйкатында, мен оның келбетин, түри-түсин түүе, хәттеки, үлкен бе, киши ме, геүдесинде көре алмадым. Ол маған басы акыры жоқ шексиз әлем сыпатындағы гә булпы, гә куяшлы кең аспан секилли көринди. Мениң сол демдеги сезиұимше, оның адамлар секилли, бет-әлпети, аузы, мурны, көзи, кулағы бар сыяқлы еди... Бирақ мен тәрийплеген сол ағзалары қай таклеттелигин билиу түүе, дурыс түсинбедим де. Солай болса да

өзімнің Каабаға зиярат етіп келгендегі ойларым жаныма тыныштық бермей, сол түсімде Тәңиритаалама, өзімше, мынадай сораулар бергенім сыяқлыман:

1. Әй, Құдирети Күшли жан ийем! Сен адамзатты екі жынысқа бөліп, олардың бири екіншісінен ләззет ізлейтуғын етіп жаратсан да, ақыбетінде оларды неге өлетуғын етіп жараттын?

2. Өзин жаратқан бенделеріңнің өмірлерін келте қылғаның менен шекленбей, олардың хәр қайсысына хәр қыйлы кеселликлер беріп неге көп қыйнашдырасан?

3. Мени мұсылман ата-анадан дөрөтсенде, жасаған жәмийетимди коммунист-атеистлер жәмийети қылып, сол жәмийеттің садық ағзасы болсамда, мениң бириншилер қатарында хажылық сапарға жолланыуыма Өзин себепкер болғаның ушын маған бейиштің дәруазасын көрсетиуді өтінсем, үндемей екі есікті нұсқалың. Олардың қайсысы бейиштикі, қайсысы дозақтыкі билмеймен ғой?

4. Өзин пайда еткен инсанлар арасынан, ен болмаса, бир бенденди неге өзіндей күшли етпедің? Сол ушын ба айырым ел басшыларымыз түүе, мекеме басшыларымыз да өзлерін сендей шексиз күшли сезиниү менен, дүньяда әдилсизликте күшейтип баратыр ғой. Тирилердинде теңликте жасауына жол тап, уллы Тәңиритаалам!

5. Бенделерінди бәрхә Сени ойлайтуғын, Сени ізлейтуғын етіп жаратып болып, өзин неге оларға көринбей, базы бир жалатайларға, сықмарларға, мехирсизлерге байлық, лауазым хәм артық хуқықлар беріп қойыпсан?

6. Өзин жаратқан бенделеріңнің хәр топарына хәр қыйлы тил беріп, олардың бир-бирин түсиниүйн қыйынластырғаның аздай, неге бирине-бирин мехирсиз жау қылып жараттын?

7. Мениң халқымды әри аз санлы, әри басқалардан кем бахытлы етіп жаратқаның аздай, оның өмир булағы болған жалғыз Әмиү-дәрьясының сууын кемейтип, өмир ырысқы болған Арал теңизин неге биротала қурытуыға қараттын?

Хәммени жаратқан Құдирети күшли Тәңиритаалам! Усы жети сорауларыма жууап бер?!!

...Усы кәрада, өз дауысымнан хаулығып ояндым. Басқа гәп билмеймен.

—Мектептерде оқытылғаны бойынша, пүткил жер шары — Европа, Азия, Африка, Америка Австралия Антарктида деп алты континентке бөлинеди. Хәр континенттің атамасы нени аңлатады?

—Карақалпақ халық шайыры Аббаз Дабыловтын:

«Дунья алтыға бөлінген,
Бир бөлими бизиң Уатан...»

деп, айрықша мақтаныш тутып айтқан бизиң Уатанымыз Азиядан баслайын:

Рәуиятлар, әпсаналар хәм базы изертлеулер бойынша адамларға Қудайдан от урлап, әкелип берген уллы кәрамат күш ийеси болған Прометейдиң Азия исмли кызы болған екен. Биз жасайтуғын кең континент Азия деп, сол қыздың атына қойылыпты.

Африка континентин — әйлемги греклер өз заманында Египеттин шығысында жасайтуғын халықтың аты менен Ливия деп атаған. Уақытлар өтиуи менен, бизиң эрамыздың ақырғы әсирлерийде, римлилер дуньяға хұкимдарлығын баслағаннан кейин, бул үлкеде жасайтуғын көпшилик халықтың реңки түрине қарап Африка, яғный кара реңдегилер жасайтуғын үлке, деп атауды баслаған.

Америка атамасы, Ливия атамасы Африка болып өзгергеннен он алты әсир соң пайда болған. Яғный, Америка атамасы дуньяның батыс ярым шарының Кубла жағалауларына экспедиция жүргізген Флоренциялық теңиз саяхатшысы Америго Веспуччи деген инсанның хұрметине 1507-жылы картограф М.Вальдземюллер тәрәпинен қойылған.

Австралия болса, 1606-жылы голландиялық В.Янсон төрегизнен ашылып ол бул континентти «Жаңа Голландия» деп атаған екен. Ал, XIX әсирде ол «Австралия» деп қайта аталған. Бул латынша сөзден келип шыққан. Яғный: «Аустралис» деген сөз латынша «Кубла» деген мәнини аңлатады екен. Бул континенттиң карталарда сызылған орнына дыққат аударсаңыз, хақыйқатында кубладағы континент ғой.

Антарктида 1820-жылы Россияның Ф. Беллинсгаузен хәм Ф. П. Лазарев деген саяхатшы-алымлары басшылығындағы экспедициясы тәрәпинен қойылған. Өйткени «Антарктида» атамасы «Арктикаға қарама қарсы» деген мәнисти аңлатады екен.

Европа болса, әйлемги греклердиң Қудайы Зевстың урлап әкеткен Феникс исмли, қарапәренлеуден келген маликасының хұрметине қойылған. «Европа сөзиниң мәниси әйлемги греклер тилинде «геуемлик» дегенди аңлатса, әйлемги еврей хәм араб тиллеринде «кешки мәмлекет», «күн батыс» деген мәнилерди аңлатады екен...

— Түркийзибанлар тарийхына нәзер тасласамда, арнаулы түрде «карақалпақ ханлығы» деген ханлықты онша гезлестире алмаған секиллимен. Бұған не дейсиз?

— Адамзат тарийхында өңшен нөкерлерден ханлықлар пайда болмаған. Набала, сондай ханлық пайда болса, ол айналасындағы мәмлекетлер ушын бәрха қауипли түйилген. Сол ушын дүньяның бәрше халықлары гилең нөкерлерден биригип бир мәмлекет болуғына жол қоймай келген...

Ески бир рәуиятта айтылуына, бир жола гилең нөкерлер биригип өзлеринше ханлық пайда еткенде, басқа халықлар тил бириктирип, оларды күтилмеген жағдайда ауыр қырғынға гириптар қылып, тарқатып жибереди.

Усыннан соң қырыушылардың үлкен ләшкер басшысы ханлығы тарқатылып қырылғанларды аяған болып гилең кара қалпақлы нөкерлердің тирилери арасынан турпаты келискен биреуин алдына шығарып: «Әй, өжет Қара Қалпақ! Сизлер де халықсыз. Енди ханлықсыз қалмай-ақ қойыңдар! Тап сениң өзинди хан көтерсек қайтеди?» дейди.

Қарақалпақлы нөкер ойланып турмай жылдам қапталындағы көбирди ашып, ишинен еки өлинің сүйектерин әкелип өзин межирли көрсетип турған Бас ләшкер басы алдына қояды да: «Кәне, қайсысы сизин нөкериниздин сүйеги, қайсысы бизин нөкеримиздин сүйеги?» деп сорайды.

Бас ләшкер басы не дерин билмей бир неше демге желкесин қасыйды Сонда карақалпақ нөкер: «уқтыңызба, сизлер басқаға ғамхорлық қылатурын көзи ашық Қудай емессизлер! Сол ушын Сизин гәплеринизге исенбеймен!» дейди.

Бас ләшкер басы енди азғана ойланып турып: «Әй, карақалпақлы нөкер, сиз күтә ақыллы, өжет көринесиз. Сол ушын Өзинизди бәрше түркийзибанларға хан қылып кетемен!» дейди.

Қарақалпақлы нөкер: «Олай болса, мен сизин алдыңызға төрт шәрт қояман. Бежерсеңиз, алдыңызға бас ийемен хәм өз халқымды саған мәңги бас ийиүге шақыраман...» дейди.

— Шәртлеринизди айтыңыз! — депти Бас ләшкер басы.

— Тыңлаңыз: 1. Егер, мен хан болсам, өлимди тоқтатып, маған мәңгилик өмир бағыш етесиз. 2. Ғаррылығы жоқ жаслық бересиз! 3. Хешқашан ада болмас байлық инам етесиз! 4. Халқым мәңги шадлықта жасайтуғын болсын!

Бас ләшкер басы ашыу менен қылышын қол ушына көтерип «сизлердей өжет карақалпақтарға хеш қашан ханлық жоқ!» депти де алдындағы нөкердің теллесин кесип таслапты...

Бул жауызлықты көрген басқа карақалпақты нөкерлер хешқашан ханлық лауазымға умтылмауға серт етип тарқасқан екен...

953

—Бизин эрамызға дейинги Х әсирлерде жасап, базы әпсаналар бойынша Сулайман патша деп те аталатуғын Сулайман пайғамберден 9 даналық айтып бересиз бе?

—Мейли. Тыңлаңыз:

1. «Ең пайдалы нәрсе даналық. Даналыққа умтыл, өзіннің бар уқыбынды жумсап, ақылынды беккемлей бер».

2. «Ананның қарнында жатқан гезінде дем алыу қандайлығын билмегениң киби, гүллән нәрселерди жаратыушы Тәңиритааланың ислерин-әм биле алмайсаң».

3. «Мениң жетик билгеним — дананың да, ладанның да қайғы-ғам шегиулері бирдей».

4. «Тәңиритаала адамларды тууры нийетли қылып жаратады, лекин, адамлар, көбинше, сумлық-хийлелер излеп жасайды».

5. «Қорқыуды билмейин десең, хәдден тыс хақықатшыл хәм күтә данышпан болыуға тырыспа».

6. Ладанлардың сулыу қосығын тыңлағаннан гөре, дананың кейиснамасын еситкен абзалырақ».

7. «Тәңиритааланың адамларды илим-билимли болсын дегендеги максети, илим-билимсиз инсанлар илим-билимдилерди көргенде өзлериниң хайуанға тақаббил екенлигин уғынсын дегени».

8. «Дүньяда не пайда болған болса, сол бола береди, не жаратылған болса, сол жаратыла береди. Қуяш астында жаңа нәрсениң өзи жоқ».

9. Ладанлықтан соң өзін ықлас пенен хәртәреплеме үйренген данышпанлық «түпсиз, шексиз қараңғылықтан соң пайда болған нур яңлы, пайдалырақ».

954

—«Қарақалпақ» миллетиниң бүтинги дұрыс аты әпсаналарда аталғанынан тысқары, ең болмаса өткен әсирлерде жазылған бир хұжжеттен мысал келтире аласыз ба?

—Қазақ халқы арасынан шыққан саяхатшы Шапрашты Казибек бек Тауасар улының 1776-жылы жазып кеткен, бирак оның шаулық-

лары тәрәпинен өз алдына китап етип 1993-жылда бастырып шығарылган китабында: «308-жылы Қара теңиз — арабша Бижнек теңизи яки «Қарақалпақ теңизи» делинген...» деп жазып кеткени бар екен.

955

— Ким менен сөйлессеңиз де толық түсинесиз бе?

— Толық түсинемен деп айта алмайман. Бәршеге мәлим бир факт: Тәңиритаалам базы инсанларға барлық нәрсесин жеткиликли етип койса да, олардың байлыққа тоймағаны, жарлыларға қанша нәрсе берилсе де қәнәәтиниң шеги болмағаны яңлы, инсан менен сөйлескенде, олардың аралығында, бәрибир, көзге көринбес перделер астында тереңлиги, көлеми биймәлим пикирлер теңизи жатады. Сол ушын да ким менен ким сөйлесе де бир-биринен толық қәнәәт таппаған менен, бир-бирин түсинискен кейипте тарқасады. Инсанлық тәбият әне, усындай!

Егер олай болмағанда, инсан менен инсан, мәмлекет пенен мәмлекет бәрха түсинисип, әлем мұдамы парахатшылықта жасар еди-ау!

956

— Сизиң жети атаңыздың атларын түе лақаптарын да ядтан билетуғыныңыздан хабарлыман. Олардың қайсыларының бүгінге дейинги әуладларын толығырақ билесиз?

— Төртинши бабам Досым палұаннан (1827-1889ж.) аржағы бираз дәрежеде қаранғы. Руұымыздың қатықулақ адамларының хәрқайсысы өзінше түсиндиреди...

Ал енди мениң бираз дәрежеге жақсы билетуғыным бабамыз Досым (Досеке) палұаннан бержағы: Досым палұанның Қәдириббет, Айымбет, Аўез (молла) Байымбет (Байеке), Қулымбет (Қулеке) исимли ул перзентлери болған. Қыз перзентлери жөнинде анығын билмеймен.

Ал, Досым палұанның үлкен улы **Қулымбеттен** Атажан деген перзент болып, ол, Түркменлер менен қарақалпақтардың бир урысында қарақалпақтардың нөкери сыпатында, түркменлерге бенделикке түскен. Сол Қулымбеттен Қошқар деген ул қалған. Әне, сол Қошқар түркмен қызына үйленип, оннан өсип-өрбиген әуладларын бизлер «түркмен ағайын» деймиз. Сол «түркмен ағайын» яғный Қошқардың балалары 1970-жылларда Қарақалпақстанға көшип келген еди. Хәзир Халқабат поселкасының айналасында жасайды.

Досым палұанның екінши перзенти **Айымбеттен**: Алламберген, Нураддин исмили еки перзент қалған. Айымбеттің үлкен улы Аллам-

329

бергеннен Шамангул, Калбай, Дәрибай деген перзентлер калған. Шамангүлден Арыслан, Үзилдик деген перзентлер, ал Алламбергеннен Калбай исимли улынан калған Сапаргүл исимли қыз (ол Уктам деген өзбек жигитке турмысқа шығып, хәзир Тахиаташга жасайды). Алламбергеннің Дәрибай исимли улынан Кәрима, Қуғаныш, Сәнем деген перзентлер калған. Олардан: Кәриманың Базарбай, Света, Амангелди, Бахадыр исимли перзентлери; ал Қуғаныштан: Қоңыратбай, Азат, Клара деген перзентлери; Сәнемнің Наргиза, Ерназар, Шахноза, Насийба деген перзентлери Қоңыратта жасайды. **Айтымбеттің** екінши улы Нураддиннің Исмаил, Абдимурат, Бегдулла деген перзентлери болған. Исмаилдың изинде калған жалғыз қызы Жұмагүлдің перзентлери хәзир Нөкис районында жасайды. Айтымбеттің Әбдимурат деген улынан перзентлер калмаған, ал Бегдулла деген киши улынан Қоңыратбай деген бир перзенти хәзир Қанлыкөл районында жасайды. Досым палуанның үшінши улы Аўезден (1851-1921) Хәкимнияз хәм Бекнияз исимли еки ул калған. Қызлары жөнинде жартыұлы билмеймен. Хәкимнияздан **Қайыпберген** (1908-1984) исимли ул (мениң әкем) менен **Зийнахан** исимли (1916-1946ж.) хәм **Арыұхан** исимли (1924ж.) қызлар калған. Қайыпберген Гулхан (мениң анам) исимли дилуар хаял менен қосылып, тоғыз перзент дүньяға келтирседе, солардан 6 перзент: Төлепберген (1929ж.), Жумамурат (1932ж.), Жийемурат (1939ж.), Орақбай (1942ж.), Бийбипатпа (1945-2002жж.)-бийбизәуре (1945-1997жж.) исимли егиз қыз көрген.

Олардың хәр қайсысы өз алдына шанарақлар көтерип бир нешеден ул-қыз перзентли болды. Олар хәзир Нөкис районында, Нөкис хәм Ташкент қалаларында жасайды. Олар жөнинде соң айтарман... Хәкимнияздың Қайыпбергеннен соңғы қызы Зийнахан Қарақалпақлардың қыпшақ рууынан Алий деген менен турмыс курып, олардың изинде Жанабай (1936-2003жж.), Сәрсенбай (1939-1982жж.), Қорабай (1942ж.) исимли перзентлер калды. Олар хәзир Қанлыкөл районында жасайды. Хәкимнияздың екінши қызы Арыұхан қарақалпақлардың уйғыр рууынан Баймурат дегенге қосылып, олардан Қутлымурат, Перизат, Бектурсын, Алламурат, Қатийша исимли перзентлер дүньяға келди. Олардан Қатийша Нөкис қаласында, басқалары хәзир Нөкис районында жасайды. Бәринің де перзентлери бар.

Ал Аўездің Хәкимнияздан соңғы, екінши улы **Бекнияздан Сулыұхан** (1125-1983жж.) деген қыз, **Көшқинбай** (1927-1999жж.) исимли ул калған. Көшқинбайдан өсип өрбиген Муратбай, Серегүл, Базарбай, Назарбай... исимли перзентлери Қанлыкөл районында

жасайды. Ал Сулыўхан Түркменистанға турмысқа шығып кеткен еди. Қалған перзентлерин дурыслы билмеймен.

Бабамыз Досым палўаннан **Байымбет** (Байеке) исимли улынан Абдижәлий, Абдикәрим деген еки ул қалған. Олардан Абдижәлий перзент көре алмай кеткен, ал Абдикәрим исимли улынан Жийенбай (1939ж.) исимли бир перзент қалған. Ол хәзир өз перзентлери менен Нөкис районында жасайды.

Ал, енди бабамыз Досым палўанның генже улы **Кулымбеттеп** (Кулекеден) Курбанбай исимли ул, Гулжан исимли қыз қалған. Курбанбайдың Ешан исимли (1931-2002жж.) жалғыз улынан өрбиген Уснатдин, Ақсуйрик, Базархан, Раўаж, Куўандық деген ул-қызлары хәзир Нөкис районында жасайды. Ал Кулымбеттиң (Кулекениң) Гулжан исимли қызынан өрбиген Артықбай, Дәўлетбай, Тәжибай исимли перзентлери хәзирги Халқабат поселкасында жасайды.

Умытқанларым болса және бир көрискенимизде айтарман.

957

— Базы моллалар «Нан уллы» десе, және биреўлери «Куран уллы» дейди. Сиз қайсысына қосыласыз?

— «Нан уллы» дегенлерге қосыламан. Себеби, жоқары текшеде нан турса, оны алыўға бойың жетпеген жағдайда, аяғыңның астына Куранды қойып алыўға болатуғыны жөнинде хәдислер, рәўиятлар аз емес. Ал, жоқары текшелерде Куран турса, оған қолларың жетпесе, аяғыңның астына нанды қойып алыўға болмайды».

958

— Куяш системасында неше планета барлығын айтып бере аласызба?

— Жер, Меркурий, Шолпан (Венера), Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон деп аталатуғын тоғыз планета бар.

959

— Келешекте пүткил дүнья тил табысып, өз-ара хәмдамласып кететуғынына исенесиз бе?

— Усы сораўға унамлы жуўап табыў ең әўслги дәўирлерден баслап-ақ хәр қандай тоғар, қәўим, мәмлекет, миллет, мәмлекет басшыларының дыққат орайында болып келген. Тилекке қарсы, өз заманымызға ой жиберсек, гейпара мәмлекетлер, миллетлер басшыларының көбиси тек

ғана өз мәмлекетинин, миллетинин басқалар үстинен үстемлиги туўралы ислер қылып, хәтте жаўызларша хәрәкетлер ететуғынлығына да пүтқил дүнья гуға болып келмекте. Сонлықтан нешше мың жыллардан бери иске асырылмаған бул әрман бир әсирде иске асады деп кескин айта алмайман. Хәзир бәрше еллердеги цивилизациялық усылларда иске асырылып атырған жаңа-жаңа әрманларды көрип, еситип ямаса оқып, бәрше адамзат хәмменин түпкиликли ата-анасы болған Адам ата менен Хаўа анадан туўылғанына исенисип, қайтадан өз-ара түсиниўи нәтийжесинде, сол Уллы Ата-Анаға хақыйқый садықлығын дәлиллеў мақсетинде көп ислер жүргизсе, адамзат үшінши мың жыллықта бир шаңарақ ағзалары киби биригетуғынлығына толық исениў мүмкин.

960

—Хаял-қызларға биринши сайлаў, сайланыў хуқықын берген мәмлекет бурынғы СССР мәмлекети деген гәп дурыспа?

—Дурыс емес. 1893-жылдан баслап хаял-қызларға биринши рет сайлаў хәм сайланыў хуқықын берген мәмлекет Жаңа Зеландия (Новая Зеландия).

961

—Бурынғы СССР дәуиринде, тийкарынан, аз сандағы халықлардың көп куўғынларға ушырағаны жөниндеги гәплер көп. Бул гәплердин хақыйкатлығына исенесизбе?

—Исенемен. Сонғы аныклаўлар бойынша: Йосиф Сталин басқарған дәуирде, әсиресе, 1930-жылдан баслап 15 халық хәм оғада аз санлы 40 халық өз ўатанынан ояққа, буяққа мәжбүрий түрде зорлық пенен көширилди. Қысқасы 3,5 миллион адам өзинин мәңгилик ўатанынан айрылды. Биринши болып, 1935-жылы, Ленинград айналасынан 30 мың финлер-ингермендлер көширилди. Келеси жылы Украинадағы 49 мың поляклар, 15 мың немешлер куўғын қылынды. 1937-жылы Узақ Шығыстан 173 мың кореецлер Қазақстанға, Өзбекстанға мәжбүрлеп көширилди. Германия менен бурынғы СССР дың 1941-45-жыллар арасындағы урыслары басланғаннан кейин, еки мәмлекеттин сырт ел министрлери Молотов-Робентроплардың келисими бойынша Сибирьге 139,6 мың поляклар, 23,6 мың еврейлер, 85,7 мың украинлар, литвалылар, латышлар, эстонлар зрлық пенен көширилди. Волга бойларындағы немешлер репрессия қылынып 800 мың немец өз орынларынан Сибирьге, Қазақстанға, Орта Азияға мәжбүрий көширилди. Ал, 1943-1944-жылларда, басқыншы оккупант-

лар менен биригип кетти деген сылтау астында 93 мың калмак, 69 мың карачайлар, 37 мың балкарлар, 500 мың чеченлер менен ингушлар отырыкты Уатанынан бурынғы СССР дың хәр кыйлы кууыс-колтықларына белинип таркатылды. 1944-жылы Қырым азат етилгеннен кейин, 191 мың Қырым татарлары, оларға қоса 42 мың греклер, болгарлар, армянлар, түркілер, иранлылар, жан-жақларға таркатылып көширилди. Хәтте 1945-жылғы урыс тамам болғаннан, сонда Балтик бойларынан, Батыс Украинадан 120 мың адам кулақлар хәм миллетшилер сыпатында айыпланып өз уатанларынан кууылды...

962

— Бүгинги хаял-қызларымыз ушын үлги боларлық дәрежеде жасап өткен уллы аналардың атларын атай аласыз ба?

— Адамзат тарийхында Хауа Анадан бержағында да бәрше заманлар ушын үлгили аналар оғыры көп. Олардан, ең әуеле, Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның өзи айтып кеткен төртеуін айтайын:

1. Муўса пайғамберди балалығында өлим апатынан аман саклап қалған Асия исмли Ана.

2. Ийса пайғамберди дүньяға келтирген Мәрьям исмли Ана.

3. Мухаммед пайғамбердің биринши жуптысы Хатийша Анамыз.

4. Мухаммед пайғамбердің қызы Бийбипатпа Анамыз...

Кеширерсиз, мен өзимнің анам Гулханды да үлгили аналар қатарында деп түсинемен.

963

— Өзбекстанда сауда хәм музыка мектеплери, шет тиллер институты қашан ашылғаны есиңизде ме?

— Орта Азияда, соның ишинде, Ташкентте биринши сауда мектеби 1913-жылы, ал шет тиллер институты 1948-жылы ашылды. Биринши жоқары музыка мектеби 1934-жылы ашылды.

964

— Маған пайдалы төрт кеңес берсеңиз?

— 1. Тыныш жүргениңизде әллекандай хәсиретлер есиңизге түсип қорқынышларға берилсеңиз, өзиңизде өте беккем сабырлық сақлаңыз.

2. Әллекимге уәде берсеңиз, жаныңыз талап етилседе орыңлаңыз.

3. Сизден үмит еткен адамлардың үмитин үздирмеңиз.

4. Биринши ушырасқан адамыңыздан бирден айыптар излеуге тырыспаңыз.

333

— Уллы жазыушылардың сөзден утылған жағдайда жеңилмей жууап тапқан пайытларынан мысал айтасыз ба?

— Александр Дюма (1824-1895) бир күни театрда бир жазыушы менен оның пьесасын тамашалап отырғанда, бир тамашагөйдің уйқылап отырғанын көріп, пьесаның авторына: «Сениң пьессаң қандай қызық экенин дәлийллеп атырған анау адамға қара» деп уйқылап атырған адамды көрсетипти.

Соннан бир неше күн өткеннен соң Александр Дюманың өз пьесасы қойылғанда да, залда бир адамның уйқылап отырғанын көзі шалған сол автор қуғанғанынан, оны Дюмаға көрсетип: «Әне, сениң пьессанда да уйқылап отырғой» дегенде, Дюма сөзден утылмай: «ол сол сапары сениң пьесанды көріп отырғанда уйқылағанынан еле оянбаған адам» деген екен.

Бир жола Бернард Шоудан (1850-1950) бир адам: «Сизің әкеңіз күтә шебер тигиуши болған деп еситтим, ыраспа?» деп сорағанда, ол: «дурыс, тигиуши болған» депти. Бул жууаптан кейин сол адам: «Онда әкеңіз сизге неге тигиушиликти үйретпеген? дегенде, Бернард Шоу: «Сизің әкеңіз ким болған?» деп сорапты. «Мениң әкем жақсы тәрбия көрген, күтә ақыллы, мәдениятлы адам болды» депти. Сонда Бернард Шоу оған: «Олай болса, әкеңіз неге ақыллықты, мәденияттылықты сизге үйретпеген...» деген екен

— Бир адам неше тилге дейин еркин билиуи итимал?

— Мен оқыған газета-журналлардың мағлыұматларына қарағанда 28 тилден артық тил билгени жоқ. Мәселен: италиялы Раск (1787-1832) деген адам 28 тил, новозеландиялы илимпаз (доктор) Гаралд Ульямс (1876-1928) деген инсан 28 тил, ал бүтинги бизің заманымызда Францияда жасайтуғын Генри Шли деген адам 19 тилди еркин биледи екен...

— Арал теңизи хаққында мағлыұматлар еситким келеди?

— Биринши ескертерим: «Арал» сөзиниң түңкии мәниси «Атау» дегенди аңлатады. Ол дүньядағы хешбир океанлар менен я үсти я асты аркалы байланыспаған, сууы ашшы теңизлердиң бири. Оған тек Әмиу хәм Сырдәрьялар қуяды. Ал, өтмиштеги хәрқыйлы хужжет-

лерде Арал түрлі-түрлі атамалар менен тилге алынады. Мәселен, Қытай шежірелерінде, Арал теңизи — «Арка теңизи» делінсе, бизің эрамызға дейінгі 138-жылда жазылған араб географларының хужжет-лерінде «Әмиүдәрья Куддер теңизине (яғный Арал теңизине) қуяды» деп жазылған...

1716-1717-жылларда орыс князи Бекович Черкасский тәрәпинен жүргизилген экспедицияның жазып қалдырған хужжетлерінде «Әмиүдәрья Арал теңизине қуяды» деп дәл айтылады.

1848-жылы Алексей Иванович Бутаковтың (1816-1869) басшылығында Арал теңизине биринши экспедиция жиберилип, хәр тәрәплеме изертленеди хәм Оренбург аркалы желқомлы кеме әкелинип, Арал теңизине түсириледи.

А.И.Бутаков Арал теңизи туұралы жазып, сүүретлер сызыу ушын бул дәуирде Оренбургқа сүргинде жүрген атаклы Украина шайыры Тарас Шевченконы да (1814-1861) өз экспедициясына қосып алады. Егер сол 1848-1850-жылларда сызылған Арал теңизиниң картасына, бүгинги көз бенен қарасаң, күтә әжайып, әттең сол дәуирдиң көринислеринен бүгинге хеш нәрсе қалмағанына ишин ашыйды. Шынында А.И.Бутаковтың экспедициясы көп ислер ислеген. Олардан бир мысал: Арал теңизиниң ортасындағы (соңғы гездеги әскерий сырлар бойынша жасырын ислер жүргизилген) «Возрождение» атауының кеңлиги 216 квадрат километр екен.

Тарас Шевченконың 1850-жылдың 10 январында өз досларына жазған хатларынан биреуинен үзинди келтирейин: «Мен... Қырғыз (Қарақалпақ) далаларында хәм Арал теңизинде еки жаз гездим. Көп орынларда хешкимниң көзине түспейтуғын әжайып нәрселерди көрдим. Тилекке қарсы, олардың сүүретлерин сыза алмағаныма жаным оғыры ашыйды, себеби маған көргенлеримниң хәммесин жазып, сызып жүриу қадаған етилген еди...»

968

—Фирдаусийдиң (940-1020/1030) әлемге машқур «Шахнама» дәстаны кимге арналғанын хәм оны дәрәтиу пайытында қандай хәсиретли жағдайлар жүз бергени жөнинде айтып бересизбе?

—Әбилқасым Фирдаусий 35 жыл дауамында дәрәткен «Шахнама» дәстанын қайсы патшаға арнауын билмей, жигиғ малаған жыл ойланып, соңында, Газна шәхәриниң Султаны Махмуд Фазнавийге (998-1030) арнауым керек, деген жуумаққа келеди. Себеби Султан Фазнавий өз сарайына шайырларды жыйнап, оларға айрықша хұрмет

335

көрсетип турады екен. Усы мақсетте Фирдаусий өзи жасаған Тус қаласынан Фазна қаласына жол алады. Қаланың шетінде, бір гөззал бағқа тап болады. Бағда сарай шайырларының үшеуі, (Асжадий, Унсурий, Фарухий), өзлеринше бәзим қурып, қосықлар оқып отырғанын көреді де, оларға қайырылады. Сарай шайырлары оны танымай: «Әй, инсан, сиз басқалар менен қосылып отырыңыз, бизлер шайырлармыз, арамызға жараспайсыз» дейді. Фирдаусий күтә күйшпейиллик пенен өзиниң шайыр екенлигин айтады... Сонда шайырлар: «Олай болса, хәзир бизлердин хәр биримиз бир қатардан қосық шығарамыз, ал сиз төртинши қатарын тауып жуўмақластырасыз» — дейді. Фирдаусий ойланбастан: келиседі... Келисим бойынша, үш шайыр өзлеринен соң ол дәреткен төртинши қатарлардың даналық пенен тамамланығұларын аңлап, өзлеринше, сыбырласады да, набада, ол патшаға кирип, сарайға қабыл етилсе, өзлериниң бахасызланып қалығұнан кәуипсинеди хәм оны сарайға жақынлатпағұдың усыларын қылады...

Нәтийжеде, Фирдаусий 70 күнге дейин патшаға кириўте имканият таппай, мешитке барып, сол кәрада сарай хызметкерлеринен Мохак исмли адам менен сөйлеседи. Мохакка Фирдаусийдиң дилғарлығы унап, патшаға кириў ушын жәрдемлесіўте ўаде етеди... Усылайынша, ол күтип жүргенде, Фазнавий өзиниң Сарай шайырларын алдына шақырып «Сийярулмуок» деген дәстан жазығұды тапсырады. Бул гәпти Мохак Фирдаусийге де жеткереди.

«Мен де Султанның ойлағанындай бир дәстан бар, сәл шалалағұ, оны тезлик пенен тамамлайман», — дейди Фирдаусий. Мохак оның айтқан дәстанын сорап алып, Султанның тәнхә өзине әкелип көрсетеди. Фазнавий дәстанды дыққат пенен оқып күтә унатады да, Фирдаусийди алдына шақырып, өзи менен жүзбе-жүз сәубетлескеннен кейин, оны сарайға алып, тәнхә өзине арнағұлы жай бергизеди. Енди Фирдаусий сол жайда «Шахнама» дәстанын биротала тамамлап, сон Султан Фазнавийге бағышлағұлар жазып, ўәзири аркалы Султан Фазнавийдиң өзине көрсетиғұди өтinedi. Дәстан Фазнавийдин жүрек бағұрын еритип, оған гәзийнеханадан жүз мың алтын дирхом (пул бирлиги) беріғұди ўәзири Хожа Хасан Маймандийге тапсырады. Бул жаңалықты еситкен айырым жанапайшылар «Шахнама»ға ўәзир Хасан Маймандийдин де исмин қосығұды ескертеди. Фирдаусий бул усынысғы дыққатқа алмайды. Сөйтип жүргенде, бул гәп Маймандийдин өзине жетип, ол Махмуд Фазнавийге келеди де:

«Бул дәстан ушын жүз мың алтын дирхом түғе, оннан көп беріғұте арзыйды. Лекин, пулды бирден емес, бәлип-бәлип беріғұ керек»

деген усыныс билдиреди. Султан буған көнеди. Енди Маймандий Фирдаўсийден өш алыў нийетинде оған 60 мың алтын дирхомнын орнына 60 мың гүмис дирхом бергизеди. Фирдаўсий оны алып, хамамшыға 20 мың, бөз тоқыўшыға 20 мың, әкелген адамға 20 мың дирхомнан бәлистрип береди де, Маймандийге: «Уллы Султанға айтып барыңыз. Мен бул дәстанды пул ушын жазбағанман!» дейди. Онын бул гәпин Маймандий өткирлестиринкиреп Султан Фазнавийге жеткереди. Буған Фазнавий ашыўланып Фирдаўсийди пицдиң аяқлары астына таслап өлтириўге буйрык береди. Буннан хабарлы Фирдаўсий тезлик пенен өз қаласы Туска қайтпақшы болады да, Султанға хат жазып, хатты Султанның еркетайлаў бир ўәзирине услатып, енди 20 күннен кейин Султанның тәиҳә өз қолына тапсырыўын өтинеди...

Фирдаўсийдин хаты бираз сатиралық дәрежеде екен. Султан Фазнавий бул хатты оқығаннан кейин оның астарына түсинип қәхәрленеди де, бул ислердин бөрине ўәзири Хожа Хасан Маймандий айыплы екенин анықлап, онын өзин күтә катал жазаға гириптар қылады...

Әттен, уллы Фирдаўсий де өзинин күдиретли дәстанына болған халықтың айрықша хүрметин көре алмай-ақ, дүньядан өтеди. Бул ўақыялар ушын Махмуд Фазнавийдин өзи тиккелей айыплы болмаған менен айыпкер сылатында тарийхқа киреди...

969

—Сиз де мультфильмлер көрип турасыз ба?

—Ақлықларым мультфильмлерге күтә көп қызығады. Бос ўақытларымда оларға қосылып мен де телевизорға үңилемен. Сөйтип, базы мультфильмлерден өзим де жуўмақ шығарып: «Әх! бундай мультфильмлерди айырым басшылар, ҳәкимлер ара-тура көрип турғанда, тек ғана хайўанлар арасындағы емес, көплеген басшылар менен олардың қол астындағылар арасындағы гейде жүз беретугын хайўанлықлар, бийорын қарама-қарсылықлар азаяр еди аў», деген ойға таламан.

970

—Айналамдағылардың маған иснимлери кемейди. Енди не қылайын?

—Күнделикли ислеринизде жол қойылған қәте-кемшиликлериңизди көрип биле тура барқулла мақуллап, көзиңше мақтаўшылар алдыңда бәрха марапатлана бермей, хәр исте жиберген кемшиликлериңизди әўселе өзиниз дурыс бахалаўды ўрдисине айландырыңыз.

— Миллетимизге тән кууанышлар хәм дәрәтлер жөнинде не дейсиз?

— Дүньянын кайсы халқына қандай өмир кубылыслары тән болса, бизиң халқымызға да сол нәрселер тән. Бул аксиома. Ал, халқы бир неше миллионды курайтуғын Курдлар сыяклы айырым халықлардың елеге дейин өз аты менен республика, мәмлекет болып аталмай, белгили Уатансыз жасап киятырған дәуиринде аз санлы халқымыздың өз аты менен, миллий Карақалпақстан Республикасы болғаны шексиз үлкен кууаныш!

Халқымның миллет сыпатында дәрти: елеге шекем карақалпақлардың келип шығыуын дурыс анықлап, дәлишеуи тийис алымларымыздың, базы шала-шарпы шабандозлардың соқа атларға минип, «бизлер де шабандозлармыз!» деп басқа шабандозлардың қатарында кыйқыу салғаны яңлы, шала билимлери менен «бизлер де алымлармыз! Илим докторларымыз!, Академиклермиз!», дейтуғын әдетлери!

Көш алға жүрип баратырыпта кемис қутығын дүзете беретуғыны секилли, бизде де барып-барып бәри дүзелетуғынына, бар дәртлер мәңги умытылатуғынына қәлбим тақыйық исенеди!

— Дүньядағы ең шуқыр хәм үлкен теңиз, көллерди билесиз бе?

— Баспасөз хабарларынан оқығаныма тийкарлансам, дүньядағы ең шуқыр көл Байкал көли. Оның теренлиги 1700 метрге жетип, көлде бир ярым мыңнан аслам түрдеги хәрқыйлы балықлар хәм басқа жанлы жәнликлер жасайды. Сол жанлы-жәнликлердің ярымы дерлик Байкалдан басқа теңиз-көллерде жасамайды екен.

Дүньядағы ең үлкен теңиз Кубла Қытай теңизи. Оның майданы 2 миллион 974 мың 600 квадрат километр екен.

— «Хакыйқатлық» деген сөздің түп мәнисин қалай түсиндирер едингиз?

— Хакыйқатлық! Буны хәмме излеп жасайды. Бирақ ол нелерден ибарат, дәлме-дәл түсиндириу хәммеге де қыйын. Соған карағанда, хакыйқатлық Тәңиритааланың бизге нәмәлим исмлеринен бири болса керек! Онысыз жасау мүмкин емес!

— Жерден Айға шекемги аралық қанша екен?

—Менің хужжетлерден оқығаным бойынша: Жерден Айға шекемгі аралық 384 мың 400 километр, ал Ай жердің өтирапын 29,5 суткада бір айналады екен.

975

—Ақылқларыма ара-тура еслетип тұрығұым ушын Уллы сақыпқыран Әмир Темурдың нәсиятларынан ядыңызда барларынан айтып бересіз бе?

—«Ақыллы хәм дана инсанлар менен кенесіуден хәм олардан үйреніуден хеш қашан уялма».

«Сени дос деп билген инсанды, хешқашан назарқандырма».

«Қылышты қылыш емес, жақсы сөзлер қығына қайта салдырады».

«Билегинде күши бар бирди жығады, қалбинде билими бар мынды жығады».

«Ақыллы адам көбирек билгени менен мақтанбайды».

«Әллеким жөнинде унамсыз гәплер еситсең, бирден исенбе».

«Достың наорын бир ис ислеп қойса, оған бирден мехиринди жоғалтпай, кеширимли бол».

«Ақыллы душпанның жауыз болса да, ақылсыз достыңнан жақсырак».

976

—Ғнсан ушын ден саулықтан, физикалық күштен хәм басқа нелер керек деп ойлайсыз?

—Ден саулықта, физикалық күште керек. Бирақ бәри орны менен болсын. Меніңше, инсанның хәрбир исинде даналық, ал ең қыйын күнлеринде жекке қалмауы ушын сырлас хақықый дос абзалырак.

Соның менен бирге хәзир, бирер саятлардан кейин, бүгин бол-маса келеси күни, болмаса, бир ай, бир жылдан кейин келешегиниң пәрауан болатуғынына толық исеним менен жасаған, жылағанның көзинше күлмей, бир адамның өлгени жөнинде хабар еситкенде қыйналып, дүньяға бир бөпе тууылғаны жөнинде хабар еситкенде қуғанатуғын, айналасындағы бәрше жанлы мақлукятларға, бәрхама айрықша мехирлер менен қарайтуғын инсанлардан дослары хеш қашан түңилмейди..

977

— Арқа Американың Аляска штатының орны қашан ашылғанын анық билмесем де, Аляска бурын орыс патшалығының қол астына қараған-быш, деген гәп еситтим. Сизиң буннан хабарыңыз бар ма?

339

—Хакыйкаттан да Арка Американың Аляска штатынын орны бурын орыс патшалыгынын территориясына кирген. Өйткени, ол 1741-жылы Витус Беринг деген орыс алымы төрепинен ашылган. Бирак Россиянын патша хукимети оны 1897-жылдын март айында Вашингтонда жүргизилген келисим бойынша жети миллион еки жүз мың долларға Америкаға бас пүкил саткан. Сөйтсе де, айрым тарийхшылар 1868-жыллардағы газеталардың көте хабарлар басканын, шынында, Аляска 99 жыл мүддетке гана сатылганын тастыйыклайды... Мениңше, бириншиси дурыслыкка көбирек жакын.

978

—Мәмлекетлик заң-нызамнын ең әдили кандай болады?

—Хәр кандай шараятта байларға да, жарлыға да, алымларға да, төмен мағлыұмат ислерине де... басшыға да, оның кол астындағы карапайым инсанларға да тендей талап қоятурын заң-нызамлар.

979

—Инсандағы ақыллылық пенен насазлықты қалай айырса болады?

—Ақыллылар қалеген адамнын ауыр тәддири ушын жан ашытып, қууанышы ушын еркин қууана алады, насазларға өзинен баскалардың тәддирлери қампәтир болып гана қалмай, керисине, қууанышларына манлай жайырып қыйналады, қайғыларына шақалақ атып күледи.

980

—Дуньядағы айрым планеталардың көлемлери жөнинде билмейсиз бе?

—Билемен, деп тастыйықлай алмайман. Лекин, оқығанларымнан есимде қалғанлары: Меркурийдин диаметри 4878 километр, Шолпаннын диаметри 12 мың 160 километр, Жердин диаметри 12 мың 660 километр, Марстын диаметри 6 мың 780 километр, Юпитердин диаметри 142 мың 800 километр, Сатурндики 120 мың 800 километр, Урандики — Жерден үлкен лекин дәл есабы анық емес, Нептундики 50 мың километр, Плутоннын диаметри 3 мың километр.

981

— Өткен әсирде Каракалпақстаннын территориясында жүз берген базы жаналықлардан, сонын ишинде, айырым, арнаулы оқыу орындары менен мәкемелердин қайсы жылларда пайда болғаны жөнинде өзиниз билетуғынларынан мени де хабарлы қыласыз ба?

340

—Сизин өзинизде бұрын билетуғынларыңызды төкирарласам, ал базы фактлерди умытсам, кеширерсиз деген үмит пенен айтайын:

XX әсирдин келип кириуи алдынан:

1873-жылдың 21 августында Петро-Александровск (Төрткул) қаласына тийкар салынды.

1874-жылы Петро-Александровск қаласында ер балалар ушын училище, сол 1887-жылы Карақалпақстанда биринши рус-тузем (жер-гиликли халықларды «тузем» деп атаған) училищеси ашылды.

1887-жылы Шымбайда май шығарыушы кәрхана пайда болды.

Енди XX әсирдегилерден:

1907-жылы Петро-Александровск қаласынан биринши қалалық қытапхана пайда етилди.

1924-жылы май айында Хорезм халық республикасының орайлық атқарыу комитетинин IV сессиясында қазақ-қарақалпақ автоном областын дүзиуе қарар қабыл етилип, оның орайы болып Хожели қаласы белгиленди. Сол 1924-жылдың 14-октябринде бұрынғы СССРдың Орайлық атарыу Комитети Россия Федерациясының Қурамындағы Қазақстан автоном республикасына киретуғын қылып Карақалпақстан Автономиялық областын қайта дүзди хәм оның орайы қылып Төрткул (Петро-Александровск) қаласы белгиленди.

1924-жылы «Еркин Карақалпақстан газетасы» пайда болды.

1925-жылдың 12-19 февралында Төрткул қаласында Карақалпақстан областының I шөлкемлестириуши съезди «Карақалпақстан автоном областын дүзиу хаккында» декаларация қабыл етип, карақалпақлардың мәмлекетшилиги тикленгенин, бирак ол Қазақстан АССРына киретуғынын баян етти. Ал, сол 1925-жылдың 15-19 февралында Қызыл Орда қаласында өткен Советлердин V пүткил Қазақстан съезди Карақалпақстан автоном областы Қазақстан АССРына киретуғынын жәриялады. Буны сол 1925-жылдың II майында Пүткил россиялық Съезд тастыйықлады.

1925-жылы Төртқүлде биринши педагогикалық хәм ауылхожалық техникумы ашылды.

1926-жылы 12-ноябрьде Карақалпақстан Автоном областының Хуқук режеси Қазақстан АССРының Орайлық Атқарыу Комитетинде тастыйықланды.

1926-жылы Қызкеткен каналының қазыуы басланды.

1930-жылдың 20-июлинде Карақалпақстан Автоном областын автоном Республикаға айналдыруу бойынша шөлкемлестириу комиссиясы дүзилди.

1932-жыл 25-майда Төрткүл каласында Каракалпакстан автоном республикасы бойынша Кеңеслердин I шөлкөмлестирүү съезди ашылып, ол пүткүл Каракалпак халқына Үндөү кабыл этти.

1933-жылы «Советская Каракалпакия», «Жас Ленинши», «Жеткиншек», «Совет муғаллими» газеталары пайда етилди.

1933-жылы Мойнакта балық конве́рва заводу курылды.

1934-жылы Төрткүлде Каракалпакстан пединституты ашылды. Сол 1934-жылы Төрткүл каласында жокары оқуу орны Каракалпакстан Мәмлекетлик Муғаллимлер таярлау интитуты да ашылды.

1934-жылы Каракалпакстанда Жоңышка тухымын тазалау заводу пайда болды.

1935-жылы 7-апрелде Кызкеткен каналы пайдаланыуға берилди.

1935-жылы Төрткүлде Финанс жобаластыруу техникумы, медициналык училище, ал Шымбайда медсестралар (хәмшийралар) таярлайтуғын мектеп ашылды.

1936-жылы СССРдын жаңа конституциясы бойынша Каракалпакстан АССРы Өзбекстан Республикасынын карамагына өткерилди.

1939-жылы Қоңыратта пахта тазалау заводу иске түсирилди.

1944-жылы Кегейли районынын орайында ҳаял-қызлар педучилищеси ашылды.

1948-жылы Шоманай каналынын курылысы басланды.

1950-жылы Хожели пристаны пайда етилди.

1950-жылы Нөкис-Халқабал-Шымбай автомобиль жолы салынды.

1951-жылы Каракалпакстанда биринши рет жолларды асфалтлау ислери басланды.

1953-жылы Тахияташ каласына тийкар салынды.

1955-жылда Чарджау-Хожели-Қоңырат темир жол линиясы пүткерилди.

1959-жылы Өзбекстан Илимлер Академиясынын Каракалпакстан филиалы шөлкөмлестирилди.

1960-жылы Арал теңизинин кәдди пәсейип баратырғаны анықланды.

1977-жылы Каракалпакстан пединституты тийкарында Каракалпакстан Миллий Университети пайда болды.

1977-жылы Еликкала районы дүзилди.

1990-жылы «Каракалпакстан» баспасы базасында «Билим» баспасы пайда етилди; Каракалпакстан пединституты қайтадан тикленди.

1990-жылы 20-сентябринде Өзбекстан Республикасынын Ғәрезсизлик Декларациясы жәрияланды.

1991-жылы 31-августа Өзбекстан Республикасы өзин гәрезсиз Республика деп жәриялады.

1991-жылдын октябринде Ташкент Педиатрия институтынын Нөкис филиалы ашылды.

1992-жылы Ташкентте шет тиллер лицейи ашылды.

1992-жылы Каракалпакстан Республикасынын Байрагы тастыйыкланды».

1993-жылы 2-сентябрде Өзбекстан хукуметинин 1993-жылдын 19-июлиндеги карары тийкарында Каракалпакстаннын юридикадан латын графикасына өтүүи жонинде карар кабыл етилди.

1993-жылы Самарканд каласында «Имам ал-Бухарий хэм ол жасаган дәуир» деген темада биринши илимий конференция ашылды.

1993-жылы Каракалпакстан Республикасынын Герби тастыйыкланды. Сол 1993-жылдын 28-сентябринде Каракалпакстаннын миллий гимни тастыйыкланды...

Усы фактлер менен хәзирше тоқтайман. Соңгы он жыл нелер бергенин өзинизде менен кем билмессениз керек...

982

—Қәйтсем өзиме сүйенишлер табаман?

—Тәңиритаалаға қосымша дианатлы сүйенишлер табыўда өзиниздей сергизданлар аз емес. Сол ушын қыялларыңызды көп абыржыларға сала берместен, әфеле өз костарыңызға, туўысканларыңызға, перзентлеринизге, хақыйкый досларыңызға, сүйенил жасаңыз. Оннан сол мәмлкетиниздин жәмәәтиниздин басшылары халқыма хәм маған хақыйкый ғамхорлық қылады деп тақыйық исеннү менен, қандай кәсипте ислесениз де, сол кәсипке бар ықласыңызды, басқаларға болған өкпе-ғийнелеринизди умытсаңыз, әфеле өзинизден өзиниз сүйениш табасыз.

983

—Хаял-қызларды нөкерликке алыў қай дәуирлерде басланғанын билесиз бе?

—Әййемги грек мифлеринде, көплеген тарийхий хуҗетлерде, хаял-қызларды нөкерликке алыў, әййемги амазонқалар дәуирлеринде басланғанлығы тастыйықланады. Амазонқалар дәслепки гезлеринде еркеклердин хаялларға жынысый қылаплығы ушын да тиккелей өлтириў менен де шуғылланып оншең хаял-қызлардан нөкерлер дүзген. Соннан соңгы бәрше дәуирлерде хаял-қызларды нөкерликке алыў көп мәмлкетлердин дәстүрлерине, гейпара мәмлкетлерде мәжбүрий жоллар менен болса да, киргизилип келген.

— Пүткіл адамзаттың тәғдірине тийісли сырларды сақлауда ланқы дүньяға мәлим әпсаналық инсан ким?

— Грек әпсаналары бойынша, адамзатқа биринши от әкелип берген Прометейдің инисиниң хаялы Падара. Ишине дүнья апатшылықларының, хәр қыйлы кеселликлердин, бир-биреўге душпанлықлардың, әптадалықлардың пайда болыу сырлары сақланған қуты (шкатулка) өне сол Падараға тапсырылып, сол қуты хәм онын ишиндегилер жөнинде хеш кимге хешқашан сыр ашпау ескертилгени ушын, ол, өзиниң тирилигинде, сол қутыдағы бәрше сырларды өзиниң ишинде сақлай билгени тастыйықланды.

— Адамлар минез-қулықлары бойынша, нешеге бөлинеди, деп ойлайсыз?

— Мисли жыл мәўсимлери секилли, инсанлар да минез-қулықлары бойынша, менинше, төртке бөлинеди:

Биринши, ашкөзлер. Олар — дүньяның кенлигинде, бәрше байлығында басқалардан түфе, хәтте өзлеринен де қызғанып жасайтуғыңлар.

Екинши, бақылар. Олар өзлерине керекли нәрселерди кәлеўинше алып, жеп-ишип, бирак басқа бир инсанға хештенә алдырмауға, жетгизбеўге бар өмирин жумсап жасайтуғыңлар.

Үшинши, кенпейиллер: Олар хешкимнен хештенә қызғанбайтуғыңлар, соның менен бирге өзлери де қәлеўинше алатуғыңлар.

Төртинши, сақыйлар. Олар өзлерине хештенә ауыспаса да, тойынып, ишип-жемесе де сәл артықлау нәрселер тапса, олардың басқаларға үлестирип бергенди, басқалардың да өзлери менен тен ишип-жегенин жақсы көретуғыңлар.

— Қандай жазыушылар, шайырлар, сәзенделер, артистлер, адамлардың есинде көбирск сақланады?

— Өзлерине дейиндегилердин гүллән усылларын өзлеринше байытып, бирак, қайсы үлтиде болса да, олардың хеш қайсысын тәкирарламастан, өз халқының дәртлерин де, қуўанышларын да, әрмандарын да күтә түсиникли хәм хәрқыйлы формалардағы өнерлери менен келешекке әуладларға жеткере билетуғыңлар көбирск есте қалады.

— Досты өзимнен бездирмеуім ушын не қылұым керек?

— Кимди өзіне дос тутқыңыз келсе, биринши гезекте, онын барлық кәте-кемшиликлерин кеширіуіте әдетленіуіңиз зәрүр.

— Маған биреу «бет әлпетің гүзге усайды», деди. Бул не дегені?

— Демек, сиз әллекимлер менен ушырасканыңызда, оған хеш қашан ашық кәуіл менен күлешырайланыпта қарамайтуғын адамсыз. Егер ким менен ушырассанызда күлешырайланып мүнәсибette қылсаңыз, хәшким «сизин кәлбетинизди гүзге, қысқа усайды» деп наразылық билдирмес еди.

— «Адам пикирлеуі керек» деген гәптин мәнісин түсіндіресиз бе?

— Бул жөнінде, Россияның ойшыларынын бири Петр Яковлевич Чаадаев (1794–1856) өзінше былай деген екен: «Пикирлеу — Францияда сөйлеу ушын керек, Англияда — пикирлеу сол пикирлерди иске асырыуың ушын керек, Германияда — пикирлеу хәр исти және де теренірек ойлап баслау ушын керек... Ал Россияда пикирлеудин хешкимге кереги жоқ» деген екен.

П.Я. Чаадаевтың ең соңғы пикириндеги «Россияда» деген сөзди «Қарақалпақстанда» деп өзгертип айтсақ, сизге де дым ғана түсиникли болар еди я?..

— Бердақ шайырдың дәретпелерин билмейтуғын миллет уәкиллери сорап қалса, қысқа бир гәп пенен қалай уғындырса болады?

— Набада орыс адам сорап қалса «Сиз ушын Пушкин ким болса Бердақ бизге дәл сондай», Поляклар сорапса, «сиз ушын Адам Мицкеевич...» венгер сорапса, «сиз ушын Жандар Патефий...», чехлар сорапса, «сиз ушын Ян Неруда қандай болса... қарақалпақлар ушын Бердақ дәл сондай»... десениз жеткиликли.

— Қуяш Жерден қаншама дәрежеде жеңил екен?

— Илимнің тастыйықлауы бойынша, керисинше, Қуяш көзлерге киши көринген менен Жерден 324 мың есе артық салмаққа ийе.

— Ҳарқыйлы алымлардың изертлеуинде Карақалпақ миллети, тий-карынан, «Қоңыратлар хәм онтөрт руу» болып екиге бөлинетуғыны жөнннде пикирлер жүритиледи. Бул пикирлер мени, неликтенде, онша исендирмейди. Сиз қалай ойлайсыз?

— Мен де Сизге жақын ойлайман. Ҳақыйкатында. Карақалпақ миллети: Қоңрат, Қытай, Қыпшак, Кенегес, Манғыт, Мүйтен деп аталатуғын алты арыстан қуралады... Қоңырат арысының өзи: Ашамайлы, Балғалы, Бақанлы, Баймаклы, Қазаяклы, Қандекли, Қарамойын, Қолдаулы, Қостамғалы, Қыят, Теристамғалы, Тийекли, Уйғыр, Ырғаклы деп аталатуғын онтөрт руудан қуралады... Сонда сол Сиз айтқан сол алымлар, «Қоңырат хәм өнтөрт руу» дегенде нелерди нәзерде тутады екен? Мен де түсинбеймен. Ал, жеме-жемеге келгенде, Қоңырат арысының өзи «Жауынғыр», «Шүллик» деп аталатуғын еки тийреге бөлинеди. Усы кәрада бир ескертиу: «Шүллик-лер» тийреси, өз гезегине жети руудан ибарат болуына қарамастан, олар иштен және майдаланып, 60 тан аслам майда рууларға бөлинеди. Тап усы тақлетте 6 арыстың хәрбири иштен және майдаланып күтә көп-көп рууларға, тийрелерге бөлинеди..

Сол ушын карақалпақлардың руулары туұралы гәплер жүргизилсе, әуеле гәп болуы тийис сол руудың қайсы арысқа киретуғыны аныкланып, оннан соң, пикирлер айтылса, онша көп қәтелерге жол қойылмайды деп ойлайман.

— XX әсирдеги атаклы өзбек жазушысы Абдулла Қаххарды Устаз сыпатында тән аласыз ба? Егер солай болса, устаздың қандай нәсият-ларын еслейсиз?

— Биринши айтарым — өтмиштеги уллылар дәреткен өзбек әдебияты пүткил жәхән жазушылары ушын тәкирарланбас устаз! Әне, сол тәкирарланбас устаздың дәретпелеринде қайнап писиу менен, жана Европа әдебиятының тынық қаймақларына мантығып шомылған Абдулла Қаххарды бир мен емес, хәтте өз теңлеслери де Устаз деп тән алар еди. Сорауыңыздың екннши бөлимине келсек, Устаз Абдулла Қаххарды көбирек хайран қалдыратуғын бир жағдай — түркийзибан халықлар әдебиятларының араларындағы қарым-қатнас еди. Усыларды есапқа алғаны ушын ба, базы ушырасуларымызда: ...«Әдебият атомнан күшли, лекин, оның күшин отын жарыуға сарпламау керек!» деп ескертип қояр еди.

Соның менен бирге, ол өзбек әдебиятының келешегі жөнінде көбірек жан ашытып Өлмес Омарбековты, Ушқын Назаровты, Еркін Вахидовты, Шүкүр Халмурзаевты, Абдулла Ариповты өзбек әдебиятының ауыр кемесін бийік келешекке қарай сүйрейтуғын салдаушылар сыпатында айрықша гәп қылатуғын еді. Бір жола ол маған «Мен ескерткен талантлы жаслар менен тығыз дос бол... өзбек әдебияты, оның келешегі еле сени де күтә жоқары бахалауды ұмытпайды. Өне сол гезлерде сен Абдулла Ариповқа қайырмақлық қылуғды естен шығарма... есит.

«Бір түрк мындап хинди түсинер дуп-тузик,

Лекин, бир-бирин түсинип жетпес еки түрк»... деп Жалаладдин Румийдин айтқанындай, жас талант Абдулла Арипов басқаларды түсинсе де: олардың көбиси, өзлеринше, оны түсинбегенге салып, гәрезгәйлік қылады... Өзбек хәм Қарақалпақ әдебиятларында гәрезгәйлік еле теузилген жоқ... Сөйтсе де, және тәкирарлайман, кимлер қандай гәрезгәйлік қылса да, сен өз миллетиниң туғын жоқары көтериуден жалықта...»

Мен бүгін бул нәсиятларды еслеу менен тәжрийбелери пүткүл жәхәнға үлги өзбек әдебияты алдында хәм оның ХХ әсирдеги ұллы үәжиллеринен бири Абдулла Қажардың естелиги алдында бас ийемен!...

994

—Қарақалпақлардың хожалар деп аталатуғын тайпасы қайсы арысқа кыреді?

—Менин жас гезимде тақыға ғаррылардың өңгимелери бойынша Қарақалпақлардың хожалары миллетимиздин жетинши арысы болып есапланады. Өгтең хожалар терең изертленбегенлиги себепли болса керек, карақалпақлардың жетинши арыс есапланатуғын хожаларды Советлик дәуирде, хәтте миллетимизден айырып түсиндириу кей-пияты да хуқим сүргени сыр емес.

Ал, хожалардың негизине келсек, Өзбеклар арасындағы хожалар хақыйқый өзбек миллетинен, казаклар арасындағы хожаларда сөзсиз казак миллетинен... пайда болғаны юби, карақалпақлар арасындағы хожалар хаслында карақалпақ миллетинен пайда болған. Бул, пикирлерди дурыс түсиниу мақсетинде ески рәуиятларға жүгинтенимиз орынлы бола. Мен жас гезимде еситкен бир рәуиятта: VI. әсирде, арабларда Ислам дини пайда болғаннан кейин, айналасындағы базы елдерге қылыш-найза қолланыу усылы менен Ислам дини ендирилсе, ал алыстағы көп елатларға қоллау ушын Мекке, Мәдина қалалары

347

өтирапында жасаушылардан исламға шын берилгенлерин таңлап, оларға «хажылар» деген лақап берип, жау-жараксыз жумсаған. Ақыбетинде, Туран елдерине де сондай «Хажылар» келеди. Түркийзи-бан халықтар әуелги пайтта «Хажы» деген сөздин түп мәнисине жетерли итибар бермей, өз диалектлеринде «Хожа» деп атаған. Ал, сырттан келген «Хажылар», яғный «Хожалар» келген елатларын исламға тартыуда бирден олардың тиллерине түсинбегени себепли бираз қыйналысады. Уақытлар өтиуи менен жергиликли халықтардың тиллерин үйренуі аркалы, олардың да араларынан өзлерине хақықый садык инсанлар тауып, оларға: «Уллы көрамат ийеси Тәниритааламыз хүрметине бизиң хақ нийетлеримизди иске асырыуға жәрдем етсениз, сизлер де бизлер секилли Тәниритаала алдында хажылар (яғный хожалар) болып есапланасыз» деп исендирген. Нәтийжеде, жергиликли халықтар арасынан Хажылыққа (яғный Хожалыққа) ерискенлер Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның аты менен, араб елдеринен келген өз устазларынан кем жумыс жүргизбеген. Эттен олардың базылары өзлериниң жаңа билимлери ушын мардыйысып, сорасқанларға тийкарғы өз миллетиниң атын атау орнына «биз Хожалармыз» деген жууапқа үйренисипте бара берген. Кәйтсе де, өзлериниң түпкиликли миллий шығысынан ажыралмай, ата бабаларының кәлиплескен жоллары бойынша, қыз алысып, қыз берисиуі ислерин де: «жақсы жатқа кетпесин» деген өзегли халық дәстүрине садыклықта, карақалпақтардың бәрше зрыслары менен куда-тамыр болыуын дауам еткен. Бирак тууылған перзентлерин де өзлериниң лақаблары бойынша Хожалар деп атау әдетлерине айналған...

Кулласы, карақалпақтардың Хожалар деп аталған тайпасы миллетин соңғы жетинши арысы скенлигине тақыйық исене берсе болады...

995

—Кимлерден көбирек ақыл үйренсем, хәммеге унайман?

—Әуеле, өз ата-ананыздан, өзинизден өзиниз, дос-яранларыңыздан хәм өз халқыңыздан. Соннан кейин көплеп кытаптар оқыу аркалы басқалардан хәр тәреплеме үйрениуди басласаңыз, ақылыңызды аңсатлық пенен байытасыз. Ақылға бай инсан хәмме миллетлер ушын тең қәдирли инсанға айналады.

996

—Жаңа шығарма дәрестиуден алдын бир баспа менен келиссениз, баспа талап еткен дәл мүддетинде питкерип үлгересиз бе?

— Бәрхә емес. Дәлил ушын өзим емес, инглис жазыушысы Джек Лондонның (1876-1906) атына байланыслы анекдотка мегзес бир фактти еске алайын: Джек Лондон Ұалессинен шықтағаны ушын баста директоры оған: «Егер 24 саят ишинде қол жазбаныздың соңғы бабын әкелмесениз, өзим-ақ қол менен жазып таслайман» деп телеграмма жибергенде, Джек Лондон: «Мен де сиз киби қолым менен жазғанымда Ұалемди сөзсиз орынлаған болар едим-ау» деген екен. Шынында Джек Лондонның бүйдеп жазыуының себеби қытап қол менен жазып қағазға түсириуге дейин канша-канша көп ойланыуларды да талап етпейди дейсиз.

997

— Гейпара алымларымыз жәмәәте өзлерин хәдден тыс үстем сезинеди. Алымлар тууралы Пайғамберимиздин хәдислери жоқ па екен?

— Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам өз хәдислеринде айтпаған өмирдин бирде кубылысы жоқ, десе болады. Енди сизин сорауыңыз бойынша алымлар жөнинде айтқанларынан тек есимде барларын тәкирарлайын:

1. «Мен ушын илимнің пазыйлетлери ибадат пазыйлетлеринен де артығырак».

2. «Алымның өзгелер қолындағы нәрселерге қызыксынуы, оның қалбиндеги даналықларды жоғалтады».

3. «Халық арасындағы ен жауыз адамлар — жауыз алымлар болып есапланады».

4. «Илим үйренип оны өзгелерге үйретпеген алым, көп ғазийне сақлап, хешкимге пайдасын тийгизбеген саўселнимге усайды».

5. «Халыққа жақсылықлар үйретип, өзин умытқан алым, қаранғыда өзин отқа жандырып, халыққа жақтылық берген шыраға усайды».

6. «Илим хаккында көп бос сөзлер айтыушы емес, илимге итибар қылып үйрсенушілерден болыңыз».

7. «Илимнің апаты — оны умытыу хәм илимге мухаббети жоқ адамларға мәниссиз сөйлеп бериу».

998

— 1991-жылдың 31-августында Өзбекстан өз мәмлекетин «мустақыл (азат, еркин) мәмлекет» деп жариялады. Сол ушын 1-сентябрь хәр жылы салтанатлы байрам сыпатында белгиленди. Буған көзкара-сыңыз?

—Өзин-өзи түсинген хәр бир халык, хәрбир мәмлекет баска халыкларды да, мәмлекетлерди де дурыс түсинеди. Сонын ушын да, Өзбекстан өзи менен тәдирлес өзелий тууысканлыкта бирге жасап киятырған Каракалпакстанның да еркин мәмлекет болыуын өз уактында толык қоллап-қууатлады. Бундай бахытлы жағдайларды ойлағанда, қалбим толып-тасып, Француз скульпторы Фредрих Бартольд тәрәпинен 1896-жылы исленген Американың азатлық символы болған үлкен «Азатлық» статуясы киби Өзбекстанның да өзіншеллигин, азатлығын дүньяға дурыс ашып, онда өтмиштеги уллы алаамаларымызды да белгилі дәрежеде сәулендирип көрсетуғын бир символикалық белгиси болыуын әрман етемен.

Менинше, бул символикалық белги — хәр қыйлы илимлер тарауында Орта әсирлерде-ак дүньялық данққа ийе Абу Насар Фарабий, Ал-Фарғаний, Ибн Сина, ал-Беруний, ал-Бухарий, Нафайы... сыяқлы уллы-уллы алаамаларды пайда еткен Туранның, сонын ишинде, Өзбекстанның дүнья хайран қалатуғын дәрежеде өзиниң жанындай тууысканы Каракалпакстанға аса меҳирлилигин сәулендиретуғын символ болыуы тийис. Бирақ бул символикалық белгини тек қыяллардан шығармастан, жоқарыда айтылған гүлән өзгешеликлер хәр тәрәплеме дәл көринетуғын Адам бюсти болыуы зәрүр. Бул ис қанша тез қолға алынса, сонша жақсы! Себеби бурынғы СССР дәуиринде Орта Азия республикалары арасында батыл түрде мустақыллықты биринши жәриялаған да Өзбекстан еди ғой! Енди пайда болатуғын Символикалық статуя да Өзбекстанның биринши болып мустақыллығы жәриялағанында әлле қандай дәрежеде өз сәулендируғи табыуы лазым.

999

—Өзбекстанның мәмлекетлик миллий жалауы, герб, гимни хәм Каракалпакстанның мәмлекетлик миллий жалауы, герби, гимни қашан қабыл етилгенлигин ядтан айтып бере аласыз ба?

—Өзбекстанның мәмлекетлик миллий жалауы Өзбекстан Республикасының Олий Мәжлисинин 1991-жылдың 18-ноябринде өткерилген VII сессиясында, мәмлекетлик миллий герби 1992-жылы 2 июлинде өткерилген X сессиясында, ал мәмлекетлик миллий гимни 1992-жылдың 10-декабринде өткерилген XI сессиясында қабыл етилди.

Каракалпакстанның мәмлекетлик миллий жалауы Каракалпакстан республикасының 1992-жылдың 14-декабринде өткерилген XI сессиясында, мәмлекетлик миллий герби 1993-жылдың 9 апрелинде өткерилген XII сессиясында, ал мәмлекетлик миллий гимни 1993-жылдың 24-декабринде өткерилген XIV сессиясында қабыл етилди.

ЕКИНШІ БӨЛИМ

ИНТЕРВЬЮЛЕР, ОЙЛАР...

«Адам жекке ислеген гезлерин-де тек өзи менен өзи қалса қыйын, оны мақсетлерине еристириу үшін ислерин моралық жақтан қоллап-қууатлап турыу керек».

Ногали Гете (1749-1832)

немец шайыры

ХӘЗИР ӘДЕБИЯТТЫҢ АҰХАЛЫ ҚАЛАЙ?

— Енди менің сизден сорайын дегенім, өзіңіз билесіз, елімізге базар қатнасықтарының енгізіле баслауы барлық тарауда үлкен қыйыншылықтарды келтіріп шығарып атыр. Хәтте қалталарыңда миллион-миллион ақшалары бар ири-ири кәрханалар да хәзіргі жағдайда жүде албырсақта. Қарақалшақстан жазыушыларының аұхалы қалай? Жазыушылар аұқамында болып атырған жаңалықтар хақында не айта аласыз?

— Мен, биринши нәубетте, пүткіл халқымызды, жақында ғана қабыл етилген бизің тийкарғы нызамымыз болған жаңа Конституция менен шын жүректен қутлықлайман. Ол бизің халқымыздың келешегине, абадан турмысына хәм өніп-өсиуине хызмет етсин! Енди, тийкарғы мәслеге өтетуғын болсақ, Жазыушылар аұқамында жаңалықтар көп десек те болады, аз десек те болады. Көп деуімнің себеби, бизде еле шешилиуи тийис машқалалар баршылық. Жазыушыларға өзлеринің жазған мийнетлерин китап етип шығаруу мүшкіл болып атыр. Қәлем хақының муғдары оншама жылжымады. Ал шыққан китаптарды сатуу оннан да мүшкіл. Себеби, барлығын, айданып келгенде, гөрежет келтиреді ямаса ата-бабамыз айтқандай, «быламықты май келтиреді»ге тирелип турыпты. Биз мине, усы қыйыншылықтардан шығудың барлық жолларын излестіріп атырмыз. Ұақыт келип булар да умыт болып кететуғыны сөзсиз.

Тилекке карсы, ең ашынарлы жагдай, оқыушыларымызды танландыралык көпшиликтиң тилинде айтылып жүретуғын кунлы шығармалар дөрестилмей атыр. Бул, әлбетте, өзлеримиздиң гүнамыз. Усы машкалалар жөнинде жазыушылар менен кеңирек мәсләхәтлесип алыуды уйғарып отырмыз. Бул хақкында, аманлык болса усы айдың ақырында, Жазыушылар аўкамында жазыушылардың жалпы жыйналысын өткерюди жобаластырдык.

—Күн тәртибинде нелер каралар екен?

—Өткен әдебий жылдың жуўмағы хәм Каракалпак әдебиятын раўажландыруў бағдарлары хақкында мәселелер койылады.

—Бул мәжлиске тек Жазыушылар аўкамының ағзалары ғана қатваса ма?

—Барлык китап кумарлардың келиўине хәм пикир айтыўына болады.

—Төлешберген аға, сиз жақшыда Түркстанға барып келдиңиз, түрк тиллес халықлардың, әскресе шайырлардың ширим деп сыйлайтуғын Хожа Ахмед Яссаўий бас койған әзиз топырақтан қандай тәсирлер менен қайттыңыз?

—Ол жерден үлкен тәсирлерсиз қайтыў мүмкин емес. Мен, бул туўралы 27-апрель күнги болатуғын мәжилисте кеңирек айтып бермен. Ал, хәзир саған Түркстанда болған мәжлисте қабыл етилген декларацияны береюяйын. Мине алыңыз.

—Рахмет, биз оны оқыушыларға тавыстырамыз:

«Түрк тиллес әдебиятшылар ўәкиллериниң Түркстандағы халық аралық мәжлисине қатнасыушылардың

ДЕКЛАРАЦИЯСЫ

31-март 1993-жыл.

Бүгинги күни түркйтиллес халықлардың уллы ойшылы хәм шайыры Ахмед Яссаўий Утанына жыйналып отырған Башкурстан, Қазақстан, Каракалпакстан, Түркменстан, Түркия, Өзбекстан, Якутия-Саха түрк тиллес әдебиятларының ўәкиллері болған бизлер, әдебиятты раўажландыруў хәм бирлестириў туўралы болған бул сөйлесиўди хәзирги күн талабы хәм өз ўақтында болған зөрүрлик деп есандаймыз.

Бурынғы Советлер аўкамының ыдырауы ўақтында айырым гөрәссиз мәмлекетлердиң пайда болуы менен усындай сиясий катаклизм нәтийжесинде 1934-жылдан баслап дөретиўшилик бирлестириўши структура хызметин атқарған бурынғы СССР Жазыушылар аўкамының кулауы толық түсиникли жагдай.

Миллийлик ҳар турлилик жағдайында ҳар бир миллий әдебият өзи ушын нама шалатуғын жалғыз тар халында қалады. Бул айырым жалғыз сес шығаратуғын жеке тарлар хаўазын бир концерт намасына бирлестіріуі ушын үзликсіз байланыс, бизиң әдебиетимыз уәкыллериниң турақлы қарым-қатнасы керек. Буны биз өз алдымызға бөлек ҳәрекет ете баслаған күннен баслап түсиндик.

Усы мақнағс қатнасыушылары түрк тиллес еллер Жазыушылар аўқамының бирге ислесиуивиде утымлы бас принциптери, бизиң халықларымызды улыўмалық тарийх ҳәм тил вегизимде руўхый және мәдений бирлесиўте хызмет қылатуғын барлық әдебиетшыларымыздың тығыз байланысы ҳәм ҳақықыйт ислери болып табылады деп есаплайды.

Түркийтиллес әдебиетти көтеріуі, оны жақыналастырып раўажландырыуі, атақлы жазыушыларды танып, жас жазыушыларды ғамхорлыққа алыу ушын ис жүзинде төмендегилерди иске асырыуі шәрт деп есаплаймыз:

1. Дос мәмлекетлердиң Жазыушылар аўқамлары вегизияде түркийтиллес жазыушылардың Орайын шөлкемлестіріуі.

2. Жазыушылар аўқамларының басшылары, белгиле әдебиетшылар киретуғын орайлық фонд ҳәм ойласық органын дүзиуі.

3. Түркстан қаласында түркийтиллес әдебиетшылардың баспа органы болған «Түркстан» журналын ҳәм усы атамдағы баспа дүзиуі.

4. Түркстан орайының қатнасыушылары арасында республикалардың баслы китап баспақары менен иснен байланысты турақлы түрде иске асырыуі.

5. Жазыушылардың ең жақсы шығармаларын басыуы планты рәўиште таарлауы, жас талантларды излеп табыуы ҳәм дилмашлар секциясын дүзиуі ҳәр бир Жазыушылар аўқамының уазыбасына көрсетуі.

6. Миллий әдебиетлардың проза ҳәм поэзия бойынша антологияларын жәмиетлик тематикалық тоқламаар дүзиуде көрин шығуы.

7. Жыл сайын түркийтиллес әдебиетлардың поэзия фестивалын өткеріуі ҳәм оны дәстүрли байрамға айландырыуі. Гезектеги поэзия байрамын 1993-жылдың күзинде Алма-Атада өткеріуі.

8. Дүнья жүзлик әдебиеттың үлгисинде болғанындай, түркийтиллес әдебиет тарийхында юбилейлик сәнелерди улыўма халықлық миллий байрамлар дәрежесинде өткеріуі.

9. Ахмед Яссаўий атындағы әдебиет бойынша сылык шөлкемлестіріуі.

10. Еки төрәләме әдебиет күнлерин турақлы өткеріуі.

11. Түркийтиллес әдебиетлардың бүтөнги мақиллесине қатнаса алынған Жазыушылар аўқамларына орайға ықтырлы клиўише ҳуқық беріуі.

—Төлепберген аға, усы құжөкеттеги режелер тез уақыттын ишинде әмелге аса қойса үлкен сауап ис болар еди. Жазыушыларымыздың кәдеми кеңейип, мүмкиншиликлери асады...

—Әлбетте, бул оғада қунлы құжөкет. Оңы әмелге асырыу ушын барлық түркийтиллес халықлар ат салысулары, қолдан келген уазыйпаларды әмелге асырыулары тийис.

—Жаңалықларыңыз ушын рахмет!

«Еркин Қарақалпақстан»
15-апрель, 1993-жыл.
Сораулар жазыушы
Әбилқасым Өтепбергенов
тәрепинен берилген.

БИР УҰЫС ТОПЫРАҚ

Анхордың сууы тынықласты. Ыссының табы қайтты. Кешқурын салқын түсти. Хәуиздің сууы шығарып тасланды. Жүзимлер шире байлай баслады. Гүз келди. Жазы бойы толып кететуғын Дүрмен бағлары сийрекшип қалды. Аспанда бөлек-бөлек бултлар пайда бола баслады. Лекин, хәзирге шекем бир мәртеде жамғыр жаўмады. Қарлығашлар көринбейди, олар ыссы үлкеге ушып кеткен сыяқлы.

Кешки мәхәли Жазыушылар бағындағы асханаға тик кәўметли, қарапәрсеннен келген, ақ (хажы) тақия кийген алпыс жәслар шамасындағы бир адам кирип келди. Бизлер Шүкир аға екеўимиз шай ишип, ояқ-буяқтан сөйлесип отырар едик: бирден Шүкир аға:

—Хәу, Төлепберген аға! Жаксымысыз! Жаксы келдиниз бе? Денсаўлықларыңыз жаксыма? — деди де орнынан турып кетти.

—Рахмет! Өзин қалайсан, Шүкир? — деп қол узатты ол.

Олар тик турған қәлпинде хал-аўхал сорасты. Соң Шүкир аға орнына отырды. Төлепберген аға қоңсы столға отырды, асықпай аўқатлана баслады.

Шүкир аға анаў-мынаў адамды көрсе де орнынан қозғалыу былай турсын, хәтте қирпик қаклас еди — бул рет орнынан турып кетти. Соның менен бирге, мийман оған «сенсиреп» сөйлесе де, түсин бузбады, қайта сүйинди. Маған бундай сәлемлесу кәўлиме мәлел келтирди: «Хеш болмаса басқалардың көзинше сиз деп сөйлескенде болар ма еди» деп өзимше налынып қойдым. Себеби, биреу қалейме, қәлемейме Шүкир Халмурза үлкен жазыушы, атаклы жазыушы, пүтин жазыушы. Солай екен...

—Нәбийжан, сиз бул жазыушыны танийсыз ба? — деп сорады Шүкир аға әсте ғана.

—Жок, танымайман.

—Бул киши Төлөпберген Қайыпбергенев болады. Жүдә жаксы адам, жаксы жазыушы. Салмаклы, гөззал инсан. Өз миллетин соншелли жаксы көрөтугын адамлар кемде-кем ушырайды. Танысып алын, билемен, ол адамды сиз де жаксы көрип қаласыз!

Бөлмеге кирип «Энциклопедиялык сөзлик» ти параклап көрдим хәм бир неше жыл бурын Орайлык телевидениеден Төлөпберген Қайыпбергеневты үш-төрт рет гүзеткенимди еседим: бул киши бурынғы СССР халык депутатларының съездинде Арал тенизи тууралы егитилип-егитилип сөйлөген еди. Мағлыұматнамада аталып өтилген «Бир сууық тамшы» повести баска бир нәрсени есиме салды:, адаспасам, Т.Қайыпбергенев гәрөзсизликтен соң «Өзбекстан халык жазыушысы» атагын алған еди.

Республикамызда Өзбекстан гәрөзсизлигинин үш жыллыгы байрамланып атырған еди: Дүрмен толы, узақ-жакыннан келген мийманлар бар еди. Жазыушылардын жаксы әдетлери бар: олар күндиз ислейди, кеште болса асханада аспазлар: «Болды, дем алынлар, бизлер де үйге кайтайык!» дөмегенше өз-ара кызгын сәубетлесип отыра берер еди. Аспазлар шығың десе, бағ астындағы сыпаға барып жыйналысады. Көпти көргөн ақсақалларымыз: «Анаў жерде Шайх ака отырар еди, бул жерде Қаххар домла отырар еди, мына жерде Миртемир ака...» деп өдебиятымыздың шынарлары тууралы сөз етиседи. Олардын гүрринлери бизге растан да рәуият, әпсанадай түйиледи.

Гәрөзсизлигимиз байрамы күнлери әнгимелеримиз усы гәрөзсизлик шарапатына бағышланар еди. Төлөпберген аға былайынша гүрринин баслады:

—Мен бурынғы Аўкамның Жокарғы Кеңесинин Мәдениет комитетине ағза едим. Шыңғыс Айтматов комитет баслыгы еди. Бир күни мәдениет министринин есабын тыңладык. Сол уақытта Захаров дөген адам министр еди. Мен оның менен шет ел сапарларында бирге болғанман. Сонын ушын жүз, көз таныслыгым бар, хеш қандай қарсылығымыз жоқ, өзи де бийазар жонгит еди. Кулласы, есап тыңланып, комитеттин тастыйықлауынан өтсе, кейин Жокарғы кеңес оны министр лаўазымына қайта тастыйықлауы мүмкин еди. Сорау-жууаплар болды, комитет ағзалары да Захаровты бийазар адам деп биледи. Оның кандидатурасы дауысқа қойылып атырған пайытта мен ески танысымды қоллап-қууатламақшы болдым хәм ең ансат

сораў бердим: «Айтынызы, Каракалпакстан кай жерде жайласкан?» деп сорадым. Бул сораў менен мен Захаровка пәнт бермекши емес едим, әлбетте. Себеби, оған душпанлық жерим жок... Тек комитетимиз ағзаларына дүңьяда каракалпак деген халык бар екенин еслетип коймакшы едим, болғаны. Депутатлар СССР дың түрли мүйешлеринен келгенлер, биразлары каракалпаклар тууралы есиптеген большулары мүмкин. Мейли, олар: «каракалпактын Кайыпбергенов деген жазыушысы жүдә сада екен, мәденият министринен: «Каракалпакстан кай жерде жайласкан?» деп сорады» десин, бирак өз еллерине барғаннан кейин каракалпаклар тууралы гәп қылса болды. Кыскасы, мен бийгәрез сауал бердим. Бирак Захаров — СССР Мәденият министритым-тырыс болып ойланып калса болар ма? Ойланып-ойланып турды да, акыры: «Каракалпакстан Сибирь кеңислигинин бир шетинде болса керек?» деп жууап берди. Хәммс гүү күлип жиберди. Шынғыс Айтматов та жүзин бурып, узак күлди. Усының менен барлық сораўларға дурыс жууап берген министрдин саулаты да, «жанкүйерлиги» де хәмменн көз алдында бир пул болды. — ЖС дин Мәденият комитети Захаровтын кандидатурасын тастыйықламады...

Төлепберген ағанын сөзлерин тыңлап отырған адамлар арасында Түркияның Адана қаласынан келген ұатанласымыз Арип ака да бар еди, — ол Мәденият министрине берилген сораў жүдә қыйын болса керек, деп ойлауы мүмкин еди. Сол ушын түсиндирме бердим:

—Бурынғы СССР дәуиринде тек төрт республикада — Россияда, Өзбекстанда, Грузияда, Әзербайжанда автономиялы республика бар еди.

—Нәбий, қанша айлық аласаң?— деп сорады Төлепберген аға бир күни.

—Анығын билмеймен. Бирак бас редакторымыз мени жүдә жақсы көреди. Соның ушын болса керек, хәр бир ай сайын айлығымды берип турады, — деп жууап бердим.

—Ха, дурыс. Жетеме әйтеуір?

—Сигарет шекпей жүрсем жетип қалады... Тым-тырыс болып жүрсем, бир айлығыма биймәләл «Зафарнама» алыуым мүмкин.

—Лекин, бизде арзаншылық гой. Мен дүньяның ең бай мәмлекетлеринде болғанман, солардан үшеуиндеги аўхал ҳаққында айтып берейин бе?

—Айтын, мисли Жәмийласынан айра түскен Гафур да жубанып қалсын.

—Саудия Арабстаны бай мәмлекет пе?

—Бай мәмлекет.

—Мусылман мәмлекет пе?

—Сондай тақсыр!

—Мен 1990-жылы хажылык сапар менен Саудия Арабстанында болғанман. Баслы мақсетим Меккеде Каабаны айланып жүрип, Арал теңизине, Әмиүдәрьяға суу сорау еди... Бул мақсетимди иске асырған соң Арафат тауын зыярат етиу ушын барғанбыз. Мухаммед пайғамбер де соңғы зыяратында тау төбесине шығып өзиниң көп нәрселеринен уаз кешкен... Тауға зыярат пайтында қыялымда Мухаммед пайғамбердин табаны тийген жерлерге мениң де табаным тийгей деп жүриу менен өзимниң жолдасларымнан адасып қалыппан: карасам, айналамда тек бийтаныс адамлар. Албырағанымнан хәр тәрепке қарап жууыра басладым хәм «Өзбеклер бар ма? Өзбеклер бар ма? Өзбеклер!...» деп дауысым жеткенше бақырдым. Егер мен «Қарақалпақлар бар ма?» деп бақырсам, көпшилик (түркшени түсинетуғынлар хайран болар еди: «Жәзийрада қара қалпақ кийип жүрген адамлар да болар екен-дә!» деп ойлауы мүмкин еди) жағасын услайтуғынлығын билер едим. Себеби 70 жыллық данққа ийе бурынғы СССР Мәденият министри Қарақалпақстанның қайерде екенлигин билмегенде Арабстанда қарақалпақларды жақсы билмеслигине хәш әжепленбедим. Қулласы, албырағанымнан жан-тәним менен дауыслап «өзбеклер бар ма??...» деп жүрсем, бир киши қасыма келди. Хал-ауғалымды сорады. Таныстық. Ол киши тек исм-шәрийпин айтты. Жилда қаласында жасар екен, хәжге өз машинасында шаңарақ ағзалары менен келипти. Лекин, машинасында артық орын жоқ екен. Соның ушын қолыма қырық реал пул берди: «Жигирма реалға түслик етесиз. Хәқыйқатында, түслик аўқаттың бахасы он реал, лекин сизиң бөтен екенинизди билитип, аўқатқа еки есе артық баха алады— жигирма реал төлеуге мәжбүр боласыз. Соң жигирма реал төлеп мәнзилинизге жетип аласыз. Дурысында, сиз баратуғын мәнзилге таксиде он реалға барылады. Лекин, бөтен жерлик, бийтаныслығыңыз ушын сизден және еки есе бахасына жол хәқы алады. «Әдет сондай» деди түркстанлы ұатанласымыз. Мен оннан үй адресин сорадым, жалынып-жалпайдым. Бирақ, үй адресин айтпады: «Мейли, егер қырық реал қарыз мойныңызда қалыуынан қорқып атырған болсаңыз бирер мешитке салақа етерсиз», деди ұатанласым. Кейин билсем, сол өзбек адам Саудияда турақласып қалған екен. Қолымда араб пулы болса да, және албырап, «Өзбеклер бар ма?...» деп баслағанымда, өзбекстанлы биреу мени тауып алды...

Кулласы, енди сонғы жолдасым менен мийманханаға жол алдым: ақшамды тежеп ислетиу үшін жолда төрт дана шөрек хәм бир стакан шай алдым, бес реал төледим. Атайлап ыссы аўқат сатып алмадым. Пулым таўсылып калса калай етип мийманханаға жетип алатуғынлығымды ойладым. Аўа! Бес реал үлкен пул ма, яки аз пул ма? Егер бес реалға және бир реал қосылса, алты реалға сол кәрада-ақ еки дана электрон саат сатып алыу мүмкин екен. Ал бизде, Өзбекстанда еки дана электрон сааттын пулына нешше күн тиришилик етиу мүмкин. Бир семья биймәләл бир хәпте жасай ма? Жасайды, әлбетте.

— Саудия Арабстанында адамлар жокары муғдарда айлық алады дә!

— ...Лекин, ол жерде азық-аўқат қымбат, транспортта жүриу қымбат, иним! Сол себептен ол жерде жасау да қымбат болып шығарды! Себеби, хәмме нәрсе шеттен келтириледі... Сен меннен бир реал бизиң неше сомымызға барабар деп сорама: жақсысы, мың реалға неше мәрте аўқатланыу мүмкин деп сора! Аўқатланыу қымбат. Аўа! Ол жерде адамлар бийкарға жалпыламай түрде сауда менен шуғылланбайды екен. Ол елде әдебият та, көркем өнер де...

— Жазыушы Нәжиб Махбул Нобель сыйлығына миясар болды ғой?!

— Нәжиб мысырлы жазыушы, ол саудиялы емес.

— Сиз Японияда да болғансыз. Япония қалай?

— Япония хәзир океан есабынан «жер» ашыуын дауам етпекте.

Суу үстине аэропорт қурылғанын еситкен болсаңыз керек.

— Еситтим.

— Япониянын аўыллары қандай екенлигин билесиз бе?

— Билмеймен.

— Билмесениз билип қойыңыз: аўылларына тек жалғыз аяқ соқпақлар менен ғана кирип барыу мүмкин! Жер жоқ, жол тар: бизлер мақтайтуғын супер машиналары аўылдин ишинне сыймай сырттағы көшелерде қалдырылады. Японияда машиналар ешектен де әсте жүреді, тығылыс... Адамлар пәрауан жасай ма? Аўа! Салыстырсақ, биздеги илим кандидаты дәрежесине ийе болған алымлар қырық мың иен муғдарында айлық алады. Маған да, Арал машқаласына арналған он төрт бетлик мақаламды (еки интервалда) бир газетада басып шығарғаны үшін, қырық мың иен қәлем хақы берди (Биз Японияға орыс жазыушысы Валентин Распутин басшылығында барған едик). Бес-алты киен ең арзан бир асханаға аўқатланыу үшін кирдик: шала-шарпы аўқатландық. Орта дәрежеден де пәс асханада аўқатлансақ та, меннен төрт мың иен пул алды. Демек, 40 мың иен айлық алатуғын илим кандидаты Японияда толық бир айлығына он мәхәл шала-шарпы аўқатланыуы мүмкин екен.

— Сонын ушын японлар лагманды бизге усап касык пенен емес, шөпке кысып бир-бирлеп жер екен-дә!

— Солай... Бирак мениң байкауымша, Японияда ҳәр адамнын жасау ушын гүреси сезилерлик дәрежеде.

— Америкада болғансыз. Нью-Йоркта да аўжал сондай ма?

— Нью-Йорк бай қала. Мен ол жерге барғанымнан соң аўырып, бир өзбек ұатанласымның үйинде үш күн төсек тартып жатып қалдым. Жолдасларым түрли таманларға ұатанласларымызды зыярат етиўге кетти. Өзимди бираз жақсы сезип, көшеге шықтым, дүқанларды көрдим. Бир дүқанға кирсем, сатыўшы көзиме күтә ысық көринеди. Әлле қандай түркстанлыға усады. Оған сәлем бердим, ол әлик алды. Сөйлестик. Мәлим болыўынша, сатыўшы жигит қарақалпақ екен: дүқанның ийеси өзбек екен. Мен оған бирер нәрсе саўға етпекши болдым. Бирак, не саўға етиўди билместен басым қатты... тақыя, шөгирме, шапан, атлас... Ақыры өзинен сорадым: «Нени саўға етейин?» Сатыўшы жигит ойланып турды да: «Маған хеш нәрсе керек емес, ұатанымнан бир уўыс топырақ алып келмең бе?» деп сорады. «Жоқ», дедим, бирак бирден баўырым езиліп кетти. Қушақласып, бир-биримизди баўырымызға бастық — қарыйдалардан да уялмастан еки еркек узақ жыластық! Мен жерлесимди, миллетлесимди ийискелеп-ийискелеп жыладым, оның Ұатанның бир уўыс топырағына зар болғанын ойлап-ойлап жыладым: ол болса мениң үсти-басымда, көкирегимде келген Ұатан ийисин сезинип жылады... Ха, иним Нәбий, Нью-Йоркта хәмме нәрсе бар, лекин ол жерде Өзбекстан жоқ, ол жерде Қарақалпақстан жоқ! Аўа!...

Бир күни кешки пайыт Төлепберген аға суўдың сылдырап аққанына машқы етип, скамейкада ойланып отырған екен. Әсте қасына бардым. Отырдым.

— Ха, Нәбий, келдің бе? Аўқат жедің бе?

— Жедим.

— Сениң үйин жоқ па?

— Бар, — дедим жортаға.

— Китабыңды оқып атырман. Жақсы. Казенный сөзлерди қолланбайсан. Жақсы жазыўшы казенный сөзлерди қолланбаўы керек. Аўа! Лекин, досларын аз екен. Пәрўа қылма, жазыўшылықтың әуелги гезлеринде сондай болады.

— Жаман қаўынның туқымы көп болады.

— Аўа, дурыс, — деп күлди ол. — Мен алпысыншы жыллардың басында усы Дүрменге келген едим. «Бир сууык тамшы» повестимди подстрочный аударма етип келген едим. Сонда Абдулла Қаххар, мине, усы багда жасар еди (Ол хәзир Сайд Ахмад жасайтуғын бағ-хәулиге ишарат етти). Билмедим, өзимнің неге арзыйтуғынымды билиу ушын ба, повестимди Қаххар домлаға оқыуға бердим. Ертеңине қаланы аралауға кеттім. Айланып-айланып кешки мәхали қайтып келсем, жерлеслерим: «Сени Қаххар домла сорал жүрген еди... Тамам, енди күнің питти—ол киси өзине жакпаған шығармалардың пыт-шытын, автордың белин сындырып таслайды. Ақылын болса шығарманды Қаххарға берер ме едің? Оннан гөре бир шетте китабынды шығарып жүре бермейсен бе?» дести. Бирден мазам кашып, отырып қалдым. Бөлмеме кирип кеттім, басымды көрнеге бүркенип жатып алдым. Кәнекей уақыт өтсе, кәне уйқым келсе. Жатып-жатып бир шийше арақ ишип алып, мәс болып алыуды да ойладым. Лекин, турыуға хәлим болмады. Жатқан жеримде ол жакка бир, бул жакка бир аударылып түстим, болмады. Бирден орнымнан турдым да кийинип, туп-тууры Қаххар ағаның хәулисине кирдим. Есиқти ашығым менен Дозор Дурманий (ийт) үрип жууырып келди. Кибрил апа (А. Қаххардың зайыбы) көринди. Оған «мени Қаххар аға сораған екен» дедим. Апа ишкери кирип кетти де, бир заманнан қайтып шығып: «Ертең кешқурын бағ ишинде сөйлессеңіз деди» — деп ишкери кирип кетти.

Мен бөлмеме қайтып келдим. «Әне, енди тамам болдым. Егер жаксы гөп болғанда бир ауыз айтар да қояр еди. Демек, ертең хәммениң алдында шыл-пәрше етеди!..»

Мың-мың қыялға келип, уйықламай таң атырдым, көзлерим сағалдың көзиндей қызарып кетипти. Ертеңине кешки пайытта бағка шықтым. Қаххар аға: тап хәзирги сен отырған жерде отырған екен. Жанында Мәулен Икрам және бир-еки адам бар. Мен зорға жүрегимди басып, сорастым. Соң Қаххар аға: ...«Төлелберген, егер келисим берсең, мен усы повестидиздин подстрочный аудармашысының қасына соавтор болсам, хәр қалай ол подстрочный тәржима етипти», деди. Тилим кәлиймаға келмей қалды: өзбектин тири классиги меннен рұхсат сораса?... Жағамды услап: «Мейли, домла» — дедим. — «Рахмет, — деди Қаххар домла. — Егер қалаға барсаңыз «Шарк юлдузи» журналы редакциясына кирип, Асқад Мухтарға бир ушырассаңыз. Оннан: «Мениң повестимди Абдулла ака тәржима етип атыр, соны журналыңызда басасыз ба?» деп сорасаңыз. Егер Асқад мақул десе, мен повести тек аударып, өзим апарып беремен»

деди. Әлбетте, мен домла айтқан гәпти ертенине-ақ Асқад Мухтарға барып жеткердим. Асқад Мухтар: «Абдулла Қаххар төржима етсе, мен журналда баспаспан ба?!» деди... Солай етип «Бир сууық тамшы» Абдулла Қаххар төренинен аударылды, журналда нәубетсиз басылды. Абдулла аға жылт еткен талант ушқынын да жокары бахалайтуғын, дәрйадай кең инсан екен! Ол кисини Куда рахмет етсин!

— Абдулла Қаххар да ләтипа айтыўды жақсы көрер ме еди?

— Мен ол кисинин ләтипа айтқанын бир мәрте де еситкеним жоқ. Хәтте Қаххар домланың орынсыз күлгенин де көрмегенмен. Тек рети келгенде бир сөз ғана айтар еди. Оның бир аўыз сөзи де көп күнлерге шекем жазыушылар арасында тарап жүрер еди...»

...Төлөпберген аға күни бойы бөлмесинен шыкпайды, тек кешки пайытлары ғана Дүрмен бағын сайран етип жүреди. Ол киси шапталыны жақсы көреди, шапталыны «шабал» дейди. Жүзимди де жақсы көреди. Узимди «жүзим» дейди аўызларын толтырып. «Бизлерде жүзим өспейди, куўрап қалады» дейди. Ташкенттеги улы Әдилбек күн-ара әкесинен хабар алыўға келеди. Базда Әдилбек кишкене қызларын да алып келеди. Бир күни Төлөпберген аға улының изинен карап: «Усы Әдилбек улым ақылы бала-дә? «Қарақалпақнама» китабымның атын Әдилбек қойып берген еди» деди.

Атақты сыншы достымыз (бизиң достымыз болғаннан кейин атақты болады-дә) Шухратжан бир неше жылдан берли докторлық диссертациясын жазыу менен машкул болып, байрам кабатында Дүрменге келди. Ол Төлөпберген аға менен бурын сөйлесип көрмеген екен. Үш-төрт рет кешки пайыттағы әнгимелесиўлеринде катнасканнан кейин: «Нәбийжан, билдиниз бе, Төлөпберген аға жүдәма бир гөзал инсан екен? Мен жүдә хайран калып жүриптен, соншелли улы аксақал жазыушымыз бар екен, биз билмес екенбиз! Мен Төлөпберген ағаны аштым! Қайылман!» деп хайран калып жүрди. Шухратжан соншеллин танланып жүрди, нәзеримде, бир-еки бет жазылса питип турған илимий ислерин тағы да шала қалдырып қалаға барып жүрди.

Бир күни Төлөпберген аға мениң бөлмемниң есигин қақты:

— Ислеп атырсаң ба?

— Абдуразак ака бир сигаретке жететуғын пул берип, «Муштум» ға бир нәрсе жазып бериң, деп өтиниш еткен еди. Соған жазып отырыппан, — дедим көйлегимди кийип атырып.

Ол киси бөлмеде дийўалға асыўлы 1х1,5 көлемдеги ренли сүүретти көрип, астындағы жазыуларды оқый баслады: «Сахыпқыран Амир Темир Кореген ибн Мухаммед Тарағай Бахадыр...»

— Усындай нәрселерди көбирек шығарыу керек. Улыўма, түркий тиллес халықларды бирлестиретуғын тарийхий шығармалар хәзир жүдә керек. — деп ол текшедеги «Библия» ны колына алып ашып көрди де, сөзин даўам етти: — Хәзирги жаслар тарийхты тереңнен үйренбейди, архивте отырыўды билмейди. Базылары арақ ишип жүрип те жақсы жазыўшы хәм шайыр болыўға болады деп ойлайды. Олай болмайды. Аўўа! Сен маладес! Бабаларымыздың тарийхын үйренип жақсы етип атырсаң. Қыйыншылықлар өтеди, лекин, еткен исин қалады, зая кетпейди!... — соң Хемунгуэйдин китапларына көзи түсти: — АҚШ та Хемунгуэйдан гөре Фолкнерди көбирек қәдирлейди. Улыўма, дүньяда Фолкнер Хемунгуэйға карағанда машхур. Лекин бурынғы социалистлик лагердеги мәмлөкетлерде Хемунгуэй машхур болып кеткен. Себебин билесен бе?

— Жок, билмеймен.

— Себеби: Кубада революция болғанында Хемунгуэй Фидел Кастро менен ушырасады: «мен Куба халқы менен биргемен» дейди. Соннан кейин-ақ жылдырым тезлигинде Хемунгуэй шығармалары, бурынғы СССР да биринен соң бири басылып шыға баслайды.

— Дурыс... Өзиниз де жақсы шығарма жазып атырғын болсаңыз керек?

— Аўа, жазып атырман. «Қалбимнің камусы» деген эссе-репортаж жазып атырман. Эссе-репортаж деместен «Сырнама» десем болар ма екен?

— Болады, неге болмас екен? Әне, Монтен де «көрген кеширгенлерин» «Тәжирийбелерим» деп атаған ғой... Жақсы ат таўыпсыз.

— Бунда барлық тарийхий ўақыяларға карақалпақ халқының көзи менен қарайман, хәмме ўақыяларға карақалпақ халқының кеўил кеширмелери нәзеринен баха бермен.

— Бул адамларды алдамайтұғын жүдә жоқары идея. Егер, мине, усы бағдардан шегинбесеңиз, исенимим кәмил, әдебиятымызда да, ишки кеширмелеримизде де үлкен ўақыя болады...

— Буннан тысқары, көп томлық күнделиклерим турыпты. Машинкада көширип қойғанман, тап-таяр...

— Басып шығырмайсыз ба?

— Бир пайытлар Фафур Гулам атындағы баспаға шайыр Жуманияз Жаббаров директор болған еди. Жазыўшылар аўқамында болып өткен мәжлислердин биринде ол: «Хүрметли жазыўшылар, сизлерден илтимас, сәл әстөрек жазыңдар! Шығармаларыңызды баспадан шығарып үлгере алмай атырмыз» деген еди. Мен хәзир Жуманияздың усы илтимасына гөре, күнделиклеримди асықтастан көзден кеширип атырман, редакторлап атырман... Бәлким 20-25 жылдан соң басылар.

Атаклы бир шайырымыз дәслепки кітабын «Инсанды түсиниү» деп атаған еди. Эрнест Хемунгуэй шәкиртлерине: «Инсанды түсиниү керек!» деп төлим берген еди.

— «Инсанды түсиниү керек, дурыс па? — дейди Төлөпберген аға. — Инсанды түсиниү ушын, әуеле оны тыңлау лазым.

Егер Төлөпберген аға менен сұхбатласып атырған болсаңыз, бирер себеп пенен сұхбат үзиліп қалса, ол қисі кеште ме, азанда ма, әлбетте «кейін не болды?» деп сораиды екен. Дәслеп, мен Төлөпберген ағаның әдеті (привычкасы) солай болса керек деп ойладым.

— 70-жылдарда Қырымдағы орайлық санаториялардың бирине дем алыуға барып туратуғын едим, — деп гүррин етті Төлөпберген аға. — Билесең бе, не ушын жыл сайын Ялтаға барар едим?... Санаторияда жүдә бай кітапхана бар еди. Санатория тап Қара тениздин жағасында жайласқан болып, бир жүз сексен текшелі басқалдақтан төмен түсілсе, рәхәтленип шомылуы мүмкін. Бирақ, мен күн бойы кітапханадан шықпас едим: ол жерде мүбәрек ислам діни тарийхымызды үйренер едим. Нийстим — Ҳәзиретимиз туұралы роман жазуы еди. Мухаммед алейхиссаламның өмири ҳаққында көплек материаллар жыйнадым. Қураны кәримнің орысша аудармаларын қайта-қайта оқып шықтым... Бирақ соңынан Расулуллах, ислам діни туұралы билгенлерім дәрьядан бир тамшы екенлигине көзим жетти. Айрықша, Инжил, Забур, Тауұрат киби муҳаддес кітапларды (Қураны кәрим де, әлбетте, муҳаддес кітап!) оқығанымнан соң, роман жазуыға жүрек ете алмадым. Бирақ көп нәрсеге көзим жетти, уллы **ҲАҚЫЙҚАТЛЫҚТЫ** аңладым. Совет дүзими басымызды соншелли айланшырып жибергенін аңладым... Шынымды айтсам, Қара тениз жағасына барып бир мәрте де тенизге шомылмастан қайтатуғын жылларым болатуғын еди. Оқыудан, жазуудан ұақтым ауыса да бермес еди-дә!

Байрамнан кейін Ҳаққулабадтан ҳақыйқатшыл достымыз Рустем Мурат улы келди. Сәлемлескеннен соң дыққат салып қарасам, ысытпасы барға усады.

— Мазаныз жоқпа, Рустем? — деп сорадым. — Егер мазаныз қашып турса, ашшы бадам жеу керек. Ықбалдын айтыуынша, бир дана ашшы бадамда бир дана аналгиннің қуаты болар екен...

— Ден саулығым жақсы. Лекин, температурам бар экени рас. Себеби — Иван Буниннің «Ғарғыс тийген күнлер» кітабын оқыдым. Горький менен Маяковскийдің дал-далың шығарып таслаған екен, азамат! Бунин сөзді сатқан, сөзге қыянет еткен адамларды жининен бетер жаман көрер екен. 1917-жылғы Октябрь аударыспағынан кейінгі орыс әдебиятының Бунинге усаған пидайылары Уатанынан көшсе де, бәрибір, хаслы халатын тазалай сақлап қалған екен. Бунин әдебиятты жокары бахалаған. Жақсы сөз, сонғыларға да ибрат болатуғынынан хасла шубхаланбапты. Усы пикирлерди оқығаннан бери температурам көтерилип кетти. Студентлик жылларымызда достым Хамид Пардаев Иван Буниннің кітаптарын оқып, ақылдан азатуғын дәрежеге келгенде хайран болған едим. Гәп неде екенлигін енди түсинип атырман.

— Демек, Хамид те, тегін емес екен-дә!

— Хә-ә, несин айтасыз! Телефон номерин берин, коңырау етип, рахмет айтып қояйын!

Кеште сөйлесип отырғанымызда Төлепберген аға былай деди: «Нәбий, билесең бе, «Библия» да «В начале было Слово, и Слово было у Бога, и Слово было БОГ...» деген сөзлер бар. «Инжил» де «Юханно баян еткен муқаддес хошхабар» да усы қатарлар хайран қаларлық дәрежеде анық тәржима етилген: «Әзелден Қаламуллах бар еди, Қаламуллах Қуда нәзеринде еди. Қаламуллах — Қуда еди, әзелден ол Қуда нәзеринде еди»... Сөз — муқаддес нәрсе иним. Хәқыйкатында. Сөз бенен хәзилдесип болмайды, иним!»

Төлепберген аға маған қарап сөйлеп отырыпты бирақ, көзлеринде жас айланып тур. Бийықтыяр диянатлы достым Рустемнен еситкен гәпти еследим. Ойладым, Шүқир аға: «Танысып алың, билемен, ол кисини сиз де жақсы көрип қаласыз» деп бийқарға айтпаған екен. Және ойладым, Төлепберген ағаны Рустем де жақсы көрип қалады. Әттең, олар таныс емес, танысып алса жақсы болады. Тағы да Қокан пединститутының муғаллими Рустемжан Тәжибаевты еске алдым: ол да он жыллар бурын: «Инжил» де Кәлем жокары улығланады... «в начале было Слово... дейиледи» деген еди. Билемен, Рустемжан да өз өмирин Сөз өнерине бағышлаған, ол да Сөздің муқаддеслигин тереннен анлайды. Демек, қоканлы Рустемжан да Төлепберген ағаны жақсы көрип қалады... Әсиримиздің басларында Россияда атаклы Хлебников деген шайыр өткен еди: ол аударыспақ-паударыспақларға дым да қызыкпастан, тек жазыу-сызыу менен машқул болады екен. Төлепберген аға да әне сол Хлебниковты ұллы көлемкеш деп атайды. «Уллы шайырларды оқыу керек», дейди... Биз бир-биримизди билместен жасар екенбиз, бир-биримизди бирлестирип турған Муқаддес Қалам бар екенин билместен жасай берген екенбиз. Егер

биз бир-биримизди билгенimizде, түсингенimizде әллеқашан «Төлепберген аға плюс Шүкир аға плюс Нәбийжан плюс Рустем Мурат плюс Шухрат Шаший плюс Рустамжан Кокандий плюс В. Хлебников плюс «Инжил» и шәрһийп плюс...» көринисинде үзилмес сабак пайда болар еди. Үмит етемен, мине усындай көзге көринбес, лекин үзилмес сабак пайда болар еди. Бирак үзилмес байланыс пайда болғанын ҳаққулабадлық Рустем де, коқанлы Рустемжан да хәм көпшилик пикирлеслеримиз де еле (хәзирше) билмейди. Усы айтқанларымыз түртки болып досларымыз өзлериниз билмегенлерин биле қойса, басымыз аспанға жетер еди!

— Жетписинши жыллары, — деди Төлепберген аға — Некисте Дағыстан әдебиятынын он күнлиги болды. Сол гездеги биринши басшымыз мени жақтырмас еди. Сонын ушын да, ол былай деди: «Сен мийманларға хеш кандай саўға бермейсен! Хәмме саўғаларды өзим беремен!» Мен «яқшы» дедим. Лекин, он күнликтин жабылыў мәресиминде тымтырыс болып отырыўға арланар едим, албетте. Сонын ушын да, бир шай калтаға бир қысым топырақ толтырып келдим де, маған жуўмақтаушы сөз берилген пайытта: «Расул аға, қымбат бахалы саўғаларды атақлы биринши басшыларымыз тапсырды. Енди мен сизге олардан артық саўға бере алмайман. Сонын ушын мен сизге Карақалпақ елинин бир қысым топырағын саўға етемен. Егер бизин топырағымыз сизге әзийз көринсе, солы бағынызға шашып тасласаныз!» дедим. Расул Гамзатов сахнаға шығып, мени кушақлап баўырына басты да: «Төлепберген, қәтержам бол, бул Карақалпақстан топырағы мен ушын да оғада қымбатлы. Мен бул топырақты өз бағыма сеўип қояман хәм менин бағым буннан бышай карақалпақ бағы болады! Бизин есигимиз сизлер ушын бәркулла ашық!» деди... Бир қысым топырақ салынған шай калтаны Расул аға көзлерине сүртип-сүртип алды... Усы пайытта залда отырғанлардың көпшилиги көзлерине жас алды. Иним, әне уқтыңба, туўған жер топырағынан қәдири не бар дүньяда?...

Күшлердин биринде Төлепберген аға «Ватан» газетасынын редакциясына кирип келди. Усы күни тосаттан Шүкир аға Халмурзаев та келген еди. Биз бул пурсаттан пайдаланып дәрхал сүүретшимиз Садық ағаны шақырдық да: «Өтиниш, ушты жазыўшыларымызды бирликте сүүретке алсаңыз» деп сорандық. Бас редакторымыз бәлмесинде Шүкир аға менен Төлепберген аға қатар турды. Сүүретшимиз оларды жарық тәрәпке орналастыра баслады. Усы мәхәли Төлепберген аға:

«Сизлер де келинлер дэ!» деп өтениш етти. Бизлер Мусылман Рустем екеуимиз еки шынарымыздың еки тәрәпине барып турдык. Сүүретке түсип болғаннан соң сұхбатымыз тамамланып, хошласып далаға шыға басладык. Төменге түссек «Ватан»ның бас редакторы Якубжан аға асығыс мәжлистен кайтып киятырған екен. «Ха, келинлер, келинлер. Көдемлеринизге гүл питсин!» деп мий-манларға карай жүрди. Сон оларды ишкериге мирәт етти.

— Биз көп отырдык, газетаны мақтастык, соңынан сүүретке де түстик. Лекин, еки тәрәпимизде—менин менен Шүкирдин касында Нәбийжан менен Мусылман да сүүретке түсип қалды. «Егер мүмкин болса, жанымызда турған жаслардың сүүретлерин қыркып таслап, бизлерди ғана газетанызда шығарып жүрмен! ... Гейде тилекке қарсы, көп редакцияларда жасларды қыркып таслау әдетлери болады» деди Төлепберген аға.

— Туұры,— деди Якубжан аға дегішип, — Егер өзим де бирге түскенимде сүүретти қырықтастан шығарған болар едик. Енди өзлеринен көрсин!

Хәзил-күлки менен жөне ишкериледик.

— Сиз бас редактор болсаңыз керек?— деп сорады Төлепберген аға.

— Аға, — деди Якубжан аға.

— Иним, биз бираз отырдык. Хакыйкатында да, «Ватан» газетаныз жақсы шығып турыпты... Айрықша тарийхымызға байланыслы қызыклы мақалалар берилип турылғаны дым жақсы.

— Рахмет, Төлепберген аға!

— Сизлерге рахмет! — деди Төлепберген аға. — Енди бизге рухсат. Кеширерсиз, тағы бирде келемиз!

Қадирли мийманларды узатып салғаннан кейин, биз әллен уақытқа шекем өз-ара гүрринлесип отырдык... Якубжан аға устаз жазыушыларымыз бенен бирге түскен сүүретимизди қырықтастан басып шығарыуға келтисти. Биз болсақ, Карақалпақстанның, Өзбекстанның, Түркстанның — Уатанның бир қысым топырағын дүньядағы хәмме нәрседен, әзийз билген инсан менен сүүретке түскенимиз ушын күтө қууанышлы едик. Ишимизден соны түсиндик: өз топырағын қадирлеген инсан, биз ушын да қадирли!... Илайым, топырақты әзийз билген инсан, Төлепберген аға топырақтай әзийз болғай!

«Ватан» газетасы, 14-21-сентябрь, 1994-жыл.

Сораулар хәм бақлаулар жазыушы

Нәбийжан Бахый тәрәпинен

жүргизилген хәм жазылған.

ҮШИНШИ МЫҢ ЖЫЛЛЫҚ БОСАҒАСЫНДА

Олий Мажлисимиз сессиясында журтбасшымыздың улыўма Түркстан деп аталған слатты бир ғана түсиникте тилге алғандығынын, сонынан «өзбек, казак, кыргыз... шайырлары хәм жазыўшылары, алымлары, усы қутлы жолда бирлесейик» деп, барлық түркстанлықларға мұражәт пенен шыққанлығынын гуўасы болғаным ушын басым аспанға жетти. Арал теңизим қайта толысып, Әмиўте суў толып аққандай сүйиндим. Бул жағдайға, биз сүйинбей, ким сүйинсин!

Жазыўшы болғаным, карақалпақлар тарийхынан шығармалар жазғаным себепли Түркстан тарийхы маған да мисли қуяш киби рәушан. Биз түркий тиллеслер эрамыздың әуелги мың жыллықларында бирге болғанбыз. Екинши мың жыллықларда болса, уллы сахыпқыраш Әмир Темур хәзиретлердин халықларды бирлестиріу жолында ислеген небир уллы ислерине карамай, түркий тиллес халықлардың бир-биринен узақласыўы жүз берди. Әмир Темур жәхән тарийхына келместен бурын-ақ басланған түркий тиллес халықлардың бир-биринен узақласыўы, ол әлемнен өткеннен соң және даўам етти.

Бурынғы СССР мәмлкетети екинши мың жыллықтын соңғы әсирликте бөлінген уллы Түркстанды өз мәликири жолында және бир неше бөләкке бөлип таслады. Тек бүгин ғана, тәғдирге мың кәтле шүқирлик етейик, биз жаңа мың жыллық босағасында турып дүньяға жаркын жүз, ҳак нийет пенен нәзер тасламақтамыз. Иншалла, үшінши мың жыллық түркийтиллес халықлардың бирлесиў мың жыллығы болажақ.

Бизин әўлад өне усы қутлы бирлесиўдин беккем тырнағын қуя баслады. Ажыралыўлар азабын тартқан әўладтын өзи бирлесиў имаратын тиклеп атыр. Бүгин биз, Орайлық Азиядағы барлық ғәрәзсиз мәмлкетлердин халықларын Уатан, улыўма үйимиз, кәдриятларымыз, мәдениятларымыз руўхында және де қәдирдан хәм бийғубар халда көре алсақ, әўеле, өзимизди узақ-жақындағы хәр қандай жаман көзлерден асыраўшы қалқан жаратқан боламыз.

Екиншиден, нийетлер пәклигинен әжайып орталық жүзеге келеди. Бул мухитте садықлық хәм ҳақыйқатлық камал табады. Әзелден бир болған халықлар мустақыллық дарақларын усы мухитте муддасыл таза руўхий азык пенен суўсынландыра билсе, оның берсжақ зүрәәти, мийәелери оғада татлы болатуғынына исенимим кәмил.

Хош, бизлер бул бойынша қалай кәдем таслаўымыз керек? Бул ҳаққында ойласам, кәлбимде күтә жақсы нийетлер пайда болады. Түркстанды улыўма үйимиз дегенде биз сиясий мақсетлер менен

емес, тек ғана, жүрек буйрығы менен айтыуымыз керек. Хаслында, түркий тиллеслердің арғы бабасы биреу еди ме? Аға, биреу еди. Биз де бүгін өзимизди сол уллы баба қанаты астында сезинейік. ІХ ғасырдан бастап руу-аймақшылық пенен бәдинип кеткен болсақ, енді Фарабий, Яссауий, Ибн Сино, Беруний... сыяқлы хәммемиз ушын бир болған даналарымызды және де жақыннан танийык. Оларды меники-сеники деп емес, хәммемиздики деп атайык.

Үшіншиден, түркийтиллес халықлар миллетлерге бәлингенинен сон дәретіуішлик әлеминде даурық таратқан Науауы, Мақтымқулы, Абай, Бердақ сыяқлы уллы көзгирлеримиз де бар. Оларды Науауы өзбеттики, Мақтымқулы түркмендики, Абай қазақтики, Бердақ карақалпақтики деп бәлеклемей, хәммемиздики, бизики дейік. Себеби, олар қалдырған әлмес мийрас улыўма Түркстан ушын байлық ғой!

Тәртиншиден, биз тарийхтан өзимизге дара-дара орын ізлемейік. Бул гәпим, әсиресе, тарийхшыларға тийисли. Ақыр, хәммемизди бир тарийх, бир тәғдир бирлестирип турыпты ғой. Хорезм де, Карақалпақстан да кәдим-кәдимнен уллы Туранның бир бәдеги болған, Уатанымыз болған. Әйемги данқлы шәхәрлер мәселесинде де пикиримиз бир жерден шықса, нур үстине нур болар еди. Бул шәхәрлер халықларымыздың жетилискен цивилизациясы себебли жүзеге келген. Туран жери 4 миллион квадрат километрди курайды. Оның аймағында хәзир хәр қыйлы миллетлерден ибарат 64 миллионнан аслам адам жасайды.

Мен жақында Қазақстанда болдым. Түркстан болса ханымызда. Бул халықлардың зыялылары да «Түркстан—улыўма үйимиз» деген сүреннен оғада ләззетленеди. Мен буны өз көзим менен көргендиктен бәрине, бүгін қалбимнен исенемен, шадланаман. Мендеги бул шадлықтың мәниси сол — Түркстан бирлиги бәрше түркий тиллеслердің қалблеринде жатқан мухаддес түсиник.

Ләкин, тарийх бетлеринен бийхабарлар да ушырасады. Еллеримиз арқалы Уллы Жипек жолы өткен дәуірде цивилизация гүлlep—жаснаған. Экономика, мәденият, социаллық турмыс саласында Европадан озған пайытларымыз болған. Илгериде де айтқан бир гәпим бар, бүгинги Европа өз мәдениятын, негизинде, бизин Шығыс мәденияттының тырнағы үстине қалаған. Шығыстан Батысқа тениз жолы ашылып, Уллы Жипек жолы өз әхмийетин жойтқан дәуірлерде олар бизден бираз озып кеткен. Бүгін биз үшінши мың жыллық босағасында турған екенбиз, алдымызда еки уллы мәденият: өзимиздің әйемги Шығыс мәденияттымыз хәм бүгинги Европа мәдениятты

турыпты. Биз улыўма үйимиз Түркстанды жаңадан биният етер екен-биз, тарийхый төжирийбелерге сүйенген халда әне усы, хәр еки мәденияттың ең сайланды төреплерин қалпып алып, бир-бирине үйлестирсек, хәр төреплеме утамыз.

Және бир гәп: Биз әйемги өз мәдениятымызға сүйенген бир пайытларды да зардуштийлик, буддизм сыяклы динлерге де итибар қойған, ал сон ислам дининен руўхый уллы күшке ийе пайытларымызда Европаны да көрген азиялылар екенбиз, жаңа бирлигимиздин тийкарларын белгилеуде улыўма инсаният ушын мухаддес төреплерин де дыққаттан шетте қалдырмайық. Мейли «Таўрат», мейли «Забур», мейли «Инжил», мейли «Куран» болсын, олар бир-бирин толықтырады, байытады. Түркстан топырағында жасаўшы барлық халықларды әне усы сыпатлар бирлестиреди. Егер биз усы бағдарда қолға қол берисип жасасак, Түркстан бәрше халықлар ушын тендей улыўма Уатан болады. Сонда биз жаңа дүньяға өрнек бола алатуғын Уатанды дүзиўге күш-қуатқа ийе боламыз.

Бизиң бүгинги әуладларымыз, өтип баратырған мын жыллықта жүз берген ажыралысуўларды жаңа мын жыллықта қайтадан бирлестириўге бел байлап атырғаны менен бахытлы. Бул нийетлер иске асса, келешектеги уллы дәуирдин үлкен иси болып табылады.

*(«Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетасының
1995-жыл, 16-июнь санынан).*

*Бас редактордың жаңа мың жыллық жөниндеги
соруына жууап сыпатында жазылды*

ХАЛҚЫНДЫ СҮЙ, ТҮРКСТАНДЫ СҮЙ

— Төлепберген аға, билесиз, Түркстан халықлары азатлықка ерискеннен сон, олар арасындағы әйемнен киятырған туўысқанылық байланыслары қайта тикленди. Ата-бабаларымыздамы әрманы — Түркстан бирлиги деген бас мәселе бүгинги әуладлар қалбшиде жаңадан бой көрсете баслады. «Түркстан — улыўма үйимиз» деп аталған ассамблеяны бул үлкеде жасаўшы халықлар бир аўыздан қоллап-қуўатламақта. Сиз — Түркстанның елин шың сүйген бир перзентти сыпатында халықларымыздамы улыўма тарийхы, төғдири хәм келешегу тууралы әйне усы күшлерни қандай қияллар менен жасамақтасыз?

— Биз, Түркстан халықлары, баслы фундаментимиз — миллий қадириятларымыз, миллий мәмлестимиз тийкарларын таный басладық. Лекин, көп жыллар бойы бул фундамент үстинде бийтанис,

аманат дийуал тиксәтилды. Анығын айтыу керек, ол бир карағанда, көз тартар еди. Биз оның көрки, саулатына бийхуш болып жүре бериппиз де, бул дийуал саясында калып кеткен бекем фундамент тууралы ойлап та көрмөппиз. Бүтинлиги көзлеримиз ашылды, дийуал кулады, енди тийкарғы фундамент қалды. Түркстан халықларының тәғдири хәм тарийхы әсирлер бойы ортақ дийуал тийкарында рауажланып келгени бүгин айрықша айдынласып бармақта. «Ат айланып қазығын табады» деген хикметли сөзди билемиз. Данышпанлардың «хәмме нәрсе ақыры-ақыбетинде тийкарғы хаслына қайтады» деген даналығы да бар. Мине, Түркстан халықлары да өз тийкарына — бир тил, бир дин, улыұма базарына қайтыуға бет бурды.

Биз бир шанарақ ағзаларымыз. Хақыйкатында, бул шанарақ — Ұатанымыз тәғдирина хәммемиз бирдей жууапкермиз. Аға-инилик — тууысқанлық, ауызбиршилик пенен гөззал. Тууысқанлық, ауызбиршилик болса, дәстурханымыз нанға толып, қут-берекетимиз артады. Тарийхтан аға-инилердің тажы-тахт, хәмел, мүлк таласыулары, көбинесе, ауыр жағдайларға себеп болғанлығы мәлим. Лекин, түркстанлық бабаларымыз хәмийше жақсылық, мийирманлық пенен данқ таратып келген. Түркстан әйемнен дуньялық илим-пән, мәденияттың орайы болған. Усы жерде «Маликаи данышпан» атлы халық кітабынан оқыған бир рәуият есима түсти: Рим маликасы әлемдеги данышпанларды алдына шақырып алыпты да, «Мен сизлерге мың сорау беремен, кимде-ким усыған қысқа, анық жууап берсе, оған тахтымды инам етемен» депти. Хәмме данышпанлар хайран. Сауалларға жууап беріу де аңсат емес қусайды. Нәубет түркстанлық данышпанға жетипти. Ол мың сорауға: «Тириликте адамға адам керек!» деген жалғыз ғана жууап қайтарады. Сонда Маликаның кеули толып оған өз тахтын берген екен.

Түркстанлықлардың даналықларын улығлаушы бундай рәуиятлар, тарийхий мағлұматлар, ауыз еки хәм жазба дереклер оғыры көп. Бул нелерден дәрек береди? Бизин ұллы тарийх жаратқан халық екенлигимизден. Бул тарийх улыұма Түркстандики. Усы тарийхқа мүнәсип болуу бәримизден улыұма бирликти талап етеди. «Түркстан—улыұма үйимиз» демектиң бас мақсети өне усы хақыйқатты терең аңлау сезиминен тууылған.

Усы әтирап халықларының бирлесіу жағдайында улыұма мақсетлерди гөзлеп өткерилетуғын мәдени-билимлендириу усыллары айрықша орын тутады. Мәселен, мен: «мектептеримиз ушын улыұма Түркстан тарийхы, әдебияты хәм географиясы бойынша сабақлық-қолланбалар жаратыу зәрүр», деген болар едим. Және де, Түркстанның бәршемизге ортақ жалауы хаққында да ойлап көрген мақул болады дер едим.

Тәрбияда, оқыу-илимде Түркстан бәрқулла итибарымызда турууы тийис. Ұатанды сүйиушилик ендиги жағында: «Халқынды сүй, Түркстанды сүй» деген шақырықларға тийкарланыуы керек. Уллы келешегимизди ойлаған инсан тек ана журтын ғана сүйип қоймай, пүткил инсаниятқа межир-мухаббет рууы менен нәпес алыуы дәркар. Мен хәммениң кәлбинде «Мениң жолым — халқымның жолы, халқымның жолы—инсаният жолы» деген даналық турууын кәлеймен.

Биз — мусылман перзентлеримиз. Межир-ақыбет, сабыр-қанаат, бауыры кеңлик әзелден қанымызға сиңип кеткен. Бул ҳаққында гәп етер екенмен, пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламаннан рәуият болып қалған бир хәдис ядыма түсти. Сахабалары бир жола Пайғамберимиз де хәуес етип былай депти:

— «Расулаллах, Сиз жүдә бахытлысыз, қыямет күни Аллатааланың алдында отырарсыз...»

Сонда Алланың расулы әстен бас шайқап, былай деген екен:

— «Жок, Қыямет күнинде Алланың алдында менен бурын Ийса пайғамбер отырған болады!» деген екен.

Не деген уллы данышпанлық хәм кишипейиллик пенен айтылған жууап!

Расултулақтың бул кишипейил пазыйлети хәммеге ибрат болыуы тийис.

— Төлөпберген аға, Сиз Арал төғдири ҳаққында бурынғы СССР заманында да жазған, шығып сөйлеген едиңиз. Бирак, СССР ҳүкметни ол заманларда өз жанын сақлап қалыуы менен әўере еди. Енди, елимиз ғәрәсизликке ерискеннен кейин, әсирқимиздин бул үлкең машқаласын шешуу жоллары табылды ма?

— Арал хәсиретлерин сағластыруу, мениңше, бир қанша мәселелерге байланыслы. Тийкарғы мәселе ҳаққында жоқарыда айтып өттик. Бул — Түркстан бирлиги яғный айналамыздағы күш хәм имканиятларды жыя билиу. Және бир айрықша усыл — дүнья жәмийетшилиги дыққатын усы жағдайға аударуу. Бул ҳаққында да бираз ислер иленди. Бизин мәмлекетимиздин Президенти Бирлескен Миллетлер Шөлкеминиң минберинен хәм басқа да халық аралық өнжуман хәм ушырасыуларда бул жағдайлар ҳаққында мәселени жанкүйерлик пенен ортаға тасламақта. Нәкис қаласында БМШ басшылығында Арал тенизи әтирапындағы жағдайларға байланыслы халық аралық өнжуман болғанынан да хабарыңыз бар. Қулласы, елимиз ғәрәсизликке ерискеннен кейин бул қайғылы аўхалды сағластыруу ҳаққында әмелий иске өтилгениниң гүуасы болып отырмыз.

Бурынғы советлик дәуирде әмелий ислер дерлик исленбеген болса да, Арал апаты хаккында көп гәп болды, көп жазылды. Бул тема базы шайыр хәм жазыушылар ушын да тартысып ылак шабатуғын майданға айланған жыллар болды: косықлар жазылды, намалар шығарылды. Лекин, дурысын айтсак, бул да шеп болған жок, хәр калай тәбият пенен ойнаудың ақыбети кәтерли скенлигин жете сезиндик...

Енди болса «Арал бул жағдайға түспес еди ғой, неге бундай болды» деген сорау ой-кыялымыздан шыкпайды?

Хәммеси Тәңритаалаға аян. Турмысымызда жүз берген наколай-лықлар биреулерди айыплау менен дүзелгенде еди, дүньядағы бар машкалалар ислери әлпе қашан дүзелип кеткен болар еди... Бизин халқымызда «Атамнан қалған мийрас» деген түсиник бар. Биз буған туура мәнисинде түсинемиз. Мийрастан қалғендизше пайдаланыуымыз мүмкин деп ойлаймыз. Бирак, мийрас қәдирлениуи, кейинги әуладларымызға да пүп-пүтин қалдырылыуы керек ғой. Соның ушын мен бүгин хәр қандай мүлкке, байлыққа «бабамнан алынған қарыз, аманат» деп қараудың уақты жетти, деген пикирдемен. Инсан өне сонда өз перзентине пүтин қалпинде тапсырыуы шәрт болған нәрсени талан-тараж етиуден тыйылар еди.

— Бурынғы СССР дәуиринде Сибирь дәрьяларын Орта Азияға бурыу мәселесин көп тартысларға себеп болған еди. Бул мәселе, Сизикше, хакыйқаттықта әмелге асырса болатуғын ис пе еди?

— Өзиниз билесиз, бүгин дүньяда буннан да машкалалы қыйын ислер әмелге асырылмақта. Егер де бурынғы СССР хукимети Сибирь дәрьяларын Орта Азияға ағызыу мәселесин менен анықтап шуғылланғанда, шубхасыз иске асырған болар еди. Бирак бул мәселеге дыққат пенен қаралған емес. Бул нәрсе халықты уақытша шалғытыу, СССРдың қүдиретин билдирип қойыу ушын ойлап табылған еди. Қалаберсе, бул мәселениң басқа нәзик тәреплери бар екенлиги де бүгин аян болмақта: яғный Орта Азияға суу әкелиудин басқа еллерге байланысмы болып қалыуы, болажақ экологиялық ақыбетлер хәм тағы басқалар. Бул гәп СССР турмысында күнделикли дәстүрге айланған уллы, лекин, елс қам режелер дүзип көрилиу (оларды иске асырыу-асырмау шәрт емес еди) хәмме тарауда ақылды емес, күш-қүдиретти көрсетип қойыудың бир көриниси еди, болғаны.

— Ғәрезсиз Өзбекстанда барлық миллетлер хәм миллет уәкиллерин азат хәм бахытлы турмыс кеширмекте. Сизинше, иурлы келешекке үмид артыу қарақалпақ халқы тәғдирине қандай мазмуи барышлады?

— Хабарыңыз болса керек, мениң дерлик, тийқарғы шығармаларымда қарақалпақ халқының миллет сыпатында қалиплесиюу жоллары

оның түркий тиллес туұысқанлары менен бирликке талпынып, өзлігін анлауға умтылуы тарихы сүүретленеди. Арал хәсирети мысалында биз хәммеден де көбирек жәбир тарттык. Сол себептен де Ұатанымыздың ғәрәзсизлик алғаны ушын хәммеден де бетер кууандық. Ғәрәзсизликке ерисиу аркалы карақалпақ халқы тилин, динин, миллий үрп-әдетлерин еркин рауажландырыу, миллий мектептерде, билим альғуды жолға салыу, өз шараятына сай экономикасын көтериу имканиятына ийе болды. Бизин халқымыз СССР дәуиринде қуры атына сай Автономиялы республика саналды, ал хәқыйкатында, өпиуайы область катарында еди. Карақалпақ халқы енди ғана хәқыйкый рауажланыу жолына түскен сыякы.

— Коммунистлик бийлик ҳүкимдарлығы тамам болғаннан кейин, хәмме тарауда, атап айтсақ, әдебиятта да жаңаша қарау басланды. Сиз бурынғы совет заманында жаратқан шығармаларыңызды бүтіннен көз қарасынан қалай бахалаған болар едіңиз?

— Мен усы ўақытта шекем жазған тарихый шығармаларымның хеш қайсысына да өкинбеймен. Әлбетте, жыллар өтиуи менен айырым шығармалардың кемшилликлери анық көзге тасланыуы сөзсиз. Бул тәбийий хал. Ұақыт пенен бирге инсанның ишки кеширмелери, ақыл-ойы да өсип, өзгерип барады. Тууры, бурынғы гүрлеген СССР ғалымдары әдебиятында коммунистлик бийлик ҳүкими тамамланыуы менен жүдә көп шығармалардың өмири де түүесилди. Лекин, бул СССР дәуиринде әдебият жаратылмады деген сөз емес. Бурынғы Совет дәуиринде совет әдебияты жаратылды. Және бир гөп, коммунистлик бийликтин советше, сталинше келбети көп таманнан инсаниялыққа жат екені мәлим. Бирақ, бул дәуирлерде де инсаният қадир-қымбаты биротала жоқ болып кетпеди. Инсанның жақсы тәреплери әдебиятта, искусствомызда терен из қалдыра алды. Соның ушын да, совет дәуириндеги әдебиятты шетинен бийкарлай бериу-әм инсантан емес. Көз алдыңызға келтириңиз, класслык, коммунистлик идея үстидиги себепли узақ жыллар миллий әдебиятымыз анық үйренилмеді. Енди усы кәтени басқаша усылда тағы да тәкирарлау шөрт пе?

Қыялымда биз кешегі күнимизди еле тереннен талқылай алмай атырмыз. Бул мәселеде бираз хәйбәрекеллешылық-әм сезилемкте. Кимдур кеуилине жақын жазыушы яки шайырды ақламақшы болса, оны кешегі гүресшен, кешегі жәбиркеш етип көрсетпекши болады. Инсан та керек, ақыры. Хәқыйкатында, шынлық басқаша емес пе еди?

Мен азы-кем творчествомда халқымның тарихы, рухы хәм турмыс-тәризин сүүретледим. Карақалпақ халқын дунья танысын,

билсин деген нийетте шығармаларымның атын да миллетимнің аты менен аталды. «Қарақатпақ қызы», «Қарақалпақ дәстаны», «Қарақалпақнама»... шығармаларым усы нийетте дүньяға келди. Егер де усы шығармаларымды хәзирги шараятта қайта жазыу зәрүрлиги тууылса, мен оларды және усы ат, усы уақыялар бойынша жазған болар едим.

— Хәзирги уақытта қандай жұмыслар үстінде ислеп атырсыз? Жаңа шығарма жазып атырған болсаңыз керек?

— Жаңа бир шығармамды питкердим. Ол «Қалбимнің камусы» деп аталды. Жақсы билесиз, кейинги жыллары турмысымыз жаңа уақыялар менен байыды. Мен пайғамберимиз Мухаммед алайхиссаламның хәдислери хәм де Шығыс даналарының ең дүрдана хикметлерин оқып, қатты тәсирлендим. Олардың тийкарында жазылған ең кишкене уақыяда да үлкен-үлкен романларға татығандай мәни жасырынған. «Қалбимнің камусы» шығармасы да бабаларымыздың даналық гәзийнесине бир хәуес, қызығыу нәтийжесинде жазылған китап.

Бурын айтқанымдай, биз енди хакыйкый фундаментимизге қайта көтерилдик. Тәһритаала кууатласа, бул фундаментке мүнәсиһ дийуал да тиклеймиз, сарай да бинят етемиз.

*(«Тафаккур» журналының
1995-жыл №3/4 санынан).*

*Сораулар журналист Муртаза
Қаршибай тәрепинен берилген.*

ХАЛЫҚТЫ ҚОРҒАУ – ҚӘСИЙЕТЛИ ПАРЫЗ

— Төке, алды менен Сыр елиге келген қәдемиңиз қутлы болсын. Кеулиңиз күтә көтерияки екев, хәр тәреплеме жеткиликли хәм мазмуклы тәсирленген боларсыз?

— Айтқаныңыз келсин, иним. Енди қонаққа қойылатуғын дәстүрли сауалына оралайын. Биз сизге қонақ емес, бир-биринен еле еншиси алынбаған, аталас елмиз. Хәр күни басымыз қосылса бирге қууанысып, мунымызға бирге реюкиген ағайинлермиз ғой. Бул ауылдың мен билмейтуғын купиясы, ой-шуқыры жоқ. Себеби, мениң өзим Сыр менен Әмиўдин арасын жол етип жүрген адамман. Мәселе онда да емес, жолға шыққаннан соң оның тәсирлери де, адамды шаршататуғын машкалалары да болады. Олай болмағанның өзи қызык та емес ғой. Ауа, гәп оның шыжығында емес, айта жүретуғын умытылмас қызығында ғой. Биз Сыр бойын аралауды ең алды менен еки елдин де етегин жасқа, көкирегин мунға толтырып, ах урғызып

атырған апатка айланып атырған Аралдан басладык. Эжелдин өринде отырғанлар камыкпай, кабыргасы кайыспай эжайып турмыс кеширип атыр. Ауылды өзлеринин перзенти, билимли Бийгалий Кайыпов деген азамат баскарады скен. Онын парасатлы, билимли хәрекетлери маған унады. Аралдын апатынан соншама жетпесинликке карамастан өнер кәсиби, кол өнершилери хәреketи рауажлана баслаган. Темир жоллары, дуз таярлаушылардын талаплары да онын келип атырғанга усайды. Халык билимлендириуи тарауындагы унамлы ислери де кеуилге қонымлы, халыктын өзи бар қыйыншылықларын төрезиге тартып, барлығына көнип, ийкемлесе баслагандай сезиледи. Дийханшылык әдеуир рауажланган. Сор-кебир жердин өзин гүллендирип атырған тәжирийбелер буған мысал болады. Мал шаруашылығы тарауынын аяқ алысы да жаман емес. Бул көринислердин барлығы да елдин заманга сай аяқ басыуға қомланганының белгиси-ау деймен, иним.

Рас, тәбият та, хауа да өзгере баслаган. Этирапты ақ-сор топырак қаплап басыуда. Аспаннан дуз жауып тур. Адамлардын рени де әжептәуир көринеди. Кенарына сыймай шалқып жатқан теңиз де келмесе кеткендей. Бизлердеги көринислер де дәл усындай-ау. Бирак менин бир таңданатуғыным — этирапымызды қоршаған бул сумтықлардан түңилип атырған ел-халық жоқ. Журттын бәринин жүзинен, иси менен сөзинен өршеленген оптимизмди аңладым. Ертенги күнге деген исенимди, базар қатнасықлары қыйыншылықларын жеңдириуге жумсап атырған ғажырлы-ғайратлы жалын хәм жигерди аңладым. Быйыл қурғақшылық болып тур. Бундай да алды менен дийханшылықты хәр төреплеме пухта шөлкестирмесе болмайды. Биз жерди атамыздан қалған мура деп карамауымыз керек. Бизлерде «Жер — суу, бабаларымыздан қалған қарыз» деген қағйда бар. Усы жерде салыны көп егетуғын Жалағаш районынын, соннан кейин өзлерине бар керегин өзлери өндирип атырған «Ақжарма» (Теренөзек районы) ауылларындагы жигерли хәрекетлер бизлерди риза етти. Мийнетлери жемисли болып, оларға алланың нуры жаусын! Ата-бабаларынан алған қарзын еселеп қайтаратуғын болсын!

— Төке, Сизди Арал апатшылығы хаққында жан дүньяңыз бенен әлемге жар салып жүрген ғайраткер екенниңизди жақсы билемиз. Енди усылар жөниндеги ойылызды азырақ айтып берсеңиз?

— Орынлы сорау бердин, иним. Бул ең алды менен ХХ әсирдин қазақ, өзбек пенен карақалпақ халықларына, соннан кейин гүллән Орайлық Азияға әкелген кесапатының көриниси, ақырзаманы десе де болады. Буны қудайдың ғарғысы шығар деп те ойлайман. Себеби,

өткен Ұақытлардағы бұйрықшыл тоталитарлық заманда орайдың күтә кең өңешин толтырамыз деп, арзан абырай ушын жанталасыўдың ақыбетинде ата-бабаларымыздың өз әўладларына қарызға берген Жер, Суўының тәғдирин тәрк еттик. Жерди жаралап, суўды елсиз далаға ағыздық. Ең ақыр-соңында, мине, соның ғарғысына ушырап, көз алдымызда алақанымыздағы Аралдан айырылдык.

Мен Арал жөнинде талай-талай мақалалар жаздым. Талай минберлерден сөйлеп, бар даўысым менен шет елдерде де айтып жүриппен. Соңғы демим тамам болғанша айта беремен, айта беремен...

Себеби, Аралдан айырылыў, ең алды менен, халқы толығы менен қарақөзлерден туратуғын, сонлықтан да «Киши Қазақстан» деп аталып отырған Сыр елинен, Қарақалпақстаннан да айырылыў деген сөз. Соның ушын да, бул иске Қазақстан, Өзбекстан президентлери бирге бас қосып, бирлик пенен, келисим менен мәселеге ҳақ нийет пенен қарағаны дурыс. Сизлер айтып жүргендей, менде Сыр тәғдири — бул қазақ елинің де тәғдири деп айтар едим.

Мен Арал тәғдирин айтайын деп 1990-жылы Меккеге ҳажылыққа да барып қайттым. Меккеде болып Кабаға маңлайымды тийгизип турып: «Халқымның аманлығы ушын, оның көз жасын көрегөр» деп Тәңритаалаға жалбарынып тәжим еттим. «Бизин маңлайымызға усыншама зулматты жаза берме, биз және қайда көшемиз!» деп халықларымыздың мун-зарын да жеткизген болдым.

Бизин президентлеримиз бул мәселе жөнинде тез-тез ушырасып жүр. Быйыл жылдың басында Ташаўызда бирге бас қосты. Енди гүзде Нөкисте ушырасып Арал мәселесин тағы да додаламақшы. Алдымыздағы бул ушырасыў Бирлескен Миллетлер Шөлкеми дәрежесинде өтпекши. Енди, сол халық аралық абырайлы шөлкем басқа мәмлекетлерди бирлестирип, бир шарапатлы шара илажларын қабыл етеди-аў деп иссенемен. Бирақ бир нәрсени умытпаўымыз керек, басқа бир ел өз халқының аўзындағысын алып ҳеш кимге бермейтуғыны бәршеге аян. Мәселениң түйини мине усы жерде. Қысқасы, биз өзимизди өзимиз сақлаўымыз керек. Өзимиз бирлесип, өзимиз күш жәмлеп апатшылық пенен гүреслесек, басқалар еситкен Ұақытлары ғана қулақлары елендейтуғыны болмаса, басқа Ұақытта биреўдин жоғын биреў атқарып береді деп иссенийдин өзи қыйын. Және де қайталап айтаман: Өзимиздин Ана жеримизди, суўымызды, мисли өзимиздин геўдедеги жанымызды әжел оғынан қалай қорғайтуғын болсақ, тап солайынша қорғаўымыз тийис. Енди усы Қазақстан менен Өзбекстан бирге турып, әжелге арашашы болып ҳәрекет етпесе, изи ҳәсиретли мүшкилге айланатуғыны сөзсиз. Сол ушын бул

аймақтағы гейпара илажларға шек қойып, хәр қыйлы зыянлы сынап көриўлерге қалағалаў орнатқан дурыс. Булай болмаған жағдайда бунын өзи жығылғанларға қосымша жудырықларға айналатуғыны айқын.

— Енди дәстүрли сораў. Сиз қазақлардың да сүйикли жазыўшысысыз. Бизни оқыўшыларымыз Сизни алдағы доретиўшилиқ ивйетлеринизди билгиси келетуғын шығар?

— Бизни халқымыздың дәуиримиздиң тарийхы хәр түрли көркем әдебиятларда сүүретленип жүр. Бирақ соның бәрине онша қанаатланып жүргеним жоқ. Себеби, XIX әсирден, мысалы қазақлар Абайды, бир неше ақын-жыраўларды ғана биледи. Өзбеклер Науайыны және хәр әсирден еки-үш алымды ғана биледи. Қарақалпақ әдебияты Бердақты... биледи. Қарап отырсам биз, жазыўшылар, кара-пуқараларға «сен санасы төмен топассан» деп урысыўға келгенде шебер скенбиз. Сөйтип, отырып өзимиздиң топас болып қалғанымызды сезбеппиз. Қазақстандағы қәлемкеш кәсиплеслерим мени кеширер, бәримиз «сен әжайыпсан» деп мақтағанға, бир жерге барып қосық оқығанда қол шапалақлағанға да мәс болып жүре бериппиз. Халқымыздың, тарийхының қыр-сырын терең ашып, көркем әдебиятка айландырыўға ат үсти қараппыз. Бул аўхал мениң жанымды қыйнайтуғыны соншелли, майда-шүйде ойланыўларды да тыйдым. Сөйтип «Мениң жан-айқайым» (қарақалпақшасы «Мениң қәлбимниң камусы», орысшасы «Энциклопедия моей души») деген бир неше белимлерден ибарат роман-эссе жаздым. Бунда ўақыя тарийх шынлығының дәл өзин ашыўшы диалоглар тийқарында әнгимелер жүргизиў арқалы раўажланады. Хәқыйқатында, жанрлық жағынан «хәр түрли бас қосыўлар менен мәжилислерден репортаж» десе де болады. Хәзирги ўақытлары усындай бас қосыўларда да, көшелерде де диңкәнди қуртатуғындай гүбир-сыбырлар көп. Бирақ олардың хеш пайдасы жоқ. Мен, мине усы «кеселлик» жағдайларды да қәлемге алыўға тырыстым. Бундағы идея — адам болғаннан кейин түбинде өлстуғыныңыз хәқыйқат. Әттең, мисли хеш қашан өлмейтуғын сскилли барлық орынларда таласлы ислерге тынбай араласамыз. Әне усындай хәқыйқат ушын әуел өзимизди айыптап, тек дурыслыққа арқа сүйсеп жасаўымыз тийис. Әмир талабы, әне усылай:

— Рахмет, Төке! Илайым дөвсаўлық болсын, доретиўшилиқ ислеринизде сизге сәтләклик тилеймен!...

*«Егемен Қазақстан» газетасының
1995-жыл, 16-июнь санынан.
Сораўлар Қазақ журналисти Өтеген
Жаббархан тәрепинен берилген.*

«МӘНИСИНЕ ЖЕТКЕНЛЕР ЖЕРГЕ ҚОЯР БӨРКИНИ...»

—Төлепберген аға, 21-ноябрьде Ташкентте «Түркстан халықларының мәдениет форумы» ашылды. Бул халық аралық әңжуманда «Түркстан — улыўма үйимиз» жәмийетлик хәрәкәттин шөлкәмлестириўи ҳаққындағы мәсәлә дыққат орайында турады. Күндәликли баспасөздән шығып сойлеўиңизден бизлерге аян, бул бойынша тағы еслер айтасыз?

—Әўели айтарым «Түркстан — улыўма үйимиз» атлы сүрән көтерилип ортаға тасланыўы бәрше түркийтиллеслер ушын тек ғана қуғаншылы емес, айрықша мақтаньшқа ылайық баслама!

Ең баслы мәсәлә «Түркстан — улыўма үйимиз» мәсселесиниң кеңнен раўажланыўы ушын беккем тийкар салынды. Туқым өнимдарлы жерге түссе ғана күтилгендей зүрәәт береди. Усы қутлы мәсәлә ушын таярлық басланып, кейин өмелий хәрәкәтлерге кирисилгени адамды оғада қуғандырады. Ойлаўымша, Түркстан халықларының мәдениет форумы ишәндік руўхында өтеди хәм өз алдына қойған ўазыйпаларын сөзсиз орынлайды.

—Сизнише, форум алдында қандай ўазыйпалар турышты?

—Буны әңжуманның атамасы-ақ айтып турышты: «Түркстан — улыўма үйимиз». Оның жәмийетлик орайын шөлкәмлестириўи керек. Усы орай, усы мәсәлә Түркстан халықларының улыўма мәдениатында, тарийхында хызмет көрсетиўге негиз болыўы мүмкин. Хәр қандай миллий мәдениат дүңы мәдениатының ажыралмас бөлегин — жәхән мәдениаты миллий мәдениатлардан қуралады. Түркстан халықларының мәдениаты да Уллы Жипек жолы арқалы Шығыс хәм Батыс пенен беккем байланған: биз Қытай, Хиндстан, Византия, Россия, Иран мәдениатларынан нелерди алған болсақ, әйне пайытта олар да Түркстан мәдениатынан өзлеринше сондай қуғатлар алған, үлги алған. Усы «алды-берди» (тек үнемлеўи мәнисинде емес) жағдайы хәзир де бизди бирлестиристуғын өзек болып хызмет етиўи мүмкин. Демек, тарийхтағы бизлерди бирлестирген нәрселерге көбирек әҳмийет берилүимиз лазым.

—Гәп өз-өзинен тарийхқа барып тақалмақта. Түркстан тарийхы мәсселесинде ойларыңыз?

—«Маликаи данышпан» атлы өйдемги халық китабы бар. Мениң ойымша, оны көпшиклик оқыған болыўы тийис. Сол китапта жазылыўына карағанда, Рим патшасының гөззалықта тени-тайы жоқ қызы ержеткен соң, хәзирги түсиник пенен айтқанда, күйеўлерди «тест» сынағынан өткизгенинде түркстанлық жигит басым келеди хәм Рим салтанатының бар бийлиги оған тапсырылады... Бунын

менен не демекшимен? Акыр, биз жақынға дейин бир ат пенен түркстанлы деп келинген едик. Хәммемиз Түркстанлымыз. Солай екен, гөне тарийхымызда да көбирек Түркстан халықларын бирлестиретуғын күшлерден үйрениўге тийкарғы дыққат-итибарды каратыўымыз зәрүр. Дурыс, тек Түркстан тарийхында емес, улыўма дүнья тарийхында урыс-жәнжеллер көп болған. Бирак, бизин мақсетимиз арқаға қайтыў емес, бәлки келешекке — жигирма биринши әсирге бир жағадан бас шығарып, бир тән, бир жан болып барыў керек. Солай екен, Түркстанның улыўма тарийхын үйрениў барысында актив ис алып барылыўы лазым. Керек болса, Орайлық Азиядағы барлық республикаларда «Түркстан тарийхы» сабақлығы өтилсе де шеп болмайды. Түркстан зәмийнинде улыўма үй шөлкемлестириў керек екен, демек, тарийхтын азарлы жараларын хәзир геўлестирмей турайық. Әўел тарийхтан мехир-мәлхәм излейик, тарийхта мехир-мәлхәм жеткиликли. «Бас жарылса, бөрк астында» деген накыл бар. Бир жағадан бас шығарған халықлардың шубхасыз, мақсети де биреў болады.

— «Түркстан тарийхы» сабақлығы хакқындағы пикириңиз жүдә орынлы. Түркстан әдебияты хакқында қандай пикирдесиз?

— Мен илгериде де бул хакқында баспасөзде, шығып сөйлегенлеримде айтқан едим. Хәзир сол пикиримди тақирарлаўым мүмкин. Түркстан әдебияты илимин шөлкемлестириў лазым. Онда болажақ әдебиятшылар тек Түркстан шеңберинде емес, хәтте бәрше түркийтиллес дүнья шеңберинде де сабақ алады. Акыр, мың жыллар даўамында жаратылған әдебий мийрасымыз улыўма ғой. Демек, Кашғарий, Яссаўий, Фарабий, Ибн Синно, Жәмий, Нағайы, Физулий, Мақтумқулы, Абай, Бердақ мийраслары хәр қандай илимге толық тийкар болады. Аўызекки дәретпемиздин қахарманлық дөстанлары, мәсслен «Манас» эпосы хәзир де ушқыр қыялларымызды шарықлатады. Олардан қанша үйренсек те арзыйды. Хәтте түркстанлы атаклы жазыўшымыз Шыңғыс Айтматов 70-жылларда жазған «Ақ пароход» повестиндеги инсан хәм төбият мүнәсибетин жаратыўда «Манас» ка сүйенгенин дәлиллеген еди. Халық аўызекки творчествосы тәсир жасаса, жазба мийрасымыз шеберлик сырларын үйрениўимиз ушын мектеп болады. «Түркстан әдебияты» да оқытылса нур үстине нур болар еди.

— Ортада тил мәселеси бар ғой?

— Дурыс, тил мәселеси бар. Лекин, Хожа Ахмет Яссаўий қайсы тилде жазған? Акыры оның хикметлерин барлық түркийтиллес халықлар түп нускадан арқайын оқыйды, арқайын түсинеди. Минне, бир төртлиги.

*«Хошламайды алымлар, бизиң айтқан түркийди,
Орифлерден еситсең, ашар көңил мүлкини,
Турмыс, өмир мәниси, түркий болса мууапық,
Мәнисине жеткенлер, жерге қояр бөркини».*

Бурынғы СССР салтанаты ҳүким сүрген дәўирде түркийтиллеслер ортасындағы парық әдейи күшейттирилди. Сонын ушын енди түркий тиллерди жақынластырыу туўрасында да қатты бас қатыруу лазым. Ең кеминде отыз-қырық жылға мәлшерленген «тил ҳақында дәстүр» ислеп шығылып, басқышпа-басқыш турмысқа асырылса жақсы болар еди.

Менинше, бул исти кеңирек қамтуу керек. Себеби, түркийтиллес халықлар тек Түркстан территориясында ғана жасамайды. Түркстан бәрше түркийтиллес халықлар ушын әййемнен-ақ ата журт болған. Және өзлигине қайтпақта. Буннан кейин де ата журт болып қалады. 1992-жылғы мағлұматларға карағанда, ҳазир пүткил дүнья бойынша түркийтиллес халықлар жасайтуғын орындарда жәми үш жүз миллион әтирапында адамлар жасайды. Жер майданы 14-15 миллион квадрат-километрди курайды скен.

Әлбетте, Түркстан өзинен тысқарыдағы түркийтиллеслер ушын үлги болыуы лазым.

—Төлепбергев аға, өз-өзинен мынадай саўал туўылады. Хош, не ушын «Түркстан — улыўма үйимиз» — деген мәселе көтериледи?

—Дүнья жүзинде «Салқын урыс дәўири тамам болды». «Европа — улыўма үйимиз» деген мәселе буннан отыз жыл илгери көтерилген еди. Ҳазир Европанын оннан артық мәмлекети мине усы «үй» астында дерлик бирлести, бажыханалар, шегара тосықтары әсте-ақырын сапластырылып атыр. Европа мәмлекетлери «Улыўма үй»де биринши гезекте ишқи базарларын, миллий қадирятларын Европададан тысқары мәмлекетлердин қысымынан қорғау ушын, қала берсе мащқалаларды биргеликте шешуу нийетинде бирлеспекте. Себеби, экология апатшылығы киби дүньялық мәселелерди бир-еки мәмлекет өзлигинен қал ете алмайды...

Соған усап ҳазир Түркстанның улыўма бирлесуи дәслепки нәтижелерди берди деўим мүмкин. Мысал келтиремен. Мен СССР халық депутаты едим. Қурылтайлардың биринде Арал мәселеси ҳақында БМШ қа мұражат стiu ҳақында усыныс киргиздим: бул усынысты рәсмий тастыйықлатуу ушын сергиздан бi лдым. Бирақ, бәри бир, рәсмий түрде соя усынысымды хеш қандай, күн тәртибине киргизбеди. Себеби, Арал апатшылығы орайды оншелли тәшүишлендирмес еди. Оларды көбирек бизиң пахтамыз қызықтырар еди.

Жақында «БМШ тын дүзилгенинин 50 жыллығына» бағышланған әнжуманда Өзбекстан ушын ажыратылған бес минутлық пурсатта бизин Президентимиз Арал апатшылығы хақында күйип-жанып сөйледі! Арал апатшылығы әпиуайы апат емес, хәтте дүнья шеңбериндеги апаттур, бул апатты салластырыуда БМШ айрықша итибар бериуи кереклиги айтылды. Көрдiniz бе, биз өз мәселелеримизди халық аралық шөлкемний минберинен батыл айтыуымыз ушын ғәрезисизлик каншелли қымбатлы болса, енди соған уксас мәселелеримизди бир жагадан бас шығарып хал қылыуымыз ушын улыўма үйге — бир ғана Түркстанға бирлеспегимиз турмыс талабы болып қалды.

—Төлепберген аға, мине Өзбекстан дүньядағы жүздеп артық мәмлекет пенен дипломатиялық қатнас орнатты. (Орайлық Азиядағы басқа республикалар да дүньядағы көп ғана мәмлекетлер менен усындай мүнәсибетлер орнатты). Сырт мәмлекетлерди жақынан таныу менен бирге халқымыздың дүньяны таныуи ортасында көлдөнеңлик сезилип атырған жоқ па? Айтажағым, халық дүньяны билиуде мәмлекет сиясатынан артта қалып атырған жоқ ва?

—Дурыс. Биз бурынғы СССР дәуиринде де сырт мәмлекетлерди азлы-көпли билер едик, таныр едик. Лекин, ол дәуирде биз, тийкарынан, СССР дың көзи менен, оның мәплери менен ол яки бул сырт мәмлекетке мүнәсибет билдирер едик. Енди сырт мәмлекетлерге Өзбекстан, Түркстан мәплери көз-қарасынан мүнәсибет билширмектеміз. Мениңше, «халықлар дослығы», яки «Сырт ел әдебиятлары» типиндеги бир журнал шөлкемлестирилиуи лазым. Сол журналда Өзбекстан хәм Түркстан республикалары дослық мүнәсибет орнатқан сырт мәмлекетлер туўралы халқымыз ушын керекли мағлыўматлар менен коса сол еллердин әдебиятларынан үзиндилер берип барылса, шеп болмас еди.

«Халқ сүзи» газетасының 1995-жыл, 21-ноябрь санынан. Сораўлар жазыушы Нобийжан Бахый төрепинен берилген.

ЖАҢА ЖЫЛДА ЖАҢА РОМАН МЕНЕН

—Төлепберген аға, жаңа жылды Сиз қандай пийетлер, қандай режелер менен күтип алдыңыз? Өмиримиздиң бүтшиги басқышы хақындағы жеке пикирлериниз бевен ортақлаσσαңыз?

—Биз өтиу дәуиринде жасап атырмыз. Соның ушын дөслепки ўақытлары оқыу имканиятлары болмаған көп шығармаларды оқыуы-

мызға, еркинлик дәуиринде республикамыз жокары шынларға жетиуинде зәрүр болатуғын жүдә көп нәрселерди үйрениуимизге туура келеди. Мен тарийхымызды теренирек үйренген сайын еле көп нәрселерди жүзеки билетуғынымызға исендим. Бүгинги күнде алымларымыз түп нускасында бизге жеткерип берип атырған хазирети Яссауий, Нажимаддин Кубро, Замахшарийлар ғана емес, бәлки Ибн Сино, Алийшер Науайыларды хәм Хорезмийди де жақсы билмейди екенбиз. Тарийхымыз жүдә бай. Ал, хазирги дүнья әдебиятына нәзер салатуғын болсақ, әйсемги Шығыс әдебиятының тәсиринде жүдә көп шығармалар жазылғанын көремиз. Өз дәуиринде Лев Толстой-дын, Шекспирди де көп нәрсени Шығыстан алады деп критикалаған. Хәттеки Гёте, Гейне, Виктор Гюго... сыяқлы уллы даналар Шығыс әдебиятынан көп үйренгенин, Шығыс сюжетлерине шығармалар курғанын жақсы билемиз. Олар Шығыс әдебиятын оқып үйренип, билим алып, мине усы билим менен Европаға үлги көрсетти. Енди усы билимлердин көпшилигин биз олар арқалы қайта үйренбектемиз. Бирақ, олар бул илимди қалай болса солай емес, өзлерине бейимлестирип, жаңаланған халында алған екен.

Соның ушын да, хазир бул хаккында әдәбий шығармалардан гөре илимий мақалалар көбирек жазылып атыр.

—Аға, сиз түркийтиллес әдәбиятта өзине тән орын тутқан үлкен жазыушылардансыз. Тек ғана түркийтиллес халықлар емес, әл дүнья еллери шығармаларыңызды оқып, усы елдин тарийхы, бүгинги мәдениәты хаккында жүдә көп мағлұматлар, тәсирлер алады. Усы күнлерде сиз қандай ойлар менен жасап атырсыз? Қандай шығармалар дәрәтну менен машкулсыз?

—Хазир адамлардың көпшилиги өтиу дәуири хаккында ашық түрде автобусларда, көшелерде, түрли жыйынларда хәр қыйлы пикирлер айтысатуғынының да гууасымыз. Өтиу дәуирине тән болған қыйыншылықларды кимлердур түсинип атыр, кимлердур түсинбей атыр. Бул хаккында расын айтыу керек. Мине усылардың тәсиринде «Қәлбимнин қамусы» деген шығарма жазып, онда өмиримиздин көп ғана майда-шүйдәлерине де игтибар берген болдым. Яғный, бизин бабаларымыз ким еди, бүгин қандай дәуир, ауқам неге тарқап кетти? Қайыпбергенов сиз кимсиз? Қарақалпақстан түркийтиллес халықлар арасында қандай үлке? Илим әуеле қандай болған, хазир өтиу дәуиринде қандай, келешекте қандай болады? Сонын менен бирге, түркийтиллес халықларға ортақ илим дегени неден ибарат? Түркийтиллес халықлар келешекте бириге ме? Олар биригетуғын болса,

тили бириге ме?, олар бир-бирин түсинетуғын дәрежеге жете ме? Бир-бирин түсиниу ушын не кылу керек?... Егер усы китапты шығарсам хакийкый мустақыллык дәуириниң жазыушысы сыпатында елге кылған хызметим болады.

—Теленберген аға, айтыуыңызша әжайып шығарма дәретип, онда хәзирги машқаланы көтерипсиз. Расында да, ким едик, ким болдык? деген сорау бүгинги күнде көпшиликтин ойында бар. Ойлайман, бул шығарма бул сорауларға жуап берипти. Хәзир хукуметимиз басшысының ғамхорлығының арқасында жас талантларға қолдау келгенше шараптар ажыратып бериу бойынша хәрәкетлер болып атыр. Бул қайырлы ислер қарақалпақстанлы талантлылар өмиринде қалай сәуделенип атыр?

—Өзинизге мәлим, Қарақалпақстанның территориясы кен. Өзбекстанның 37,8 пайызын қурайды. Сол ушын да, бул үлкедеги районлардың, қалалардың аралары күтә алыс. Оларға барып келиу де ансатқа түспейди. Мәселен, бир район менен екнши район аралығы Андижан, Ферғана, Наманган ўәлаятларының үшеўине барып шығыудан алыс... Әне сол себепли мен Қарақалпақстан жазыушыларына баслық болсам да, бәрше менен тең болыу мақсетинде, Қарақалпақстан Жазыушылар Аўкамының баслығы минип жүретуғын машинаны хукуметтин өзине бийпул қайта тапсырып, шоферлык штатты қыскартыу арқалы Жазыушылар аўкамына ағза болғанлардың пүткил Қарақалпақстанның кең территориясы бойлап жәмийетлик транспортларға бийпул минип, қалеген районына барыуына мүмкиншилик сорандым. Бизин Қарақалпақстан хукумети мени дурыс түсинип, күтә қайырлы ис қылды. Яғный, Қарақалпақстанда жасайтуғын Өзбекстан хәм Қарақалпақстан жазыулар аўкамының хәр бир ағзасы пүткил Қарақалпақстан бойлап бәрше тәрәплерге гүлән автобусларда, троллейбусларда бийпул жүретуғын хукумет қарары шығарылды... Усылайынша, хәзирги базар қатнасығына өтиу пайытында жазыушыларымыз транспортларға жол хақы төлеуден азат қылынды. Бул хәзирше биринши унамлы хәм керекли шарап.

*«Ўзбекистон адабиёти ва санъати»
газетасынан
1996-жыл, 1-январь санынан.
Сораулар Журналист Минажасдин
Мырза тәрәпинен берилген.*

АРАЛ ТЕҢИЗИНЕ ДЫҚҚАТ КЕРЕК

...Мен сизлерге, биринши көз караста, әдебиат мәселесинен кашык болған машкалалар хақсында айтқанды мақул көрдим. Себеби, суу менен байланыслы көп ғана бахытсыз жағдайлар; ауырманлықлар, жазыушылардың билдирген пикирлері хәм сөзлериниң жәрдемінде шешилгени, дүзетилетуғыны хәммеге мәлим. Бирақ бизде машкала шешилмей қалып киятыр. Бул жерде айтажағым: жүз мынлаған, миллионлаған заманласларымыздың өмири хәм тиришилиги, бизиң әуладларымыздың келешеги хақсында. Демек, бас ұазыйпа гәп Орта Азиядағы мелиорация машкаласы, соның ишинде, ең әхмийетлилерінен бири, бизиң жерлеримизди, Азияның ең үлкен шөлистанлықлары есапланған, Қызылқум менен Карақумның басып кетиуинен аман саклаушы тәбийий күш Арал теңизин курып кетиуден қутқарып қалыу машкаласы болып табылады.

Буннан бир неше күн бурын Нәкисте Арал машкалалары бойынша ҳүкиметлик комиссияның биринши мәжилиси болды. Онда кескин түрде пикир тартыслары, қызғын додалаулар болды, наразылық кейипте де пикирлер айтылды. Сонда Аралды қорғауға қарсылардың арамызда бар екенлигине көзим жетип ғана қалмастан, ал олардың табан тиреп турғанларына да көзим жетти. Сонлықтан да, бул жерде айырым фактлер менен өз пикирлеримди келтирип өтким келеди.

Аралдың ең жана тарийхы — тәбиятты бойсындыруушының қоршап турған орталыққа тәсириниң қайғылы нәтийжеси болып табылады. Билесиз бе, шерек әсир ишинде, бир әуладтын тусында, аквоториясы 6 миллион гектардан аслам хәм орташа теренлиги 69 метрге болған теңиздиң жер бетинен жоқ болып кетиуиндей жағдайды инсаният елеге дейин көрген бе? Менинше көрмеген! Хақыйкатында, бүгинги күни теңиздиң арымы дерлик қурғап қалды.

Әмиудәрья хәм Сырдәрья, мине, бир неше жыллар дауамында теңизге келип қуймай атыр. Ал географиялық хәм баска да карталарға қарасаң, бәри тап буннан 30 жыл бурынғыдай, өзгерместен қалмақта. Буннан, бәлким, қағазда дурыс болса, демек, ис жүзинде де дурыс болғаны, деген үйреншикли әдетти көриуимизге болатуғын шығар, Нелерге «ерискенимизди» көрсетиуге елеге дейин қорқамыз хәм уялып келмектеміз... Ал, Мойнақ хәм Аральск деп аталған теңиз портлары болса, әлле қашан бир неше километрге дейин қумлықларға айналып қалды.

Бул бүгинги турмыс шынлығы. Жағдай, атап айтқанда, усы жерде лүткил Әмиудәрья бассейнинде, инсанияттын хожалық жұмысының

унамсыз нәтижелери топланып калыуы менен тағы да тереңлеспекте, кыйынласпақта. Ишимлик сууда күтә көп муғдарда фестицитлер, төгинлердин қалдықлары, хәр кыйлы дузлар бар. Илимпазлардын мағлыұматлары бойынша, егер, тутас алғанда, елимизде төгиннин орташа нормасы гектарына 30 килограммды қураса, ал Орта Азияда ол 480-600 килограммға дейин, зәхәрли химикатлар тийислилиги бойынша 1-2 килограммды қураса, бизде 34,4 килограммға дейинги муғдарды қурайды.

Сонғы жыллар ишинде жүз мыңлаған гектар тоғайлар, дәрьянын қуярлығындағы камыслықлар куўрап қалды, хайуанатлардын, қуслардын, балықлардын көплеген түрлери жоқ болып кетпекте. Келешек күтә түнериңки болып көринеди, себеби экологиялық апатшылық дөнип киятыр.

Бүтинги күнниң өзинде-ақ бир нәрсе айқын болмақта: қыстаулы түрде мәмлекетлик илажлар әмәлге асырылмаса, регионнын үлкен бир бөлегиндеги халықтың жасауы мүмкин болмай қалады, хәзирдин өзинде де Арал бойларынан адамлар көшип кетпекте.

Әмиўдәрьянын қуярлығында болғанлар, әлбетте, көп санлы археологиялық естеликлерди қызығушылық пенен көзден өткергени айқын. Бизде хәтте тутас бир район Еликкала (50 қорған-кала) деп аталады. Оның аймағында 200 ден аслам археологиялық естеликлер бар. Тарийхшылар буннан бир неше өсирлер бурын Шыңғыс ханның жазалау илажлары тийқарында, Әмиўдәрья әйемги аңғары бойынша Каспийге қарай мажбүрий бурғызылған деп те тастыйықлайды. Усыған байланыслы сол гезде Арал тенизинин дәрежеси де кескин пөсейген, ықлым шараятлары хәм суу жағдайлары өзгерген. Халық өзлеринин үйлерин, қалаларды, кең-кен жерлерин, өзлери тууылып өскен уатанын таслап кетиуге мәжбүр болмақта.

Бирақ усындай қәуәтерли тарийх ескертиўлери де толық түсинилмей, итибарсыз қалды. Адамлардын бул «атланысларына» әйемги Арал узак уақыт шыдам берди. 1960-жылға дейин суудың дәрежеси, тийқарынан, турақлы жағдайда болды. Сол ушын Аралға бийпарықлықлар өз уақтында тоқтауы керек еди, бирақ жәмийетлик хужимлер күшейип жанадан жаңа есапсыз жерлер өзлестирилди.

Хожалық жүргизиўшилер хәммениң үнсиз жағдайында, хеш нәрсени билмегендей кейпийтта болыуын, дәбдебели рапортлар менен өзлериниң ислерин дауам ете берди, ал илимпазлар бир неше онлаған жыллар дауамында бул машқалаларды үйренип барды. Жабық есиқлер артында әнжұманларға, семинарларға, кеңеслерге жыйналды. Дурыс,

олар, өңірлерінде орденлер толып кеткен айырым хожалық басшылары да жыйналыстарға мирәт етті. Жарым-жарты усыныслар хәм толық емес қарарлар қабыл етилди. Тилекке қарсы, олар да орынланбай қалды. Ал айырым адамлар дыққатқа алынбаған ескертиулер қылса да, кәуестерли жағдайды жақынластырып атырғанын сезип те жүрди... Қыс болса, бурынғыларға қарағанда сууығырақ, ал жаз болса, ыссырақ бола баслалы. Базыбир алатышылықтың ақыбетлерин Арал бойларының хәм пүткәл Орта Азияның өсимлик хәм қайуанат дүньясы ушын, дүнья жүзилик ықлым шараяты ушын айтып болмайтуғын ақыбетлерге алып келетуғынлығы түсиникли болып турды. Әне, бул жағдайларды түсиниу ушын болған хәрбир кенес, шыпакерлердин өз-ара жыйналысын өлим халындағы науқасты қалай қутқарыу бойынша мәсләхәтине емес, ал, көбирек, өлим халындағы науқасты жерлеу қалай шөлкемлестериу бойынша комиссияның мәжлисине көбирек уқсап кететуғын еди. Гәп, тийкарынан, онша шауқым шығара берместен, елеспесиз түрде, хұждан алдында да онша қысына берместен, ойсыз хәрәкетлердин қайғылы қалдықтарын билдирместен, қумға көмп таслау хакқында болды.

Бүгинги күнде, ең баслы мәселелер тап Гамлеттин алдына қойылған сораудай болып тур. Адамлар өзиниң ата-бабаларының жеринде жасау мүмкиншилигине ийе ме, ямаса жасай алмай ма? Қалайынша усылай болды? Не ушын елимиз Конституциясының 57-статьясы халқымызды қорғай алмайды? Бул статьяда былай деп жазылған ғой: “СССР дың пукаралары, олардын... өмирине хәм ден саулығына қол қатыулардан судлық жол менен қорғау хуқықына ийе болады”.

Енди қимлер менен судласыу керек? Дәрья бойындағы ұәлаятлардың бурынғы басшылары менен бе? Олар болса, бүгинги күни, тийкарынан, паракорлар, хуқиметтин байлықтарын талан-тараж еткен жынаят жууапкершилигине тартылмақта. Ямаса ең бас мелиоратор хәм сууды бөлиштириуши болған СССР суу хожалығы министрлиги менен судласыу керек пе? Оның инталы хәм жигерли хамалдарлары бизиң қайғымызды жүрегине жақын қабыл еткен болып, хәттеки, «егер қаржы тапқандай болсақ, сууды душшыландырыушы кишигирим әсбаллар орнатып беремиз» деп, усыныс етті. Әттең, исленген гүллән әсбаллардың биринши топарын, яғный усындай әсбаллардың 150 данасын биз ушын ажыратыуға үәде берди. Олардың статистиканы жақсы билетуғыны көринип тур. Себеби, бизиң менен сизлердин күтә үлкән жер массивлерин өзлестериу ушын миллионлаған тонналарда көринген, ажыратқан миллиардларымыз адамға тәсир етпей

турмайды. Ең болмағанда, бұрыннан сыналған, оған сөз айтыу қиын болған пахта намысы, Ұатанымыздың салы ғәрезсизлиги хақында сөздер менен бүркеліп қорғалмақта. Қайсы бір жазыушының, жокарыда айтқанындай, бір ырғаққа салып айтып тұрған жәмийетлік қордан, дауысы, өзінше, қаттырақ шығыуы мүмкін? Қайсы жазыушы дауласқанда, булардан асып түсіуі мүмкін? Бизлердің бәріміз шөлістанлықлар арасындағы усы үлкен суу айдынының ең баслы ұазыйпасы — тәбийий қуяш нурын қабыл етиуіші болып хызмет ететугының умытып кеткендейміз. Тениздің қурыуына байланыслы бір неше әсирлер дауамында топланып қалған дузлар ашылып қалмақта. Илимпазлардың есаллауларына қарағанда, хәр жылы самал менен Арал теңизинің ултанларынан 75 миллион тонна дузлы шаң тозан көтериледи. Бул дузларды жайластыруу үшін, шама менен, ұзындығы 12 мың километр темир жол вагонлары талап етилер еди. Соңғы жыллар ишинде самал Қарақалпақстанның, Түркменстанның арқа райоңларының аймағы бойлап 1 миллиард тоннаға жақын шаң тозанды ушырды. Буны да темир жол вагонлары менен өлшесек, онда экватордың ұзындығынан 4,5 есе ұзындықтағы вагонлар талап етилер еди. Дузлы шаң тозанлар Кубла Арал бойының әжайып тәбийий орталығының бузылуын тезлетпекте.

Жақында «Коммунист» журналы былай деп жазды:

«Инсаният тарийхы, ойсыз хожалық жұмысының тәбиятта ізге қайтпайтуғын қаншелли дәрежеде қыйратыушы процесслерди пайда еткенлигинен сабак аларлықтай көплеген мысалларын биледи. Бүгінги күни бизлерге мәлим болған, қуурап қалған сахра регионы бир Ұақытлары зүрәәтли дийқаншылық зонасы болған. Бул жерде өзлеринин күнделикли нанын тапқан адамлар, олардың көп хәрекетлерин үйренилгенде, басшылары тәбийий нызамларға қарсы ис тутқан хәм бул үшін тәбият тәрәпинен қатаң жазаланған. Азия шөлістанлықлары хақында усылай деп айтыуға болады».

Бул цитатаны тәбияттты терен изертлеуіші ұллы орыс илимпазының «жерге ийелик етиу — бул тек хуқық ямаса артықмашылық емес, ал әуладлардың алдындағы суд жууапкершилиги қаўпин туудыратуғын ауыр мийнет болып табылады» деген дана сөзлери толықтырады.

Бизин көп әуладларымыз бүгінги күни тууылып дүньяға келмекте, хәм олар тап ертеқине жетпей-ақ дүньядан өтпекте. Өмирдин қууанышын көре алмай дүньядан өтип кеткен нәрестенин қайғылы көз жасларының бир тамшысын да, онын жасамаған өмирин хеш нәрсе менен ақлау мүмкин емес ғой!

Дөнип киятырған алатшылық — бул табиаттын көзсиз күши алдында тәслим болыу емес, ал инсанның жынаят дәрежесиндеги бийләрәуалығы хәм өзине болған хәдден тыс инсининин ақыбети болып табылады. Бүгинги күни Аралды куткарып калыу — бир жөнсил турмыс кешириу ушын шараятларды саклау. Әне, бул бүгинги дүзимнин абырайын саклау мәселеси, бул бизиң келешегимиздин мәселеси!

Мен бизиң жәмийетимиздин айрыкша әҳмиетли тәжрийбелерине хәм жазыушыларымыздын макалаларында айтылған Байкалдын, Ладоганың тазалығы ушын шын кеуилден гүрескен, экологияның мәденияты ушын Инсанның хәм Тәбиаттың үйлесикли тиришиликти етиуи ушын гүрескен пикирлери менен тәжирийбесине сүйенмен, оларды мысал етип келтиремен.

Съезд делегатлары, хүрметли жазыушылар! Азғана болса да ойлаңлар хәм Арал бойы халықларының төгдирлери не болажаклығын көз алдыңызға келтириндер: Шыжырған ыссы куяш астында тери синкип кетсе де көйлеклери дузлы шордан аппак болып кеткен атызлардын ортасында жан-жағына албырап турған дийқанларды көз алдыңызға келтиринизер!! Мине, бул көринислер бизиң хәзирги заман әдебиятымыздын хәм жазыушыларымыздын ең әҳмиетли темасы болып табылады... Қаракалпақстанға келиңлер, жазыңлар. Әдебият жанрларының бәрше түрлери ушын ҕақыялар көп...

Бизиң илимпазлар Аралды биресе тениз деп, биресе көл деп тастыйыклайды жақсы көреді. Ал, бизлер ушын, яғный Кубла Арал бойында жасап атырған халықлар ушын, Арал — бул тениз! Бул бизиң тенизимиз! Әмиүдәрәя бизиң дәрәямыз! Бизин фольклорымыздын басым бөлеси, көп сандағы әпсаналар, рәуиятлар, ертеклер, нақыл-макаллар, жумбақлар Арал тенизи менен, Әмиүдәрәя хәм Сырдәрәя менен байланыссы. Ендиги жағында бул нәрселер келешек әуладларымызға түсиникли болар ма екен я жоқ па? Бүгинлиги съезд делегатларының яғный бәршемиздин алдымызда ең ауыр мәселе усылайынша қойылып турыпты. Усыларға дыққат бәлинсе халқымыз жазыушылардын шын мәнисинде халықтың тили екенине исенер сии!...

*«Литературная газета» 1987-жыл 6-май,
Бурыңғы СССР жазыушыларының 1987-
жылғы апрелде өткерилген съезди прези-
диумының сорауы бойынша минберден
Т. Қайлбергенов айтқан пикирлерден.*

ТҮРКСТАН — УЛЫҰМА ҮЙИМИЗ

Күдиретимиз руўхы бирликте, руўхый жәмлескенликте

— Әйһемги Түркстан аймағында жасап атырған халықлардың жаңа жағдайдағы бирлиги, сезимлери — Ұтанласларымыздың руўхына терең синип бармақта. Бүгинлиги қойылып атырған әмелий кәдемлеримиз — бул сезимлердин кәдир-қымбатын арттырмақта, оған күдиретли руўх бағышламақта. Өзбекстан хәм Қарақалпақстан халық жазыушысы, Орайлық Азия халықлары мәдениәты Ассамблеясының халық аралық жәмәәтшилик хәрәкетлерин раўажландыруў қоры басқармасының баслығы Төләпберген Қайпбергенов, мине, усы туўысқандықтың терең тамырлары хәм келешегі дәуында былай пикир жүргизеди:

— Алтайдан Ақ теңизге шекем, Якутиядан Измирге шекемги болған аймақларда саны 300 миллионнан аслам түркийтиллес халықлар жасайды. Тоқсаныншы жыллардың басында жүзеге келген жаңа тарийхый жағдайлар нәтижесинде бул халықлар бир-бирлерин дурысырақ есита баслады. Бирақ олар, менинше, елге бир-бирлерин дурысырақ таппай атыр. Президентимиз Кәримов тәрәпнен алға қойылған «Түркстан — улыўма үйимиз» руўхы, мине, усы процесслерде арғы ата-бабалары бир болған түркий тиллес халықлардың руўхый жаһтан қайта бирлесиўлерине қутлы тийқар болды. Орайлық Азияның барлық халықлары қызғын мақуллаған хәм оннан сыртта жасап атырған басқа да түркий халықларды да шексиз қуўандырған бул руўх иншаала жаңа ХХІ әсирде күдиретли руўхый күшке айналады. Мен, өзимше, жаңа әсирдин басында тек те Түркстан халықлары ғана емес, оннан сырттағы қәўимлеримиз де, Ұтанласларымыз да бири-бирин жақыннан таныса, табысса, биз тағы да күшли болар едик, деп өрман етемен.

Жақында Өзбекстан Қураллы Күшлеринин шөлкемлескенлигинин бес жыллығы белгиленди. Мен усы күнлери узақ тарийхтан қиятырған бәршеге үлги бир сабақты қайта-қайта еске түсиремен. Хәр қандай заманда да тыныш хәм татыу жасау үшін күшли болуу керек екен. Урыслар қарама-қарсылықлар, қан төгиулер сыяқлы хәр қыйлы ыдыраушылықты бастан кеширген ХХ әсир буны айқын дәлиледи. Ким күшли болса, жаўынгерлик күдиретин сақлаған болса, мәмләкети абадан болды. Раўажлануу дәрежеси менен басқа пытыранқы елде ден озып кетти.

Узаққа бірып отырмайық, бир ғана Тәжикстанда болып атырған келиспеўшиликлер, аўызбирликтин қашыуы халықтың өз аяғына тусау болып атыр. Халықтың өзинде руўхый бирлик болмағандықтан басқа бирсудин қуралы менен бири-биринин қанын төкпекте.

Демек, руўхый бирлик болмаса, көп халықлар ғана емес, хәттеки бир халықтың өзи де тыныш жасай алмайды екен. Сырттан болған хәр қандай күш оның өзін екиге бөлип, бир-бирине қайрап сала береді. Сонлықтан да, ең алды менен өзін күшли хәм қүдиретли болыўын дәркар. Өз күшине исенетуғын болыўын керек. Руўхый жақтан бир пүтин болған халық, жаўынгерлик жақтан да, бир пүтин бола алады.

Мен усы орында ғене дереклерге сүйенип, бир хақыйкатлықты айтпақшыман: Әйемги дәуирдеги хәр бир мәмлехет өз халқының тынышлық хәм абаданшылықта раўажланыўын тәмийинлеў ушын, әскерий жақтан қүдиретли болыўға хәрәкет еткен. Хәттеки, оғада көп елкер түркийтиллес халықлардан ләшкер алған. Өз армиясы түркий тиллес халықлардың қуралтары менен беккемленген. Өйткени, түркийтиллеслер әйемги дәуирлерден-ақ руўхый жақтан шыныққан, жаўынгер, күшли болған. Әмир Темурдей уллы сақыпқыранның жеңилмейтуғын ләшкерлерине де қүдиретли күш бағышлаған нәрседе, мине, усы руўхый бирлик, руўхый жәмленгенлик болса керек деп ойлайман.

Өткен дәуирлерде түркийтиллес халықлар негедур бийпәрўа жасаўға үйрсинип қалды. Руўхымыздағы жаўынгерлик халат бираз пәсейген сыяқланды. Миллеттин сергек перзентлери буны өз ўақтында сезген хәм имканиятына карап өз халқын руўхый жаўынгерликке шығарып тұрған. Урыс жылларында Махмуд Тараби Муханна хақсында шығарма жазған Айбек хәм Алимжанларды тек ғана Кеңес ҳүкимети иделогиясының талапшарын орынлаған деп айта алмайман. Оларда тек ғана екінши жер жүзилик урыс жылларында ғана усындай имканият пайда болды хәм олар оннан нәтийжели пайдалана алды.

Ол заманлар артта қалды. ХХІ әсир босағасында Түркстан халықларының әйемнен бир болған руўхый қәдириятларына қайтыў дәуири келди...

Демек, руўхый тилеклеримиз бир, миллий әдәбий байлықларымыз тутас, биз оны таптық хәм барған сайын олардан көбирек азық аламыз. Енди тил мәселеси қалай болады, деген бир сораў келип шығады. Совет дүзими дәуиринде тарийхый жағдайға бола тилимиз бир-биринен аз ғана қашықласты. Оғада көп қашықласқан жоқ. Буның ушын Тәһритаалаға шүқирлик етемиз. Усы процесте Махмуд Қашқарийды, Юсуп Хас Хажибти бир еске түсирейик. «Девану Луғатий Түрк» ди Қашқарий бабамыз буннан мын жыл бурын биз ушын, улыўма түркийтиллеслердин тили сыпатында, усыныс еткен. Усы көп аймақлардағы түркий тиллес елдерде ушыраспайтуғын сөзлер, сөйлемлер моншағын бир жипке дизип, әжайып сөзлик дүзген еди.

«Куталду билг»ти дөреткен Юсуп Хас Хажип болса сол тилде бизге дөслепки жазба әдебият үлгилерин сауга этти.

Хәзирги түркий тилимиздин өзегин, мине, усы бахалы дереклердеги сөзлер курайды. Яғный, арадан өткен мың жыл дауамында хәр кыйлы аймаклар, хәр кыйлы рауажланыу жагдайларын бастан кеширген болса түркий халықлардың улығума сөз хәм әдебий байланыслары мәңгилик шындай, бүгинги тилимиздин терең тамыры болып турыпты. Азғана хәрәкет ислесек, хәзирде барлық түркий тиллес халықлар бир-бириниң тиллерин түсинеди. Усы уақытка шекем оған зәрүрлик те болмаған. Түркстанның бирлиги, сезимлери бүгинги күнде усындай зәрүрлик туудырмақта.

Хәзирге шекем регион халықлары алып оқытуғын улығума бир баспа жок еди. Бул бағдардағы ендиги биринши жумысымыз, уақты-уақты менен шығып туратуғын усындай баспаны жолға койуу. Регионның барлық тиллеринде бир китап ямаса топләм түринде бир мухаба астында шығатуғын усындай баспа арқалы биз бир-биримиздин жагдайымыздан, рауажланыуымыздан, жаңалықларымыздан өз уақтында хабардар болып турамыз. Мине, бул бизди сөзсиз тек руўхый жақтан жақынластырып, өз-ара байытып, бир-биримизге түсиндирип хәм жақынластырып барады деп ойлайман.

Бул келешектеги улы ислеримиз ушын өзине тән баскыш болады. Бирак биз бул процессти хасла жасалмалы түринде тезлестириу төрепдары болмауымыз тийис. Бүгин тырнағы койылатуғын үлкен имаратты, асыкпастан беккем стип куруу хаккында ойлауымыз тийис. Өйткени, мың жыллық айралықты бир жылда, хәттеки, он-он бес жылда да кайта ислеу кыйын.

... Әсиримиздин жигирмаланшы жылларында да Түркстанның, түркий тиллес халықлардың руўхый жол басшылары усындай бир хәрәкет хаккында ойласқан, жумыс та баслаған. Бирак олардың көпшилиги совет дүзими ойлап шығарған «Пан туркизм» идеясынын қурбаны болды...

Хакыйқатында, бул әлемде халықларды бирлестириуден де улы хызмет жок. Бирликли бир тутас слатларға хәр қандай машқаланы шеше алады. Түркий тиллес халықлар әйемги дәуирлерден берли бир пүгин болғанында Арал теңизин курытарма еди?

Биз буны енди түсинип атырмыз. Бирлесиу зәрүрлиги менен түсинип атырмыз.

Деген менен тарийх өз жумысын ислеп болған. Оның дөңгелегин артқа жүргизип болмайды. Бирак еле бизин имканиятларымыз көп.

Биз ҳар кыйлы елдерде жасап атырганымызга қарамастан, руўхый жақынлығымызды және де күшейтиў имканиятына ийемиз. Усындай жақындыққа ийе болсақ, шегараларда тымсалый мәнисте болып қалады. Руўхый жақтан бир болған халықлар бир пүтин. Демек, биз сен анаўсаң, я сен мынаўсаң, деп миллет айырыў орнына, улыўма тамырларымызды ойлаўымыз керек. Биз түркий тилдеги елат, халық, миллет деп аталатуғын әййемги хәм үлкен бир ағаштын шақаларымыз. Тамырымыз бир, суў ишкен қазанымыз, тарийхымыз бир, бүгинимиз хәм келешегимиз бир!

Усының менен бирге, ата-бабаларымызды таныў менен бир қатарда, басқа әлемнен қол үзип қалмаўымыз керек. «Дини басқа, деп Конфуцийди ямаса Дантени, Арастуды (Аристотельди) ямаса Толстойды үйрениўди умытып кетпейик. Бабаларымыз тек ғана Қураны Кәримниң өзін ғана оқымаған. Таўратты да, Инжилди де, Забурды да оқыған, билген. Биз, улыўма инсаный мәдениятқа бийбаха үлсс қосқан халық екенлигимиз бенен мақтанамыз. Усының менен бирге, улыўма инсаный мәденияттың барлық үлгилеринен азықланып барыўымыз зәрүр.

• Мынаў бир рәўиятты сизге де еслетейин: Хұрметли Пайғамберимизге сахабалары оған хәўсс етип: «Расуллах! Сиз күтә бахытлысыз қыямет күни, Аллатааланың алдында отырарсыз» дегенде, Пайғамберимиз әстен бас шайқап: «Жок, қыямет күнинде Алланың алдына меннен бұрын, Иса алейхиссалам отырған болады», деп жуўап берипти. Усыннан шығатуғын жуўмақ: бизге инсаният жаратқан гүллән мәденият булақлары кәдирли. Хәр қандай миллет, хәр қандай халық перзенти руўхый жақтан жетик болыўы ушын дүньяның барлық кәрамаатларынан өзлеринин несийбелерин таўып азықланыўы тийис.

Мен жоқарыда: әййемде түркий тиллес халықлар жаўынгер болған, мине усы жаўынгерлик пазыйлетлерине бола, оғада көп халықларды, бирлестирген, дедим. Енди биз жаўынгерлик жақтан жетик болыўымыз менен бирге, халықларды руўхый жақтан бирлестиретуғын, өз шамшырақларымызға да ийе болыўымыз керек. Шамшырағы бар елдин жолы хәмийше жарқын болады!..

*Жазып алған Мурат Абдуллаев.
«Өзбекстан адабиети ва
санъати» 17-январь, 1997-ж.*

ИНСАНГА АЙНА ТУТҚАН ӘДЕБИЯТ ҲАҚЫЙҚЫЙДУР

Шайым Ботаев: —Төлөпберген аға, өзбекпиз, түркменбиз, каракалпакпыз хәм баска деп, әлбетте, өз миллетимиз арқалы мақтанышка толып сойлеймиз. Лекин, бул бир тууысқан еллердиң бәри бир бууыннан, бир өзектен таралған ғой.

Мен бир мәхәллери мийнеткеш алым Паян Раушан баспаға таярлаган Хасан Ата Абушийдин «Түркий кәуимлер тарийхы» деген китабына редакторлық еткен едим. Сол китапта мынадай сөзлер бар: «Әулады Ефастан монгол келбетли бир адам (муаррихлар атауынша Түрк) кәуим хәм кәбийласы менен Азия орталарында Ыссықкөл хәм Алтай таулары етеклерине келип мәкан басқан. Заманлар өтиуи менен булар да, әлбетте, көбейген. Тәбийий, әүслги орынларына сыймай түрли тәрәпке шашылып кетиуге мәжбүр болған. Булар да баска түркийтиллес кәуимлер киби жүдә көп бөлеклерге бөлинген. Хәр қайсысы бир тәрәпке кетип мәкан басқан. Турания кәуимлериниң көбисиниң көшпели тууысқанларынан айырылыулары, кәбийларға бөлинуулері де жүдә тез болады екен. Күшли ханның келиуи менен және де бөлинип кетеди екен».

Гәпти узактан баслағанымның себеби Каракалпақстан дегенде: каракалпақлар дегенде бул қандай мәнзил, булар кимлер, деп ойласыз ба?

Т.Қ.: —Әлбетте, Каракалпақлар түркийтиллес халықлардың бир бөлегі. Турмыста адамды әлле нәрсеге исендириу ушын түйинли бир нәрсе болуы керек-дә! Мен Каракалпақстанды, каракалпақларды жақсы билемен. Түркий тиллеслерди бир-биринен айырып түсиниу ушын бул өзбек, бул түркмен, бул қырғыз, бул каракалпақ деп атаймыз. Бирақ, бәри бир, түркийтиллес халық екенлигин, хәммемиздиң ата-бабаларымыз бир екенін, бәрше түркийтеллеслерге әзелги әсирлерде гилен каракалпақлылар нөкерлер болғанын да умытпауымыз лазым.

Ш.Б. —Буның ушын тарийхқа мүрәжәәт етиу, түркийтиллес халықлардың өтмишин үйрениу, мәселен, «Түркийтиллес халықлардың улыұмалық тарийхы» деген оқыулық жаратыу керекке усайды.

Т.Қ. —Әлбетте, Арқа муз океанынан Жер Орта теңизине шекем болған аралықларда 300 миллион өтирапында түркийтиллес халықлар жасайды. Олардың арасында басқа да халықлар араласып жасағандықтан мәдениетлары да араласып кеткен. Сол ушын мәселе дурыс баслануы тийис. Ал, мәдениетты хәмме халықлардан үйрениу керек.

Ш.Б. — Өзбекстан президенти Ислам Кәримов таманынан «Түркстан — улыўма үйимиз» деген зор гәп ортаға тасланды. Орайлық Азия халықлары мәденияты Ассамблеясы шөлкемлестирилди. Бул Ассамблея президенти дуньяға машхур жазыўшы Шынғыс Айтматов болса, вице-президент үлкен жазыўшы Әдил Якубов, Сиз басқарма баслығысыз. Газета да шыға баслады. Мине, усындай ислер келеси ўақытлары түркийтиллес халықлардың биригиўине, олардың бир-бирине туўысқанлар екенликлерине түсиниўлерине жәрдем берсе...

Т.Қ. — Бул жумыслар жүдә жақсы. Тийкарында, Орайлық Азияда жасаўшы барлық халықлардың нийети сол. Буны хәмме бирдей коллап-қуўатлаўы, хәмме бирдей қатнасыўы лазым. Енди қарап турсаңыз, барлық исти Өзбекстан атқарып атыр, қалғанлар миймандай келип-кетип атыр.

Әдил Якубов екеўимиз Түркменстанға бардық. Пикирлеримизди айттық, сондай-сондай ислер болып атыр дедик. Олар не деди дең? «Бизлер бәлек халықпыз, бизге тиймей турыңлар, бир-еки жыл сабыр етинлер», деди... Барлық шөлкемлестириў ислери, әнжуманлар Өзбекстанның пулына өтип атыр. Басқа туўысқан халықлар буган жантәни менен қосылғанда қандай жақсы болар еди.

Ш.Б. — Түркийтиллес қәўимлерде Исламнан бурын да түрли динлерге исениўшилиқ бар еди. Шаманий, мажусий, будда... динлери усылар қатарында.

Биз атларын жоқарыда келтирип өткен Хасан Ата Абуший «Түркий қәўимлер тарийхы» китабында Япониядағы дин хакқында былай дейди: «Японлар дин хакқында Европа халқының, кериси. Европада илим хәм ағартыўшылық өскен сайын динсизлик соншелли артар, японларда болса илим хәм мухаббетте сол дәрежеде артады. Хак дин қайсы дин? Буны жете билиў ушын рәсмий түрде арнаўлы комиссия тайынланған. Анықланыўлары бойынша, японлардың ислам динине ықласы бар. Егер будда олар дининен басқа динге көшежак болса, әлбетте, ислам динине көшежак».

Хасан Ата Абушийдің болжаўы жүдә туўры екенлигин бүгинги күн тастыйықлап турыпты. Егер де, бир динге ықлас қойылса бөлиниўлер азы-көп азаяр еди. Себеби, барлық динлер ең жақсы нәрселерди нәсиятлаў менен бирге жер жүзинде жасаўшылардың бир ата-анадан таралғанлығын тастыйықлайды ғой.

Т.Қ. — Адамзаттың бахтына бола дин пайда болған. Буддизм, иудаизм динлери. Конфуций тәлийматы... булар уллы нәрселер.

Будда, Конфуций, Зардуштийлар адамзаттың күн-көрис жағдайлары оғада төменлесип баратырған шаңиеринде пайда болған. Олар

халықларды түрине хәм миллетине айырмай диннин әтирапына бирлестириўге урынған. Бул жүдә үлкен гәп. Буддада да, Зардуштта да Қуда биреу деп тәрийипленеди.

Ислам да усындай.

Ислам бәринен соң пайда болып, барлық халықларды бирлестириўге қүдирети жететуғын дин. Бизлер ислам фундаментализми мәселесине де дурыслап баха бериўимиз дәркәр.

Ш.Б. —«Ислам фундаментализми» деген гәп арнайы ислам динине унамсыз мәни бериў ушын ойлап табылғанға усайды.

Т.Қ. —Жок, оншалық емес. Ислам фундаментализми бул бар гәп. Мәселен, қызлардың жүзине пәренже жабыў деген гәп те көтерилип атыр. Ислам дининде бундай пикирлер жок.

Балалығымызда бизге шала моллалар «алдыңнан хаял өтсе, ислерин жүриспейди» деп үйретер еди. Соң билсек, пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның хәдислеринде, әўеле хаял өтиўи керек, делинген. Себеби, ол ана. Бәлким, сол жолыңнан кесип өтежақ хаядын қарнында баласы бардур? Туўылса, дүньяның тирегине айланар. Соның ушын әўеле хаялға жол бериў кереклиги ескертиледи.

Бирак базы шала моллалар айтқан гәплер бизиң мийимизге синип кеткенлиги соншелли, мениң студентлик жылларымда имтихан тапсырар алдында алдымнан қызыл көйлекли өтип кетсе, тамам, кейпим түсип кетер еди. Енди имтиханнан исим жүриспейди деп ойлар едим хәм базда төмен баха алып та қалар едим.

Буның себеби өз динимизди өзимиз түсинбегенимиз. Мисли падаға усап қулақ еситкен сөзлерге де исенип кете бергенбиз. Ақылымыздың, қалбимиздиң сол дәўирлерде қулағымызға бойсынып кеткенни өкинишли.

Ш.Б.: —Өзбек жазыўшылары арасында Сиз бириншилерден болып хажы сапарына барып едиңиз...

Т.Қ.: —Ауа, солай болған. Хажы болып қайтып келгенимнен соң өзбек жазыўшыларынан Асхад Мухтар бириншилерден болып кийиминиң етегин көзлерине сүрткен еди. Усы ўақыя маған қатты тәсир етти.

Ш.Б.: —Өлим хакқында ойлағанбысыз?

Т.Қ.: —Хәр бир адам өлим хакқында ойлауы керек. Адам өлим хакқында ойласа ғана көп жаман ойлардан изине қайтса керек деп ойлайман. Қашан болмасын хәр биримиз өз нәўбетимиз бенен бул дүньяны тәрк етемиз. Көп тәшўишлеримиз, желип-жуўырыўларымыз бийхұда болып шығады. Сол себепли де жақсылық, мехир, ақыбет

сыякды мәнгилик туйғылар хаққында көбирек ойлағанымыз жөн. Инсанның басқаларға ислеген жақсы ислери хеш қашан жоғалмайды, көбирлери теп-тегіс болып кеткенде де жақсылықлары жасай береди.

Ш.Б.: — Инсанлар хаққында айтсаңыз...

Т.Қ.: - Кемшилик хәр бир инсанда бар. Тәңритаала не ушын адамды жаратты? Ол адамды жаратарда оның сүүретинде өзимди көриүим керек, деген екен. Ақыбетинде Құдайтаала адамда жаратып, онда өзін көрди. Соның ушын да, жазыушылар хәр бир адамды сүүретлегенде оған Тәңритаала дәрежесиндеги итибар менен яғный хәр бир адамды Құдай деген түсиникте сүүретлеуи тийис деп ойлайман..

Соның менен бирге, Иблистин (Шайтанның) алдауы менен Адам әуладының қанына Иблистин қаны араласқаны да естен шығарылмауы тийис.

Билесиз бе, бәрше уллы жазыушылардың шығармаларындағы образларда адамның, биринши гезекте, Тәңритаала сүүретинде екенлиги, кейин оның тамырларында Иблис қаны барлығын жасырмай баянлайды. Хақыйкый жазыушы, адам образын сүүретлеуде адамның өзинен келип шығып, бәрше хақыйкатты адамның өзине өзін түсиндириуши ғой!

Хәр инсан, әуеле өзине-өзи «мен киммен?» деп жасауы лазым. Қдйсы пазыйлетлери хақыйкый, қайсылары жалған?

Құдай дәрежесиндемисен я, Иблис дәрежесиндемисен?...

Инсанларға әне усындай сауаллар менен айна тутқан әлебият ғана хақыйкыйдур.

Ал енди, уллы Науайыны алайық. Оннан соңғы әсирлерде де, жазыушы шайырлар болмаған ба? Болған, әлбетте. Бирак бәри хәзирети Науайы киби есте қаларлық па?...

Ш.Б.: —Сиз Науайыны мысалға келтирдиниз. Хақыйкатында, шығарманың узақ жыллар есте қалыу-қалмауынан тысқары және бир нәрсе бар. Ол да болса өз кеулине саяхат етиу. Науайының көлем услаған хәр бир қәлемкешке үлкен мехир-мухаббет пенен қарағанылығы шығармаларынан-әм айқын көринеди.

Т.Қ.: —Науайы, мениңше, заманға, дәуирге, халықтың тәғдирине өзін жуапкер деп сезинген.

Ш.Б.: —Әлбетте, бундай сезим болмаса қәлемкеш саналмайды.

Т.Қ.: —Мәселен, Шайх Шиблий (Абу бакр аш-Шиблий 861-945) жөнинде. Қарақалпақстанның Халқабат деген жеринде Шайх Шиблийдин қәбири бар. Науайы ол жерге барған ба, бармаған ба, мен бир нәрсе дей азмайман. Лекин, Шайх Шиблий хаққында ол

жазып қалдырған. Бул Науайыға неге керек еди? Науайы Хәким ата (Сулайман Бақырғаний) хәм басқалар хәққында да жазып қалдырған. Булардың сыры Науайы сөзсиз келешек әўладты ойлаған...

Болмаса, Абулғазы Бахадырханды алайық. Ол «Хорезм тарийхын бизге шекем жазып қалдырылмаған екен», деген өкинишлер менен тарийхты жазып қалдырған...

Адамлар жазыушы — жазыушы, тарийхшы — тарийхшы, деп ойлауы мүмкин. Жоқ, хәр бир жазыушы тарийхшы болыуы тийис. Тарийхты ойламаса, өтмишти ойламаса, бүгинди хәм келешекти ойламаса, ол жазыушы емес.

Ш.Б.: — «Хәр бир жәмийеттин тарийхын жазыу ушын, ең әўеле, сол жәмийетте жасап атырған хәр бир адамның тарийхын жазыу керек», деген екен Лев Толстой. Улыўма, мен ўақыялар дизбетинен гөре бир инсан өмири тарийхын қымбатлырақ деп билемен.

Т.Қ.: — Әлбетте. Хәр бир адам менен сөйлескенде, жазыушы мен тарийх пенен сөйлесип атырман деп ойлауы тийис. Бул адам тарийхтың адамы, бул адамның өтмиши бар, бүгини бар, ертени бар деп терең ойланыу керек. Бизде сондай да шайырлар бар, хәр бир сәнге арнап нелердидур жазып таслай береди. Мәселен, бир район я бир хожалық пахта планы орынланса, «Жәнеде, ...тер, көбирек бер... тахта... пахта...» дегенге усас қосықлар менен қосықлар жаза береди.

Жазыушы не хәққында ойласа да, оның көз алдына тарийх келиўи керек.

Ш.Б.: — Сизде, мәселен, «Қайыпбергенов сиз кимге керексиз? Сиз болмасаңыз дүнья азайып қалармеди?» деген сыяқты ойлар болған ба?

Т.Қ.: — Көп болған. Себеби, Менсизде дүнья тап бүгингисиндей жасай берер еди... шынында. Бул өткинши дүньяға миллиард-миллиард адамлар келип кеткен. Олардың бирим-бирим атын билемиз бе? Жоқ. Жер жүзінде жүзлеп, миллионлап көбирлер жатыр. Кеше биздей болып жүрген адамлар болған ғой олар да. Хәммеси бул дүньяны дүзетемен деп жүрген адамлар еди ғой... «Буны аламан, буны беремен, дүнья жыяман, жаңадан машина аламан... қос-қостан жай саламан...», деп жүргенлер ғой биразы. Бүгин олардың биреўин де хеш ким еслемейди. Тек ары кеткенде 60-70 жыл берманырағындағылары еслеўи мүмкин. Бул дүньяға неге келдик биз? Хеш ким келип-кеткенимизди билмесе, еслемесе... Көбинше көбиристанларға барғанымда ашыуым келеди. Караўсызлықтан мал жүреди. Соның ушын Нажмаддийн Кубро: «Биз мешит-исдресслерди салған ўақтымызда олардың айнасы көбиристан таманға қарап турмағы керек,

болмаса, балалардың мектепке қайтнайтуғын жоллары кәбиристан жанынан өтиуі тийис, сонда балалар оқыўға баратырғанда я қайтқанда күнине бир рет болса да, көзлери кәбиристанға түссе, бул оларды ойландырады. Сонда олар өзлерине ертең бир күни сол кәбиристанда мәңги жататуғынын еслеп кәте-гүналарды көп ислемейди...» деп нәсият қылған екен.

Ш.Б.: — Әдебиятта да, әмирде де бул гәплер — тийкары бар гәплер ғой. Ал, руўхый мәденият мәселелеринде тап усы нәзерден жантасыў керек. Халыққа зыя шашыў жолларын биз әне усы тийкарда ойлаўымыз керекке ұсайды.

Т.Қ.: — Зыялылар, демек, халықларға нур шашыўшылар. Буны әўеле олардың өзлери терең ойлаўы тийис. Әпиўайы адамлар буны ойлай бермейди. Сондай-ақ, оқыўшылардың мектепке баратуғын жолы кәбиристан арқалы өтиуі тийислиги де бийкарға нәсият қылынбаса керек. Бәрше адам дурыслы халатта жасай бермейди ғой. Олардың көзлери күнине бир рет кәбиристанға түссе, жаман адамлардың бир-бирин өлтириў, бир-бирине жаманлық етиў киби иллетлерин кәбиристан руўхы қайтарып турар еди.

Ш.Б.: — Төлепберген аға, бурынғы СССРдың тарқатылыў себеплерин ойлап көргенбисиз?

Т.Қ.: — Ойлағанман. СССР дурыслы фундаменти жоқ имарат еди. Фундамент болмаса қаншелли бәлент үй құрман, бәри-бир қулайды. Хәзир биз Европа илими, Европа тәлимин хәўес етемиз. Егер ой жиберсеніз, биз Европа мәдениятынын, Европа илиминин фундаменти Шығыс екенлигин ұмыттық. Мәселен Бухараны, Самарқандты, Хийўаны алайық. Булардың бәри өтмиштен бул дүньяға нур таратып турады...

Ш.Б.: — Себеби, бул қалаларда хәр бири өз алдына бир дүнья киби болған ұллы уламалар жасаған-дә! Олардың еткен ислерине, жазған китапларына, қалдырған мийрасларына бақсаңыз, көзиніз камасады.

Сизің айтқаныңыздай, Беруний, Ибн Сино, Хорезмийлерден пүткіл Европа үйренип, олардың илимлерин, тәлийматларын жақсылап өлестирип алды. Өзлерине қолайлы болған, түсиниўине аңсат болған тиллерге аўдарды...

Т.Қ.: — Халықларымыз ортасындағы руўхый елшилик ұазыйпасын аўдармашылық ислери атқарады. Еки халықты бирлестиріў ушын бул халықтар бир биринин ишки кеширмелеринен, арзыў-ойларынан хабардар болыўлары ушын ұллы-ұллы даналардың китаплары зәрүр. Бул нәрсе аўдарыўсыз иске асыўы мүшкил.

Ш.Б.: Төлөпберген аға менен әдеуір Ұақытка шекем сөйлесип отырдык. Әпиұайы, әлпайым бул инсаннын, әжайып жазыұшынын қалбинде гүўилдеп ағып жатыұшы дәрьялар мәўижки көп ойлар, әрманлар онын сахра шамалы жалаған жүзине урып турар еди.

Төлөпберген аға сахра, шөл адамы.

Пикирлериндеги биймәлеллик, пейлиндеги кенлик себеплери де усы шексиз далалар-дүньяға нур таратқан әзиз журтта өскенлиги себепли гой, деген ойға бардым.

*«Езувчи» газетасынан
1997-жылы, 8-октябрь самынан.
Сораўлар журналист Шайым
Ботаяев тәрәпинен берилген.*

ШАМШЫРАК

1997-жылдың сентябрь айының орталарында Нөкис қаласында қарақалпақ халқының «Қырық қыз» дәстанына бағышланған халық аралық илимий-теориялық конференция болып өткен еди. Онда Түркия, Румыния, Болгария, Кипр, Әзербайжан, Башқуртстан (Россия) сыяқлы жиғирмаға жақын шет мәмлекетлерден белгилі алымдар, жазыұшылар қатнасты, түрринлесіуимиздің темасыға усы әнжуман түрткі болды.

— Иним, — деп Төлөпберген ағаның өзи әңгимени баслады, — өўеле бизиң мақтаньшымыз болған Самарқанд қаласында өткерилген «Шарқ тароналари» халық аралық музыка фестивалы дүнья жәмәәт-шилигиниң дыққатын аўдарғанын хәмме де биледи. Әнжуман күнлери биз мисли әпсаналар ишинде жасап атырғандай сездик, өзимизди. Биз усындай етип өткерилген басқа фестивалларды да гүзетип жүрер едик. Бирақ мазмуны, жоқары атқарылыў дәрәжеси сыпатынан Самарқанд қаласында болып өткен қосық байрамы дүнья дәрәжесинде умытылмас Ұақыя болды... Мине, кеше ғана нышанлаған Бухара хәм Хийұаның 2500 жыллық тойын қандай сөз бенен тәрийнплейин? Оғыры әжайып! Әжайып Ұақыя! Себеби, Бухара да, Хийұа да ЮНЕСКО дай абырайлы халық аралық шөлкемнин дыққат итибарында турыпты. Яки болмаса, Нөкис қаласында болып өткен қарақалпақ халқының «Қырық қыз» дәстанына бағышланған халық аралық әнжуманды айтайық! Онда жеке усыныслар, илимий пикирлер ортаға тасланды. Мейли, хәзирше мәселениң бул таманын қоя

турайык: мен баска нәрсени нәзерде тутаман — мине усындай кутлы ислер себепли жәхән бизге дыккат аудармакта, жәхән бизди танып атыр, биз дуньяны танып атырмыз!

—Төлөйберген ага, Сиз бүткил творчествоңыз дафамында каракалпак халкыны тарийхы жайлы тымсалларында, көркем болулар менен кайта жараттыңыз. Бир сөз бенен бүткил творчествоңызды «Каракалпак дәстаны» я «Каракалпакчана» деп атау мүмкин. Балким, творчестволык жолыңыз тарийх бенен беккем байлапганы себепли турмысымызда бүткилдиги жүз берип атырган уакыялар, Сизди, ашын айтсак, толкыландырып жиберген шыгар?

—Балки, солай шыгар. Лекки, мени кууандырған нәрсе — жокарыда санап өтилген илаждардың сырткы көриниси емес. Халык жигери мени кууандырды! «Шыгыс тароналары», биз итибар бермесек те, бурыннан бар еди. «Кырык кыз» дәстаны да бар еди. Бухара менен Хийфа болса 2500 жылдан бери бар болған. Олар мисли бизден сыртта жасап атырган еди, дәстаннын орны китап текшесинде, ал музыкалар исенимли орынларда сакланар еди. Бухара менен Хийфа болса, соншалык тарийхтай туйылар еди, болганы. Ойымыздың түбинде мағызы шағылмаған руухый байлыгымыз жасырынып жатар еди. Мисли өтмишимизди кул баскан, кырау баскан еди. Хәммесин үзик-жулык ойлап кояр едик, бирак басымыздан жокары көтерип лазымлыгын, негедур кыялымызга сыйдыра алмадык...

Китап текшесинен беккем жай алған дәстан, хәтте ол 100 жыл бурын жаратылған болса да, тек бир ууыс қағаз есапланады. Инсанга зауык берместен шан басып жаткан пластинка да жаз пайытында керексиз болып калған тас көмирден оншелли парк кылмайды. Тап саяхатшылар ара-тура тамашалап кайтатуғын калалар тууралы да солай деуимиз мүмкин. Хәзир болса мүнәсибетимиз бүткиллей өзгерди: биз Өзбекстан төбесинде парлап турған төрт үлкен шамшырак шуғласына мактанышты тигиле басладык. Тарийхымыз тирилди. Тарийхымыз биз бенен бирге жасап атырганын аялап турыптыз. Тарийх — гәрәзсизликтин фундаменти болады. Келешектин фундаменти де — тарийх.

—Устаз, гәплериңизге толық қосыламан. Лекки, сәл мәләл келетуғын сауал берип койсам, кеширерсиз. «Келешектин фундаменти — тарийх» деген пикириңиз жүдә дурыс. Бирак, сол тууры гәпти, айтайык, «Кырык кыз» дәстанына ислетип боларма екен? Тағы бир мәрте кеширерсиз, мен көпшилик оқышыга түсиникли болуғы ушын да усы сауалды берип атырман. Өйткенн, көпшилик «Кырык кыз» дәстаны менен жақыннан таныс емес.

—Таныс емеслиги, тәбийий. Негедур, «Кырык кыз»дын ек сонғы басылып шыкканына көп жыллар болды. Қалаберсе, бул дәстаннын хақықый түсинилип, тереннен үйренилип дурыссы сахналастырған яки экранластырылған варианты да жок. Алдында айтқанымдай, енди кырау ерий баслады. Шугламыз жаркырамакта, куда қалессе, «Кырык кыз»дын хақықый дәрежедеги ойланылған, тарийхы терен үйренилген сахна яки экран вариантлары ендиги жағында жаратылады. Енди сорауына жууап бериуден алдын атаклы француз жазыушысы Луи Арагонның бир сөзин келтирмекшимен: «Қарақалпақ халкының «Кырык кыз» атлы кахарманлык дәстаны француз халкының «Роланд хақында дәстан» атлы дәстанына усайды. Гөззал, ақыллы Гүлайым — Роланд, Арыслан хәм Отбасқан болса Оливье образларына үлес» — деген еди ол.

«Кырык кыз» дәстанында сүүретленген ўақыялар болса түркий халықлар тарийхында VIII-IX әсирлерде болып өткенине де хеш кандай шек келтириўге болмайды. Өйткени, түркий халықлардын тарийхын изертлеўши алым Лев Гумиловтың гүўалык бериўинше VII әсирдин ақырларына келип түркийтилеслердин ишқи алауызлығы нәтийжесинде өз-ара бөлиниўшилик пайда болады. Тәғдир солай болып, ер жигитлер бас бола алмағанынан соң, ислам кәдириятлары қарар тапқан қутлы топырағымызда хәял-қызлар ат ойнатып тарийх сахнасына шыққан болса әжеп емес.

—Әдетте, халық ауысқы творчестволарындағы дәретселер тарийхый фактлер тийқарылда жаратылғанын тек кәштелер биледи. Оқыўшылар болса ертекті ертеқ деп, дәстанды тек дәстан деп ойлайды...

—Бул гәпинизде жан бар. Бурынғы Совет ҳүкимети дәўиринде мәжбүрий оқытыў деген түсиник пайда болды хәм бул түсиник пүткил руўхый, мәдений турмысымызға өз тәсирин көрсетти. Яғный, мектеп хәм жоқары оқыў орынларында орын алған барлык әдебият үлгилери мәжбүрлеп оқытылды. Инсан әдебияттан, биринши нәўбетте, эстетикалык заўық алыў ушын оқыйды, билим алады, тарийхты үйренеди, адамларды үйренеди. Қалаберсе, ертеқлер хәм дәстанлар оқылмады, көбинесе тыңланды! Егер жырау атқарыўы лазым болған дәстанды бир үйге қамалып отырып оқысаң зеригерли түйилиўи мүмкин (айрықша имтихан тапсырыў ушын оқысаң). Егер оны жыраудың атқарыўында тыңласаң хәм жыршының хәр бир хәркетин гүзетип отырсаң, ўақыялардын өзгеріўлерине мас келетуғын даўыс өзгерислерин, интонация өзгерислерин кеўлине түйсең, пүткиллей басқаша, керек болса жанлы, тәсирлениўге ийе боласаң. Өзим көп

мәрте гүәһасы болғанман; жыраудан дәстан еситип отырған тыңлаушылардың көпшилиги гейде жылап, гейде күлетуғын еди!... Кәне енди, сол жылап атырған адамларға: «Хаў, бул дәстандағы ўақыялар хеш кашан болмаған ғой!» деп көрши?!

—Дурыс, олар бәри-бир нсеибейди: «Болмаған ўақыя!» деп турын алады. Демек, биринши нәўбетте, тыңлаушыларда эстетикалық туйғыларды тәрбиялаў лазым екен...

—Оқыўшының да, тыңлаушының да эстетикалық туйғыларын тәрбиялаў ушын, ең әўселе тарийхымыз жанлы хәрәкетте болыўы керек. Ол, хәмийше қуяш шуғласындай парлап турыўы лазым.

—Солай болғаннан кейин, Төлепбергән аға, халық дәстанларын, ертеклериимизди калтын-калың китап халында басып шығарғаннан көре, белгили жыраўлар, баксылар, шайырлардың атқарыўында, магнит лентасына жазып алынған нускаларын (пластинкаларды) көбейткен абзал емес пе?

—Аудио хәм видео техникалар хәр бир семьяға кирип барғаны ушын, хәзирги шараятта, солай етилсе жақсы болар еди. Бирак имканы болған пайытта китап халында ўақты-ўақты менен басып шығарып турыў керек.

—«Қырық қыз» дәстанының сюжети, композицион дүзьялиси туўралы ўақты келгенде арнаўлы гүрриңлесермиз. Көпшилик оқыўшыларды көбирек күн тәрғибине койылған мәселелер қызыктырады. Бул жөнниде не дейсиз?

—Халық аралық әнжуманда пидәкер алымларымыздан Торе Мырзаев салмақлы баянат жасады. Ол түркийтиллес халықлардың аўыздан-аўызға өтип келген дәстанлары бир булақтан суўсынланғанын мәнили мысаллар менен көрсетип берди. Айрықша «Қырық қыз» да көтерилген мәселелер туўралы Туркиядан келген алым Урфан Анвер Насреддин улының «Тарийхқа нур шашатуғын түрк дәстанлары» атлы баянаты, кипрли доктор Мустафа Гукша улының «Жана Кипр дәстанлары хәм олардың түркийтиллеслер дәстанлары менен усаслығы» атлы баянаты, айрықша дыққатқа миясар болды. Мени куўантқаны, «Қырық қыз» дәстаны мәдений турмысымыз дәрежесинде халық аралық әнжуманда жән-жақлама сөз етилди... ХХ әсир тарийх философиясында терен из қалдырған англичан алымы Арнольд Тойнби өзиниң «Тарийхты анлап жетиў» деген шығармасында: «Бизин жәмийетимизден сыртта жасайтуғын халықлар биз ушын соншалық «жерлеслеримиз» есапланады. Биз оларға ықлас койып жасаймыз, көтеринкилик пенен оларды мәдений турмыста жасаўға ийтермелеп

атырмыз, деп ойлаймыз. Жасау үшін гүрес саласында экономикалық хәм сиясий жақтан Батыс үстинликке еристи, бирақ ол карсыласларын өзине тән болған мәдениеттан пүткиллей махрум етип, беккем жеңиске ересе алмады. Руухий гүрес еле дауам етип атыр, еле акыргы сөз айтылған жок» деп жазған еди. Хақыйкаттан да, өткен тарийхий дәуирде экономикалық хәм сиясий жақтан Шығыс өз келбетин сақлап қалды. Себеби, ауызекки әдебиятымыз миллийлитин, өзине тән қәсийетин кәлбимизге, қыялымызға мудамы сиңдире береди. Нәтийжеде, руухий халатымызды сақлап қалдық. Жәмийет тек экономикалық хәм сиясий фундамент үстине қурымайды, руухийлық та жәмийеттин тийкарғы фундаменти есапланады. Бул фундамент каншелли беккем болса, жәмийет соншелли беккем турады.

— Республикамызда руухийлық хәм ағартыушылыққа айрықша итибар берилип атырғаны бийкардан-бийкар емес. Айрықша, оқытыушылар хәм устазлар күни халқымыздың миллий байрамы сыпатында байрамланыуы бул тараудағы ислердин және де рауажланыуына түртки болды. Усы мүнәсибет пешен Сизден бир нәрсени сорамакшы едим: неге көпшилик қәлемкешлер жазбай қойды?

— Иним, бөлки оқыған шығарсаң, атаклы әдебиятшы алым Азат Шарапатдиновтың «Тафаккур» журналында «Мен нима учун этикодимдан қайтдим?» деген ықырарнамасы дағазаланды. Ол кисине ушын коммунистлик түсинигинен Ұаз кешкенин ашық-айдын айтқан еди. Өкенишлиси, айырым қәлемкешлер елеге шекем бир қолы менен әбигери шыққан коммунистлик идеяны беккем ушлап турғандай туйылады. Сол себепли де биймәлел жазалмай атырған сыяқлы. Қыялының бир шетинде «класслық, партиялық» киби түсиниклер қыбырлып турса, әлбетте, дүнья көзине қараңғы көриниуи хеш гәп емес. Тууры, ауыз бенен қәлегенинше бахыт тууралы сөйлей бериу мүмкин. Бирақ жазыушы аппак қағаз бенен жүзбе-жүз қалғанда, қәлей ме, қәлемей ме, тек кеулиндегилерин жазыуға мәжбүр. Кеулинде болса... Көтеринки бақырық-шақырықлар, итимал, усы себептен пайда болса керек. Басқа себеплер де жоқ емес, бийықтыяр Шайх Саадийдин мынау хикаясы еске түседи: «Ерте заманларда парсы патшаларынан биреуи бармағындағы қымбат бахалы жүзигинен биреуин шешип, оны гүмбезге илип қойыпты да: «Қайсы мерген оқ жайының оғын усы жүзик тесигинен өткерсе, жүзик соныки болады» депти. Мәмлекет бойынша төрт жүз мерген таяр болады. Бирақ хеш қайсысы мергенлигин көрсете алмапты. Сол пайытта бир бала ойыншық оқ жайы менен ойнап жүрген екен. Ол жарысты гүзетип

турыпты да, акырында оқ жайынан оқ атыпты. Бала атқан оқ дәл жүзиктің көзінен өтіпті. Сонда патша жүзикті салтанатлы жағдайда балаға сауға стипті.

Сауғаны алған бала болса, оқ жайды дизесіне бір урып, сындырып ылақтырып жибереді. «Неге булай еттин, акыры сен жениске еристин ғой!» деп соралты оннан. «Дурыс, женип шықтым. Сол ушын буннан кейин де адамлар қыялында мен бул ески оқжай менен жеңімпаз сыпатында ат қалдырыўды кәлемеймен» деп жуўап берген екен бала. Бәлки, әдебиат тараўындағы бүгинги жеңімпаз жас әуладларымыз арасында сол оқжай дәрежесиндеги ой-қыялар машқы етип жүрген шығар... Улыўма алғанда, жаслар шийрин қыял сүрнүди хәм қыялында айрықша баҳадырлық қылыўды жақсы көреді.

— Кекселер ше?

— Кекселер сабыр-тақатты абзал көреді.

— Сыр болмаса айтыңшы, өзиңиз жаңа шығарма үстинде ислеп атырсыз ба, яки...

— Ислеп атырман. Жаңа эссе-романым тамамланыў алдында.

— Темасын өтмиштен белгиледиңиз бе?

— Әлбетте, өтмиш тарийхтан да гәп барады. Билесиз, тарийх — келешектиң беккем тырнағы бизиң жолымызды жақтырып турған сәнбес шамшырақ ғой!

— Устаз, мазмұны сәубетиниз ушын рахмет! Тирн тарийхымыз бәрқулла жолымызды жақтыртып, кеўил төримизге нур шашып тура берей!

*(«Халқ сүзи» газетасының
1997-жыл, 22-октябрь санынан).
Сораўлар жазыўшы Набийжан
Бахый төрепинен берилген.*

ЭХ, ҚАРАҚАЛПАҚ БОЛҒАНДА МА...

Хақыйқый жазыўшының тынбас белгилеринен бири — сүўретлейжақ қахарманларының жан сезимлерин мәмлекетлер арасындағы қатты кескинлескен фронт майданы етип көрсете билиўинде. Айрықша көрғишлик, сезгирлик талант пенен дәрестилген хәр бир көркем шығарма бир миллеттин я бир жәмийеттин ғана емес, адамзаттың төғдиринен айрықша тарийх көринислерин соңғы әуладлардың алдына келтириўши, өзінше, бир қараматлы айна!

Уллы орыс жазыушысы Лев Николаевич Толстой да (1828-1960) сондай кәраматлы айналар дөрөткенлерден бири. Оның тиришилик жолларына нәзер тасласак, күнделикли өмирине, семья галма-галына араласыуларын оқысак, өз заманласларына хәм бүгинги бизин хәр биримизге усап бул жакты дүньяны сүйген, өзи ушын да, баскалар ушын да жасағысы келген өпиуайы адамды көз алдымызға келтиремиз.

Менин Лев Толстойға кызығыушылығым басланғанда: мен оны орыс адамы емес, өпиуайы каракалпак ғаррыларының бириндей, кисиге, мекхирли пешанасы келискен, ийман-жүзли адам экен деп ойлағанман.

Ол былай болды:

Кайсы китапта экени хәзир есимде жок, бирак ақсакалы бир ғаррының сүүретин көрип «мынау менин атама усайды ғой» деп таңланып, дәрриу қауын атызда жүрген атама апарып көрсеттим. Себеби, мениң атамның да Лев Толстойға усаған ақсакаллы бир еди. Хәтте күнге күйип мийнетке шыныкқан пишини, солғынлау келбети нык денеси бираз усар еди. Атам сүүретке узак үниди:

—Балам-ай,—деди ол хайранлық дауысы менен.— Өзи тап пайғамбер түсли адам экен де, шашына карағанда... кәне, атын оқып жиберши!

—Лев Николаевич Толстой! — дедим китапта көз алмай.

—Әх, каракалпак болғанда ма! — деди атам.

Сонда хешнәрсеге оңлы түсинбесемде, атама қосылып оның каракалпак болмағанына ишимнен қыйналдым. Сөйтп өкинишли жүргенимде, каракалпакша «Кавказ тутқыны» деген гүррин қолыма түсти. Авторына карасам Лев Толстой. Алдым да және атама көрсетиуге асықтым. Ол мениң қолымда китап көрсе, дәрриу оқытатуғын еди. Бул сапары да солай болды. Дауыслап оқыдым.

—Қызык,—деди ол аппак сакалын қос қолы менен сыйпалап,— Әнгиме орыслар хаккында жазылса да, бизин каракалпаклардың өмирине усайды. Жилин дегени мениң жас гезимде жау қолында көп жыл тутқын болып келген Жәлий дегенди еслетеди. Оны босатқан Дина деген қыз, жаудың бир әскербасысын аяп, ауылдағы қудыкка қамаулы жеринен қашырып жибергени мениң дайымның қызы Дәмеге усайды. Бәлким, ол бизиң елде де болған шығар.

Мени енди атамның дайы қызы Дәме қызықтырып, ол қайда экенин сорағанымда, атамның көзине жас көнгейленип:

—Ауылымыздың бийи ол қашырған өскер басынын орнына, Дәмениң өзин қудыкка таслатты ғой, балам. Соң оны хәмме умытқан сыяклы еди, мынау Толстой деген бабаң және еске салды: Бул

жазыушы гүллән халықтың тәғдирлерин тендей билетуғын адам екен. Рахмет оған! Өттең, усындай ақыллы адамымыз болғанда ма?...

Ол изин айтпады. Усы ўақытта дейин каракалпак шайырларының қосықларынан басқа «Кавказ тутқыны»ндай адам қызығарлық — бас қахарманларының тәғдири жанынды тербенислерге салатуғын гүрриң оқып көрмеген едим.

«Па, Лев Толстой каракалпак болғанда ма» деген өкиниш мениң кеўлимде де бир түйин болып қатты.

Бир жола әдебият бойынша муғаллимимиз дүнья әдебияты хаккында кеннен сөйлеп орыс Пушкин менен Лев Толстой, украин Шевченко, қазақ Абай, өзбек Науайы, каракалпак Бердак... пүтқил жәхән халықларының мақтанышы болып есапланатуғынын айтқанда, көкирегим қайта қууанышка толды...

Өттең, дейтуғын бир нәрсе, ол гезде еле Лев Толстойдың майда гүрриңлери болмаса, көлемли шығармаларын каракалпак тилинде тауып оқыу қыйын еди...

Пединститутқа киргенимнен кейин Лев Толстойды оның ана тилинде аз-азлап оқытуғын дәрежеге жеттим.

Өзиме түсиникли «Кавказ тутқыны» қайта оқыудан басладым.

Бұған дейин өзбек, қазақ тиллеринде бир қанша роман, повестьлер оқып үлгерген едим. Каракалпак тилинде де бираз гүриндер пайда болған еди. Бирақ бәринен де бетер «Кавказ тутқыны» есимде қалды.

Өйткени, оның ўақыясы тап көз алдында болып атырғандай, ал қахарманларының сөзлеринде хешқандай жасалмалық я, жоқары пафостағы асыра мақтау ямаса алдамшы бояўлар хаслан сезилмейтуғын еди.

Хәр бир персонаждың хәрекети биз күнде көрип жүрген адамларға усайтуғын еди. Жилинди, оған ашық болған хаялы емес, кишкене тау қызы аяп, зинданнан азат етиўге мақсети айрықша исенимли хәм хәр бир халықтың сол Динанын жасындағы қызларына тән қәсийетлердиң улыўмалығы еди.

Соң Лев Толстойды көбирек оқыу мениң көз алдыма пүтқиллей бай дүньяны, өзиме таныс болса да, елеге дейин сезбей жүрген дүньяны ашып бара берди. Кем-кемнен менде Лев Толстой әдебияттағы «қудай» деген уғым қәлиплести. Өйткени оның романларында тап тәбияттың өзиндегидей: адам да, қуяш та, ай да, тоғай да, хайўанат та өз орнында, бир-биринен гөрезли хәм керекли халда сүүретленеди екен. Қайсы бир шығармасынан әллеқайсы қахарманын, ямаса тәбият көринисин, болмаса, әллекандай бир хәрекетти түсирип таслап оқысан,

бул жақты әлемде айды ямаса күнди жоқ деп, дүньяны көз алдына келтириу сыякы айнала оғыры аўыр хәм қараңғы көринеди.

Бизлер, көбирек дәстанлық традицияларға төрбияланғанбыз. Дәстанларда баста унамлы адамлар ақырына дейин унамлы, баста унамсыз адамлар ақырына дейин унамсыз болып жүреди.

Лев Толйтойда мен биринши рет хақыйкый шынлық көрдим. Яғный, адам баласы өмирде қалай хәрекет ететуғын болса, тап солай хәрекет ететуғынын көрдим.

Соң өмирден бир қанша сабак алып өзим де шығармалар шыжбай-лайтуғын дәрежеге жеткеннен кейин, Лев Толстойды Шекспир менен салыстырыуға урынып, Шекспирдің әлемге мәлим трагедияларынан да жоқары романларды тек Лев Толстой дәреткенине көзим жетти.

Шекспир өз трагедияларын өлим менен тамамлайды. Оқыушы ямаса көриуши оның қахарманларының бирден-ақ адам сезимине тийип сөйлеулерине-ақ өлетуғынына исенип отырады, қахарманлардың өзлери де енди өлетуғынын сезип турғанға усайды. Ал, Лев Толстойда пүткиллей басқаша. Қахарманлар хақыйкый инсан, хәр ким бүгини хәм ертеңи менен жасайды. Өмирдеги бизге таныс адамлардай, тап өзимиздей шын мөнисинде жасайды. Хешқайсы бастан ақырына унамлы я бастан ақырына унамсыз болып келмейди. Жақсының жаман жақларын, душпанның адамгершиликке тән хәрекетлерин де жасырмайды. Куяш та, көленке де өз орнында турады, биринен скиншиси дәрейди... Бул дүньяны гөззал қылатуғын да, бул дүньяны ойран қылатуғын да адам екенине исенесен. Егер хәр бир адамды бул дүньяның бир гилти деп түсинсек, қулыпты ашыуға келгенде оның қолында көп қулыптарды ашатуғын хәр қыйлы гилтлер барлығын көресен.

Лев Толстойдың және бир улылығы — ол хәр бир инсан пүткил адамзатты, пүткил адамзаттан бир инсанды излейди хәм табады. Хәр бирин куяш фонында өз көленкесинен ажыратпайды. Адамды жәмийеттен, жәмийетти адамнан айырып сүүретлемейди, хеш бир уақья төбияттан бөлек алынып сүүретленбейди...

Бундай төбийийлық — бул өмир философиясы Лев Толстойдың шығармаларының ғана смес, оның гүллән өмир жолынын да орайлық сабағын курайды. Ол жәмийетте рабочий кластын қозғаушы күш екенине өзи исенбесе де, хақыйкый шынлықты сүүретлеу аркалы, оның қозғаушы күш екенин айқын көрсетеди. Россиядағы барлық қатлам өз орнында сүүретлениуин табады. Соң ушын да ол орыслар жәмийетинин айнасы сыпатында бақаланады. Усы жағынан оған тең келетуғын

жазыушы жок секилли. Бунын себеби, уллы жазыушынын хәр бир шығармасында жаңа пикир айтылады. Мәселен Лев Толстойдың «Урыс хәм парaxатшылық» атлы өлмес эпопеясы жарык көргели, онын кең масштабына теңлесетуғын шығарма дүнья әдебиятында еле дөретилмей атыр. Усы кәрада ескертилетуғын бир пикир: «Менин жазған хәр бир жаңа шығармамның мазмуну, — деп жазған екен Лев Толстой, — оқыушы ушын қандай жаңалык болса, өзиме де сондай жаңалык...»

Уллы художниктиң хәмме үлги аларлық баслы әдетлеринин бири хәр бир романы ушын мазмунға сәйкес форма излеп табар екен. Ол питкерген өз шығармасына басканың көзи менен карап, дүзетіу киргизе алатуғын адам болған. Буған бир мысал: «Урыс хәм парaxатшылық» романы 15 рет, «Анна Каренина» романын 11 рет бастан ақырына қайта басланып жазылған варианты барлығын еске салыудың өзи жеткиликли болар. Онын дүнья классиклеринен және бир артықмашлығы ол уллы педагог киби, пүткил адамзатты баркулла тәрбиялап барыу кереклигин пүткил жәмийеттиң бас ұазыйпасы деп биледи. Сонын менен бирге, оны адамлардың қалай тууылғаны ямаса ким кимниң әулады болғаны ғана емес, ким өз келешегин қалай тәрбиялағанын қызықтырған, оны жәмийет тәрбиясы қызықтырған, адам өз әкеси менен емес, тәрбиялаған баласы менен мақтаныуды талап еткен, келешекти, пүткил адамзат келешегин ойлап ислер жүргизген.

«Балаларға мухаббет пенен, балалардын жан сезимин түсинип қатнас қылыу аркалы адамзаттың бахытлы жәмийетин дүзиу мүмкин» деп түсинген хәм пикирин хәммеге дурыс уғындырып иске асырыу мақсетинде дийқан балалары ушын мектеп ашқан, өзи сабақлықлар дүзген...

...Қысқасы, Лев Толстой пүткил дүнья ушын, алпинистлердин тили менен айтқанда, еле хешким көтерилмеген пик, еле үйренилиуи тийис планета. Сол ушын да пүткил дүнья әдебиятының корефейлери онын шығармаларына әдебияттағы қудай сыпатында жүгинеди, оған теңлесіуди өрман етеди.

Ги Де Мопассан өз уақтында, «бизин бәримиз Толстойдан үйрениуимиз керек», деп көрсетсе, Томас Манн онын «баянлау искуссвосының қудиретлигин хешнәрсе менен теңгеріуге болмайды» деп жазған.

Пүткил дүньяға «Россия өмириниң өлшеусиз бай картинасын» көрсетип берген уллы художниктиң шығармалары хәзир пүткил дүнья

мәдениятынын кол жетпес уллы гәзийнеси болып қалды. Бүгінги жәхән алымларынын бахасы бойынша: «Лев Толстойды оқымай турып хешким Россияны билдим дей алмайды, Лев Толстойды оқымай турып, хешким өзін мәдениятлыман деп есаплай алмайды».

Егер биз көркем әдебиятты, хақықаттанда, адам хақындағы илим деп түсинсек, Лев Николаевич Толстой өзиниң шаўқымлы карама-қарсылықлары менен хақықый адам хақында илим дәретти.

Бул илим үзликсиз оқыўды, үйрениўди талап етеди. Оны оқыў керек, оны үйрениў керек!

*Айырым Қарақалпақ жазыўшыларынын
өтинишлери бойынша Лев Толстойдың
150 жыллығында сөйлегенлеримнен*

ШЫҒЫСТЫҢ ДАНАЛЫҒЫН ХӘМ БАТЫСТЫҢ ПРАГМАТИЗМИН ӨЗИНДЕ ҮЙЛЕСТИРГЕН ИНСАН

Хүрметли ханымлар хәм мырзалар, дослар хәм кәсиплеслер!

ЮНЕСКОның кәуендерлигинде өткерилип атырған, бәршемиз сүйинишлер менен тилге алатуғын Шыңғыс Айтматовтың дәретиўшилилик хызметине бағышланып дүньяның көп еллеринен ўәкиллердин қатнасыўында өтип атырған бүгінги халық аралық әңкуман — бул, мениң көз қарасымша, бүгінги инсаният цивилизациясының бир-бирине жақынласыўында, дүньяны Шығыс хәм Батыс деп бөлиўте әдетленип кеткен көнликлерди жениўте болған хақықый қәдемлердин бири экени тақыық. Шыңғыс Айтматовтың дәретиўшилилик хызмети — жана мын жылдыстың босағасындағы усындай бирлеслудин жемислигинин хәм хақыбатлығынын дәл көриниси болып табылады.

Булардың барлығын, оның дәслепки «Жәмийла» повестинен бәслап, жақында жәрияланған «Тавро Кассандры» романына дейинти аралықта айқын көриўимиз мүмкин. «Жәмийла» да биринши рет Шыңғыс Айтматовтың пүтпөл дәретиўшилигинен тән болған Шығыстың нәзик дүнья сезими хәм Батыстың реализминиң синтези пайда болды. Усы китаптан бәслап инсанның әпиўайы сезимлери аркалы сырлы деп аталған Шығыс бирден-ак Батыстың китап оқыўшысы үшін да түсиникли болып қалды, сонлықтан да әлем дыққатын өзине тартты. Повесть басылып шықканынан кейин көп узамай-ак француз хәм баска да дүнья жүзилик тиллерге аударылады.

Бүгінги күни инсаният әуладының көплеп таралыуында Шығыс биринши орын тутқандығы жөнинде хешким дауласып отырмайды. Адамлар мисли Шығыстан шыққан қуяштың нурлары киби бул жерден пүткіллей жәхән бойлап таралды. Атап айтқанда, бизиң ата-бабаларымыз — Шығыстың ата-бабалары, инсаният мәдениятының өзелги тарқатыушылары болды. Әйіемги гезлердеги Атилла басшылығын-дағы көшпели туркийтиллеслердин қәуимлери тәрәпинен Римниң өз уйқысынан оятылғаны тууралы көп фактлерди биз тарийхтан жақсы билемиз! Айырым мағлыұматлар бойынша Европалылардын қулағына үйреншикли емес, ал ерси болып еситилетугын бул исим Атилла Уллы Вильям Шекспирдин драмасының атамасы болып хызмет етти: яғный «Отелло» трагедиясы пайда болды.

Инсаният мәдениятын мәңгилик хәрәкетке келтириуши күш бирден бир Тәһритаала деген исеним қәлиплескен. Өйткени, Азияның жүреги еле христиан хәм ислам динлериниң пайда болыуына дейин-ак усындай исенимнин түп дерегине айланған еди. Орайлық Азия жери дүньяға Будданың китапларын пайда етти. Әне, уллы Будда пайғамбердин жасаған орны хәзирги Өзбекстан аймағындағы Далверзинтепа қаласы болып, ол Ыссық көлден онша алыс емес жерде жайласқан. Буннан кейин Зардушти (Зараштура) пайғамбер тәрәпинен мухаддес «Авесто» китабы дәрәтилди. Бул мухаддес кытап 200 өғиздиң терисине жазылып шығылды. Ол да хәзирги Өзбекстанның аймағы — қарамағалы Хорезм жеринде пайда болды. Тилекке қарсы, «Авесто»ның көп бөлимлери жок етип жиберилген, ал қалған бөлимлери Искендер Зулхарнайн (Александр Македонский) тәрәпинен алып кетилген еди.

Орайлық Азия — ен әйіемнен бери қиятырған көплеген илим хәм мәдениятлардың кесиспеси, дәрбенти болып, оларды өз ишине биротала дерлик қамтып алған. Солай етип, дүнья жүзиллик цивилизацияға, инсаният мәдениятына хәм уллы ой пикирлерге, данышпанлықларға өзиниң үлкен хәм бийбаха үлеслерин қосқаны дүньяға аян. Бундай даналық ислер, тағлыұматлар жөнинде есапсыз әпсаналар, рәуиятлар, ауызеки дәстанлар көплеп дәрәтилген. Әне сол мухаддес ислер, атап айтқанда, пүткіл инсанияттын көркемлик ой пикирлериниң қәлиплесиуине шексиз тәсирлер жасады. Олардың арасында уллы ойшылар Омар Хайям, Физули, Науайы, Абдурахман Жәми сыяклы көп-көп аламалардың атларын айрықша атау мүмкин. Әне усындай әжайып ой-пикир булақларынан Шекспир менен Гетенин, Пушкин менен Гейненин, Виктор Гюго менен Лев Толстойдың

уллы даналықтары илхам алыу менен өзлеринше қалиптести. Бул жағдайлар өз гезегинде Европа мәдениятының Шығысқа, тутас алғанда, пүткіл жәхәнға тәсири ҳаққында әдил түрде айтыуымыз ушын кен мүмкиншиликлер ашып берди.

Ой-пикир дәреклериниң хәм тиреклеринин бәрхама тынымсыз хәрәкетте болыуы тәбийий кубылыс. Бул жағдайды бизиң бүгинги цивилизациямыздың мәңгилик хәрәкетке келтириуши тийкарғы күш десек орынлы болады. Өйткени дәреклер өзгерип турады хәм хәр сапары ол байыл хәм жаңаланып барады. Ой-пикир тербелислери болса, анау ямаса мынау төрепке карай өзгерип турады. Хәзирги ўақытта оларды бирлестириу хәм мәдениятлардың көп қырлылығы себеплер өз төреплерине карай өзгерислерге ушыраған дәўирде оларды өз шығармаларында жаңалық ашыу аркалы жәхәнге танытыушы шахс Шыңғыс Айтматов болды. Ол шахс сыпатында өзиниң дәретиу-шилиқ хызмети аркалы дүньядағы хәр қыйлы өмирлик кубылысларды даналық пенен сәўлелендиреди. Солай етип, улыўма жер шары, инсаният келеминде қалайынша дурыслы пикир жүритиу зәрүрлигине инабатлы түрде жуўап бере биледи.

Орайлық Азияның әдебий сыны «инсаният өз тарийхында еки Шыңғыстың таң қаларлық жаўлап алыуларына дус келди» деп бийкарға айтпайды. Биринши Шыңғыс — яғный, Шыңғыс хан. Ол XII әсирде өзиниң қылышының күши менен дүньяның ярымын өзине бойсындырған болса, XX әсирдеги екинши Шыңғыс яғный Шыңғыс Айтматов XX әсирдиң екинши ярымында өз кәлеминин күши менен пүткіл дүньяның мойынлауына еристи.

Бул дүньяда инсан — шешилиуи ен қыйын жумбақ. Шыңғыс Айтматовты хәр бир қахарманының алдында әне усы қыйын жумбақларды шешиу машкаласы турады Инсанның мәртлиги хәм қахарманлығы басқаларды жениўде хәм олардың үстинен ҳүким сүриуи де аз емес. Оның максети тәнха өзиниң кәлиб тилеклерин жениўде хәм өзин бийлеген сезимлери менен ерк-ықыраы үстинен ҳүким сүриўге ерисиўден ибарат. Шыңғыс Айтматовтың пикири бойынша әдеп-иқрамлылық тәрбиясы келешекке бағдарланған болыуы тийис, яғный Лев Толстойдың сөзлери менен айтқанда, «келешек ушын жарамлы болған инсанды тәрбиялауға» бағдарланған болуу тийис. Бүгинги аласапыранлық жағдайда, яғный инсаният өзин-өзи жоқ қылып жибериу кәўли астында жасап атырған шараятта, келешек ушын күшли, жигерли, хәртәреплеме билимли адамларды тәрбиялау күтә әҳимийетли ислер болып табылады. Бул ислерде Шыңғыс Айтматов айрықша белсенди десем, асыра айтқан болмаспан...

Шынғыс Айтматов бүгінгі күнде Орайлық Азия халықтары мәдениетларының Ассамблеясының Президенти, «XXI ғасырдың интеллектуалдық алтын қитапханасы» — дүнья жүзілік 200 томлық сериясының бас редакторы хәм «Түркізйибан халықлары дүнья жүзілік тарийхта» деп аталатуғын сериясының бас редакторы болып хызметлер-өм атқарады. Хәзирдің өзінде оның бир неше томлары шығарылды.

Бүгін Шынғыс Айтматовты 70 жасқа толған қутлы мерекеси менен қутлықлап, Орта Азия халықлары атынан оған бекем ден саулық, дүньядағы оғыры көп санлы оқыўшылары алдында шарнамас күш-қууат тилеп, хәрқашанғысынан творчествосының еле хешким көтерилмеген бийик шынларға көтериле бериўин тилеймен!!!

1999-жылы 25-мартта Париж қала-сында өткерилген ЮНЕСКО мәжлисиинде Шынғыс Айтматовтың 70 жасқа толуўына байланысы сөйлеген сөзеримен.

ҒӘРЭСИЗЛИК ӨМИРИМДЕГИ ЕҢ ҮЛКЕН ХӘДИЙСЕ

— Миллиә әдебиятты хәм мәдениәтты раўажландырыўға қосқан салмақлы үлесиз, халқымыздың руўхый дүньясын байытыў жолындағы жемисли хызметлериниз хәм руўхый-ағартыўшылық саласындағы искерлик қатнасыңыз ушын «Ел-журт хұрмети» ордени менен сыйлықландыңыз. Миве, усы қууанышлы демлерде кеўлиinizден нелер кешекте?

— Хәзир кеўлимнен нелер кешип атырғанын ойлап, айтып жеткере аймайман. Көп-көп сезимлерге мантығып жүрмен. Жүдө қууанышлыман. Жүрегимде миннетдаршылық хәм шүкир етиўшилиқ туйғылары барқ урмақта. Бул нәрсе-халқымызға, деген миннетдаршылық, Ұатанымыздың ғәресизлигине шүкирлик туйғылары.

Билесиз, жазыўшы жәмийетти емес, жәмийет жазыўшыны жаратады. Дурысы, жазыўшыны жәмийетке халық береди. Жәмийет болса усы жазыўшыны қалиплестиреди. Яғнай жазыўшының қандай жазыўшы екенлигин жәмийет белгилейди. Жазыўшы жәмийетке халқының дәртин, арзыў-әрманларын айтады хәм жазыўшы жәмийет пайдасы ушын хызмет етеди. Усыған қарап жазыўшының жетискенлиги белгиленеди. Ол жазған шығармалардың қәдир-қымбаты анықланады, көркемлик шеберлиги бақаланады.

Мәселен, совет дәуиринде қаншадан-қанша жазыўшылар бар еди. Олардың көпшилиги сол дәуирди улығлайтуғын, хұкимран сиясат мәпин гөзлеп хызмет ететуғын жазыўшылар еди. Бирақ, сол дәуирде

де өз халкынын, өз миллетинин мөглөрүн коргайтуғын, инсан хүрметин жокары коятуғын жазыушылар да бар еди. Олардын биразын болса сол жәмийет «миллетши» сыпатында куудалауға ушыратты. Тоталитар дүзим тарийхый хакийкатлыкты бузып көрсетиуге, миллетлер тарийхын көмип таслауға хәм миллий мақтанышларды жоғалтып жибериуге хәрекет етти. Бирак, инсанийлык туйғы беккем скен, хәр ақыл-закауатлы инсан миллетинин миллий өзеге кууатын жойтпаган скен. Мине, бийгәрез республика болдык...

—Ғәрезсизлик сизни өмириңизде қандай из қалдырды? Сиз ғәрезсизликте қалай түсинесиз?

—Ғәрезсизлик бизге не берди? Әуеле биз өзимизди өзимиз таптық. Бурынлары бизге басқалар қарауы керектей, биз ушын өзгелер қайғырыуы зәрүр деп жүрер едик. Өзгелерден ғамхорлық күтер едик. Енди болса, хәр бир адам өзинин ғәрезсиз инсан скенин түсинди, инсан өзи хаққында ғәрезсиз пикирлей баслады. Биреудин геллеси менен жақсы жасай алмаслығын аңлады. Хәр бир қиси басқа адамды өзинин түсиник дәрежесинде түзетеди. Хәр бир халық та сондай, өзинин дүнья түсиниклери менен басқа халықты түсинеди. Онын басқа халықлар алдындағы абырайы да усынын менен белгиленеди. Тарийхқа нәзер таслағанда да сондай. Биз тарийхқа бүгиннин көзи менен қараймыз. Усы пайытта бир уақыя есиме түсти. Бир тойда отыр едик. Зыяпат жақсы өтип атыр. Жанымда отырған бир достым қып-қызыл шырайлы, сулуу алманы дәстурханнан алып зор ықлас пенен қыршыды. Бизлерге бир тилимнен бөлип бермекши еди, иши сондай ширип кеткен скен. Хәммемиз бийықтыяр күлип жибердик. Советлер дәуири де әнс усы алмаға усайды — сырты сулуу, иши шириген. Халқымызда усы уақыяны еске түсиретуғын әжайып мақал бар: «Сырты жылтырақ, иши қалтырақ». Тәңритаала бизди сырты жылтырақтан иши қалтырақтан сақлағай!

—Төлеңбергев аға, Сиз тийқарынап, тарийхый шығармалар жазғансыз. Тарийхқа көп жүтynesиз. Тарийх көркем шығармаға көшкенде қандай әдебий үстишелерге сүйениледи?

—Тарийхқа жансыз хәдийсе деп қарау керек емес. Тарийх хәр бир инсан нәзери менен, пикир-яды менен тири. Екиншиден, тарийхты тири устаз деп атайды. Себеби, тарийхты дурыс түсинбеген, билмеген адам бүтигимизди билмейди, ертенин ойламайды. Тарийхқа қарап келешекке нәзер таслау, жобаластыруу мүмкин.

Жақында белгили тарийхшы алым Хәмид Зияевтын «Истиклол маънавият негизи» деген қитабын оқып шықтым.

Китаптағы «Еки уллы сәне: 1370 хәм 1991» деген тема маған жүдә унады. Ана-Уатанымыз тарийхындағы усы еки уллы сәне менен пүткил бабаларымыз бенен әуладларымыз мақтанған. 1370-жылы уллы бабамыз Әмир Темур өзбек мәмлекетин дүзди. 1991-жылы Өзбекстан да ғәрезсизликке еристи. Бул уллы еки сәне өз мазмуны менен бир даңклы Ұакыяны: елимиздин азатлығы, Уатанымыздың ғәрезсизлиги, дүньяда өзбек мәмлекетиниң пайда болғанлығын дәлиллейди. Тарийхшы-алым әне усы еки сәнде пайда болған ғәрезсиз мәмлекетлерди бир-бири менен салыстырар екен, олардың өзине тән белгилерин көрсетеди, ишки хәм сырткы сиясатын илимий жақтан терең таллайды.

«Еки уллы сәне: 1370 хәм 1991» макаласындағы гәплер мениң кеўлимдеги сөзлер еди. Оларды тарийхшы-алым биринши болып айтып койғандай түйишди маған. Бизиң бир-биримиз бенен кеўлимиз жақын екенлигин сезиндим. Бундай жағдайларға ғәрезсиз елимиздин бәрше пукаралары-уатанластарымыз кеўлинде мақтанышлы сезимлер бир-бирине усас.

—Төлепберген аға, мине жетписке де кирдиниз. Узак жылдык өмир жолың басып өттиңиз. Өткен өмириңизге карап бүгги нелерди ойлайсыз?

—Өтмишке карап турып өкинемен... Мениң өмиримде баска карап отырған күним болмаған. Тынымсыз мийнет еткенмен, жазғанман, оқығанман. Мен 100 ге кирмесем де 70 жылдык өмиримде билимлерим, кыялларым аркалы көп адамлар төғдирилеринде көп-көп аласа-пранлықларды көрдим. Өз өмиримде ески хәм жаңа әсирлерди бир-бирине салыстырып жасадым. Аға, өмиримдеги ең үлкен хәдийсе— Ғәрезсизлик болды. Мениң сүйикли шайырым Абдулла Арплов айтқандай, аламан едик. Енди, мине сол аламаннан халык болдык. Хәр бир адам, халык, шахс дәрежесине жетти. Мен өзимди шахс дәрежесинде сезиндим.

—Усы гәплеринизди еситип, және бир сағал тууышды, режелериниз қандай? Енди не тууралы жазбақшысыз?

—Жумыс жағдайымда мақтанса арзыйтуғын бир кууанышлы Ұакыя жүз берди. Бул сыр еди. Сизиң ашық кеўилли сәўбетинизден, терең мәнили сөзлеринизден ийип кетип, әне усы сырды әшқара айтып атырман. 1980-жылдан бержағында хәр күни күнделик жазатуғын болған едим. Енди болса ғәрезсизлигимиздин хәр бир күнин қағазға түсириүди қәлеймен. Мен хәр күни хәр күнимди жазбасам уйқылай алмайман. Бирақ, мен, Гоголь айтқандай, не жегенимди,

не ишкенимди емес, нени көргенимди, нени билгенимди хәм нени сезинип ойлаганымды жазаман. Бүгинги күнге келип күнделиклерим 20 томнан асты.

«Каракалпақнама» роман-эссесиде 1955-жылы жазган күнделик-леримнен базы бир үлгилер бар. Сол гезде мен «Әмиўдарья» журналында ислер едим... Итибар бериңиз...

Мине, сол 1955-жыллардағы күнделигимнен кыска-кыска үзиндилер: — «Н... былай деди: «Хәр бир адамның кеўлинде нур да, қараңғылық та бар. Булардын қайсы бирин узартып, қайсы бирин қысқартыу адамның өзине байланыслы.

Инсан қәлбиндеги қараңғылықтың да үш аты бар: жалқаўлық, қызғаншақлық, менменлик.

Әдебияттың ұазыйпасы—инсанның руўхый әлеміндеги нур менен қараңғылық ортасындағы айырмашылықты ашық көрсетип берийден ибарат...»

1955-жыл, 1-сентябрь.

«Д... былай деди: «Қайыпбергенов, сен неге жазыушылықтан дәмедар болып журналда ислеп жүрипсең өзи? Сенің исми-шәрийпин жазыушы болыуға ылайық емес: Хәдден тысқары узын. Тышлап көр: Төлепберген Қайыпбергенович Қайыпбергенов. Кітапқа усын-шама узын-шубай атын менен фамилияңызды жазсаң бәри сыя ма?

Неге әжепленесен? Еле де кеш емес, ойланып көр!...»

1955-жыл, 3-сентябрь.

«Ш... былай деди: «Хәр бир жазыушының өз усылы болады. Усыл дегенде шығарманың сыртқы түрин түсинип, «баянлау усылы», «биринши бет пенен «мен» тилинен сөйлеу усылы» деу кәте. Уста ағашты қайсы таманынан жонса, оның ансат хәм сулыу шығатуғынын билген таклетте, жазыушы өзи таңдаған турмыслық материалды қәйткенде оқыушыға әпиуайы, қызықлы етип жеткере алады... Мине, бул усыл. Усыл, бул — «пәлұан гүресте қарсыласын оң қолы менен жыға ма, я шеп қолы менен бе?» деген сорауға берилетуғын жууапқа мегзейди.

Ашынарлысы, талантлы жазыушыларда да усыл таңлауда гейде кәтеліклерге жол қояды.

Әдебиятта да турмыстағыдай: қыйсайып отырсаң отыр, лекин, туўрысын ашықтан-ашық айт, әне сонда ғана айырым нуксанларын билінбей кетеди.»

—Тәжирийбеля жазыушы сыпатында жас калемкешлерге кандай мәсләхәтлериңиз бар?

—Жаслар, әуелә шын мәнисинде өзлериң өзлериң түсинсин. Ғәрезсизликти түсинсин. Дүньяда — «мен барман!» деп көкирекке урыудан жаман нәрсе жок. Хәш ким «мен» деп көкирегинә урмасын. Халкым, Ұатаным, Ели-журтым десин. Хәр бир жас өзин дәретиуши деп түсинсин. Сен шығарма жазсаң да, бийдай ексең де дәретиушисен! Ұатанымыздың келешеги сениң кандай дәретиушиликти пенен шуғылланыуыңа байланыслы, бауырым!

—Және айтылмай қалған кандай сөзлериңиз бар?

—Хәзир хәр бир инсанның мойнында әки мың жыллык жүк турыпты. Биз, әне усы жүкти көтерип, үш мың жыллыкка өтемиз. Соннан иелерди алып өтемиз, қайсыларын әдейи қалдырамыз? Бул нәрселерди шешіу хәр бир жәмийетке хәм хәр бир инсанның ақыл-парасатына, билиминә, дүнья түсинигине байланыслы.

—Мазмунлы гүрриниңиз ушын рахмет!

*(«Ўзбекистон адабиёти ва сәмаати»
газетасының 21-май, 1999-жыл
санынан) Сораулар жазыушы
Рустем Мусурман тәрәпинен берилген.*

ГӘПТИҢ ҲАҒЫН АЙТСАМ ...

—Төлепберген аға, Сизди Ұатанымыздың «Дослық» ордени менен шык қалбимнен қутлықлаймав!

—Қутлықлағанымыз ушын рахмет, —деп сөз баслады Төлепберген аға. —Жүдә көп кәлемлес досларым қатары азат Өзбекстанның жоқары орденине сазауар болғанымнан басым аспанға жетти. Байрам салтанатларында қатнасыу бахтына миясар болыуым оннан да зыяда болды. Өзбек тууысқанларымнан оғада миннетдарман. Ғәрезсизликке ерисіу өзбек халқына да, бул жерде жасаушы барлық халықларға да жүдә көп нәрсе берди. Халық снди өзиниң толық еркин халық екенлигин сезинди. Өзбекстан өзин дүньядағы ең зор мәмлекетлер қатарында көрип атыр.

Елимиз әйjem-әйjemнен Орайлық Азияның географиялық жағдайында ғана емес, әйне пайытта илимий, экономикалық, руухий жақтан да орайы болып келген. Йслам дини биринши рет араблар

арасында пайда болса да, Түркстан өз ўақтында бул динниң еккинши ўатанына айланған еди. Уллы бабаларымыз Яссаўий, Бухарий, Нахшбандий сыяклы атаклы алламалар қалдырған мийрас усылардан дәрек берип турыпты. Итибар берип қарасымыз, өзлерин билимдар есаплаган 19-20 әсирдеги европалы алымлар өзлеринше уллы деп есаплаганлардан бес-алтаўының пикирлерин келтирип, бир китап жазып данк шығарыўға хәрскет еткен. Олар бунын менен уллыларды емес, өзлериниң атын қалдырыўды мақсет еткен. Ал бизиң қәдимги Түркстанда жасап өткен алламаларымыз не ис етсе де, пайғамберимиздин атынан, көрсетпелеринен келип шығып ис еткен. Олар Кураны Кәримниң хәр сүресине, аятларына тереңнен түсинип, Мухаммед пайғамбер үгитлерин көп-көп хәдислерге жайлаган. Хәқыйқатын айтсақ, марксизмди ныкап етип, өзлерин көтермелегенлердин шығармалары да бүгин хеш кимнин ядында қалмады. Ал, кеўлине Алланы жай етип, кишипейилликти абзал көрген Бухарийлер, Термизийлер жаратқан хәдис китаплары еле жасап қиятыр. Оны пүткил Ислам еллерин көзлерине сүртип үйренбекте.

Даналарымыз айтқандай, «Биз тарийх майданында күни кеше пайда болған халық емеспиз. Шынында, орта әсирлерде де дүнья цивилизациясына умытылмас үлес қосқан хәм илим аспанында жулдыздай парлап турған уллы алламалардын әўладларымыз». Усыннан келип шығып пикир жүритетуғын болсақ, Орайлық Азияның жүреги болған Өзбекстанымыз да ертеден-ақ өзинен зия-нур таратып келген болса, бүгинги күни де сондай зия-нур тарата алыўы ушын терең тамырларға ийе.

—Өзбекстанның мәмлөкетлик ғәрезесизлиги мүнәсибети менен бурнығы Қарақалпақстан да суверен республика бөдды. Сиз оның ертеңги раўажланыўын көз алдыңызға қалай келтире аласыз?

—Республикамыздын суверенлиги, ертеңги келешегин жөнинде ойлағанымызда мен, көбинесе, «бурынғы СССР бизге не берген еди, Өзбекстан бизге не берди?» деген саўалға жуўап излеймен. Ойлап қарасаңыз, биз хәтте бурынғы аўқам дәўиринде де өзбеклер мысалында өзимиздин хәқыйқый туўысқан бирадларымызды, бул халықтың үлкен меҳир-мухаббеттин сезинип жасадық. Буны дәлил-леўшин мысал хәзир ядыма түседи. Егер тарийхты параклап көрсениз, бир пайытлары Сталин заманында, салыстырма жағынан кишилеў болса да, Қоңыратта наразылық көтерилис болған еди. Солай етип, қарақалпақлардын басына да Кавказдағы аз санлы халықлардын күни туўып, бизиң аз санлы халқымыз қайсы бир журтларға топар-

топар болып сингисип, бәлким, пүткиллей жоқ болыпта кеткен болар еди. Тарийхый ҳақыйқат — сол гездеги Өзбекстанның биринши басшысы Усман Юсупов өз басын қассап балтасының астына қойған киби болсада, сол департация деген бәледен бизиң халқымызды аман сақлап қалды. Есин таныған қайсы карақалпақ буны умыта алады. Екинши мысал: Карақалпақстанға 1941—45-урис жылларына шекем темир жол келмеген еди. Сол ауыр жылларда бул қыйыншылық қатты сезилди. Және сол Усман Юсуповтың басламасы менен урыстан кейинги еки жыл ишинде үлкен Өзбекстанның бәрше Ұалаятларының көмеклер бериу усыллары менен Хожелиге темир жол тартылды. Нәтийжеде, карақалпақстан пүткил дүньяның уллы жолына байланысты. Бул карақалпақлар ушын бул жүдә үлкен Ұақыя еди.

Шарап Рашидовтың карақалпақларға көрсеткен жақсылықлары оғыры көп. Өйткени, ол қалби шығыс адамына тән сақауатлы, уллы инсан еди. Ол әуеле, биз, карақалпақларды өзбек халқы менен тендей көрди. Еки халықтың басын қосыуға хәрекет етти. Шарап ағаның және бир исин айтып өтейин. Бәршеге мәлим, Түркстан өткен XIX әсирде патша Россиясы әскерлери таманынан бағындырып алынған. Бирақ Арал бойларында жасаушы карақалпақлар, итимал географиялық жайласыуының тәсиринен шығар, бәлки патша әскерлерини қарсы шығыуға күши жетпейтуғынлығы себепли шығар, 1873-жылы Россияға өз ықтыяры менен қосылған еди. Бул мәселе айырым тартысыуларға да себеп болды. Ш. Рашидов тарийхшыларға тапсырып, ҳақыйқатты айдынластырып берди хәм Карақалпақстан 1973-жылы бул тарийхый Ұақыяның 100 жыллығын нышанлады. Бүтинги күн жағдайынан карап, усы шәртте еди деуиңиз де мүмкин. Ауа, шәрт еди. Автономиялы республиканың экономикалық, мәдений рауажланыуына сәл-пәл түртки бериу ушын усындай мәселелер де сол Ұақытта жүдә керек еди... Юбилей мүнәсибети менен қурылыслар ен жайды, оларға материаллар келди, питпей атырған қаншадан-қанша ислер питип кетти.

Билесиз, бурынғы СССР тарқап кеткеннен кейин биз тууысканымыз Өзбекистан менен бирге қол усласып қалдық. Бул ибратлы ис болды. Тарийх буны умытпайды.

Сизге жақсы мәлим, соңғы жылларда Арал апатшылығының тәсириниң арқасында Нөкис тәң экологиялық жағдайы бузылып бармақта. Президентимиз Орайлық Азиядағы барлық республикалардың Президентлерин Нөкиске шақырып, Арал тенизин сақлап қалыу тууралы үлкен әңжуман өткерии арқалы кеулимизде үмит ушқын-

ларын оятты. Биз келешекти анык көре басладык. Мен бул пикирлерди үлкен миннетдаршылык дауыс пенен ҳамме орында айтып жүремен.

Жаксы күнде де, жаман күнде де дос керек. Өзбекстан, Казакстан, Кыргызстан дослык катнасыклары себепли пайда болган еркин экономикалык байланыс кем-кемнен беккемленип бармакта. Кәнекей, бул байланыс және де кенейип, Туркменстан ҳам Тәжикстан да онын тең хуқыклы агзалары болса. Сонда бирликтеги тууысканлык жагдайында өййемги Туркстанымыздың жамалы және де жаснап кетер еди. Тарийхый мағлыұматлардан мәлим, Орайлык Азия халыклары Әмир Темур, Шахрух Мырза дәуирлеринен баслап узак жыллар бир туу, бир байрак астында бирге жасап келген. Қалаберсе, фәрезсизлик дегени, бул-өз кабығына оралып жасау деген сөз емес. Мен бир-биреуден ажыралып жасауды қыялыма келтире алмайман. Хәр бир халық қайсы жағынан болса да, бир-бири менен тығыз байланыскан. Бунысыз рауажланыуға ерисип болмайды. Фәрезсиз болыу — бул күшли бола алыу деген сөз. Биз өзбеклер, туркменлер, казаклар, кыргызлар, каракалпаклар бирге болсак, ҳамме мәселеде бирлесек гана күшли боламыз. Территориямызды, аспанымызды да өзимиз корғай аламыз. Бул жағынан Өзбекстан хәзир өзинин тарийхый миссиясын жүдө ибратлы бир тәризде иске асырмакта. Бурыннан Орайлык Азиянын жүреги болып келген Өзбекстан буннан былай да усындай болып қаларына исенемен.

— Сизнише бул уллы иске жазыушылар кандай үлес қосмакта?

— Фәрезсизлик — тийкарында да, бәрше творчество ийелеринин ең үлкен әрманы еди. Еркинликке ерискеннен кейин-ак қәлемкеш досларымыз оны көтеринкилик жагдайда жырламакта. Бирак олардын арасында шала түсиниклерге ийе айрым қәлемкешлер тийкарғы күшин өткинши нәрселерге саршлап атырган болса да, бүгинги күни бирликке ерисиу хәр қашанғыдан да зәрүр. Биз совет дүзими дәуиринде дүнья әдебиятын көрдик. Бойымызды әне усы әдебият пенен өлшей басладык. Аз ба, көп пе утысларға да еристик. Енди усы ерисилген дәрежеден пәске түспеслигимиз керек. Бир мәрте Орайлык Азия жазыушыларынан бир топары Туркстан шахәринде жыйналысып, усы хақында режелеримизди мәсләхәтлесип алдык. Менинше, бундай ушырасыуларды следе кенирек қәлемде әмелге асыруу керек. Биз Өзбекстан жазыушылары бул мәселеде баслама көтериуимиз, тийкарғысы, өййемнен билим ҳам мәденият орайы болган Өзбекстан

буннан былай да эне сондай бирликке шақырыушы хэм билдириуши энжуманлардын, илажлардын ошағы болыуы тийис.

Өзинизге жақсы мәлим, бурынлары Москвадағы Әдебиат институтында билим алынар еди. Биз хәзирге шекем усы институт мәселесин дурысырак ойламай атырмыз. Менин нәзеримде Орайлық Азия мәмлекетлеринин жас әдебиатшылары билим алатуғын бундай билим орнын әллекашан Ташкентте ашыу керек еди. Бул жерде илимий күшлеримиз де, әдебиат кәнийгелеримиз де жеткиликли. Қалаберсе, Айтматов усаған сөз усталарын ўакты-ўакты менен шақырып, лекцияларын тынлаған мақул болар еди. Бурынғы аўқамлас республикалардын дерлик барлығында жұмысларын тоқтатқан. Ал бизде хәтте жазыушылардын творчестволық үйлери хәмийше ислеп турыпты. Эне усы творчестволық үйи Орайлық Азия республикаларынын Әдебиат институты ушын биймәләл оқыу орны болар еди. Түркийтиллес халықлардын әдебиатын, мәдениатын еркин раўажландыруу ушын жас әдебиатшыларымыз тийкарғы үлкен билимди, сабакты Шығыс мәдениатын, билимлерин үйрениуден баслау керек. Түркийтиллес халықлардын еки мың жылдан көбирек дәўирди қамтыушы бай әдебиаты бар. Европа өз мәдениатынын имаратын Шығыс әдебиаты хәм мәдениаты фундаментинин үстине қурғанығын тарийх дәлиллейди. Европа болса сол қурылған «дийўалларына» өзлерине тән хәрқыйлы әшекөйлер менен безеу берген. Биз ендиги мәдениатымыз сарайын өз тарийхий мәдениатымыз тийкарында салыуымыз керек. Бул жерде мен Шығыс Айтматовтын пикирин тәкирар-тәкирар айтқан болар едим: «Византия мәдениат хәм илим жағынан славян халықларына қандай тәсир көрсеткен» болса, Өзбекстан, өзбек мәдениаты да барлық түркий тиллес халықларға усындай тәсир көрсетип келген. Өзбекстан бүгинги күнде экономикалық-сиясий, руўхий раўажланыуда тап усы тарийхий жолынан бармақта». Усы мәниде Орайлық Азия халықларынын Өзбекстан әтирапында, әйдемги мәдениатымыз тийкарында бирлесиуи хәне де беккемирек болатуғынлығына иссенемен. Ташкент түркийтиллес халықлардын өзине тән «Мекке» си болыуы لازم.

--Төлепберген аға, жаңа кітабыңызды «Қалбымнан қамусы» деп атапсыз. Ол не хакқында? Шығарманын тийкарғы мазмұны хакқында сөйлеп берсеңіз?

—Бул шығарма үстінде узак ўақыт ислеуиме туўра келди. Ол улыўа философиялық ойларға қурылған өзине тән бир кітап болды. Сизге де мәлим, биз узак ўақытлардан берли еп туўры хак гәптерди

дауысымызды шығарып емес, сыбырланып айтар едик. Минберде яки адамлар алдында биреу тууры гәпти емес, жалғанды суу стип төгип атырған болса да «Хай, токта!» дей алмалық. Жанымыздағы адамларға базда ғана «анаған қараң, өтирик сөйлеп турылты» деп әстен ғана сыбырладық. Қасымыздағылар да «ауа, дурыс» деп қоя салар еди. Хакыйкый ой-пикирлер, әне усы сыбыр-сыбырларда айтылар еди. Сол себепли мен жазыушы сыпатында, қалаберсе, Меккеге барып Тәңритааланың үйине зиярат стип келген бир хажы сыпатында, енди ҳақ гәпти айтайын деген мақсетте, сыбыр-сыбырлардан репортаж-әссе жаздым.

Оның биринши бабы «Қайыпбергенов, сиз кимсиз?» деп аталады. Мен бул сауалларға философиялық пикирлерим менен жууап излеймен. Екинши бапта «СССР неге таркалды?» деген сауалға өзимше, айырым фактлер келтириу арқалы жууап бериуге хәрекет еткенмен. Үшинши бабында Қарақалпақстан хәм қарақалпақлар, халқсымыздын тарийхы хакқында әпсаналарға, хужжетлерге сүйенемен. Сондай-ақ шығармаңың кейинги бөлимлеринде дин хәм илим, творчество, инсаныйлық пазыйлетлер мәселелери бойынша ойлар айтылады. Әлбетте, бир қарақалпақ перзенти сыпатында өз шығармамда «Дунья хәм Қарақалпақстан» мәселесин де шетлеп өте алмадым.

Китабымның базыларды тәәжубке салатуғын соңғы бабы «Қайыпбергенов, сиз кашан өлесиз?» деп аталады. Менинше, дуньяны, акыретти, диянатты ойлаған хәр бир адам өз-өзине усындай сорау бермеслиги мүмкин емес. Мен бундай сорауларға жууап излер екенмен, өмирим бойынша ислеген ислерим жөнинде, өзиме есап берип, қалай жасадым, қалай жасауым керек еди, енди қәйтип өлиуим тийис деген сораулар үстинде философиялық пикирлер жүртиуге хәрекет еттим...

*«Ўзбекистон адабиёти ва санъати»
газетасының 16-сентябрь, 1999 ж. №37-
38 санынан. Сораулар Журналист Мурат
Абдуллаев тәрепинен берилген.*

КУТЛЫ КҮНЛЕР ҚУАНЫШЫ

Усы уллы Рамазан хайыты қабатында, яғный усы қутлы күнлерде бәршемиз және бир мәрте өзимиздин тууры жолымызды аласпай ғаңлап алғанмызға толық исеним хасыл қылып, жаңа әсирге, жаңа мың жыллыққа жарық жүз бебен қәдем қоямыз деп үмит етемен.

Мен көбинесе хәр кыйлы жұмыстар менен, гейде бир айда еки мәртебе Ташкентке келемен. Лекин, хәр сапары пайтахтымызды сағынып келемен. Мен ушын бул қала муқаддес, екінши Каба болып қалды. Хәр келген сайын кеулим қууанышларға толып-тасады. Тәңритааланың алдына, ел-журтым алдына пәкленип қайтқандай сезинемен. Себеби, мен бул уллы қалада көп-көп устазларым, шәкиртлерим, досларым менен дийдарласаман, олар менен ашықтан-ашық әңгимелесемен, ашық сырласаман. Гейде олардың жанадан жаңа ой-пикирлерин тындайман, гейде өзимнің жаңа пикирлерим менен ортақласаман. Кулласы, Нөкиске қайтып келгенимнен кейин, пүткіл дүньяға илим-хикмет нурын таратып, Шығысқа жарық шугласын шашып турған Ташкент тәсири менен жасайман... Себеби — бул қала мени хәр сапары өзинин туған перзенти киби күтип алады.

Бул жерде жаңа қурылыстарды, жаңа жолларды көремен. Айналамыздағы мәмлекетлерде ишкі қарама-қарсылықтар себепли қайғылы хәдийселер жүз берип атырған болса, Ташкентте тынышлық, парахатшылық ҳүким сүреди. Халықларымыз арасындағы бирликти көрип тағы да илхамланып кетемен, жасым жетпистен асып баратырғанына қарамастан, жаңа шығармаларым менен бирге хәр күни жазып баратуғын күнделигимди жаңа ойлар, жаңа пикирлер менен байытаман.

Бул уллы шәхәр. Орайлық Азияның хақыйқый мәнисиндеги орайы болған Ташкент кейинги ўақытларда мени, бир қарақалпақ қәлемкеши сыпатында, әжайып жаңалықлары менен шадландырады. Самолеттен түсип, вокзалдан Ташкентке кирип келсем, дәслеп қолына дуўтарын услап турған уллы қарақалпақ шайыры Бердаққа орнатылған естеликке дус келемен. Ол мени хәм Ташкент мийманлары хүрметине саз шертип қууаныш пенен күтип алып атырғандай, қайтып баратырғанымда болса мениң менен бирге Ташкент мийманларын ашық кеули менен саз шертип, узатып салып атырғандай туйылады. XIX әсирде өмир сүрген қарақалпақ әдебиятының атаклы классиги Қарғабай улы Бердақ бабамыздың келбетин Ташкентте көрип не ушын сүйсинбеймен? Ақыры, бул Қарақалпақстаннан тысқарыда орнатылған биринши үлкен естелик ғой! Бул естелик Шығыстың уллы дәруғазасы болған Ташкентте орнатылған болса, неге қууанбайын ақыры! Әлбетте, қәлбим қууанышларға толып-тасып кете береди.

Базы бисәулер: «Буның неси қууанышлы? Бердақтың юбилейлери бурынлары да өткерилер еди, илгері пайытлары да жыйналыстар болып турар еди ғой?» деп маған наразылық билдириулері мүмкин. Дурыс, бурынлары да Бердақ жөнинде гәлпер болған. Олардың бул

ескертиулеринде жан бар. Хэтте Бердактын кишкене бюстин көтерип Москвада юбилей өткерген уақытларымыз да болган. Бирак шайыр тууралы рәсмий баянатлары оқылып, мәжилис катнасыушылары зыяпатка мирәт стилген пайытта, бабамыздын биз апарган кишкене бюсти бир шетте мунайып калып кете берер еди. Сондай болганнан кейин Бердак бабамыздын бюстин және кайтарып Каракалпақстанга алып кайтар едик. Ызала жагдайлардан кейин 80-жылларда Москва газеталарынан биринде жәрияланган сәубетимде: «Бизин дослык хаккындагы гәллеримиз тек кагаз жузинде гана. Ашынарлысы, биз мисли суудын түбине түсип алып, «мен каракалпақпан?» деп бакыргандай боламыз. Суудын түбинен шыккан дауысымызды өзимизден баска хеш ким еситпейди, тек суу бетинде пайда болып атырган көбикшелер ара-арасында көринип калады, болганы», деп ашыгын айткан гезлерим де болган. Усы сөзлерим газетада басылган, бирак ең өкиншлиси, онын менен де хеш нәрсе өзгермеди.

Бүгин мен неге кууанбайын? Хорезмде уллы шайыр Агахийдин 190 жыллык юбилейи салтанатлы жагдайда белгиленип атырган күнлерде, онын менен бир катарда бизин шайырымыз Әжинияздын да 175 жыллык юбилейи кең белгиленип өтилди. Хәзир Каракалпақстаннан Хорезмге кире беристеги Шабат районында әйемги Хорезм журтынын үш уллы шайырына катара бағлар бинят стилди. Дәслеп Агахий бағы болса, оған жақын Бердак хәм Әжиниязлар бағы бар. Хәр бир шайырға бағка кире беристе естелик орнатылган.

Хийуадагы Шерғазы хан медресесинде тәлим алган Әжиниязга усы илим орайында оқыган уллы түркмен шайыры Мактымкулы менен барабар айырым-айырым бөлмелерде шайырлардын музейи шөлкөместирилген.

Бунин хәммеси ушын және бир мәрте гәрәзсизлигимизге шын жүрегимнен миннетдаршылыгымды билдиремен!

Досларымыз айтқашларынан

Орайлык Азия халыклары мәденияты ассамблеясынын ЮНЕСКО дәрежесиндеги тәғдиматынан (дизимнен) өткерийдин мәжилисине катнасыу ушын бир топар Өзбекстан уәкиллери менен бирликте 1999-жылдын март айында Париж қаласында болдым. Мәжилисимиздин рәсмий бәлими тамам болганнан кейин Париж қаласынын дыққатка ылайық орынларын, тарийхий уллы естеликлерди тамашаладык. Тек Франциянын гана емес, хәтте Европаның пайтахты есагла-

натуғын Париж қаласын алақандағыдай көріу мақсетінде күтә бийихлиги менен әлемге айғак Эйфель минарасына көтерилдик.

Минара хызметшилериниң биреуиниң баслауында ең жоқарысына шықтық. Баслаушымыз қалби толы мақтаныш пенен:

— Айтынлар, дүньяның қайсы бир мәмлекетинде усундай бийик минардан уллы қаланы тамаша етиу мүмкин? — деп сорады.

Қатарымыздағы дана шайырымыз, Өзбекстан Қахарманы Абдулла Арипов хәзир жууаплық пенен:

— Дурыс, бул бийик минара. Лекин, соңғы сегиз жыл ишинде Өзбекстан буннан да бийигирек минараға айланбақта. Бизиң пайтахтымыздағы хәр бир үйде отырып-ақ, дүньяның төрт таманын биймәләл тамаша етиуиңиз мүмкин, — деп жууап берди.

— Ха, әлбетте, — деп қосымша етти Өзбекстан халқ жазыушысы Адил Якубов, — бурынлары биз шет еллерге шығатуғын болсақ, қай жерден келгенимизди шет елли танысларымызға көрсетиу ушын әуеле бурынғы СССРдың картасын излер едик. Хәзир болса дүнья картасында Өзбекстанның өз орны бар.

— Аға, бурынлары Өзбекстан «СССР» деп аталған үлкен «Матрешка» (қууыршақ) ның ишиндеги кишкене «матрешка» (қууыршағы) еди, — деп қосып қойдым мен.— Енди Тәңритаалама шүкир, өз бойымыз, өз келбетимиз бенен дүньяға танылдық.

Шет елли досларымың айтқандарымаз

Парижде «Атама хатлар» китабымды француз тилине аударған аудармашым Люса Катала, кеште мени өз үйине мийманға мирәт етти. Мийманға барсам, Москвадан келген Лилия Александровна Райтман исмли досты да усы жерде екен.

Бул үйде ең әуеле мениң дыққатымды тартқан нәрсе, дийуалдағы китаплар хәм баска да хәр қыйлы буйымлар, затлар айрықша ықшамлы орналастырылғаны болды. Бөлмелердиң хәр бири өзінше музей киби көркем безетилген болып, бәри де адамның дыққатын өзине тартады. Қарап турғанымда ең қымбат бахалы буйымлар арасында өллекандай ески дийуалдан бөлинип түскен сынық гербиш итибарымды тартты. Мениңше, бул гербиш хеш нәрсеге жарамайды да, оның хеш қандай бахалылығы да жоқтай еди. Ол өлл-қайсы қурылыстан сынып түскен секилли. Бирақ, бул гербиштиң қалдығының сыртында қандайдур жазыудың излери елес-елес көзге тасланады, дыққат салып қарасаңыз да жазыуды оқып болмайды. Гербиш

сынығына дыққат пенен тигидип турғанымды көрип, Люса Катала әсте жанымға келди.

— Шамалауымша, бул гербиш сынығын таныдыңыз, — деди ол. — Таныуыңыз тәбийий. Бул гербиш сынығын әйлемги заманлардан дүньяға даңқы кеткен Самарқанд қаласынан алып келгенмен.

— Бул гербиш сынығының сизге не кереги болды? — деп сорадым таңланып.

— Билесиз бе, Самарқанд, мусылманлардың ең муқаддес Мекке қаласынан кейинги, екінши қалаға айланыпты. Мухаммед пайғамберден кейинги дана инсан, Хадис илиминин султаны Әл-Бухарий хазиретлери жерленген әзиз зыяратхананы қайтадан тиклеткен. Билсеңиз керек, Мухаммед пайғамбер Мәдинаға барғанда, өзине баспана берген қала бағларындағы құрма мийўесин дүнья мусылманлары ушын теберик жемиске айландырды. Мен де дүньяға Әл-Бухарий, Сахыпқыран Әмир Темур сыяқты уллы инсанларды берген Өзбекстаннан усы гербиштин сынығын тап Мәдинаның құрмаларындай теберик деп Парижге алып келдим, — деди Люса Катала.

Соң дийўалдағы кітаптар текшелерине қатара қойылған буйымлар арасынан кишкене бир целофан қалтаны алып, ишинен алма хәм жүзим шығарды.

— Арнаулы түрде буларды да Самарқандтан алып келгенмен. Бир бөлегин консыларыма, жас балаларға үлестирип бердим. Олар буны теберик деп маңлайларына сүртіп-сүртіп қабыл етті. Хәммеге мәлим, Орайлық Азия әйлемнен пүткіл дүньяға даңқы кеткен ел. Оның биринши картасын әйлемги заманның белгили илимпазы Клавдей Птолемей сызып, өз кітабына киргизген. Әттен, соңғы 70 жыл дауамында Орайлық Азия бурынғы СССР ишинде жасырын қалып келген еді. Президентиниз халқының бабаларының әйлемги уллы мәмлекетин бириншилер қатарында усы қууыршақ ишинен шығарып алды.

Люса Каталаның пикирлерин еки мехман айрықша рәхәтленіў менен тыңладық.

— Шынында да Өзбекстан әйлемнен-ақ дүньяға белгили. Ол жерде инсан мәплери хәр тәрәплеме қорғалады, инсанның қәдір-қымбаты улығланады. Булар қуры гәплер емес, — деп гүрринимизге қосылды мосқвалы Лилия Александровна. — Мен Хорезмге зыяратқа барған ўақтымда, буннан 750 жыл бурын жасап өткен, желкеси жерге тиймеген палўан хәм уллы шайыр Пахлаван Махмудтың еки бәйитин оқып хайран қалғанымнан жағамды ұслағанман.

Минне, еситинлер:

*«Сырттан шымалай келип қосылса бизиң қатарға,
Мәмлекетцимиз себепли айланарды арысланға».*

Лилия Александровна Пахлаван Махмудтын усы қатарларын француз тилинен русшаға сөзбе-сөз аударып айтқан сон:

— Айтыңлар, хәтте шеттен келген шымалайдай адамларды да тәрбиялап, арыслан дәрежесине жеткерген мәмлекет жер жүзинде болған ба екен? — деди толқынланып. — Мениңше Сизин елиниңде дана бабаларынызың руўхы кайтадан жанландырылып атыр.

— Дурыс, буның ушын не керек? — деп гүрринимизге араласты Люса Катала. — Әлбетте, биринши нәубетте, шаңарақта тыныштатыулық болыуы лазым. Сонын ушын да Өзбекстанда 1998-жыл «Шаңарак жылы» деп аталды. Шаңарақта хаял бахытлы болса, келешегимиз де исенимли қолларда болады. Сол ушын 1999-жылдын «Хаял-қызлар жылы» деп аталауында да жүдә үлкен мәни бар. Себеби, хаяллар, аналар бахытлы болса, шаңарақта саламат әулад тәрбияланады. Хакыйкатында, сизлерде «Саламат әулад ушын» ордени бириншилерден болып шөлкемлестирилгенин оқыған едим.

Мен оларға хәуес пенен карап қойдым.

Лилия Александровна және гүрринимизге араласты:

— Бурынлары «Қызыл Өзбекстан» дегенге усаған сөзлерди көп еситер едик. Енди болса тек гәрезсиз Өзбекстанды билемиз. Басқаша айтқанда, XV әсирде Христофор Колумб дүньяға Американы қандай етип ашып берген болса, Мустақыллық Өзбекстанды XX әсирде тап сондай етип ашты, — деди москвалы атаклы алым.

Қулласы, сол күни шет еллик көлемкешлер менен Өзбекстан хәм оның адамлары, әйеми қалалары, тууралы узақ өңтиселестик...

Дүньяға атаклы Париждиң бир шаңарағында болған бул гәплер мени шексиз қуандырады.

*(«Халқ сүзи» газетасының 1999-жылы, 30-декабрь санынан). Бас редактордың
Рамазан күнлериндеги сорауларына
Т. Қайыпбергеновтың берген жууаллары.*

МИЛЛЕТТИҢ ДӘРМАНЫ БОЛҮ БӘРШЕМИЗДИҢ ҰАЗЫЙПАМЫЗ

Д.Б. — Сиз өзипиздиң жетпис жылдық өмириңиздең әдебиятқа неше жылы жумсалды деп ойлайсыз?

Т.К. — Ойландыраарлық сорау. Ең жақсысы, илимий изертлеулерге сүйенип жууап бергеним макул болар. Алымлардың көп мәрте изертлеп анықлауларына дыққат аударсақ 70 (жетпис) жыл жасаған кисиниң 23 (жигирма үш) жылы уйқыда, 3 (үш) жыл өмири басқалар менен хәр кыйлы сөйлесиулер, 6 (алты) жылы аұқатланыуға, 1,5 (бир ярым) жылы жууыныуға жумсалады екен. Ал, усылардан аұысқан 26,5 (жигирма алты ярым) жылдың 14 (он төрт) жылы жокары мағлыұмат алғанша оқыу менен өтип, соннан аұысқан 12,5 (он еки ярым) жыл өмири ғана сол кисиниң мақсетли ислерине жумсалады екен. Сонда мен де 70 жылдың 12,5 (он еки ярым) жылын ғана әдебиятқа жумсағанман. Буның ишине, әлбетте, хәр кыйлы газета-журналлар, көркем әдебий китаптар оқыу, телевизор көриу, радио тыңлау... киреди.

Д.Б. — Усы 12,5 (он еки ярым) жылда қанша китап жазып үлгердиңиз?

Т.К. — 16 китап.

Д.Б. — 16 китабыңыздың айырымлары карақалпақ тилинде қайта басылулар менен 28 китап болған. Барлық жазғанларыңыз дерлик өзбек тилине аударылып, оқышылардың талаптары бойынша гейпаралары қайтадан басылуы нәтийжесинде карақалпақшаның үстине өзбекше және 18 китап қосылып, бәри 46 китап болған. Олардан биразы және орыс хәм басқа да онлаған тиллерге аударылып басылуы нәтийжесинде, карақалпақ, өзбек тиллериндеги 46 китабыңыздың үстине 37 китап қосылған. Солай етип, өзипиздиң басқа тиллердең карақалпақ тилине аударып шығарған китапларыңызды қоспағанда, сизин атыңыз бенен басылған китапларыңыздың саны 83 болыпты. Бул жерде мен Сизин карақалпақ, өзбек хәм басқа да бираз еллердиң тиллериндеги газеталар менен журналларда басылып шыққан үзіндилеринизди, мақалаларыңызды, интервьюлеринизди қоспадым. Бул фактлер жақсы, әлбетте. Өзипизге қәнәәтленуу сезимлери менен жасасалық керек-ә?

Т.К. — Хәр бир инсан өз өмирине қәнәәт қасыл қылып жасаса, оған не жетсин?! Бендешипитимнен бе, жокарыда сиз келтирген фактлер мени онша қәнәәтлендире бермейди. Китаптарым көплеген тиллерге

тез-тез аударылып басыла бергенде, халкым, миллетим көбирек пропагандаланды деген ой менен өзімнің өзіме ырзашылығым артар еди-ау. Билсеңіз керек, үш кітабыма миллетімнің атын қосып атлар қойғанман. Халқының аты жақсы нийетте қанша көп тилде аталса, хәр кимде шад болады. Бул, әлбетте миллетшилликке жатпайды, миллий мақтаныш! Миллий мақтаныш хәр инсанда болыуы тийіс.

Д.Б. — Хәзир қарақалшақ тилінде басылуы күтип турған тайым қолжазбаларыңыз барлығын есепткенмен. Хәтте 20-әсирдеги Қарақалпақстанның өзінше бир энциклопедиясын еске салатуғын секилли «Қалбюмнің камусы» атлы кітабыңыздан 1996-жылдың бержағында қарақалпақ, өзбек тиллеринде газеталарда, журналларда басылған айырым үзінділері менен де танысқанман. Олардан тысқары сахнада қойылмаған, бирақ баспа сөзлерде жарияланған тарихый драмаларыңызды да билемен. «Түркийнама» атлы кітабыңыздың да бир үзіндісин оқығанман. Оларды неге кітап халында бастырмайсыз? Ертгеректе Москваның «Театр» журналында басылған драманызды да өзіміздің миллий театр сахнасынан көрмеген секимлимен.

Т.Қ. — «Асыққан қыз ерге тийип жарымас» дегендей, жазыуға асықсамда кітап қылып бастырыуға онша асықпайман, айналайын. Қудакәлесе, келешегі уллы мәмлекетимизде еле кітап баспасына кең-кең қоллар ашылатуғынына ийманым кәмил.

Д.Б. — Уллы келешектен үмјтшицизмди зорлығы өзіңизди ғана емес, бәрше оқыушыларыңызды да руухлаандырады. Елим Сөз бирөшш шығарма жазыуды қашан хәм қалай баслағаныңыз, кимлерден үйренгеніңіз хәм өзіңшееллигиңіз жөнінде қысқаяна айтып берсеңіз?

Т.Қ. — Мен биринши тәрбияны, яғный әдебиятка болған қызығушылықты Шығыс әдебиятынан үйреніуден баслағанман. Өйткені, балалығымда атам менен кемпир апам мени совет мектебине апарыудан бир күн бурын кеште ауылдың жасырын молласына жасырын жетелеп апарып, оннан жасырын пәтия алдырған еди. Неликтен де, сол ислер мәңгі есимде қалды. Бул жөнінде «Қарақалпақнама» кітабымда да еслегенмен. Қулласы, соң, жоқары мағлыұматлы болған соң, ойлансам, Шығыс әдебияты, мәденијаты бизиң әсирюкде озық деп есапланған Европа әдебиятының, мәденијатының тийқарғы фундаменти болған екен...

Шығыс мийрасларына қызығушылығым жасымда-ақ күш» и болды. Себеби, Атам менен сөйлесіуте алыс ауыллардан келгенлердин сондай-ақ диний көзқараслары ушын өз елимизден жасырын қашып баратырған, мениң атам себебли, үйимизде еки күн «Қудайы қонақ»

болған аталардың өз-ара сөйлескенлерин дыққат пенен тынлар едим. Ал анам мени оларға от жақкыш етип пайдаланып, олар кеткен сон қандай әнгимелер еситкенімди өзінше имтихан қылып, мени сөйлдетер еди. Әне сол себепли ески көп-көп рәуиятлар, әпсаналар, хикметлер, тақыуалық әнгимелерден айырымларының тәнха-тәнха өзгешеликлерине жартыулы түсинбесем де, оларға деген ықласым бәлент болды. Көбиси мәңгиге есимде қалды. Ал өзим бираз дәрежеде сауат ашқаннан кейин. Шығыстың уллы алламаларының өзбек тиллеринде басылып шыққан кітаптарын атам әлде қаяқлардан тауып, қойнына тығып әкеліп, маған беретуғын еди. Булардан тысқары ол әлде қайердеги билимлі адамлардан еситкенлері бойынша Юсуф Хас Хажиб, Фирдаусий, Низамий, Генжауий, Жалаладдин Румий, Науайы, Мактымқұлы сыяқлы уллы даналардан базы әпсаналар менен рәуиятларды айтып беріуіге шаршамас еди. Бірақ хәр әнгимесиниң басында Алишер Науайының:

*«...Мени мен истиган уз сұхбатига аржуманд этмас,
Мени истар кишининг сұхбатини кўнглим писанд этмас...»*

деген қосық қатарларын тәкірарлауға жалықпайтуғын еди...

Атам Бердақ шайыр жөнінде ашынып сөйлегенде, Уллы шайырымыздың өзі дәреткен шексіз бай гәзийнелерди өз дәуиринде кітап қылып бастырыу мүмкіншилигине ийе болмағанын өзінше ойлап, ишимде ғыж-ғыж от жағылғандай болып та жүрер едим.

Ал бүгінлиги әллекімлер «Заманы сондай болған, кешлеу болса да Бердақтың қосықтары, дәстанлары, бизин дәуиримизде жыйналып басылған рой, несине ишинізге от түскен» деп мени қустаны қылып күлсе де тәәжип емес...

Дурыс, бизин дәуиримизде Бердақтың шығармалары халық аузынан жазып алынып басылған, бірақта мениң ойымша уллы шайырымыздың терең ойларға, Шығыс даналықтарына толы шығармаларын дәслепки гездеги жыйнаушылардың әлле шала сауатлығынан ба ямаса, неде болса хәзіргі қолда барына шүкірлик қыламыз, неде болса жаңа заман талабына ылайық болсын, деген ойлар менен солай ислеген бе, шайырдың базы дәретпелері белгилі дәрежеде көз көреки орынсыз көп өзгеріслерге ушырағандай түйиледи маған. Олардың арасында базы шайырсымақ жыйнаушыларда араласып, өзлеринин хеш жерде өткерсе алмаған шығармаларын Бердақтың аты менен сатқысы келген бе, деген де гүман келеди басыма. Хәтте, уллы шайырларымыздың өз уақтында уақыт тауып, Бухараға, Ташкентке, Қокан-

ға, Самарқандка барып кайтқанларыда сөз болмайды. Мен булар жөнінде яғный Әжинияздың, Бердақтың жақын айналада көп-көп калаларға саяхат қылып барғанлығы тууралы өзимнің балалығымда тахыуа ғаррылардан көп-көп әңгимелер еситкенмен... Енди бул фактлердин бәри бүгинги күни шешіуи кыйын жумбақлар секилли...

Бәршеге мәлим бир факт, советлик мектепте Шығыс әдебияты кеннен үйренилмейтуғын еди. Әдебияттан сабақ бериуши базы муғаллимлерден Шығыс әдебиятының базы үлгилери орыс тилинде аударылып басылып туратуғынын да еситетуғын едим. Ал, Александр Сергеевич Пушкиннің «Куранға еликлеу» деген шығармасы барлығын билтенимде хайран қалғанман. Ақыбетинде, Нөкиске пединститутқа оқыуға келип, орыс тили хәм әдебияты факультетине кирдим. Бул факультетке кириуимде сол гездеги пединститут директоры, хурметли устаз Турдымурат Бекимбетов жәрдемши болды. Мен буган өкинбедим. Шынында орыс тили хәм әдебияты факультетинде кайсы жазыушы, шайыр хақсында гөп басланса, олардың баслы шығармалары хақсында кең масштабта түсиниклер бериледи екен. Айырым әдебиятшы муғаллимлер онша асықпай, көп пикирлерине карақалпақша образлы тенеулер тауып сөйлейди екен. Солай етип, мен орыс әдебиятының уллы мақтанышы Пушкиннің (1799-1837ж), Польша әдебиятының уллы мақтанышы Адам Мицкевичтиң (1798-1855ж); Венгер әдебиятының уллы мақтанышы Шандар Петефийдиң (1823-1891ж) дәретпелери менен кенирек танысыу имканиятына ийе болдым. Ал, немец әдебиятының мақтанышы Иоганн Гётениң (1749-1832ж), «Песнь Могамеда», «Западно-восточный диван...» сыяклы шығармаларын орыс тилинде оқып, күтә хайран қалған демлерим де болды. Демек, әуелий-әзелден-ак Шығыс әдебияты Европаның бәрше ойшылары ушын еликлеу хәм үйрениу объекти болып киятырғаны сөзсиз...

Факультетимизде орыс әдебиятының баслы ўәкиллери Лев Толстойдың (1828-1910ж), Федор Достоевскийдиң (1821-1881) шығармалары кеннен талланған пайытларында да, олардан Шығыс руўхы мудама сзидип туратуғын еди, хәтте базыларынан шығыс темасына, тиккелей шығыс әдебиятына еликлейтуғынын сезип, исениң, кәлбимде әлие қандай куўанышлы сезимлер пайда болатуғын еди. Ал М. Лермонтовтың (1814-1841ж) «Ғәрип ашығын» додалауда кеўлимдеги мақтаныш сезимлеримди ашық айтқан гезлеримде, муғаллимлер бул ушын айыгламай, маған жоқары баха қоятуғын гезлери де болған. Сол себеплиме бизиң әсиримизде пайда болған орыс, өзбек, казак,

тажик, кыргыз, украин, түркмөн... әдебиетларынан атаклылары кольма түссе, өзимше изленип, тезирек оқыуға асығар едим...

Кыскасы, олардың бәрінен де дерлік Шығыс классикасының традицияларын синтез қылып үйренгенлери сезилер еді. Усылардан соң мен де өз халқымның турмысынан, көбірек өтмиш тәғдиринен, шығармалар дәрестіуді әрман еттім... Бул мақсетлерім қай дәрежеде, қалайынша іске асқанын, бақасын беріу басқалардың ісі, албетте.

Д.Б.— Кешірсеніз, 1967-жылы Республикамыздың мәмлкетлік Бердақ атындағы сыйлығын алғаннан кейін де айырым елдердің хәр қыйлы сыйлықтарының 6-7 рет лауреаты болыуға еріскенсіз. Олардың қатарында он бірінші әсирде ~~дәстүрлі~~ ұллы Шығыс алламасы Махмуд Қашқарий атындағы халық аралық ~~сыйлық~~ та бар. Бірақ мени жаслар газетасының редакторы сыпатында, көбірек қызықтыратуғын жаңалық—Сіз ең бірінші рет, 1957-жылы «Жер жүзі жасларының фестивалы» өткерілгенде, қосықларыңыз үшін Қарақалпақстанның Республикалық конкурсының жеңімпазы, яғнай лауреат болғансыз? Лауреатлықты ең әуеле поэзиядан басқасаңыз да, собынан, оны неге таслап кеттіңіз? Мәселен, мен Сізін, ең болмаса, кітап болып басылған бірде қосықлар топламыңызды көрмедім?

Т.Қ.— Мен әдебиетты, өз түсинигім бойынша, қанша кеңірек билген сайын, поэзия жазыуға қорықтым. Басқа тиллердегі шайырлар менен, әсіресе, Шығыс поэзиясының үлгілери менен өз поэзиямды салыстырсам, оларға жетиудің күтә-күтә мүшкіллігін, ал өзіме тенлес қарақалпақ шайырлары менен салыстырсам, мениң жазғанларымда олардикиндей болғанына да қәнәәт етпедім» өзимше бәримизде де бір қыйлылық сездім. Бәримиздики де тек сол күңги радио, газета талабына сәйкес. Мәселен, басқа да қарақалпақ шайырлары киби меники де «Пахта тер», «Егисти таярла», «Пәленшенин пәлен жасқа шығыуына арнау», «Пәленше колхоздың шөлкемлескенине», болмаса «Ауылымыздың жигитлери», «... бағларында...» сыяқты қосықлар... Ал, соннан қайсымыздың тууылған районымыз пахта планын орынласа... «Районым төрт совхозды қурайсан, Қарақалпаққа Нәкістен соң орайсан...» деген тақылетте қосықлар менен бір-биримизден асып түсіуге умтыламыз. Уйқасларымыз да бір-биримізге жақын, «бағы-бостаным, тилде дәстаным... Қарақалпақстаным...», «аламан, саламан, қаламан...» киби болып кете береді. Ойланып, басқа әдебиетлар менен салыстырсам, бизлер, қарақалпақстанлы шайырлар, басқа халықлардың әдебиет үлгілери хәм жәхән әдебиетты менен жарысыу орнына, бір-биримизди ғана тәкірарлау үшін

жарысып жүрген тәризіміз. Парықларымыз өз қосығымызды тек дурыслап оқып билиүде екендігін, арамызда кім өзінің қосығын артистлік шеберлік пенен оқып билесе, ол хәм талантлы, хәм керекли шайыр саналып кете беретұғынын ұғындым. Бундай шеберлікті өзімнен табалмағаным ушын ба, насыр (проза) жазыудын мүмкіншилиги маған кендей көрінди. Хакыйкатында прозаның мийнети аұыр болғаны ушын ба, бул гезде бизде проза онша рауажланбаған еди, әне сол ушында оған талап, дурысырағы, шөллеушилик бар еди. Сол шөлди қандырыуға үлес қосыу жолында бел байлағым келди...

Д.Б. — Көп шығармаларыңызда өтмиш те, бүгін де, ертеңги күн де сәулеленуіңи талқан. Сіз усы өтмиш, бүгін, ертең деген ұғымдарды бизиң оқыушыларымызға әдебиі образлар арқалы қалай түсіндірер едіріз?

Т.К. — Шайх Саадий (1203-1292ж) айтқандай «Жасыл ағашлардың хәр жапырағы Аллатааланың инабаты менен питкен китаптың бир бети», кимде-ким усындай жасыл ағашты көз алдына келтірсе, оның жер астындағы тамырлары өтмиш, орайлық өзегі бүгін, шақалары менен мийуалары ертең екенін ұғынады. Өне сол ағаштың тамырларынан баслап тәрбия қылынбаса, қалеген нәтийжеге жетиу мүмкін емес. Халықтың тәғдири де соған такаббил. Сол ушын ұллы даналар өтмишти ұмытқан халықтың бүгінги де, ертеңги де болмайтуғынын бийқарға қайта-қайта айтып кетпеген.

Д.Б. — Айырым қәлем ишелери киби Сизде өз заманыңыздағы ғәрезилликте қәлем тербетіп келген болсаңыз керек?

Т.К. — Қайсы динди алсаң да, ол, хәр бир адам баласы бул дүньяға жаратылғаннан кейін, биринши гезекте, Тәңритааланың қулы деп ұғындырады. Мен де адам баласыман, әлбетте. Ал, бул түсінниктің төргі паркына онша бара бермеген кимселер, өзлерин әліс кимлерге, өз мәкемелериниң басшыларына қул сыпатында хәркет етеди. Усының менен базылары жақсы жасауға мүмкіншиликти табатуғыны сыр емес. Буның бир жаман жағы сол «қулдың» бул әлемде еркин, кең қәдемлер таслап, өзін бийғәрез тутыуына, еркин ойлауына мүмкіншилигін тарайтады. 19-әсирдеги орыс жазыушысы Антон Павлович Чехов (1860-1904ж), «Мен өзімнің қан денешелеримнен қулдықты бирме-бир сығып шығарғанман» деген екен. Нәтийжеде ол өзін бәршеден бийғәрез сезинип, еркин қәлем тербеткени ушын ба, кең оқыушылар жәмийетине унайтуғын жазыушыға айналған. Менде оған еликлеп өзімнің базы қан денешелеримнен қулдықты шығарып таслауға тырысып, шығармалар дәрестіуге көп талаплан-

ғанман. Бұны Чехов дәрежесінде дурыслап иске асыра алмағанлығымнан ба, базы шығармаларым басшыларға жақпай, кітап болыу алдында корректурасы өртелген, пйткен кол жазбаларымды додалау пайытларында-ақ жокарыға жеткерилип, басып шығаратуғын орындарға катты ескертилип, олар тәрөпинен басыуға рухсат етилмеген кітапларым да болды...

Д.Б. — Жазыушы өмир жырышысы деген түсиник бар. Сиз буган не дейсиз?

Т.К. — Өмир түсиниуи күтө кыйын, айрыкша қоспалы, машакатлы бир кубылыс. Ол жөнинде бир гөп пенен үзил-кесил түсиник бериу мүмкин емес. Адамзат бинө болғалы колтына көлем алғанлар, даналар, уламалар өмирге өзлеринше аныклама бериуге тырысады. Сөйтсе де, елетө дейин оны дурыслап түсиндирген биреуин атау мүшкил дөсем, бөлким, көтелөсермен. Өйткени, әллекимлер өзи жақсы жасағаны ушын «бул өмирге мен ыразыман, оны түсиндим» деп мақтанады, әттен ол қасындағы жолдасының бул өмирге наразылығы жөнинде ойламайды да. Демек, хәр бир инсанның өмир жөнинде өз түсиниги бар. Меники де, сеники де бар. Сол ушын жууабым бираз созылынкыраса да, жақында, еки саат ишинде мениң көз алдымнан өткен өмир елеслеринен айтып берейин: Қаламызда бираз дөбдөбелн өткерилген бир тойға катнастым. Онын шауқымлы, кууанышлы, барлық фәрежетлери жеткиликли болып өткени соншелли, оған катнасыушылардың көбиси толық бир саат дауамында, пүткил өмири бәрхә усылайынша өтип атырғандай сезинип, өзиниң сол күнги бәрше машқалаларын умытып отырды...

Д.Б. — Өзгөзше?

Т.К. — Мен де көпшиликтиң биримен гөй... Солай етип сол тойдан жаяу қайтып киятырып бир көшеден өтсем, әллекайсы шанаракка мисли кан куйылғандай, улы-шуу, қум-кууыт болып, биреулер маңлайына урып-урып жыласып атыр... «Жылағаннан сорама, күлгеннен сора, жылағанның өлгени, күлгеннин көргени барды» деген даналыққа рөфия қылып, жыласқанларға қалбимде аяныш сезимлери ояныу менен келеси көшеге келсем, көше ортасында бир өлнин жерлеуге әкетер аядынан намаз оқылып атыр. Айналасында мың ярымдай адам қарап тур. Ал намаз жайдағы өли өтирапында 10-15 молласымақлар. Куран тилауат қылынып атырғанда иркилмеу гүнө. Дизе бүктим. Куран оқылып болғанша да биреулер шыдамай, екеу-үшеу ара өзлеринше анекдотлар айтысуу менен мырс-мырс әстен күлисип те отыр... Өли алып кетилген соң дауыс шығарып, үйине

кирип атырғанлар арасынан үштен бири дерлик жыласкан топарларға қосылғаны болмаса, үнсіз төмен қарасып баратыр, олардың арасында қапталындағы дауыс шығарған жолдасының қолтығынан әсте-әсте қытықлап баратырғанлары көринеді. «Өлген ғарры болса керек... ким болса да, мине айырым тирилердің өлиге мүнәсибети» дедим ишимнен... Және еки көшеден өттім. Келин түскен той. Жанлаған сазлар, намалар...артистлер хауазы... Бир қапталда жаңа келиншекке беташар айтылып, айналасында өзинин аты айтылыуын күткенлер аса дыққат пенен үнсіз турыпты. Олардың арт жағында еки адам бир-бирин алғыслап, сүйсип атырса, қапталында бир қыз бенен бир жигит телеграмма ағашын тасалап, пүткіл әлемди ұмытқандай, бир-бирине ауызлары арқалы жабысып қалған... Олардан өтип «Қырк қыз» ресторанына жақынласам, иштен шадлы қосықлар, сазлар сести пүткіл әлемди герс қылғысы келгендей, жанлап турыпты. Ал, сырттағы бийсанак жеңил машиналардың арасында жыйналған шоферлар 2-3-4 ден бөлинип, биреулері тойдан пай жетиспегени ушын, екиншилери «Бизлерге неге беташар кәдеси берилмейди...», үшіншилери «Бизин баслық менин азаннан бери аўқатланбай жүргенимди және ұмытты...» «Бизин үйде де той бар еди. Хабар алыўға кетсем, өзи шығып қалса, және сөгип азап береді...», «Нәлет жаўсын, дайымның садақасы бар еди...» деген тоңқылдылар менен хәр қыйлы қуғанышлы, гә өкпели гәшлер...

Ақлықларыма «тойдан әкелатырман» деп конфеталар апарып үлестириу мақсетинде базар жайға қайырылдым. Әптада кийинген еки адамның биреуи отырған халында, екиншиси, хасасына сүйенген халда өткен-кеткенлерге қолларын созып, қандай жақсы пәтиялары болса аямай, қайыр сорасады. Өтип атырған гирес-гирес базаршылар арасынан гейде биреуи иркилип қайыршының алақанына усақ пул тасласа, екинши қайыршы алақанына пул түскен кәсиплесин жақтырмай, өзінше гижинип, әстен ғана сөгинеді. Олардан да өттім... Хәр қыйлы затларын сатыушылардың дауыслары бир-биринен хөктеликте тынбай өз затларын мақтау менен қарыйдарларды шақырып атыр... Олардан сәл шетте бир-бирине усақ қызғыш-геүтим түсли узын көйлеклер кийген еки хаял базаршылар соқпағының еки тәрәпинде қасындағы 5-10 жасар ул-қызларын олай-булай өтип турған базаршыларға жумсап: «абайламаса, шалғайларынан услап ашпан!.. Пул бер де! Сора! Уялма!» десип буйрықлар берип турыпты... Олардан бир ярым қәдемдей шетте басына ақ орамал жапқан бир хаял: «Пал ашаман, келешегинизди айтаман!» деп өткен-кеткенге мирәт салып турған еди, кәпелимде бир топар қыз-келиншеклер

оны айланшыклап, «Кәне, мениң келешегимди айт!...», «Жок! маған биринши пал ашып бер!» десиў менен қалталарынан пуллар шығарыўға қарады... Бул көринислер үстінде өзимше ойланыў менен үйге қайтар жолға қиятырсам, еки жигит алдымда кеселеди: «Ақсақал, қайда жүресиз?», «Такси керек пе?...», «Меники таза Тико, көзди ашып-жумғанша жеткеремен!...», «Мен хәммеден арзан апараман» деседи... Булардан мийим айланғанлықтан ақлықларыма конфеталар алыўды ұмытқанымды бирден еслеп, артыма қайырыла бергеним, хәзир гана мен өткен жолдың кесиспесинде бир «Дамас» пенен «Нексия» дүгисип, шилпәрше болды. Маған жердің астындағы тирепбердиси бирден тайып кеткен секилли көз алдым қараңғыласып кетти. Бир неше минутлардан кейин өзиме келип көзлеримди ашсам, мисли қызықшы артистлерди көриўге асыққан яңлы көп адам «авария» болғанлардың айналасын толық қоршапты. Нендей пәлекет жүз бергени көринбейди. Бундай аўыр хәсиретке қарай алмайтуғын әдетим бойынша артыма айналсам, аяқлары қуйрығына жабысып, басы ийнине толық қыйсайған кеселбент бир бийшараны он еки-он үш жастағы бала ташкиге отырғызып айдап баратыр. Баласы оған: «бүгин неше сом түсти?» деди. «Адамлар кәмбағалласты ма я бүгин мехирсизлер көбейди ме, кешегиден кем, балам...» Абайлап карасам, базарға кирер жердеги бийик тастың үстінде хәр күни хәммеге үнсиз қол жайып отыратуғын мойны қыйсық бийшараның өзи...

...Бул көринислерди тезирек ұмытыўға асығып, үйге келе сала телевизорды ашсам, Чеченстан менен Россия арасында урыс... елгенлер... жарадарлар... Африка еллериниң биринде хукимет аударыспағы... және бир елде ашлықтан көшеде исип жатырған балалар... Өзара келисе алмай атырған Президентлер мәжлиси... байрам секилли концертлер...

Еки сааттай ўақыт ишинде мениң көз алдымнан өткен усы ўақыялар да өмир! Буған қаламыздың хәр шаңарағында усы демлерде жүз берип атырған есапсыз қубылысларды қоссақ ше? Өзимиздин, өзиниздин шаңарағыңызда бир қыйлы өмир бар ма? Бәрин еслеп ойланыңыз... сонда өмирди менсиз-ақ түсинесиз, айналайын!...

Д.Б. — Көркем шығарма жазылса усылардың қайсы тәрени күшлрек көривер еди?

Т.Қ. — Жазыўшының талантынан гәрезли. Бирақ, хеш ким, хеш қашан өмирдин толық көринислерин бере алмаған, бере алмасада керек. Бирақ, хәр бир сөз шебери өмирди толық көрсетиўди бәрхәма максет етеди.

Д.Б. — Сіз 1990-жылы Каракалпақстаннан бірінші рет Меккеге Хажылық сапар қылаған екі адамның бірсіз. Мениң билігімше Сіз бұрынғы СССР жазыушылары, бұрынғы коммунистлер арасында да бірінші хажысыз, ұлығма дінде көздарасларыңызды есіткім келеді?

Т.Қ. — Хажылыққа Каракалпақстаннан Ұайс мақсым екеуіміз барған едік. Ол жақсы адам еді. Топырағы торқа болсын! Ал, дин мәселесіне келсек, хақықатында, бизлер жаслығымыздан атеист-лікке тәрбияланғанбыз. Коммунистлик партия биз үшін Құдайдың елесі сыяқты түсіндірілетуғын еді. Солай болса да, мениң жас гезімде шанаарағымызда ғарры атам менен кемпир апам айтқан көп гәплер, айырым жағдайларда, үйімізге келген ғаррылардың, ескише сауатлы молдалардың сыбырланып айтатуғын базы әнгімелери, рәуиятлары, пайғамбар хәдислери мисли тасқа жазылған хат киби мениң кәлбимде туратуғын еді. Көп жағдайда жан сезімлерим еки тәрепке тартылып, бир алақанымда хақықатлық тасы, екинши алақанымда оны бийкарлаушы ғәрремлик тасы турғандай сезінетуғын едім. Олардың қайсысы, шын мәнісінде, хақықатлық, қайсысы, шын мәнісінде, ғәрремлик екенлігін анықлай алмай, жан сезімлерим бәрхә зары-гиряңлықта, мисли айдын еки жолдың кесіс-песінде, қайсысынан жүрерін билмейтуғын шала ұйқыдағы жолаушы секилли жасайтуғын едім. Пайғамбериміздің қайтыс болған жасына жақынлағанымызда, 1990-жылы өмірімдегі көп ғана жумбақлы ойлардан, көп нәрсеге жетісе алмаған зары-гиряңлықтан қутылыу нийетінде Хажылық сапарына тәуекел еттім. «Қабадағы «халқа тас»қа қол тийгізіуі хәммеге несип етпейди. Гүналы болсан сол тас сеннен кашып жоқары көтеріледі, пәк болсан кашпайды» деген қобалжы гәплерди көп еситетуғын едім. Меккеге барып Қабаны айланғанда, бірінші рет сол «халқа тастың» қай жерде екенлігін анықладым. Ол хеш қозғалмайды екен. Каба есигінің бир қапта-лына орналасқан. Қабаны бир уақытта айланатуғын он мыңлаған зияратшының бәри оған қол тийгізіуді әрман еткені үшін көпши-ликтің арасынан тек физикалық күшшилер, есабын тапқанлар ғана өз мақсетіне ериседі екен, болмаса, оған қол, манлай тийгізіуі оғыры-оғыры мүшкілли ис. Мен Қабаны бес айланып үлгергенше «Халқа тас» қа жақынлаудың аңсат бир сырын аңғардым да, сол бойынша мақсетімге еристим яғнай, ең баслы мақсетімди иске асырып, «Әй Тәһри, Аралды толтыр, Әмиуғе сууды көбейт!» дедім. Оннан кейін... Арафат тауының басына шыққанымызда сол Арал теңизи, Әмиудұрья жөнінде тилегімди айтып болғансоң пөсте

шатырлар курып дем алып жатырған, олай-булай жүрген еки миллиондай зыяратшыны көрип (бизлер барған жылы еки миллион зыяратшы келди, дести): «Хау мынау зыяратшылар акылсыз ба я мен динсизбен бр?» деп өзиме өзим сорау бердим де, сол көрада атеистлигимнен биротала уаз кешкенмен.

Д.Б. — Евди азгана болса да Пайгамберимиздин хәдислеринен кайсыларын бизин окуушыларымызга кыскаша айткыңыз келеди?

Т.К. — Пайгамберимиздин хәдислеринин бәри де ибратлы. Аль-Бухарий (1810—1870ж) 600 000 (алты жүз мың) хәдис жазып алған, солардан 7400 (Жети мың төрт жүз) хәдис исенимли деп есапланған. Солардан сизин газетанын окуушыларына, хәзирше мыналарды гәкирарлай қояйын: «Кисинин кәлбинде төрт гәуҳар бар. Сол төртеуинин төрт душпаны бар. Бириншиси Акыл гәуҳары, онын душпаны Фәзеп, екіншиси, Илим гәуҳары, онын душпаны Тәкаббырлик, үшіншиси, Кәнәәт гәуҳары, онын душпаны Көзи тоймаслык, яғный бийкәнәәтлик, төртиншиси Сакыйлык гәуҳары, онын душпаны өзгелерден бәрхә Дәме стип жасаушылык. Мейли және бесеуин айтайын «Биринши, өлимнен бурын тириликтин, скинши, кеселликтен бурын денсаулыктын, үшінши, бенделиктен бурын еркинликтин, төртинши, камбағаллыктан бурын байлыктын, бесинши, ғаррылыктан бурын жаслыктын кәдириин билиу керек.»..

Д.Б. — Өзмииз ғаррылыкты қалай сезинин атырсыз?

Т.К. — Мен бала гезимде айналаға карап, өзимди бала болып мәнгиге тууылғандай, сонлыктан, бәрхәма бала болып жүре беретугындай сезинетуғын едим. Ал, егеделер де усылай, ғаррылар да солай ғарры болып мәнгиге жасай береди, деп ойлайтуғын едим. Ал, бүгинлиги кәлбимнен сол балалық қыялларым толық жоғалмаса да, адамлардын маған болған мүнәсибетлерине карап, әллекимлерди излесем, бурынлары маған таныс ғаррылар толығы менен жок, өлип питкен, ал егеделерден тек санаулылар бар. Олардан да көбиси төсеклеринде қыймылсыз жатады... Тенлеслеримнин де көпшилиги жок. Демек, мен қартайғанман! Бирак қәлбим қартаймаған сыяклы. Бирак, бизин бала гезимиздеги ғаррылар мени бир күнде үш рет көрсе де хәр сапары алақанын маңлайына сая қылып «Қай баласаң?» деп сораитугын еди. Хәзир менде де сол кейип пайда болды. Демек, қартайғанман. Биракта, Насраддин Әпендинин атқа мине алмай атырып айналадағылар оситсин деген мақсет пенен: «Әй ғаррылык-ай!» деп өкиниш билдиргеннен кейин, дөгерегинде хеш ким жоклығына исенген сон: «Әй, Насраддин, жаслығында да қарық емес един, атқа ғарғып минген уактын жок!»

дегени яңлы, жаслығымда да, bazı адамларды дурыс таный алмай, гейпараларынын атларын умытатуғынымды еслеп, «мениң гүллән дыкқатым, ойларым, жаңа шығармалар үстинде ойланыу менен бәнт еди ғой!» деп өзим өзимди жубатаман...

Д.Б. —Хажы сыватында динлер хажкында өз ойларыңызды, көз карасларыңызды жазуу ыйетинизде бар ма? Егер бар болса, кайсы динге кайсы пайғамбар тийкар салғаны жөннде күтә қысқа айта аласыз ба?

Т.К. —Барлық динлерди билмеймен. Бирак Буддизм динине Сид харти Гаутама Будда (бизин эрамызға дейин 623-544 және баскаша бир хужетте бизин эрамызға дейинги 563-483-жылларда) исмли пайғамбар, Зороастризм (отка табынуышылық) динине Заратуштра (шама менен бизин эрамызға дейинги 10-6-әсирлер) исмли пайғамбар, Иуда динине (Еврейлердин дини) Муўса исмли пайғамбар, (бизин эрамызға дейинги 13-әсир), Христиан динине Ийса пайғамбар (бизин эрамызға дейинги 6-шы хәм бизин эрамыздын 30-жыллары), Ислам динине Мухаммед пайғамбар (бизин эрамыздын 570-632-жылларында) тийкар салғанлығы жөннде оқығанман...

Д.Б. —Оқығанларыңыз, еситкенлериниз арасында өзинизди танландырған хәдийселерден айырымларын бизин оқышыларымызға айтып берсеңиз жамаан болмас еди?

Т.К. —Мейли, өтинишлериниз бойынша хәзир ядыма түскенлеринен айтайын. Уллы Ийса пайғамбарымыз: «өлини тирилтиу күдиретимнен келди, бирак акмакларды дүзетиу қолымнан келмеді» деген екен. Азербайжан халкының уллы шайыры Низамий сүйген ярының бет әлпетин мухаддес Куранға, қасларын махрабка теңгергени ушын аяғынан жоқары асып, табанлары тилдирилип, оған дуз қуйып өлтирилген екен. Италияның уллы дана физиги Галилей (1564-1642-ж) «Жер өз көшеринде айланады» дегени ушын жанып турған отка тирилей тасланып өлтирилген екен. Түркийлердин уллы патриоты Бабах батыр бизин әсиримиздин 833-жылында арабларға карсы көгерилисте жау қолына түскеннен кейин, сойылып өлтирилиу алдында: «Не тилегиң бар?» деп сорағанда: «сойылғанымнан соң сарғайған жүзимди көргенлер «Бабах батыр өлимнен қорқып жүзи сарғайған екен» дейди ғой. Сол ушын сойып болған соң өз қаным менен бетимди жууыңлар» деп өтинген екен... Искендер Зулхарнайн (бизин әсиримизге дейинги 356-323-ж) менен Юлий Цезарьдын (бизин әсиримизге дейинги 100-44-ж) өзлеринин басқарған 30 мыннан аслам ләшкерлеринин жекме-жек атын, түри-түсин есинде сақлап билген

екен. Афинанын атаклы басшысы Фемистокл (бизин эрамызға дейинги 522-460-ж) жасаған қаласындағы 20 мың тұрғынының атын билген екен. Атаклы композитор Бетховеннің (1770-1827-ж) қулағы герең болған. Австрия композиторы Моцарт (1756-1791-ж) жети жасында төрт сонета жазған, Гете (1749-1832-ж) 9 жасында немец, грек, латын тиллерінде қосықлар дәреткен екен. Кибернетика илимлериниң атасы есапланған Норберг Винер бес жасында илимге қызықсынып, 9 жасында 18 жастағы балалар менен оқыған, 14 жасында илимий атак алыўға ерискен екен. Ал Жорж Байрон (1788-1824-ж), Вальтер Скот (1771-1832-ж) Чарлз Дарвин (1809-1852-ж), мектепте базы пәнлерден үлгермегени ушын мұғаллимлериниң олар тууралы келешекте дурыслы адам болмас, деген болжаўларын бийкарлап, пүткил дүньяны таң қалдыратуғын уллы шайыр хәм уллы алымлар дәрежесине жетискен. Қулласы, бул кең әлемде бүгинги күни де, келешекте де адам таңланатуғын хәдийселерди, ўақыяларды айтып ада қылыў мүмкин емес.

Д.Б. — Еяди, бурынғы редактор сыпатында газетамыздың бүгинги барысына көзкарасларыңызды билдирсеңиз?

Т.Қ. — Газета жәмәәтиниң бүгинги жаңа заманды дурыс түсиниў қәбилетлери, оқыўшыларының қәлблерине билим хәм даналық нуры болып қуйылып барыў нийетинде бәрхә тынымсыз излениўшилги маған күта унайды. Сизде оқыған болсаңыз керек, 17-әсирдеги уллы аллама Шайх Азизалдин Насафий «Дүньядағы бәрше адамлар нур излеп жасайды. Әттен, хеш қайсысы сол нурды әўселе өзинен емес, өзгелерден излейди. Ким нурды қаншама дәрежеде өзгеден излесе, ол соншама дәрежеде нурдан қашықласады» деген екен. Мен газета жәмәәтине хәм оның оқыўшыларына усы даналықты хеш қашан умытпаўды өтينيш қылыў менен, өз халқының өтмиш тарийхынан да нур излемеген, таппаған адамның да келешеги болмайтуғынын жәнә бир рет бәршениң есине салып, өтмиштеги уллы бабалардың мынадай нәсиятын тәкирарлағым келеди: «Байлығың жоғалса, хеш нәрсе жоғалтпағаның, ден саўлығың жоғалса да, хеш нәрсе жоғалтпағаның, егер Ұтаныңды жоғалтсан, бәрше нәрседди хәм езинди жоғалтсаңың». Усыған қосымша, өзимше: «хәр бир газета оқыўшының қалбинен орын алыўды күсеген журналист көп оқып, көп үйренсе, лекин, билгенлери менен мақтанбаса, иләжы барынша билгенлерин билмегенлерге үйретидиң бәрше иләжларын қылып, нур киби жасаўға тырысса, хәм заманы, хәм сртени мәңги сөнбес нурға толатуғынына үлес қосып жасаған болар еди» деймен. Уллы бабамыз Әмир Темурдин (1336-

1405-ж) «Миллеттиң дөрманы болуу бөршениздин уазыйпаңыз... Ғәрип халларға ғамхорлық кылынар, камбағалларды байлардың зулымлығына тасламанлар. Әдалатлық хәм азатлық дәстүриниз, бас максетиңиз болсын...» деген улы нәсиятына қосымша оның:

«Биз ким, — мүлки Туран, Әмири Түркстанбыз,

Биз ким — миллетлердин ең әйемгиси хәм уллысы — Түрктин бас бууынымыз» — деп өз халқында жоқары руу, таусылмас күш-жигер, түркийтиллеслерден болғаны ушын уллы мактаныш сезимлерин оятқысы келгенин хеш қашан умытпастан, хәр кешеде уйқы алдында, «биз карақалпақларда хеш кимнен кем емеспиз, куда қәлесе кем болмауға тырысамыз...» деп өзинизше тәкирарлауды естен шығара көрменлер! — дегим келеди...

Д.Б. Рахмет!

*«Карақалпақстан жаслары» газетасы.
22-июнь, 2000-жылы.*

*Сораулар журналист Дәулетбай
Бекбаулиев тәрәпинен берилген.*

ТАРИЙХЫМЫЗДЫ ТЕРЕҢ ҮЙРЕНЕЙИК

Сорау: — Мен халқымыздың әйемги тарийхын тереңирек билиу ушын көп изленип оқуға тырысаман. Әттен, базы бир миллий тарийхшыларымыздың жазғанларын оқысам, Карақалпақлардың тарийхы XIX әсирде ғана басланғанға мегзейди. Аржағында карақалпақлар миллет, мәмлекет сыпатында қәлишлеспеген бе екен?

Жууап: — Тарийхымызды билиуге қумарлығыңыз ушын рахмет. Билесиз, кимде-ким тарийхымызды тереңиректен үйренсе, онда бәрше түркий тиллес халықлар менен арғы түп бабамыздың бирлиги хәкқында оның пикирлери қәлиплескен болады. Арғы түп бабамыз дегенде, хәзирети Нууқ пайғамбардың үш улының бири Ефас исмли улының Түрк исмли перзентин нәзерде тутамыз. Буны өтмиштеги көп-көп әпсаналар, рәуиятлар бизыбир уллы алламалар қалдырған хужжетлер тастыйықлайды. Түрк бабаның дәуиринен бержағында хәр қыйлы дәрежеде шийеленискен, гә газабатлы хәсиретлерге, гә шадлықларға толып, әсирлер изинен әсирлер өте берген. Усы дәуірлерде Түрк бабаның әуладлары есип-өрбип топарларға, қәуимлерге, рууларға, миллетлерге бәлингени хәкқында да хәр қыйлы әпсаналар менен рәуиятлар сан-санақсыз. Олардың арасында бизин халқымыздың «Карақалпақлар» болып аталуына себепкер болған жағдай

басына кийген кара ренди калпағы, деген де әпсана бар. Және бир әпсаналарда айтылыуынша, әзелги ғезлерде түркий тиллес кәуимлерден биреуиниң басларына нөкерлик белги сыпатында, хәзирги тил менен айтқанда, әскерий форма сыпатында, кара ренди үлкен калпак кийгизилип, оларға баска түркийтиллеслерди қорғаушы хызметин атқаруы ўазыйпасы тапсырылған. Эттеқ... карақалпақтардың нөкерлик хызметлери гүллән түркий тиллеслердин сыртқы душпанларына жақпай, олар өзлериниң әзелий отырықлы мәканларынан көп-көп мәртебе куўылып, посып, сөз бенен төрийплеп болмас дәрежеде аўыр хәсиретлерди бастан кеширген. Өне сондай аўыр хәсиретлерди мәңги естен шығармай, ақыбетинде, нөкерлик кара калпақларын өзлериниң түркийтиллеслерге мәңгилик нөкерлериниң мақтаныш белгиси сыпатында хеш ўақытта басларынан тасламаўға ант-ықрар еткен. Сол себепли түркий тиллеслердин бир топары «карақалпақлылар» кәуими болып аталған... Хәр қандай әпсана белгили дәрежеде шынылықларға тийкарланатуғыны есапқа алынса, бул әпсанаға да толық исениў мүмкин.

Енди оларға карама-қарсы, күтә таң қаларлық, бир жағдай—ески түркий түсиниклерде «кара» сөзи ренди емес, «уллы» деген мәнини аңлатады. Мәселен IX-XI әсирлерде Маўараўнахрда (еки дәрья аралығында) хуқим сүрген Қараханийлер династиясы — Уллы ханлар династиясы деген түсиникти аңлатқан. Сол ғездеги Қараханийлер әўладларының сонғы әсирлердеги қыян-кести, шәлкәм-шалыслы өмир жолларына, яғный XI әсирде тарқап кеткенине ой жөберилсе, бүгинги «Қарақалпақлар» деген ат пенен жасап атырған бизиң халқымыз тиккелсе сол Қараханийлердин әўлады екенин тастыйықлайтуғын әпсаналарға да исениў мүмкин...

Сораў: — Бул жумбақлы мәселелерге ендигиден былай итибар берилсе де шеп болмас еди-аў. Билесиз, гәрәзсизликке дейин бизге оқытылған тарийх сабақлығынан есте қалғанларына қыял жуўыртсақ, сырттан келген жаўлар себепли түркий тиллес халықлардың төғдиринде жан түршигерлик жаўызлықлар, ақўсыз қан төғиспелер оғада көп. Мәселен, өз ўақтында Шыдғыс хан бизиң мәкан жайымызға күшли шабыўыл қылып, ата-бабаларымызды көплен қырған, постырған. Оған дейин Искендер Зулхарнайынның ләшкерлери де, араб, иран басқыншылары да көп жаўызлықлар қылғанын тарийхта оқығанбыз. Бул ғәшлерде бир тәрәптемелик жоқ па екен?

Жуўап: — Сораўыңыз күтә орынлы. Бизге үйретилип келген тарийхта бир тәрәптемелик бар еди. Яғный тарийхты оқытыў арқалы

жас әуладларымызға «арғы ата-бабаларыңызды греклер, араблар, иранлылар, монғолтар тыныш жасатпаған, көп-көп мәртебе қырған, тирилерін қонысларынан айырған, постырған, енди сизлер олардың бүгінгі әуладларынан сақ болыңлар, бабаларыңыздың өшлерін алығуға таярланыңдар» дегенге такаббил шақырықтар тасланған киби үйретилер еди. Хакыйкатында, биз енди, бүгінгі тарийхты үйрениу мәселелеринде, көбирек гөне патлақларды қозғамай бирде халық пенен жаўласпай, бурын өз-ара дурыс түсиниспей жасаған халықлар менен бүгінгі әуладлар душпанласпай, дослық қарым-қатнастарды теренлетип хәм өзнимизди хәр тәрәплеме жақсылыққа итибар берниуге үйреткенимиз макул. Мәселен, «көп урысларда бабаларымыздың жеңилип қалыуларына, посыуына нелер себепкер? Аз санлығы ма? Курал-жарақларының кемислиги ме? Болмаса, миллетимиздин ишпидеги әлле қандай руўшылық ишлетлери себепкер ме? Ямаса миллеттин ишиндеги өзиниң сатқынлары себепкер болған ба екен?» дегенге усас сорауларға асықпай тоқталып, жуўапларды терең түсиниуге итибар берилсе, миллетимиз ишинде жүзегөйлердин, сатқынлардың қайтадан бас көтермеуине, бүгінгі экстремистлердин арасында өз миллетимизден адамлар болмауына ерисип, басқа да түркий тиллес республикалар киби өзимиз-өзимиздин кимлигимизди дурыс түсинер едик. Тарийхтын бизге үйрететуғын баслы сабағы өзин-өзи танып билген халық тек өзи менен өзи болып қалмай, басқаларды да хәр тәрәплеме терең үйрениу арқалы, өз тәғдирин дүнья тәғдиринен, басқа миллетлер тәғдирлеринен үзип алмай, айналаға мириўбет көзлери менен қарап жасаған жағдайда, миллет аз санлы ма, көп санлы ма, бәри бир, хеш қашан хеш кимнен жеңилмейди.

Сорау: —Сиз бул пикириниз бенен «өз тарийхын билмеген халықтың келешегі де болмайды», деген халық даналығын жөне бир мәртебе тастыйықладыңыз. Шынында, бүгінгі қарақалпақлар өз өтмишин хәр тәрәплеме терең биледи деп ойлайсыз ба?

Жуўап: —Халқымыздың тарийхы хаккында пикир алысқан гезимизде айырым зыялылар үнсиз ойланып қалады. Буның себебине қыял жуўыртсақ, бизин халқымыздың тарийхы елеге шекем мисли қақтағы жабық қазанға, болмаса, бүгінлиги хәр қыйлы өсимликлер, атлары нәмәлим дарақлар өсип, буған дейин оның орнында нелер өскени, егер сол өсимликлер егилген болса, қандай егилер егилсени елеге дейин биймәлим тасланды кең атызға мегзейди. Базы тарийхшыларымыз арасында жабық қазаннан шыққан пуғға қарап, ишинде не барын өзлеринше шамалағанын, ал бүгінлиги қыйлы-қыйлы

өсимликлер, атлары нәмәлим дараклар өсип турған кенисликлерге нәзер таслап, өзлериншә ой жууыртып, хәттеки гейде изертлеген, бурын ол жерге қандай егинлер егилгенин анықлаған болып та жүргенлери сыр емес.

Соңғы жыллары тарийхты терең хәм хәр тәрәпләмә үйренкүте кеңнен мүмкиншиликлер ашылып, өтмишимизди хакканый, калыс-ана изертлеу кереклигине айрықша дыккат пенен өз тарийхымызға ойлар жиберсем, оның көп тәрәплери бурынғы СССР дәуириндеги айырым жүзегәй басшылардың көрсетпелери менен жазылғанын түсинип жаным ашыйды.

Сорау: — Сиз «Қарақалпақ дәстәби» атлы тарийхый трилогияңызда жоқарыда айтқан пикирлериниздең қай дәрежеде пайдаландыңыз?

Жууап: — Мүмкиншилиги болғанынша Инсаният тарийхының рауажланыу логикасына сүйенген халда, халқымыз жасаған мәкан-жайлардың айналасын қоршап жасаған халықлардың тарийхлары менен тығыз байланыста сүүретлеу аркалы, қахарманларымыздың да сол тийкарда хәрәкет еткенин өзимше үйренип, кәлбимде пайда болған түсиниклерим дәрежесинде жазыуға тырыстым.

Сорау: — Гейпара тарийхшылар Маман бийди орыс патшалығының тәрәпдари деседи. Бул мәселеге сизия көзқарасыңыз?

Жууап: — Айтқаныңыздай, бурынғы СССР гезинде бәршениң аға деуине ерискен уллы орыс халқын өзлери де аға деуге үйренген хәм солай қәлиптескен bazı тарийхшыларымыз, буннан еки ярым әсирден де көбирек бурын аты әпсанаға айналған уллы бабамыз Маман бийдің уллы орыс патшалығына елшилик етип барғаны ушын, оны да орысларды аға тутты, деген пикирлери жоқ емес. Шынында да, уллы ханлықлар, патшалықлар менен жақсы мүнәсибетте болыу хәр бир ел басшысының әдиули ұазыйпасы. Көп шабыуыларға ушырап, мәкан жайларынан көп рет посқан елдин басшысы Маман бийдин сол гездеги күштли патшалық Россиядан жәрдем сорауға ниетленгени — тарийхый факт. Ол, хәтте, Петербургқа барып орыс патшасы Елизаветаның қабылауында болады хәм еки ортада дослық ушын, бир-бирине жәрдем ушын шәртнама дүзиседи. Лекин, солай етип, уллы Маман бий өз елине қайтып келгеннен кейин, қарақалпақларға сьрттан және дауам еттирилген жаңа шабыуыларда Россия патшасы шәртнама бойынша өз үәдесин бәржай етип жәрдем қолын созбайды. Әне усы себептен Маман бийдин бәрше қарақалпақларға тән нөкерлик өжетлиги, басшыға тән бир сөзлиги үстем келип, Россия патшасына екинши рет бас ийип бармастан, өз халқын баслап, ата-бабаларының

әйісімгі меканына — Әмиүдәрьяның Арал теңизине қуяр аяғына көшіріп әкеліп орналастырады. Жаңа меканда жан қонсы-ұллы Хорезм ханлығы посыл келген қарақалпақтардың, өз ата-бабаларының меканын иелегенін көріп, қоллап-қууатлайды. Екі ортада тығыз қарым-қатнас басланады. Маман бий енді өз елінің гүлден жасларын Хорезмнен хәм Бухарадан илим-билим, хәр қыйлы кәсіп өнер үйрениуге шақырады хәм оларды топ-топ қылып сол қалаларға жибереди. Сон өзі Аралдан балық аўлаўға, Әмиүдәрья арқалы Памир таўларына дейинги аралықларда жасаған халықлар менен қарым-қатнас қылыў мақсетинде қорабльтер соқтырыў ушын сол дәўирде бундай ислерге кәниге есапланған орыслар елине кетип уста таўып қайтады. Өттең, ишки алаўызлықлар буған да жол қоймай, Маман бий өзі ертип өкелген ұстасы менен биринши ақшамда-ақ өлтириледи...

Сораў: — Бул өлим не деген өкянишли, хәсиретли! Сол ушын да Шыңғыс Айтматов трилогияңыз бойынша Сизге жазған хатында «бундай жағдайлар бәрше түркийтилес халықларға тән, буны тарийх да тастыйықлайды» деп бийқарға айтқан емес ғой! Енди және сораўларға көшейик. Тарийхый шығармаларыңызды доретиўде сиз тағысқан қарақалпақтардың тарийхый бойынша хужжетлер жөнинде пикиринизди еситкич келеди?

Жууал: — Излеген, изленген инсанға тарийхый хужжетлер жеткикли деп ойлайман. Бирақ, бир өкянишли жағдай — миллий тарийхшыларымыздан әлле қайсыларының өзимиздің архивлерден ямаса басқа мәмлекетлердің бай архивлеринен пайдаланыў мақсетинде айлап-жылап түсе, хәптелеп отырып изленгени жөнинде ауыз толтырып айтыў мүшкил. Әллекайсысының миллетимиздің тарийхына байланыслы қандай жаңа хужжетлер тапқанлары тууралы да мысаллар келтириўим қыйын. Хәттеки, басқа миллетлердің тарийхшылары тәрәпинен изертленип, айырым китап болып басылған китапларды да, өз ўақтында, қарақалпақ тилине аударып кен жәмийетшилигимизге тағыстырыўға қызғын ықлас берип жүретуғынларын да еслей алмайман. Өкянишли бир мысал: 1935-жылы Москва-Ленинградта орыс тилинде академик А. Н. Самойловичтин редакторлығында «Қарақалпақтардың тарийхый бойынша материаллар» деген ат пенен тек ғана бир мың алты жүз аялыс бес (1665) дана болып басылып шыққан китаптын елеге шекем қарақалпақ тилине толық аударылып, китап сыпатында басылмағандығы жөнинде не доретен? Тарийхый материаларымыз оны, бәлким, көрмеген, оқымаған шығар деўге, сол китаптағы көп ғана архив материалларын айырып

диссертантлар мисли өзи изертлеп тапкан киби өз мийнетлеринде пайдаланганлығын окыганым бар...

Сорау: — Елди миллий әдебиятымыздың тарихына, ондағы bazı жанрлардың пайда болуы дәрегі тууралы көз карасыңызды билдирсеңиз?

Жууап: — Хәр бир халыктын жазба әдебиятынын сие (түп) дәрегі онын ауызеки әдебияты, фольклоры экени хеш кимди гүдиксиретпесе керек. Дәуирлер өтиүи менен әдебияттын жанрлары кеңейип жаңа-жаңа усуллар кәлиплесе беретугыны да даўсыз. Егер биз Шығыс әдебиятынын, сонын ишинде, Түркий тиллес халыклардын әдебиятынын кыйлы-кыйлы жанрлары калай хәм кайдан пайда болғанлығына дыккат аўдарсак, Юсуп Хас Хажиб (XI әсир) «Кутадғу Билиг» («Бахытка баслаўшы бирлик») шығармасы менен дидактикалык жанрға, Фирдаўсий (934-1025) «Шахнама» дәстаны менен қахарманлык дәстан жанрына, Низамий Генжаўий (1141-1209) өзинин гөзәл шығармалары менен ышкы-романтик жанрына, Имам Ағзам (80-150 ж.) Ислам философиясына тийкар салғанын, Жалаладдин Румий (1207-1273ж) «Ичиндағы ичиндадур» деген китабы менен инсанлык пенен мәңгилик арасында өзинше көпир жаратканын өзимизше түсингендей боламыз. Ал Әлийшер Науайының өз заманында бул шығармалардың хәммесин өзинше окыуы, үйренкүи нәтийжесинде олардың руўлары синдирилген жаңа жанрда кен көлемли шығармалар дөреткени бүтинлиги бәршемизге аян. Усы кәрада гәпти көп созбай, Бердактын «Науайыдан сауат аштым...» деген хақыйқатлығына итибар берсек, каракалпак әдебиятынын бизге дейин жетип келген жанрлары калайынша хәр тәрептемеликке ийе болғанына қосымша дәлиллер излеудин керсги болмас, балким.

Сорау: — Бердак шайырды бәршенин бирден уғынып, бәрқулла мақтаным менен тилге алыуы ушып, оны басқа халықлардың хайсындай уллы шайырлары менен салыстыруға болады?

Жууап: — Бердак шайыр — XIX әсирдеги каракалпак халқынын тили, руўы, тарийхы. Бул, әлбетте, тек мен ашқан хәм айтқан жаңалық емес. Ол әдебиятта қалдырған көп тәрепли бай мийраслары менен өзинин уллылығын үнсиз-ак тастыйықлайды. Ал сорауыңызға тиккетей жууап бериўге келсек, жәхән әдебиятынан хабарлы китап окыушлар Бердактын шығармалары менен танысуўдан-ак, оны орыс әдебияты ушын Пушкин (1799-1837), Польша әдебияты ушын Адам Мицкевич (1798-1855), Венгер әдебияты ушын Шандор Петефий (1823-1849), Чех әдебияты ушын Ян Неруда (1894-1954),

Өзбек әдебияты үшін Науайы (1441-1501), Түркмен әдебияты үшін Мақтымқулы (1733-1798), Қазақ әдебияты үшін Абай (1845-1904) қандай мақтаныш болса, Бердақ (1827-1900) Қарақалпақ әдебияты үшін жоқарыда аталғандардың хәр бири киби өз халқының мақтанышы деп айтатуғынына исенемен.

— Рахмет!

*«Еркин Қарақалпақстан»
2-ноябрь, 2000-жыл.
Сораўлар жазыўшы Қайбулла
Ерниязов тәрәпинен берилген.*

ҒӘРЕЗСИЗЛИКТИҢ РУҰХЫЙЛЫҒЫ

— Төлепберген аға, уллы жыллардың келбеті де уллы болар екен?

— Өлбетте. Мен бул жыллардың уллылығын инсан руұхыйлығы улығланғанда көрдим. Буны қалай түсиниў керек?

Хәр бир заманның, дәўирдин өз руұхыйлығы болады екен. Бурынғы Совет дәўиринин қуўғынларын да, катаған қылғанларында көргенбиз. Өз миллетин сүйгенлердин маңлайына «миллетшил» деген таңба басылды, атылды, сүргин етиди. Қарақалпақ халқының небир перзентлери, ең уллы руұхыйлық ийелеринин тәғдири де өне усылайынша кешкен еди... Ғәрезсизликтин өткен он жыллығы адам руұхыйлығының тирилиў жыллары болды. Ақыры өзинин қимлигин аңлаған адам ғана өз миллетин танийды, өз миллетин қәдирлей алған адам өзге миллеттин де қәдирине жетиўи сөзсиз.

Өне усының есабынан миллетлер арасында бир-бирине хұрмет күшейди. Терең тамырларының бирлигин тереңирек аңлаған бир инсанның еки қолы болып бир адам денесинде жайласқаны хәм бир мақсетте хызмет атқарғаны киби-өзбек хәм карақалпақ халықлары бүтин көзи ямаса еки қулағы болмаса еки аяғы ямаса еки бир мақсет пенен бир руұхыйлықтан күш-қуўат алып жайнап-жаснап баратыр.

— Шығыс хәм Батыс мүнәсибетлеринин мәмлекетимиздин бүтинги турмысындағы сәўлесі?...

— Пүткил дүньяда дәлил талап етилмейтуғын бир шынлық бар. Шығыс дүнья цивилизациясының тырнағы. Шығыста жасап атырған бәрше халықлар, елатлар, өне, усы тырнақ үстинде өз имаратын курды. Европада да, кейин оннан асып Америка да солай ислейди! Олардың дийўаллары бәлент, шырайлы, бул дийўалларды көрип хайран қалыў менен, адреслерине мақтаў сөзлерин де жаўдырып

жасадык... Бирак сол бийик-бийик, сырты гөззал бишалардын тырнагындагы гербишлерди Шығыс койғанлыгын умыттык.

Бүгин әне усы хақықатты Европа да аңлап жетти. Қудайға шүкир, биз де аңлай басладык.

Және бир уллы пикрди айтып өткен болар елим: Қуяш та Шығыстан шығады ғой. Қуяштын Шығыстан шығыуын билген дүнья енди мәденияттын да Шығыстан шыққанлығын тән алды.

— Қарақалпақ жазыушыларының бүгинги дәретіушілік изленіулері хәм сонғы жаңалықлар менен таныстырсаңыз.

— Бердактын, Әжинияздың әуладлары болған бүгинги күннин дәретіушілері де толып-тасып қалем тербетип атыр. Ибрайым Юсупов, Оразбай Әбдирахманов, Гүлистан Матякубова, Гүлчехра Рахимова, Набийра Төрешова, Қалила Дәулетназаров, Жийенбай Избасқанов, Шарапатдин Аяпов, Муратбай Нызанов, Сайлаубай Жумағулов киби зәбердес жазыушы хәм шайырларымыз қатарында Бахтияр Генжемуратов, Алланазар Әбдиев, Патийма Мырзабаева, Нәзийра Матякупова сыяклы өз хауазына ийе жас дәретіушілер кирип келди, олар ғәрезсизлик дәуириниң ең жақсы жырышыларына айланды.

Ғәрезсизликтиң он жылы барлық тарауларда жаркын из қалдырды, бүгин Қарақалпақстанның бай газ кәндеринс ийе екенлиги анық болды. Үстирт хәм Мойнақта жүдә үлкән газ кәндері табылмақта, нефть кәндериниң барлығы анықланбақта.

Мен тез күнлерде шексиз қарақалпақ шөллеринде жаңадан-жаңа, үлкән-үлкән қалалар, ауыллар жүзеге келетуғынына иссенмен. Бул журт жөне де абат, ығбалы бәлент болады. Мен ғәрезсизлик байрамғы күнлері әне усы нурлы арзыулар хақында ойладым.

*«Ўзбекистон адабиёти ва санъати»
газетасынан алынды. 7-сентябрь,
2000-ж. Сораулар журналист Саттар
Қарабаев тәрепинен берілген*

ОТАҰДАН — КЕҢ ЖӘХӘНГЕ

— Төлөпберген аға! Орыс тилинде басып шығарылған бир публицистикалық китабыңыз «Из юрты в мир» деп аталған. Бир аудармашымыз сыпатында бул атаманы «Отаудан — жәхәнге» деп аударсам мәнисияне хәм маңызына сәйкес келер деп ойлабсам, истре дегенде бул қарақалпақша атама, анығырағы түркий атама болады. Сиз бул атаманы қалай тағлайсыз? Бул бизия сәубетимизге тема бола алама?

—Жүдә жақсы! Өзин билесен, отау, былайынша айтқанда, «Қара үй» тек ғана қарақалпақтарға емес, өзбек, қазақ, түркмен, қырғыз хәм басқа да түркий тиллес халықлардың дәслепки көшпели үйи болған. «Ел-журт» дағы «журт» сөзи орыс тилинде бийқарға «отау» мағанасында берилмеген, «жәхән»ге келетуғын болсақ, қәдимги түркий сөз «әлем»: «жәхән», «дүнья», «барлық» мәнилерин аңлата алады. Қарақалпақстан халқын нәзерде тутатуғын болсам, бүгин хәр қашанғыдан да көбирек тек ғана өзбек халқы менен бирге пүтқил дүнья халықларының жәрдем қолларын созыуларына қол бериулерине мүтәж болып тур. Президентимиз дүньяның қайсы мәмлкетине бармасын, хәттеки, жәхән халықларының ең жоқары млибери—БМШ та хәм Қарақалпақстандағы экологиялық аўхал, тийқарынан, Арал апатшылығы хакқында жан күйдирип айтпақта. Бүгин Өзбекстан жер жүзилик майданға шығады. Демек, өзбек халқына қосылып қарақалпақ халқы да жәхәнға шықпақта. Жәхәннің төрт тәрәпиндеги барлық мәмлкетлер Өзбекстанды таний баслады. Бул бизге жақсы нәтийжелер беретуғынына исенемен. Биз, жәхәннің хәм адамзаттың бир бәлегимиз—енди хәш қашан оннан үзилтип қалмаслығымыз керек.

—Өзбек қытап оқыушыларына «Түркстан халықлары әдебиятларының хәзерги қәлем тербетип қытырғамалары арасында, ең жақсы биәтуғын жазушыларыңыз қвалер?» деген сорауға «Шыңғыс Айтматов хәм Төләнберген Қайыбергенов» деп жууап бериуи мүқим. Атады жазушы Абдулла Қалсар аударған «Бир сууық тамшы» повестиндеден баслап «Атама хятлар» эссеизге шөкем Сиз жаратқан барлық шығармалар (меншәше барлығы) өзбек қытап оқыушыларының қолларына жетип келген! Сизди өзбек қытап оқыушыларынан кеўиләк төкпа?

—Кеўилдин тоқлығы да гәп пе, олардан шөксиз миннетдарман, иним. Ташкентке өзимнен бурын шығармам келген. «Секретарь» атлы тунғыш повестим «Шарқ қолдузы» журналында 1956-жылда, ел мен Ташкентке келмей-ақ, жарық көрди. Соннан берли хәр бир қитабымды өзбек қытап оқыушылары қызығушылық пенен күтип алады. Өзбек қытап оқыушыларының көзқарасы кең, талапшан, сынаушы оқыушы, оның сынауына хәммә шығарма да шыдай бермейди. «Қарақалпақ қызы» романым Муқимий театрында сахналастырылды. «Узбектелефильм» усы шығармам бойынша көркем фильм дәретти. Фильмнің режиссеры, сценария авторы хәм бас рольди атқарушы актриса Хамза атындағы Өзбекстан мәмлкетлик сыйлығының лауреатлары болды. Өзим де «Муғаллимге рахмет» повестим ушын (Бул повестин жуўмағында, биринши классты тамам-

даған оқыушыларға, «бул ислер ушын Ленинге рахмет!» дегенде оқыушылар Ленинди билмегенликтен хақыйкатлыкты билдирип «Мугаллимге рахмет» деп шуўласады. Сонлыктан повести оқыушылардың ойы менен, шынлық ушын «Мугаллимге рахмет» деп аталған.) 1971-жылы Хамза сыйлығын алыўға миясар болдым. «Каракалпак-нама» роман-эссеме 1995-жылда Махмуд Кашгарий атындағы халық аралық сыйлығын алдым... Усының эзинен-ақ мен автор сыпатында оқыушылардың, өзбек халкының өзиме деген айрықша хурметин сезинемен. Пикиримше, бул шығармалар өзбек югтап оқыушыларының каракалпак әдебиятына болған қатнасын әдеуір өзгертти. Жақсы шығарма доретий ушын халықтың санының аз ямаса көплигине байланыссы емеслигине түсинип жетиўине жәрдемлесте.

—Жетиме жаска келип қалған жазыўын сыпатында жас әулад адында өз тәжирийбелеринизди бөлессеңиз: Қазирги жасларымыздың дүньяға көз-қарасын, жасларды жәхәнге-тар үйден, кед дүнья көлемине алып шығыў ушын дәслеп ислерге айрықша итибарды қаратыў керек болады?

—Жасларға, биринши гезекте айтарым, адам баласы өз отаўын— «Өз үйи-өлен төсегин», ата-анасын, туўысқанларын, жети атасы кимлигин жақсы билмей турып жәхәнге шыға алмайды. Набада тосыннан шықса, күткен нәтийжени бермейди! Ең баслысы—өз журтың хақкындағы билимлерди жәхәнге алып шығып, жәхән ийелеген билимлерден де өз елине алып қайтыўында. Ғарезсизлик аркасында жасларымыз дүнья көлемине шығып атыр, олар жәхәннің ең раўажланған мәмлкетлеринде билим алмақта. Жәхәннен ең аздағы билимлерди алып келиўлери ушын өз ели хақкындағы жетерли дәрежедеги билимлери менен шығыўлары керек, әлбетте!

—Тәлеяберген аға, сыншыңыз, шәкиртшиз хәм аудармашыңыз сыпатында өзимди сизди қулыңыз деп билгенимди туўры түсинерсиз деп ойлайман. Хәммеимиздиң иримиз, әулийелер сардары Ахмед Яссаўий хәзиретлери мынандай қатарларды жазған:

*Қотигланиб, Қул Хожя Ахмед, йўлғи киргил,
Қули кўрсатг қули бўлиб маъно сўргил,
Ҳи махдум рўз қилса, маъно олгил,
Маъно, сўраб, маъно алган чин қул булур.*

Бул жерде сәўбетлес сыпатында сизден бар мәшһит соралым келип тур. Гәп сонда, мения түсиниўимше Яссаўий руўхы Абдулла Арифов қосықларынан басқа соңғы жылларда доретылген еки шығармада

анық ашылғандай. Булар Әдил Якубовтың «Әдалат мәңзили» романы менен Сизиң «Атама хатлар» эссеңизде. Лекин, айтыу мүмкин, егер Әдил Якубов өз шығармасында ата (бүркіт) хәм бала (лашын) ны «өлтирип» қорқытса, Сиз шығармаңызда олим жөнинде айтып қорқытпақшы боласыз. Бундай еки жолдан гөре, Насреддин әпендиге уқсап «өлемен» деп қорқытқан жақсырақ емес пе? Не сорамақшы болғанымды түсинген шығарсыз?

—Түсиндим. Бул жерде суфизм илими жөнинде де ойлап көриуи-миз керек, иним. Мен өлим менен қорқытпақшы емеспен, бәлки өлимнің хаклығын, хәр бир инсан ертеме-кешпе өлиуи анықлығын айтпақшыман.

Билесиз, ертеде мешит-медреселерге соқпақлар мазарлар арқалы баратуғын болған. Болмаса, мешит-медреселердің айналарынан кәбиристанлар көринип туратуғын болған. Неге? Өлимнің хаклығы, өлимдеги төрт теңликти уқтырыу ушын керек болған! Бундағы мақсет дүньядан жүз бурыуға шақырып, дүньядан бездириу яки өлим менен қорқыту емес, бәлким, сол арқалы инсан баласын сергек тарттырып, пәкликке, ақылға шақырыу, инсап-ийманға келиу, дүньяпаразлық, паракорлық, қанкорлық қусаған иллетлерден аулақ болыуға шақырыудан ибарат.

Адамлар дүнья-мал деп басқа биреуди, өз кәуимлеси түе хәттеки өз тууысканын, өз атасын өлтиреди. Бирақ, қанға-қан, жанға-жан болып, қан тартып өзи де сондай: өлим табатуғынлығын билмейди. Улуғбекти өлтирген Абдуллатип бар-жоғы алты ай ғана жасады, соны ойламай ол өзинин уллы атасын өлтирди. Ең ашынарлысы, изинде не болатуғынына ақыл жууыртпай, өз әкесин өлтирген Абдуллатипти оның өзин әкесине қарсы қол көтериуе мәжбүрлеген адамлардың өзлери өлтирди ғой!

Кулласы, айта берсек, гәп көп. Тууылыу, ояныу, өмир киби, өлимнің де мәни-мағаналары көп!

—Аға! Минне биз жаңа жылдың қарсаңында турмыз. Усы өзине жараса шоққыда сиз мың жыллық өтмишимиз, мың жыллық келешегимизди көз алдыңызға қалай келтиресиз? Артымызда қалған мың жылда нелерге жетистик, нелерден утылдык? Алдымыздағы мың жыллықта бизди нелер күтпекте?

—Оғада өтकिр хәм қыйын сорау. Не шара адамды билиу хәм тәрбиялау да күтә қыйын нәрсе екен. Пайғамберимиздің «Бесиктен кәбирге шекем илим изле» деген хәдиси илимлеринен мақсет-адам хәм әлемди билиу. Еки мың жылда адам хәм әлемди билдик пе?

Бир-биреўге ала көзликтен қутылдық па? Буған шын кеўилден хәрәкәт етип атырмыз ба? Әпсанада айтылыўынша Тәңритаала әлемди, ондағы қуяш, ай, жер, жұлдызларды жаратыпты. Кейин Адам атаны жаратыпты да, оннан сорапты: «Қәне, өзиң айт, мениң жаратқан дүньяда кемшилик бар ма? Сонда Адам ата былай депти: «Кемшилиги жоқ, бирақ енди бул кең әлемди хәрәкәткә келтириў керек!». Буннан соң Аллатаала, әлемди хәм Адамды хәрәкәткә келтирипти де: «Әне айтқаның болды! Енди қалай хәрәкәткә келтиргенимди түсиниўди өзине тапсырдым!» депти...

Соннан берли адамзат әлемди түсиниўди қәлейди. Адам баласы миллион-миллион жыллар жасады. Әлемди түсиниўге бәрха жантәни менен умтылады... Усы мақсетте жерди, аспанды хәм өзлигин үйренбекте... ақыбети көринбейди. Үшинши мың жыллықта жасайтуғын әўладлар бул кең әлемди, Адамды толық түсинип жетпеген менен бизден кеңирек хәм тереңирек түсинетуғын болады деп үмитленемен... Ата-бабаларымыз киби бизлер де бул жолда өзимизге жараса перзентлер болдық. Келеси нәсиллеримизди кең алақанымызды тутып тәрбиялаймыз. Қәнекей, олар бизиң желкемизде турып-ақ келеси бес жыллық, он жыллық, жүз жыллық, мың жыллық емес, оннан да алысларды көрип-билип алса!

—Енди мың жыллықлардан өзимиз жасап атырған жүз жыллыққа келсек. Өзиниң жақсы билесиз, әсиримиз басларындағы миллий ояныў дәўириде «Түркстанның бирлиги» деген идея жәхән дәрежесинде кең кулаш жайды. Әсиримиздиң ақырларына келип гәрәзсизлигимиздиң шарапаты менен «Түркстан—ортақ үйимиз» сүрени ортаға тасланды. Бул сүренди қызығып, қоллап-қуўатлаған ақсақал жазыўшылардың бири өзиниңсиз. Түркстан халықлары мәденияты ассамблеясы фондының басқарма баслығы болып сайланыпсыз. Қутлықлаймыз. Енди айтсаңыз, сиз Түркстан халықларының келешегин көз алдыңызда қалай келтиресиз? Олар бир шаңараққа яғный бир отаўға бирлесе ала ма?

—Ата-бабаларымыз жолына қайтып атырған екенбиз, бирлесип атырғанымыздың басы усы, иним. Биз дүньядағы бәрше түркий тиллес халықлар бир атаның өз алдына отаў тиккен перзентлерине уқсаймыз. Хәр биримиз шаңарағымыздың шамшырағына пәрмана болып, ата-бабаларымыздың тиккен кең шаңарағын, бирлигимизди, туўысқанлығымызды умытып баратыр едик. «Түркстан—ортақ үйимиз» сүрени оны умытпаўға, хәмийше кеўлимизде сақлаўға шақырды. Нийетимиз хәмме түркий тиллеслерди бир шаңарақ астына жәмлестирип, оларды былғастырыў емес, бириктириў.

Хәммеге белгили, түркий тиллес халыклар Арка Муз океанынан Орта жер тензине шекем үш материк аймағына тарыдай шашылып кетип жасамақта. Лекин, олардың барлығы ушын отау — ата журт — Түркстан! Сүреннің бас максети мине усы хақыйкатты еслетиуден ибарат. Әсирлер даўамында Түркстан мәденияты Иран, Хиндстан, Рус, Қытай, Грек, Европа мәдениятларынан өзлеринше үйренип ғана қоймай, бул мәдениятларға өзиниң үлесин де қосты! Нелерди алдық, нелерди бердик? Және бир әдиўли нийетимиз усындай сораўларға дурыс жуап излеў. Хәзирше былай дей аламыз — биз дүньяға қарыздар болғанмыздай, дүнья да бизге қарыздар.

— Әжайып шайырымыз, Абдулла Ариповтың «Түркстан балалары» деп аталған әжайып қосығы бар, билесиз, усы қосықтың атынан пайдаланып айтсақ, «Түркстан балалары» — жас әулад, келеси нәсиллерге қандай тилеклериңиз бар?

— Келешек әуладлар ата-бабаларымыздың жолына садық болып жасағай деп бир Алладан соранамыз. Лекин, жас әуладларымыз өзлериниң бир қолына ата-бабаларымыздың байрағын, екинши қолына жәхәнниң байрағын беккем услаған халда, усы еки байрақты өз көзлериниң еки қарашығындай абайлап-ардақлап кең бауырларына сыйдырып, сау-саламат хәм бахытлы болып жасасын.

— Хақ нийетли тилеклериңиз хәм мазмуwлы сәўбетинизге рахмет, ақсақал!

*«Түркстан» газетасы, №9, 2000-жыл.
Сораўлар жазыўшы Рахимжан Ата улы
тәрепинен берилген*

ҚӘЛБИМНИҢ ҚАМУСЫ — ТҮРКИЙНАМА

(яки өзиңе бек нама)

Төлепберген аға Қайыпбергеновтың «Қарақалпақнама» роман-эссеси «Шарқ» баспа концеринде басылып шықты. Биз ақсақал жазыўшымыз бенен жазыўшылардың Дүрмендеги бағында ушырасып, усы күнлерде кеўлинде жыйналып қалған, тилиниң ушында турған гәплерин тыңладық хәм магнит таспасына жазып аядық. Хәзир Төлепберген аға Нөкисте жүрипти: мен ол кисиден ғайыбала рухсат сорап, усы сәўбет-монологты оқыўшылар нәзерине уснып атырман.

Темамызды, Қадирий баба ибарасы менен айтқанда, тереднен басладық.

— Өзимиздин ата-бабаларымыз хақында жүдә аз билемиз. Егер билсек те берги тәреплерин билемиз, арғы тәреплерин билмеймиз. Биз өз халқымыздың тарийхын, тәғдиримизди басқа халықлар менен салыстырып та билмеймиз. Көп Ұақытлар бойы биз өз тарийхымызды билмейтуғынлығымызды да билгенимиз жоқ. Усыны да аңламай келдик. Енди соңғы Ұақытлары тарийхымыз тереңирек үйренилип, дүньянын барлық халықлары киби бабаларымыз тарийхына нәзер салсақ, бизиң халқымыз да әлемдеги уллы халықлардың бири екен. Әдетте, тарийхшыларымыз жазбады, тарийхшыларымыз өз тарийхымыздың хүрметин орнына қоймады, деймиз. Лекин, ең әйемги археологиялық казылмаларда, тас жазыуларда, дана алламаларымыздың жазба естеликлеринде көп нәрселер қалған. Усыларға қарап отырып тарийхымызға нәзер тасласақ, бизиң тарийхымыз да уллы екенлигине исенемиз. ...Әттең, көп-көп тарийхий шараятларға байланыслы түркийтиллеслер хәр қыйлы елатларға, халықларға бөлинип кеткен.

Пүткил дүньядағы түркийтиллеслер 300 миллионнан аслам. Бурынғы СССР аймағында үлкен-киши дегендей жигирмадан аслам түркий тиллес кишигирим республика бар еди. Бул есапқа автоном областылар, автономиялы республикалар да киреди. Совет дәуиринде усы республикалар бир-бири менен онша қатнасықты жолға қоймастан жасауға мәжбүр болды. Егер мине усы түркийтиллес халықлар славянларға усап бир мәмлекетке бириккенде оғада күдиретли болар еди. Оның үстине, биз бабаларымыздың өмир жолларын, бабаларымыздың ишиндеги ең уллыларын өзимизге мысал етип, үлги етип те үйрене алмай келдик, үйренсек те түсинбедик пе ямаса түсиниүге ақылымыз жетпеди ме, билмедим. Себеби — биз сол уллыларымыздың көпшилигин «ана руудан, мына халықтан» деп түсиндик. Хәтте, батырларымызды, ел перзентлерин де есапқа алмадық. Мәселен, Шырақты алайық. Оны орыслардың Иван Сусанинына тенгерип көрсек, Шырақ оннан ақылсыз емес, оннан ертерек өткен еди. Патша Доро биринши заманында Туранға жау келген Ұақытта әпиұайы шопан жигит Шырақ жаудың алдына шығып: «Мен сизлерди төте жол менен Туран журтына баслап бараман» дейди. Солай етип ол жаудың исенимине ерисип, оларды суўсыз шөлистанлыққа ертип кетеди хәм душпан әскерлерин шөлден хәм аштан қырылыуға мәжбүр қылады. Бирақ, Шырақтың өзи де қурбан болады. Яғный, Ұатан азатлығы жолында жанын пидә етеди. Биз бүгин Шырақ хақында

ойлаймыз ба? Неге бүгін Шырақты хәмме түркийтиллес халықлар билмейди? Неге барлық түркийтиллес халықлардың қалаларында Шыракқа естелик орнатпағанбыз? Түркийтиллес болған хәр халықта өзлериниң батырлары «приватизация» етип алынған, өзлериниң патриотлары бар. Оларға үлкен естеликлер орнатылған. Биз оларға бәрқулла бас ийемиз. Себеби, биз ортақ тарийхтың мийрасхорларымыз. Болмаса, мине Спитаменди алайық. Спитамен өз халқына бас болып, Искендер Зулқарнайынның әскерлерине қарсы гүрести. Әлбетте, Искендер оған карағанда жүдә күшли еди. Спитамен жаўдан жеңилип артқа шегинеди. Саўаш соңынан бир топар түркий тиллес нөкерлер менен аўлақ жерде жасырынып отырған пайытларында өзиниң түркийтиллес баўырлары Спитаменди өлтиреди. Спитаменниң сол хәсиретли тәғдирин бүгинги жаслар биле ме? Биз Спитаменге мүнәсип естелик орнаттық па?... Яки болмаса, беррегирек келип Жалалиддин Мангубердини алайық: ол монғол басқыншыларына қарсы жанын жаббарға берип гүрести, лекин, ең соңында өмири қайғылы жуўмақланды. Хәммеге ортақ түркийтиллес уллы батырларымыз Муханнаның тәғдири де солай: ол журтқа бас болып араб басқыншыларына қарсы гүрести, лекин, өз ўатанластары оны жаўға сатып жиберди ғой... Өзлеримизден шыққан мине усындай қахарманларымызға биз өз ўақтында естелик орнатып, мудама олардың атларын ядымызда сақлап барғанларымызда, жасларымыз пүтқиллей басқа руўхта — Ытан сүйиўшилик руўхында күшли тәрбияланған болар еди, биз бүгингиден де күшли болар едик. Түркийтиллес бәрше халықлар оларды өзлериниң қахарманлары деп билсе, анаў қазақ, мынаў қырғыз, бунысы өзбек, арғысы түркмен яки әзербайжан деместен, тарийхта өткен барлық батырларды «Меники!» десе барма, түркий тиллес халықлар руўхый жақтан, туўысқанлық жағынан және де байыған, және де бирлескен болар еди.

Жақында Президентимиз 9-май байрамына бағышланған мәресимде «Бирадарлық қәбирстаны»нда сөйлеген сөзинде жүдә жақсы бир пикирди айтты. ...«1941-1945-жыллардағы урыста Қарақалпақстаннан қанша адам қатнасан болса, Әндижаннан, Самарқандтан яки басқа ўәлаятлардан қанша адам қатнасан болса, олардың хәммесине Ташкенттен естелик орнатылыўы керек. Себеби: — мысал ушын, Қарақалпақстаннан Ташкентке келген адамлар, «минe бизиң адамлар жатырыпты!» деп айтатуғын болсын. Шет еллерден Ташкентке келген мийманлар басқа ўәлаятларға бармаған жағдайда да, хеш болмаса, қурылатуғын естелик-қыябанларымызға барып, «минe, бул

мархум хорезмли екен, бунысы карақалпақ екен» деп елимиз тууралы толық жақсы пикир менен кететуғын болсын...» Президентимиздин бул сөзлери хәммемизге де мақул болады. Себеби, Ташкент тек Өзбекстанның ғана емес, бәлки пүткіл Азияның үлкен дәруазасы есапланады. Азияға хәмме Ташкент арқалы өтеди. Мен Ташкентке келсем, хәр сапары өзимди Меккеге хажға баргандай сезинемен. Егер барлық түркийтиллес батырларымызға Ташкентте естелик орнатылса, шубхасыз Ташкент Орайлық Азияның ең әзийз хәм уллы қаласына айланады. Биз усы нәрселерге айрықша итибар бермегимиз лазым. Және тәкирарлап айтаман, егер Шыраққа, Спитаменге, Муканнаға, Мангубердиге пайтахтымызда естеликлер орнатсақ, Ташкент, әлбетте, пүткіл түркийтиллес халықлардың ең теберик, көзге сүрме ететуғын қаласына айланады! Сонда биз төрт тәрептен келген түркийтиллес бирәдарларымызға қарап: «Әй, әзербайжан достым! Хей қазақ достым!... Хей, тууысқанларым! Мине, бизиң —хәммемиздин тарийхта өткен бахадыр бабаларымызға орнатылған естелик!» деп айтқан болар едик. Мен усындай болыуын хәмме ўақыт әрман етемен.

Енди усының менен бирге, биз түркийтиллес халықлар: қай ўақыттан берли ханлыққа ийе болдық, қашаннан баслап мәмлекет болдық, қашаннан баслап тилимиз пайда болды деген сораўларға жуўап излеўимиз лазым. Хәзирги жаслардан усылар хәққында соралса, олар жүдә аз биледи. «Дүнья тарийхы» деймиз, «Орыслар тарийхы» деймиз, «Қытай тарийхы» яки «Хиңдстан тарийхы» деймиз хәм оларды айрықша пухта үйренемиз. Мейли, үйренейик. Лекин, олардың қатарында өзимиздин түркийтиллес халықлар тарийхын да тереңнен үйренбегимиз дәркар. Мәселен, түркийтиллеслер Қашқардан да узақтағы еллерден тап Қара теңизге шекем, хәтте Орта хәм Ыссы теңизге шекем болған аралықларда гейде көшпели болып, гейде отырықласып жасаған. Бизиң эрамыздан бурынғы VII әсирде-ақ түркийтиллеслердин биринши ханлықлары пайда болған еди. Егер умытпаған болсам, Алп Әртегин түркий салтанаттын биринши хәкимдары еди. «Алп» деген сөздин өзи де соннан қалған. «Алп» деген сөз — Уллы дегенди билдиреди. Хәзир биз «Алпамыс» тың 1000 жыллығын белгилеп атырмыз. Алпамыс атамасы да, тийкарында, Алп сөзинен келип шыққан. Егер Алп Әртегин эрамыздан бурынғы VII әсирде өткен болса, хәзир сол әскербасы өткен дәўирге де 2700 жыл болыпты.

Эрамыздың 545-552 жылларында хәзирги Орайлық Азия аймағында уллы бир салтанатқа тийкар салған Бомин шахтың хәрекетлерин алайық. Бомин шах тек Орайлық Азия аймағында шахлық қылған

болса, ол өз халкын, яғный түркийтиллеслерди жужонлар-ажуз-мажузлар зулымлығынан азат етеди: атаклы жазушымыз Шыңғыс Айтматов өзинин «Әсирге татырлык күн» романында гүррин еткен «манкуртлар» Ұақыясы да әйне жужонлар елимизге хужим жасаған дәуирде жүз береди. Оннан соң ханлык курған Истами болса, салтанат шегараларын батыс тәрәпке, анығырағы, Шығыс Европа аймағына шекем кеңейтеди. Ол жерлерде хужимдарлык қылатуғын аварлар салтанаты женшип тасланады хәм эфталитлер менен дәслепки соқлыгысыулар жүз береди. Мәлим болыуынша, Варахшала эфталитлер жүдө үлкен қурылыслар курған екен. Балатөбе карабаханалары онда үлкен қала болғанлығынан дәрек берип турыпты. Тилекке қарсы, руулар арасында, руу басшылары арасында пайда болған келиспеуши-ликлер себепли уллы бир салтанат ишинен жемиритип кетеди. Орайлык Азия аймағындағы түркийтилдеги хан Ашина Шени 636-жылы Тан (Қытай) империясына бойсындырылады. Бул Ұақыялар туурады Л.Н. Гумилев өзинин «Әйемги түрклер» китабында да көплек тарийхый фактлерди келтирип кеткен... VIII әсирдин басларында Элтараш шах пайда болды. Ол түркийтиллеслерди қайта бирлестиреди, лекин, ол тийкар салған салтанат 741-жылға келип және ишки руулардын таласлары себепли атаклы ханларды избе-из өлтириу басланады. Солай етип, түркийтиллеслер бөлинип хәр руу өзінше ханлык болып, өзлеринше билгишлерге айналады. Мен усылар хаккында ойласам, не бөле, рәуиятларда айтылғанындай ашыу менен Иблистин баласын сойып жегени ушын Адам ата менен Хауа ананын канларына араласқан Иблистин қаны Адам атаның басқа әуладларынан гөре түркийтиллес әуладларына көбирек өткенбе, депте кәуипсинемен.

Соңғы Ұақытларда алымлар дүнья халықларынын шежирелерин тереннен изертлеп тексерип көрген. Олардын жуумақларына қарағанда, хеш бир халықтың шежиреси түркийтиллес халықлардын шежирелериндей толық емес, ал бизиң шежиремиз хаслы халында сақланған сыяқлы.

Ал биз түркийтиллес халықлардын аўызеки хәм жазба әдебиятларында бөрилер хаккында көплеген әпсаналар бар. Мәселен, олардын биринде, барлык түркийтиллеслер қырып тасланған Ұақытта бир бала тау шыңында тири қалады: сол бала ана бөрини емип, онда бөринин күши пайда болады, бөрини «ана сыпатында» таныйды. Буннан тысқары, түркийтиллеслер ана бөриден тууышан деген әпсаналар да бар. Буидай әпсаналарда жан барға усайды. Себеби, көк түркийтиллеслерди бирлестирип, уллы салтанат курған Бомин шах дәуиринде, дәслепки

мәмлөкеттин байрагындагы символлык белги бөри екен. Бул кандай хайранкаларлык уақыя. Биз, егер, бабаларымыздын бундай ислеринен жасларымызды сөзсиз хабардар етип койыуымыз лазым. Сонда олар кандай құдирет ийелериниң әулады екенин сезинеди.

Әйемги бабаларымызды «көк түркийтилеслер» деп атайды. «Көк» деген сөз ол уақытлары ренди яки бояуды емес, Тәңиритааланы аңлатар еди. Биз Тәңиримизге исенип жасағанбыз. Биз ислам динин кабыл еткенге дейин барлык динлерди басымыздан кеширген екенбиз. Хәтте мусылман болғаннан кейин де бизлерде зардуштийликтин көп ғана белгилери сақланып қалады. Мәселен, «Авесто» китабында айға, қуяшқа, тәбиятка сыйынуы болғаны айтылады. Хәзир де айда да, қуяшта да, тәбияттың мухаддеслиги бар. Сонлықтан оларға исенимниң надурис тәрәпи жок.

Түркийтилес халықлар тууралы сөз еткенимизде, Тумаристин атын умытпау керек. Тумарис — бул «Тумарлы» деген сөз. Ол да түркийтилеслер перзенти. Кейинги уақытта юнанлар Тумарлы анамыздын атын «Тумарис» деп (бүгинги «ов», «ова» дегендей) өзлеринше «ис» деген қосымтасы менен өзлериниң тилине жақынластырылған. Мейли, биз бул ушын юнанларға рахмет айтсақ арзыйды. Себеби, дүньяға даңқы кеткен халық сүйер анамыз бар екенин биз белгили илимпаз Геродоттын «Тарийх» китабынан билдик. Тумарлы Кәйхысрау басшылығы астындағы басқыншыларға қарсы гүреске бас болады. Туран елин жау басқыншылығынан сақлап қалады. «Айсұлыу» атлы халық дәстанында (XIX әсирдин басларында Тилла кемпир исимли бақсы апа тилинен жазып алынған), тийкарынан, Тумарлының ерлиги хаққында сөз болады. Лекин, биз, усы уллы батыр Тумарлыға арнап, естелик орнаттық па? Оған да уллы бир естелик орнатпағымыз дәркар. Сонда бизиң келешектеги қызларымыз халқын сүйген қахарман перзентлер болып жетисер еди.

Қарақалпақларда «Қырық қыз» дәстаны бар. Оның бас қахарманы — Гүлайым өз халқының азатлығы жолында қахарманларша гүрес жүргизеди. Тумарлыдан кейин және хаял ел дәртінде жанын пидә етип гүрескенни көрсетсек, демек, ер жүрекшилик бизиң хаял-қызларымыз ушын тосын нәрсе болмай, өзине тән нызамлылық екени мәлим болады. «Қырық қыз» дәстаны, тийкарынан, қарақалпақлардың өзіншелік миллий дәстаны. Ол айтыушыдан айтыушыға, қысқасы, ауыздан-ауызға, дәуирден-дәуирге өткенде хәр бир атқарыушының, дәуирдин руұхын сәулелендирип барады. Егер биз усы бүгин «Қырық қыз» дәстанының биреудин аузынан жазып алсақ,

базар экономикасына байланысты элементтер шубхасыз дәстанға қосылар еді. Айтыушы өзінен ненидур қоспай қоймайды. «Қырық қыз» дәстаны ІХ ғасырда пайда болған болса да, лекин оған хәр дәуірдің өзіне тән өзгешеліктері кирип барған. «Алпамыс» дәстаны тууралы да усылай айтыуға болады.

Кейинги пайытлары болып атырған сауаплы ислер хаккында ойласак, биз сахыпқыран Әмир Темур исмин тиклеу бойынша исленген жумыслардан оғада кууанышлымыз. Биз уллы бабамызды жаксы билмес екенбиз. Бирак, шет елдерде Әмир Темур тууралы бизден де көбирек хакыйкатты билер екен. Мәселен франциялылар «Әмир Темур бизди қорғап қалды» деп кууанып жүрер екен. Европада да, хәтте Россияда да Әмир Темур атын хұрмет пенен тилге алады, жазушылар өзлеринин шығармаларында бабамыздың атын түрли жоллар менен улығлайды. Хәтте совет дәуиринде жаратылған Аркадий Гайдардың «Темур хәм оның командасы» китабында да бабамызға болған хұрмет сезилип турады. Әмир Темур — тымсал еди. Биз болсак, бабамыз әлле қашан қахарманлық тымсалына айланып кеткенин қыялымызға да келтирмей келдик.

Түркийтиллес халықлар тууралы сөз болғанда көбинесе «ким әйемги, ким тийкарын салуушы?» деген сорауларға өзлеримизше жууап излей баслаймыз. Хәр ким өзин әйемнен бар, түркийтиллеслердин тийкарын салуушы деп дәлиллеуге урынады. Әттен, көп жағдайда бәрше түркийтиллеслер бир атаның балалары екенликлеримизди, бир халық екенимизди умытып қоямыз. Оннан гөрс биз түркийтиллес халықлар, ең әуеле алауызлығымыздың себеплерин табууымыз керек. Не ушын биз бөлинип кеткенбиз?

Биз бир халық екенимизди қаншелли терең аңласак хәм бул жолда қаншелли жан күйдирсек, соншелли тезирек гөзлеген қутлы мәнзилге жетип барар едик.

Мен ойлап жүрген ойларым хаккында көп жазғым келеди. Бирак жазғанларым илимий мақалаларға усап кетпесин, қуры сөзден ибарат болып қалмасын деп тартынып жүремен. Соның ушын «Қалбимнин камусы» атлы эссе-бадия усылында шығармамның бир неше варианты жазылды. Оған жаңа-жаңа ойларым, жаңа баплар қосылмақта.

Хакыйкатында да, хәр бир түркийтиллес инсан тамырында мәлим муғдарда хәм иблистин хәм бөринин қаны болғаны ушын ба, базда бир-биреуин ойламастан өз алдына жасап кететуғын фактылары болады. Хәтте тууысқанлар да ағасы инкисине, әкеси баласына, улы атасына терис бурылып, ханлықлар ыдырап кеткен заманлар көп болған, яғный

хәр ким өзине өзи бек болып кеткен халлар, тилекке карсы, тарийхымызда бар еди. Ханлыктар таркалып, жәнс дүзиліп кететуғын аянышлы хәдийселердің себеби, менинше, бизиң тамырымызда, хақыйқаттан да, хәм иблистин хәм бөриниң қаны болса керек.

Биз түркийтиллес халыктар тарийхын жәнс тереңирек көзден кеширсек, бир заманлары биз Қытай менен жүдә жақын қатнаста болғанымызды көремиз. Әпсаналарда айтыуларына қарағанда, қытайлылар қызларын түркий тиллес жигитлерге турмысқа шығарған. Соң арада келиспеушиликтиер тууылған пайытта, басып келип, қызларынан тууылған балаларды өзлери менен алып кете берген. Солай етип, зорлық пенен болса да түркийтиллес күшли халыктардан нәсиллер алып кетілген. Буган биз мақтансақ та арзыйды. Яки болмаса, араб халифаларының тарийхын алып қарайық. Билесиз бе, халифалыққа қимлерди сайлаған? Әдетте түркийтиллес қызларынан тууылған перзентлер халифа етип сайланатуғын болған. Түркийтиллеслердин қызларынан тууылған балалардын халифа етип көтерілиуі себеби, бизиң қызларымыз ақыллы, ержүрек болған, демек, оннан тууылған перзент те ақыллы, ержүрек ақыллылар. Қонсы халыктар, биз, түркийтиллеслер менен жауласып та, соның менен бирге, бизиң менен тығыз байланысыуды, тууысқан болыуды да әрман етипте жүрген.

Биз қаншелли дәрежеде таралып кеткен болсақ, биз қаншелли дәрежеде бир-биримизди ойламай кеткен болсақ, буган, биринши гезекте, өзимиз айыплы, өзимиздің қанымыз, бир-биримизди түсинбеушилигимиз айыплы, өзимиздің хәр биримизди иблис, бөри санағанлығымыз айыплы! Қалаберсе, хәр биримиз өзимизди бек санағанымыз, хан санағанымыз айыплы... Бул нәрселерди биз хеш уақытта умытпаслығымыз керек. Биз өз кемшилигимизди тауып, әуладларымызға түсиндирип берсек, әуладларымыз да усы кемшиликтиер болыуына жол қоймаған болар еди. Тийқарында, хеш бир адамның әзелден маңлайына жазып қойылған душпаны болмайды. Биринши нәубетте, хәр инсанның душпаны өзине өзи болады. Адам өзине өзи душпанды тауыпта алады. Халық та сондай. Соның ушын биз «тарийхий душпанлық» түсинигинен әуладларымызды аулақ тәрбиялауымыз тийис.

Кулласы, барлық түркийтиллес халыктардың өтмиштеги батырларына, бахадырларына Ташкентте естеликтар орнатылса, ийманым кәмил, пайтахтымыз Мекке мукаррамадай әзийз бир шәхәрге айланады.

Қалбимниң камусы — қудақәлесе түркийтиллес, оқыушыларымының қалбинен мүнәсип орнын алар-ау деген әрманлар менен жасайман...

Бул сۆбөт Дүрменде басланған еди. Соң Төлөпберген ағаның Ташкенттеги улы Әдилбектиң үйинде дауам етти хәм Ташкент аэропортының күтиү залында тамамланды. Нөзеримде, Төлөпберген ағаның жөне де көп гәплери бар еди. Әттең, хәр кимниң өзине жараса жумыслары бар, тиришлик, тәшүишлери бар. Биз тез арада жөне ушыросамыз, сәүбетимиздиң дауамы болады. Оған шекем хәр ким өзиниң ой-қыллары менен жасайды: кеўли жақын адамлар бир-бири менен ғайбана да сәүбеттесе береди... Жөне дийдар көрискенше саў болың, Төлөпберген аға!

(«Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетасынан 2000-жы.) Сораўлар хәм бақлаўлар жазыўшы Навийжан Бахмий төрепинен жазылған.

БИР СУРИНГЕН ТОМАРҒА ҚАЙТА СУРИНИҰ, КӨЗСИЗЛИК

Хабаршы: 1990-жылы Қарақалпақстаннан биринши мәрте Мәккә-Мәдинаға хажылық сапар қылған еки мөминниң бирисиз. Бирақ, сол гезде өзиниз коммунист-атеист едикиз. Сизниң хажылыққа тәўекел қылғандағы бас мақсетiniz не еди?

Т.Қ. —Арал апатшылығы хәм Қарақалпақстанның экологиясы тууралы сол гездеги СССР империясы халық депутатларының съездинде шығып сөйлеп айтқанларым иске аспағаны ушын, енди халкымның гүлән дәртлерин Аллатааланың жердеги үйи-улы Кааба алдында диз бүтип отырып айтыўды мақсет еткен едим.

Хабаршы: Халықтың болжаўында зиялылар үшінши әўладтан кейин қәлиплеседи деген түсиник бар. Қарақалпақ зиялылары қай жыллары қәлиплесип үлгерди деп ойлайсыз?

Т.Қ. —Кесип айтыў қыйын. Бирақта бәршеге мәлим Нуўх пайғамбердин Ефас исми үшінши улының Түрк исми тунғыш улынан өсип-өрбиген бәрше түркийтиллес қаналаслары қатарында бизниң халкымыз да бар. Рәўиятларға, әпсаналарға қарағанда, дәслепки гезлерде оларды басқалардан ажыратыў белгиси сыпатында басларына Қара қалпақ кийгизилип, бәрше түркийтиллеслерге нөкерлик ўазыйпасы тапсырылған... Усындай нөкерликтин даңғарасы себеплиме, айырым еске түсириўлерде 308 жылы Қара теңиз «Қарақалпақ теңизи» деп аталғаны айтылады. Соң көп өзгерислер жүз береди. Әне усы аралықларда әстелеп зиялылар да қәлиплесип барған болса тәәжип

смес. Деген менен, хәтте бир шаңаракта бир ата-анадан тууылып өскөн, төрбияланган персонелардын минез-кулуклары, дунья түснөик-лери, тәғдирлери хәр кыйлы болганы киби өзиниң түркий тиллес тууысканлары арасында юракалпақлар өзгөшөрөк тәғдирге ийе болган десек те, кәтеге жол коймасак керек. Бул пикирге түсиниү ушын кимде-ким карақалпақлар тууралы билмекши болып, бүгинге дейинги базы хүжетлерге үндилп, халыктын өмир жолларына нәзер салса, ата-мәканында өзлеринше топарларға, рууларға бөлинип халык сыпатында қалыптесе баслағанда, нөкерлиги себепли тууысканлары болган бәрше түркийтиллеслер тәрәпинен олардын биригиүине жол койылмай, бир мәканда узак жасатылмай заманлар зардапларыда оларға аўыр келип, нәтиҗеде мәкан жайларын да көп өзгертп, Азиядан Европаға, Европадаң және Азияға, оннан түпкіликли ата-мәканына және қайтыу жолында есапсыз сандалысларға ушырап, қонары көлден, ушары желден гәрезли қаңбақлар киби хәр мәканнан кууылып, гейде бир пүтин халыклығын бузбай, гейде топарларға бөлинип, гейде руу-руу болып көшип-қоныу менен жасаған халык екенин түсинеди. Усындай түсиник пенен карақалпақлардың тәғдир-лерине ой жууыртылса, дени саўлардың арасындағы бир наукастың, ересеклер арасында пикирлери онша есапка алынбаған жас баланың, керегинде өз ошағына от жағыуға дурыслы ерки болмаған хаялдың тәғдирлери де көз алдына келеди. Усының себебинен болса керек, ата-мәканында өзиниң түпкіликли аты менен аталса да, көп халықлардың жылнамаларында хәр қыйлы болып, яғный сол халктын тили неге айланса, солай аталып келе берген. Мәселен: орыслар арасында олар «карақалпақ» делинбей «черные клобуки» я болмаса пешаналары кен халыклығын көрип, «пешаналылар» деудиң орнына «Печенеглер» деп афганлар карақалпақты өз тиллеринде «Гулахий сияқлар», ал Кавказда «Карапапахлар» және бираз жылнамаларда «Қара бөриклилер» деп аталып, базы еллерде олар әлпе қайсы бир рууының аты менен «Қоңыратлар», «Қытайлар», «Қыпшақлар», «Кенегеслер», «Манғытлар», «Мүйгенлер» деп аталса да, нөкер сыпатында «ләббәй» дегенге үйретилгени ушын, ким қалай атаса, оған қарсыласпай мақуллап жасай берген... Усыларды көз алдына келтирген қиси ушын, карақалпақ зиялылары жана қалыптесиүге қарағанда және көшкен, және жаңа қоныс излеген деген уғымға келетуғыны сөзсиз. Бундай жағдайлар цивилизациялық рауажланыудың жоқары басқышы сыпатында тән алынған ХХ әсирде де жаңа формада және қайталана бергенине не дерсен? Карақалпақстанның футбол тобы киби хәр дәруазаға бир, (яғный әўеле Хорезмге, соң Қазақстанға, оннан

кейин Россияга, оннан соң Өзбекстанга) өткерилип турғанын есапка алмағанның өзінде, оның бас каласы да үш мәрте (әуеле Төрткүл, азғана Ұақыт Шымбай, соңында Нөкис) өзгерди. Өне, тәдир! Усындай жағдайларда зиялылардың қалипlesiуи жөнинде үзил-кесил бир нәрсе деу қыйын. Оның үстине Қарақалпақстан усы дәуирде бир неше суу баскынын бастан кеширди. 1942-жылдағы Әмиўдәрьяның арка таманын (өз аўылымды да) суу басканын, 1968-жылы гөне Нөкисти суу басканын өз көзим менен көрдим. Енди болса, керисинше, суудың кемлиги апат әкеле ме деген коркыныш пенен жасаймыз.

Қандай болса да бир қуғаншылығы, халық өзін хәм өзине нелер күш беретугынын умытпады, руўхын да түсирмеди. Жақсы келешектен дәмстип хәм өзлерине, хәм әўладларына күш бериўши әпсаналарын, рәўиятларын, дәстанларын есинде сақлап жасады. Буган айкын бир мысал: ХХ әсирдин екинши ярымында 20 томлык фольклорын, 35 дәстанын баспадан шығарды... Халық қанша мәрте коныс өзгертеде түркий тиллес туўысқанларын хеш қашан умытпады. Сол ушын да олар өзлериниң әллеқайсы рәўиятын, әпсанасын, дәстанын түркий тиллеслерден қайсылары билсе хәм бизики десе, олар менен тарыспайды. Керисинше, оларға «Биз сизлер менен тек соңғы гезде айрылысқанларданмыз» деп қоя қалады. Егер сол дәстанда я әпсанада, ямаса рәўиятта әллие қандай өзгерислер болса да таласпай, түркий тиллес хәр бир шанарактын хәр перзенти өтмишин де, бүгинин де, ертенин де өзинше түсинетуғынын биледи.

Хабаршы: — 1991-жылы Өзбекстан гәрезсизликке ерисиўи менен Қарақалпақстанга суверенлик статус берди. Бул жағдай биринши гезекте зиялыларға қандай тәсир етти?

Т.Қ. — Қуғантты! Пүткил халқымызды қуғантты! Бирак бизде жоқарыда айтқан ала-сапыранлықларға қосымша руўшылық деген иллет бар. Бул көп ғана шөлкем-шалысларға себепкер.

Хабаршы: — Халқы ушын гүрескен көп басшылардың қурбан болыўи да руўшылықтың ақыбетлери деген гәй бар. Дәлиллер айта аласыз ба?

Т.Қ. — Көп азаплар менен тоз-тоз болып азайып қалған қарақалпақ халқында турақлылық, тынышлық пайда етиў дәмеси менен XVIII әсирде Россия патшалығынан жәрдем сорап барған аты өпсана уялы Маман бийди, XVIII әсирдин соңында, XIX әсирдин биринши шерегинде ана халқына қайырмақты халқы ушын өз алдына ханлықты уялы Хорезм ханынан алмақшы болған дана Айдос бабаны, XIX әсирдин екинши ярымында, өзине дейингилердин тәдирлеринен өзинше жуўмақ шығарып көтерилис аркалы қарақалпақ ханлығын

пайда етип оған өзі емес қазақтардың төре туқымынан Зарлықты хан көтерген батыр Ерназар алақөзді жауызлық пенен құрбан қылғандар сырттан келгендер емес, ишкі руушылықтың кесапаты, яғни руушылық кестелерін ядында сақлаған өз миллетиміздің адамдары екенін қайсы қарақалпақ билемейді? Бәрі биледи. Ал, XX ғасырдың бірінші шерегінде бұрынғы СССР империясынан ана халқына автономиялылық әперіу үшін өз басын теңірінің сандалы менен балғасының арасына қойған киби тұрып бабаларының өтмиштегі хәсіретлі гимни сыпатында айтылатуғын «Бозатау» қосығын қайта-қайта тәжірарлау арқалы, оны хеш бір түркі тиллес халық билмейтуғынын дәлилдеп, мақсетіне еріскен, соңынан күндіз-түні тынбай пияда, гә ешекли, гә атлы жүріп автоном Қарақалпақстанның мәңгілік шеғараларын анықып берген хәм оны бәршеге мойылатқан Алаяр Досназаровтың құрбан болуына себепшілер де өзиміздің ишкі рууларымыздың зиялылары ғой.

Хабаршы: — Қытай философы Конфуцийдің (551-478) сөзлері менен айтқанда «үлкен мәмлекетті басқаруудан гөре кішкене мәмлекетті басқаруу қыйын»?...

Т.Қ. — Сол үшін да түркі тиллес халықтардың тарихын күтә жақсы билетуғын Президент Ислам Кәримовтың аз санлы халқымыздың руухын көтеріп «Өзбекстанның келешегі — Қарақалпақстанның келешегі, Қарақалпақстанның келешегі — Өзбекстанның келешегі» деуі де бежиз емес.

Хабаршы: — Тарихта «Қарақалпақтар» хәкімдарлығы жөншеде айтылады. Буны қарақалпақтар тарихына байланысы жоқ па?

Т.Қ. — Ески түркі тилде «Қара» сөзі «ұллы», «үлкен» деген мәнін аңлатады. Олай болса «Қара үй» — бул «үлкен үй», «Қарақалпақ» — бул «Уллы қалпақ» деген мәнін аңлатады. Усы кәрада бир дәлил үшін уллы жерлесиміз Әбу-Райхан әл-Берунийге (973-1048) жүгинип, оның жазуы бойынша ханлар хәм әскерий басшылар өзгелерден ажыралып көринуу мақсетінде басларына «Таж» ямаса «қалпақ» кийгенін еслесек, «қалпақтар»ға «қара» сөзін қосыу себебинде ойланып көриу мүмкін.

Ал, 1017-1043-жыллар аралығында Хорезм ханлығында сарай шежіресіні хызметін атқарған Абул Фаиз Байғахийдің (995-1036) шежіресінде, Хорезм ханлығының ләшкерін де «Қарақалпақ гвардиясы» болғандығы айқын айтылады. Бул анықламаның астында қарақалпақтардың ата-бабалары түркі тиллеслерге нөкер болғандығын тастыйықлаушы факт жатырғандығын бийқарлау мүмкін емес. Сол

гвардия «каракан» тукумынан калган соңгы гвардия «Каракалпак гвардиясы» деп аталмады ма екен, деген де болжаулар жок емес. Соған караганда IX әсирдің басынан Мауарауннахрға хукимдарлык кылып, XI әсирдің басында таркатылган «Каракалпак» әулашы тийкарында нөкер «Каракалпактар»дан куралган болыуы да исенерли факт. Ал XI әсирден соң «караханлар» тарийхта ханлык я халык сыпатында тилге алынбайды. Бирак каракалпактар бар. Тарийхшыларымыздың сол «караханлардың» келип шыгысын елеге шекем ашык айта алмайтугыны да бүгинлиги миллетимиздің өтмиши жөнинде эле де көбирек излениуди хәр тәреплеме күшейтиуге, теренирек ойланыуға мәжбүрлейди.

Президент Ислам Каримов айтқандай «...Өмирин балға менен сандалдың арасына қойған әуладлардың тарийхын изертлеп түсине-туғын уақыт енди келди. Халык шеккен азапты, олар дуушар болған бәле-қадаларды умытып болмайды. Егер сондай мүсийбетлер басымызға түспесин десек, тарийхымызды хеш умытпаслығымыз лазым».

Хабаршы: — Улыға, тарийх-тарийх дей бермей, қайсы естелик-лерден ис баслағанды макул көресиз?

Т.Қ. — Менинше биринши нәубетте VII әсирде Хәзирети Әлийге нөкер болған жерлесимиз Султан Уайс баба Каранийдің, XII әсирде Хожа Ахмед Яссауийге (1083-1166 жж.) шәкирт болған жерлесимиз Сулайман Бақырғанийдың («Хәким ата»ның 1129-1186), оның улы Үббихожаның (1161-1179жж.) уллы Фариддин Аттар (1119-1230) хәм Науайы (1441-1501) жазып пикирлер қалдырған жерлесимиз Абу Бакр ат-Шиблий Шайхтың көбирлерин, Фариддин Аттар зияратлап отырып мисли Аршыалаға барып келгендей болған караматлы Миздакхан сыякы уллы аламаларымыздың денелери жатқан жерлерди реконструкциялау жолы менен гүллән халықлардың зиярат орынларына айландыруу кешиктирилмей колға алынса, халык руұланып уллы-улды бабаларына рийза болар еди.

Соның менен бирге исми-шәриплери, ислери бәршеге малим бабаларымыздың, XVII-XVIII әсирде жасаған уллы алламамыз Мурат шайыхтың, халык сүйер ислери менен аты әпсанаға айланған Оразан батырдың улы Маман бийдің (1712-1784) көбирин Әмиудәрьяның Арал теңизине қуйған орынларынан карастырып табыу аркалы оны да келеси әуладлардың зиярат орнына айландыруу керек. Ал Султангелди бай улы Айдос бабаның (1754-1827) «Айдос қаласын», «Мәсләхәт төбесин», Мыржык батыр улы Ерназар алакөздің (1806-1856) Зарлық төрени ханлыққа көтерген «Қыр қаласын» реконструкциялау керек. Ал, соң, үш дана (аты әпсана Маманбий, Айдос баба, Ерназар алакөз) батыр бийлердин естеликleri орыслардың үш

батырлары Илья Муромец, Алеша Попович, Добрын Никитичке исленген естеликлерине тәкаббил болса да, үшеуін де үш атқа мингизип «Қарақалпақлар» деген бир арбаны тартып баратырған етип қойыу менен келешекте олардың атлары менен жас даналардың, шабандозлардың, палуанлардың өз-ара жарыс призері шөлкемлестірилетуғын күн туўса, халқымыздың көп әсирлик әрманлары иске асып, бүгинги мустақыл жәннетке миннетдарлықта жасар еди.

Хабаршы: — Булар ел басшылары, олардың дәўиринде халықтың руўхый басшылары болмаған ба?

Т.Қ. — Руўхый басшысыз қайсы ел басшысы ис жүргизе алады? Болған, әлбетте! Аты әпсана Маман бий Россияға барып оның патшасы менен келисип қайтқан соң да елди жау шапқан гезде Россия патшасынан жәрдем келмегени ушын қуры жақсылық күтиу менен халқын қырып, және тарқатып алмау ушын өзи басшылық етип ең әййемги ата журты Хорезмге көшкенде, өзиниң еле күтә жаслығына карамай, шежиреши шайыр сыпатында да халқына хызмет етип, тарийхта «Посқан ел» атлы толғау-дәстан қалдырған Жийен-жырау Аманлық улына (1730-1784) арнаулы естелик орнатылса, атына оқлу орындары, хожалықлар қойылса, оның аты менен қобызшы-сазенделердің жарысы өткерилип турылса, бул да халқымызға күш-қуат берер еди.

Хабаршы: — Енди Қарақалпақстанин бүгинги хәм ертеги экологиялық мәселерине келейик. Қарақалпақлар хәзвриг уаталында мәңги жасап қалыу мүмкин бе?

Т.Қ. — Әўеле, пайғамберимиз Мухаммед алейхиссаламның өмир жолын кеңирек үйренсе екен деп хәммеден өтингим келеди. Сонда халық Тәңриталаның Уллы Елшиси ислам динин енгизиу бәнеси менен өзиниң шәлистан уатанын қалайынша пүткил мусылманлардың зыярат орнына, Мекке қаласындағы жалғыз Әбизамзам қудығының хәр тамшы сууын неге қәрамаатлы суўға, Мәдина қаласының айланасында ғана өсетуғын қурма жемисиниң хәр бир данасын не ушын пүткил мусылманлардың оразада жеуи тийис қәрамаатлы жемисине айландырғанын уғынып Мухаммед пайғамбер өз уатанластарының мың-мың жыллық тәғдирлерин алдын ойлаған екен деген уғымға келер еди...

Өтмиш тарийхты қүдиретли күшке айландырған бүгинги Президентимиз Ислам Каримов пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссаламның ислеринен хабарлы болғаны ушын ба Қарақалпақстанин келешегин ойлап, оның жаңа орайын қайта салыу ушын биринши тасын 1991-жылдың 2-декабринде Қаратаудың ең қолайлы алабына-қарамаатлы Султан Уайс баба Қараний көбирине жақын орынға қойып

кетти. Президент қойып кеткен сол тастан хабар алып, айланасына хәр қыйлы ағаштардың нәллери тиктирилген еди, бәри де әп-әндей көгерип түр. Енди сол қала 21-әсирде қолға алынар деген дәме менен жасайды ғой қарапайым халық.

Хабаршы: — Басқалардың Қарақалпақстанға жәрдемін күшейтпә ушын өзинизде жаңа усыныс бар ма?

Т.Қ. — Ең биринши нәубетте, басқаларды жәрдем бериүге йошландырыу ушын Жоқарғы Кеңесимиз, Хүкиметимиз «Хүрметли қарақалпақ» деген медаль шығарыуға талапланыуы тийис. Оған қоса ең төменги айлықтың ең болмаса он-он бес еселенген көлеминде ақшалай сыйлық та берилсе шеп болмас еди. Бүйдегенимнің мәниси: Президентимиз бир жола Қарақалпақстанға келгенинде «Мени өз қарақалпағым десеңиз қуғанаман» деген еди. Еледе кеш емес «№1 Хүрметли Қарақалпақ» медалын Президент Ислам Кәримовке бериүден баслау керек, мениңше.

Айта берсек машқалалар аз емес. Қысқасын айтқанда, ХХ әсир үшінши мың жыллықтың фундаменти. Сол фундаменттиң үстине қандай дийуал өрилиуинен келешегимиздің тәғдири ғәрепли.

Хабаршы: — Жаңа әсирде оқыушыларымызға тилегинизди быдирсениз?...

Т.Қ. — Шанарағыңыздан басқа жаққа қандай хабар кетсе де, басқа жақтан шанарағыңызға қандай хабар келсе де тек қуғаньшылы хабарлар болғай, ислеген хәр бир исиниз, айтқан хәр бир сөзиниз шанарағыңызды, халқымызды, бәрше адамзатты шад еткәй, ал өсирген перзентлериниз, яғный келешек әуладларыңыз кеш биринизге муң жеткерметей итайым!!!

Хабаршы: — Төлепберген аға, Сизің мазмұнлы сәубетиниз ушын газета оқыушылары атынан рахметлер айтып, жаңа әсирдің дәслетки жылында дәретнәушлық жұмысларыңызды тасқын табыслар тилеймиз.

*«Қарақалпақстан жаслары» 11-январь
2001-жылы. Сораулар газетаның бас
редакторы, журналист
Дәулетбай Бекбаулиев
тәрепинен берилген.*

ӨЗ ҚАЛБИМЕН ЖАҢА ДҮНЬЯ АШҚАН ШАЙЫРА

(«Езузчи» газетасының сорауы бойынша)

Хосият кейинги жазған қосықларын топлап, жаңа кітап таярлапты. Топламға кирген қосықларын оқып, кеулимди бийлеген пикирлерди қағазға түсирдим. Әдебиятта да, мисли өмирдеги киби, хәр

кимнің өз өлшеминен мәнзилі болады. Жазыушы шығарма дәретиу процесінде өзі белгилеген өлшемнен келип шығып, мәнзилге қарай хәрекет етеди. Бул жолда ол нелерге итибар береді, нелерди алады, қайсы соқпақлардан қалай жүрип өтеди, әлбетте, жазыушының тәнә өз иси. Бәри оның талантына байланыслы.

Поэзия болса, инсан қалбинин кеширмелерин сап түйғылар, нәзик сүүретлеулер, толғаулар менен сәулендирип, оны келешек мәнзилге таман жетеклеп барады. Қашандур инсан жүрегинин сезимлери, ондағы шексиз тебренислер шын кеуилинен қуйылса, хеш қандай қәлипке сыймаса, бул жерде сезимлер мәуижин түсиниу хәм төбийий қабыл етиу мүмкин.

Поэзия хәккында ойлар екенмен, ийгилик хәм жақсылық, жақтылық хәм толқыу сыяклы түсиниклер инсаният ушын ең әхмийетли тәрбия қуралы болып қалған, деген пикирге келемен.

Инсанның қәлиб сеуғис иде, қәлиб хәсирети де хәмме тиллерде бир қыйлы мәни менен толқынланады. Сезим хәм хазардын ең әтиуайы хәм уллы аудармасы қосық болып келген, солай болып қалды да.

Мен жәхән поэзиясының жаркын жолларын күтә тереннен бақлап қиятырған, өз қәлби хәм ой пикирлери олар менен дусласқандағы демлеринин сүүретлерин шебер укып пенен қәлемге алып жүрген талантлы шайыра Хосият Рустамованың кейинги жыларда баспа сөзлерде жәрияланып турған қосықларын бақлап жүремен. Бул ойларымның хәммеси, оның соңғы рет қолыма түскен қосықлары қәлбиме тынышлық бермей қойды. Енди сизге оның «Түркистан» газетасында басылған қосығынан үзинди келтиремен:

*Самал дарақларды салды ләреге,
Түңги қараңғылық келгенде мәлел,
Өзим мұхаббетке интизар демде
Шашым бәрха гүллеп турса итимал...*

Жүрегимде кешкен толқыуды сизге қалай түсиндирип берсем екен? Набада өзим поэзияның изертлеушиси болсам, бул жөнинде ойлап отырыуға зәрүрлик қалмаған болар еди.

Хосияттың ауыр операциядан кейин дүньяға қайта келгендей хәләтты бастан кеширгенинен хабарым бар еди. Ол хәккында өмирлик жолдасы, хәдал, пәкізе инсан, талантлы шайыр, жазыушы Қошқар Нарқабылдың «Терезе алдындағы гүл» поэмасын оқып шыққаным есимде.

Исенесізбе, бүгин Хосияттың қосықларын оқып, оны дәрт ишинде қайта тирилткен Аллаға мен де шүкирлик еттим. Ол: «Тириликке

хат» дүркининде былайынша баян етеди: «Емлеухананың сууық терезелерине ойшан тигилер екенмен, сыртта ийесиниң тепкисиниң жаны төзбей, пәряд көтерген ийттиң аянышты қаңсылап қашканы есцителеди...»

Бул дүркинен төрт қатар келтириўди жеткиликли деп ойлайман:

*Жатып бирден қорлығым келди
Бул бөлмениң шырақларына
Өзим ерким менен барар едим:...
Ийт балсам -
Анау адамның аяқларына*

Тепки жеп қаңсылауы менен қашып баратырған ийттиң аухалын түсиниўте урынуў... Ийт болып сол көхөрли адамның аяқларынан тепки жеу ушын өзи барыўды өлимнен абзал билиу ушын, инсан, сөзсиз үлкен қалб ийеси болыуы керек...

Базда инсанның руўхый дүньясында сондай кеширмелер болады, айналада хәмме нәрсе сени дәлдеклеп, ермеклеп үстиннен күлип атырғанға мегзейди. Хосият сондай халатқа түскен демлерде жазған болса керек.

*Жасау өзи усыма?
Неге -
Ермек болып түнлерге,
Мени баслап кетти өмир
Ертеңи жоқ күнлерге...
Өмир! Мен ҳаққында өзиң айтпасаң.
Мениң барлығымды билмес еди өлим,*

— дейди ол және бир қосығында. Я тоба! Өлимниң есинен шыққан инсан барма? «Бар» дедим. «Ол — әдебият» дедим» «Ол поэзия» — дедим. Көзиме қуйылып жас келди... Хосият хешкимге усамайды, дедим. Оның қосықлары мақтауға мүтәж емес дедим. Хосият қалбинен жаңа дүнья ашқан өз принципине турақты шайыра. Оның ай туйғылары дәрйадай мәуижленип ағады. Ол сөзди сондай еркин, қалбиниң еркинен келип шығып, шеберлик пенен нслетеди. Онда жүзегәйлик жоқ. Онда шайырдың сырлы дүньясына, шайырдың қалбиндеги сыйқырлы ой-пикирлерге хеш қандай қурғақ сезимсиз сөзлер, майып-кетик қатарлар, хәдден зият қойыуластырып рен берилген, илажсызлықтан көркемлик дөретип атырман деген ахуу-зар, жалған ах шегифулер жоқ.

Сондай халатка түсіп, өзінде әйсе сарсаң ететугын, оқышының да үмітін пушқа шығаратуғын, қалбінде хеш қандай дурыс туйғы мәуижи сезилмейтуғын шайырлар да бүгінгі күнде баршылық... Хосият Рустамова олардай емес, хакыйқый шайыра, Оның поэзиясы терең туйғы, кәлбтеги хазар, дүньяны көркем образлар аркалы сөйлетип, майда-шүйделерге араласып қалмайды. Ол инсанды бәрхә ойларға талдыратуғын бул дүньяның деймиз бе, өмирдің деймиз бе, мөнисин аңлауға урынып, тынбай изленип қалем тербететуғын айрықша талант ийеси. Соның менен бирге, Хосият Рустамованың поэзияда бәрхама бәлентлеп баратырғанын, оның поэзиясы, соның ушын да, өз қатарларынан әдәуир бәлент екенлігін көриу мүмкин...

Менің бир жазыушы сыпатында Хосияттың терең ойларға толы творчествосын, өзимше түсинген, пикирим усы. Шынында да Хосият поэзияның үлкен жолына терең билимлер менен, хәркыйлы дәрежедеги терең ойлар менен шыға билген шайыра. Бул жолда оны қандай сынақлар, қосық аспанында қандай пәрұазлар күтип атырғаны Тәһриптаалаға аян! Сөйтсе де мен шайыраның шексиз үлкен талантына исенемен, ол еле хеш ким ойламаған бийик-бийик шоккыларға көтериле беретугынына мен тақыйық исенемен хәм Хосиятка жана-жана пәрұазлар тилеймен.

(«Езуғчи» газетасы 19 сентябрь, 2001 жыл).

Бас редактордың сорауы бойынша

Т. Қайыпбергенов жазған.

УЛЛЫ БЕРДАҚ ШАЙЫРДЫҢ 175 ЖЫЛЛЫҒЫНА БАЙЛАНЫСЛЫ ОЙЛАР

Уллы Бердақ шайыр жөнинде жана-жана пикирлер айтаман деп тәуекел етиу қыйын. Себеби, ол жөнинде мақалалар, хәр қыйлы дәрежеде жүргизилген ойлар, пикирлер, сан-санақсыз. Қорғалған докторлық, кандидатлық диссертациялар қаншама-қанша дейсиз!

Бизің халқымыз ушын Бердақ ким? Бердақ бизің халқымыздың ХІХ әсирдеги көркемлик пенен сөйлер тили, келбети, шежиреси, яғный тарийхы, тууынды композиторы-сәендеси. Арқа муз океанынан Жер орта теңизине дейінгі аралықта бөлек-бөлек болып жасайтуғын бәрше түркий тиллес халықлар мақтаныш тутса арзыйтуғын дана шайырлардың бири.

«Олай болса, Бердақтың шығармалары өз заманында неге китал болып басып шығарылмаған?» деушілер табылса тәажип емес. Бундай

сораулардың пайда болуына биринши себеп, Бердақтың өз заманында кітап басып шығару іслері кем болса да, болған ғой. Екинши себеп, ұллы шайырдың дәретпелері өз халқының көп хәсиретлі хәм шешиуи кыйын жумбақларға толы тәғдириниң сәулеси сыпатында болғанлықтан, өз елиниң басшылары елден пул жыйнап болса да, кітап етип басып шығару мүмкин еди ғой...

Ал, шынлыққа келсек, Бердақтың шығармаларының өз заманында кітап болып шығарылмағанына баслы себепши хәм айыпкерлер оның дәретпелериниң сапасы емес, жасаған жәмийети, өз халқының басшылары.

Буннан 60-65 жыл бурын үйимизде жыйналып, өз-ара бәзим қурып сөйлесетуғын ғаррыларға базда таң атқанша от жақкышылық кылып отырып, олардың ғә тарыслы, ғә бир-бирин толықтыруышы Бердақ шайыр жөниндеги әңгимелеринен еситкенлерим бойынша, кітаптарының басып шығарылмауына ұллы шайырдың өзи де айыплы. Себеби ол жокары басшылардың, аса бай адамлардың алдыларына бас ийип барыуды қәлемейтуғын аршыл инсан екен. Бирақ, тәнха өзинин минез-құлқы бойынша күте кең пейили, ашық қоллы адам болған. Ол, хәтте, ауылар аралап өзинин саз дауысы менен бақсышылық етип, халықтан жыйнаған пулдарын да, биринши гезекте, жетим-жесирлерге, жарлыларға үлестиретуғын болған. Базы бир адамлар «Неге бүйтсиз?» дегенде, шайыр: «Халкымның ишимде түйинге айланып баратырған зәхәрли дәртлерин адамлардың өзлери еситкиси келип, мени тез-тезден өз тойларына шақырғанының өзи мен ушын мәңгиге ада болмас пул» деп жууап береді екен.

Усы себептен де, ол өз заманының ұллы шайыры хәм атаклы бақсысы болуына қарамастан, жарлылықта күн кеширсе де, халық арасында айрықша хұрметке сазауар болып, өз заманының тилине айланғанын миллий тарийхымыз дәлийллейди. Өйткени, бул ұллы шайырдың гүлден хәрәкетлери, ислери әпсаналық дәрежеде бәршелер ушын хәм таңланарлық хәм үлги аларлық уақия болған.

Бир жола ол үлкен тойда бақсышылық етип, мисли сол елаттың хәкиминиң зулымлығын нәзерде тутқан киби, «Заманда» деген қосық дәретип:

*«Ойлансаң буа дунья бийпаян екен,
Душпан иси халыққа көп зыян екен,
Байлар қасқыр, түлки, халық қоян екен.
Қарағғы қаппаған қайғы заманда...»*

— деген екен.

Бул косык бирден-ак ел хакимине жакпай: «Сен неге мениң дәуиримди «Каранғы каплаган кайғылы заман» дейсен?» деп зорлык пенен оның тойдан жыйналған пулларын, дуўтарын алып кояды.

Бирак сонынан уллы шайырды куўатлаушы халықтың гәзэбинен корыкқан хаким, оннан алғанларын кайтадан өзине апарып беріу нийетинде, ханның елде жүрген салықшысын алдына салып, көп-көп саўғалар менен кол каўсырып, шайырдың үйине келеди. Бирак хаким әкелген саўғаларын өз атынан емес, «Сизге уллы ханымыз берип жиберди» деп Бердақтың алдына кояды. Сонда шайыр сакалын сыйпалап отырып:

— Шынын айтыңыз, хаким мырза, бул саўғаларды маған беріу жөнинде уллы ханымызға мени мактаған, кеңес берген ким? Себеби, ханымыз эле мени көрмеген, танымайды ғой?— дейди.

— Шайыр аға, кешириниз, сол тойда сизге азғана ашыу етсем де, сонынан ойландым. Сөйтп ертеңине келмекши едим. Бирак уллы ханымыз шакыртып калды, тез кеттим. Ханымыз мехирли инсан, ол Тәңиритааланың Мухаммед әлейхиссаламнан кейинги бизге жиберген гезектеги пайғамбери ғой. Дәрғайына киргенимде ол бирден-ак маған: «Әй, каракалпак елинің хакими, айтыңыз, елинizde ең атаклылардан кимлер бар?»—деди. Бирден аўзыма сизин атыңыз түсти хәм сизди хәр тәрәплеме мактадым. Соннан сон ол гәзийнеханасынан усы сарпайларды алдырып, өз атынан сизге тапсырыуымды соранды» - дейди хаким.

Уллы шайыр бираз ойланып:

— Илая ханымыз бахытлы болғай! Ханы бахытлы елдин, халқы бахытлы! Бирак, уллы ханымыз, елеге шекем мени көрмеген, сөзлеримди тыңламаған еди ғой... Ол мәрхәмәт қылып, сизин мактауыңыз бенен бүтин маған саўға жиберген болса ертеңги күни сизин жаманлауыңыз бенен мениң басымды алыуға буйрық беретугыны да сөзсиз! Сол ушын бул саўғаларды ала алмайман, — деп ортадағы саўғаларды жыйнап хакимнің алдына ысырып кояды да, бул ислери ушын хакимге жолдас болып келген ханның салықшысынан кеширим сорап қалады.

Хакыйкый шайырдың минез-кулқы халкының минез-кулкының бир көриниси. Түркийтиллеслер эле өзлеринше көп миллетлерге бөлинбеген дәуирлерде оларға нөкерлер болып хызметлер етиуи арқалы өжетлик, хеш кимге мойынсынбаушылық өзелден-ак минез-кулықларына синип кеткен каракалпаклардың XIX әсирдеги уллы шайырының бундай минез-кулқына хәзирде де хеш бир каракалпак перзенти таңланбай, «Өзимизде! Бүгинде биз Бердақтаймыз ғой!» десе, инанбауға дәлил бар ма? Жок, әлбетте!

Уллы шайырымыздың өз заманында кітаптары басылмағанына және бір дәлил. Буны да жаслығымда тақыба ғаррылардан еситкенмен:

Россия патшалығы Орта Азияны өзлерине қаратып алғанынан соң, Төрткүлдегі орыс губернаторы ұллы шайырды алдына шақырып: «бизге қалыс хызметиниз керек, егер шәртімізге көнсеңіз дөреттеле-риниздин хэммесин кітап етип бастырып шығарамыз» деген екен. Шайыр сонда терең ойларға шүмгеннен соң:

— Әуеле бір рәўият тыңлаңыз, мырза губернатор, — деген екен басын көтеріп. — Бәрше мусылманлардың исенген ұллы пайғамбери Мухаммед әлеәхиссалам бір түнде уйқыға жатпай, Меккениң халқы түнде не менен шуғылланады екен, деп қаланы аралауға шығады. Аралап жүрсе, пүткіл қала халқы тыныш уйқыда. Бирақ бір көше-нің дығырығына келгенде, бір адамның уйықламастан, қолына үлкен сипсе алып, көшелерди сыпырып, хәр қыйлы тикенлер менен майда-шүйде тас қыйкымларын, шийшелердин сынықларын терип жүргенин көрген соң оның күндиз олай-булай жүретуғын кәмбағал жалаңаяқлар менен жас балалардың аяқларына кирип я батып оларды жылатпасын, деген нийетте ислеп атырғанын сорамай-ақ түсинген пайғамберимиз:

— «Әдиули инсан, сен, бул ислеринди, егер, күндиз қылғанында, қала халқы көрип, саған есапсыз алғыслар менен рахметлерин жаўдырар еди»-депти.

— Аш-арық, жарлы-жақыбай бийшара халыққа қылған қалыс ислерин ушын олардан алғыслар, рахметлер дәметиу де олардан көп пул дәметиу менен барабар. Бәршени төбеден Тәңиритааланың тәнқә өзи көрип туратуғынына исенмен. Соның өзи маған жеткиликли»-депти сол инсан.

Бул рәўиятқа сиз де түсинсеңіз керек, мырза губернатор. Ал енди мен өзимнің дөретпелеримди кітап етип басып шығаратуғынларға бас ийип жасағанымнан, өз еркинлігимди абзальрақ көремен. Мени мениң халқым көрсе, тыңласа, түсичсе тамам. Хәш кимнен хәштеге де дәмешпеймен. Бул кең жәхәнде бийгәрезликте еркин жасап, дөреткен қосықларынды, өзінше, дуўтар сазына салып, халқына тыңлатқанға не жетсин? Әне солай, губернатор мырза. Енди тыңлаңыз:

*«Қөдиримди халық билер,
Халық билмесе Балық билер,
Өлмеген сөзимди көрер
Хәм қөдирлер қолыны услап!....*

— деп ұллы шайыр өсте-ақырын орнынан түргелипти...

Усыннан кейин ҳәкимлер ғана емес, жоқарыдағы патшалардын да кеўлинде тек өзін мақтатыў нийетлери барлығын анық түсинген уллы шайыр өзинин, «Ақмақ патша» дәстанын дәреткен екен.

... Әне усылайынша өзгеге бас иймейтуғын, ҳаслы нөкер, өжет минезли карақалпақшылығына байланыслы уллы шайырымыздын қосықлары өз дәуиринде китап болып басылмағанына тәнхә өзи налымаған да, өкинбеген де, келешекке исеним менен қосықлар дәретиўди тоқтатпаған да...

... Жыллар изинен жыллар өтти... Халық уллы шайырынын қәдирин билди. Дәретпелери халық аўзынан жыйналып, китаплары да басып шығарылды ғой!

Бүгинги шайырлар, жазыўшылар оның пәк, қалыс талантына сүйсинип, инсан сыпатында аса шыдамлылығынан, халқынын келешегине ҳақыйқый дәрежеде исенетуғын уллы инсан екенлигине сүйсинип оннан үлги алса арзыйды.

Бердақтың өз келешегин, халқынын келешегин биліў даналығы соншелли, бүгинлиги оның ана тилинде қайта-қайта китап болып басылған шығармалары шегара билмей өзбек, казак, орыс, қырғыз, түркмен, түрк, азербайқан, татар, башқыр, якут хәм басқа да тиллерге аўдарылып та басылды. Нәтиўкеде дүньянын көплеген әдебиятшылары шайырдын шығармалары жөнинде күтә жоқары пикирлер айтпақта. Бир мысал: жәхән әдебиятынын уллы корифейлеринен бири болған заманласымыз Шынғыс Айтматов: «Бердақ көп миллетли туўысқан әдебиятлардын ең бийик шоққыларынын бири» деп бағалады.

Пүткил шығыс еллеринин кең дәруазасы, Орта Азиянын, өзинше, киши Меккеси саналған даңқлы Ташкент қаласында Мустақыллықтан кейин уллы шайырымыздын қолына дуўтар услаған естелик бюсти орнатылды. Мисли бир тамшы суўда аспан сәўленгенни яңлы, шайырдын бул бюсти карақалпақ халқынын өтмиши хәм келешегинен белги берип турыпты. Бердақтың бул бюстин көргенлер уллы карақалпақ шайырына бас иймей өтпейди. Бул бас ийиўлер, әлбетте, оның тәнхә өзине ғана бас ийиў емес, уллы сөз шеберинин қәдирин билген оның әдиўли халқына да бас ийиў... Сол ушын да бүгинлиги хәр бир карақалпақ перзенти Бердақтай уллы бабасын мақтаныш тутады. Карақалпақстанның өз шегарасынан тысқарыда яғный Ташкенттен басқа жерде Бердаққа естелик қойылған ба? Жоқ! Мустақыллықке дейин Нәкисте ғана бир естелик орнатылған болып, ол да миллетимиздин жалғыз театры Станилавский атындағы

театрдын алдына койылган еди. Бирак бул естеликке тикленип карасан уллы шайыр театрға хәтте жүзин қаратпастан:

*«Қарап болған екен күним,
Сөйлей алмай өшти үнім»*

— деп өз қосық катарларын мунлы тәкирарлап турған секилли көринетуғын еди.

Қудаға шүкир, Республикамыздың ғәрәзсизлигинен соң сол театр Бердақтың атына өзгертилди. Бердақтың атына миллий музей шөлкәмлестирилди. Ташкенттегиден тысқары Хорезм Ұалаятында Бердақтың бюсти бой тикледи. Оларға карасам, уллы шайырымыз саз дауысқа салып, айрықша мақтаныш сезимлери менен:

*«Мың жылдан соң қандай болады дүнья,
Көрейин, Лухманның узақ өмирин бер»*

— деген өз қосықларын тәкирарлап турғандай. Елеберин Бердақтың бюсти көп еллерге койылатуғыны сөзсиз..

Бүгинги еркинлик заманымызда, уллы Бердақтың өмир жолы жөнинде гәп қылыу, онын күтә мийнеткеш, кишипейил, кәнәәтшил халқынын өмир жолы хаккында гәп қылыу деген сөз.

Бердақтың миллий шайыр сыпатында өзгешеликлери неде? Өз халқы менен бирге болып, түркий тиллеслер менен тил табысыу арқалы бәрше әлемге, даналарға, көп жасағанларға дыққат бериуинде.

Сол ушын да ол:

*«Бир ғарры айтса әнгиме,
Ол сөз пайдалы кимге,
Деп тыңлап отырып бәрхә
Нәсиятқа салдым қулақ»*

— деп, соңғыларға нәсиятлар айтыу менен өз әрманын былайынша баян етип те үлгерген:

*«Енди мақсетиме жетсем,
Қабаға кетсем, «Шамға кетсем...»
«...Алпамыс менен Едиге...
Тири болса излер едим».*

*«Өткен Арасту, Афлатун
Жаратып илимнің кәнтін,
Шешиу үшін кирер бәнтін
Мен мағрифат излер едим...»*

*«Ким бай десе Ҳиндстанды,
Жоғым излеп келер едим»
«Мен ақтарып Бухараны,
Лухманымды излер едим»...*

(бул қатарларда «Арасту» — Аристотель (384-322), «Афлатун» — Платон (427-327))

Шайыр тек рәуиятлар, әпсаналар тыңдап, оларды терең үйреніп ядлаулар менен де шекленбей, излеп, изленип кеңнен сауат ашығуға хәм китаптар оқығуды өзине бас ұазыйпа деп билгенлигин жоқарыдағы қосық қатарлары бәрхә тастыйықлайды...

Ол Юсуп Хас Ҳажибтин (1021-1072) «Кутадғу билиг» инен ақыл-нәсият жолларын, Фирдаусийдин (934-1025) «Шахнама» сыннан қахарманлық сырларын, Низамий Генжавийден (1141-1203) ышқы-мухаббат сырларын үйреніп, соларды синтезлеу тийкарында, пүткіл әлемге үлги боларлық дәстанлар дәреткен Науайыны оқығаннан кейін, «Науайыдан сауат аштым!»... деп дауысын барынша пүткіл әлемге жар салды.

Бердақ өзінше бир үлги сыпатында уалы Физулийди (Мухаммед Сулайман Физулий -(1694-1720)) оқып дүрлер шашқанын да хеш кимнен сыр тутпады. Бедил (Мырза Абубакир Бедил (1644-1721)), Аттар (Фариддин Аттар (119-1130)) Бидиянды... қайта-қайта тәкирарлау менен танлар атырғанын..., Мақтумкулыдан (1733-1798) кемис таппағанын айтып, устазларына бәрхә бас ийіп жасаған хәм өз устазлары сскилли әлем фонында өз халқынын тәғдирін, өз халқынын фонында жәхән тәғдирін көриүди үйрснген шайыр.

Буннан 60-70 жылдай бурынғы ғаррылардың айтқанлырынан мениң есимде қалғанлары бойынша, уллы шайырға өзи тууылып өскен Арал бойлары күтә тар мәкән сыяқланып, пүткіл Туран кеңислигиндиги еллерди, дүньяға атлары мәлим уллы адамлар жасаған мәкәнларды, олардың мийнеткеш кара табанлары тийген кәрәматлы орынларды өз көзи менен көриүди, олардың мазарларын зиярат етиүди мақсет етип саяхатқа шыққан шайыр... Усы саяхатында ол, биринши рет, Яссауий шәхәринде (Түркстанға) келип, ол жөнинде

еситкенлерин, оқығанларын тәнхә өзиниң көргенлери менен салыстырып, терең ойлар менен, «Зәңги ата»ны зияратлағаннан кейин Қоқандқа өткен. Ташкентте Досмухаммед исми карақалпақ ҳәким болғанын еситип, Қоқан ханлығында басқалар қатарында адиўленген карақалпақ жигитлери нәкерлик қылатуғынын билип, Туран әәлден карақалпақ халқы ушын да ата мәкан екенине тақыйық исенген. Ол жөнекей ушырасқан Османлы түрклердиң «биз бала түрклиз, сизлер, түркистанлылар, ата түрксиз» дейтуғын гәплериниң астында нелер жатқанын дурыс уғынып, қалби терең мақтаныш сезимлерине толып тасыў менен Самарқандқа келип, бәрше әлем бул қаланы не ушын тауап ететуғынын, халқынын минез-қулқын да, үрп-әдетлеринде, уллы Әмир Темурдың «Күш-адалатта» деген тәғлыйматынын елеге шекем хақықый ҳүким сүретуғынында билип қуғанған. Бухараға келип «Ибн Синаның басқан излерин тауып аяқ басқайман», деген мақсет пенен көп күнлер жүрип, бәрше мухаддес орынларға зиярат етип қайтқан. Буннан соң гөззал Хийўа қаласына келип, өзине жаслығынан таныс мухаддес орынларды және бир қайтара аралап, Абылғазы Бахадыр ханның (1603-1664) «Шежараи түрк» китабының қол жазбасын әллекайсы уламадан бир кешеге сорап алып оқып, буннан күтә рухланған хәм өзинше «Шежире» жазыўды мақсет етеди. Буннан кейин туўры Үргенишке жол алып Нәжиматдин Кубраның (1145-1221) қәбирин зиярат еткен соң өз Ұатанына қайтады. Барлық көргенлерин көз алдына өткерип түркий тиллеслердиң шежиресин жазыўға кирискен.

Солай етип, Абылғазы Бахадыр хан «Шажараи түрк», китабында тарийхты Адам атадан баслап, ҳазирети Нуўх пайғамбердиң Хом, Сом, Ефас исми уш улының бири Ефастың биринши улы Түрктен бәрше түркий тиллеслердиң өсип-өрбип көбейиўи жолын тәриплесе, Бердақ өзиниң «Шежире»син уллы пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссаламның дәуиринен берги жағында, түркий тиллеслердиң қалайынша миллетлерге бөлиниў, қәлиптесиў жолларын өзинше қосық пенен тәриплейди, соңынан, буған да қанәәт етпей «Хорезм» дәстанын дөреткен.

Бүгинлиги биз Бердақтың дөретпелерин кеннен үйренсек, онын гүллән дөретпелери, қосықлары, поэмалары автордың өз заманында билимли дана шайыр болғанлығын дәлиллейди. Эттең, усы кәрада ескертпеўге болмайтуғын бир нәрсе, советлик заманда, терең билимлер ийеси болған шайырымыздың қолжазбалары өз заманында китап сыпатында басылып қалмағанынан пайдаланып, гейпара «жыйнаўшылар» Бердақты өзлериниң советлик заманына сай, динсиз етип

көрсетіулері менен де шекленбей, айырым шала сауат, кекшил, руушыл шайырсымақ жыйнаушылар Бердақты өзлеринин тар қыяллары дәрежесінде, хәтте руулар арасында келте пәмлер тәрәпинен майда-шүйде алауызлықларды мәңги жырлаушы шайыр сыпатында көрсетіуден де уялмай:

*«Ийиси жаман сасыйды,
Өр жағымнан жүрме мүйтен...»*

ямаса:

*«Хожам ишерсең кеберсең,
Ешек пишпеге шеберсең...!»*

деген сыякты өзлери тоқыған уйкас қатарларын уллы Бердақтың аты менен тәкирарланғанына не дерсең? Сол жыйнаушылар уллы шайырдың айырым шығармаларына өзлери тоқыған базы келисиксиз қатарларды тууе, кишигирим поэмалар үлгисинде қосықларды өзлери дәрәтип қосқанын есапқа алмағанда, Бердақ XIX әсирдеги каракалпақ халқының ғана емес, пүткил түркий тиллес әлемнің уллы шайыры болып қалады. Бердақтың дәрәтпелерине қанша сауаттылық хәм өзи оқыған уллылардың көзлери менен жантассан, ол улыуа шығыс мәдениатының, соның ишинде түркий тиллеслер мәдениятларының да, Европа мәдениаты ушын да фундамент сыпатында хызмет етип атырғанын да өзінше дурыс уғынған шайыр болғанын түсинесең. Бүтинлиги сауатлы, хәр тәрәплеме билимли әдебиятшылар арасында хакыйқый фәрәзсизликтин бийик шоққысынан Бердақтың дәрәтпелери жөнинде жанаша ойланбайтуғын, хәтте ең бийик минберлерден оның аты менен мақтанбайтуғын әдебиятшылар болмаса керек.

Фәрәзсизлик берген еркинликке арқамды тиреп турып көп жыллардан берли менин жаныма тынышлық бермей, бирақ жақынға шекем хешкимге кулақ астыра алмай жүрген Бердақ бабамыздың келешек әуладқа, жасларға, халқына айтқан базы нәсиятларынан, өз атамнан еситкенлерим бойынша, мына қосық қатарларын хәм пәтиясын тәкирарлағым келеди.

— Балам, — деген еди Атам — Бердақ шайыр, жасы бойынша, бизлерге де ата дәрежесинде. Талай рет көргенмен. Қалби кең, кишипейил инсан екен. Оның ауырып қалғанын еситкеннен кейин ауылымыздың ақсақалына ерип мен де кеулин сорауға барған едим. Кеуил сорауға келгенлер көп екен. Бизлерде бир шетгирек отырдық. Сонда уллы шайыр мени жас киши көрдиме, арқасынан сүйеп, басын сәл

көтеринкиреп қойыуымды өтінди. Дәрхал айтқан өтিনিшин бәржай қылдым. Ол халқыныңқыраған халда былай деди:

— «Жигербентлерим тынланлар:

Биринши: Хәзирети Бахауаддин Нахшбандийдин «Дилиңиз Алланы яд етсин, лекин, қолыңыз исте болсын» деген нәсиятын естен шығарманлар! Усы дана нәсиятты мен халқыма түсиниклирек болсын деп:

«Дизенди сызлатып белинди бүтүп,

Жеген бир зағараң палдан жақсырақ» дегим келеди.

Екинши: Пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссаламның «Бесиктен кәбирге шекем илим излен» деген нәсиятын хеш қашан естен шығарманлар! Динимиз Исламға тийкар салған уллы пайғамберимиздин бул даналығын халқыма түсиниклирек етип:

«Терең ақыл керек сөзди дизбеге,

Тынық билим керек бөрин сезбеге...», — деген едим. Тыңлаушыларым менен еле жартыулы түсиниспегенимизге гирттай ғана өкениш-лимен... Хеш гәп, еле уақыт өтиуи менен түсинисермиз дә!

Үшинши: «Өзлеринизге, халқыңызға сырттан душпан излемендер».

Усының менен бирге, Бердақ шайыр жөнинде базы тартыслы пикирлеримди жуумаклап, өзимнің хажылығымнан пайдаланып, уллы шайыр бабамыз Бердақтың кеулин сорап келиушилер түргелер гезинде оның оларға берген пәтиясын өз атам хәр сапары тәкирарлайтуғынлығын ескертиу менен, енди сизлерге сол пәтияны тәкирарласам хәм соның менен өз пикиримди токтатып турсам, мени әпиу етерсиз:

Мине Бердақ шайырымыздың кеулин сорап келгенлерге сонғы пәтиясы: «Хәр қыйлы заман азапларына төтепки берип жасап, хеш қашан абыржымай, албыракламай еле жасап қиятырған мениң халқымның жигербентлери! Бәрше халықлар қатарынан әзелий өмир жолын бәрше түркийтиллеслерге нөкерликтен баслаған хәм ашық хәм өжет минезди карақалпақ халқының аты хеш қашан жоғалмағай!!! Үйлеринизге тыскарыдан хабарлар келсе де, үйлеринизден тыскарыға хабарлар кетсе де бәри қууанышлы хабарлардан ибарат болғай! Әүмийин!!!...

*«Еркин Карақалпақстан» 28-30 январь
хәм 1 февраль 2003-жыл. Бас редактор-
дың сорауы бойынша Т. Қайыпбергенов
жазған.*

Ескертиу: өзімнің айырым пикирлерімді бір факт пенен жуу мақсатымен, кешірсіз хәм түсинесіз деп ойлайман: Мениң атам Хәкимнияз 18-20 жасар гезинде Бердақты биринши рет көргеннен сон, тәғдир тағазасы менен және бир неше мәрте ушырасып хызметлер қылғанын, Уллы шайырдың тәнхә өз аўзынан «Шежире» син талай рет еситкенин айта беретугын еди. Атамды көп тыңлап, онын ядлаушылық укыбына оғыры исенетуғын болғаным ушын, уллы Бердақтың өз аўзынан еситкен «Шежирениң» усы уақытқа дейин хәммеге мәлим варианттына қосымша атам себеп болып тәнхә өзим ядлаган айрым катарларын 1997-жылдың 21-июнинде «Еркин Қарақалпақстан» газетасында жәриялаган болсам да, оны және дыққатыңызға усынғаным ушын кешірсіз:

УЛЛЫ БЕРДАҚТЫҢ «ШЕЖИРЕСИНЕН»

... Рассулақ тырақ минип,
Аршыалаға барған екен.
Қуда менен разы айтысып,
Хәқ дийдарын көрген екен...
Гүл жүзлери шәмсуу қамар,
Абубәкир, хәзирети Омар,
Осман, Әлий-төрт шәрияр
Пайғамбердің яраны екен.
Отыз үшмиң саҳабасы,
Жумла арабтың қәбийлеси,
Хызмет еттилер бәршеси,
Пайғамбердің заманы екен...
Жаздым халықтың шежиресин,
Еситиң Шежирениң мәнисин,
Бәршениң ата-бабасын,
Айтып баян қылсам екен...
Енес ибн Мәлик¹ иси,

Пайғамбердің саҳабасы.
Енес Қазақтың бабасы,
Ураны «алаш» болған екен.
Саҳра халқы көшип-гезбек,
Көнтли жерден Уатан дүзбек,
Мәликтиң бир улыдур Өзбек
Ол сыпайы болған екен.
Өзбекке Расул нәзер салды,
Мал-дүньясы абад болды,
Өзбек зайыпты көп алды,
Күтә өсип-өнген екен.
Өзбек әзелден бий болды.
Сыпайылық жолын кууды.
Бөйбишисинен Майқы тууды,
Халыққа аға болған екен.
Майқының улы Сейшахан,
Егиз ул тууыған оннан

¹ Енес ибн Мәлик — (Анас ибн Мәлик) Тәрийхий дереклерде 103 жасында Хижрий 93 жыл (мелодий 712 ж) қайтыс болған. Хәдикшилер Енесен (Анастан) 2286 рәуият жазып алған. Оның әкеси Мәлик Ибн ан Назр деген киши екен. Сол ушын Енес ибн Мәлик делinedи.

Тәрийхий уақыяларға терсә ой жиберип изертлесе, Мәлик ибн ан Назр араблардың 649 (мелодий) жылында исламды ен жайдыруу мақсетинде Туран еллерине келгенлерден болыуы да итмиал Бердақ шайыр «Шежире» синде сөз еткен түркийтиллес халықлардың бир-биринен бәлиниү тезеклери усы дәуирден басланганболса тәәжип емес.

Исмилерин Түрк, Әзербай қойған
Анасы: «мен», «жан»ды қосқан екен.
Енестің бір улы нағыз,
Урысқа атлансада жалғыз,
Жауын қырмай қайтпас хәрғиз,
Соннан Қырғыз атанған екен.
Мәликтің бір улы Разы хәқ,
Жаслығында қойды фулпақ,
Кийдирилип «Қара қалпақ»,
Соннан «Қара Қалпақ» болған екен.
Мәликтің ул хәм қызлары,
Тез көбейип өскен екен.
«Түрк-түркий...» хауазлары,
Душпан көкейин тескен екен...
Өр көкірекли қарақалпақ
Қолларына алып жармақ,
Түркийлерди жаудан қорғамақ,
Мақсетлери болған екен...
Татқан пайғамбер дузынан,
Мәликтің генже қызынан,
Көп тойынған ууызынан,
Уйғыр ул тууылған екен...
Тууысқанларды алға баслап,
Хәммесиниң уақтың хошлап,
«Бас», «қыр», «қурт» -сүрен таслап,
Соннан «Башқурт» болған екен.
Хәр күн қәуип-қәтер тууды,
Батырлықтың жолын кууды,
Жаң майданда ул тууылды,
Атын Татар қойған екен.
Түркий сауашта қунықты
Душпаннан жығылды, жықты.
Бир Ана шетте қунықты,
Соннан Қумық тууылған екен.

Ана көп толғатып жатты,
Және еки ул тууылды - таң атты,
Ақсақаллар сайлап көп атты.
Балқар, Қарачай қойған екең.
Қосылды десип көп қоллар,
Тойға сойылды көп қойлар,
Тез ержетип сол балалар,
Жауға қарсы шапқан екен.
Едил, Жайық кең тақырды,
Халықтан қалған бул нақылды,
«Суу!» «Аш!» деп бири шақырды.
Соннан Шууаш болған екен.
Досқа опадар жаудыр көзли,
Ноғай тууылды бир сөзли,
Және бири Якут жүзли
Мен Якутпан деген екен.
Бизге яр Рассулалла деп,
Айта берсең шежире көп...
Бирлигине исенип көп,
Мәтқабылда қалған екен.
Тынламай Алла наласында,
Қарамай ата-баласына,
Каф тау, Туран даласына,
Тым-тырақай қашқан екен.
Және самал ести оңынан,
Бир Алланың қоллауынан,
Бомин¹ шахтың заманынан,
Олар тастай бириккен екен.
Ай изинен айлар өтип,
Алауызлық отын түтетип
Бомин шахтан дәуран кетип,
Және ел тарқасқан екен.
Дуньяға келип Елтараш²,
Ерди оған аш-жалаңаш,

¹ Бомин шах — 552 жылы гүлден түркийтілдеслерден биринши рет бир патшалыққа бириктирген шах.

² Элтараш — Бомин шахтан сон бузылған түркийтілдеслерден 682-жылы қайтадан бир патшалыққа хәмlestирген шах.

Халыққа балып мисли қуяш,
Аға-инилер табысқан екен.
Қуяш шығып, батып турды,
Талай дауыл, үргін үрды,
Хәр төрепке жол бурылды,
Түрк уллары бөлінген екен.
Жасау түспей бир қолайға,
Жүргенде келмей оңайға,
Патшалық тийип Ноғайға,
Әлемге даңқ жайған екен.
Ол да ұзақ сақланбастан,
Исенімлер ақланбастан,
Туұысқанлар жақланбастан,

Мисли булт тарқалған екен.
Өтти күнлер, өтти өмир,
Әлапатлар болды небыр,
Туұылған соң Әмир Темир,
Кең патшалық болған екен.
Соң-соң қашып елдің қуты,
Аспанда ушып көп тоты,
Лаулап алауыздық оты.
Патшалық тарқаған екен.
Жыл артынан жыллар өтип,
Шуғылларға дәуран жетип,
Түркийтиллестен бирлик кетип,
Бул «Шежире» қалған екен...

ҮШИНШИ БӨЛИМ

XXI ӨСИРДИҢ БОСАҒАСЫНДА ТУҰЫЛҒАН АДАСЫМА 99 КЕҢЕС...

«Ким басқалардың оригинал пикирлерин дұрыс түсине билесе, ол күтә ақыллы инсан...»

*Француз математиги, жазушысы
Блез Паскаль (1623-1662)*

Ассалаұма-әлейкум, XXI ғасырдың босағасында тууылған Адамсым! Мениң өмірден алған тәжрийбелерим бойынша, енди сенин алдында да есан-санақсыз ойлы-бәлентли қыйын асыулар хәм тәнхә өзінниң тислерин менен тартып, өз манлайын менен ийтерип ашыуын тийис көп ғана жабық есиклер-әм күтип турыпты. Олар әлбетте, сеннен көп шынығыулар, тәжрийбелер, билим-илимлер талап етеди.

Солай болсада, ержеткеннен кейин бул жақты дүньяда көргенлерин, түсинип билгенлерин ишиңе сыймай, ишеклеринди дүбирлеткен гезде, жасы үлкен аталар менен сырласып билгенлерин түе, тәнхә өзінниң түсиниклеринә өзін қарсы шығып қалатуғын демлеринде пайда болатуғыны маған жумбак емес. Бундай жағдайларды менин өзим тәнхә өмир жоларымды, өзимше, сайбағыслап, азда болса бахалау дәрежесине жеткеннен кейин уғындым. Енди уғынсам, өз уақтында өмирдің көп-көп күтилмеген кубылысларына итибар қылмаппан... Енди сен, әдиули Адамсым, маған усап өз дәуиринде хеш нәрсеге бийитибар бола гөрме айналайын!!!

Уллы жерлесимиз Шайх Абу Бакыр аль Шиблий (861-945): «өз уақтында төрт жүз пир хәм устазларға хызмет қылып, төрт мың хәдисті оқып үлгердим. Бирақта сол төрт мыннан тек ғана биреуин ядымда беккем тутып, сол хәдискә сүйендим де, басқаларын ұмыттым» деген скен.

Айналайын Адамсым, мен бүгін сенин алдында өзимди уллы Шиблий Шайхқа теңлестирүүден аулақпан. Сөйтсе де...

Өмир зымрап өте береді екен... Менин көз алдымда нендей хәсиретли, нендей түсиниксиз кубылыслар жүз бермеді дейсен... Биреулер жылдаса, екіншилери күлип, үшіншилери оларға түсинбей танланып жүреді... Сол ушын да ески қария бабаларымыз «Тәңиритала өмирдегі бір-бирине қарама-қарсы нәрселерді көплеп жаратқан. Оларды көріп-билип гейде: Жер шарының бір жағына қалайынша ауып кетпей тең турғаны да таңланасан...» деседі.

Енді өзім гуәсы болған базы бір түсиниксиз аласыпыранлықлардан мысаллар келтирейін:

...Бір жола қоңсы көшеге от тийип, көп жайлар биротала жанып кетті де, ортада бір жай аман қалды. Адамлар бір күн жүріп жанған жайлардан тири қалғандарға кеуіл айтып шығып, ертеңине анау жанбай қалған жалғыз үйде той-тойлады... Буған не дерсең? Өз уақтында мен буғанда түсинип жарымағанман. Жигирма биринши өсирдегі Адасым, бундай жумбақлар сениң уақтында да жүз берсе өзің-ақ ойланып жуумақ шығаруға тырысарсан...

...Және бір күни кеште оң жағымыздағы қоңсымыздың үй ийеси жоқарғы лауазымнан босағанын еситип, оны жубатыу ушын кеуіл билдириүте барып, қайтып келсем, тап сол лауазымды ийелеген шөп жағымыздағы қоңсымыз үйине шақыртып баласын жиберипти... Оның үйинде таң атқанша бөзим құрдық. Буған не дерсең?

Және бір күни үшінши қоңсымыздың хаялы еки жыл бирге жасаған ерин таслап басқа адамға турмысқа шығып кеткенин еситиүден, гилең қоңсылар жыйналысып, хаялынан айрылған тұл қоңсымызды еглеп жубатып келсек, төртинши қоңсымыз бүтин үйленгенин айтып тойға шақыртыушы жиберипти. Билсем, үшінши қоңсымызды таслап кеткен хаялды сол алыпты... Сонда да сол үйде ендіги тойдың кеңесин өткерип бираз уақты-хошлық пенен таң аттырдық... Усылардың түп дәреклерин саған қалайынша түсиндиремен, Адасым! Өзің ержеткенсон ойланарсан сөйтип өзің-ақ бір жуумаққа келерсең...

Бундай қарама-қарсы кубылысларды көп көре бергеним ушын, бәріне көнлигип кеткенім соншелли, гейде басқаларды, бул әлемди түфе өзімди өзім түсинбей, егер өлетуғын болсам, қайсы қоңсым менен қай тақлетте ырзаласып, қалайынша хошласарымды билмей, хайраным да шығады...

Базда өзімди бул дүньяға артық тууылып, бийорын келген бий-ақыл бенде сыпатында сезинеменде, өзімди өзім наятый жек көремен... «Өзин-өзи жек көріп, бирақ хештенеге дурыслы жууап таппаған хәр бир инсаннын бул жақты дүньядан кетиүте асыққаны

абзал» деп те сыбырланып, өле қойғым келетуғын пайытларым болады. Әттен... әттен... аңсат емес...

Қалай деген мененде бұл кең дүньяға хәмме шерик. Ойлансам, гүллән адамзат перзенти уллы бир дарактын саясында жасап атырған жанлы жәнликлер секилли. Гейде, ойланбай-ақ, сол уллы дарактын саясында жасап атырған өзлеримиз ғой, десек, тап сол дарактын саясы түске дейин бизики болса, түстен кейин өзгелердики екенин уғынамыз... Усыны түсинип биримизден биримиз сая қызғанатуғын да әдетлеримиз жөк емес!...

Оның үстине, хәр алған нәпесимиздин ишке кириу гезинде де, иштен сыртқа шығысы гезинде де өз мүшкили бар. Ишине тартканынды сыртқа шығарып, ямаса шығарғанынды қайта ишине жутып үлгересен бе, жөк па, сирә билмейсен. Бұл да өзиннен бийгәрез жумбак!

Бұл жарық дүньяға келдинбе сени хәр деминде меҳирсиз әжел күтип турыпты... Буны хәмме биледи, бирәк бәри билмегенге салып жасайды...

Усы жағдайлар есиме түссе, бирден досларымды излегим келеди... Ал, хақыйқый досларым бар ма?... Олар кимлер?... Нешей?... Әне, бұл мен ушын сораулардың сорауы...

Жаслығымда досларым көп сыяқты еди. Олар менен ушырасқанша асығып, ата-анамның, ал, үйленген соң, хаялымның да айтқанын қылмай, сол досларымды излеп кетиүте тырысатуғын едим. Дослар менен хәр ушырасыуда мениң ушын нәмәлим қызык дүнья енди ашылған секилли түйилип, апақ-шапақ болысатуғын едик. Усындай апақ-шапақ пайтларымызда биреулері менен, арамызда кеше ғана өкпе-гийне болып өтсе де, сол дыкты демлерди еслеу есимизге келмес еди. Базда әлле нәрселерге келиспей қалсақ та, ертенине бир-биримизди көрсек кешеге келиспеушиликлеримизди умытып кететуғын да едик... Кәне, енди сол дослар? Жыллар өтиуи менен биразы мәңгилик дүньясына қайтқан... ал еле қайтпағанлары ақлык-шаулықлар гүмирашылығы менен бәнт... баяғы жаслығымыз қайда?...

Мине, жасым 70 тен асты. Хәр күни бұл жарық дүнья менен мениң де хошласыу савтлары жақынласып қалғандай сезинемен. Усындай демлерде ишимди жеңилтиу ушын сырласарға дос таппайман. Егер табылса, ол өзиниң ғалма-ғаллары менен бәнт болама, бирәк ол меннен, әлле кандай сырларды жасырып турған кимсеге мегзейди...

Тек өз перзентлерим, ақлықтарым, каналас тууысқанларым ғана дос болып қалған сыяқты. Перзентлерим менен дослығыма қуғаныштан базда халықтын:

*«Перзентсиз мөхминге тил тийгизбеңдер,
Перзентсиздің өмирі өтер зар менен»*

деген қосық қатарларын еслесем, көз алдымда өлсе нәрселер пайда болған сыяқланады да, бийперзенттерді аяныштан, көзлеріме жас құйылады...

Инжилдин бесінші сүресинин 44-45-аятларында Өзиз пир Матвейдің хош хабарында: «Душпанларыңызды да сүйіндер! ... Сізге жәбір-зулым қылғанлар үшін да дуға қылыңдар. Сонда сиз Аспандағы Атаныздың перзентлери боласыздар! Себеби ол өзинин нурын жауызлардың да, жақсылардың да үстине тең түсіріп тұрыпты», деген екен. Бул айтылғанларды енді сениң де дыққатына ұсынғы менен, олай-булай өткенлерге де тәкірарлау мақсетінде кең-кең жоллардың бәндіргилерине шығып саатлап тұрғым келеди... Билип қой, сүйикли Адасым, адам баласы үшін пайда болған қайсындай динге дыққат берсең де, бәри де гүләән адамзат үшін Тәңиритвааламыз тәрәпинен төрт нәрсе де теңлік жаратылғанына гуға боласан. Сол төрт теңлікті енді өз сөзлерім менен саған баянлайын:

1. Әй, Инсан, сен қайларда жүріп, қайларда болып, қанша бахытлы, шадлы жағдайда жасасан да, бәри бир, ақырында хәммени өткеретуғын бир дәрұаза сени де өткеріу үшін күтип тұрыпты. Бул — Өлим дәрұазасы!

2. Әй, Инсан, сен өз өмирінде қандай жипеклерден, мақпаллардан кийімлер кийинип, басқаларға қандай үстемліктер етип шады-коррамлықта жасасан да, ақырында хәммә менен тең бир кийим кийесен. Бул кийим — ақ бөзден тигилетуғын кепин!

3. Әй, Инсан, сен өз өмирінде қандай дүлдүлдерге, машиналарға минип ямаса самолеттерде аспанға ұшып шалқыу менен жасасан да, бәри бир, ақырында, сен де бәршелер менен тең бир атқа минесен. Бул ат — ағаштан соғылатуғын табыт!

4. Әй, Инсан, сен өзіңе қандай сарайлар қурып, қандай бағғы-гүл-бақшалардың арасында жасасан да, бәри бир, ақырында сен де басқалар менен тең бир жайға кирип жатасан. Бул жай — Қәбир!».

Әне ұсыларды ертерек түсинип жасасан, бахытлы инсансаң-ау, бирәк хәш ұмыта алмасан аяқларың бәрхә қалтырап жасайсаң, Адасым!

Тәңиритә аламыз да өзи пайда еткен Адам әуладлары ұсы төрт теңлікті мәңги есинен шығармай бахытлы жасасын, деп оларға-ақыл, күш берсе де, оннан қалай пайдаланыуды хәр кимнин өз еркине қалдырған... Сол үшін көбинесе, ұмытыпта жаса, мөхирли Адасым!

Ерк өзимде деп ис қылсаң, басқаның еркине зыян ететугынынды да қайта-қайта ойланып алыу керек. Тилекке қарсы, мен буларды бәрхә есте тутыуға өз уақытында, дурыссы илаж қыла алмадым. Сол ушын көп-көп кәтелерге жол қойдым. Бүгін кәтелерімди ойласам, алдымдағы жолымды көрмей қаламан. Енди сен мендей болып кәтелеспей жолларын тауып жаса, айналайын Адасым!

...Бул дүньядағы инсан өмириниң хәр деми қымбат. Бахалай билиу керек. Бир ғана демниң өзінде жер теңселип, хәмме нәрсе астын-үстин болып кетиуи де тәажип емес... Билип қой, жас Адасым, бул түсиниксиз дүнья хәр бир тири инсанның өзінше сөйлениу, тәубе қылу, жалбарыну, өкиниу, жылау, хеш кимди азапламай сүйиниу, сүйсиниу дүньясы! ...

Қандай дәрежеде болса да инсаният ушын жаратылған бул кен дүнья мәңги бар болсын, илайым! Оның қызығы — өкинишлер менен сүйинишлердиң түйинлеринин де. Әттең, күйинишлер болмаса, сүйинишлердиң нслигин, сүйинишлер болмаса, күйинишлер дурыс түсинилмес еди.

Ал, түсинбеслик пенен түсимсизлик гүлән ақмақлықтың сағасы. Беңделерин, олардың қатарында сени де усындай ақмақлықлардан аулақ тутқай Жаратқанның өзи! Өзин де дурыс тилеклерден шетте қалма, адаспа, әдиули Адасым!

... Ал енди, сүйикли Адасым, набада, мениң мәңгилик дәрүазасынан ишкери кирип кетиуге жақынлаған соңғы демлерімде, дастығымның қасында пайда болып маған сораулар берсең, Тәңиритааламнан гирттей болса да, сен ушын имканият сорап, саған жууап қайтарыуға жалықпайман. Набада: «Маған қандай нәсиятлар айтып кетесең?» десең, саған ұлы Махмуд Фазнавийдин (ХІ әсир) бир нәсиятын өзимше тәкирарлап: «Тәңритааланың нәзери сенин де қәлбинде, сол ушын өз нәпсинди барлық ағзаларыңды хәм пәк, хәм тазарақ тутып жасайгөр, айналайын» дер едим.

... Егер сен мениң бет әлпетимнен мениң бул дүньядан асығыс кететуғымды уғып: «Маған төрт сөз айтсаңыз?» десең, «хеш кашан ата-ананды, халқыңды ренжитпе!» дер едим, егер, «үш сөз айтыңыз?» десең, «Ананды, халқыңды сүй!» дер едим, егер «тек еки сөз айтып кетиниз» десең, «Сау қал, Адасым!» дер едим. Егер «бир сөз айтыңыз?» десең, «Қарақалпақтарым!!!» дер едим. Егер сен соңғы демімде қасымда бола алмасаң, басқалар да сорау бермесе, ишимнен хеш кимге еситтирместен, халқымның даналары дәретип кеткен қосықлардан мынау еки қатары:

*«Анадан тууылдым, бардым базарға
Кепиклик шыт алып қайттым мазарға...»*

деп тәкирарлау меңен көз жумар едим.

Әне солай, сүйикли Адамсым! Пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссалам, «Бул дүньяда қанша пурсат турыуына қарап ис қыл...» деген екен. Пайғамберимиздин бул нәсияты бәрше тирилерге тийисли, Айналайын Адамсым!

Енди сен жасайтуғын ХХІ әсир, яғный, үшінши мың жыллықтын биринши әсири, пүткил әлемдеги бәрше халықларға мехир-мухаббетлерге толы «Уллы бирликтин, Бахытлылықтын Нурларын теңнен сепкей, басқалардың қатарында бизин нөкер жүрекли ақ кеуил халқымыз болған, қарақалпақлар хәмме менен тең орынға ийе болып өнип-өскей!» деген тилеклер менен, өзимше, тәуекел етип, тәнхә өзине арнаулы түрде 99 Нәсият айтқым келеди.

Бирден: «неге 100 емес?», деп мени қустаны қылма. Билемен, уллы даналар: «хәр инсан өзинше бир дүнья» дейди. Соның менен бирге сол уллы даналар: «ах, бири кем дүнья-ай!» деп өкиниште билдиреди-ғой. Мен олардан артықпан ба? Жок! Мен де қамсүт емген бири кемис болып тууылған, бир инсанман.

Айналайын Адамсым, саған бул хатымды Рамазан айында, тутық пайтымыда жазып отырғаным ушына Ораза тутыудың әхмийети жөнинде азғана айтайын: пайғамберимиз Мухаммед әлейһиссалам үмметлерини: «Сумму тасахуу!» — яғный, «Ораза тутыңлар, саламатт боласызлар!» деп ескерткен екен. Усыннан кейин бурында өткен уллы алламалардың жазып кеткенлерин оқысақта, бүгинги шыпакерлеримиз бенен сөйлессекте, бәри «Асқазан гилен кеселликлердин үйи...», «хәр бир инсаннын биринши душпаны — оның асқазаны» деп ескертиу менен, диний сау бенделер хәр жылы бир ай ораза тутып, асқазанның жұмысын регулюровка етипте турыуы пайдалы да екенлигинде көп дәлилдер менен ескертеди.

Диний тағлыматлар бойынша инсан Ораза тутқанда хәрқыйлы өсеклер, өзгелерди сыртынан сайыу, жалған сөйлеу, биреулердин абрайларын төгиу сыяқлы қопал хәрәкетлерден өзин аулақ тутпағы лазым. Бул талаптардың да денсаулыққа пайдалары көптинги иссинимли түрде дәлильденеди.

Соның менен бирге, пайғамберимиз әлейһиссалам Рамазан айын: «1. Дахайы рахмет»; «2. Дахайы мағрифат»; 3. Дахайы читқум-минаннар» — деп үш он күнликке беледи екен. Биринши он күнликте

Тәңритааланың Рахмет есиклери ашылған болып, Ораза тутқан қайсы бенделерине Тәңритааланың нәзери түссе, олар хәр қандай хәсиретли апатлардан аман болады; екинши он күнликте, Тәңритаала Ораза тутқан бенделериниң хәр қандай ғуналарын кеширеди; Үшинши он күнликте Тәңритаала Ораза тутқан бенделерин дозактан азат қылады...

Әдиули Адасым, айта берсем бул жақты дүньяда Инсанның дурыслы жасауы ушын тағлыматлардыңда, кеңеслердинде изи ада болмайды. Сол ушын мен енди өзимди өзим жууенлеп, тәнхә сениң өзиңе айтпақшы болған мақсетлериме өтемен:

* * *

Айналайын сүйикли Адасым:

1. Қураны Кәримниң 28-сүресиниң 88-аятында ескертилиуинше, хәр бир тири бендеге, бир күни болмаса, бир күни өлим келеди. Соған дейин тез-тезден өзиңе-өзиң «Киммен?» «Кимге керекпен? Неге керекпен?» деген сораулар қойып, өзиңе хәм тыңлаушыға теңдей унайтуғын жууаплар табыуға тырысып жасауды умытпа!

Миллетиң Қарақалпақ екенин, бул атама бизиң ең әуелги бабаларымыздың бәрше түркийзибанларды қорғаушы сақ нөкерлер болғаны ушын, олардың нөкерлигин басқалардан айырып көрсетип туруу мақсетинде, хәзирги термин менен айтқанда, нөкерлик белги сыпатында, басларына Қара (Уллы) қалпақ кийгизилгени себепли, ақыбетинде, миллетиң **ҚАРАҚАЛПАҚ** деп аталғанын хеш қашан есиннен шығарма. Қарақалпақлығынды мақтаныш тут. Уллы Әмир Темур айтқандай миллетиниң дәртине дәрман болуу бас ұазыйпаң екенлигин хеш қашан есиннен шығарма!

2. Хәр сапары «Мен»инди ойланып айт. Хәр «Мен»инде өзиң хәм миллетиң бириккен болады. Бил, миллетиң аз санлы болғаны менен, сениң тилиң менен бир түбирлес 26 миллет тили бар. Олардың бәри ең әзелден бир ата-ананың перзентлери. Усы 26 түркий тиллеслердин арасында Өзбекстан Президентиниң «Өзбекстанның келешеги Қарақалпақстанның келешеги, ал Қарақалпақстанның келешеги Өзбекстанның келешеги» деген тастыйықлаушы анықтамасына исенип жаса! Және ойлан хәм исен, хәр бир түркийтиллес инсанның келешеги сениң келешегин, сениң келешегин хәр түркийтиллес инсанның келешеги!

3. Ең әуеле өзинди өзиң түсинбессен, өз миллетинди де, басқаларды да жетерли түсинбейсен. Хеш бир иске ойланбай қол урма. Адамзат фоньда өзиниң, миллетиниң дәл орынларын, алға жүрер жолларын, хуқықларын үйренип, түсинип, оларды қорғап, халқың ушын

Ұатаның үшін хызметлер етиуге бәрха таяр болып, керек болса, жаныңды беріуге таяр болып жаса!

4. Хәр инсан, өзінше, бир жулдыз. Хәр миллет, өзінше, бир шок жулдыз. Демек, сән де жулдызсан, халкың — каракалпақлар саны жағынан азлау болсада шок жулдыз!! Сол шок жулдыздың айналаға көбирек нур шашыуы үшін ол өзіндей шок-шок жулдыздан ғәрезли екенін умытпа. Әллекандай күш бул жулдызларды бүркемекши болса, оларға соккы беріуге бәрха таяр бол!

Ертеңги күнимиз хәртәреплеме абат болады деп ойласан да, көп ерий берме, Тәңритааладан бөтен хешким ертеңги күн қандай болатуғы-нын анык билмейди.

5. Халкыңның саны аз болғаны, қәлбинди гибиртиклетседе, оның басқалар қатарынан бүгинги ийелеген орны үшін налынба, таласпа. Халықтың орны инсанларының улыуға билиминен, өз-ара бирлигинен, кеңпейиллигинен, мийнеткешлигинен, дүньяны кайсындай дәрежеде үйренип, сүйип түсингеннен ғәрезли. Хәм елинди хәм дүньяны тендей бахалап сүйиуши бол!

Ким өзгеге шуқыр қазса, оған өзи де түсетуғынын, ким биреуге қарсы қылыш көтерсе, ақыбетинде оның өзи қылыштан өледи деген халықлар даналығын есиннен шықласын.

6. Хәр инсанның қәлби Тәңритааланың қулпы астында. Хәр бир инсанның қәлиб қулпын ашып сөйлесиу гилтлери бәрше инсанларға тең бөлистирилип берилген. Ким менен сөйлеспекши болсаң да, оның қәлбин дурыс ашатуғын гилтти сол инсанның өзинен ямаса басқалардан емес, өўеле өзіннен изле. Неше халықтың тилин билсен, сонша сандағы халықтың да қәлиб қулығларын ашатуғын гилтлерге де ийе боласаң. Үскинің қуйылмасын, көрингенге ишки дәртлеринди актара берме. Унатпаған адамыңның үстинен арзалар тоқыу — бул өзінше сырлы жауызлық. Кисиге хәр қандай жаманлығын сонында өзине қайтатуғын бахытсызлық. Дурыс излесең, дурыслықты табасаң.

7. Инсанды нур демектин мәниси — оның айналасына мехири, хәр тәреплеме терен билими, турақлы ақыл-зақауаты, өз айналасындағыларға күтә кишипейил дәрежедеги мүнәсибети. Хеш қашан күншил, қызғаншақ болма. «Қызғаншақ хәм күншил ата-аналардан бир жыныстағы перзентлер тууыла бередиде» деген де рәўият бар. Бул рәўиятқа исениу де, исенбеу де өз еркинде. Күншиллер менен қызғаншақлардың бул дүньяда жақсы жасау мүддети шекленген дәрежеде болатуғынына да ой жиберип тур. Өзиннен досларыңды қашырып алмау үшін бәрха кеширимли бол.

8. Билип кой, Тәңритаала әдил, ол сени я миллетинди дүньянын хеш бир инсанынан, хеш бир миллетинен кем я артык укыглы кылып жаратпаган. Лекин, дүньяның көзине түсіу — хәр бир инсанның, миллетиниң өз-ара беккем ауыз бирлигине, хәртәреплеме рауажланған билимине, турақты кәлиплескен ақыл-зақауатына байланыслы.

9. Набада билимде, илимде, күште жоқары орынға көтерилсен «Мен жоқарыдаман!» деп көкирегіне урма. Тәңритаала еситкиш, көргиш, кәпелимде оның ғәзбине ушырап қалыуың итимал. Бул дүньяда душпансыз инсан жоқ. Барлық шараятларда сабырлы бол. Сен хақыңда әллеким жаман пикир айтса, сен оның өзине барып мисли досларың киби сөйлесіуге тырыс, уттырмайсан.

10. «Тәңритааланы биз хеш қашан көрмегенбиз. Ол қайерде? Неге билмеймиз?» деген гүманлы ой басына келмесин. Мәселен, самалды көресең бе? Көрмейсең. Сонда да ол дүбелейге айналса, жайлар қулайтуғынын, теңизлер менен океанлар өз шеңберине сыймай асып-тасып кететуғынын көз алдына келтир...

Сулайман пайғамбердин инсанларға айтқан мынадай ескертиуін ұмытпа: «сен, мәселен: ананның қарнында дем алыу ағзаларың, сүйеклерің, қалай, қайдан пайда болып атырғанын билмегенің киби, гүллән нәрсени жаратыушы Күдирети күшлиниң ислерин-әм билмейсең». Сол ушын дүньяның сырларын хемме тәрепинен тынымсыз үйрениуден, жалықпа өмирден өзине кен-кен гузарлар излеуден шаршама. Ақыл менен, парасат пенен излесен табасан.

11. Өмир хақыкатлықлар менен ғәрремликлерден ибарат. Солардың арасында жасап турып, қим менен, қайсы миллеттин адамы менен жолығыссан да, оны өзіннен кем ойламайтуғын ақыллы инсан деп бил, саған нелер керек болса, оған да мисли сондай нәрселер кереклигин ұғын. Қим менен қарым-қатнас қылсаң да, мүнәсибетлерің әдил болсын. Сениң әдиллигиң миллетиниң әдиллиги екенін бил!

12. Ғәрезсизлик хәм ғәрезлилик жөнинде оғыры тереңнен ойла-нып пикир жүргиз. Инсан хауа райынан да, күннен де, түннен де, қоңсы-қобаларынан да, елиниң басшыларынан да, дос-яранларынан да, хәтте, өз шанарағынын хәр бир ағзасынан да ғәрезли болғаны янлы, өз мәмлекети дәреткен заң-нызамларынан да ғәрезли. Бундай ғәрезлиликти үнсчз қуллық деп түсинбе! Бундай ғәрезлилик — бирликтин, аманлықтын, жақсы жасаудын тийкары.

13. Көпшиликке унаған нәрсени я хәдийссени бир өзін бийқарла-ма. Көпти жаманлаған боласан. Халқымыз: «Көпти жаманлаған көмиұсиз қалады» деп бийқарға айтпаған. Базы ойларың иске

асырылмағаны ушын да әллекимлерге гийне сақлауды үрдис етпе. Орынсыз гийне өзіннің жолына өзін таслаған шеңгел. Саған жақсылық қылған инсанға қарыздарсан. Қарызларыңды бәрха төлеп турыуды естен шығарма.

14. Қымте жольқсан да биринши сәлем бериуди инсантық ұазыйпам деп бил. Босағанды атлаған инсан хәтте душпаның болса да, оған хұрметли орын бер. Ортаға аўкат койылғанда, мийманыннан бурын табакқа қол урма. Билип кой, адамлар арасында мәңгиге бийгүнә ақыллы ямаса мәңгиге гүнәлы ақылсыз инсан да болмайды. Ким менен жолдас болсан да оны биринши болып өзін түсиниуге талаплан!

15. Жекке жүрип дана атанғаннан, көпшилик пенен ладан атансан да өкинбе. Өтмиштеги уллы-уллы даналардың нәсиятларына сүйениу менен, көп жағдайда хәсиретлерде қуўанышлар, ал қуўанышларда хәсиретлерде болатуғынын умытпа. Ойланып жаса!

16. Ата-анана мүнәсибетлерин айрықша мехирли болсын. Ата-анана мүнәсибетлерин қандай болса, өзін қартайған гезлеринде перзентлериннен соны көресен. Бил — инсанлар бар тирилигинде — өли, инсанлар бар — өлсе де тири. Хәш кашан өлмеуде инсанның тәнхә өзинен гәрәли

17. Әллеким сорау берсе, жууап қайтармау жарамаслық, мәденият-сызлық. Көз бенен көрип, тәжирийбеде сынап билгенлерине сүйенбей, тек кулақларына исенип жууап бериуши болма. Хәр сөзин тастай салмақлы, қуяштай нурлы болсын. Набада бахытсызлыққа әкелетуғынын сезсең де, хақыйкатлықтан тиксинбе, безбе.

18. Досларыңды, таныс-билислеринди үйиңе мийманлыққа шақырсан, оларға, өз шаңарағыңның ағзаларына болған мехиринин, ең кеминде, 101 пайызы дәрсжесинде мехир менен хызмет қыл.

Инсанға ең жоқары байлық хәм қууат тек ғана ден-саулығы емес, оған ең садық дослары да. Досларсыз инсан кен шөлистанда өскен бир дана қамыс. Сондай қамысқа айланып қалма.

19. Динлердин арасындағы тарыслар әзелден-ақ барлығына карамастан, бир дин ушын Тәңритаалаға өзіннің садыклығынды билдириу мақсетинде басқа диндегилерге қарсы қолыңа жарак алсан, өз диниңеде бийхұрметлигин. Биреуди сүйсең, оның динин де сүй. Душпаныңды бәрха аңлыуға әдетленбе, тез шаршайтуғын халға түсесең.

Қалбин алағадальққа берилсе, пайғамберимиз Мухаммед әлейхис-саламның хәдислерин, Шығыстың уллы даналарының нәсиятларын, халқымыздың нақыл-мақалларын тауып оқыуға кирис.

20. Адамзат ушын илим-хикметлердин, дана рәуиятлардың, әуеле Шығыста пайда болып, оннан соң дүньяға таралғанына, исенгин келсе,

Шығыс пенен Батыс Уллы ойшылларының жазып қалдырған кітап-ларын ізлеп, салыстырып оқы. Излегенінди сөзсіз табасан.

21. Жәмәәтте көп сөйлеп мақтаншаққа айналыудан қорық. Ал, төңха өзін әлле қандай құбылысқа я бир кітапқа кескін баха берместен алдын, мынау рәуиятты есле: Туранның адил патшаларынан бири бир жола әлле қайсы кітапты асыра мақтағанды да, асыра жаманлағанды да бир зинданға салдырыпты. Сонда: «Әй, уллы патша неге бундай қылдыңыз?» деген үзирине ол: «екеуи де басқаларға баха беруидин мәденияттын үйренсин» депти.

22. Жолдасың, қоңсын қайсы миллеттен болса, өзін де соларға бейимлесип жасасан, олар да саған, сениң миллетіңе бейимлеседи. Өз үмитиниң қулы басқалардын да қулына айланады. Хәр қандай жана ис басларда абайла, алды менен басынның ишинде ислеп алып хәрәкетке кирис.

23. Шет елдерге саяхат қылғанында өзимди, халқымды танытайын деген нийетте орынсыз көп сөйлеп, еле писпеген сайыз ойларың менен өзінди хәм халқынды кемситип алма. Өзин кемситседе, өз халқын кемситип сөйлеген инсанды унататуғын инсан болмайды. Себеби, хәр миллеттиң абрайы оның хәр бир ағзасының абрайы, данқы, хәр бир инсанның абрайы, данқы оның миллетиниң абрайы, данқы.

24. Хеш ким ериспеген данққа ерисиудин де өз усылы, өз есиги, өз гилти, өз бахасы бар. Оларды дурыс таба билиу күтә мүшкилли. Қандай дәрежеге жетиуди күсесен қешқандай мүшкилден сескенбей хәрәкет қыл. Ең аңсат усыллар менен ерисилген данқ самаллы күни ушырылған пәтпелектин демде көзлерден ғайып болатуғыны киби. Аңсат данқ ізлеме.

25. Бир кисини басқаруу пүтин халықты басқаруудан қыйынырақ гезлери болады. Ким менен жолдас болсаңда, ислескенде, оны өз халқының үәкили деп түсиниуге хәрәкет қыл. Хәр исинде, хәр нийетинде, биринши нәубетте, өз халқына болған мухаббетиң үстемлик қылса, хештене уттырмайсан. Набада басшы лауазымға көтерилсен, айналандағы душпанларың көзабаға досларыңа айналатуғылығына итибар қыл.

26. Бир исти баслайжақ болсан, сол ис әуелинде саған аңсаттай түйилсе де, қыйын деген исеним менен, ал баслайжақ исин әуелинде қыйындай болып түйилсе, оны аңсат деген исеним менен басласаң, мақсетке жетиуиң онша көп мүшкил әкелмейди.

27. Өз өмириме, әуладларыма пайдалы деген исеним менен миллетинди өзгертюу — халқынды сапластырууға қаратылған сатқын-

лык. Хошаметлерге берилип те өз миллетинди өзгертиү — бул өз миллетиниң үстине өзін жауызлык нийет пенен өзін таслаган бомба! Өзін бомба астында калсаң да халкынның үстине бомба түсирме.

28. Аспан менен Жер аралығы Тәңритааладың пүткил жанзатлардың тирилиги ушын пайда еткен кең отауы. Бул отауда күтилмеген алапатлар жүз берсе, бул Күдирети күшлиниң өз күдирети деп тек баклаушы, рәхәт излеуши болмай хәр қандай алапатқа қарсы биринши гүресиуши бол!. Бәри бир аяқ астында жатырғой деп кара жерди, топырақты қорлама. Оған бүгін болмаса ертен, әбден кешиксен арғы күни өзін де кирип көрпе қылып жамылып жатасан.

29. Тәңритааланың инабаты менен ең соңғы пайда болған дин Ислам. Қураны кәримде атлары аталған 25 пайғамбердин хәр бири Тәңритааланың инсаниятқа жиберген елшилері. Олар жетик үйренилсе, адамзатты бир ұғымға келтириудің имканиятларына жоллар табылуы итималдан аулақ емеслигине исен. Усындай имканиятларды излеу дүнья халықлары қатарында, сениң де, халкынның да бас уазыйпасы екенін қалбиңнен шығарма.

30. Оң жағындағы қоңсынды оң ийиним, шеп жағындағы қоңсынды шеп ийиним, жауырының қараған тәрәптеги қоңсынды өз жауырым, жүзин қарайтуғын тәрәптеги қоңсынды бет әлпетим, деген меңир менен қатнас қыл. Сонда, олар сени де өзлериниң баслы мүшелериниң бири киби есаплал, саған, сениң шаңарағына сүйиниш пенен қарайтуғынына исен.

31. Бул кең дүньяда халқық ушын мың мәртебе даналық ислер қылсаң да аз, ал бир мәртебе ладанлық ис қылсаң да көп. Халқыңды ұмытыу — өзінди ұмытыу. Өзінди ұмытыуда халқыңды ұмытыу екенін бил. Уатанына мухаббет хәрбир инсан ушын ең жоқары инсанлық пазыйлет, ал хақыйқатлыққа мухаббет Тәңритаалаға мухаббет...

32. Инсанның өмири, базда алақанындағы суу көбиги янлы, базда таң алдындағы жулдыз янлы бир демде-ак көзден ғайып болады. Көзлерден ғайып болғаныңша, өзінди, тууысқан-тууғанларыңды, халқыңды бәрқулла сүйип жаса.

33. Өмирге қанша бийләрға қарасаң, бахытсызлық хәм өлим сени сонша тез табады. Бахытсызлықта, өлимде жас таңламайды.

Набада аспанда ұзақ ушыуға усыллар тапсаңда, жолларың тегис деп пәнтқумар қалма. Аспанда да тегис жол жоқ.

34. Өзін пәк болсаң, ең болмаса, бир нәпәкти өзине жақын тутуға ықласлаң, сонда сен оның харамы нийетлерин өзиниң пәклигін менен жууып, дүньядан бир нәпәкти кемейтиудің итимал. Нәпәк инсанлардан жәрдем сорама, ол сени де нәпәкликке сүйрейди.

35. Басқаларды кемситиуі есабынан өзінди мактама. Өзгелерди кемситип сени мактаушыларғада иссене берме. Устазың саған «нурлы бол» десе электр лампочкасына айнал дегени емес. Адамның нуры билиминде, Ұәдеге опадарлығында, айналасындағыларға мекхирли мүнәсибетлеринде.

36. Жылан минезли адамларды дүзелер деген дәме менен таза сүт берер алдынан, сүтиң көзинше-ак зәхәрге айналатуғынына да ой жууырт.

Пайғамберимиз Мухаммед әлейхиссалам хәдислеринде айтылғанындай «жалын отынды күлге айналдырғаны киби, күншиллик өзіндеги гуллән жақсы нийетлерди күлге айналдырады. Күншил болма. Күншиллер менен досласпа да.

37. Таныс-билислеринниң тәнхә өзине жақпайтуғын минез-қулықларын, артық-аспай мал-дүньясын сөйлеген сөзлеринниң өзегине айнадырыуға тырысыу жапсақлы кесел янлы әдетине айланбасын. Набада сондай жапсақлы наўқасқа шатылсаң да, шанарағың ағзаларына жуқтырыуға хәркет етпе. Айналадағы жақсылар жас киши болса да, олардан үлги алып жасау хәр қандай жапсағын ушын, бийпул дәри-дармақ.

38. Гейпаралар өзлерине жақсылық қылғанларды емес, өзлери кимге жақсылық қылғанын аузынан түсирмей мактанып жүреди. Сен ондайлардан болма. Басқалардың саған қылған жаманлықларын, өзиниң басқаларға қылған жақсылықларынды умытып жаса ал, өзиниң басқаларға қылған жаманлықларынды өзгениң саған қылған жақсылықларын умытпай жаса.

Инсанның жүреги гейде тас киби беккем, гейде гүл киби нәзик. Қайсындай инсан менен мүнәсибette болсаңда абайлап сөйлесиуге талаплан.

39. Өзиниң жаман қылғаларынды әуеле өзин түсинбесең өзине өзин жаманлық қылған боласаң. Биреуди орынсыз ғарғасаң, ғарғыс әуеле өзінди урады. Хужданыңды жоғалтыу хәр кәдемде сүрнигиң жығылатуғын кеселге гириптар болыу.

Инсан тәбиятында вируслары бар кесел — қызғаншақтық, өзгеге иссеңбеушилиқ. Биң бундай кесел канша тамақ жесенде аздырады. Даңқумарлық еми жоқ кесел. Оннан саклансаң хұрметте боласаң!

40. Жаңа басламаларың белгили дәрежеде әййемги дәуирлердин басламаларына уаса хәулықпа. Хәр жана әулад өзинен бурынғылардың шәкирти. Устаздан озыу бас нийетинде айланса, Сени хеш бир устаз айыпламайды.

41. Тәңритаала инсан сезимлерин әзелинде бийнуксан жаратады. Нуксанлы болыу, кесел табыу, соң өзинди калай тутыуына байланыслы. Басшылык лауазымда өзиниң үстемлигин узак сақлауды нийет еткен инсан кем-кем даңк деген кеселге тап болады. Даңк кесели ең ауыр кесел. Сақ бол. Жокары лауазымда ислесен айналандағыларға, кол астындағыларға емес, өзине үстемлик қылыуға тырыс.

42. Өз нийетлериниң дурыслығына исенсен, көпшиликке араласыуыңа болады, егер өзине өзиниң гүманларың пайда болса, көпшиликке қосылмағаның макул. Сонда адамлар арасында сениң орның сақлаулы турады.

43. Билими, илими, ақылы кемис басшы өз атына болған мактауларды кем-кем күшейткенше асығып, кол астындағы дурыс сөзлі пәк инсанларды куудалау жолына түседі. Бул да өзінше кесел. Бул кеселден жырақ болыу хәр басшы инсанның өз қолында екенниң бил. Аласқанларды дурыс жолға салсаң мәртсең, данасаң.

44. Бул шексиз кең әлемде асығы алшылаған қарны тоқлардан, кәмағаллар көп екенлигин сезинип, олардың саның ең болмаса, бир аламға азайтыу нийетинде ис қылсаң да, айналана керекли хәм пайдалы инсансаң. Бил, жақсының кеңеси пал, жаманның кеңеси зәхәр!

Хәшқашан ұмытпа, бул дүнья сенсиз де, менсиз де дауам ете береди.

45. Душпаның менен гүресте сууық қурал қолланыуға тырыссаң, адамлықтан хайуанға айланғаның. Адамның хайуанға айланғаны нағыз хайуанлардың өзлеринен де жауызырақ хайуан болады.

46. Қас душпаныңды аяп, оған жақсылық қылыу-өзиниң ертеңіне жаманлық қылыу екенниң де, ал душпаным болса керек деген шала түсиник пенен әллекимге жаманлықлар ислей беру-әм өзиниң ертеңіне жаманлық екенниң билип жүр. Және билип қой: Тилдиң гилти тил. Тил хәрқандай қылыштан кескир.

47. Халқың, оның тарийхы сениң фундаментиң. Оның қайерлер менен байланысқаның терен түсинип, абайлап изертлеуден бас тартпа. Сениң миллий мәмлекетиниң төрт тәрепиндеги төрт қонсы мәмлекетлер жылдың төрт мәүсими киби көринсе де, керегенде сениң мәмлекетинди, ұатаныңды көтерип турған фундаментиң төрт тиреп бердиси екенниң де естен шығарып, әлле-биреулерине залелли ислер қылма.

48. Алдына қандай кәдем тасласаң да, сол жолдан кейиніңе ертелі-кеш қайтыуың тийислиги жөнинде де ойлан. Ал ашықлық (мухаббет) жолында мақсетіңе жете алмасаң, айырым дәстанларға еликлеп, жанықаслық етпе. Базы дәстанлар айырым қыялпазлардың қыялларының нәтийжеси.

49. Досларыңның сырларын да өз сырларың киби пинхамы сақлау өзіне құрметти күшейтеди. Достына тез ғазепленбе, өкпелеме, өкпелетпе. Күни-күни келгенде хақыйкый бир дос бәрше тууысқанларын бирлесип қыдалмайтуғын жақсылықларды қыла алатуғын пайтлар да болады. Сөйтсе де ақылсыз достына кеңес берсен, жағаннан алатуғынын да биліп қой!

50. Көпшілік жүріп баратырған жолдың бәршеси де тең дәрежеде жақсылыққа әкеле бермейтуғын жағдайлар болатуғыны жөнінде ойланыуға хәрекет қыл. Алдыңда кен гүзар жатырса да, оның қай шетинен жүріуді бил. Жаман менен жолдас болмауға тырыс. Жаман деген ат пенен узақ жасағанша жақсы деген ат пенен өліп кеткен абзал екенін ұмытпа;

51. Тәңритаала инсанға тил бергенде, оны тислер деген дийуал менен қоршап, сыртынан ерин деп аталған дәрүаза құрған. Олардан дурыс пайдаланыуда сабырлылық сақлай билсен, құрметке сазауарсан, болмаса басың бәлеге қалатуғынын да хеш қашан ұмытпа.

52. Қорқақлық-әм инсанның рехимсизлигинен дәрек. Қорқақлыққа жол қойып, оны өзгелер алдында мойынлаудан қысынсан, өзіннің адам перзенти екенлигине де гүман оятасан.

Өзин-өзи хәдден тыс жақсы көріп, өзин аса ақыллы санауығынлар, көбинесе, сумлықлылар екенін уғынып жаса. Ақыллы дос жанның рәхәти, ақылсыз дос жаныңның апаты екенине ойлар жууыртып жаса.

53. Набада бир мәкемени басқаруу лийкини саған исенилсе, алдына жекке арзы менен келген хәр бир инсанды толық тыңламай, жуумақ шығарма. Әлде қимнің қайтыс болғаны хәм және биреудин тойы жөнінде бир уақытта хабар келсе де, сабырлылығыңды сақлап шешим қыл. Инсан еки ирет қайтыс болмайтуғынын естен шығарма.

Әйемги Қытай философларынан бири Шян Янның (390-338) «халық сауатсыз қалса, басшысының изине көзсизлик пенен ере береді», деген пикирин де еслеп, тынық ойлан. Қара басыңның ғамы ушын өз жәмәәтин басқалардан бөлиніп қалмасын. Хәр исте жәмәәтинди айыптаудан қашық бол. Көпшиликлеринди бетине айтқанлардың бәри душпанын емес.

54. Әлде қимнің қолында сипсе көріп, оны сипсекеш, екінши биреудин қолында дууғар көріп, оны сазенде десен, кәтелерин аз болыуы итимал, ал үшінши биреудин жақсы бир сөз айтқанын еситип, оны бирден-ак данышпан деп билсен, бирден кәтелессен. Қисини көбирек тыңламай, ол тууралы жуумақ шығарма.

55. Душпаныңнан өш алғың келсе, оның өзіне усауға тырысып бак. Қолтығыңа кирип сени мақтағанлардың бәри бирдей дос болмасығына да пәм жууырттып жасаған макул.

56. Тәңритаала сениң қалбинде, өзің менен бирге жасайды. Оны хеш қашан алдауға тырыспа. Ол кәхәрленсе, сени тәрк еткенни сезбей-ақ қаласан. Қалбиннен Тәңритаала кетсе, албырақлап рууһый кеселге шатылып қалыуын сөзсиз. Физикалық жактан сау болсанда, рууһый кеселлик хәм өзіне, хәм айналана ең ауыр, емсиз мусаллат.

57. Ол дүньяның жәннетинен дәмәтсен, бул дүньяның көп рәхәтлеринен ғаз кешіуіне туура келеди. Бул дүньяда кеселге дауа табылсада ладанлықка дауа табыу көп машақатлы. Қандай машақатлар шексенде жетимлерди жубатыу көрине айлансын. Инсап пенен жасауға әдетлен.

58. Устазының дәрежесине жеткен шәкирт ғана устазын дурыс түсинеди. Бүгинги дүнья алымлары кен хәм терең билимге ерискели Шығыстың илим-билимлери өзлериниң устазы болғанлығын тән алады. Усыған қарап, «мен Шығыс адамыман!» деп көкирегине урма. Шығыстың таза даналығына дақ түсиресен.

59. «Не ғұналар қылсан, оларды соң дүзетемен» деген ойлар менен жасау, сени хұрметли ғаррылыққа өкелмейди. Хәр бир исинди басларда өзің еле қартаюуғыныңды да есинде тут.

60. Әдалатсыз басшының мириубетинен пайдаланыу әдалатсыз инсанлардың иси. Хәркимге исене бериули өзіне әдет қылыу да инсанды ақыллы көрсетпейди. Өз өмир жолында кимге, кимлерге исениуди билип жасасаң қайғы хәсиретлерин күтө кем болады.

61. Ким сениң жәрдемнің арқалы өз душпанларынан өш алса, бир күни сол адам, сениң душпанларын арқалы, өзиннен де өш алыуы итималдан алыс емеслигин де ұмыт па.

Хәр дайым дос-яраңларыңның кимтигин дурыс анықтау жолында мийнет етиуден қашпа, жалықта. Тынымсыз мийнет сени зеригиуден, мүтәжликтен, хәр қыйлы қумарпазлыққа берилиуден аман сақлайды.

62. Тәңритаалаға қанша деминде шын кеулиң менен исенсен, ол сени сонша демлерге қайғы-ғамнан қутқарады. Баска демлеринде өзіңе, досларыңа, халқыңа сүйенип хәркетлер қыл. Ғыйбатлық қылма. Ғыйбат сөзлео жақынларың түге тууысқанларыңнанда айырады.

63. Пиқир айтыу ушын қандай минберге шықсаң да, әуеле тыңлаушылар сениң усынысларыңды қалайыңна иске асыра алатуғынын есапқа алып усыныслар қыл. Гейде мени хәмме тынық тыңдады десен менменлик. Менменлик — мисли еми табылыуы қыйын кесел

киби, сени тез майғырып, тез қатардан шығаралы. Бәрхә орынлы сөйлеп үйрен. Орынлы сөз оқтанда өткір болады.

64. Қалбин кен болса, саған пүткіл жәхән — Ұатан. Инсан өз қалбине пүткіл жәхәнди сыйдырса да, сол кен жәхән инсанның бир ғана надурис хәм гүманлы исин өз ишине сыйдыра алмайды. Гүманшыллық та, ақыллылық та жас таңламайды, лауазым таңламайды. Абайлы бол.

65. Тәңритааланың өзи биреу бола тура, хәр инсанды бир-бирине усамайтуғын минез-қулықта жаратып, хәр қайсысының ислери бойынша дурыс бахалап я қуғануш, я дәрт береді. Ата-ана да өз перзентлери ушын мисли Тәңритаала. Олар да хәр перзентин бир-биринде тәкирарланбайтуғын минез-қулықтар да тәрбиялайды. Билип кой, перзентлериниң надурис ислери ушын биринши нәубетте ата-анасы айыплы.

66. Диний тәғлийматларға қарағанда Адам топырақтан, ал Иблис-Шайтан оттан жаратылған. Бул тәғлийматтың исенимлиликке бас себеп, адам, хақықаттан да, ең соңында өз топырағына араласады. Ал Иблис-Шайтан тирилер арасындағы алауызлық отына айланады. Бир өкинишлиси — айырым адамлар топыраққа араласатуғынынан қорқып па, тезирек Иблис-Шайтанға айланыуға тырысып жасайды. Усындай болыудан сақлан.

67. Ким өз ата-анасын, халқын құрмет қылса, басқалардың да сондай қылықтарына, өзлеринше, дурыс түсинип, оларды да құрметлейди. Сенде сондай инсанлардан бол.

Арбаның бир дегершик пенен жүре алмайтуғынына пәмиң жетсе, өмирлик қостарыңды қаралама, оған исенип жаса. Себеби ол арбаның екінши, дегершиги.

68. Жаның дененди биротала тәрк еткенше Ұатаныңды сүйиуден жалықта. Ұатаныңды тек оның кен көлеми, асқан байлықтары, Ұатаныңды сақтау ушын болған бәрше гүреслерде, хәтте урыстарда жеңімпаз батырлықтарының көплиги ушын ғана емес, хақықый ата-журтың, бас паналар меканың, ал, өлсең, сени өзиниң иссы бауырына басар ана-жерің болғаны ушын сүй.

69. Мархұмды табытта көтерип баратырғанларды көрсен, өзиниң де сол халға түсетуғыныңды есле, тоқта, жол бер. Мархұм ушын қанша жыласаң да, оның орнына дүньяға енди келетуғын инсан сол мархұмнан ақыллы болады, деген исеним менен өзинди тез жұбат.

70. Өмир жолың узак жасағаның менен емес, сонғыларға қалдырған ибратлы ислериң менен бахаланады.

Жан тынышлығыңды саклайман деп өмиринди кууанышлы тойларсыз, байрамсыз өткеріу — шаршаған гезинде дем алатуғын токтау орынлары жоқ узын-шубай жоллардан кетип баратырғанын киби көринетуғынын да еслеп кой.

71. Инсанға баслы еки кемшилик тән. Олардың бириншиси, әллекимнің өлгенин еситсе, өзине дунья кеңейинкиреген секили еркинрек сезиниуи, екиншиси, өзи еле түсинбейтуғын нәрсесине шынтлап исенетуғындай түр көрсетиуи.

72. Инсан бул дуньяға жалаңаш келеди, ал, ол өлсе, тирилер оның бул дуньяны гүлентіу жолындағы бәрше мийнетлеринин хақысына тек он еки метр ақ бөз тауып орайды да, топыракка араластырады. Хәтте сан-санақсыз дунья-маллы болсаң да, бул дуньяда денең оралған сол ақ бөзден зыят хештеңе алып кетпейсен. Изинде қалып, сени орайтуғын бөз излейтуғынларды алдау есабынан дунья-мал жыйнауға хәрекет етпе.

73. Сени көп биймаза халға салып, жан-тәнинди көп тыпыршылататуғын нәрсе — басқалардың өзин хаққындағы қыялларын билиуге умтылыуың. Билип кой, Тәңритаалаға шүкирликте, нәпретте бир ауыздан шығады. Сонын менен бирге, бир булактан ашшы суу гезеклесип шықпайтуғынын да пәмлеп жаса.

74. Эрамыздың биринши әсиринде өткен Якуб пайғамбер адамларға «Сизлер ертен не болатуғыныңызды билмей жасайсыз. Сонда сизлердин өмириниз не болғаны?» деген сорау койып, өзи «Инсаннын өмири — азғана уақыт көзге көринип жоғалатуғын пуу» депти. Бул жөнинде сен де ойлап хәрекетлер қылғанын жөн.

75. Бизин эрамыздың 46—127-жыллары аралығында жасап кеткен Әййемги грек жазыушысы Плутарх: «Греклерде ақыллылар сөйлейди, ладанлар жумыс қылады...» деген екен. Плутархтың заманынан сениң заманыңның айырмалары жөнинде ара-тура ойланып көр. Сенинде уллы Плутархты тәкирарлауына тууры келсе, еле заманың айтарлықтай өзгермегени. Заманын дурыс жолға салыу хәрбир инсаннын баслы уазыйпасы екенин умытпа.

76. «Досларым көп, душпанларым аз» деп мақтаныудан ямаса «досларым аз, душпанларым көп» деп налыныудан алдын көбирек ойлансаң, досларыңның да, душпанларыңның да саны сениң төңхә ақылыңнан гөре, қолыңдағы бар байлығыңды қалай пайдаланыуыңнан гөрезли екенин уғынасан.

77. Кисини тез қарпайтатуғын хәм кеселге шататуғын баслы нәрсе қаммағалығың емес, хәтте дунья-малың асыл-тасып атырса да, өз

заманына тәнхә көз-карасларыңды ашык айта алмаушылык. Айырым надурьк ислерин ушын порьмаға камалсан, елдиң заң-нызамтарын емес, өзинди айыпта. Хәр күнги тыныш өмириң ушын тәубе қылып тур.

78. Байлығына исенип: «картайсам, өзиме алтыннан, гүмистен хаса соқтыраман» деп мақтанба. Хәр қандай шараятта да саған баслы сүйениш хасаларың — изинде қалатуғын перзентлерин, досларың, қоңсы-қобаларың, бирге ислескен жәмәәтин, халқың...

79. Адасыу, алжасыу хәммеге де тән өмир қубылысы болған менен, алымлар менен басшылардың алжасығы өз алдына: олар көп жағдайларда өзлери менен де шекленбей, мақтанып айтқан сөзлерине, халыққа берген уәделерине исенип изине ергенлерди де алжастырады.

80. Өз жүгинди өзін алға тарта беретугын халда болсан, қызған-шақларға көп кеуил бөле берместен, алдына қарап жүре бергениң пайдалырақ. Ал өзінше, көп ойланып өзін өзине ақыллы көринсенде, бундай ақылына исенбе. Тәңритаала халқыңда, өз жакынларың халқыңда ойлансан, оларға исенип хәрекет қыл.

81. Ким саған қорқынышлы көринсе, бил, оның өзи де айналасынан да, сенненде қорқып жасайды. Қорқытқанлардың бәри батыр емес, қорыққанлардың да барлығы қорқақ емес. Бул дүнья қорқақлар менен батырлардың сынақ майданы. Сол сынақ майданында бәрше хәрекетлерин сениң кимлигинди анықтайды. Илая қорқақлардан болмағайсан.

82. Бурын өзін ислеп көрмеген бир нәрсени ислей билсен, бул сениң шеберлигин. Ал бурын ойламағанларыңды ойлайтуғын дәрежеге жетсен, өмирден тәжирийбелериннің, билиминнің артқаны.

83. Уақтыңды жоғалтыу — бахасы белгили қымбат затыңды жоғалтыудан ауыр. Оннан да ауырлары — ақылыңды, билиминди, өзгелерге исениминди жоғалтыу. Сак бол! «Сақлықта қорлық жоқ» дейди халқымыз.

84. Керекли жағдайларда тийисли орынларға алғыслар айтып, сауға қылыуды умытқаның — өзіннің өзіндей адамлар арасында жасайтуғыныңды да умытқаның. Өзгелерден хәмме ислерге жууапкерлик талап ете беріу — базда өзіннің нелерге жууапкерлигинди естен шығарыу екенінде умытпа.

85. Қыялларыңды иске асыра алмасан да көп хәсирет шекпе: биліп қой, инсан қыялы дүньядағы ен ушқыр қус, оны қууып жетіу хәммегеде ансаға түспейди... Ақылсызлар арасында ақыллы көрингеннен ақыллылар арасында ақылсыз көринген абзалырақ.

Өмирден күтіу, үмітлениу, бас-аяқсыз түйилсе де, көп албырақлама, асықта, нийетлерин дүзиу болса, хак нийетлер менен ислер жүргизсен ақыры жетесен.

86. Әлле қайсы достыңның өмірден кеткенін еситсен де, албырақлап, өзінди жоғалтпа. Изинде сендей садақ, хадал нийетли дослары, перзентлери, қалған болса, оның еле өлмегени деген түсиник пенен өмірден кеткен достына хызметлер қыл. Жас әуладларына жәрдем қолынды бер.

Жаман ислеринди хәм қылықтарыңды, соң жақсы ислерің менен жауып жоғалта билсен, айналаңдағылар ушын бултлар арасынынан шыққан жұлдыз киби көзге түсесен

87. Әлле қайсы ерли-зайыплар жөнинде «Олардың мухаббети бир-биринен аспан менен жердей қашық» деместен алдып, аспан менен жер әзелден Тәһритааланың өзи қосып жаратқан жұпты екенін, дүньядағы сен сезген, көрген бәрше өмир кубылыслары сол аспан менен жердің перзентлери екенлігін еслеп ал.

88. Ойланылмаған кишипейиллик — уятсызлық пенен тартыншақлықтың арасындағы кубылыс.

Өзинди бахығлы сезинип жасайын десең, өмірдің гүллән әўметлерине қайыл бол. Тәнхә өзиңе жақпай, бирак басқаларға жағатуғын ислерди қаралама.

89. Бизің эрамыздан бурын 428-347 жылларда жасаған Аристотель: «Платон (384-322) маған дос, бирак хақыйкатлық маған оннан да жақын хәм исенимлирек» деген екен. Досларың жөнинде ойласаң я ушырассаң Аристотельдің усы гәпін де есиңе түсир. Сонда кем көтелессен.

90. Жалатайлықтың бас белгиси әлле кимге миннетдаршылығыңды умытқан болып көриниўге тырысыў. Әйіемти улы юнон данышпанларынан бири Фолс (625-547): «Мен, биринши, хайўан емес, адам болып жаратылғаным ушын, екинши, хаял емес еркек болып туўылғаным ушын, үшінши, жабайы емес, адамлар арасында туўылғаным ушын Жаратқанға миннетдарман» деген екен. Усы гәпти тез-тез ядына түсирип тур. Бул даналықтан жуўмақ шығарыўдың ерки өзінде. Инсан өзіннің еркинлігі менен гейде бахығлы, гейде бахығсыз. Барлық гәп өз еркинлігінди еркин басқара билиўінде.

91. Бөтен елдерде сапарларыңда көрген-билгенлеринди өз елиндегилер менен салыстырып, олардың арасынан миллет ушын ең бахалыларын өз миллетиннің өмир кубылысларына енгизиўге ақыл жумсаў, баслы нийетлериннің әуелілеринен болсын.

92. Бийтапланып төсекте жатқаныңда: «пәленше, төленше кеўлимди сорап келмейди» деп өктелсеўден бурын, сол пәленше, төленше ауырғанда мен барғанба едим деп, өзін сораў бер. Кеселиң ханына

баткан гезлеринде сыртта өзлеринше кулисип жүргенлерди еситсен, гөзөбетленбе. Өзин бир нәрсеге ерисе алмасаң, сол нәрсеге ерискенлерди көрсен, ишиннен күйинбе. Бул алдамшы, тураксыз дүньядан бир-бирине дәл усас кубылысларды да, инсанларды да таппайсаң.

93. Бир тәуликтин ярмы жақты, ярмы караңгылык екенине, ал оның сәулеси хәрбир инсанның минез-кулкында болатуғынына пәм жууыртсаң да, өзинше көп жумбакларды шеше аласаң.

Әдил хәм әдалатлы инсанды тууысканыннан артык кәдирле.

Кимге болсада ашыу үстинде уәде берме, мәслик халда гәзепке берилме.

94. Шекленген дәрежеде билимли, бирак орынды-орынсыз сөйлей беретугындар, билими кең, бирак бар билимине кәнәәт етпей көпшиликтин алдында сөйләүте көп кызыксынбайтугындарға караганда данклырак болса, оларға өзинше күйинип, хәсирет шекпе. Бундай иллетлер заманның емес, базы ақылы сайыз адамлардың өзлери дәрәткен иллетлер. Адамлар гүллән дәрәткен унамсыз әләматларды адамлар сапластыра алатуғынына толық исенип жаса.

95. Жакында биреу маған сырныгып: «Балаларымның заманға сай билимли, ақыллы адамлар болуы ушын тежестириу менен оқыттым. Ойлағаным еристин. Сол себепли көшемизде абырайлы ата саналып, той-садакаларда төрге отырғызылатуғын болған едим. Ал жан қонсым өзиниң балаларын өз уактында дурыс оқытуға итибар бермей, маллар бақтырып, от-шөп, қатык-сүт саттырып, жыйнаған пулларына базардан арзан затларды сатып алдырып, қымбатлау сатуға үйреткен еди. Жакыннан бери көшемиздин той-садакаларында сол жан қонсым абырайлы ата саналып, отырыспаларымызда төрге шығарылуы менен, мен есикте қалдым» деди. Оған дурыс жуап таппадым. ХХІ әсир перзенти болған Адасым, алдына ким сырныгып келсе де, бөлмей тыңлап хәм оның гәплеринен өзинше жуумақ тауып терең хәм дурыс кеңес бериуе талаплан. Бул ушын өз әсиринди терең хәм хәр тәрәплеме түсиниуе, келеси әсирге ой жиберип жасауға әдетлен.

96. Өмир қысқа деп налына берме. Аты-хауазалары бурынғы әсирлерден бизиң заманымызға жетип келген, көшелерге атлары қойылып, бюстылери орнатылған инсанлардың өмир жолларына еликлеп ислер қылсаң, сениң де солар киби узак жасауың итималдан қашық болмас. Ал усындай нийетти естен шығармай, тек атым қалсын, көшеме атым қойылсын, деп ғана ислер қылсаң, алжасыуың да сөзсиз.

97. Кайсы душпаныннан өш алып үлгермеген болсан, ол жөнүндө өз перзентлерине тигислик билдирме. Сонда тирилер арасында шынжырма-шыножыр дауам етегуын душпанлыклар және биреуге кемейип гана калмай, перзентлеринин мойнындагы жүклерин де жеңилдетип, өсирыннин машкалаларын да азайтыуға үлес коскан болсан.

98. Нәбада жазыушы болуу несиб етсе, калбин хәр төреплеме кең хәм күтилмеген гүлән сәтсизликлерге де таяр болсын. Жазыушман деп хәр кимнен иллет излей берместен, аты-хауазалары дүньяга мәлим сөз шеберлеринин жазганларын көп оқып, хәр төреплеме үйренип, бирак олардын хеш кайсысына еликлемей, кайталамай шығармалар дөретсен, китап оқыушыларынын саны аз каракалпаклардан болсан да, көп санлы оқыушыларга ийе миллетлердин тиллерине аударылып басылуу ушын саған да имканият есиклери өз-өзинен кең-кең ашыла баслайды. Биракта, «таланттын 99 пайызы мийнет» деген гөп бар. Керисинше, мийнетинин 99 пайызы талант болса, оннанда бахыглысан. Кайсындай дөрепшүшлик кәсипте болсан да, талантына ылайык мийнеткеш бол, мактаншаклыктан каш. Кемшилигинди айтканларга өкпелемс, калбинди кең тут. Баскалардын түө, өзинин жиберген кәтеликлериннен де үйрен.

99. Уллы немец шайыры Иоганн Гете (1749-1832) өз тәгдийрине сүйенип айтканындай: «Адам жекке ислеген гезлеринде тек өзи менен өзи калса, кыйын». Калбин базда тәңхә өзине тийсли кууанышка ямаса хәсиретке толып кетсе, оларды айтып сырласкандай шын дос таппасан, дым үндемей гана «Күнделик дәптер» жүргиз де, калбине сыймаган пикирлеринди сол күнделик сол дәптерине жазып койууға әдетлен. Сонда калбин жеңиллеседи. Кәлби жеңил адам көп ауырмайды. Сау адам дурыс ойлайды. Дурыс ойлар өзинди хәм досларыңды гана емес, хәтте халкынды жақсылықларга жетелейди. Инсанга халкы менен тең аяк косып алға барыудан артык бахыт жок!!

• • •

Әдиүли Адамсым! Менин тәңхә өзине гана айтыуға нийетленген бул кеңеслерим өзимнин, өмир жолында жиберген көп-көп кәтеликлеримнин нәтижелери. Солай болса да бул нәсиятларым XXI әсирде тәжиррийбели, хәр төреплеме акылы, билимди болып ержеткен сени хәм сенин теңдеслеринди, кәнәәтлендирмейтугынында билемен. Себеби адамзат бинә болгалы ата әулад өзинен сонгыларга нәсиятлар айтыуды миллий дәстүрге айналдырган. Ким калай кабыл етсе, ерки өзинде, әлбетте!

Енди ойланып саған бүгін айтқан нәсиятлардағы көп шалалықларым, үстяртинликлерим, есиме түскен сайын, «Әй, Төлөпберген Қайыпбергенов, өзін де, ақылын да жүз емес 99 пайыз, мың емес 999 пайыз дәрежесіндегі адам болсан керек-ау!» деп жанбасымды шымшыйман... Илажым не, өз қалбимнің буйрығын жаздым. Өйткені, хәр инсан өз қалбинің қулы ғой. Сонда мен кимнен артықтан?!

Айналайын Адасым! Саған қосылып кимлер мени айыппап үстимнен күлсе де ықтыяры, бірақ жазғанларымды оқығуға сен я олар уақыт ажыратсаңыз, хәр биринизге: «Рахмет! Жасаған әсириниз сизлерди де, бәрше каракалпақ халкын да тек бақытлы қылғай илайым!» деуден басқа айтарым жоқ. Хош! XXII әсирге дейин сау болғайсаң Адасым!

Сүйикли адасым! Саған нәсиятларымды хәзирше жуумақлау менен Қураны Кәримнің пәтия сүресин әуеле арабша, сонынан, сөзбе сөз, дегендей каракалпақша тәкирарламайман:

«Бисмаллаһир Раһманир Раһийм, Ал-һамду лиллаһи Роббил Алаһийин, ар-Раһманир Раһийм, Малики юмиддийн, Нийяка наббуду ўа ийяка настағийн, Ихдинас сиротая Мустаһим, Сиротая-лазийна ақьамта алайһим, Ғайри мағзууби алайһим валаз-залиийн! Окин!»

«Мехрибан хәм Рехимли Алланың аты менен! Бәрше мақтаулар Пүткил әлемнің пәрўардигари, Мехрибан, Раһимли хәм Жаза күниниң ийеси Алла саған мүнәсип! Саған ғана сыйынамыз хәм Сеннен ғана мәдет сораймыз, Бизлерди сондай туўры жолға баслай бер, Тәңхә Сеңиң жарылқауларыңа ерискенлердиң жалы болсын, Сеңиң ғазебиңе ушырайтуғынлардың хәм адасқанлардың жалы болмасын! Аумийин!»

ТӨРТИНШИ БӨЛИМ

Т. Қайыпбергеновтың bazı шығармалары бойынша пікірлер

*«Биз кимнің балсада bazı өдет-
лерин унататуғын болсақ, оның сол
миниз-құлқы өзимізде де бар болғаны»*

Вильям Шекспир (1564-1616)

•КАРАҚАЛПАҚСТАНЛЫ ДЕПУТАТ...•

...30-апрельде (1989-ж.) Съезде (СССР халық депутатларының) ең жоқары дәрежедегі драмалық жағдайлар жүз берди. Қарақалпақстан АССР-ынан депутат Қайыпбергенов сөзге шығып, Арал бойларының ауыр хәсіретлери жөнінде айтты. Бул хәсірет өзінің узақса созылған ауыр ақыбетлеринин масштабы бойынша сонғы гезлери пүткил дүньяда жүз берип атырған ең хәсіретли катастрофалар менен тсн. «Суу жетпей қурып атырған Арал тснизиниң бурынғы экваторынан Қарақалпақстанның, Хорезм хәм Ташкәуыз уәлаятларының егислик жерлериниң хәр бир гектарына самал менен, жыл сайын 540 килограмм дуз араласқан қум келип қуйылмақта. Қарақалпақстанның хәр гектар жерине күн сайын тонналап қуйылатуғын гербицидлерден, пестицидлерден, зәхәрли химикатлардан алақандай жеринде тазалауға илим еле хәрекет етпей атыр. Сол себепли Арал бойларының халықлары тәбийий емес, ал Арал катастрофасының ақыбетинен пайда болған хәр қыйлы кубылыслар нәтийжесинде кеселлерге тап болмақта хәм сол кеселликлерден өлим таппақта. Жаңадан тууылған нәрестелер арасында әлле қайсы мүшелери кемислер көбеймекте. Медициналық тексеруден өткеллердиң үштен бири дерлик сүзек, асказан кесели (рак), гепатит кесели менен ауыратуғындығы анықланды. Кеселлердин көпшилиги балалар. Шылакерлер аналарға балаларын емизбеуди ескертип қойыпты...» Оратор әнс усыларды баян етиу менен бирге хәне былай деди:

«БИРИНШИ: Халық депутатларынан айрықша күшке ийе топар дүзиўди съездден талап етемен (әттен, бул талап баска да көп ғана талаплар қатарында иске аспай қалды).

ЕКИНШИ: Бизде пахта егисиниң көлемин тезлик пенен қысқартыў керек. Пахта менен саўда қылыў-бизиң үлкемиз ушын өз халқының ден саўлықлары менен саўда қылыў янлы қубылыс. Сол ушын Арал бойларың экологиялық апатшылық зонасы деп дағазалап, Аралға жәрдем ушын пүткил дүнья жәмийетшилитигине шақырық салыў керек. Әттен, ҳазирше, Арал бойлары дүньядан жасырын территория».

Съездеги бул шығып сөйлеў — Өзбекстанның ең арқа Сибирь халықларының хам Чернобыль ақыбетинде пайда болған катастрофаларға яғный ҳаўаны химия, металлургия шығындылары себебинен зәхәрлеген ең аўыр халатлар менен тең дәрежедеги аўыр хәсирет екенни жөниндеги шығып сөйлеўлер қатарында болды...

Академик АНДРЕЙ САХАРОВ
*«Москва, Горький, далее везде, Съезд»
деген ат пенен «Знамя» журналының
№10, 1991-жылғы санында басылған
Күнделиклеринен.*

* * *

ҚӘДИРДАН БИРАДАРЫМ!

Хәр қыйлы себеплер менен сениң «Қарақалпақ дәстаны»нды толық оқып шығыўға хеш уақыт таба алмай жүрер едим. Ақыры, кеше ғана кітабыңды ақырына шекем оқып рәхәтлендим. Расын айтсам, кейинги жылларда, әсиресе, өзим ислеп атырған пайытларда тәғдир инам еткен өмирдиң хәр бир минутын кәстерлеўге, хәтте кітап оқыўдан да өзимди тыйыўға хәрекет етип атырман. Нәзеримде, өзим де тап сондай тәшўиште жүрген болсаң керек.

Бизиң жасымызға жеткен адамлар (кәтелеспесем, келеси жылы сен де 70 жасқа шығасаң) көбирек жұмыс ислеўди қәлейди. Соған карамастан сениң «Тастықтай» трилогияңды оқып шықтым. Оқығанда да күтә қызығып, шынын айтсам, рәхәтленип оқыдым. Авторға, яғный саған, карақалпақлардың үш әсирлик (XVII-XIX әсирлер) тарийхын көркемлик жақтан исенимли хәм күшли сәўлелендириў несип еткенин көрип, қуўанып кеттим. Трилогияда сәўлеленген

халық аз санлы болса да, терен тарихы хәм тамырлары бар, усы күнге шекем өзинин теңлигин, пүтинлигин, тәкирарланбайтуғын миллий тулғасын саклап калған.

Мен өз турмысымда көплеген тарихый романларды оқығанман. Көпшилик тарихый шығармаларда шет елди келгинди басқыншылар ямаса хәкимдарлар душпан келбетинде сәўлеленеди. Сениң «Дәстан» ында болса пүткиллей басқа көринислерди көрдим. Бунда халық (Маман бий, Айдос баба да, Ерназар алакөз де, баскалар да) өзге миллет хәм руў әәжилерин душпан деп билмейди. Керисинше, душпанлар ханында болады. Олар сениң менен бир тилде сөйлеседи, көбинесе, консы отауда жасайды. Әттең, бундай халат бәрше түркий-тиллес халықларға тән. Буны тарих та тастыйықлайды. Әйлемги битиклерде түркийтиллес халықлардың бир-бирине қарсы турғаны, бир-бирине жаўласканы хакқында хәдден зыят мысаллар бар. Ол бизин бабаларымызды кемситиў ямаса тарихымызды надурыс бахалаў ушын тийқар болмаслығы лазым. Егер олар бир-биринин мысалында өзлерин, пикирлерин, каналасларын көргенинде хәм тән алғанында еди, ХХ әсирде бизге бир-бири менен тынымсыз жаўласатуғын жигирмадан аслам түркий тиллес халықлар ханлығы мийрас болып калмас еди. Оның үстине, түрклер, салжукийлер өз ықтыярлары менен Ұатанынан, яғный Тураннан бас алып кетпес еди. Өйтпегенде усы жерде, яғный ата маканы болған, Евроазияның киндигинде Россия, Қытай, Хиндстан, Иран менен биймәдел бой жарыстыра алатуғын уллы бир мәмлекетке тийқар салған болар еди.

Көп мәртебе тәкирарланған алаўызлық хәм жаўызлықтың тийқарғы себеби, менинше, руўшыллық, бир-бирин тән алмаўшылық нәтийжесинде жүз берген. Трилогияда сәўлелендирген — мисли көрилмеген хәсиретлер соннан ибарат, халық хәм оның жол басшылары бир-бирин түсиниўди қалемейди, өз-ара тил табыса алмайды. Ақыбетинде Маман бий, Айдос баба, Ерназар алакөз сыяклы халықтың жол баслаўшылары өз руўласлары тәрәпинен өлтириледи.

Менинше, Тәлепберген, бундай хәсиретлерди философиялық таллаў бабында, сен инсаный хәм әдеп-иқрамтылық көзқарасынан, мың мәртебе хаксан. Буны пүткил жәхән тарихы көрестип турыпты. Ұатан сүйиўши жол басшы менен өзин «халық» деп атаўға даўагер болған аламан арасындағы түсинбеўшилик, көбинесе, қорқынышлы қайғы менен жуўмақланады. Бундай гүрестин биймәнилигин қарақалпақлардың руўхый басшысы Мурат шайық биринши болып аңлап жетеди. Шын мәнисинде, халықтың руўхый атасы, Ұатан сүйиўши болған шайық,

руу жол басшыларынын келте пәмлиги себебли оларды хеш кашан келисимге келтире алмайды. Келисимге имкан таба алмаган, илажсыз калган Мурат шайык хәр кандай дин төрепинен үзил-кесил кадаган етилген, көшпелилер арасында көз көрип, кулак еситпеген жазаға өзін гириптар етеди, өз жанына қаслық етеди. Өзін қудыққа таслап өлтиреди, қудықты да харамлай-ды. Рууласларының аумақтығын көрмеу үшін дәслеп ол өз көзлерин ойып алады. Оның досты Оразан батыр болса, бир-бирине жауласқан каналас рууласларын жарастыра алмағанынан соң найлаж улы Маманның орнына өзін қурбан етеди хәм усылайынша орынсыз жауызлыққа шек қоймақшы болады.

Ески шығыс данышпанларының айтыуынша, ең дәслеп инсаниятқа тән болған жақсылықты да, жауызлықты да хәр бир адам өзинен ізлеу керек. Соннан кейин ғана өзлигинен келип шыққан халда өз халқының түп мәнисин ізлеу хәм түсиниуи лазым. Әйне усындай таллау тийкарында көп қатламлы «Дәстан» қурылған. Нәзеримде трилогияның күш-қудирети де, руухый қадир-қымбаты да өне сонда.

Мен тенеуді, әсіресе тарийхий тенеуді жаман көремен. Себеби тенеулер өткинши, сиясий ямаса идеалогиялық конъюктураны сүүретлейди. Лекин, Маман бий жауынгерлерин басқарып гүреске атланған пайытта өз халқының қудирети менен душпанға қорқыныш салмақшы болғанында күлкили хәм қайғылы халатқа түсип қалғанын еслетип өтпекшимен: Ол артына қайырылады да, изине ерип қиятырған сегиз шабандозды көреді... Бары-жоғы сегиз адам! Соның ушын ол өз халқына пана болатуғын ұллы ханлықларды, патшалықларды, досларын ізлейди. Хәтте усы мақсетте Петербургқа, Елизавета Петровнамың алдына барып қорғаныу хәм ғамхорлық хакқында шәртнама дүзип келеди. Жарлық алып ол Ұатанына қайтады: енди оның кеули бәлент, себеби оның изинде 8 нөкер емес, ал ұллы хәм шексиз орыс империясы турғандай. Күтилмегенде, кишкене ғана қонсы ханлық Маман бийдің журтына бастырып киреди. Бирақ Россиядан Ұаде етилген мәдет келмейди. Лебизди хәмме нәрседен жоқары қоятуғын түркийтиллес перзент және бас ийип Россия патшасына барыуға арсынады хәм өз халқын ертип әйісмги Ұатаны — Әмиүдөрьяның төменги ағымына қарай көшиуді, азап-ақыретлерди басынан кешириуді абзал көреді. Солай етип, Хорезм кенислигинде көшпелилерден бири болған қарақалпақ халқы өзиниң өзелги Ұатанын қайта тауып, онда мәңгиге қалады.

Айырым тарийхий тулғаларды, олар хакқында роман дөретилмесе де, пүткіл дүнья биледи. Сен болсан, Төлепберген, өз трилогиянда

(«Маман бий эпсанасы», «Бахытсызлар», «Түсиниксизлер») өйдемги инсаният тарийхы сокпақларында атлары өшип баратырған, китап оқыушыларға усы ҫақытқа шекем исми-шөриплери нәмәлим болған үш пидәкер карақалпақ Маман бий, Айдос баба, Ерназар алақөз келбетинде уллы баһадырлардың образларын жараттын. Этген бүгинги Арал хәсиретинге байланыслы сол баһадырларды жетистирген халықтың өмири қыл үстинде турылты.

Бул трилогия үлкен көркем шығарма болып, ол хақыйқый көркем өнер адамы-қолы гүл шебер тәрепинен — өз халқын айрықша мехир-мухаббет пенен жақсы көретуғын жазыушының қалби менен жаратылған. Төлепберген, сен орындаған ҫазыйпа карақалпақлар ушын да, пүткил түркийтиллес халықлар ушын да, шын мәнисинде, бийбаһадур.

«Дәстан» жазғаның ушын рахмет! Өкинишлисис, хәзирги күнлердеги қыйыншылықлар себепли көпшилик адамлар «Қарақалпақ дәстаны»н қайта-қайта оқып шығыу имканиятына ийе емес-ау!

Бирадарлық сәлем менен
ШЫҢҒЫС АЙТМАТОВ
(«Правда Востока» газетасынан
4-ноябрь 1998-жыл.)

ҚАРАҚАЛПАҚ ДӘСТАНЫ

Хәр бир халықтың өзине мүнәсип шайыр-жазыушысы бар. Әзелден сөз қадирин жоқары баһалайтуғын түркийтиллес халықларда болса, не көп жазыушы көп, шайыр оннан да көп. Лекин, хәр бир халықтың сондай әжайып сөз шеберлери болады, оларды өз халқының манлайына питкен мисли таң жулдызы десен, арзыйды. Абдулла Қадирий — өзбек халқының, Мухтар Әүезов — қазақ халқының, Шыңғыс Айтматов — қырғыз халқының манлайына қуда жарылқап берген сондай жазыушылар болып, бүгинги күнде бул уллы исимлерсиз өзбек, қазақ хәм қырғыз халықларын көз алдына келтириу қыйын. Өзиниң узақ тарийхына ийе өйдемги Карақалпақ халқының кен пешанасына бүгинги күнде таң жулдызындай жарасып турған жазыушы Төлепберген Қайыпбергеновдур!

Ол өзиниң китап оқыушылары жүрегине әлле қашан жол тапқан шығармаларын «Қарақалпақ қызы», «Қарақалпақ дәстаны», «Қара-

калпакнама» деп атаған хэм романларының атларында-ақ миллет атын үш мәрте тәкирарлайды. Миллет атын үш рет тәкирарлауыңыздың максети не, деп сораған адамларға жазыушы «Қарақалпакнама» роман-эссесинде мынадай рәуият пенен жууап қайтарады:

«Жер жүзинде адам әуладлары көбейип, хәр қыйлы қәуим хәм рууларға бөлинип жасай баслағанларында, Аллатаала оларды бир-биринен айырып таныу үшін әуеле көп исимлердин дизимин таярып алып, жолға рауана болыпты. Қайсы қәуимге барса, өзіндеги таяр дизимге бир көз таслап алар екендағы, хәр қәуимге ат койып кете береди екен. Хәр бир қәуимге ат қоярда пәрүардигарға тән гүркиреген улы дауыс пенен үш мәртебе: «Сениң атын Инглис! Инглис! Инглис!» яки «Сениң атын Өзбек! Өзбек! Өзбек!»...—деп әлемге еситтирип жар салар екен. Атын Аллатааланың өз аузынан еситкенлердин қууанышы қойнына сыймай, кеуиллери көтерилип шадлықта қалаберер екен. Солай етип, Аллатаала өз дизиміндеги хәмме атларын тауысып қайтып қиятырғанда, Әмиу деген дәрьяның теңизге қуяр аяғындағы еки жағасын мәкан еткен бир топар адамларға дусласып «Әй, Сизлер бас кийимлериңизге қарап хәзирше Қарақалпак бола турыңлар!» депти де, олардын атын басқалар киби үш мәртебе тәкирарлап турмай Аршыалаға қайтып кетипти.

Аллатаала бул халықтың атын үш мәрте тәкирарламағаны үшін болса керек, тарийхый дереклерде олар «Қарақалпак», «Қара папак», «Қалпак», «Кулахи сияқ», «Қара бөриқиллер», «Пешенеллер» («Печенеглер») деген сыяқлы хәр түрли атлар менен аталып келе берипти.

Жазыушы бул рәуиятты былай жуумақлайды. «Романларыма ат қоярда халқымның атын үшінши мәрте қолланғанымдағы максетим: мениң халқыма итибарсызлау қараған Қуданың орнына өзим-ақ, халқымның бир перзенти сыпатында, пүтқил әлемге «Қарақалпак», «Қарақалпак», «Қарақалпак», деп үш мәрте бар хауазым менен жар салыу еди».

Төлөпберген Қайыпбергенов қарақалпак халқының кең маңлайына «ғайып берген», буның үстине, Қуда өз қарызлары орнына «төлөп берген» жазыушы. Оның «Қарақалпак дәстаны» трилогиясы Совет дүзими дәуиринде жаратылып, жанажан Өзбекстанымыздың мәмлекетлик гөресизлиги шараятында қайта басылып, шығып атырған («Қарақалпакнама» роман-эссесинен кейинги) екинши көлемли эпикалық шығармасы. Бул шығарма, хақыйкатында да, қарақалпак халқының хәм авторының атын дүньяға танытқан шығарма болды десек қәтелеспеймиз. «Дәстан» ды Мухтар Әуезовтың «Абай

жолы» эпопеясы, Әбдижамил Нурпейсовтың «Қан менен тер», Саид Ахмадтың «Уфқ» трилогиялары киби хәм автордын хәм аймаклық әдебиятымыздың баслы шығармалары қатарына киргизиңу мүмкин.

Тарийхтан жақсы мәлим: кобинше карақалпақлар қайсы мәмлекеттин қол астында, қайсы халықлар менен қонсы болып жасау ықтыярына да ийе болмаған. Бул халық әсиримиздин биринши ярымында бурынғы совет мәмлекети қурамында, дәслеп 1924-жылы автономиялы область сыпатында Қазақстанға, соңынан 1930-жылы Россияға, 1936-жылдан баслап, ең жақын тууысқаны өзбек халқына — Өзбекстан Республикасына Автономия Республика сыпатында қосылғаны бәршеге аян.

«Қарақалпақ дәстаны»ның үш кітабында («Маман бий өпсанасы», «Бахытсызлар», «Түсиниксизлер») сүүретленген дәуірлерди (XVII-әсир менен XIX әсирдин биринши ярымы) карақалпақлардың узак хәм жақын өтмишин көз алдымызға келтирсек, пүткіл түркийтиллес халықлардың басынан кеширген руўхый ўақыялар айқын болады. Хәммемизге де мәлим ўақыя соннан ибарат: түркийтиллес халықлардың тарийхы айнадай тегис емес.

Пайғамберимиз Мухаммед саллаллау алайһиссалам өзиниң ҳадисинде: «Түркийлер сизге тиймесе, сиз де оларға тиймен» (Усман Туран, «Түркий халықлар мафқурасы» кітабынан), деген екен. Көп жағдайларда түркийтиллеслерге ҳеш ким тиймесе де, олардың ишки руўлары хәм қаўимлери бир-биринен үстинлик етиў ушын тынымсыз гүрес алып барған (базда атасына қарсы балалары, базда коқалдашлар бир-бирине қарсы қурал көтерген). Нәтийжеде түркийтиллес халықлардың бир тутас миллет сыпатында қәлиплесиўи созылып кетеди. Бүгинги күни дүньяда 300 миллион әтирапында түркийтиллес миллетлер әуладлары бар. Олар, тийқарынан, бир халық болса да, жигирмадан аслам ғәрәзсиз мәмлекет болып жасайды, өз-ара байланыслары да хәўес етерликтей дәрежеде емес (усы мәнисте хұрметли Президентимиз Ислам Әбдиғаниевичтин басқамасы менен бир қатар түркийтиллес мәмлекетлер ортасында «Мәңгилик дослық» тууралы шәртнамаларға қол қойылғаны хәм «Түркстан—улыўмалық үйимиз» ураны менен ийгиликли ислер әмелге асырылып атырғанын айтыўға болады. Тарийхтан бир мысал келтиретуғын болсақ, XIV әсирде ел-журтым деп жанып жасаған уллы сәрқарда Әмир Темур дүзген түркий салтанаттың тәғдирине не болды? Бир әсирден соң майда-майда халықларға бөлинип кетти. Жазыўшы тап усындай карақалпақ халқының тәғдирин әдебий усыл менен тәрийплеп береди.

Мине, «Қарақалпақ дәстаны» нда өз миллетиниң тарийх сахнасындағы орны ушын уялы саркарда Әмир Темур Ұәсияттары тийкарында ис алып барған қарақалпақ ел басшылары Маман бий, Айдос баба, Ерназар алақөзлердин тәғдири менен танысар екенбиз, олардың хәр бири ел-журттын бүгинги хәм келешектеги ғәрәсизлиги ушын жанларын да пидә етиўте таяр турған қахарманлар екенлигине иссенемиз. Өкинишлиси, биринши нәўбетте, ишки келиспеушликлер, руулар арасындағы жәукеклерге шек қойыу ушын өз ықтыяры менен өлимге де разы болған Оразан батыр хәм өзиниң терен билими, дана, өмиршен нәсиятларын елге жайса да, руулар арасындағы дауларды тоқтата алмаған, ақыбетинде бундай наданлықларды кайтадан көриўди қәлемегенликтен өз көзлерин өзи ойған Мурат шайықтың өмир жоллары әуладлар ушын ибрат бола алады. Буннан тысқары, трилогиядағы хәр бир образ өзине тән кайталанбас, жанлы сүүретленеди. Олар менен таныскан оқыўшы бийпарық қала алмайды: гә қахарманлардың тәрәпинде болады, гә өкинишке шүмедди. Сонын менен бирге, хәр бир қахарман өз дәуириниң нәпесин сездиреди, сыртқы хәм ишки кәўип-кәтерлер анық бояуларда сүүретленеди.

«Қарақалпақ дәстаны» ның және бир өзине тән таманы сонда — онын үш китабы бир үйдин үш есигин еслетеди. Кайсы есиктен кирсениз де биреу-биреуин толықтырған бәлмелерге хәм үй ийелерине дус келесиз. Қарақалпақ халкының руулары арасындағы өз-ара жәукеклер, қанлы саўашларға гуа боламыз. Халықтың қыйын тәғдирине шерик боламыз. Оқыўшы болса усылардан өзине тийисли жуўмақларды шығарып алады.

Үш юпатта да дана ел басшылары тәрәпинен көтерилген тийкарғы мәселе — қарақалпақлылардың ғәрәсиз бир халық болып бирлесну мәселеси. Бул нәрселердин әмелге асыуы аңсат емес, мисли көрилмеген тәртипсизлик басланады. Көз алдымызда кешкен ўақыяларға терен нәзәр тасласақ, жақсы нийетлерге тосқышылық етеуғын сыртқы душпанлар жоқ есабы. Миллеттиң ақыллы басшылары, дана уламалар мәсләхәтлесип, өзлерине қандай да болмасын, сырттан күшли сүйениш, саяманлы гүжимлер қыдырады. Бунын тийкарғы себеплеринен бири-ХVIII әсирдин басларында жуңғарлар Түркстанға басып кирип, аяўсызлық пенен қырғын баслады. Есапсыз қурбанлар болды. Ақыбетинде көп халықлар ата мөканынан айырылды. Яғный, олар «Ақтабан шубырынды» деп аталған посқыншылық нәтижесинде дус келген таманға бас алып кетти... Қарақалпақлар Дешти қыпшақтан да пана таба алмайды. Мине, усындай аўыр пайытларда елин сүйген

Маман бий әтирапына ақыллы инсанларды тоглап, Орыс патшасынан мәдет сорау үшін атланады. Россия патшасы Маман бий басшылығындағы халық уәкилдерин қабыл етеди, өтিনিшлерин орынлауға уәделер береди, хәтте колларына жарлық берип кайтарады. Лекин, усыннан кейин де Каракалпақлардың тәғдириңде хеш қандай өзгерис болмайды. Керисинше, хәр төреплеме топылыслар хәуиң алып кетеди. Усы пайытларда ишки алағатлықларды басынан кеширип атырған Россия патшасы уәдеге опа қылмайды, каракалпақларға жәрдем етпейди. Тағы да, және бир мәртебе Россия патшасы алдына бас ийип барыуды ар санаған Маман бий халықты баслап, ата-бабаларының әйемти мөканы болған Хорезм таманларға жол алады. Халық қаншама кыйын ашлық, әбигершиликти басынан кеширсе де, Әмиудөрьяның Арал тенизине қуяр жериндеги әйемти тууысканларына қосылады.

Дәстанның кейинги еки китабы каракалпақлардың жаңа мөкәнға қоныс басқанын, олардың өмир тарийхын тереннен сүүретлейди.

Жаңа мөкәнда Маман бийдің жас шәкирти Айдос бий (соңынан «Айдос баба» атын алады) сәуленеди. Айдос бийдің бул гүрестен гөзлеген мақсети де Хорезм диярында каракалпақлардың гәрәзсиз ханлығын тиклеуден ибарат болады. Бунда да жеке мәп, соқлығы-сыулар, руу басшылары арасында болып өтеди, ишки алауатлар күшейип кетеди. Усы пайытта тағы да Россиядан жәрдем сорау керек пе яки Хийуа ханлығының мәдетине сүйенген халда миллий ханлықты пайда етиу керек пе, деген мәселе үстинде кескин гүрес барады. Бул мәселеде Айдос бий мәдетти Россиядан күтпей, тили бир, суу ишетуғын дөрьясы хәм де ата-бабалары бир болған Хийуа ханлығының жәрдеминен үмидиуар болып, сарайына тез-тез катнап турады. Өз нийетин иске асырыу үшін хәрәкест етеди. Өзине қарсы болған руу баслықлары менен айтысады. Хәтте душпанларының жаманлаулары менен Хийуа ханлығына қарсы турған Бегис, Мыржық исми тууыскан инилери менен аразласып, оларды көрмей қалыу дәрежесине барады... Өкниңлиси руулар арасында күшейип кеткен алауыздықлар себепли Айдос бий гөзлеген нийетине жете алмайды. Ақыбетинде өзи хәм елинің хәм Хийуа ханлығының сатқыны сыпатында өлтириледи. Оны атқосшысы өлтиреди.

Каракалпақлардың тарийхында еки Ерназар бар. Биреуи қолдаулы, лақабы Адакөз. Екиншиси кенегес рууынан, лақабы Ерназар кенегес, үшінши китапта («Түсниксизлер») Кубла Арал диярында гәрәзсиз каракалпақ ханлығын тиклеу үшін гүрес барса да, тийқарғы уақылар

ски Ерназар арасындағы карама-карсылықтарды тереңнен сүўретлеўге бағышланған. Яғный, екинши китаптағы гүреслер даўам етеди. Хош, Россиядан жәрдем сораў керек пе, яки Хийўа ханлығынан жәрдем дәме етиў керек пе? Ақырында Ерназар алакөз төрепдарлары үстемликке ерисип, өзлери каракалпак ханлығын дағазалап жибереди. Бундағы көпшиликтиң наразылығына себеп болған нәрсе соннан ибарат: Ерназар алакөздиң өзи тахтка отырмай, Шыңғыс хан заманынан үрдис болып қалған өдетке гөре оның әўладынан хан көтереди. Яғный, Шыңғыс хан әўладынан болған Зарлық төре исми жигитти каракалпак ханлығының тахтына отырғызады. Усы себепли хәтте Ерназар Алакөздиң төрепдарлары да күшли наразылық билдиреди. Сондай етип, тағы да «әдалат хәм әдалатсызлық», «пәклик хәм нәпәклик», «нур хәм қаранғылық» арасында гүрес басланып кетеди. Ақыр ақыбетинде Ерназар Алакөз өз төрепдарлары таманынан өлтириледи. Ханлық қудиретине ийе болмаған Зарлық болса масқара етиледи, сонынан өлтириледи.

«Дәстан» дағы ўақыялар, қайсы дәўирлерде жүз бергенине карамастан, оқыўшының дыққатын өзине тартып, елин сүйиўшилиқ пенен наданлықты көз алдымызға елеслетеди.

Куласы, адамзат өмиринде ушырасатуғын куўаныш хәм қайғылар, жоқары адамгершилиқ хәм пәскешлиқ, пидайылық хәм сатқынлық киби көринислер миллет тәғдири менен байланыста сүўретленгени ушын авторға миннетдаршылық билдирсек арзыйды. Китапта сәўлеленген баска да қахарманлардың тәғдирлери хәр бир инсан ушын, миллет ушын, айрықша хәзирги халқымыздың мәмлекетлик гөрезсизлигине ерискен ўақытларында хәр биримизге үлкен тарийхый сабақ бола алады. Мине, усындай сабақлардың ең әхмийетлиси — биринши нәўбетте, сыртқы душпанлар емес, миллеттиң ишиндеги алаўызлық, хәр инсанның өзин-өзи аңламаслығы себепли жүзеге шығатуғынының тарийпи көз алдыңнан өтеди. «Дәстан» да хәқый-қый сүўрети сызылған халықтың, ел басшыларының тәғдирлери бизди гөрезсиз Озбекстан мәмлекетин, бул мәмлекеттиң барлық халықларының тығыз жәмлескенлик пенен ийелеп турған өзине төн хәм өзине мүнәсип орнын, халқымыздың гөрезсизлик жолы хәм бул жолда бизди айдын қәдемлер менен баслап баратырған дана хәм мәрт Жолбасшымыздың қәдирине жетиўге умтылдырады. Буның барлығы хәр төрепдәме жетиліскен халық болыўдағы тарийхымыздың ашшы тәжирийбеси сыпатында қунлы пикирлер болып есапланады.

«Дәстан» хақкында пикирлеримди жуўмақластырар екенмен, еркисиз түрде хәзирети Науайының төмендеги катарлары ядыма түсти:

*Руўхын жоғалтқан елге руўх бериўиц бол,
Науайы жаман болса, сен жақсы бол.*

АБДУЛЛА АРИПОВ

*Өзбекстан Қахарманы, Өзбекстан
хәм Қарақалпақстан халық шайыры.
«Халқ сүзи» газетасынан
1999-жыл, 9-июнь.*

ПӘКЛИК ХӘМ ХАҚЫЙКАТЛЫҚ КИТАБЫ

(Т.Қайыпбергеновтың «Атама хатлар» китабы туўралы)

«Атама хатлар» китабы Арал бойларын жағалаған халықлардың өмир жолларын айрықша дәрежеде көркемлик пенен сүүретлеген хақыйкатлық китабы! Ол күтә шеберлик пенен топланған хатлардан ибарат. Олардың хәр кайсысы буннан көп әсирлер бурын гүлленген, әйемнен киятырған, еркинлик сүйген халықтың бай тарийхына, мәдениятына, поэзиясына, ең жақынлары түе алысырақтағы қоңсыларының да айрықша қызығыўшылық хәтте қызғаныўшылық сезимлери менен карайтуғын кең мөкан хақкында повесть десе де болады.

Мениң достым, иним, Қарақалпақстанның халық жазыўшысы Төлөпберген Қайыпбергенев өз ўақтында ең көрнекли, абырайлы, дана адамлар тәрөпинен берилген жоқары бахаларға қосымша өзинин көп макалаларын, очерклерин, хатларын, сөзлерин, бираз дәрежеде толықтырып, бир кәлипке салып, бир атама менен «Атама хатлар» деп атаған. Бул китап Ташкенттеги Фафур Фулам баспасы тәрөпинен өзбек тилинде 1995-жылы басып шығарылды.

Бунда, тийкарынан, халқының, көбирек Арал тензинин хәсиретин көтереди. Бүгинги күнде Арал проблемасы пүткил жәхөннин дықкатын өзине тартып турыпты. Бундай болыўында Орайлық Азияның көплеген алымларының, жазыўшыларының, жәмийетлик искерлеринин, соның ишинде Т.Қайыпбергеневтың да көплеген шығып сөйлеўлери себепкер. Өне, усының менен-ак бизиң әдебиятымыздың жан сезимлеринен шыққан хаўазлар пүткил жәхөнге

еситилди деген сөз. Ғәрезсизлик алғаннан соң Өзбекстанның басшылары, биринши гезекте Президент И. Ө. Кәримов, Әмиўдәрьяның хәм Сырдәрьяның Аралға куяр жағаларында жасайтуғын миллионлаған адамлардың тәғдирлерин жақсылаўда көп жаңа басламалар иследи. Бир неше жүзлеген километр трубаларды тауып, Әмиўдәрья менен Сырдәрья аяғында жасайтуғын халықларға, себеп пенен Аралға да, душшы суў менен бирликте тәбийий газ жеткерип беріў мәселелерин көтерди, жерден дурыс хәм өнімли пайдаланыўдың жолларын иследи... Бирақ та, олардың хәммеси, көп жыллар жабайыларша пайдаланылған жерлерге, дәрьяларға, Арал әтирапларының тәбият ресурсларына дыққат берип, оны бир жөнге түсириў ислерин жақсылаўда еле жеткиликли емес еди. Жазыўшы, әне бул жағдайларды, тәбиятты өз көзи менен тереннен көрип жасағаны ушын күтә терен күйинишлер менен баянлап, ана жеринин тәбиятын, оның күтә ашынарлы хәсиретине айрықша терен жан ашытыўшылық пенен сүўретлейди.

Бул жағдайларды толық сүўретлеў мақсетинде автор традициялық, эпистолярлық формалардан көп хәм кең пайдаланады. Хәтте, арнаулы түрде мархум атасының атына хат жазыў бәнеси менен жазыўшы өзиниң халқына мүрәжәт қылады. Оған хәмме ҳақыйқатлықты тарийх пенен хәм бүгинги өмир менен күтә тығыз байланыстырып айтады... Тарийх, бүгинги күн менен тығыз байланыста көтерілген гүллән мәселелер, улыўма адамзатқа тийисли хәм тең екенлиги кең масштабта гәп қылынады.

Теңиз және шөлистанлық... Қызыл қум, Қара қум, Арал теңизи... Бәри, ески рәўиятлар, әпсаналар, даналықлар, күнделикли жүз берген хәдийселер... өзинше тәкирарланбас образлар арқалы оқыўшының көз алдына келеди...

Халықлар ушын ҳеш қандай қол жетпес бахалы дереклер: Индиялылар ушын Ганг, Араблар ушын Ефрат хәм Нил, ал бизге болса, Әмиўдәрья хәм Сырдәрья — бул суўы арқалы өмирде даўам еттириў менен, жерлери абдан өнімлер беріў нәтийжесинде үлкемизди абдан етиўдеги түп сағалар екенлиги көз алдымызға келеди.

... Ҳеш қандай сыр емес, Орта Азиялықлардың көз алдына бирден-ак күтилмеген рехимсизликлерге толы ашшы өмир ҳақыйқатлығы басланды... 1991-жыл. «Мен усы жылы сол гездеги СССР дың Президенти М.Горбачевқа хат жазыўға мәжбүр болдым, — дейди автор, — «Президент, айтыңыз, енди бул хәсиретли ўақыялар ушын биз кимди судқа беріўимиз тийис?»— Усы хатта оған былай

ескерттим де: — Егер мен сизден бул хатыма дурыслы жууап алалмасам, онда тәңхә сизди судка бермен...»

...«Бул хатыма жууап болмады, — деп өз пикирин дауам етеди жазыушы. — Сөйттип жүргенде, хайран қаларлық көрамаат жүз берди: СССР дың өзи бирден таркатылды... Михаил Горбачев тахттан айырылды... Еңди мен кимди судка бермен? Тахтынан кулаған Президентти ме?!...»

Китаптағы хәр бир эпизодтан, хәр бир диалогтан, келтирилген хәр бир притчадан адамлардын жан сезимлериндеги зәхәрлер сыртка шығып, халықтың жан сезимлеринин күйинген хауазлары кулакка бәрхә еситилип турады. Жазыушы өзиниң хақлыгына, пәклигине оқыушыны толық исендиреди. Бирак та бул нәрсе ол ушын жеңил ис емес еди. Сондықтан, ол өз үлкесиниң тарийхынан, үлкеде жасаған халықлардын өмир жоларынан көп ғана мысаллар келтиреди. Әсиресе, өмирдин ашшы тәреплерин сәулендирген бул үлкедеги мәңгилик шәлистанлықлар, яғный Кызыл кум хәм Кара кум менен өмирдин мәңгилик сағасы болған Әмиүдәрья хәм Сырдәрья хақкындағы притчалар, адамзат өмирине байланыслы келтирилген әпсаналар оқыушыны өзине бийпарык қалдырмайды.

Биргезлердеги Аралдын таскын суулы болып, айналасына ай нуры киби жалтырап турыуларын, Түркстанның өзине тән айы киби айналаға нур шашқан жаркын ай сыпатында болғанлығын көркем образлар аркалы көз алдына көп мәртебе айкын келтиреди. Оқыушыға күтө түсиникли хақыйкатлық формасында автор Аралдын кеселленген хәсиретли тарийхынан айрықша толқынланған халда көп хәсиретли гәплер жүритеди. Оны усылайынша терең тәрийплеу аркалы, сонында, мине бизиң Ата-Анамыз секилли Аралдың хәсиретли ашшы тарийхы, — деп жууамақлайды автор...

Усылар менен бирге, автор Аралдың хәсиретине бүгинги әсирдин ғана емес, келеси әсирдин де хәсиретли екенине оқыушыны анык исендиреди...

Егер биз, жазыушы айтқан бул нәрселерге, яғный тәбияттын хәсиретлерине, өмирдин ашшы тәғдирлери тиришилик екенлигине бийпарык көресак, жокарыда айтылған хәсиретлер келеси ХХІ әсирдин, хәтте, акыры, нәмәлим узак мүддетли хәсиретлерге әкелетуғыны сәсиз...

...Қысқасы Т.Қайыпбергеновтың хақыйкатлықты сәулендириуши бул китабы өзинин ашшы хақыйкатлығы хәм пайғамберлик алдан билиушиликлери, жақсы келешекке умтылыушылықлары, оқыушыларға, яғный бизлерге «алжаспаңлар, көзлеринизди

ашыңлар, алжасықларды артқа тасланлар, сак болыңлар!» деп турған секілли.

«Арал хәсирети, — деп тастыйықлайды автор, — бул тек өзбеклердин я карақалпақлардың ғана хәсиретлери емес, улыўма адамзат хәсирети. Егер Марс жарылса, болмаса, аспандағы ай тоқтап калса, буннан тек Африка я Австралияны караңғылық басып ғана калмайды... Егер куяш кайтып көринбей калса, Жер үстинде пүткил әлемде өмир тоқтайды...

Аралдың өлими де дәл усыған усас таклетте. Оның хәсирети тек Орайлық Азияда емес, Индияда, Кытайда, Азияның көплеген еллеринде тәсирин тийгизеди!»

Хақыйқый жазыўшы бәринен де бурын, халықтың тили, даналығы. Ол көп нәрсени анык көреди хәм ол жөнинде айналага өз фактында жар салады.

Карақалпақ кәсиплесимниң, достымның, инимниң китабын оқығанымнан соң, автордың пәк, хақыйқый мийнети, оның дүньяға жар салған бәлент хаўазы ушын, хәр бир инсанның бәрше ислерде жууапкер екенлигине исендириў менен, бул жазыўшы ушын мениң де жүрегимде айрықша мақтаныш сезимлери оянды...

*Хамид Гулям
Өзбекстан халқ жазыўшысы.
«Галос Узбекистан», газетасынан
16-август 1996-жылы.*

* * *

ХАЛЫҚЛЫҚ ХИКМЕТЛЕР ГҮЛДӘСТЕСИ

Минне, сиз атаклы карақалпақ жазыўшысы Төлепберген Қайыпбергенновтың «Қарақалпақнама» роман-эссеси менен таныстыңыз. Енди, «Бул қандай шығарма? Улыўма Қайыпбергеннов қандай жазыўшы?» — деген сораўлар үстинде теренирек ойлап көрейик.

Қайыпбергенновтың өмири хәм таланты менен жақыннан таныс бир қатардағы жазыўшы сыпатында мынадай гәпти үлкен исеним менен айта аламан: Төлепберген данышпан адам, жақсы сәўбетлес, үлкен жазыўшы. Бул жазыўшы хәзирги карақалпақ прозасының белгили ўәкили ғана емес. Шығыс Айтматов, Әбдиқамил Нурпейсов, Олжас

Сулайманов, Абдулла Арипов ҳам Бердиназар Қудайназаров сыяклы әйһемги Түркстан хәм хәзирги түркийтиллес халықлар әдебиятынын уллы ҫәкиллеринин бири. Буған, мәселен, жазыушынын өзбек оқыушыларына кеннен таныс «Қарақалпақ дәстаны» трилогиясы, хәтте усы шығарманын аты-ақ айқын мысал бола алады.

Түркий тиллердеги әдебиятта, егер мәселеге және де кенирек көз-қараста қарасак, уллы Күншығыс әдебиятында дәстаншылық жанры да узақ тарийхқа иһе екенлиги бәршемизге мәлим... Низамий, Генжауий, Әмир Хысрау, Дехлауий, Абдурахман Жамий хәм Әлийшер Науайынын белгилли дәстанларын ким билмейди дейсиз? Физулийдин бир ғана «Ләйли Мәжнүн» дәстаны пүткил әлемге татыйды. Булар қол жазба дәстанлар. «Алпамыс», «Гөрүғлы», «Айсулыу», «Ғәрип ашық» сыяклы бәри жүзден артық халық дәстанларын айтпайсыз ба? Сондай-ақ, Науайынын «Хамса» сы сыяклы бул дәстанлардың көпшиллиги тек ғана өзбек әдебияты ғәзийнесиндеги дурданалар емес, улығма түркий әдебиятымыздағы айрықша дурданаларданур.

Жәхән романшылығында жана мектеп жаратқан уллы жазыушымыз Абдулла Кадирийдин «Өткен күнлер» романы усы ауызекки хәм жазба дәстаншылық үлгилерине тийкарланған халда, оларды жақсы бир мазмун менен байытты. Жазыушының өзи шығарманың басланыуында бул халға нәзик ишара қылып кетеди. Шығарманың улығма түркийтиллес халықлар тәрелинен өзгеше бир қуаныш пенен күтип алыныуынын себеплеринен бири де, нәзеримде, әне усы дәстаншылық дәстүрлеринис, шығыс дәстаны руўхында жазылғанындадур.

Төлөпберген Қайыпбергенев болса, ХХ әсир әдебиятында ең дәслеп пүткил бир халықтың аты «Қарақалпақ» атына қосып дәстан сөзин де үлкен эпик полотноның улығма атамасына алып шықты.

«Қарақалпақ дәстаны»н пайда еткен үш роман — «Маман бий әпсанасы», «Бахытсызлар» хәм «Түсиниксизлер» диң хәр бирине талтау жасап отырыуға бул жерде зәрүрлик жоқ деп ойлайман. Аты аталған романлардын да атамасына дыққат аударайық. Сондай-ақ, үш романнан ибарат шығарманың «дәстан» деп аталғаны сыяклы, кишкене бир әпсананың үлкен романға айландырылыуы бурынғы Советлер дәуиринде «Бахытсызлар» хәм «Түсиниксизлер» деген атамалар менен романлар жазылып, жарыққа шығыуы хәм тап усы романлар дүркини — «Қарақалпақ дәстаны» СССРдың Мәмлекетлик сыйлығына миясар болыуы, менин нәзеримде, жүдә дыққатқа ылайық ҫақиялар еди.

Улығма, айтажағым сол, Төлөпберген Қайыпбергенев улығма түркийтиллес әдебиятымызда жүдә бай дәстүрлерге иһе еки жанр

«дәстан» хәм «наманы» өзине тән түрде жаналап, оларға екинши өмир бағышлады деп айтыу мүмкин.

Әдебият тарийхында Хорезмийдин «Мухаббатнама»сы, Көй-кафуыстың «Кабуснама» сынан баслап, дәп Мухимийдин «Саяхатнама» сына шекем азғана нама жазылмаған. «Нама» деп аталмаса да, жүдә итибарға алынып, нама болған шығармалар да аз емес...

«Намалар» — әнгимелер түсинигин билдирип ғана коймай, бул сөздин мағанасы кең, «мактуб», «хат», «арзы хал», «кеуил айнасы» сыяклы мәнилерден ғана ибарат емес.

Усы көзкарастан алып карағанда, «Қарақалпақнама» атлы шығарманың атамасы өзине жүдә мүнәсиқдур. Шығармада қарақалпақ халқының халық сыпатындағы миллий келбети, мәденияты, турмыс-тиришилиги, үрп-әдетлерин хәр тәреплеме ашып сүўретлеўге қандай хызмет көрсетиў керек болса, бәри-бәри жәмленип, бир шеттен әнгиме-гүррин — нама қылынады. Яғный, жазыўшы роман-эссени өзинше бос әнгимеге айландырып жибермейди. Керисинше, шығармаға жәмленген әпсана-рәўиятлар, хикметли гәплер, накыллар, гүрринлер, өмирбаян, күнделик дәптер, протоколлардан көширмелер, улыўма, булардың бәри де бир карағанда, арзымас майда-шүйделер көрингени менен, орны-орнына қолланылғанда, жипке дизилген маржанға айланады.

«Қарақалпақнама» деп аталған бул жиптеги ең хасыл дурданалар — сөз жоқ, шығармаға жәмленген, бәри жүзден артық, әпсана-рәўиятлардур. Оларда қарақалпақ халқының келип шығыўы, тарийхый тәғдири, өзине тән миллий белгилери, улыўма түркийтиллес халықларға тән болған жүдә исенгишлик, хак кеуилтилик, мийнеткешлик сыяклы пазыйлетлери, ағайиншилик, руўлық киби иллетлер тап суў түбиндеги қуяш сәўлесиндей ашық көринип тур.

Мысалы, ашығы ушын Аралдың суўын шелеклеп тасып, теңиз суўын қурытпақшы болған ашық хакқындағы әпсананы еслеп, оның негизиндеги «рационал мәни»ни ойлап көриң! Ашық жигит өзинин хәрәкетлеринин балки нәтийжесиз екенлигин билер, бирәк маликаға ерисиў ушын патшаның хәр қандай шәртин де сөзсиз орынлаўға мәжбүр. Тек солай ғана емес, шәртти орынлаў мүмкин деп ойлайды да! Себеби, адам баласының нийети қалыслығына сондай исенеди, «патша жаман нийетте, жортаға усы шәртти алдыма қойды» деп сирә ойламайды. «Аккеуилдин исин қудай ойлайды» дегендей, рәўиятта ашық жигит теңизди қурытып, шәртти орынламаса да, сондай аккеуиллиги, исенгишлиги себеп, маликаға ерисип, оның

устине патшадан сыйлық алып, «қарақалпақ» атанады. Лекин, өки-нишлиси, өмирде бундай инсаныйлық пазыйлетлер хөмнийше өз тәғдирин тауа бермейди. Теренирек ойлап карасаныз, кейинги отыз жыл өтирапында тап сондай болып келди, мысалы кимдур «Арал теңизин курытсан, максет-мурадына жетесен» деген шәрт койгандай, карақалпақ халкы болса, сондай исенгишлиги, ақсеуиллиги себебли сыйлықка емес, жоғалтыуға дуушар болгандай...

Жазыушы өз халкын усы рәуияттағы ашық жигиттин маликаны сүйгениндей сүйип, оның хәр бир жоғалтыуына күйип-күйинип, хасыл пазыйлетлеринен кууанып, жаман иллетлерине ашынып, өзинше жүрек сөзлерин кағазға төгеди. Карақалпақ халқына бийгөрез ханлык дүзиу хуқыкын елине алып келген Рахметулла казы менен байланыслы әпсананы еслен! «Халықтың жаркын келешети хакында ақ нийетлер кылайык» деп сүт ишип, ант етпекши болган адамлардын хөммеси үйлеринен сүт емес, суу алып шыкса! Неге бундай болды? Себеби, олардын хәр бири сонша сүттин алдында мениң бир шөлмек сууым не болар еди?! Әйтеүйр өзиме қалғаны пайда гоӣ! деп, тек «өзим» деген кыялға бериледи. «Тама-тама қәл болады» дегендей, хәр қандай халықтың жаркын келешети, бийгөрез мәмлекеттин ертеңи усы халық уәкиллериниң нийет-ойларынан, максет-мурадынан хасыл боларын олар не билсин! Сонлықтан да халкымыз «жақсы нийет — ярым ырыс» — деген шығар...

Шынын мойынлау керек. Төлепберген Қайыпбергенов халық ауызеки әдебиятын биз — өзбек жазыушылары хәфес кылсақ арзыйтуғын дәрежеде, дурысырағы, «мен» деген бир фольклоршы алым дәрежесинде пухта биледи. Халықтың хәр бир әпсанасы, нақыл-макалы, хикметли сөзлерин кәзлерине тотия етип, абайлап кәстерлеп, оларды саралап, жәмлеп, өзинше тәртипке салып, әжайып бир гүлдәсте дүзеди. Шығармада биз — өзбеклерде умытыла баслаған, лексин карақалпақларда сақланып қалған, хәзирги дәуирде жазба әдебияттын мүлкине айланбаған әййемги түркий хикметлер көплеп ушырайды. Мениң өзим Түркстанда бар әпсана-рәуиятлар менен хикметли гәплердиң көпшилигин усы роман-эсселе биринши мәрте ушыратқанымды мактаңыш хәм хәфес пенен айтқым келеди. Мәселен, «Өз ауылынан шыққан дананың ауызы сасық болады!» («ауылдағының ауызы сасық») деген әййемги түркий мақалды алып, мәнисин ойлап көрин! Неге сондай? Усы мақалды қалай түсиниу керек? Теренирек ойлап карасаныз, мақал өзиниң терен мәнисинс көре, «Алдыңнан аққан суудың көдири жоқ» мақалына усаулау болып, онда «Дурыс, даналықка дана-дә, бирақ оның ауызы сасық-тә!»

дегендей «тырнак астынан кир излеген», яғный көрс алмаслык кеселине нәзик ишара кылынады.

Мине, усундай дана ҳикметли гәплер жәмленген «Қарақалпақ-нама» роман-эссесинен айырым баплар «Шарқ жулдызы» журналында басылып шықканына да, китап халында өзбек оқыушыларына жетип барғанына да бираз жыл болды. Бул дәуир ишинде усы шығарма ҳақкында хәр кыйлы үлкен-киши гәплер айтылды. Кимдур автор менен аудармашыға болар-болмас айып такты, кимдур «бул не жана әлем бе? Акыры шығармада жана гәптин өзи жок ғой» — деп әжепленди... Дурыс, бул гәплерде де жан бар шығар. Лекин, олар, менин нәзеримде, мәслени тек бир тәрсплеме, дәрежеде түсиниү нәтийжесинде келип шыққан. Гәп сонда, Қайыпбергенев қырық жыл дауамында халықтың ҳикметлер гәзийнесинен, тууры, жүдә ески, әйемги гәплерди жыйып-терип, оларды өз өмири призмасынан өткизип, бир пүтин роман-эссе, яғный, нама түринде келтирип, кулласы, қағазға оралған кылып, 1985-жылы өз ана тилинде китап халында жарыкка шығарды. Шығарма СССР таркалғанға шекем рус, казак хәм басқа да тиллер катары өзбек тилине де аударылады. Мине, енди гәрезсизлик шарапатында усы дәуир инам еткен шығарманың негизги мәнисин сук көзлерден саклау ушын пайдаланылған қағаздан айырсақ, қолымызда автордың өзи айтқанындай, «қолға алса, алғандай, бир нама» шығарманың өзи кәмпиттей болып турыпты. Нәзеримде ең тийкары да сол! Тийкары — әйемги Түркстан әдебиятында биринши роман-эссе XX әсир түркийтиллес халықлар әдебиятында болса, дәслепки нама 80-жыллардың орталарында-ақ пайда болды хәм ол карақалпақ халқы, сол арқалы пүткил түркийтиллес халықлардың келбетин, турмыс-тиришилигин, түсинигин, данышпан келбетин жәхәнге көз-көз етип турыпты.

Улыұма, мына нәрсеге қатты исенемен: Төлепберген Қайыпбергеневтың «Қарақалпақнама» роман-эссеси тек ғана автордың талантының бийик шокқысы емес, хәзирги карақалпақ романшылығы ерискен бийиклик, хәттеки усы орында, түркийтиллердеги гүллән әдебиятымыздың өлмес дәретислериниң бири болып қа ады.

ӘДИЛ ЯКУБОВ

*Өзбекстан халық жазыушысы
«Шарқ» баспасы, «Қарақалпақнама»
китабынан. 1997-жыл.*

АРАЛ ДАҰРЫҚ САЛАДЫ

Жақын аралықта ғана «Шарк юлдузи» редакциясына, қара персеннен келген, көринисинен әпиұайы хәм ақылдылығы айқын көринип турған жигирма жаслар шамасындағы бир жигит кирип келген еди. Ол тартыншақлық пенен көристи. Журналдың бас редакторы Мирмухсин оны оғада жыллы жүзлик пенен күтип алды. Жигиттиң қолында ықшам ғана қол жазба бар еди... «Беремиз,— деди редактор қол жазбаны бетпе-бет ашып отырып, — тек ғана редколегия ағзалары хәм карақалпак тилни жақсы билетуғын кәнийгелер танысып шығыуы керек».

... Қулдасы қол жазба хәммеге макул болды...

Мине, жақын аралықта ғана болып өткендей сезилген бул ўақыядан берли арадан қырық жылдан аслам ўақыт өтипти. Сол жас жазыушы бүгинлиги: «Уйқысыз түнлер», «Бир суўық тамшы», «Муғаллимге рахмет» сыяқлы бир неше повестьлер, «Қарақалпак қызы» деп аталған еки китаптан қуралған үлкен роман, «Маман бий әпсанасы», «Бахытсызлар», «Түсиниксизлер» деп аталған үлкен көлемдеги үш романды ишине алған «Қарақалпак дәстаны» трилогиясы, «Соңғы хұжим», «Қарақалпақнама» сыяқлы тулғаты шығармалардың авторы — белгили жазыушы!..

Мен бул жерде оның жоқарыда атап өтилген шығармалары хаққында айтып отырмайман. Олар хаққында баспа сөзде өз ўақытында көплеген пикирлер айтылған. Олардың барлығы ушын бир өзгешелик — бул карақалпак халқының турмысын көркем бояўларда айқын сәўлелендириў. Жазыушы халықтың мехир-мухаббетине, алғысына ылайық болды. Жақында Фафур Фулам атындағы әдебият хәм көркем өнер баспасы тәрәпинен басып шығарылған «Бабама хатлар» китабын оқып, онда Т.Қайыпбергеновтың балалық дәўиринен баслап пайғамбер жасына жеткенге шекемги басып өткен өмир жолы, көрген-кеширгенлери, турмыслық хәдийселер хаққындағы ой-пикирлери оғада түсиникли тил менен баян етилгениниң гүўасы болдым. Автор бул шығармасында да «Қарақалпақнама» эссесинде қолланылған усылды қолланады, айтпақшы болған сөзлерин, мәселелерин әлпе қашан әлемнен өтип кеткен бабасына хат жазып, оның руўына өз хәсиретлерин билдириў жолы менен баян етеди. Жазыушы кеўилсиз ўақыяларды еслер екен, ишинен езиледи. Өзин кешире алмайды.

Бабасын қорғай алмағанлығынан да өкінишке беріледі. Шығармада адамды таң қалдыратуғын репрессия жылларының қорқынышлы көриністерін сәулелендіретуғын портреттер, рәуияттар, әпсана-анекдоттар оғада көп. Биз кишкене бир мақалада олардың бардығын қамтыйтуғын дәрежеде кеңнен сөз етіу имканиятына ийе емеспіз. Төкте бир тәрәпин айрықша атап өтпекшимен: Жазыушы олардың барлығын репрессия жылларының ақыбети сыпатында экологиялық мәселеге байланыстырып көрсетеди. Егерде экология бузылмағанда, егерде «Совет хукимети» деп ат алған көз байлаушы қолындағы шыбықты олай-булай ойнатып турмағанда инсанлар арасында мехир-мухаббет те сууымастан, адамлар бири-бирине мийримсиз болмастан, тәбиятка да усыншелли дәрежеде инсапсызлық исленбеген болар еди. Сол ушында хәзирги күнде тек ғана қарақалпақ халқының емес, пүткил жер жүзин тәшүишке салып отырған Арал машкаласы да келип шықпаған, хәмме нәрсе өз рети менен өз орнында болыуы мүмкин еди.

Өлбетте, шығармада Арал теңизи менен байланыслы мәселелер оғада кең хәм хәр тәрәплеме талланады. Арал теңизинин сууы барған сайын азайып баратырғаны, усынын нәтийжесинде қоршаған орталықтың зәхәрленип атырғанлығы, тек ғана адамлар емес, сууда, дарақларда зәхәрленип атырғанлығын исенимли түрде, илимий мағлыұматлардан керетинше пайдалана отырып, әпсана хәм тарийхый хұжетлер арқалы дәлиллеп, тийқарлап гүррин етеди. Автор шығарманың сонына барып Арал теңизи хәм Қарақалпақ халқының басына түскен апатларды сапластырыу жолында шеккен мийнетлери жөнинде былайынша жазады:

«Бир адам айтыуы мүмкин болған гәплерди ашық түрде хешкимнен айбынбай айтыуға имканиятым болғанша хәрәкет еттим. Бурынғы СССРдың көплеген орайлық газета хәм журналларында мақалалар жаздым, интервьюлер бердим. Оларда ашшы хақықатлықты сол турысында баян еттим. Бурынғы СССР халық депутаты сыпатында, хәр бир Қурылтайда (Съезде) минберге шығып, Аралға дыққат беріуди хәм қорғау зәрүрлигин талап етип, кеулимдегилерди ашықтан-ашық айттым... Минберде турған уақтымда мени қоллап-қууатлаушылар аз еместей сезиледи. Бирақта мәселе әмелий хәрәкетке келип тирелгенде... М.Горбачев тағыда өзин еситпегенге салды. Усынысымды дауысқа қойдырмады. Дурыс, кейин ала сессиялардың

биринде айырым ҳужжетлер кабыл етилни. Бирак олар ўақытша, хожа көрсинге, яғний Горбачевтын кеўлиндеги ҳужжетлер еди...»

Усыннан кейин жазушы Япониядағы Кива көлин сақлап қалыуға бағышланған форумда қатнасканлығын, ол жерде айтқан сөзлери «Аралдан алынған үш сабак» атамасы менен баспада басылып шыққанлығын, Монголиядағы Хупсикөлди сақлап қалыуға бағышланған симпозиумда «өз дәртин айтып зарланғаны», Америка Курама Штатларында Арал трагедиясына бағышлап өткерилген симпозиумда да үлкен үмитлер менен қатнасып, сөз сөйлегени хәм баска да көплеген абырайлы орынларда да Арал хакқында дәурык салғанлығын өкиниш пенен тилге алып, сонда да Аралды алатшылықтан сақлап қалыу бағдарында айтарлықтай илажлар исенбегенликтен тәшүишке түседи. Әмелге асыруу бираз машқалалы болған түрлише жойбарлар бар болса да, нәтижеси көринбеген соң өкинеди. Сол ушын ол, хәттеки, Аралдын мунын айтыу ушын Меккеге Хаж сапарына да барады...

Шығарманың тили түсиникли хәм ширели. Бурынырак усы шығарма авторының «Қарақалпақнама»сын өзбекшлестирген, әдеуир тәжрийбеди аўдармашы Рахим Атаўлы бул шығармада да тийқарғы нусканың стилин толық сақлауға хәрекет еткен. Баба хәм бабалар хәм ақлықлар (балалар) тилине сай индивидуал тил бояўларын өз орны менен бериўге ерискен. Соңлықтан да, шығарма қарақалпақшасында қандай тәсирли хәм еркин болса, өзбекшеде де тап сондай көркемлик пенен оқылады.

Мен «Қарақалпақнама»ны оқыған ўақтымда автордын хәр тәрәплеме камалға жеткенлигине, қарды да қалаўын таўып жаўдыра алатуғын шебер сөз устасы дәрежесине көтериле алғандлығын ийман келтирген едим. «Атама хатлар» шығармасын оқып буган исенимим тағы да беккемлениди.

Ф. Насриддинов.

*Филология илимлериниң кандидаты
Ташкент («Аму танги» газетасынан,
4-апрель 1997-жыл).*

Мазмуны

Автордан 3

БИРИНШИ БӨЛИМ

Жол-жөвөкей ушыраскылардын хазирше тек 999 сорауына жууаллар ... 4

ЕКИНШИ БӨЛИМ

Интервьюлер, облар...

Ө. Өтепбергенов «Хазир адабияттын аухалы калай», «Еркин Каракалпакстан» газетасы	351
Н. Бахый «Бир ууыс топырак», «Ватан» газетасы	354
М. Қаршибай «Халкынды сүй, Түркстанынды сүй», «Тафаккур» журналы	369
Ө. Жаббархан «Халықты қорғау — қасийетли парыз», «Егемен Казакстан»	374
Н. Бахый «Мәнисине жеткенлер жерге қояр бөркени...», «Халк сүзи» газетасы	378
М. Мырза «Жана жылда жана роман менен», «Ўзбекистон адабиети ва санъати» газетасы	381
М. Абдуллаев «Түркстан — улыўма үйимиз», «Ўзбекистон адабиети ва санъати» газетасы	389
Ш. Ботаев «Инсанға айна тутқан адабият ҳақыйкыйдур» «Езувчи» газетасы	393
Р. Мусурман «Фәрезсизлик өмиримдеги ең үлкен ҳадийсе», «Ўзбекистон адабиети ва санъати» газетасы	412
М. Абдуллаев «Гәптин хағын айтсам...», «Ўзбекистон адабиети ва санъати» газетасы	416
Д. Бекбаўлиса «Миллеттик дәрманы болыу бәршемиздин уазыйпамыз», «Қаракалпакстан жаслары» газетасы	427
Қ. Ерниязов «Тарийымызды терең үйренейик», «Еркин Каракалпакстан» газетасы	440
С. Қарабаев «Фәрезсизлик руўхыйлығы», «Ўзбекистон адабиети ва санъати» газетасы	446
Р. Ата улы «Отадан кен жәҳанге», «Түркстан» газетасы	447
Н. Бахый «Қалбимнин камусы — Түркийнама», «Ўзбекистон адабиети ва санъати» газетасы	452
Д. Бекбаўлиев «Бир сүринген томарға қайта сүриниу көзсизлик» «Қаракалпакстан жаслары» газетасы	460

**Айырым газети журналлардын бас редакторларынын сораулары
бойынша автордын жууяплары**

«Үшинчи миң жыллык босагасында»	367
«Арал теизинс лыккат керек»	384
«Эх, Каракалпак болганда ма» (Лев Толстой тууралы)	404
Шыгыстың даналыгын хэм Батыстың прагматизмин өзінде үйлестирген инсан (Ш.Айтматов тууралы)	406
Кутлы күнлер кууанышы	421
Өз калбинен жана дунья ашкан шайыра (Х.Рустамова тууралы)	466
Улты Бердак шайырдын 175 жыллыгына байланыслы ойлар	469

ҮШИНЧИ БӨЛИМ

XXI эсврдн босагасында тууылган Адасыма 99 кесес.....	482
---	-----

ТӨРТІНЧИ БӨЛИМ

Т. Қайыбергеновтың бази шығармалары бойынша пикирлер

Академик А. Сахаров: «Қаракалпақстанлы депутат...»	505
Ш. Айтматов: Қөдирдан бираларым	506
А. Арипов: Қаракалпак дәстаны	509
Х. Гулям: Пәклик хэм хақықатлык китабы	515
Ә. Якубов: Халықлык хикметлер гүлдәстеси	518
Ф. Насриддинов: Арал даурық салады	523

ТӨЛЕПБЕРГЕН ҚАЙЫПБЕРГЕНОВ

Қарақалпақтан. Тәуекелшімен

Қарақалпақ тилинде

**«Билим» баспасы
Нөкис — 2003.**

**Редакторы *З. Өсербасова*
Художник *К. Рейпназаров*
Худ. редакторы *Е.Хожамуратов*
Тех. редакторы *Т. Махсудова*
Операторы *Н. Қайыпбергенова***

Басмға рұхсат етилген уақты 24.XI.03. Форматы 60x84 1/16. Офсет қаразы. Тип «Таймс» гарнитурасы. Офсет усыйлында басылды. Кегль 10. Көлеми 33,0 б.т. 33,68 шөртли б.т. 34,8 есап б.т. Нускасы 2500 дана. Буйыртпа № 17. Бахасы шөртнама бойынша

«Билим» баспасы, 742000. Нөкис қаласы, Қарақалпақстан көшеси, 9.

Қарақалпақстан Республикасы Баспа сөз хәм хабар агентлигинин Нөкис полиграфкомбинаты. 742000. Нөкис қаласы, Қарақалпақстан көшеси, 9.